உ

श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

(स्तोत्रभागः)

ஸ்ரீவிக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

(ஸ்தோத்ரங்கள் - நாமாவளீ)

(முதல் பாகம்)

வெளியிடுவோர் :

SRI VIGNESWARA VENKATESWARA TRUST

283, T.T.K. Salai, Chennai - 600 018

உ

श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

(स्तोत्रभागः)

(प्रथमो भागः)

ஸ்ரீ விக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

(ஸ்தோத்ரங்கள் - நாமாவளீ)

(முதல் பாகம்)

தொகுத்தவர் :

வைத்ய S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரீ

ஸ்ரீரங்கம்

வெளியிடுபவர்

Sri Vighneswara Venkateswara Trust

283, T.T.K. Salai, Chennai - 600 018

2009

Sri Vigneswarastuthimanjari

First Part

1st Edition : 1999

2nd Edition : 2009

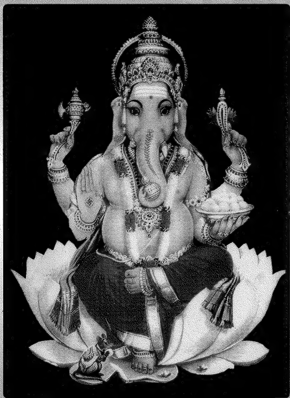
Compiled by :
Vaidya S.V. Radhakrishna Sastri
Srirangam

Published by :

SRI VIGNESWARA VENKATESWARA TRUST
283, T.T.K. ROAD, ALWARPET,
Chennai - 600 018 (Phone : 24992155, 24992156)
(Near Naradagana Sabha)

Price :

Lasertypeset & Printed at :
V.K.N. Enterprises
164, R.H. Road, Mylapore, Chennai-4
98402-17036

ஸ்ரீ விக்நேச்வரர்

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தையும் நாமாவளியையும் இந்த ஸ்தோத்திரத்திற்கு ஸ்ரீ பாஸ்கரராயர் என்ற மகான் எழுதிய கத்யோதம் என்ற செய்யுளாக அமைந்த பாஷ்யத்தையொட்டி மூலத்தைச் சீரமைத்து வெளியிடுகிற வாய்ப்பு 1965ல் கிடைத்தது. ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்திற்கு மற்றொரு செய்யுள் வடிவில் அமைந்த உரை, பிரும்மாண்ட புராணத்தில் பூர்வ கண்டத்தில் 47-53 அத்தியாயங்களில் பராசரர் - வியாஸர் ஸம்வாதமாக, 651 சுலோகங்களுள்ள பகுதி ஏட்டுப் பிரதியாக குடும்ப புஸ்தக கோசத்தில் இருந்தது. இரண்டையும் ஈடு செய்து பார்த்ததில் மிகச்சில இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் எழுத்திற் கெழுத்து ஒத்துப் போவதைக் கண்டதும், கத்யோத பாஷ்யத்தையும் இதனையும் சேர்த்து வெளியிடும் ஆசை அன்று தோன்றியதை நிறைவேற்ற இப்போது தான் வாய்ப்பு வந்தது. ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடம் ஜகத்குரு அவர்களின் ஆஜ்ஞைப்படி ஸ்ரீ விக்நேச்வர வெங்கடேசுவர டிரஸ்ட் விக்நேச்வரரின் ஸ்தோத்திரங்களைத் தொகுத்து வெளியிடுகிற பொறுப்பை என் மீதுள்ள ஸ்ரீ விக்நேசுவரரின் கருணையால் உந்தப்பட்டு என்னிடம் அளித்தது. எப்படி அதனை அமைப்பது ? எதைச் சேர்ப்பது என்பதில் அவ்வப்போது ஸ்ரீ கணேசரே வழிகாட்டி வந்ததால் முதலில் திட்டமிட்டதை விட இருமடங்கு விரிவடைந்துள்ளது. இந்த நூலமைப்பு இடையூறின்றி நிறைவேற அருள் புரியும்படி ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடததிபர்கள் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ சரணர்களிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டதும், எதிர்பார்த்திருப்பதை விட மிகச்சிறப்பாக அமையும் என்று அருளாசி வழங்கினார்கள். நடமாடும் தெய்வமாக அனைவரும் உணர்ந்த ஜகத்குரு ஸ்ரீ மஹா ஸ்வாமிகளின் நினைவகமாக காஞ்சீ ஏனாத்தூரில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ பன்னாட்டு நூலகத்தில் தங்கி, மூலநூல் தொகுப்பில் ஈடுபட்டதும், வற்றாத நீரூற்றாக எழுத அடங்காதவாறு தொகுப்பதற்கான விஷயங்கள் நான் முந்தி நான் முந்தி எனக் கண்கள் முன் வந்தன. அவை 5000

பக்கங்களிலும் அடங்கா. இது முக்கியம் இது சிறந்தது எனப் பாகுபடுத்த முடியாதவாறு எல்லாமே சிறப்பும் முக்கியத்துவமும் நிறைந்தவை. அன்பர்கள் பலர் கணேசர் பற்றிய நூல்கள் தந்து உதவினர். கணேசரும் தாளிலும் பேனாவிலும் மையிலும் கைகளிலும் கண்களிலும் அமர்ந்து இரவும் பகலும் எழுதினார். இந்த நூல் இரு பாகங்களாக முதலில் வெளியிடப் பெறுகின்றது. முதல் பகுதியில் வேதங்கள் புராணங்கள் மற்றும் ஆகமங்கள் கணேசரைப் பற்றித் தந்துள்ள ஸ்தோத்திரங்களும், ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் முதலிய மகான்கள் தாம் பெற்ற இறையருளை விளக்கித் தந்த ஸ்தோத்திரங்களும், மஹாகவிகளும் சாஸ்திரகாரர்களும் மற்றவரும் தம் தமது நூல்களின் தொடக்கத்தில் நூல் மங்களமாக நிறைவுற வேண்டிக் கொண்டு எழுதிய மங்கள சுலோகங்களும், சிறந்த வாக்கேயகாரர்களான ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் ஸ்ரீ தியாகராஜர் முதலானோர் எழுதிய கீதங்களும் இடம் பெறுகின்றன. இரண்டாம் பகுதியில் பகவானின் வழிபாட்டில் பெரியோர்களின் வழக்கில் இருந்த ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரங்களும் திரிசதீ ஸ்தோத்திரங்களும் அஷ்டோத்தர சத நாம ஸ்தோத்திரங்களும் மற்ற நாமாவளிகளும் இடம் பெறுகின்றன.

இவற்றை தொகுத்து அச்சிற்கு அனுப்பிய பின் மிகுந்துள்ள பகுதிகளை ஆராயும் போது அவை தற்போது வெளியிட்டுள்ள அளவு மிகுந்துள்ளதும் உணர முடிந்தது. இந்த இரு பகுதிகளை வெளியிட்ட கணேசர் அதனையும் விளம்பமின்றி நிறைவுறச் செய்யக்கூடும்.

ஸ்ரீ விக்நேசுவரர் எப்போதும் போல் தொடர்ந்தும் தம் அருளிற்கு ஏற்றவராக நம்மை ஏற்கட்டும் என்று கோரி, இந்நூலை விக்நேசுவரர் அருள் பெற்றவர் முன் சமர்ப்பிக்கிறோம். இதில் உதவி புரிந்தவர் பலர். அனைவருக்கும் நன்றியும் வணக்கமும்

22, வீரேசுவரம்
அப்ரோச் ரோடு
ஸ்ரீரங்கம் 620006

S.V.ராதாக்ருஷ்ண சாஸ்திரி
தொகுப்பாளர்

உ

Sri Chandramouleeswaraya Namaha:
SRI SANKARA BHAGAVADPADACHARYA PARAMPARAGATHA.
His Holiness Sri Kanchi Kamakoti Peetadhipathi

Jagadguru Sri Sankaracharya Swamigal

Srimatam Samsthanam

No. 1, Salai Street, Kancheepuram - 631502

Camp: காஞ்சீபுரம் Date 13.10.1998

உ

நமது அத்யந்த ப்ரிய சிஷ்யர்கள் நிர்வகிக்கிற ஸ்ரீ விக்நேச்வர வெங்கடேசுவரா டிரஸ்ட் மற்றும் நமது ப்ரிய சிஷ்யர் வைத்ய ராதா கிருஷ்ண சாஸ்திரியின் விஷயமாக நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப்பெறுகிறது

பிள்ளையார் சுழியிட்டுத் தொடங்கிய பணி சிறிதும் முடக்கமின்றி இனிது நிறைவுறும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே ஆழமாக உள்ளது. நற்பணிகளைத் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக விநாயகரை வழிபடுவர். மற்ற தேவதைகளை வழிபடவும் அவர்களது அருளை வேண்டவும் முன்னதாக விநாயகர் வழிபாடு செய்வர். நம் வீடுகளில் பஞ்சாயதன பூஜை முறையில் வேறுபாடின்றி விநாயகர், சிவபெருமான், தேவி, நாராயணர், ஸூரியன் இவர்களை வழிபடும் போது விநாயகரே முதலில் வழிபடப் பெறுகிறார். உலகப்படைப்பில் மூல ஒலியான பிரணவத்தையும் அவற்றின் வரிவடிவான நாத பிந்துக்களையும் வடிவமாகக் கொண்டவராக, பரம்பொருளாக, ஆதி தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வராக யாவராலும் ஆலய அமைப்போ பூஜை முறையோ கொள்ளாமல் அரசமரத்தடியில் மஞ்சளிலும் மண்ணிலும் கூட, இவரை வழிபட முடிகிறது. இவரைப் பற்றி ஸ்தோத்திரங்கள் அனைத்தும் நமது ஆஜ்ஞானுஸாரம் மூன்று பாகங்களாக. வெளியிட சென்னை ஸ்ரீ விக்நேச்வர வெங்கடேசுவர டிரஸ்ட்

முன் வந்து, முதலிரு பாகங்களை வெளிக் கொணர்ந்ததைப் பார்வையிட்டு, பல அரிய விஷயங்களை. இதில் தொகுத்துள்ளதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இதில் வேதம், புராணம், ஆகமம் மற்றும் இவற்றிலிருந்து விநாயகரைப் பற்றிய ஸ்தோத்திரங்கள், நாமாவளிகள், கீர்த்தனைகள் முதலியவை பல இடங்களில் தமிழ் உரையுடன் அழகிய முறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் படித்து பூஜை முதலியவற்றில் பயன்படுத்தி ஸ்ரீ விநாயகப் பெருமானின் அருளுக்குப் பாத்திரமாகும்படி ஆசி கூறி வாழ்த்துகிறோம்

நாராயண ஸ்ம்ருதி

இவர் பிள்ளையார்

தெய்வம் என்பது பற்றிப் பல விளக்கங்கள் உண்டு

1. வடிவம் மற்ற சிறப்பம்சங்களும் ஏதுமின்றி, தவத்தாலும் ஞானயோகத்தாலும் உணரத்தக்க நிர்குண பரம்பொருள் நிலை - பரப்ரம்ஹம்

2. பரம்பொருளே மாயையின் உந்துதலால் உலகைப் படைத்துக் கட்டுப்படுத்திப் பாதுகாத்து மறைத்து மூலப்பொருளில் ஒடுக்கித் தன்னுள் லயமடைவித்தலாகிய பல பணிகளில் ஈடுபடுகிற நிலை - ஈசன் - ஈச்வரன் ஜகத் காரணம்.

3. ஒவ்வொரு பணிக்கும் ஒரு தனித்த அதிகாரியாக அவர்களைக் கண் காணிப்பவராக சிவன் விஷ்ணு பிரும்மா என்ற மும்மூர்த்திகளாக கணேசர், சிவன், அம்பிகை, விஷ்ணு, ஆதித்தன் என ஐவராக வழிபாட்டுக் குரியவராகப் பற்பல அடையாளங்களுடன் தோன்றும் நிலை. ஸகுணர், ஜகந்நாதர் - ஜகந்நியாமகர்.

4. உலகின் தொடர்ந்த இயக்கத்திற்கு உதவுகிற தர்மத்தின் பாதுகாப்பாளராக அந்தந்தகால வரைக்கேற்ப தோன்றுகிற நிலை - அவதாரங்கள்.

5. உலகமாக மாறி உலகினுட் புகுந்து ஆட்படுத்திப் பல்வேறு கால தேசநிலைகளைப் பகுத்து அதற்கேப சர - அசுரம் என்ற பலவற்றின் மூலப்பொருளாகிய பிரகிருதி - புருஷன், அதன் பரிணாமங்களும் விகாரங்களுமான பஞ்ச பூததத்வம், உள்ளம், என்ற பல பௌதிகக் கூட்டுப் பொருள்களையும், கட்டுப் படுத்துகிற இந்திரன் அக்னி யமன் வருணன் சந்திரன் சூரியன் முதலான ஆதிதைவிக புருஷர்களாகத் தோன்றுகிற நிலை - தேவர்.

6. இவ்வாறு பலதரப்பட்ட நிலைகளை அறிவாளிக்கு உணர்த்துகிற வழிகாட்டி குரு - தாய் - தந்தை.

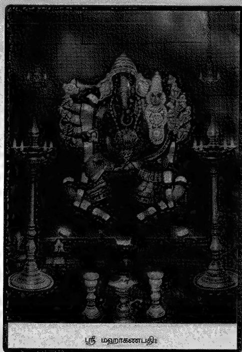
7. இந்நிலைகளில் ஸாதகனின் மனப்பண்புக் கேற்பப் பல வடிவங்களை ஏற்று நேரில் காட்சிதந்து மனிதனைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்துகிற பிள்ளையார், முருகன், தேவி, ராமன், க்ருஷ்ணன் முதலிய இஷ்ட தெய்வங்கள்.

ஒரே பரம்பொருள் உலகுடன் தொடர்பு கொள்ளத் தாமே விழைந்து தன்னிச்சையாக எடுத்துக் கொள்கிற பல வடிவங்களின் மூலம் முன் கூறிய ஏழு நிலைகளிலும் தன்னைக் காட்டிக் கொள்கிற வடிவம் ஸ்ரீ மஹாகணபதி. பர நிலையும், அ பர நிலையும் ஒருங்கே காட்டுபவர். பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகள் என்ற வரையற்ற காலவரையில் பாமரர் முதல் மகாஞானியர் வரை அனைவரது உள்ளத்திலும் தெய்வமாகத் துலங்குபவர்.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும், உலகின் பரிணாமத்தின் ஒவ்வொரு இயக்கமும் சலனத்தில் தொடங்கிச் சலனத்தில் முடிவுறுகின்றன. நடுவிலும் ஒவ்வொரு நொடியிலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் உணரப்பெறுவது சலனம் தான். காலத்தை விட வேகமாக மாற்ற மடைவது ஏதுமில்லை. அந்த மாற்றமும் நொடியின் நொடியில் நிகழும் சலனத்தால் தான் நேர்கிறது.

பெரும்பாலும் இச்சலனங்கள் அனிச்சையாக, நம் முயற்சி எதையும், எதிர்பாராததாக நிகழ்கின்றன. மிகச் சில சலனங்களை மட்டும் நாம் உணர்கிறோம். மற்றவை நம் உணர்விற்கு அப்பாற்பட்டவை.

சில சலனங்களைப் பற்றி முன்னதாகச் சிந்தித்துத் திட்டமிடுகிறோம். செயல் முறை வகுத்துச் செயலினுள் அடி வைக்கிறோம். செயல்படு முன் சற்றுச் சிந்தித்து நிதானம் கொள்கிறோம். இடையூறின்றி, எண்ணியது எண்ணியவாறே நடைபெறுமா என்று தயங்குகிறோம். இந்தத் தயக்கம் ஒரு நொடியில் மறைய நம்மிடம் ஒரு தாயத்து (ரக்ஷாகவசம்) உள்ளது. அது பிள்ளையார் சுழி. அது நீண்ட காலத்திய -காலவரை அறிய இயலாத காலத்திலிருந்து வந்த உள்ளப்

ஸ்ரீ மஹாகணபதி:

பதிவால் நினைவில் வருகிறது. பணி தொடங்கியதும் உள்ளுணர்வுடன் கூடிய பழக்கமாகக் கொண்டு அந்தப் பிள்ளையார் சுழியை எழுதுகிறோம். ஒரு சுழியும் ஒரு படுத்த நேர்கோடும் இணைந்த வடிவம் அது. அனிச்சையாக அதனை எழுதும் வழக்கமும் உள்ளது.

''பிள்ளையார் சுழி போட்டாச்சு! தொடங்கு ! என மனம் குதிபோட்டு ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன் பணியைத் தொடங்குகிறது. அந்தச் சுழியும் நேர்க்கோடும் தான் சலனத்தின் வரி வடிவம். பொதுவாக எல்லா ஆற்றல்களையும் பிறருக்கு உணர்த்த அவற்றிற்கு வரிவடிவம் கொடுப்பதுண்டு. சலனத்தின் வரி வடிவமே சுழியும் நேர்க்கோடும் தான்.

நீர் பெருகத் தொடங்கியதும் சுழித்துச் சலிக்கத் தொடங்குகிறது. பின் நீண் கோடாக ஓடுகிறது. இந்த ஆரம்பச் சலனத்தை வரி வடிவாக்கினால் பிள்ளையார் சுழியாகும். சுழி முதல் முயற்சியின் வடிவம். நேர்க்கோடு அதன் பின் விளைவு. தடை நேருமோ என்ற தயக்கம், நேர்ப்பாதை புலப்படுகிற வரை நிதானம், சலனத்திற்குத் தடை நேரும் போது மூல நிலைக்கே திரும்புகிற வேகம், முனைவுடன் தடையைச் சீராக்கி முயல்வதே வழி என்று கண்டு, உறுதியுடன் வேகத்துடன் மீண்டும் முயன்று பார்க்க, நேர்ப்பாதை தெரிவதும் அதில் ஊக்கிய வேகத்துடன் இயக்கத்தைத் தொடர்வதுமான சலனத் தொடரைப் பிள்ளையார் சுழி உணர்த்துகிறது.

ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களில் தமஸ் தடையையும், ரஜஸ் தடைமீறுகிற உந்துதலையும், ஸத்வம் நிதானத்தையும் உறுதியையும் உணர்த்தும். இந்த முக்குணங்களின் இயல்பையும் ஆற்றலையும் கட்டுப்படுத்தும் ஈசன் பிள்ளையார் - குணேசர் - பிந்துவும் நாதமுமே சுழியும் தண்டமு(நேர்க்கோடு)மாகிப் பிள்ளையார் சுழியாயின. பிரகிருதியின் ஆற்றல் வடிவமே இந்தச் சுழி.

ஒலியே பிரகிருதியின் முதல் விரிவாக்கம். ஒலியின் முதல் விளக்கம் ஓங்காரம் எனும் பிரணவம். அதன் வரிவடிவமும்

சுழியும் தண்டமும் தான். சுழி - தண்டம், பிரணவம், பிரகிருதி, என்பதனைத்தையும் பிள்ளையாரின் உயரத்தூக்கிய துதிக்கை உணர்த்துகிறது. அதனால் அந்த துதிக்கையின் வரிவடிவமே பிரணவமும், சுழியும் தண்டமுமாக வந்தது. பிரணவ ஸ்வரூப வக்ரதுண்டம் என்றிதனை ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர் பாடுகிறார்.

மனத்தில் கொண்ட துதிக்கையின் வரிவடிவமான பிள்ளையார் சுழி பிள்ளையாரின் வடிவத்தியானமாக மாறி அவரை வணங்கி வழிபடச் செய்கிறது. எளிமையையும் எல்லையிலா மாட்சியையும் ஒருங்கே காட்டுபவரின் அண்மை அப்போது கிட்டுகிறது. பிள்ளை எனும் போது அன்புக் கையணைப்பிற்குக் கட்டுப்படுபவர். அத்துடன் 'யார்' கூடியதும் எளிதில் அணுக முடியாதவர். தந்தையார் தமையனார் என வயதில் மூத்தவரை மதிப்பதுபோல், பிள்ளையைப் பிள்ளையார் என அழைப்பதாக மட்டுமல்லாமல் வேறொரு விளக்கமும் உண்டு.

கணபதி என்று அவரை அழைப்போம். உயிரினமனைத்தும் கூட்டமாக, இயல்பால் மேலும் கீழுமாக இருப்பினும் அவருக்கு அடங்குகிற பாங்கில் அவை ஒரே தரத்திலிருப்பதால் அவை கணம். கணமாக இருப்பதற்கு அவர் ஈசர், கணம் என்பதில் யார் யார் அடங்குவர் ? மும்மூர்த்திகளும், கணேசன், சிவன், அம்பிகை, விஷ்ணு, ஆதித்தன் எனப் பஞ்சாயதன தேவர்களாகப் பல்வேறு பணிபுரிகிற கடவுளரும், அன்னமயம், பிராண மயம், மனோமயம், விஞ்ஞான மயம், ஆனந்த மயம் என்ற ஐந்து கோசங்களையும் தன் இருப்பிடமாக தனது சொத்தாக அபிமானம் கொண்டுள்ள ஆத்ம நிலைகளும் தேவர் மனிதர் நாற்கால் பிராணி, பறவை, ஊர்வன எனப்பல வகைப்பட்ட உயிரினங்களும் தனித்தனியே கணங்களே. அவற்றின் ஈசரானதால், இவரின்றி அவை தனித்தியங்காமையால் இவரே அவர்களை இயக்கி வழி நடத்துபவரானதால் கணபதி -கணநாதர் - கணேசர். நமது அன்னமயம் முதலிய கோசத்தலைவர்களுக்கு அவர் தலைவர் என்பதால்

உணரப்பெறுகிற அருகாமையுடன் மூத்தோரான சிவன் முதலானோருக்கும் தலைவரானதால். மூத்தோருக்கும் மூத்த நாயனார் ''ஜ்யேஷ்டராஜர்'', ''அப்பாலுக்கும் அப்பானவர்'' - ''பராத் பர:'' என்று உணர்ந்ததும் அவரை வெகுதூரத்தில் காட்டுகிறது. ''தத் தூரே தது அந்திகே'' என உபநிடதம் கூறும்.

முழு முதற்கடவுளாக நிறம் வடிவம் எனப்பகுத்தறிய முடியாதவாறு வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் கூட எட்டாதவராக நினைத்த அந்தக் கணேசப் பரம்பொருளே ஆற்றங்கரையிலும் அரசமரத்து நிழலிலும் நிழலற்ற திடலிலும் மண்ணிலும் கல்லிலும் மஞ்சள் பொடி உருண்டையிலும் எளிதில் அணுகத் தக்க பிள்ளையாராகக் காட்சி தருகிறார்.

இந்த எளிமையும் மாட்சியும் ஒருங்கே காண்கிற ஒரு தெய்வம் வேறு உண்டா? ஸ்ரீ மஹா கணபதி ஸபர்யா முறைப்படி நாள் முழுவதும் வழிபடத்தக்கவரை, ஔவைப் பாட்டி அகவலில் காட்டியபடி யோகத்தில் சித்தத்தைப் பர நிலையில் ஒடுக்கிய பின்னரே காணத் தக்கவரை, தலையில் குட்டித் தோப்புக்கர்ணம் போட்டு நான்கு முறை வலம் வருவதால், மஞ்சள்தூளை நீர்வார்த்து உருட்டி, அல்லது அச்சுவெல்லத்தை வைத்து அவரைத் தியானித்து ஒரு நொடியில் வழிபட்டு விடலாம்.

பரம்பொருளாகத் தியானத்தில் உணர்ந்தவரும் ஆடை அணிகலன்களுடன் அழகிய யானை முகத்தோனாக விக்கிரகம் கொண்டவரும், மஞ்சள்தூளில் அருவ உருவமாகக் காட்சி தருபவரும் குழந்தையாக விளையாடி வாழ வைப்பவரும் ஒருவரே.

சிவபெருமான் தன் தவத்தால் பரம்பொருளையே தன் மகனாகப் பெற்றார். அவரே கணபதி. தேவி தன் உடற்பூச்சிற்காக வைத்திருந்த மஞ்சள் உருண்டையில் பரம்பொருளின் சைதன்யத்தைப் பதித்துக் கணபதியாக்கினாள். புண்யகம் எனும் விரதமிருந்து

பரம்பொருளை நேரில் கண்டு அவரையே தன் மகனாக வேண்டி வரமாகப் பெற்றாள். இவ்வாறு புராணங்கள் கூறும். சிவபெருமானும் தேவியும் பரம்பொருளையே மகனாகப் பெற்றனர். அப்போது பிள்ளை எனத் தனக்குள் அடங்கியவராகக் கூற விரும்பாமல், பிள்ளை என்ற எண்ணத்திற்குப் பங்கமும் வராமல் பிள்ளையார் என்று அவர்களே அழைத்ததால் பிள்ளையார் என்ற பெயர் நிலைத்ததென்பர். ஜ்யேஷ்டராஜர் என வேதமே கூறும். பிள்ளையாகப் பிறந்தும் தம்மை விட இவர் மூத்தவர் எனச் சிவனே மதிக்கச் செய்ததால் ஜ்யேஷ்ட்டராஜர். சிவனும் தேவியும் ஜ்யேஷ்டராஜராக இவரை வணங்க, இவரோ சிவஸுதன், உமாஸுதன் எனத் தன்னை அறிமுகப் படுத்திக் கொள்கிறார். பண்டாஸுரனது விக்நயந்திரத்தை உடைக்க, காமேசுவரரும் காமேசுவரியும், தியானித்தபடி மஹாகணபதியாக எழுந்தருளி விக்கின யந்திரத்தைத் தூளாக்கியவர். அவர்களின் மைந்தனாகவே காட்டிக் கொள்கிறார்.

நரமுகனாக அழகனாகப் பிறந்த தேவியின் மைந்தனைச் சிவபெருமான் தன் பரசுவால் வெட்டி வீழ்த்தினார். தேவி வெகுண்டு தன் சக்தியை உலகிலிருந்து பிரித்து தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு விட்டாள். யானைத்தலை பொறுத்தி உயிர்த்தெழச் செய்து தேவியை மகிழ்வித்ததும், தேவர்கள் மற்றவர்களை வழிபடுமுன் ஸ்ரீகணபதியை வழிபட்டாலன்றி வழிபாடு நிறைவடையாது என்று வரம் தந்தனர். வேழ முகத்தனின் அருளால்தான் மற்ற தேவர்களின் அருள் பெற முடியும். வேழ முகத்தனின் அருள் பெற்றால் அவரிடமே தேவர் அனைவரையும் காண முடியும். இவரே அனைத்து தேவர்களுமாவார். இதனை உணர்ந்துதான் வழிபட வேண்டுமென்றில்லை. அவரை எவ்வகையிலேனும் வழிபட்டால் போதும். வழிபாடு முறைப்படி அமைவதும் அவசியமல்ல. அதே வெல்லப் பிள்ளையாருக்கு அதே வெல்லத்தைக்கிள்ளி நிவேதனம் போதும்.

'பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்'' என்றுள் ஔவைப் பாட்டி. அவர் நாடோடி. இளங்கன்னியாயிருந்தவள். விரும்பிக் கிழவியானவள். உலகில் எந்த உரிமையையும் உடைமையையும் கொண்டாடாதவள். தான் அறிந்துணர்ந்ததை மக்களுக்கு வேறுபாடின்றி எளிய முறையில் தானே பறைச் சாற்றி முழக்க ஊர் ஊராகச் சுற்றியவர். அவளுக்கும் பசியும் தாகமுண்டு. நாடோடியின் பசியுணர்ந்த ஏழை எளியவர் தாமே விரும்பியளித்த பாலும் தேனும் பாகும் பருப்பும் அவரால் விநாயகருக்கு நிவேதனப் பொருளாகத் தரப்படுகின்றன. எனது என்ற உரிமையையும் உடைமையையும் கொண்டாடாமல், அவனளித்ததை அவனுடையதை அவனுடையதாக்குவது - அவனுடையதாகத் தெரிவிப்பதுதான் நிவேதனமாகும். இவர் ஒருவருக்குத் தான் தேங்காயைச் சிதறும்படி தரையிலடிப்பதே நிவேதனமாகிறது.

இந்தக் குழந்தைத் தெய்வத்தைப் பற்றிய பல புதிர்களை ஸ்ரீ காஞ்சி பெரியவர்கள் மஹா ஸ்வாமிகள் தமக்கே உரித்தான தெய்விக நடையில் தெய்வக்குரலில் விளக்கியுள்ளதை 'தெய்வத்தின் குரல்' இன் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களில் ஸ்ரீ ரா. கணபதி தொகுத்துத் தந்துள்ளதை ஆயுள் முழுதும் படித்து உணரலாம்.

பிள்ளையாராகித் தம் அருள் பரவசத்தால் நெருங்கி நம்முடன் இணைந்து நிற்பவரை பரம்பொருளானவரை எவ்வாறு துதிப்பது? ஒருவருடைய பெருமை முழுவதையும் கண்டறிந்து பாராட்டுவதே துதியாகும். கடலில் பனிக்கட்டியாலான பெருமலை ஒன்று தன் கொடிமுடியின் நுனி மட்டும் மேலே தெரியும்படி மூழ்கி நிற்கிறது. அந்த நுனியும் நீராலானதால் கடல் நீருக்கும் அதற்கும் வேற்றுமை புரியவில்லை. அதனைச் சுட்டிக் காட்டுவது போல் அமைவதே பெருமானைப் பற்றிய துதியும். அவரது பெருமைகளின் விரிவே அவரை மறைக்கிறது. அவரது பேரொளியே அவரை இருட்டிலுள்ளவராகக் காட்டுகிறது. அவரை முழுதும் அறிந்தவன் போல் புகழ முற்படுவதும் குற்றமாகலாம்.

எனினும் பணிந்தெழுவதே எம் செயலுக்கு உட்பட்டது'' என எல்லாத் துதிகளின் முத்தாய்ப்பாக அமைவதை நன்கு இந்த ஸ்தோத்திரங்களும் உணர்த்துகின்றன.

வேதம் அவரை ஜ்யேஷ்டராஜராக, பிரும்ஹண ஸ்பதியாக உணர்த்துகிறது. மூத்தோருக்கும் மூத்தவரான பரம்பொருள் அவர். வேதம், அதனை ஓதுபவர், வேத ஒலியால் நிறைவுறுகிற வேள்விகளும் அவற்றால் வழிபடப்பெறுகிற தேவர்களும், அவ்வழிபாட்டால் பெறுகிற உலக நன்மை - மேன்மைகள் வேதத்தை உலகிற்கு ஈந்த பிரும்மா. இவர்களனைவரும் பிரும்மம். என்றும் இவர்களின் பதியானதால் விநாயகர் ப்ரம்ஹணஸ்பதியாகிறார். பல்வேறு கணங்களும் ஒன்று கூடிக் கணங்களாகின்றன. தேவரினத்தில் கணத்தில் உட்பிரிவாக தேவர், கந்தர்வர்,, ஸித்தர், ஸாத்யர், வஸு, ருத்ரர், ஆதித்யர், விச்வேதேவர், ஆபாஸ்வரர், துஷிதர் என்றவாறு பல கணங்கள் உண்டு. இந்த கணங்களின் கணத்திற்கு தலைவர். ''கணாநாம் கணபதிம்'' என்றே இவரை முதலில் வேதம் அறிமுகப்படுத்துகிறது. மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாதபடி விரிந்து கிடக்கின்ற அவரது படைப்புகளில் ஒன்றான இவ்வுலகத்தின் ஆழத்தையும் பரப்பையும் உட்கிடக்கையையும் உணர்ந்து அவற்றை அவர் படைத்த எழுத்து வடிவில் தருபவர் கவியாவர். இவரோ ''கவீநாம் கவிம்'' ''கவிகளுக்கும் கவி, இணையற்ற புகழ் படைத்தவர்'' உபமச்வரவஸ் தமம் ''ப்ரம்ஹணாம் ப்ரம்ஹணஸ்பதிம்''. ருக்வேதமும் யஜுர்வேதமும் ப்ரம்ஹணஸ்பதி என்றே இவரைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதர்வ வேதம் நமஸ்தே கணபதயே என்றே தொடங்குகிறது. கணபதி, ஏகதந்தர், வக்ரதுண்டர், தந்தீ எனப் பெயர்களை வேதம் அறிமுகப்படுத்துகிறது.

வேதம் கூறிய பெருமைகளையே கணேசப் பெருமானின் அவதாரங்களான வக்ரதுண்டர், கஜாநநர், மஹோதரர், ஏகதந்தர் முதலானவற்றில் கண்ட கணகர், முத்கலர். கசியபர், பார்கவர், வஸிஷ்டர் முதலான முனிவர்கள் மந்திரவடிவில் அவரைக் கண்டு வழிபட்டதை புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அந்த அவதாரங்களில் பகவான் காட்டிய லீலைகளைத் தம்மைக் காக்க வந்த பரமனின் அருட் செயல்களாகப் பாவித்துத் தேவர் முதலானோர் துதி வடிவில் வெளியிட்டுள்ளனர். இவையனைத்தும் முன் யுகங்களில் நிகழ்ந்தவை.

கலியுகத்தில் பகவானை வழிபட்ட ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் முதலானோரும் செவிக்கினிய மொழி வடிவில் துதிகளாக அவரது பெருமைகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளனர். இவையனைத்தையும் நம் வரை கிட்டும்படி சுவடிகளில் எழுதிப் பாதுகாத்துத் தந்த நம் முன்னோரும் பகவானின் அருள் பெற்றவரே. முன்னோரின் உடமைப் பொருளாக இருந்ததைக் கடும் முயற்சியெடுத்துப் பாதுகாத்தும் நாம் வேண்டும்போது நமது உடமையாக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பைப் பெருமனத்துடன் நல்கிற ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ பன்னாட்டு நூலகம் முதலியவையும் பகவானின் அருளுள்ளத்தை நமக்கு உணர்த்துபவரே. இவற்றைத் தக்க விளக்கங்களுடன் நம்மையடுத்து வருகிற சந்ததியினருக்குத் தருவது நமக்குள்ள பெரும் பொறுப்பு. அது நிறைவுற அவன் தாள் பணிவோம். இவ்வரிய தெய்வ உணர்வு புகட்டுகிற நூல்களை எழுதிப் பாதுகாத்து நமக்கு விளங்கும்படி போதித்து நம் கைகளில் ஒப்படைத்த நம் முன்னோர்களுக்குச் சிரம் தாழ்த்தி இதனையே காணிக்கையாக சமர்ப்பிப்போம்.

கணேசரின் அடையாளங்கள்

பிரணவமும் பிள்ளையார் சுழியும் அவரது துதிக்கை தூக்கிய திருமுகத்தின் அடையாளம். பிரணவம் வலமாகச் சுழித்த துதிக்கையுடன் அமர்ந்துள்ள திருக்கோலத்தைத் காட்டுமென்பர். அவரது திருக்கைகளில் ஏந்திய ஆயுதங்களும் மற்றதும் தேவதைகள் அனைவரின் வடிவத்தில் அவர் இருப்பதைக் காட்டும். அவருக்கே உரித்தான தனித்த அடையாளங்கள் - தன் தந்தம், கொழுக்கட்டை, தன் துதிக்கையில் ஏந்திய அமுத ரத்ன கலசம் முதலியவை. பெரும்பாலான தியான வடிவங்களில் பாசம், அங்குசம், தந்தம் கொழுக்கட்டை, பரசு, அபயமுத்திரை, வரத முத்திரை, மற்றும் மாதுளை காணப்பெறுகின்றன. இவ்வாறு கைகளில் ஏந்தியவை ஸ்ரீ கணேசரின் சக்திச் சிறப்புகளைத் தெரிவிக்கின்றன.

ஸ்ரீகணேசர் பரம்பொருளானவர். உலகம், உலகைக் காப்பவர், உலகின் உருமாற்றுபவர், படைப்பு தானியங்கியாகித் தொடர காம (இச்சா) சக்தி, உலகின் ஆதார சக்தி, ஞான சக்தி, கிரியா சக்தி என்ற பல சக்திகள் பெற்றவராகப் பல தோற்றங்கள் பெறுகிறார். இவரிடமிருந்தே அந்த சக்திகளை இயல்பாகக் கொண்டு பஞ்சகிருத்யங்களை ஆற்றுகிற தேவர்கள் தோன்றினர் என்பர். இவற்றில் முக்கியமானவர்கள் கணேசர், சிவன், உமாதேவி, நாராயணன், லக்ஷ்மி, பிரும்மா, ஸரஸ்வதி, வராஹர், பூமி, மந்மதன், ரதி, ஸ்கந்தர் என்பவர். அத்தோற்றங்களில் அவர்கள் ஏந்திய ஆயுதம் முதலியவை மூல மூர்த்தியான ஸ்ரீ மஹாகணபதியிடமும் அவருடைய மற்ற மூர்த்திகளிலும் காணலாம். உதாரணமாக -கணேசரின். தந்தமும் மோதகமும், கணேச சக்தியின் மாதுளை, சிவனின் சூலமும், பரசுவும், உமாவின் பாசமும் அங்குசமும், நாராயணனின் சங்கமும் சக்கிரமும், லக்ஷ்மியின் தாமரை, வராஹரின் கதை, பூமி தேவியின் நெற்கதிர், மன்மதனின் கரும்பு வில்லும் புஷ்ப பாணமும், ரதியின் அல்லிப்பூ, பிரம்மாவின் கமண்டலு, ஸரஸ்வதியின் அக்ஷமாலையும் புத்தகமும் வீணையும், ஸ்கந்தரின் சக்தியும் தண்டமும்.

இவற்றைத்தாங்கி எல்லா தேவதைகளாகவும் திகழ்பவர் ஸ்ரீ கணேசரே. இவரை வழிபட எல்லா தேவதைகளின் அருள் எளிதில் பெறலாம். இவர் அருளை பெறாது மற்றவர் அருள்பெறுவது எளிதல்ல என்பதும் துலங்கும்.

சிவபெருமானும் பார்வதியும் இவரது முதல் தோற்றத்திற்குக் காரணமானவர். அவர்களைப் போல் இவர் தேவியை மடியின் இடது பாகத்தில் கொள்வார். ஸ்கந்தனைப் போல் இரு தேவியரை இரு புறங்களிலும் இணைத்திருப்பார். நாராயணன் இவரது தாய்மாமன் என்பர். யானைத்தலை, மனித உடல் என்பது நாராயணனை (நரசிம்மனை ஹயக்ரீவனை) ஒட்டியது என்று கவிகள் கூறுவர். தந்தையும் மாமனையும் நினைவிற் கொண்டு கழுத்தின் மேல் ஆண் யானை, கழுத்தின் கீழ் பெண்ணாக மற்றொரு விசித்திர தோற்றம் ஸ்ரீவித்யா கணபதி எனக் கொள்வது உண்டு.

யானையை அடக்க மாவுத்தன் துறட்டியும் கயிறும் சங்கிலியும் கையில் வைத்திருப்பான். இந்த யானை தன் மனிதக் கைகளில் துறட்டியும் பாசமும் சங்கிலியும் வைத்துள்ளது. இந்த யானை மற்றவர்களை அடக்கும். தான் அடங்காதது. கட்டில்லாமல் துறட்டியின் குத்தில்லாமல் தானே அன்பிற்கு அடங்கித் துதிக்கை குழைய வரும்.

பாசம், (நாகபாசமும் உண்டு) அங்குசம், தந்தம், வில் (கரும்பு வில்லுமுண்டு) அம்பு (புஷ்ப பாணமும் உண்டு) பரசு (கோடரி - மழு) கட்வாங்கம், குந்தம், சூலம், சக்கிரம், சங்கம், கட்கம், சங்கிலி, வேதாளம், சக்தி, முத்கரம், கதை என்ற ஆயுதங்கள், பூங்கொத்து, கற்பகக் கொடிப் பூங்கொத்து, அல்லி, தாமரைப்பூ, மாம்பூ என்ற பூவகை; தேங்காய், மாதுளம்பழம், மாம்பழம், வாழைப்பழம், பலாப்பழம், விளாம்பழம், நாவல்பழம் என்ற இனிய பழ வகை; கரும்பு; கிண்ணம் நிறைந்த தேன்; கொழுக்கட்டை, எள்ளுக் கொழுக்கட்டை, அப்பம், லட்டு, வெல்லப் பாயஸம்; என்ற இனிய தின்பண்டவகை, அருளைக் காட்டுகிற அபயமுத்திரை, வரத முத்திரை, வெற்றிக்கான கொடி, பற்றற்ற நிலைக்கான கமண்டலு, யோக நிலைக்கான தண்டம், ஞான நிலைக்கான

ஜபமாலை, புத்தகம், கலையறிவிற்கான வீணை, தானிய நிறைவிற்கான நெற்கதிர், விரும்பியதைத் தருகிற கற்பகக் கொடி, தன நிறைவிற்கான ரத்தின கலசம் தங்க கலசம், அமுத நிலை தருகிற அமுத கலசம்; ஞான உபதேசம் தரக்கிளி, அரச வாழ்வு தரச் சாமரம், மன அமைதி தரச் சந்த்ர கலை, ஸம்ஹார நிலைகாட்ட வெட்டிய தலை, இவற்றைப் பல்வேறு தியான வடிவங்களில் காணலாம்.

பாசம் என்ற கயிறு - இரு முனைகளும் பிணைக்கப் படாமலிருக்கும். ஒரு முனையைப் பிடித்துக் கொண்டு மறுமுனையை எதிரியைநோக்கி எறிய, அது எதிரியைச் சுற்றி வளைத்து எறிந்த வேகத்தில் அம்முனை எறிபவனின் கைக்கு வந்து சேரும். ஆசையை அடக்கவும் இதுபயன் படுத்தப்பெறும்.

அங்குசம் எனும் துறட்டி - இதன் கூரிய முனை வளைந்த கொக்கி போல் சதையில் மாட்டி இழுக்கக் கடும் வேதனை தரும். (அங்குசத்திற்கு ஸ்ருணி என்ற பெயருண்டு. ஸ்ருணி -பூமாலை எனக் கொள்பவருண்டு). கோபமும் ஆற்றமையு மடங்க இது பயன்படுத்தப்பெறும்.

தந்தம் - கணேசரின் இடது தந்தம் பரசுராமரின் கோடரியால் வீழ்த்தப்பட்டது. பரசுராமர் சிவபெருமானிடம் அஸ்திரவித்யையைக் கற்றார். சிவபெருமானின் பரசு (கோடரி)வையும் பெற்றார். தந்தையின் பரசுவிற்குத் தந்த மதிப்பு, அந்த தந்தத்தையே அணியாக ஏற்கச் செய்தது. வலதுதந்தம் கஜாஸுரனை வெல்லப் பயன்பட்டது. பின்னர் பாரதம் எழுத் எழுதுகோலாகியது.

பரசு - குடாரம் அடி சிறுத்து நுனி விசிறி போல் விரிந்து மிகக் கூரான மழு என்றும் இதனைக் கூறுவர். இது செதுக்கி மாய்க்கும். நீள் சதுரமாக வாய்ப்பக்கம் வளைந்து நிற்பது கோடரி. இது பிளந்து மாய்க்கும்.

வில்லும் பாணமும் - கரும்பே வில்லாக, பூவே பாணமாகக் கொண்ட மூர்த்திகள் சில. இவற்றின் தாக்கம் மனத்தளவில். மூங்கிலாலான வில்லும் உலோக முனை கொண்ட பாணமும்

எதிரியைத் தாக்க. தாமரை, செங்கழு நீர், செவ்வல்லி, செவ்வாம்பல், மாம்பூ இந்த ஐந்து பூக்களாலான பாணங்கள் பஞ்ச பூதங்களின் மிக ஸூக்ஷ்ம சக்தி (தன் மாத்திர) நிலைகளான சப்தம் ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் இவற்றின் ஆற்றலுள்ளவை. முறையே மாரணம் (மாய்ப்பது) சோஷணம் (வற்ற வைப்பது) மோஹனம் (மயக்குவது) ரோசனம் (சுவையூட்டுவது - மனத்தை ஈர்ப்பது) ஹர்ஷணம் (மகிழ்விப்பது) என்ற சிறந்த ஆற்றல் படைத்தவை. வில் கொம்பாலானதாகவும் உண்டு. சார்ங்கீ (நா 253) என்று ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரம்.

கட்கம் - வாள் அல்லது எறிகத்தி. வாளேந்தியகையே த்ஸரு என்ற கேடயமும் ஏந்துவதுண்டு.

கட்வாங்கம் - குண்டாந்தடி. முழங்காலுக்குக் கீழுள்ள கணைக்கால் - கட்வாங்கம். கட்டிலின் மேல்பருத்து அடிசிறுத்து அடியின் நுனி உருண்டு காண்கிற கால் (கட்வா - கட்டில்) கட்வாங்கம். கட்டில் கால் போல் கணைக்கால் போல் நுனி பருத்து அடி சிறுத்த குண்டாந்தடி. பிச்சுவாக்கத்தி என்பர்.

சக்தி - கூரிய வேல், ஒரு இலையுள்ளது. வேலின் அடியும் நுனியும் கூருனவை. மேலும் கீழும் மூன்றுமுனைகள் உள்ள சூலம் போன்றது எனபர்.

சூலம் - மூன்று இலைகள் கொண்டது. இருவெளி முனைகளும் வெளிப்புறம் வளைந்து மிருக்கும்.

சக்கிரமும் சங்கமும் - சங்கு ஊதிக்கிளப்பிய பேரோலியே இதயத்தைப் பிளக்கும். சங்கிற்கு அறியாமையைப் போக்கும் ஒலியும் உண்டு. உடலின் மேல் அதனால் வருட தன் மழுமழுப்பால் இழந்த உணர்வை மீட்கும். சக்கிரம் அவயங்களைச் சிதைக்கும்.

முத்கரம் - சம்மட்டி

குந்தம் - குத்தீட்டி. குந்தாலி என்றதரையைப் பிளக்கிற கருவ என்பர்.

வேதாளம் - *பயங்கர உருவுள்ள பேய் - இதன் பயங்கரத் தோற்றம் மாய்க்கும்*

அபய முத்திரை - **வரத முத்திரை**. *'நாமிருக்க பயமேன்'* என்றுணர்த்துகிற விரல்கள் மேல் நோக்கிய முன் கரம் **அபயம்** தருகிறது. விரும்பியதை வாரி வழங்குகிற விரல்கள் கீழ் நோக்கி விரிந்த கை- **வரதம்**.

ஜபமாலை *கல்வி, மெய்ஞ்ஞானம், மந்திர சித்தி, நினைவாற்றலுக்கான பயிற்சி* இவற்றையும், **புத்தகம்** *நூன் முகமான கல்வியையும்,* **வீணை** *கலைப்பயிற்சியையும்* **கமண்டலு** *துறவையும் ஞானத் தேடலையும்* **தண்டம்** *மனவடக்கத்தையும் பிரும்ம சரியத்தையும் தன்னைத் தானே தாங்குவதையும் உணர்த்தும். தண்டம் தன்னடக்கத்தைக் காட்டுவது போல் பிறரை அடக்கத் தடியாகவும் பயன்படும்.*

கையில் கலசங்கள் மூன்று விதமாக அமைந்துள்ளன. பெரும்பாலும் கலசத்தைத் தன் துதிக்கையால் தாங்குகிறார். மற்றதை மனிதக்கையால் தாங்குமவர், இதனை யானைக் கையால் தாங்குகிறார். பக்தனின் பால் குழைந்து எட்ட நிற்கிற பக்தனின் அருகாமை வரை நீள்கிற கை அது.

அதில் ஏந்தியது ரத்தினத்தாலான ரத்தினங்கள் நிரம்பிய ரத்ந **கலசம்.** *ரத்தினங்களைச் சொரிவது, உயர்ந்த செல்வம் தரவல்லது.* **அமுதம்** *நிரம்பியது* **அம்ருத கலசம்.** *நிலைத்த வாழ்வைத் தருவது. மற்றொன்று ஸ்வர்ண கலசம். தங்கத்தாலானது. நல்ல நிறமுள்ளது - ஸுவர்ணம். நல்ல எழுத்தொலி கொண்டதும் - ஸுவர்ணம் தான். (ஸுவர்ணம் - ஸ்வர்ணம் - அர்ணம் வர்ணம் - நிறம், எழுத்து) மந்திர சக்தியும் பேரொளியும் கொண்ட கலசமிது.*

சுகம் - **கிளி** இறைவனிடமிருந்து பேரறிவைப் பெற்று இறையறிவு போதிக்கிற குருவே கிளி. *மீனாக்ஷி சியாமளா முதலிய அறிவு தேவதைகளின் கைகளில் இது அமர்ந்திருக்கும்.*

இனிய பழங்களும் இனிய பூக்களும் இனிய தின்பண்டங்களும் பக்தனால் அளிக்கப் பெற்றவை. அவற்றை

உவகையுடன் ஏற்றுத் தான் ஏற்றதைப் பெருமையுடன் வெளிக்காட்டுகிற அன்புடன், அவற்றைத் தன் அருளாலும் கருணையாலும் மேலும் சிறந்த தாக்கிப் பக்தருக்குத் திருப்பித் தர ஆயத்தப்படுத்தப் பெற்றகைகள்.

இறைவனது அரிய வாகனமான மூஞ்சூறும் பெருமெலி (பெருச்சாளி)யும் இயல்பால் பிறர் வைத்துள்ள பொருளை அவர் அறிந்தோ அறியாமலோ பறித்துண்பவை. சைத்திரிகனின் தூரிகை அதைப் பேராசையுடன் அந்த இனிய பண்டங்களைப் பறிக்கத் துடிப்பதாகவோ தனியே அமர்ந்து இறைவனின் எதிரிலேயே கொரிப்பதாகவோ சித்தரித்திருக்கும். ஆனால் ஒரு பக்தனின் கண்களில் அது வேறு விதமாகக் காட்சி தருகிறது.

सत्कादौ साभिलाषं स्ववहनविवशं वीतपाशाङ्कुशाभ्यां
पाणिभ्यामूरुमध्ये निहितमभिमृशन् दक्षपाण्यङ्गुलीभिः ।
किं भक्ष्ये तेऽभिलाषः? किमु मयि? निभृतं पश्य मां इत्युदारं
पृच्छन् मूकेऽथ मूषे, सदयहृदवतात् बालवेतण्डवक्त्रः ॥

''எலிக்கு எதிரிலுள்ள சத்துமா முதலிய தனக்கு வைத்த நிவேதனப் பொருளில் ஆர்வமுள்ளது. தொடர்ந்து தன்னைத் தாங்கி அது களைத்து விட்டது.'' என்றுணர்ந்த பால கணேசர், அதனை விட்டிறங்கினார். பேராசை பிடித்த ஜீவர்களின் மொத்த உருவான அதனை அடக்கத்தான் வைத்திருந்த பாசத்தையும் துறட்டியையும் அப்பால் வைத்தார். 'மனத்தில் கருணை வெள்ளம் பாய்ந்தது. அதனைத் தன் பால் இழுத்து அதன் தலையைத் தன் தொடையில் வைத்து வலது கை விரல்களால் வருடிக் கோதி விட்டார். அதன் காதருகில் குனிந்து அதனைக் கேட்டார். ''இந்த தின்பண்டங்களை விரும்புகிறாயா? என்னை விரும்புகிறாயா? என்னை நிமிர்ந்து உற்றுப்பார்.'' என அதன் முகம் நிமிர்த்தித் தன்னைக் காட்டினார். அதன் கண்களில் பரவசமும் ஆர்வமும் அமைதியும் கொப்புளிக்க அது பகவானுக்கு விடையளிக்காமல் ஊமையானது. அதனை அந்நிலையில் காண்கிற இறைவனும் ஆநந்தம் ததும்ப அதனைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறார். அங்கு வாஹனமுமில்லை ; வாஹனமேறுபவருமில்லை. ஆநந்தமே பாலகணேச வடிவான பரம்பொருளே இருந்தது''.

இறைவனுக்கு இன்பண்டங்களை நிவேதனமாக்கிய பக்தன் அவற்றின் இனிமையே உருவான பேரானந்த வடிவினைக் காண்கிறான். உலகம் மறைகிறது. பகவானுக்கு அளித்ததும் பகவானின் கையில், பகவான் தர விழைந்ததும் பகவானின் கையில். தருபவருமில்லை, பெறுபவருமில்லை.

பெருச்சாளியாயிருந்த நாமும் நமது உடைமைகளும் அவருடையதாக, மீதமுள்ள நாமே நாமாக அவராக உணர்கிற நிலை அருள்பவர் விநாயகப் பெருமானே.

தியான வடிவங்களின் கைகளில் —பால கணபதி முதலான தியான வடிவங்கள் ''மஹா கணபதியின் தியான மூர்த்திகள்'' என்ற தலைப்பில் (ப. 164) தரப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் கைகளில் ஏந்திய ஆயுதம், பூ, பழம், தின்பண்டங்கள், காட்டுகிற குறிகள் (முத்திரைகள்) மனைவி, நிறம், முகம் இவற்றால் வெவ்வேறு வடிவங்களின் அடையாளம் காணலாம்.

பாசம் ஏந்தியவர்கள் - உச்சிஷ்டர், உத்தண்டர், வக்ரதுண்டர், துர்கா கணபதி, ஸங்கட ஹர கணபதி, தருணர், சக்தி கணபதி, விக்கினர், விக்கினராஜர், க்ஷிப்ரர், ஸ்வர்ணாகர்ஷணர், ஹேரம்பர், லக்ஷ்மீகணபதி, மஹாகணபதி, நிருத்தர், ஏகாக்ஷரர், வரர், த்ர்யக்ஷரர், ஹரித்ரா கணபதி, ஸ்ரீ வித்யா கணபதி, புஷ்டி கணபதி, த்விமுகர், த்ரிமுகர், யோக கணபதி வீர கணபதி.

அங்குசமேந்தியவர் - வக்ரதுண்டர், தருணர், வீரர், சக்தி கணபதி, விக்க்நர், விக்க்நராஜர், க்ஷிப்ரர், ஹேரம்பர், லக்ஷ்மீ கணபதி, நிருத்தர், ஸ்வர்ணாகர்ஷணர், உச்சிஷ்டர், ஏகாக்ஷரர், வரர், த்ர்யக்ஷரர், ஹரித்ரா கணபதி, புஷ்டிகணபதி, ருணமோசநர், த்விமுகர், த்ரிமுகர், துர்கா கணபதி, ஸங்கட ஹரணர்.

தந்தமேந்தியவர் - தருணர், விக்க்நர், க்ஷிப்ரர், ஹேரம்பர், மஹா கணபதி, விக்க்நராஜர், நிருத்தர், ஊர்த்த்வர், த்ர்யக்ஷரர், சக்திகணபதி, புஷ்டிகணபதி, லக்ஷ்மீகணபதி, ஹரித்ரா கணபதி, ஏகதந்தர், உத்தண்டர், ருணமோசநர், டுண்டி, த்விமுகர், துர்காகணபதி, உச்சிஷ்டர், ஸ்ரீ வித்யா கணபதி.

பரசு - குடாரம் - வீரர், விக்க்நர், ஹேரம்பர், நிருத்தர், ஏகதந்தர், டுண்டி, ஸித்தி கணபதி.

கட்வாங்கம் - வீரர்

குந்தம் - வீரர்

சூலம் - வீரர், மஹாகணபதி, ஹேரம்பர், ஸ்ரீ வித்யாகணபதி.

வில் - விக்க்நர், மஹாகணபதி, ஊர்த்தவர், உத்தண்டர், ஹரித்ரா கணபதி, ஸ்ரீ வித்யா கணபதி, வீரர், துர்கா கணபதி, உச்சிஷ்டர்.

அம்பு - விக்க்நர், உத்தண்டர், ஹரித்ரா கணபதி, வீரர், துர்கர், உச்சிஷ்டர்

சக்கிரம் - வீரர், விக்க்நர், மஹாகணபதி, உத்தண்டர், லக்ஷ்மீகணபதி, ஸ்ரீ வித்யா கணபதி, ஸிம்ஹ கணபதி.

சங்கம் - விக்க்நர், லக்ஷ்மீ கணபதி.

கட்கம் - வீரர், லக்ஷ்மீ கணபதி, ஸிம்ஹர்

வேதாளம் - வீரர்

சக்தி - வீரர்

முத்கரம் - வீரர், ஹேரம்பர்

கதை - வீரர், மஹாகணபதி, உத்தண்டர், ஊர்த்வர், விக்க்நர், ஸ்ரீ வித்யா கணபதி.

துவஜம் - வீரர்

தண்டம் - யோக கணபதி, த்விஜகணபதி

அபய முத்திரை - வக்ரதுண்டர், ஹேரம்பர், த்ரிமுகர், ஸிம்ஹர், சக்தி கணபதி, புஷ்டிகணபதி, லக்ஷ்மீகணபதி, ஸ்வர்ணா கர்ஷணர்.

வரத முத்திரை - வக்ரதுண்டர், ஹேரம்பர், லக்ஷ்மீ கணபதி, ஏகாக்ஷரர், த்ரிமுகர், ஸிம்ஹர், ஸங்கட ஹரணர், சக்தி கணபதி, ஸ்வர்ணா கர்ஷண கணபதி.

கமண்டலு - த்விஜர்

ஜபமாலை - த்விஜர், உச்சிஷ்டர், ஹேரம்பர், ஏகதந்தர், டுண்டி, த்ரிமுகர், யோகர், துர்கர், சக்திகணபதி. உச்சிஷ்டர்

புஸ்தகர் - த்விஜகணபதி

வீணா - ஸிம்ஹர், உச்சிஷ்டர்.

ரத்னகலசம் - *க்ஷிப்ரர், லக்ஷ்மீ கணபதி, வரர், மஹா கணபதி, உத்தண்டர், டுண்டி, த்விமுகர், ஸிம்ஹர், உச்சிஷ்டர், லக்ஷ்மீ கணபதி, ஸ்வர்ணாகர்ஷணர், ஹரித்ரா கணபதி, ஸ்ரீ வித்யா கணபதி.*

அமுத கலசம் *த்ரிமுகர், ஸ்ரீ வித்யா கணபதி*

ஸ்வர்ணகலசம் - *லக்ஷ்மீ கணபதி*

சங்கிலி - *ஸ்ரீ வித்யா கணபதி*

சிரஸ் - *ஹேரம்பர்*

கற்பகக் கொடி - *க்ஷிப்ரர், ஹேரம்பர், ஸிம்ஹர், துர்கா கணபதி, லக்ஷ்மீ கணபதி.*

பூங்கொத்து - *ஸித்தி கணபதி, ஸிம்ஹ கணபதி.*

உத்பலம் - அல்லி - *உச்சிஷ்டர், மஹாகணபதி, ஸ்ரீ வித்யா கணபதி, ஊர்த்வ கணபதி, உத்தண்டர்*

தாமரை - *மஹாகணபதி, ஊர்த்வ கணபதி, க்ஷிப்ரர், உத்தண்டர், ஸிம்ஹர், ஹரித்ரா கணபதி, ஹேரம்பர், உச்சிஷ்டர் ஸ்ரீ வித்யா கணபதி, லக்ஷ்மி.*

நெற்கதிர் - *தருணர், உச்சிஷ்டர், விக்னர், மஹா கணபதி, ஹரித்ரா கணபதி, ஸ்ரீ வித்யா கணபதி, ஊர்த்வ கணபதி உத்தண்டர்.*

கிளி - *லக்ஷ்மீ கணபதி*

தேன்கிண்ணம் - *(மதுகபாலம்)* வரர்

சந்திர கண்டம் - *சக்தி கணபதி*

வாழைப்பழம் - *பாலர், பக்தர்,*

மாம்பழம் *பாலர், பக்தர், ஸித்தி கணபதி, விக்நராஜர், த்ர்யக்ஷரர், ஹேரம்பர்.*

தேங்காய் - *பக்தர்*

மாதுளை - *உச்சிஷ்டர், லக்ஷ்மீ கணபதி, மஹா கணபதி, ஏகாக்ஷர கணபதி, க்ஷிப்ரர், உத்தண்டர், ஸ்ரீ வித்யா கணபதி.*

பலாப்பழம் - *பாலர்*

கரும்பு - *பாலர், தருணர், ஸித்தி கணபதி, யோக கணபதி*

விளாம்பழம் - *தருணர்*

நாகப்பழம் - *தருணர், ருணமோசநர், துர்கா கணபதி.*

லட்டு - *ஏகதந்தர்*

அபூபம் - *தருணர், நிருத்தர்*

மோதகம் - கொழுக்கட்டை - *பாலர், உச்சிஷ்டர், ஹேரம்பர், த்ர்யக்ஷரர், சக்தி கணபதி, ஹரித்ரா கணபதி, உச்சிஷ்ட கணபதி,*

திலமோதகம் - *ஸித்தி கணபதி*

குடபாயஸம் - *பக்தர், ஸங்கடஹரணர்*

பகவானின் மேனிவண்ணம் — *ஸ்ரீ கணேசரின் தியான வடிவங்களை மனத்தில் பதித்துக் கொள்ள மற்றொரு அடையாளம்* - மேனிநிறம்.

உச்சிஷ்டர் உத்தண்டர், ருணமோசனர், ஏகாக்ஷரர், க்ஷிப்ரர், தருணர், த்ரிமுகர், மஹாகணபதி, வரர், விக்க்நர், வீரர், இவர்களின் மேனிநிறம் சிகப்பு.

ஊர்த்த்வர், த்ர்யக்ஷர், துர்கா கணபதி லக்ஷ்மீ கணபதி, ஸித்தி கணபதி, ஸ்வர்ணா கர்ஷணர் இவர்களது மேனி தங்க நிறம் கொண்டது. ருணமோசகர் ஸ்படிக நிறம் கொண்டவர். சிந்தூர நிறம் கொண்ட வராகத்தியானிப்பது உண்டு. ஏகதந்தர் கருநிறம் கொண்டவர். புகை நிறம் கொணடவர் தூம கேது. பச்சை கலந்த நீல நிறம் கொண்டவர் த்விமுகர். மஞ்சள் நிறம் கொண்டது ஹேரம்பரும் (ஒரு முகம்,) ஹரித்ரா கனபதியும். வெள்ளை நிறத்தில் சக்தி கணபதி, லக்ஷ்மீ கணபதி, விக்நர், ஹேரம்பர். *பால சூர்யனுக்கொப்ப அருணர் - வக்ரதுண்டர், பாலர், மஹாகணபதி, யோக கணபதி, சக்தி கணபதி, ஹேரம்பர். ஸங்கட ஹரணர்:*

சந்திரகிரணம் போன்ற வெண்ணிறம் கொண்டவர் த்விஜர், *பக்தர், ஸிம்ஹ கணபதி,* நாம் விக்னம் நீங்க தலையில் குட்டிக் கொண்டு வேண்டுகிற விநாயகரும் சந்திர வண்ணம் *(பௌளிவர்ணம்)* கொண்டவரே

பகவானின் மனைவி — மற்றொரு அடையாளம் மனைவி என்ற பாவனையில் அமைந்த சக்தி. உச்சிஷ்டர் (நீல ஸரஸ்வதி) ஊர்த்வர், உத்தண்டர், புஷ்டிபதி (புஷ்டி) மஹா கணபதி (வல்லபா) லக்ஷ்மீ கணபதி (லக்ஷ்மீ) வர கணபதி (புஷ்டி) சக்தி கணபதி (சக்தி) ஸங்கட ஹரணர் (பாலா) லக்ஷ்மீ கணபதி (ஸ்ரீ ஸம்ருத்தி என இருவர்) வக்ர துண்டர் (ஸித்தி புத்தி) என்ற இவர்கள்த் தேவிகளோடு காட்சி தருகின்றனர்.

பிள்ளையார் பிரும்மசாரி என்றும் முருகன் இருமனைவியர் கொண்டவர் என்றும் பரவலாக ஒரு பாவனை உண்டு. தென் பாரதத்தில் இது அதிகம். வட பாரதத்தில் பிள்ளையார் ஒன்றலது இரண்டு மனைவி கொண்டவர், முருகன் பிரும்மசாரி என்ற எண்ணம் உண்டு. வள்ளியை இளையவன் மணக்க உதவிய மூத்தவர் பிரும்மசாரி என்று தென்தேசத்துக் கதை. தேவாலயங்களில் வல்லபா கணபதி பல இடங்களில் உள்ளார். திருவானைக்காவில் இவரது உத்ஸவ மூர்த்தியே பஞ்சமூர்த்தி உலாவில் புறப்பாட்டில் எழுந்தருளுகிறார். சித்தி - புத்தி கணபதி, நீல ஸரஸ்வதியுடன் கூடிய உச்சிஷ்ட கணபதி இவர்களும் உண்டு. பகவானின் பத்தினிகளாக வல்லபை, மகாலக்ஷ்மி, சக்தி, ருத்தி, ஸித்தி, புத்தி, நீல ஸரஸ்வதி (உச்சிஷ்ட சாண்டாளீ) புஷ்டி,துஷ்டி, என்ற பலர் குறிப்பிடப் பெறுகின்றனர். பிரும்மா தன் புதல்விகள் இருவரை இவருக்குத் திருமணம் செய்வித்தார் என்று புராணம் கூறும். பிராம்மீ முதலிய ஸப்த மாதாக்களுடன் வைநாயகி என்று மஹாலக்ஷ்மீ கூடி அஷ்டமாதாக்கள் சக்தி வழிபாட்டிலும் விநாயகர் வழிபாட்டிலும் இடம் பெறுகின்றனர்.

இவர்கள் அனைவரும் பகவானின் சக்திகளே. சக்தி சக்திமானிடம் அடங்கிய நிலை - பிரும்மசாரி. சக்தி வெளிப்பட்டுத் தனியே உணரப் பெறுகிற நிலை மனைவி அல்லது மனைவியருடன் கூடிய விநாயகர். சக்தி பிரிந்தும் உள்ளடங்கியுமுள்ள இரு நிலைகளும் தியானத்தில் உருவகப் படுத்தப்படுகின்றன. சக்தி உள்ளடங்கியவராக தக்ஷிணாமூர்த்தி, சக்தி பிரிந்தவராக உமாமஹேச்வரர், இரண்டுமே உள்ளடங்கிய உருவமே லிங்கம். சிவன் உள்ளடங்கிய காமாக்ஷி என்பது போல் சக்தி உள்ளடங்கிய விநாயகர் சக்தி வெளிப்பட்ட சித்தி விநாயகராக உச்சிஷ்டராக மஹா விநாயகராகக் காட்சி தருகிறார். சோணா நதியில்

கிடைக்கின்ற செந்நிறமுள்ள சிலைகள் சோண பத்ரம் எனப்படுபவை அவரது அருவ உருவம்.

முக அமைப்பு - பொதுவாக யானை முகம். இடது தந்தம் உடைந்ததாகவோ வலது தந்தம் உடைந்ததாகவோ இருக்கும். துதிக்கையுடனுள்ள சிங்கமுகம் கொண்டவர் ஸிம்ஹ கணபதி. இவரைத் தவிர மற்றவர் யானை முகமும் மனித உடலும் கொண்டவரே. நரமுகம் கொண்ட விநாயகர். விநாயகரின் கணத்தைச் சேர்ந்தவர். (திருச்சி நன்றுடையான் கோவிலிலும் சிதம்பரத்திலும்) சிவன் பார்வதி மைந்தனின் தலையை வெட்டு முன்னிருந்த நிலை என்று சிலர் விளக்கம் தருவர். த்விமுகர் இரு யானைத் தலை கொண்டவர். த்ரிமுகர் மூன்று யானைத் தலை கொண்டவர். த்விஜ கணபதி நான்கு யானை முகங்களுள்ளவர். முத்து, தங்கம், நீலம், பூவெள்ளை, குங்குமப்பூ போன்ற ஐந்து நிறங்களில் ஐந்து முகங்கள் கொண்டவர் ஹேரம்பர்.

கைகள் - வீர கணபதிக்கு 16; ஸ்ரீ வித்யா கணபதிக்கு 12; உத்தண்டர், மஹாகணபதி விக்க்நர், ஹேரம்பர், இவர்களுக்கு 10; ஊர்த்வர் துர்கா கணபதி, லக்ஷ்மீ கணபதி, ஸிம்ஹர், ஹரித்ரா கணபதி இவர்களுக்கு எட்டு.உச்சிஷ்டர் த்ரிமுகர் இவர்களுக்கு ஆறு. உச்சிஷ்டர், ருணமோசநர், ஏகதந்தர் ஏகாக்ஷரர், க்ஷிப்ரர், த்ர்யக்ஷரர், த்விஜர், த்விமுகர், நிருத்தர், புஷ்டி கணபதி, பால கணபதி, பக்த கணபதி, யோக கணபதி, லக்ஷ்மீ கணபதி, வக்ரதுண்டர், வரர், விக்க்ந ராஜர், சக்தி கணபதி, ஸங்கட ஹரணர், ஸித்தி கணபதி, ஸ்வர்ணாகர்ஷணர், ஹரித்ரா கணபதி இவர்களுக்கு 4; ருணமோசனருக்கு 2; பொதுவாக நான்கு கைகள் உள்ளவராகவே (ஸுஸிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்) தியானிப்பர்.

பொதுவாக ஆலயங்களில் ஆங்காங்கு தவமும் வழிபாடும் செய்த மகான்கள் தமக்கு அருள் புரிந்த தாம் கண்ட விநாயகர் வடிவத்தையே பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர். பெயர், வடிவம், முதலியவற்றில் இந்த மூர்த்திகள் மாறுபடுவதுமுண்டு.

विघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

प्रथमो भागः (स्तोत्राणि) विषयानुक्रमणिका)

ஸ்ரீ விக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ
முதல் பாகம் (ஸ்தோத்திரங்கள்)

பொருளடக்கம்

௧

श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

ஸ்ரீ விக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

स्तोत्रणि

श्री गुरुभ्यो नमः ॥

वन्दे गुरुपदद्वन्द्वमवाङ्मनसगोचरम् ।
रक्तशुक्ल प्रभामिश्रमतर्क्यं त्रैपुरं महः ॥

दयमानदीर्घनयनां देशिकरूपेण दर्शिताभ्युदयाम् ।
वामकुचनिहितवीणां वरदां सङ्गीतमातरं वन्दे ॥

दयिन्या श्रीमात्रा दहरकुहरे सूत्रधरया
समादिष्टा वाचामधिपतिषु काप्यन्यतमिका ।
मदाराध्यश्रीमद्गुरुचरणनिर्णेजनजलैः
पवित्रे जिह्वाग्रे नटति मम देवी करुणया ॥

श्रुतिस्मृतिपुराणानामालयं करुणालयम् ।
नमामि भगवत्पादशङ्करं लोकशङ्करम् ॥

अपारकरुणामूर्तिं ज्ञानदं शान्तरूपिणम् ।
श्रीचन्द्रशेखरगुरुं प्रणतोऽस्मि मुदाऽन्वहम् ॥

परित्यज्य मौनं वटाधःस्थितिं च व्रजन्भारतस्य प्रदेशात्प्रदेशम् ।
मधुस्यन्दिवाचा जनान्धर्ममार्गे नयन्श्रीजयेन्द्रो गुरुर्भाति चित्ते ॥
तव तत्त्वं न जानामि तदमेयं धिया मम ।
अनीदृशस्त्वं प्रथितस्तादृशे ते गुरो नमः ॥

।। श्रीगणपतिषोडशनामस्तोत्रम् ।।

ஸ்ரீ கணபதி ஷோடசநாம ஸ்தோத்திரம்

सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः ।
लम्बोदरश्च विकटो विघ्नराजो विनायकः ।।
धूमकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः ।
वक्रतुण्डश्शूर्पकर्णो हेरम्बः स्कन्दपूर्वजः ।।

षोडशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ।
विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
सङ्ग्रामे सर्वकार्येषु विघ्नस्तस्य न जायते ।।

ஸுமுகஶ் சைகதந்தஶ் ச கபிலோ கஜகர்ணக:
லம்போதரஶ்ச விகடோ விக்ந்ராஜோ விநாயக:

தூமகேதுர் கணாத்த்யக்ஷ: பாலசந்த்ரோ கஜாநந:
வக்ரதுண்டஶ் ஶூர்பகர்ணோ ஹேரம்ப: ஸ்கந்தபூர்வஜ:

ஷோடஶைதாநி நாமாநி ய: படேத் ஶ்ருணுயாதபி
வித்யாரம்ப்பே விவாஹே ச ப்ரவேஶே நிர்கமே ததா
ஸங்க்ராமே ஸர்வகார்யேஷு விக்க்நஸ் தஸ்ய ந ஜாயதே.

1. ஸுமுகர், 2. ஏகதந்தர், 3. கபிலர், 4. கஜகர்ணகர், 5. லம்போதரர், 6. விகடர், 7. விக்னராஜர், 8. விநாயகர், 9. தூமகேது, 10. கணாத்த்யக்ஷர் 11, பாலசந்த்ரர், 12. கஜானனர், 13. வக்ரதுண்டர், 14. சூர்ப்பகர்ணர். 15. ஹேரம்பர், 16. ஸ்கந்த பூர்வஜர், என்று 16 பெயர்கள் வாய்ந்தவர் ஸ்ரீ மஹாகணபதி. கல்வியைத்தொடங்கும்பொழுதும், திருமணத்திலும், புதுமனே புகும்போதும், பயணத்திலும், போரிலும், எல்லா நற்செயல்களிலும் இந்தப் பதினாறு பெயர்களை நினைத்துச் செயலாற்றுகிறவனுக்கு எவ்வகையான தடையும் தலை காட்டாது.

वेदस्तुतिः

ॐ गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम् ॥ (ऋग्वेदः २-२३-१; वाजसनेय संहिता २३-१९; तैत्तिरीय संहिता २-३-१४-३).

तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो दन्तिः प्रचोदयात्। (तैत्तिरीय आरण्यक प्र १०, अनुवाक १)

नि षु सीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कवीनाम्। न ऋते त्वत्क्रियते किञ्चनारे महामर्कं मघवञ्चित्रमर्च ॥ (ऋग्वेदः१०-११२-९)

गणानां त्वा गणपतिं हवामहे प्रियाणां त्वा प्रियपतिं हवामहे निधीनां त्वा निधिपतिं हवामहे वसो मम । आहमजानि गर्भधमात्वमजासि गर्भधम्। (शुक्ल यजुर्वेद अध्याय २३, मन्त्र १९)

नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमः। (शुक्लयजुर्वेद अध्याय १६, मन्त्र २५ कृष्णयजुर्वेद ४-४)

॥ गणेशसूक्तम् ॥

आ तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं सं गृभाय। महाहस्ती दक्षिणेन ॥ १ ॥
विद्मा हि त्वा तुविकूर्मिं तुविदेष्णं तुवीमघम्। तुविमात्रमवोभिः ॥ २ ॥
नहि त्वा शूर देवा न मर्तासो दित्सन्तम्। भीमं न गां वारयन्ते ॥ ३ ॥
एतो न्विन्द्रं स्तवामेशानं वस्वः स्वराजम्। न राधसा मर्धिषन्नः ॥ ४ ॥
प्रस्तोषदुप गासिषच्छ्रवत्साम गीयमानम्। अभि राधसा जुगुरत् ॥ ५ ॥
आ नो भर दक्षिणेनाभि सव्येन प्र मृश। इन्द्र मा नो वसोर्निर्भाक् ॥ ६ ॥

उप क्रमस्वा भर धृषता धृष्णो जनानाम्। अदाशूष्टरस्य वेदः ॥ ७ ॥ इन्द्र य उ नु ते अस्ति वाजो विप्रेभिः सनित्वः। अस्माभिः सु तं सनुहि ॥ ८ ॥ सद्योजुवस्ते वाजा अस्मभ्यं विश्वश्चन्द्राः । वशैश्च मक्षू जरन्ते ॥ ९ ॥

गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीना मुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम्। निषुसीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कवीनाम्। न ऋते त्वक्रियते किं च नारे महामर्कं मघवञ्चित्रमर्च। अभिख्यानो मघवन्नाधमानान्त्सखे बोधि वसुपते सखीनाम्। रणंकृधि रणकृत्सत्य शुष्माऽभक्ते चिदा भजा राये अस्मान्। ॐ शांतिः शांतिः शांतिः। ऋक् (८-८१, २.२३)

ब्रह्मणस्पतिसूक्तम्।

सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते॥ कक्षीवन्तं य औशिजः॥१ ॥
यो रेवान्यो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः॥ स नः सिषक्तु यस्तुरः ॥ २ ॥
मा नः शंसो अररुषोधूर्तिः प्रणङ् मर्त्यस्य ॥ रक्षा णो ब्रह्मणस्पते ॥३॥
स घा वीरो न रिष्यति यमिन्द्रो ब्रह्मणस्पतिः ॥ सोमो हिनोति मर्त्यम् ॥
४ ॥ त्वं तं ब्रह्मणस्पते सोम इन्द्रश्च मर्त्यम् ॥ दक्षिणा पात्वंहसः ॥ ५ ॥
उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवयन्तस्त्वेमहे ॥ उप प्र यन्तु मरुतः सुदानव इन्द्र
प्राशूर्भवा सचा ॥ ६ ॥ त्वामिद्धि सहसस्पुत्र मर्त्य उपब्रूते धने हिते ॥
सुवीर्यं मरुत आ स्वश्व्यं दधीत यो व आचके ॥ ७ ॥ प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्र
देव्येतु सूनृता॥ अच्छा वीरं नर्यं पंक्तिराधसं देवा यज्ञं नयन्तु नः ॥ ८ ॥यो
वाघते ददाति सूनरं वसु स धत्ते अक्षिति श्रवः ॥ तस्मा इळां सुवीरामा
यजामहे सुप्रतूर्तिमनेहसम् ॥९ ॥ प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिर्मन्त्रं
वदत्युक्थ्यम् ॥ यस्मिन्निन्द्रो वरुणो मित्रो अर्यमा देवा ओकांसि चक्रिरे
॥ १० ॥ तमिद्वोचेमा विदथेषु शंभुवं मन्त्रं देवा अनेहसम् ॥ इमां च वाचं

प्रतिहर्यथा नरो विश्वेद्वामा वो अश्नवत् ॥ ११ ॥ को देवयन्तमश्नवज्जनं को वृक्तबर्हिषम् ॥ प्रप्र दाश्वान्पस्त्याभिरस्थितान्तर्वावत्क्षयं दधे ॥ १२ ॥ उप क्षत्रं पृञ्चीत हन्ति राजभिर्भये चित्सुक्षितिं दधे ॥ नास्य वर्ता न तरुता महाधने नार्मे अस्ति वज्रिणः ॥ १३ ॥ गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ॥ ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम् ॥ १४ ॥ देवाश्चित्ते असुर्य प्रचेतसो बृहस्पते यज्ञियं भागमानशुः ॥ उस्रा इव सूर्यो ज्योतिषा महो विश्वेषामिज्जनिता ब्रह्मणामसि ॥ १५ ॥ आ विबाध्या परिरापस्तमांसि च ज्योतिष्मन्तं रथमृतस्य तिष्ठसि ॥ बृहस्पते भीमममित्रदम्भनं रक्षोहणं गोत्रभिदं स्वर्विदम् ॥ १६ ॥ सुनीतिभिर्नयसि त्रायसे जनं यस्तुभ्यं दाशान्न तमंहो अश्नवत् ॥ ब्रह्मद्विषस्तपनो मन्युमीरसि बृहस्पते महि तत्ते महित्वनम् ॥ १७ ॥ न तमंहो न दुरितं कुतश्चन नारातयस्तितिरुर्न द्वयाविनः ॥ विश्वा इदस्माद्ध्वरसो वि बाधसे यं सुगोपा रक्षसि ब्रह्मणस्पते ॥ १८ ॥ त्वं नो गोपाः पथिकृद्विचक्षणस्तव व्रताय मतिभिर्जरामहे ॥ बृहस्पते यो नो अभि ह्वरो दधे स्वा तं मर्मर्तु दुच्छुना हरस्वती ॥ १९ ॥ उत वा यो नो मर्चयादनागसोऽरातीवा मर्तः सानुको वृकः ॥ बृहस्पते अप तं वर्तया पथः सुगं नो अस्यै देववीतये कृधि ॥ २० ॥ त्रातारं त्वा तनूनां हवामहेऽवस्पर्तरधिवक्तारमस्मयुम् ॥ बृहस्पते देवनिदो नि बर्हय मा दुरेवा उत्तरं सुम्नमुन्नशन् ॥ २१ ॥ त्वया वयं सुवृधा ब्रह्मणस्पते स्पार्हा वसु मनुष्या ददीमहि ॥ यानो दूरेतळितो या अरातयोऽभि सन्ति जम्भया ता अनप्रसः ॥ २२ ॥ त्वया वयमुत्तमं धीमहे वयो बृहस्पते पप्रिणा सस्निना युजा ॥ मा नो दुःशंसो अभिदिप्सुरीशत प्र सुशंसा मतिभिस्तारिषीमहि ॥ २३ ॥ अनानुदो वृषभो जग्मिराहवं निष्टप्ता शत्रुं पृतनासु सासहिः ॥ असि सत्य ऋणया ब्रह्मणस्पत उग्रस्य चिद्दमिता वीळुहर्षिणः ॥ २४ ॥ अदेवेन मनसा यो रिषण्यति शासामुग्रो मन्यमानो जिघांसति ॥ बृहस्पते

मा प्रणक्तस्य नो वधो नि कर्म मन्युं दुरेवस्य शर्धतः ॥ २५ ॥ भरेषु हव्यो नमसोपसद्यो गन्ता वाजेषु सनिता धनंधनम् ॥ विश्वा इदर्यो अभिदिप्स्वो मृधो बृहस्पतिर्वि ववर्हा रथां इव ॥ २६ ॥ तेजिष्ठया तपनी रक्षसस्तप ये त्वा निदे दधिरे दृष्टवीर्यम् ॥ आविस्तत्कृष्व यदसत्त उक्थ्यं बृहस्पते वि परिरापो अर्दय ॥ २७ ॥ बृहस्पते अति यदर्यो अर्हाद्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु ॥ यद्दीदयच्छवस ऋतप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ॥ २८ ॥ मा नः स्तेनेभ्यो ये अभि द्रुहस्पदे निरामिणो रिपवोऽन्नेषु जागृधुः ॥ आ देवानामोहते वि व्रयो हृदि बृहस्पते न परः साम्नो विदुः ॥ २९ ॥ विश्वेभ्यो हि त्वा भुवनेभ्यस्परि त्वष्टाजनत्साम्नः साम्नः कविः ॥ स ऋणचिद्दणया ब्रह्मणस्पतिर्द्रुहो हन्ता मह ऋतस्य धर्तरि ॥ ३० ॥ तव श्रिये व्यजिहीत पर्वतो गवां गोत्रमुदसृजो यदङ्गिरः ॥ इन्द्रेण युजा तमसा परीवृतं बृहस्पते निरपामौब्जो अर्णवम् । ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व ॥ विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ३२ ॥ सेमामविड्ढि प्रभृतिं य ईशिषेऽया विधेम नवया महा गिरा ॥ यथा नो मीढ्वान्स्तवते सखा तव बृहस्पते सीषधः सोत नो मतिम् ॥ ३३ ॥ यो नन्त्वान्य नमन्न्योजसोतादर्दर्मन्युना शम्बराणि वि ॥ प्राच्यावयदच्युता ब्रह्मणस्पतिरा चाविशद्वसुमन्तं वि पर्वतम् ॥ ३४ ॥ तद्देवानां देवतमाय कर्त्वमश्रथ्नन्दृळ्हाव्रदन्त वीळिता ॥ उद्गा आजदभिनद् ब्रह्मणा वलमगूहत्तमो व्यचक्षयत्स्वः ॥ ३५ ॥ अश्मास्यमवतं ब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभि यमोजसातृणत् ॥ तमेव विश्वे पपिरे स्वर्दृशो बहु साकं सिसिचुरुत्समुद्रिणम् ॥ ३६ ॥ सना ता काचिद्भुवना भवीत्वा माद्भिः शरद्भिर्दुरो वरन्त वः । अयतन्ताचरतो अन्यदन्यदिद्या चकार वयुना ब्रह्मणस्पतिः ॥ ३७ ॥ अभिनक्षन्तो अभि ये तमानशुर्निधिं पणीनां परमं गुहाहितम् । ते विद्वांसः प्रतिचक्ष्यानृता पुन र्यत आयन्तदुदीयुरा विशम् ॥ ३८ ॥ ऋतावानः प्रतिचक्ष्यानृता पुनरात

आ तस्थुः कवयो महस्पथः ॥ ते बाहुभ्यां धमितमग्निमश्मनि नकिः षो अस्त्यरणो जहुर्हितम् ॥ ३९ ॥ ऋतज्येन क्षिप्रेण ब्रह्मणस्पतिर्यत्र वष्टि प्रतदश्नोति धन्वना ॥ तस्य साध्वीरिषवो याभिरस्यति नृचक्षसो दृशये कर्णयोन्यः ॥ ४० ॥ स संनयः स विनयः पुरोहितः स सुष्टुतः स युधि ब्रह्मणस्पतिः ॥ चाक्ष्मो यद्वाजं भरते मती धनादित्सूर्यस्तपति तप्युतुर्वृथा ॥ ४१ ॥ विभु प्रभु प्रथमं मेहनावतो बृहस्पतेः सुविदत्राणि राध्या ॥ इमा सातानि वेन्यस्य वाजिनो येन जना उभये भुञ्जते विशः ॥ ४२ ॥ योऽवरे वृजने विश्वथा विभुर्महामु रण्वः शवसा ववक्षिथ ॥ स देवो देवान्प्रति पप्रथे पृथु विश्वेदु ता परिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ ४३ ॥ विश्वं सत्यं मघवाना युवोरिदापश्चन प्र मिनन्ति व्रतं वाम् ॥ अच्छेन्द्राब्रह्मणस्पती हविर्नोऽन्नं युजेव वाजिना जिगातम् ॥ ४४ ॥ उताशिष्ठा अनु शृण्वन्ति वह्नयः सभेयो विप्रो भरते मती धना ॥ वीळुद्वेषा अनु वश ऋणमाददिः स ह वाजी समिथे ब्रह्मण स्पतिः ॥ ४५ ॥ ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशं सत्यो मन्युर्महि कर्मा करिष्यतः ॥ यो गा उदाजत्स दिवे वि चाभजन्महीव रीतिः शवसासरत्पृथक् ॥ ४६ ॥ ब्रह्मणस्पते सुयमस्य विश्वहा रायः स्याम रथ्यो वयस्वतः ॥ वीरेषु वीरां उप पृङ्ग्धि नस्त्वं यदीशानो ब्रह्मणा वेषि मे हवम् ॥ ४७ ॥ ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यंता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व ॥ विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ४८ ॥ इन्धानो अग्निं वनवद्वनुष्यतः कृतब्रह्मा शूशुवद्रातहव्य इत् ॥ जातेन जातमति स प्रसर्सृते यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ४९ ॥ वीरेभिर्वीरान्वनवद्वनुष्यतो गोभी रयिं पप्रथ द्बोधति त्मना ॥ तोकं च तस्य तनयं च वर्धते यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५० ॥ सिंधुर्न क्षोदः शिमीवाँ ऋघायतो वृषेव वध्री रभि वष्ट्योजसा ॥ अग्नेरिव प्रसितिर्नाह वर्तवे यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५१ ॥ तस्मा अर्षति दिव्या असश्चतः ससत्वभिः प्रथमो गोषु गच्छति ॥ अनिभृष्टतविषिर्हन्त्योजसा

यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५२ ॥ तस्मा इद्विश्वे धुनयन्त सिंधवोऽच्छिद्रा शर्म दधिरे पुरूणि ॥ देवानां सुम्ने सुभगः स एधते यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५३ ॥ ऋजुरिच्छंसो वनवद्वनुष्यतो देवयन्निदं देवयन्तमभ्यसत् ॥ सुप्रावीरिद्वनवत्पृत्सु दुष्टरं यज्वेदयज्योर्वि भजाति भोजनम् ॥ ५४ ॥ यजस्व वीर प्र विहि मनायतो भद्रं मनः कृणुष्व वृत्रतूर्ये ॥ हविष्कृणुष्व सुभगो यथाससि ब्रह्मणस्पतेरव आ वृणीमहे ॥ ५५ ॥ स इज्जनेन स विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः ॥ देवानां यः पितरमाविवासति श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम् ॥ ५६ ॥ यो अस्मै हव्यैर्घृतवद्भिरविधत्प्र तं प्राचा नयति ब्रह्मणस्पतिः ॥ उरुष्यतीमंहसो रक्षती रिषोंहोश्चिदस्मा उरुचक्रिरद्भुतः ॥ ५७ ॥ तमु ज्येष्ठं नमसा हविर्भिः सुशेवं ब्रह्मणस्पतिं गृणीषे ॥ इन्द्रं श्लोको महि दैव्यः सिषक्तु यो ब्रह्मणो देवकृतस्य राजा ॥ ५८ ॥ इयं वां ब्रह्मणस्पते सुवृक्तिर्ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे अकारि ॥ अविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीर्जजस्तमर्यो वनुषामरातीः ॥ ५९ ॥ चत्तो इतश्चत्तामुतः सर्वा भ्रूणान्यारुषी ॥ अराय्यं ब्रह्मणस्पते तीक्ष्णशृंगोदृषन्निहि ॥ ६० ॥ अदो यद्दारु प्लवते सिंधोः पारे अपूरुषम् ॥ तदा रभस्व दुर्हणो तेन गच्छ परस्तरं ॥ ६१ ॥ अग्निर्येन विराजति सूर्यो येन विराजति ॥ विराज्येन विराजति तेनास्मान्ब्रह्मणस्पते विराज समदं कुरु ॥ ६२ ॥ (ऋक्-१-१८,४०) २ (२३-२६) १० (१५५)

ब्रह्मणस्पतिसूक्तम्

शुचिं नु स्तोमं नवजातमद्येन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथाम् —

शुचिं नु स्तोमं श्रथद्वत्रम् । उभा वामिन्द्राग्नी प्रचर्षणिभ्यः । आवृत्रहणा गीर्भिर्विप्रः ॥ १ ॥ ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता । सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व । विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवाः । बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ २ ॥ स ई सत्येभिः सखिभिः शुचद्भिः । गोधायसं वि धनसैरतर्दत् । ब्रह्मणस्पति र्वृषभिर्वराहैः । घर्मस्वेदेभिर्द्रविणं व्यानट् ॥ ३ ॥ ब्रह्मणस्पते

रभवद्यथा वशम्। सत्यो मन्यु र्महिकर्मा करिष्यतः। यो गा उदाजत्स दिवे वि चा भजत्। महीव रीतिः शवसा सरत्पृथक् ॥ ४ ॥ इन्धानो अग्निं वनवद्वनुष्यतः। कृत ब्रह्मा शूशुवद्रातहव्य इत्। जातेन जातमति सृत्प्रसृं सते। यं यं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५ ॥ ब्रह्मणस्पते सुयमस्य विश्वहा। रायः स्याम रथ्यो विवस्वतः। वीरेषु वीराँ उपपृङ्‌ग्धि नस्त्वम्। यदीशानो ब्रह्मणा वेषि मे हवम् ॥ ६ ॥ स इज्जनेन स विशा स जन्मना। स पुत्रै र्वाजं भरते धनानृभिः। देवानां यः पितरमाविवासति। श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम् ॥ ७ ॥ (तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके ८-५)

उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते। देवयन्तस्त्वे महे।
उप प्रयन्तु मरुतस्सु दानवः। इन्द्र प्राशूर्भवा सचा।
प्रैतु ब्रह्मण स्पतिः। प्रदेव्येतु सूनृता।
अच्छावीरं नर्यं पंक्तिराधसम्। देवा यज्ञं नयन्तु नः।

गणेशसूक्तम्

अदर्दरुत्समसृजो विखानि त्वमर्णवान्बध्धानाँ अरम्णा।
महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्वः सृजद्धारा अव यद्दानवान्हन्।
सुष्वाणास इन्द्र स्तुमसि त्वा सनिष्यन्तश्चित्तु विनृम्ण वाजम्।
आनो भर सुवितं यस्य कोना तना त्मना सहयामात्वोताः ॥
आतून इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं संगृभाय। महाहस्ती दक्षिणेन।
मृज्य मानः सुहस्त्या समुद्रे वाच मिन्वसि।
रयिं पिशङ्गं बहुलं पुरु स्पृहं पवमानाभ्यर्षसि।
(सामवेदे पूर्वार्चिके ३१५, ३१६, १६७, ५१७मन्त्राः)

श्री गुरुभ्यो नमः

श्रीवल्लभेशोपनिषत्

ओं सहनाववतु इति शान्तिः

प्रथमोध्यायः ॥

अथ भगवन्तं मरीचिं काश्यपः पप्रच्छ । का वा वल्लभा । को वा वल्लभेशः । मरीचिरवदत् । सर्वलोकनायिका ब्रह्मशक्तिः वैनायकी माया सिद्धलक्ष्मीः वल्लभा । तत्पतिः परमात्मा वल्लभेशः । कथं गणपतिरिति । ब्रह्मविष्णुरुद्रादीनां अनादिब्रह्मणां महदादितत्त्वानां गणानां पतिः गणपतिः । केन गजानन इति । नराकारा माया गजाकारः पुरुषः । प्रकृतिपुरुषाभेदाकृतिधरो गजाननः । कथं दशभुज इति । सदात्मनः सूक्ष्मभूतान्यजायन्त । शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मकानि सूक्ष्मभूतगणानि स्वस्वगुणोपेतसूक्ष्मभूतसमूहदेहजातानि स्थूलसूक्ष्मकारणात्मकानि विश्वानि । अतः पञ्चभूतमयानि विश्वानि । त्रिविधात्मकं विश्वं जगत् । तत्सृष्ट्वा तदनुप्रविश्य सच्च त्यच्चाभवत् । तयोर्योगेन सत्यं ब्रह्म जगत् ब्रह्माभेदैकाकृतिधरो वल्लभेशः । कण्ठाधो जगन्मयः । तुरीयं ब्रह्म मूर्धा । द्वयोरभेदः पञ्चमं ब्रह्म । पञ्चमं व्याकृतमव्याकृतमिदं प्रविश्य अन्तर्याम्यभवत् । व्योम्नः पुष्टिपतिं वायोर्मनसाश्च रतिपतिं अग्नेर्गिरिजापतिं अद्भ्यो रमापतिं अन्नात् भूमिपतिं सशक्तिमसृजत् । सशक्तिकानां पञ्चानां अभेदाकृतिमयत्वात् दशबाहुकः । वराहस्य चिह्नं गदा । भूमेः व्रीह्यग्रं, विष्णोः चक्रं, श्रियः पद्मं, रुद्रस्य रुजा, गौर्याः पाशं, रतेः उत्पलं, मारस्य इक्षुकार्मुकं, पुष्टेः बीजापूरं, पुष्टिपतेः विषाणं, एवं दशायुधधरः । दशानां अभेदाकृतिमयः कण्ठाधः वल्लभेशः, दशबाहुकः । गजाकारः तुरीयो मूर्धा । तच्चिह्नं शुण्डा । नानाविधरत्नपूरितरत्नघटं तदायुधं, एकादशायुधराजितैकादशाकरः वल्लभेशः । केन रक्तवर्ण इति । वर्णेषु आद्यं लोहितं,

अयं देवेष्वाद्यत्वात् रक्तवर्णोऽभवत् । केन त्रिणेत्र इति । प्रपञ्चत्रयसाक्षित्वात् त्रिणेत्रः । केन चन्द्रचूड इति । त्रिविधात्मकं जगत् मृतं, तुरीयं अमृतात्मकं अमृतं चन्द्ररूपकं, तुरीयब्रह्मस्तकत्वात् चन्द्रचूडः । कथं चिन्तामणिद्वीपपतिरिति । अविद्यात्मकं जगत्, विद्यात्मकं तुरीयं, चित्तप्रकाशकत्वात् चिन्तामणिः । तुरीयस्थितिगत्वात् चिन्तामणिद्वीपपतिरिति । कथं विश्वोत्पत्तिविपत्ति-संस्थितिकर इति । स्वगुणेभ्यः ब्रह्मविष्णुरुद्रान् सृष्ट्वा सृष्ट्यादीनि तेभ्यो दत्वा तैः कारयति । कथं विघ्नराजं इति । जगन्मयः प्रतिबन्धात्मकः सद्भावधरः कालः विघ्नः । तन्नियामकोयं विघ्नराज इति ॥

इति प्रथमोऽध्यायः ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः

काश्यपः पप्रच्छ । कथं मे भगिनीपतिरति । मरीचिराह । ओं तत् सत् इति ब्रह्म त्रिविधं सत्यं ज्ञानमनन्तमिति । चतुर्विधं जगदाधारभूतं, पञ्चमं प्रणवात्मकं, तत्पदं निर्गुणं ज्ञानात्मकं अनन्तं असिपदं सत् ब्रह्म विभावरहितं स्वसंवेद्यात्मकं ओंकारं ब्रह्मैव । विशुद्धसत्वमायायाः समष्टिव्यष्टिव्यक्तचभेदमास्थाय तुरीयपदगो भूत्वा चिन्तामणिद्वीपपतिरभवत् । तच्छक्तिः विशुद्धसत्वप्रधाना माया सिद्धलक्ष्मीः । सा च मे तपसा वल्लभेति नाम्ना मे सुता अभवत् । चिन्तामणिद्वीपपतिः अयं गणपतिमूर्तिधरो भूत्वा विधिना मे पुत्रीं गृहीत्वा वल्लभेशो अभवत् । ओं ब्रह्मैव वल्लभेश इति । अयं ब्रह्माण्डे कान् कान् भक्तान् अन्वगृह्णात् । मरीचिराह । चतुर्विध पुरुषार्थसंयोगाभेदमयं पञ्चमं ब्रह्मभूयं, ब्रह्मभूयपदगो वल्लभेशः । ब्रह्मभूयस्य चत्वारो द्वाराः । धर्मार्थकाममोक्षा इति । धर्मस्य देवता विष्णुः । अर्थस्य रुद्रः । कामस्य शक्तिः । मोक्षस्य सूर्यः । धर्मद्वाररक्षकौ रमानारायणौ । अर्थद्वाररक्षकौ उमामहेश्वरौ । कामद्वारपालकौ रतिकन्दर्पौ ।

मोक्षद्वारपालकौ महीवराहौ । यज्ञस्कन्दपुष्टीशब्रह्माणः चतुर्णां प्रत्यधिदेवताः । ब्रह्माण्डे चैषां दर्शनं दत्वा अन्वगृह्णादिति । भण्डासुरवधे देव्या वरान् दत्वा विघ्नयन्त्रभेदनार्थं तस्य स्मरणात् आविर्भूय विघ्नयंत्रं भित्वा ललितामन्वगृह्णात् कामेश्वरीं कामदेवताम् । विष्णुतपसा तुष्टः रुद्रनेत्राग्निदग्धां लक्ष्मीं बिल्वेन वृक्षेण उज्जीवयित्वा विष्णवे दत्वा तं अन्वगृह्णात् । पार्वतीतपसा तुष्टः शिवेन सह पार्वतीं संयोज्य तयोः वरानदात् । दक्षिणामूर्तितपसा तुष्टः पार्वतीं तेन समयोजयत् । सरस्वतीं ब्रह्मणा च । रुद्रनेत्राग्निदग्धं कामं जीवयित्वा रत्या समयोजयत् । भूमिमपि वराहेण । प्रभां सूर्येण । पुष्टिपतितपसा तुष्टः दर्शनं दत्वा सारूप्यमदात् । यज्ञमूर्तितपसा तुष्टः दर्शनं दत्वा ब्रह्मणस्पतियज्ञं स्वप्रियकरं चक्रे । स्कन्दतपसा तुष्टः तारकभेदकशक्तिमदात् । तेन सह वल्लीं समयोजयत् । एवं नाना देवान् मुनीन् वा अन्वगृह्णादिति ॥

अथ तृतीयोध्यायः ॥

काश्यप उवाच । आत्मविद्यां अनुब्रूहीति । तं होवाच मरीचिः । गणको ऋषिरस्यास्तु देवता वल्लभेश्वरः । निचृद्गायत्रीछन्दोऽस्य गं बीजं सर्वकारणम् । शक्तिस्स्यात् प्रणवस्तुर्यः स्वाहा वै कीलकं स्मृतम् । गामित्यादिदीर्घषट्कः षड्बीजसंयुतः क्रमात् । षडङ्गश्चेति कथितानि योज्याश्चाकारादिषु ।

ध्यानम्

बीजापूरगदेक्षुकार्मुकरुजाचक्राब्जपाशोत्पल-
व्रीह्यग्रस्वविषाणरत्नकलशप्रोद्यत्कराम्भोरुहः ।
ध्येयो वल्लभया सपद्मकरया श्लिष्टो ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्तिविपत्तिसंस्थितिकरो विघ्नेश्वरोऽभीष्टदः ॥

तार: श्रीशक्तिकन्दर्पमहाविघ्नेशबीजका: ।
गणपतेश्च संबुद्धि: वदद्वितयं तत: ॥

तत: सर्वजनं मे च वशमानयसंयुत: ।
स्वाहया च महामन्त्रो ह्यष्टाविंशतिवर्णक: ॥

चतुर्थं वरवरदसंयुतो मन्त्र उत्तम: ।
कामेशी वरदश्चैव प्रीतिदश्चेति कथ्यते ॥

एवं भेदद्वयेनैव मन्त्रोऽयं परिकीर्तित: ।
संबुद्ध्यन्तमहामन्त्र: ब्रह्मभूयादिसाधक: ॥
अन्य: कामप्रद: प्रोक्त: कामिनां शक्तिमार्गत: ।

काश्यप उवाच—
नानाकामसिद्ध्यै ब्रूहीति ॥

मरीचिराह—
श्रीविद्यागणनाथस्य योग: कामप्रपूरक: ।
कएईलह्रीं षड्बीजा: प्रथम: खण्ड उच्यते ॥

हसकहलह्रीं गणपते च वरदद्वितयम् ।
द्वितीयखण्डश्चेति सकलह्रीं तत: परम् ॥

सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा महामनु: ।
त्रिचत्वारिंशद्वर्णमनु: तद्यन्त्रे पूज्य उच्यते ॥

गायत्रीगणनाथस्य संयोगो ब्रह्मदायक: ।
भुक्तिमुक्तिप्रदो ब्रह्मतेज: पुंज: प्रमोदद: ॥

गायत्र्या: प्रथम: पाद: प्रणवेन समन्वित: ।
वल्लभेशस्य षड्बीजै: प्रथम:खण्ड उच्यते ॥

ततो द्वितीयपादस्तु संबुद्धिवरदद्वयम् ।
द्वितीय खण्ड इति च तृतीयचरणः ततः ॥

वल्लभेशशिष्टभागाः तृतीयः खण्ड उच्यते ।
त्रिपञ्चाशद्वर्णमंत्रः ब्रह्मतेजःप्रदायकः ॥

भर्गविद्येति कथिता विद्येयं वेदमार्गिभिः ।
एकाक्षरषडर्णाभ्यां पुटिता पूर्वपृष्ठयोः ॥

गायत्री त्रिपदा देवी भर्गविद्याऽपरा स्मृता ।
बालागणेशसंयोगः श्रीविद्याकामदायकः ॥

प्रथमं वाग्भवं पश्चात् षड्बीजाः कामबीजकम् ।
संबुद्धिश्च गणपतेः वरदद्वितयं ततः ॥

सौः पश्चात् शिष्टमन्त्रस्स्याद्बालागणपतेर्मनुः ।
नीलकण्ठस्य त्र्यक्षर्याः योगेनैव विषान्तकः ॥

वशमानय स्थानेषु विषं नाशय चोच्यते ।
तारो ज्योंसः सःज्यों सूर्यवस्वर्णश्च ॥

ततः परं षड्बीजाश्च गणेशस्य संबुद्धिः ।
वरदद्वयं ज्यों सः सर्वरोगान् हरहर सः ज्यों स्वाहया मनुः ॥

सर्वरोगहरो मन्त्रः गणेशस्य प्रविस्तृतः ।
अघोरगणनाथस्य संयोगः शत्रुनाशकः ॥

कृत्याभिचारशमनः सर्वाभीष्टप्रदायकः ।
ओं गं गः प्रथमस्फुरादि च वमान्तकम् ॥

षड्बीजा वरदान्तं च साध्यं च स्वाहया मनुः ।
खण्डत्रयेषु गणपतेः ऐंब्लूं योज्य ससाधकं ॥

विद्यां देहीति स्वाहया च सर्वविद्याप्रदायकः ।
वश्यादिषट्कर्मसिध्यै तत्तत्बीजेन साध्यतः ।

जपात्तत्तत्सिद्धिदाता वल्लभेशो घृणानिधिः ।
सर्वसम्पत् समृध्यै च श्रीधराशक्तिबीजकान् ॥

खण्डत्रयेषु संयोज्य संपदं देहि साध्यकं ।
संयोज्य च जपः कार्यः संपदवृध्यै क्रमेण च ॥
एवं तस्य मन्त्रभेदाः कथिताः तत्प्रसादतः ॥ इति तृतीयोध्यायः

अथतुरीयोऽध्यायः

काश्यप उवाच । तदाराधनविधिं मह्यं ब्रूहीति । तं होवाच गाणेशो मरीचिः । शैव वैष्णव सौर शाक्त गाणेशैरप्युपास्योयं वल्लभेशः ॥ सिन्दूररक्त चन्दनगणेशाक्षगणपदचिह्नानि । तेषां धारणं कृत्वा जप्योयं पूजनीयश्च । उषःकालो गणेशस्यातिप्रियंकरः । अपराह्णार्धरात्रिकालं विना अन्यकालेषु जपः कार्यः । यजनं च कवचहृदयावृत्तिस्तुतिसहस्रनामजपानि । मन्त्रसिद्धिसाधकहोमतर्पणमार्जनान्यपि तस्य तोषदानि ॥ गणेशाग्नौ होमः एको वा ऋङ्मन्त्राभ्यां कार्यः । शतसहस्रसंख्याक्रमेण वा काले, सहस्रजप एव वरः । स्वदन्तार्कमूलविग्रहे यन्त्रे शोणादिशिलायां च यजनं शस्यते । अभिषेकाय शोणशिला । लोकगणसिद्ध्यै यन्त्रं, देवताविग्रहसिद्ध्यै बिम्बं, पुरुषसूक्तब्रह्मणस्पतिसूक्त ऋङ्मन्त्रेषु चैकेन नित्यं यजनं, शुक्रवारचतुर्थ्यौ प्रियंकरौ । बिन्दुत्रिकोणषट्कोणाष्टदलषोडशदलवृत्तत्रयभूपुरत्रययुतो यंत्रः । बिन्दौ तारो बीजं, त्रिकोणान्तः चत्वारो बीजाः । षट्कोणेषु षड्बीजाः । गामित्यादयः सन्धिषु । दळेषु शिष्टवर्णाः । अग्रेषु गायत्री । षोडशदळेषु

ऋङ्मन्त्राः । मातृकाबीजपाशाङ्कुशा वृत्तेषु । भूपुरेषु यन्त्राङ्गानि । रमारमेशोमामहेशरतिकन्दर्पमहीवराहा प्रथमावृतिदेवताः । आमोद-प्रमोदसुमुखदुर्मुखाविघ्नविघ्नकर्तारः द्वितीयावृतेः । अङ्गदेवतास्तृतीयस्य ॥ तुरीयस्य मातरः । पञ्चमस्य दिगीशाः । तीव्राज्वालिन्याद्याः पीठशक्तयः ॥ शूराद्याः द्वारदेवताः । आवाहनासनाद्युपचारैः कार्यं नित्यार्चनम् ।

गणेशार्चनपरः सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते । सर्वसिद्धिं लभते । धर्मार्थकाम-मोक्षब्रह्मभूयानि लभते इति । य इमां वल्लभेशोपनिषदमधीते स सर्वविघ्नात् प्रमुच्यते । सर्वाभीष्टं लभते । ब्रह्म प्राप्नोति । ब्रह्म प्राप्नोतीत्युपनिषत् ॥

इति तुरीयोध्यायः ॥

सहनाववतु इति शान्तिः ॥

गणेशपूर्वतापिन्युपनिषत् ।

(वरद पूर्वतापिनी)

ॐ नमो वरदाय विघ्नहर्त्रे ॥ अथातो ब्रह्मोपनिषदं व्याख्यास्यामः । ब्रह्मा देवानां सवितुः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम् । धाता वसूनां सुरभिः सृजानां नमो ब्रह्मणेऽथर्वपुत्राय मीढुषे ॥ धाता देवानां प्रथमं हि चेतो मनो वनानीव मनसाऽकल्पयद्यः । नमो ब्रह्मणे ब्रह्मपुत्राय तुभ्यं ज्येष्ठायाथर्वपुत्राय धन्विने ॥ १ ॥ ॐ प्रजापतिः प्रजा असृजत । ताः सृष्टा अब्रुवन् कथमन्नाया अभवन्निति । स त्रेधा व्यभजद्भूर्भुवः स्वरिति । स तपोऽतप्यत । स ब्रह्मा स विष्णुः स शिवः स प्रजापतिः सेन्द्रः सोऽग्निः समभवत् । स तूर्ष्णी मनसा ध्यायन् कथमिमेऽन्नायाः स्युरिति । सोऽपश्यदात्मनाऽऽत्मानं गजरूपधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजं यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते यतो वायन्ति यत्रैव

यन्ति च । तदेतदक्षरं परं ब्रह्म । एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुरापो ज्योतिः पृथिवी विश्वस्य धारिणी । पुरुष एवेदं विश्वं तपो ब्रह्म परामृतमिति ॥ २ ॥ सोऽस्तुवत नमो ब्रह्मणे नमो ब्राह्मणेभ्यो नमो वेदेभ्यो नमो देवेभ्यो नम ऋषिभ्यो नमः कुल्येभ्यः प्रकुल्येभ्यो नमः सवित्रे प्रसवित्रे नमो भोज्याय प्रकृष्टाय कपर्दिने चक्राय चक्रधरायान्नायान्नपतये शिवाय सदाशिवाय तुर्याय तुरीयाय भूर्भुवःस्वःपते रायस्पते वाजिपते गोपते ऋग्यजुः सामाथर्वाङ्गिरःपते नमो ब्रह्मपुत्रायेति ॥ ३ ॥ सोऽब्रवीद्वरदोऽस्म्यह-मिति । स प्रजापतिरब्रवीत्कथमिमेऽन्नाद्याः स्युरिति । स होवाच ब्रह्मपुत्रस्तपस्तेपे सिद्धक्षेत्रे महायशाः । स सर्वस्य वक्ता सर्वस्य ज्ञातासीति । स होवाच तपस्यन्तं सिद्धारण्ये भृगुपुत्रं पृच्छध्वमिति । ते प्रत्याययुः । स होवाच किमेतदिति । ते होचुः कथं वयमन्नाद्या भवाम इति । स तूर्ष्णी मनसा ध्यायन् कथमिमेऽन्नाद्याः स्युरिति । स एतमानुष्टुभं मन्त्रराजमपश्यत् । यदिदं किञ्च सर्वमसृजत । तस्मात्सर्वमानुष्टुभमित्याचक्षते यदिदं किञ्च । अनुष्टुभा वा इमानि भूतानि जायन्ते । अनुष्टुभा जातानि जीवन्त्यनुष्टुभं प्रयन्त्यभिसंविशन्ति । तस्यैषा भवति-अनुष्टुप्प्रथमा भवत्यनुष्टुवुत्तमा भवति । वाग्वा अनुष्टुब्वाचैव प्रयन्ति वाचैवोद्यन्ति । परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुप् । सर्वमनुष्टुप् । एतं मन्त्रराजं यः पश्यति स पश्यति । स भुक्तिं मुक्तिं च विन्दति । तेन सर्वज्ञानं भवति । तदेतन्निदर्शनं भवति-एको देवः प्रापको यो वसूनां श्रिया जुष्टः सर्वतोभद्र एषः । मायादेवो बलगहनो ब्रह्मारातीस्तं देवमीडे दक्षिणास्यम् । आ तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं सङ्गृभाय । महाहस्ती दक्षिणेन ॥ इति सहस्रकृत्वस्तुष्टाव ॥ ४ ॥ अथापश्यन्महादेवं श्रिया जुष्टं मदोत्कटम् । सनकादिमहायोगिवेद विद्भिरुपासितम् ॥ द्रुहिणादिमदेवेशषट्पदालिविराजितम् ॥ लसत्कर्णं महादेवं गजरूपधरं शिवम् ॥ स होवाच वरदोऽस्मीति । स तूर्ष्णी मनसा वव्रे । स तथेति होवाच । तदेष श्लोकः — स संस्तुतो दैवतदेवसूनुः सुतं

भृगोर्वाक्यमुवाच तुष्टः । अवेहि मां भार्गव वक्रतुण्डमनाथनाथं त्रिगुणात्मकं शिवम् ॥ अथ तस्य षडङ्गानि प्रादुर्बभूवुः । स होवाच जपध्वं आनुष्टुभं मन्त्रराजं षट्पदं सषडक्षरम् । इति यो जपति स भूतिमान् भवतीति यूयमन्नाया भवेयुरिति । तदेतन्निदर्शनम्—गणानां त्वा गणनाथं सुरेन्द्रं कविं कवीनामतिमेधविग्रहम् । ज्येष्ठराजं वृषभं केतुमेकं सा नः शृण्वन्नूतिभिः सीद शश्वत् ॥ ५ ॥ ते होचुः कथमानुष्टुभं मन्त्रराजमभिजानीम इति । स एतमानुष्टुभं षट्पदं मन्त्रराजं कथयाञ्चके । स साम भवति । ऋग्वै गायत्री यजुरुष्णिगनुष्टुप् साम । स आदित्यो भवति । ऋग्वै वसुर्यजु रुद्राः सामादित्या इति । स षट्पदो भवति । साम वै षट्पदः । ससागरां सप्तद्वीपां सपर्वतां वसुन्धरां तत्साम्नः प्रथमं पादं जानीयाद्रायस्पोषस्य दातेति । तेन सप्तद्वीपाधिपो भवति भूःपतित्वं च गच्छति । यक्षगन्धर्वाप्सरोगणसेवितमन्तरिक्षं द्वितीयं पादं जानीयान्निधिदातेति । तेन धनदादिकाष्ठापतिर्भवति भुवःपतित्वं च गच्छति । वसुरुद्रादित्यैः सर्वैर्देवैः सेवितं दिवं तत्साम्नस्तृतीयं पादं जानीयादन्नदो मत इति । तेन देवाधिपत्यं स्वःपतित्वं च गच्छति । ऋग्यजुः सामाथर्वाङ्गिरोगणसेवितं ब्रह्मलोकं तुर्यं पादं जानीयाद्रक्षोहण इति । तेन देवाधिपत्यं ब्रह्माधिपत्यं च गच्छति । वासुदेवादि-चतुर्व्यूहसेवितं विष्णुलोकं तत्साम्नः पञ्चमं पादं जानीयाद्बलगहन इति । तेन सर्वदेवाधिपत्यं विष्णुलोकाधिपत्यं च गच्छति । ब्रह्मस्वरूपं निरञ्जनं परमव्योम्निकं तत्साम्नः षष्ठं पादं जानीयात् । तेन वक्रतुण्डाय हुमिति यो जानीयात्सोऽमृतत्वं च गच्छति । सत्यलोकाधिपत्यं च गच्छति ॥ ६ ॥ ऋग्यजुः सामाथर्वाश्चत्वारः पादा भवन्ति । रायस्पोषस्य दाता चेति प्रथमः पादो भवति, ऋग्वै प्रथमः पादः । निधिदाताऽन्नदो मत इति द्वितीयः पादः, यजुर्वै द्वितीयः पादः । रक्षोहणो वो बलगहन इति तृतीयः पादः, साम वै तृतीयः पादः । वक्रतुण्डाय हुमिति चतुर्थः पादः

अथर्वश्चतुर्थः पादोऽथर्वश्चतुर्थः पाद इति ॥ ७ ॥ इति गणेशपूर्वतापिन्युपनिषत्सु प्रथमोपनिषत् ॥ १ ॥

स होवाच प्रजापतिरग्निर्वै वेदा इदं सर्वं विश्वानि भूतानि विराट् स्वराट् सम्राट् तत्साम्नः प्रथमं पादं जानीयात् । ऋग्यजुः सामाथर्वरूपः सूर्योऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषस्तत्साम्नो द्वितीयं पादं जानीयात् । य ओषधीनां प्रभविता तारापतिः सोमस्तत्साम्नस्तृतीयं पादं जानीयात् । यो ब्रह्मा तत्साम्नश्चतुर्थं पादं जानीयात् । यो हरिस्तत्साम्नः पञ्चमं पादं जानीयात् । यः शिवः स परं ब्रह्म तत्साम्नोऽन्त्यं पादं जानीयात् । यो जानीते सोऽमृतत्वं च गच्छति परं ब्रह्मैव भवति ॥ तस्मादिदमानुष्टुभं साम यत्र क्वचिन्नाचष्टे । यदि दातुमपेक्षते पुत्राय शुश्रूषवे दास्यत्यन्यस्मै शिष्याय वेति ॥ १ ॥ तस्य हि षडङ्गानि भवन्ति - ॐ हृदयाय नमः शिरसे स्वाहा, शिखायै वषट्, कवचाय हुं, नेत्रत्रयाय वौषट्, अस्त्राय फडिति प्रथमं प्रथमेन द्वितीयं द्वितीयेन तृतीयं तृतीयेन चतुर्थं चतुर्थेन पञ्चमं पञ्चमेन षष्ठं षष्ठेन प्रत्यक्षरमुभयतो माया लक्ष्मीश्च भवति । माया वा एषा वैनायकी सर्वमिदं सृजति, सर्वमिदं रक्षति, सर्वमिदं संहरति, तस्मान्मायामेतां शक्तिं वेद । स मृत्युं जयति । पाप्मानं तरति । स महतीं श्रियमश्नुते । सोऽभिवादी षट्कर्मसंसिद्धो भवत्यमृतत्वं च गच्छति । मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनो ह्रस्वा वा दीर्घा वा प्लुता वेति । यदि ह्रस्वा भवति सर्वपाप्मानं तरत्यमृतत्वं च गच्छति । यदि दीर्घा भवति महतीं श्रियमाप्नुयादमृतत्वं च गच्छति । यदि प्लुता भवति ज्ञानवान् भवत्यमृतत्वं च गच्छति । तदेतदृषिणोक्तं निदर्शनम्— स ईं पाहि य ऋजीषी तद्रुद्रः स श्रियं लक्ष्मीमौपलाम्बिकां गाम् । षष्ठीं च यामिन्द्रसेनेत्युत आहुस्तां विद्यां ब्रह्मयोनिस्वरूपाम् ॥ तामिहायुषे शरणं प्रपद्ये । क्षीरोदार्णवशायिनं कल्पद्रुमाधःस्थितं वरदं व्योमरूपिणं प्रचण्डदण्डदोर्दण्डं वक्रतुण्डस्वरूपिणं पार्श्वाधःस्थितकामधेनुं शिवोमातनयं विभुम् । रुक्माम्बर-

निभाकाशं रक्तवर्णं चतुर्भुजम् । कपर्दिनं शिवं शान्तं भक्तानामभयप्रदम् ॥ उन्नतप्रपदाङ्गुष्ठं गूढगुल्फं सपार्ष्णिकम् । पीनजङ्घं गूढजानुं स्थूलोरुं प्रोन्नमत्कटिम् ॥ निम्ननाभिं कम्बुकण्ठं लम्बोष्ठं लम्बनासिकम् । सिद्धिबुद्ध्युभयाश्लिष्टं प्रसन्नवदनाम्बुजम् ॥ इति संसर्गः ॥ २ ॥ अथ छन्दोदैवतम् अनुष्टुप्छन्दो भवति, द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुब् भवति । अनुष्टुभा सर्वमिदं सृष्टमनुष्टुभा सर्वमुपसंहृतम् । शिवोमायुतः परमात्मा वरदो देवता । ते होचुः कथं शिवोमायुत इति । स होवाच भृगुपुत्रः प्रकृतिपुरुषमयो हि स धनद इति, प्रकृतिर्माया पुरुषः शिव इति । सोऽयं विश्वात्मा देवतेति । तदेतन्निदर्शनम्—इन्द्रो मायाभिः पुरुहूत ईडे शर्वो विश्वं मायया स्विद्दधार । सोऽजः शेते मायया स्विद्गुहायां विश्वं न्यस्तं विष्णुरेको विजज्ञे । तदेतन्माया हंसमयी देवानाम् ॥ सर्वेषां वा एतद्भूतानामाकाशः परायणम् । सर्वाणि ह वा इमानि भूतान्याकाशादेव जायन्ते जातानि जीवन्त्याकाशं प्रयन्त्यभिसंविशन्ति । तस्मादाकाश-बीजं शिवो विद्यात् । तदेतन्निदर्शनम् - हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहदिति ॥ ३ ॥ अथाधिष्ठानम् — मध्ये बिन्दुं त्रिकोणं तदनु ऋतुगणं वसुदलं द्वादशारं षोडशकर्णिकेति । मध्ये बीजात्मकं देवं यजेत् । वामदक्षिणे सिद्धिर्बुद्धिः । अग्रे कामदुघा षट्कोणे सुमुखादयः षड्विनायकाः । वसुदले वक्रतुण्डायष्टविनायकाः । द्वादशारे वटुको वामनो महादशकमहोदरौ सुभद्रो माली वरो राम उमा शिवः स्कन्दो नन्दी । तद्बाह्येऽणिमादिसिद्धयः । षोडशारे दिक्पालाः सायुधा इति ॥ ४ ॥ अथ प्रसारः — य एतेन चतुर्थीषु पक्षयोरुभयोरपि । लक्षं जुहुयादपूपानां तत्क्षणाद्धनदो भवेत् ॥ सिद्धौदनं त्रिमासं तु जुहुदग्रावनन्यधीः । तावज्जुह्वत्पृथुकान्हि साक्षाद्वैश्रवणो भवेत् ॥ उच्चाटयेद्विभीतैश्च मारयेद्विषवृक्षजैः । वश्याय पङ्कजैर्विद्वान्धनार्थी

मोदकैर्हुनेत् ॥ एवं ज्ञात्वा कृतकर्मा भवति कृतकर्मा भवतीति ॥ ५ ॥ इति गणेशपूर्वतापिन्युपनिषत्सु द्वितीयोपनिषत् ॥ २ ॥

अथ होवाच भृगुपुत्रस्तन्त्रं विजिज्ञासितव्यमिति । मूले शून्यं विजानीयात् । शून्यं वै परं ब्रह्म । तत्र सतारं समायं साम न्यसेत्त्रिरेखं भवति, त्रयो हीमे लोकास्त्रयो हीमे वेदाः । ऋग्वै भूः सा माया भवति । यजुर्वै भुवः स शिवो भवति । साम वै स्वः स हिरण्यगर्भो भवति । षट्कोणं भवति षड् हीमे लोकाः षड्वा ऋतवो भवन्ति । तत्र तारमायारमामारविश्वेशधरणीक्रमान्न्यसेत् । अष्टपत्रं भवत्यष्टाक्षरा गायत्री भवति ब्रह्मगायत्रीं न्यसेत् । द्वादशपत्रं भवति द्वादशादित्या भवन्ति ते स्वरा भवन्ति । स्वरान् ज्ञात्वादित्यलोकमश्नुते । षोडशपत्रं भवति षोडशकलो वै पुरुषो वर्णो ह वै पुरुषः स लोकाधिष्ठितो भवत्यनुष्टुब् वै पुरुषः ॥ १ ॥ स होवाच भृगुपुत्र एतमानुष्टुभं मन्त्रराजं साङ्गं सप्रसृतिकं समायं साधिष्ठानं सतन्त्रं यो जानाति स भूतिमान् भवति सोऽमृतत्वं च गच्छति सोऽमृतत्वं च गच्छतीति ॥ २ ॥ इति गणेशपूर्वतापिन्युपनिषत्सु तृतीयोपनिषत् ॥ ३ ॥

२. गणेशोत्तरतापिन्युपनिषत् ।
(वरदोत्तरापिनी)

ॐ ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेदं सर्वम् । तस्योपव्याख्यानम् । सर्वं भूतं भव्यं भविष्यदिति सर्वमोङ्कार एव । एतच्चान्यच्च त्रिकालातीतं तदप्योङ्कार एव । सर्वं ह्येतद्गणेशोऽयमात्मा ब्रह्मेति । सोऽयमात्मा चतुष्पात् । जागरितस्थानो बहिःप्रज्ञः सप्ताङ्गः एकोनविंशतिमुखः स्थूलभुग्वैश्वानरः प्रथमः पादः । स्वप्नस्थानोऽन्तःप्रज्ञः सप्ताङ्ग एकोनविंशतिमुखः प्रविविक्तभुक् तैजसो द्वितीयः पादः । यत्र सुप्तो न कश्चन कामं कामयते न कश्चन स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तम् । सुषुप्तिस्थान

एकीभूतः प्रज्ञानघन एवानन्दभुक् चेतोमुखः प्राज्ञस्तृतीयः पादः । एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य प्रभवाप्ययौ हि भूतानाम् । नान्तःप्रज्ञं न बहिःप्रज्ञं नोभयतःप्रज्ञं न प्रज्ञं नाप्रज्ञं न प्रज्ञानघनमदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचिन्त्यमव्यपदेश्यमैकात्म्यप्रत्ययसारं प्रपञ्चोपशमं शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यन्ते स गणेश आत्मा विज्ञेयः । सदोज्वलो विद्यातत्कार्यहीनः स्वात्मबन्धरहितः सर्वदोषरहित आनन्दरूपः सर्वाधिष्ठानः सन्मात्रो निरस्ताविद्यातमोमोहमेवेति सम्भाव्याहमों तत्सत्परं ब्रह्म विघ्नराजश्चिदात्मकः सोऽहमों तद्विनायकं परं ज्योती रसोऽहमित्यात्मानमादाय मनसा ब्रह्मणैकीकुर्यात् । विनायकोऽहमित्येतत्तत्त्वतः प्रवदन्ति ये । न ते संसारिणो नूनं प्रमोदो वै न संशयः ॥ इत्युपनिषत् । य एवं वेद स मुख्यो भवतीति याज्ञवल्क्य इति याज्ञवल्क्य इति । एतदेव परं ध्यानमेतदेव परं तपः । विनायकस्य यज्ज्ञानं पूजनं भवमोचनम् ॥ अथमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च । एकस्य ध्यानयोगस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ इति गणेशोत्तरतापिन्युपनिषत्सु प्रथमोपनिषत् ॥ १ ॥

ॐ ॥ स विष्णुः स शिवः स ब्रह्मा सेन्द्रः सेन्दुः स सूर्यः स वायुः सोऽग्निः स ब्रह्मायमात्मने सर्वदेवाय आत्मने भूताय आत्मन इति मन्यन्ते । ॐ सोऽहं ॐ सोऽहं ॐ सोऽहमिति । ॐ ब्रह्मन् ॐ ब्रह्मन् ॐ ब्रह्मन्निति । ॐ शिवं ॐ शिवं ॐ शिवमिति । तं गणेशं तं गणेशमिदं श्रेष्ठम् । ॐ गणानां त्वा गणपतिः । स प्रियाणां त्वा प्रियपतिः । स निधीनां त्वा निधिपतिः । ॐ तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि । तन्नो दन्ती प्रचोदयात् । ॐ तद्गणेशः । ॐ सद्गणेशः । ॐ परं गणेशः । ॐ ब्रह्म गणेशः । गणनाकारो नादः । एतत्सर्वो नादः । सर्वाकारो नादः । एतदाकारो नादः । महानादः । स गणेशो महान् भवति । सोऽणुर्भवति ।

स वन्द्यो भवति। स मुख्यो भवति। स पूज्यो भवति। रूपवान् भवति। अरूपवान् भवति । द्वैतो भवति । अद्वैतो भवति । स्थावरस्वरूपवान् भवति । जङ्गमस्वरूपवान् भवति । सचेतनविचेतनो भवति । सर्वं भवति। स गणेशोऽव्यक्तो योऽणुर्यः श्रेष्ठः स वै वेगवत्तरः । अह्रस्वाह्रस्वश्च । अतिह्रस्वातिह्रस्वातिह्रस्वश्च। अस्थूलास्थूलास्थूलश्च। ॐ न वायुर्नाग्निर्नाकाशो नापः पृथिवी न च। न दृश्यं न दृश्यं न दृश्यम्। न शीतं नोष्णं न वर्षं च। न पीतं न पीतं न पीतम्। न श्वेतं न श्वेतं न श्वेतम्। न रक्तं न रक्तं न रक्तम्। न कृष्णं न कृष्णं न कृष्णम्। न रूपं न नाम न गुणम्। न प्राप्यं गणेशं मन्यन्ते। स शुद्धः स शुद्धः स शुद्धो गणेशः। स ब्रह्म स ब्रह्म स ब्रह्म गणेशः। स शिवः स शिवः स शिवो गणेशः। इन्द्रो गणेशो विष्णुर्गणेशः सूर्यो गणेश एतत्सर्वं गणेशः। स निर्गुणः स निरहङ्कारः स निर्विकल्पः स निरीहः स निराकार आनन्दरूपस्तेजोरूपमनिर्वाच्यमप्रमेयः पुरातनो गणेशो निगद्यते। स आद्यः सोऽक्षरः सोऽनन्तः सोऽव्ययो महान्पुरुषः। तच्छुद्धं तच्छबलं ततः प्रकृतिमहत्तत्वानि जायन्ते। ततश्चाहङ्कारादिपश्चतन्मात्राणि जायन्ते। ततः पृथ्व्यप्तेजोवाय्वाकाशपश्चमहद्भूतानि जायन्ते । पृथिव्या ओषधय ओषधीभ्योऽन्नमन्नाद्रेतस्ततः पुरुषस्ततः सर्वं ततः सर्वं ततः सर्वं जगत्। सर्वाणि भूतानि जायन्ते। देवा नु जायन्ते। ततश्च जीवन्ति। देवा नु जीवन्ति। यज्ञा नु जीवन्ति। सर्वं जीवति। स गणेश आत्मा विज्ञेयः । इत्युपनिषत् । य एवं स मुख्यो भवतीति याज्ञवल्क्य इति याज्ञवल्क्य इति॥ इति गणेशोत्तरतापिन्युपनिषत्सु द्वितीयोपनिषत्॥ २॥

ॐ ॥ गणेशो वै ब्रह्म तद्विद्यात्। यदिदं किञ्च सर्वं भूतं भव्यं जायमानं च तत्सर्वमित्याचक्षते। अस्मान्नातः परं किञ्चित्। यो वै वेद स वेद ब्रह्म ब्रह्मैवोपाप्नोति । तत्सर्वमित्याचक्षते । ब्रह्मविष्ण्वादि-गणानामीशभूतमित्याह तद्गणेश इति। तत्परमित्याह यमेते नाप्नुवन्ति

पृथिवी सुवर्चा युवतिः सजोषाः। यद्वै वाङ्नाक्रामति मनसा सह नाग्निर्न पृथ्वी न तेजो न वायुर्न व्योम न जलमित्याह। नेन्द्रियं न शरीरं न नाम न रूपम्। न शुक्लं न रक्तं न पीतं न कृष्णमिति। न जाग्रन्न स्वप्नो न सुषुप्तिर्न वै तुरीया। तच्छुद्धमप्राप्यमप्राप्यं च। अज्ञेयं चाज्ञेयं च। विकल्पासहिष्णु तत्सशक्तिकं गजवक्त्रं गजाकारं जगदेवावरुन्धे। दिव्यमनन्तशीर्षैर्दिशमनन्तकरैर्व्योमानन्तजठरैर्महीमनन्तपादैः स्वतेजसा बाह्यान्तरीयान्व्याप्य तिष्ठतीत्याह। तद्वै परं ब्रह्म गणेश इत्यात्मानं मन्यन्ते। तद्वै सर्वतः पश्यति स्म न किञ्चिद्ददर्श। ततो वै सोऽहमभूत्। नैकाकिता युक्तेति गुणान्निर्ममे। नाभे रजः स वै ब्रह्मा। मुखात्सत्त्वं स वै विष्णुः। नयनात्तमः स वै हरः। ब्रह्माणमुपदिशति स्म ब्रह्मन् कुरु सृष्टिम्। ब्रह्मोवाच नाहं वेद्मि। गणेश उवाच, मद्देहे ब्रह्माण्डान्तर्गतं विलोकय तथाविधामेव कुरु सृष्टिम्। अथ ब्रह्मा जन्मद्वारेण ब्रह्माण्डान्तर्गतं विलोकयति स्म। समुद्रान् सरितः पर्वतान् वनानि महीं दिवं पातालं च नरान् पशून्मृगान्नागान् हयान् गोव्रजान् सूर्याचन्द्रमसो नक्षत्राण्यग्नीन् वायून्दिशस्ततो वै सृष्टिमचीकरत्। ततश्चात्मानमिति मन्यते स्म। न वै मत्तः परं किञ्चिदहमेव सर्वस्येश इति यावद्वदति तावत्क्रूरा अजायेरन्। महद्देहा जिह्वया भुवं लिहाना दंष्ट्राव्याप्ताकाशा महच्छब्दा ब्रह्माणं हन्तुमुद्युक्ताः। तान्दृष्ट्वाबिभ्यत्तत्सस्मार। ततश्चाग्रे कोटिसूर्यप्रतीकाशमानन्दरूपं गजवक्त्रं विलोकयति स्म। तुष्टावाथ गणेश्वरम्। त्वं निर्माता क्ष्माभृतां सरितां सागराणां स्थावराणां जङ्गमानां च। त्वत्तः परतरं किञ्चिन्नैवास्ति जगतः प्रभो। कर्ता सर्वस्य विश्वस्य पाता संहारकारकः। भवानिदं जगत्सर्वं व्याप्यैव परितिष्ठति॥ इति स्तुत्वा ब्रह्माणं तदुवाच ब्रह्मंस्तपस्व तपस्वेत्युक्त्वाऽन्तर्हिते तस्मिन् ब्रह्मा तपश्चचार। कियत्स्वतीतेष्वनेहःसु तपसि स्थिते ब्रह्मणि पुरो भूत्वोवाच। प्रसन्नोऽहं प्रसन्नोऽहं वरान् वरय। श्रुत्वैवं वच उन्मील्य नयने यावत्पुरः पश्यति

तावद्गणेशं ददर्श । स्तौति स्म । त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं हरस्त्वं प्रजापतिस्त्वमिन्द्रस्त्वं सूर्यस्त्वं सोमस्त्वं गणेशः । त्वया व्याप्तं चराचरं त्वदृते न हि किञ्चन । ततश्च गणेश उवाच । त्वं चाहं च न वै भिन्नौ कुरु सृष्टिं प्रजापते । शक्तिं गृहाण मद्दत्तां जगत्सर्जनकर्मणि ॥ ततो वै गृहीतायां शक्त्यां ब्रह्मणः सृष्टिरजायत । ब्राह्मणो वै मुखाज्जज्ञे बाह्वोः क्षत्रमूर्वोर्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रश्चक्षुषो वै सूर्यो मनसश्चन्द्रमा अग्निर्वै मुखात्प्राणाद्वायुर्नाभेर्व्योम शीर्ष्णो द्यौः पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात् । तथा लोकानकल्पयन्निति । ततो वै सत्त्वमुवाच त्वं वै विष्णुः पाहि पाहि जगत्सर्वम् । विष्णुरुवाच न मे शक्तिः । सोवाच गृहाणेमां वियाम् । ततो वै सत्त्वं तामादाय जगत्पाति स्म । हरमुवाच कुरु हर संहारम् । जगद्धरणाद्धरो भव । हरश्चात्मानमित्यवैति स्म न वै मत्परं किञ्चिद्विश्वस्यादिरहं हर इति गर्वं दधौ यावत्तावद्व्याप्तं व्योम गजवक्त्रैर्महच्छब्दैर्हरं हर्तुमुद्युक्तैः । हरो वै विलोक्य रुदति स्म । रोदनाद्रुद्रसंज्ञः । ततस्तं पुरुषं स्मृत्वा तुष्टाव त्वं ब्रह्मा त्वं कर्ता त्वं प्रधानं त्वं लोकान् सृजसि रक्षसि हरसि । विश्वाधारस्त्वमनाधारोऽनाधेयोऽनिर्देश्योऽप्रतर्क्यो व्याप्येदं सर्वं तिष्ठसीति स्तवनाद्विनायकं ददर्श । ततश्च तं ननाम । गणेश उवाच कुरु हर हरणम् । तद्वै संहर्ताभूद्रुद्रः । य एवं वेद स गणेशो भवति । इत्युपनिषत् ॥ इति तृतीयोपनिषत् ॥ ३ ॥

ॐ ॥ गणेशो वै सदजायत तद्वै परं ब्रह्म । तद्विदाप्नोति परम् । तदेषाभ्युक्ता यदनादिभूतं यदनन्तरूपं यद्विज्ञानरूपं यद्देवाः सर्वे ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते न वै कार्यं करणं न तत्समश्चाधिकश्च दृश्यः । सूर्योऽस्माद्भीत उदेति । वातोऽस्माद्भीतः पवते । अग्निर्वै भीतस्तिष्ठति । तच्चित्स्वरूपं निर्विकारमद्वैतं च । तन्मायाशबलमजनीत्याह । अनेन यथा तमस्ततश्चोमिति ध्वनिरभूत् । स वै गजाकारः । अनिर्वचनीया सैव माया

जगद्वीजमित्यांह। सैव प्रकृतिरिति गणेश इति प्रधानमिति च मायाशबल मिति च । एतस्माद्वै महत्तत्त्वमजायत। ततः कराग्रेणाहङ्कारं सृष्टवान्। स वै त्रिविधः सात्त्विको राजसस्तामसश्चेति । सात्त्विकी ज्ञानशक्तिः । राजसी क्रियाशक्तिः । तामसी द्रव्यशक्तिः । तामस्याः पञ्चतन्मात्रा अजायन्त पञ्चभूतान्यजायन्त । राजस्याः पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्च कर्मेन्द्रियाणि पञ्च वायवश्चाजायन्त । सात्त्विक्या दिशो वायुः सूर्यो वरुणोऽश्विनाविति ज्ञानेन्द्रियदेवता अग्निरिन्द्रो विष्णुः प्रजापतिर्मित्र इति कर्मेन्द्रियदेवताः। इदमादिपुरुषरूपम्। परमात्मनः सूक्ष्मशरीरमिदमेवोच्यते। अथ द्वितीयम्। पञ्चतन्मात्राः पञ्चसूक्ष्मभूतान्युपादाय पञ्चीकरणे कृते पञ्चमहाभूतान्यजायन्त । अवशिष्टानां पञ्चपञ्चाशानां कल्पारम्भसमये भूतविभागे चैतन्यप्रवेशादहमित्यभिमानः । तस्मादादिगणेशो भवानुच्यते। ततो वै भूतेभ्यश्चतुर्दश लोका अजायेरन्। तदन्तर्गतजीवराशयः स्थूलशरीरैः सह विराडित्युच्यते। इति द्वितीयम्। राजसो ब्रह्मा सात्त्विको विष्णुस्तामसो वै हरः । त्रयं मिलित्वा परस्परमुवाच अहमेव सर्वस्येश इति । ततो वै परस्परमसहमानाश्चोर्ध्वं जग्मुः । तत्र न किञ्चिद्ददृशुः । ततश्चाधः प्रदेशे दशदिक्षु भ्रमन्तो न किञ्चित्पश्यन्ति स्म। ततो वै ध्यानस्थिता अभूवन्। ततश्च हृद्देशे महान्तं पुरुषं गजवक्त्रमसंख्यशीर्षमसंख्यपादमनन्तकरं तेजसा व्याप्ताखिललोकं ब्रह्ममूर्धानं दिक्श्रवणं ब्रह्माण्डगण्डं चिद्व्योमतालुकं सत्यजननं च जगदुत्पत्त्यपायोन्मेषनिमेषं सोमार्काग्निनेत्रं पर्वतेशरदं पुण्यापुण्योष्ठं ग्रहोडुदशनं भारतीजिह्वं शक्रघ्राणं कुलगोत्रांसं सोमेनकण्ठं हरशिरोरुहं सरिन्नदभुजमुरगाङ्गुलिकमृक्षनखं श्रीहृत्कमाकाशनाभिकं सागरोदरं महीकटीदेशं, सृष्टिलिङ्गकं पर्वतेशोरुं दस्रजानुकं जठरान्तःस्थितयक्षगन्धर्वरक्षःकिन्नरमानुषं पातालजङ्घकं मुनिचरणं कालाङ्गुष्ठकं तारकाजाललाङ्गुलं दृष्ट्वा स्तुवन्ति स्म। यतो वै इमानि भूतानि जायन्ते

यतोऽग्निः पृथिव्यप्तेजो वायुर्यत्कराग्रात् ब्रह्मविष्णु रुद्रा अजायन्त यतो वै समुद्राः सरितः पर्वताश्च यतो वै चराचरमिति स्तवनात्प्रसन्नो भूत्वोवाचाहं सर्वस्येशो मत्तः सर्वाणि भूतानि मत्तः सर्वं चराचरं भवन्तो वै न मद्भिन्ना गुणा मे वै न संशयः। गुणेशं मां हृदि संचिन्त्य राजस त्वं जगत्कुरु सात्त्विक त्वं पालय तामस त्वं हरेत्युक्त्वान्तर्हितः। स वै गणेशः सर्वात्मा विज्ञेयः सर्वदेवात्मा वै स एकः। य एवं वेद स गणेशो भवति। इत्युपनिषत्। इति चतुर्थोपनिषत्॥ ४॥

ॐ॥ देवा ह वै रुद्रमब्रुवन् कथमेतस्योपासनम्। स होवाच रुद्रो गणको निचृद्गायत्री श्रीगणपतेरेनं मन्त्रराजमन्योन्याभावात्प्रणव-स्वरूपस्यास्य परमात्मनोऽङ्गानि जानीते स जानाति सोऽमृतत्वं च गच्छति। योऽधीते स सर्वं तरति। य एनं मन्त्रराजं गणपतेः सर्वदं नित्यं जपति सोऽग्निं स्तम्भयति स उदकं स्तम्भयति स वायुं स्तम्भयति स सूर्यं स्तम्भयति स सर्वान्देवान्स्तम्भयति स विषं स्तम्भयति स सर्वोपद्रवान्स्तम्भयति। इत्युपनिषत्। य एनं मन्त्रराजं नित्यमधीते स विघ्नानाकर्षयति देवान्यक्षान् उरगान् ग्रहान्मनुष्यान् सर्वानाकर्षयति। स भूर्लोकं जयति स भुवर्लोकं जयति स स्वर्लोकं स महर्लोकं स जनोलोकं स तपोलोकं स सत्यलोकं स सप्तलोकं स सर्वलोकं जयति। सोऽग्निष्टोमेन यजते सोऽत्यग्निष्टोमेन स उक्थ्येन स षोडशीयेन स वाजपेयेन सोऽतिरात्रेण सोऽप्तोर्यामेण स सर्वैः क्रतुभिर्यजते। य एनं मन्त्रराजं वैघ्नराजं नित्यमधीते स ऋचोऽधीते स यजूंष्यधीते स सामान्यधीते सोऽथर्वणममधीते सोऽङ्गिरसमधीते स शाखा अधीते स पुराणान्यधीते स कल्पानधीते स गाथा अधीते स नाराशंसीरधीते स प्रणवमधीते। य एनं मन्त्रराजं गाणेशं वेद स सर्वं वेद स सर्वं वेद। स वेदसमः स मुनिसमः स नागसमः स सूर्यसमः सोऽग्निसम इति। उपनीतैकाधिकशतं

गृहस्थैकाधिकशतं वानप्रस्थैकाधिकशतं रुद्रजापकसमम् । यतीनामेकाधिकशतमथर्वशिरःशिखाध्यापकसमम् । रुद्रजापकैकाधिकशतमथर्वशिरःशिखाध्यापकैकाधिकशतं गाणेशतापिनीयोपनिषदध्यापकसमम्। मन्त्रराजजापकस्य यत्र रविसोमौ न तपतो यत्र वायुर्नक्षत्राणि न वाति भान्ति यत्राग्निर्मृत्युर्न दहति प्रविशति यत्र मोहो न दुःखं सदानन्दं परानन्दं समं शाश्वतं सदाशिवं परं ब्रह्मादिवन्दितं योगिध्येयं परमं पदं चिन्मात्रं ब्रह्मणस्पतिमेकाक्षरमेवं परमात्मानं बाह्यान्ते लब्धांशं हृदि समावेश्य किञ्चिज्जस्वा ततो न जपो न माला नासनं न ध्यानावाहनादि। स्वयमवतीर्णो ह्ययमात्मा ब्रह्म सोऽहमात्मा चतुष्पात् । बहिःप्रज्ञः प्रविविक्तभुक् तैजसः । यत्र सुप्तो न कञ्चन कामं कामयते न कञ्चन स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तम् । तत्रैकीभूतः प्रज्ञानघन एवानन्दभुक् चेतोमुखः प्राज्ञः । एष सर्वेश्वरः सर्वान्तर्यामी एष योनिः सर्वभूतानाम् । न बहिःप्रज्ञं नान्तःप्रज्ञं नोभयतःप्रज्ञं न प्रज्ञानघनमव्यपदेश्यमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचिन्त्यमैकात्म्यप्रत्ययसारं प्रपञ्चोशमं शिवमद्वैतमेवं चतुष्पादं ध्यायन् स एवात्मा भवति । स आत्मा विज्ञेयः सदोज्ज्वलोऽविद्यातत्कार्यहीनः स्वात्मबन्धरहितो द्वैतरहितो निरस्ताविद्यातमोमोहाहङ्कारप्रधानमहमेव सर्वमिति सम्भाव्य विघ्नराजब्रह्मण्यमृते तेजोमये परंज्योतिर्मये सदानन्दमये स्वप्रकाशे सदोदिते नित्ये शुद्धे मुक्ते ह्येश्वरे परे ब्रह्मणि रमते रमते रमते रमते । य एवं गणेशतापनीयोपनिषदं वेद स संसारं तरति घोरं तरति दुःखं तरति विघ्नांस्तरति महोपसर्गं तरति । आनन्दो भवति स नित्यो भवति स शुद्धो भवति स मुक्तो भवति स स्वप्रकाशो भवति स ईश्वरो भवति स मुख्यो भवति स वैश्वानरो भवति स तैजसो भवति स प्राज्ञो भवति स साक्षी भवति स एव भवति स सर्वो भवति स सर्वो भवतीति । इत्युपनिषत् । ॐ सह नाववतु ॥ इति गणेशोत्तरतापिन्युपनिषत्सु पञ्चमोपनिषत् ॥ ५ ॥

ॐ ॥ अथोवाच भगवती गौरी ह वै रुद्रमेतस्य मन्त्रराजस्यानुष्ठानविधिं मे ब्रूहीति । स होवाच रुद्रो विधिं लब्धांशं गुरुदेवतयोरालभ्य मनसा पुष्पं निवेद्योपक्रम्य भूतोत्सारणमासनबन्धाद्या त्मरक्षासुनियमभूतशुद्धिप्राणस्थापनप्रणवावर्तनमातृपूजनान्तर्मातृकान्तर्यागादि सम्पाद्यात्र केचन समन्त्रं मूलवैदिककल्पैरुपक्रमं ग्रहणसमर्पणनिवेदनानि बाह्येऽन्ययेति महार्घ्यं शङ्कं त्रिपाद्योर्गन्धादिना पूजितयोः स्थाप्य पात्रासादनं दक्षिणोपक्रमेण पाद्यार्घ्याचमनमधुपर्कपुनरा- चमननिवेदनपात्राणि संस्थासु यथोपदिष्टं चतुर्थ्योः पर्वणि संस्थासु यथाविधि स्थाप्य निवेदने प्रक्षालनमेव ततोऽर्वाक् पञ्चामृतपात्राणि रिक्तं च मूलेनालभ्य निवेदिन्याध्योदकेनात्मानं पात्राणि सम्भारं च प्रोक्ष्य पात्रातिरिक्तानि महार्घ्योदकेन सर्वनिवेदनं करशुद्धिं मूलासुनियमं यथोक्तर्षिच्छन्दोदैवतं स्मृत्वा विनियोगश्च नित्ये पूजाङ्गो जपो जपाङ्गा पूजा जप इत्यङ्गुष्ठव्यापकस्वान्ताष्टाङ्गदण्डिमुण्डिन्यासादि कृत्वा मुखमवेक्ष्यात्मानं देवरूपिणं सम्भाव्य मूर्ध्नि पुष्पं दत्त्वा पीठं सम्पूज्यासनं दत्त्वा ऋष्यादि कृत्वा ध्यात्वा हृदयाम्भोजे योगिनोऽत्र जपन्ति । स्वान्ताम्भोजाद्देवमावाह्य मुद्रां दर्शयित्वा देवस्य सकलीकरणाङ्गुष्ठ- हृदयार्पिण्या स्वान्ते मुद्रां निवेद्य पात्राणि च मूलेन दत्त्वा रिक्ते पञ्चामृतं संयोज्य तेन पञ्चवारं सकृद्वाऽभिषिच्य नित्येन संतर्प्य कल्पस्तवनादिपुरु- षसूक्तरुद्राध्यायघोषशान्त्यादिना मूलेन चाभिषिच्य सर्वपूजां निवेद्य दीपं त्रिर्भ्राम्य सव्येनाप्लाव्य महानैवेद्यपीठावरणान्युपसंहृत्य दर्शयेत् । ताम्बूलान्ते किञ्चिन्मूलमावर्त्य पुनर्धूपादित्रयभक्ष्यादि निवेद्य मुद्राः सर्वोपचारस्य दर्शयित्वा निवेदनमिदमासनं नमः पाद्ये एपोऽर्घ्यः स्वाहेति दक्षिणकरेऽर्घ्ये इदं स्वधेति पुरस्त्रिके मुखे नम इति स्नानेष्वेप गन्धो नमोऽक्षतेषु ओं पुष्पाणि नमः पुष्पेष्वेष धूपो दीपो नमो धूपदीपयोः समर्पयामीति नैवेद्यफलताम्बूलेषु निवेदयामि नमो हिरण्ये एष

पुष्पाञ्जलिर्नम इति मालायामिति परमं रहस्यमप्रकाश्यं बीजं य एवं वेद स सर्वं वेद स सर्वं वेद । वर्णार्थं लब्धांशेन मन्त्रार्थेन च पीठावरण-देवतावधानेन वा जपति स जपति । मुख्यं लब्धांशमासनं मृदुलं भुक्तरिक्तवासः कौसुम्भमाञ्जिष्ठरक्तकम्बलचित्रमृगव्याघ्राजिनं वा यथोक्तमुक्तान्यतरैरासनान्तरयोजनास्फटिककमलभद्राक्षमणि - मुक्ता-प्रवालरुद्राक्षकुशग्रन्थिषु वा जपति स जपति । कुशमयी नित्याक्षालनं चन्दनालेपो धूपेनाभिमन्त्र्य पृथगभिमन्त्रणं सद्योजातैः पञ्चभिः प्राणस्थापनजीवनतर्पणगुह्यानि च स्वमूले गुह्यं वामेन स्पृशेन्न दर्शयेत् । एवं श्रावणे पवित्रेण मधौ दमनेन जपमालया महानवम्यां तापस्यां चतुर्थ्यां तिललड्डुकैः सप्तम्यां शीतलचन्दनेन शिवरात्र्यां बिल्वदल-मालयाऽन्यस्मिन्पर्वणि महत्यार्चयन्ति तेऽर्चयन्ति । मोदकपृथु-कलाजसक्तुरम्भाफलेक्षुनारीकेलापूपानन्यानि च यथोपदिष्टमाहुतिक-र्मभिर्जुहोति । जपश्च प्राक्प्रवणे होमोऽन्यथोपास्यः । एवं यः करोति सोऽमृतत्वं विन्दति स प्रतिष्ठां प्राप्नोति मुक्तिं विन्दति भुक्तिं भुनक्ति वाचं वदति यशो लभते । इदं रहस्यं यो जानाति स जानाति योऽधीते सोऽधीते स आनन्दो भवति स नित्यो भवति स विशुद्धो भवति स मुक्तो भवति स प्रकाशो भवति स दयावान्भवति ज्ञानवान्भवत्यानन्दवान्भवति विज्ञानवान्भवति विज्ञानानन्दो भवति सोऽमृतत्वं भवत्यमृतत्वं भवतीति ।

इति गणेशोत्तरतापिन्युपनिषत्सु षष्ठोपनिषत् ॥ ६ ॥

ॐ सह नाववत्विति शान्तिः ॥

हेरम्बोपनिषत् ।

अथातो हेरम्बोपनिषदं व्याख्यास्यामः । गौरी सा सर्वमङ्गला सर्वज्ञं परिसमेत्योवाच । अधीहि भगवन्नात्मविद्यां प्रशस्तां यया जन्तुर्मुच्यते मायया च । यतो दुःखाद्विमुक्तो याति लोकं परं शुभ्रं केवलं सात्त्विकं च ॥ १ ॥ तां वै स होवाच महानुकम्पासिन्धुर्बन्धुर्भुवनस्य गोप्ता । श्रद्धत्स्वैतद्गौरि सर्वात्मना त्वं मा ते भूयः संशयोऽस्मिन् कदाचित् ॥ २ ॥ हेरम्बतत्त्वे परमात्मसारे नो वै योगान्नैव तपोबलेन । नैवायुधप्रभावतो महेशि दग्धं पुरा त्रिपुरं दैवयोगात् ॥ ३ ॥ तस्यापि हेरम्बगुरोः प्रसादाद्यथा विरिञ्चिर्गरुडो मुकुन्दः । देवस्य यस्यैव बलेन भूयः स्वं स्वं हितं प्राप्य सुखेन सर्वम् ॥ ४ ॥ मोदन्ते स्वे स्वे पदे पुण्यलब्धे सर्वैर्देवैः पूजनीयो गणेशः । प्रभुः प्रभूणामपि विघ्नराजः सिन्दूरवर्णः पुरुषः पुराणः ॥ ५ ॥ लक्ष्मीसहायोऽद्वयकुञ्जराकृतिश्चतुर्भुजश्चन्द्रकला-कलापः । मायाशरीरो मधुरस्वभावस्तस्य ध्यानात् पूजनात्तत्स्वभावाः ॥ ६ ॥ संसारपारं मुनयोऽपि यान्ति स वा ब्रह्मा स प्रजेशो हरिः सः । इन्द्रः स चन्द्रः परमः परात्मा स एव सर्वो भुवनस्य साक्षी ॥ ७ ॥ स सर्वलोकस्य शुभाशुभस्य तं वै ज्ञात्वा मृत्युमत्येति जन्तुः । नान्यः पन्था दुःखविमुक्तिहेतुः सर्वेषु भूतेषु गणेशमेकम् । विज्ञाय तं मृत्युमुखात् प्रमुच्यते स एवमास्थाय शरीरमेकम् । मायामयं मोहयतीव सर्वं स प्रत्यहं कुरुते कर्मकाले ॥ ९ ॥ स एव कर्माणि करोति देवो ह्येको गणेशो बहुधा निविष्टः । स पूजितः सन् सुमुखोऽभिभूत्वा दन्तीमुखोऽभीष्ट-मनन्तशक्तिः ॥ १० ॥ स वै बलं बलिनामग्रगण्यः पुण्यः शरण्यः सकलस्य जन्तोः । तमेकदन्तं गजवक्त्रमीशं विज्ञाय दुःखान्तमुपैति सद्यः ॥ ११ ॥ लम्बोदरोऽहं पुरुषोत्तमोऽहं विघ्नान्तकोऽहं विजयात्मकोऽहम् । नागाननोऽहं नमतां सुसिद्धः लोकेषु स्कन्दाग्रगण्यो निखिलोऽहमस्मि ॥ १२ ॥ न मेऽन्तरायो न च कर्मलोपो न पुण्यपापे मम तन्मयस्य । एवं

विदित्वा गणनाथतत्त्वं निरन्तरायं निजबोधबीजम् ॥ १३ ॥ क्षेमङ्करं सन्तत- सौख्यहेतुं प्रयान्ति शुद्धं गणनाथतत्त्वम् । विद्यामिमां प्राप्य गौरी महेशादभीष्टसिद्धिं समवाप सद्यः । पूज्या परा सा च जजाप मन्त्रं शम्भुं पतिं प्राप्य मुदं ह्यवाप ॥ १४ ॥ य इमां हेरम्बोपनिषदमधीते स सर्वान् कामान् लभते । स सर्वपापैर्मुक्तो भवति । स सर्वै र्वेदै र्वैर्ज्ञातो भवति । स सर्वैर्देवैः पूजितो भवति । सर्ववेदपारायणफलं लभते । स गणेशसायुज्यमवाप्नोति य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥ इति हेरम्बोपनिषत् समाप्ता ॥ ॐ सह नाववत्विति शान्तिः ॥

गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत् ।

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ॥ स्थिरैरंगैस्तुष्टुवांसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ॥ १ ॥ स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ॥ स्वस्तिनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ २ ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

ओं नमस्ते गणपतये ॥ त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि ॥ त्वमेव केवलं कर्तासि ॥ त्वमेव केवलं धर्तासि ॥ त्वमेव केवलं हर्तासि ॥ त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि ॥ त्वं साक्षादात्मासि नित्यम् ॥ १ ॥ ऋतं वच्मि । सत्यं वच्मि ॥ २ ॥ अव त्वं माम् ॥ अव वक्तारम् ॥ अव श्रोतारम् । अव दातारम् । अव धातारम् । अवानूचानमव शिष्यम् ॥ अव पश्चात्तात् ॥ अव पुरस्तात् ॥ अवोत्तरात्तात् ॥ अव दक्षिणात्तात् ॥ अव चोर्ध्वात्तात् ॥ अवाधरात्तात् ॥ सर्वतो मां पाहि पाहि समन्तात् ॥ ३ ॥ त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्मयः ॥ त्वमानन्दमयस्त्वं ब्रह्ममयः ॥ त्वं सच्चिदानन्दाद्वितीयोऽसि ॥ ४ ॥ सर्वं जगदिदं त्वत्तो जायते ॥ सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति ॥ सर्वं जगदिदं त्वयि लयमेष्यति ॥ सर्वं जगदिदं त्वयि प्रत्येति । त्वं

भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः ॥ त्वं चत्वारि वाक्पदानि ॥ ५ ॥ त्वं गुणत्रयातीतः । त्वं देहत्रयातीतः । त्वं कालत्रयातीतः ॥ त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम् ॥ त्वं शक्तित्रयात्मकः । त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम् ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ ६ ॥ गणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिं तदनन्तरम् ॥ अनुस्वारः परतरः ॥ अर्धेन्दुलसितम् । तारेण रुद्धम् ॥ एतत्तव मनुस्वरूपम् ॥ गकारः पूर्वरूपम् ॥ अकारो मध्यमरूपम् ॥ अनुस्वारश्चान्त्यरूपम् ॥ बिन्दुरुत्तररूपम् ॥ नादः सन्धानंम् ॥ संहिता सन्धिः ॥ सैषा गणेशविद्या ॥ गणक ऋषिः ॥ निचृद्गायत्री छन्दः ॥ गणपतिर्देवता ॥ ॐ गं गणपतये नमः ओं (ओं गं ओं) ॥ ७ ॥ एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि ॥ तन्नो दन्ती प्रचोदयात् ॥ ८ ॥ एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्कुशधारिणम् ॥ रदं च (अभयं) वरदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम् ॥ रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम् ॥ रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम् ॥ भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम् ॥ आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम् ॥ एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः ॥ ९ ॥ नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्तेऽस्तु लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्ननाशिने शिवसुताय (श्री) वरदमूर्तये नमो नमः ॥ १० ॥ एतदथर्वशीर्षं योऽधीते ॥ स ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ स सर्वविघ्नैर्न बाध्यते । स सर्वतः सुखमेधते । स पञ्चमहापापात्प्रमुच्यते । सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति ॥ प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायं प्रातः प्रयुञ्जानो अपापो भवति ॥ सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति ॥ धर्मार्थकाममोक्षं च विन्दति ॥ इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न देयम् ॥ यो यदि मोहाद्दास्यति स पापीयान् भवति ॥ सहस्रावर्तनात् यं यं काममधीते तं तमनेन साधयेत् ॥ अनेन गणपतिमभिषिञ्चति ॥ स वाग्मी भवति ॥

चतुर्थ्यामनश्नञ्जपति ॥ स विद्यावान्भवति ॥ इत्यथर्वणवाक्यम् ॥ ब्रह्माद्यावरणं विद्यात् ॥ न बिभेति कदाचनेति ॥ यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति स वैश्रवणोपमो भवति ॥ यो लाजैर्यजति स यशोवान्भवति स मेधावान्भवति ॥ यो मोदकसहस्रेण यजति स वाञ्छितफलमवाप्नोति ॥ यः साज्य-समिद्भिर्यजति स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥ अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्ग्राहयित्वा सूर्यवर्चस्वी भवति ॥ सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा सिद्धमन्त्रो भवति ॥ महाविघ्नात्प्रमुच्यते ॥ महादोषात्प्रमुच्यते ॥ महाप्रत्यवायात्प्रमुच्यते ॥ स सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति ॥ य एवं वेद ॥ इत्युपनिषत् ॥

भद्रं कर्णेभिरिति शान्तिः ।

॥ श्रीः ॥

गणेशन्यासः ।

(दक्षिणहस्ते) वक्रतुण्डाय नमः ।
(वामहस्ते) शूर्पकर्णाय नमः ।
(ओष्ठे) विघ्नेशाय नमः ।
(सम्पुटे) गजाननाय नमः ।
(दक्षिणपादे) लम्बोदराय नमः ।
(वामपादे) एकदन्ताय नमः ।
(शिरसि) एकदन्ताय नमः ।
(चिबुके) ब्रह्मणस्पतये नमः ।
(दक्षिणनासिकायां) विनायकाय नमः ।
(वामनासिकायां) ज्येष्ठराजाय नमः ।
(दक्षिणनेत्रे) विकटाय नमः ।
(वामनेत्रे) कपिलाय नमः ।
(दक्षिणकर्णे) धरणीधराय नमः ।
(वामकर्णे) आशापूरकाय नमः ।
(नाभौ) महोदराय नमः ।
(हृदये) धूम्रकेतवे नमः ।
(ललाटे) मयूरेशाय नमः ।
(दक्षिणबाहौ) स्वानन्दवासकारकाय नमः ।
(वामबाहौ) सचित्सुखधाम्ने नमः ।

கணேசந்யாஸ:

(வலதுகையில்) வக்ரதுண்டாய நம:
(இடதுகையில்) சூர்பகர்ணாய நம:
(மேலுதட்டில்) விக்நேசாய நம:
(இரு உதட்டிலும்) கஜாநநாய நம:

(வலதுகாலில்) லம்போதராய நம:
(இடதுகாலில்) ஏகதந்தாய நம:
(சிரஸில்) ஏகதந்தாய நம:
(தாடையில்) ப்ரம்ஹணஸ்பதயே நம:
(வலது மூக்கில்) விநாயகாய நம:
(இடதுமூக்கில்) ஜ்யேஷ்ட்டராஜாய நம:
(வலது கண்ணில்) விகடாய நம:
(இடது கண்ணில்) கபிலாய நம:
(வலது காதில்) தரணீதராய நம:
(இடது காதில்) ஆமோதகாய நம:
(தொப்புளில்) மஹோதராய நம:
(இதயத்தில்) தூம்ரகேதவே நம:
(நெற்றியில்) மயூரேசாய நம:
(வலது கையில்) ஸ்வாநந்த வாஸ காரகாய நம:
(இடது கையில்) ஸச்சித் ஸுக தாம்நே நம:

श्रीगणेशदुर्गस्तोत्रम्

प्राच्यां रक्षतु हेरंबश्चाग्नेय्यां अग्नितेजसः ।
याम्यां लम्बोदरो रक्षेन्नैर्ऋत्यां पार्वतीसुतः ॥

प्रतीच्यां वक्रतुण्डस्तु वायव्यां वरदः प्रभुः।
उदीच्यां गणपः पातु ईशान्यां ईशनन्दनः ॥

ऊर्ध्वं रक्षेद्धूम्रवर्णो ह्यधस्तात्पापनाशनः ।
एवं दश दिशो रक्षेत्सुमुखो विघ्ननायकः ।
हेरम्बस्य दुर्गमिदं त्रिकालं यः पठेन्नरः ।
ज्वरे च संकटे घोरे संग्रामे मुच्यते भयात् ॥

ஸ்ரீ கணேசதுர்க ஸ்தோத்திரம்

ப்ராச்யாம்ரக்ஷது ஹேரம்பஶ் சாக்நேய்யாம் அக்நிதேஜஸ:
யாம்யாம் லம்போதரோ ரக்ஷேந்நைர்ருத்யாம் பார்வதீஸுத:
ப்ரதீச்யாம் வக்ரதுண்டஸ்து வாயவ்யாம் வரத; ப்ரபு:

உதீச்யாம் கணப: பாது ஈஶாந்யாம் ஈஶநந்தந:
ஊர்த்த்வம் ரக்ஷேத்தூம்ரவர்ணோ ஹ்யதஸ்தாத்பாபநாஶந:।
ஏவம் தஶ திஶோ ரக்ஷேத் ஸுமுகேர விக்க்நநாயக:
ஹேரம்பஸ்ய துர்கமிதம் த்ரிகாலம் ய: படேந்நர:
ஜ்வரே ச ஸங்கடே கோரே.ஸங்க்ராமே முச்யதே பயாத்

संसारमोहन कवचम्।

संसारमोहनस्यास्य कवचस्य प्रजापतिः।
ऋषिश्छन्दश्च बृहती देवो लम्बोदरः स्वयम्॥ १॥
धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः।
सर्वेषां कवचानां च सारभूतमिदं मुने॥ २॥
ॐ गं हुं श्रीगणेशाय स्वाहा मे पातु मस्तकम्।
द्वात्रिंशदक्षरो मन्त्रो ललाटं मे सदावतु॥ ३॥
ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं गमिति च सन्ततं पातु लोचनम्।
तालुकं पातु विघ्नेशः सन्ततं धरणीतले॥ ४॥
ॐ ह्रीं श्रीं क्लीमिति च सन्ततं पातु नासिकाम्।
ॐ गौं गं शूर्पकर्णाय स्वाहा पात्वधरं मम॥ ५॥
दन्तानि तालुकां जिह्वां पातु मे षोडशाक्षरः।
ॐ लं श्रीं लम्बोदरायेति स्वाहा गण्डं सदावतु॥ ६॥
ओं क्लीं ह्रीं विघ्ननाशाय स्वाहा कर्णं सदावतु।
ॐ श्रीं गं गजाननायेति स्वाहा स्कन्धं सदावतु॥ ७॥
ॐ ह्रीं विनायकायेति स्वाहा पृष्ठं सदावतु।
ॐ क्लीं ह्रीमिति कङ्कालं पातु वक्षःस्थलं च गम्॥ ८॥
करौ पादौ सदा पातु सर्वाङ्गं विघ्ननिघ्नकृत्।
प्राच्यां लम्बोदरः पातु आग्नेय्यां विघ्ननायकः॥ ९॥
दक्षिणे पातु विघ्नेशो नैर्ऋत्यां तु गजाननः।
पश्चिमे पार्वतीपुत्रो वायव्यां शङ्करात्मजः॥ १०॥

कृष्णस्यांशश्चोत्तरे च परिपूर्णतमस्य च।
ऐशान्यामेकदन्तश्च हेरम्बः पातु चोर्ध्वतः ॥ ११ ॥
अधो गणाधिपः पातु सर्वपूज्यश्च सर्वतः।
स्वप्ने जागरणे चैव पातु मां योगिनां गुरुः ॥ १२ ॥
कथितं गणनाथस्य सर्वमन्त्रौघविग्रहम्।
संसारमोहनं नाम कवचं परमाद्भुतम् ॥
परं वरं सर्वपूज्यं सर्वसङ्कटतारणम् ॥ १३ ॥

ஸம்ஸார மோஹனகவசம்

ஸம்ஸாரமோஹநஸ்யாஸ்ய கவசஸ்ய ப்ரஜாபதி:
ருஷிஶ் சந்தஶ்ச ப்ருஹதீ தேவோ லம்போதரஸ் ஸ்வயம் 1

தர்மார்த்தகாம மோக்ஷேஷு விநியோக: ப்ரகீர்த்தித:
ஸர்வேஷாம் கவசாநாம் ச ஸாரபூ தமிதம் முநே 2

ஓம் கம் ஹும் ஸ்ரீகணேஶாய ஸ்வாஹா மே பாது மஸ்தகம்
த்வாத்ரிம்ஶத க்ஷரோ மந்த்ரோ லலாடம் மே ஸதாவது 3

ஓம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஸ்ரீம் கமிதி ச ஸந்ததம் பாது லோசநம்
தாலுகம் பாது விக்க்நேஶஸ் ஸந்ததம் தரணீதலே 4

ஓம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் க்லீமிதி ச ஸந்ததம் பாது நாஸிகாம்
ஓம் கௌம் கம் சூர்பகர்ணாய ஸ்வாஹா பாத்வதரம் மம 5

தந்தாநி தாலுகாம் ஜிஹ்வாம் பாது மே ஷோடஶாக்ஷர:
ஓம் லம் ஸ்ரீம் லம்போதராயேதி ஸ்வாஹா கண்டம் ஸதாவது 6

ஓம் க்லீம் ஹ்ரீம் விக்க்ந நாஶாய ஸ்வாஹா கர்ணம் ஸதர்வது
ஓம் ஸ்ரீம் கம் கஜாநநாயேதி ஸ்வாஹா ஸ்கந்த்தம் ஸதாவது 7

ஓம் ஹ்ரீம் விநாயகாயேதி ஸ்வாஹா ப்ருஷ்ட்டம் ஸதாவது
ஓம் க்லீம் ஹ்ரீமிதி கங்காலம் பாது வக்ஷஸ்த்தலம் ச கம் 8

கரௌ பாதௌ ஸதா பாது ஸர்வாங்கம் விக்க்நநிக்க்நக்ருத்
ப்ராச்யாம் லம்போதர: பாது ஆக்நேய்யாம் விக்க்நநாயக: 9

தக்ஷிணே பாது விக்க்நேஶ: நைர்ருத்யாம் து கஜாநந:
பஶ்சிமே பார்வதீபுத்ரோ வாயவ்யாம் ஶங்கராத்மஜ: 10

க்ருஷ்ணஸ்யாம் மம் சோத்தரே ச பரிபூர்ணதமஸ்யச
ஐமாந்யாமேகதந்தஸ்ச ஹேரம்ப: பாது சோர்த்த்வத: 11
அதோ கணாதிப: பாது ஸர்வபூஜ்யஸ்ச ஸர்வத:
ஸ்வப்நே ஜாகரணே சைவ பாது மாம் யோகிநாம் குரு: 12
கதிதம் கணநாதஸ்ய ஸர்வமந்த்ரௌக விக்ரஹம்
ஸம்ஸாரமோஹனம் நாம கவசம் பரமாத்ப்புதம்
பரம் வரம் ஸர்வபூஜ்யம் ஸர்வஸங்கடதாரணம். 13

श्रीमहागणपति मन्त्रविग्रहकवचम्

ओं अस्य श्रीमहागणपतिमंत्रविग्रहकवचस्य श्रीशिव ऋषिः। देवीगायत्री छंदः। श्री महागणपतिर्देवता। ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं बीजानि। गणपतये वरवरदेति शक्तिः। सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा कीलकं। श्री महागणपतिप्रसादसिद्धये जपे विनियोगः।

ओं श्री ह्रीं क्लीं अंगुष्ठाभ्यां नमः—हृदयाय नमः।
ग्लौं गं गणपतये तर्जनीभ्यां नमः—शिरसे स्वाहा।
वरवरद मध्यमाभ्यां नमः—शिखायै वषट्।
सर्वजनं मे अनामिकाभ्यां नमः—कवचाय हुं।
वशमानय कनिष्ठिकाभ्यां नमः—नेत्रत्रयाय वौषट्।
स्वाहा करतल करपृष्ठाभ्यां नमः—अस्त्राय फट्।

बीजापूरगदेक्षुकार्मुकरुजा चक्राब्जपाशोत्पल-
व्रीह्यग्रस्वविषाणरत्नकलशप्रोद्यत्कराम्भोरुहः।
पायाद्वल्लभया सपद्मकरयाश्लिष्टोज्ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्तिविपत्तिसंस्थितिकरो विघ्नेश इष्टार्थदः।
(इति ध्यात्वा। लं इत्यादि मानसोपचारैः संपूजयेत्)
ओंकारो मे शिरः पातु श्रींकारः पातु भालकम्।
ह्रीं बीजं मे ललाटेऽव्यात् क्लीं बीजं भ्रूयुगं मम॥ १
ग्लौं बीजं नेत्रयोः पातु गंबीजं पातु नासिकाम्।
गं बीजं मुखपद्मेऽव्याद् महासिद्धिफलप्रदम्॥ २

णकारो दन्तयोः पातु पकारो लम्बिकां मम।
तकारः पातु मे ताल्वोर्येकार ओष्ठयोर्मम॥ ३

वकारः कंठदेशेऽव्याद् रकारश्चोपकंठके।
द्वितीयस्तु वकारो मे हृदयं पातु सर्वदा॥ ४

रकारस्तु द्वितीयो वै उभौ पार्श्वौ सदा मम।
दकार उदरे पातु सकारो नाभिमंडले॥ ५

र्वकारः पातु मे लिङ्गं जकारः पातु गुह्यके।
नकारः पातु मे जंघे मेकारो जानुनोर्द्वयोः॥ ६

वकारः पातु मे गुल्फौ शकारः पादयोर्द्वयोः।
माकारस्तु सदा पातु दक्षपादांगुलीषु च॥ ७

नकारस्तु सदा पातु वामपादांगुलीषु च।
यकारो मे सदा पातु दक्षपादतले तथा॥ ८

स्वाकारो ब्रह्मरूपाख्यो वामपादतले तथा।
हाकारः सर्वदा पातु सर्वांगे गणपः प्रभुः॥ ९

पूर्वे मां पातु श्रीरुद्रः श्रीं ह्रीं क्लीं फट् कलाधरः।
आग्नेय्यां मे सदा पातु ह्रीं श्रीं क्लीं लोकमोहनः॥ १०

दक्षिणे श्रीयमः पातु क्रीं हं ऐं ह्रीं हस्रौं नमः।
नैर्ऋत्ये निर्ऋतिः पातु आं ह्रीं क्रों क्रों नमो नमः॥ ११

पश्चिमे वरुणः पातु श्रीं ह्रीं क्लीं फट् हस्रौं नमः।
वायुर्मे पातु वायव्ये हूं ह्रीं श्रीं हस्फ्रें नमो नमः॥ १२

उत्तरे धनदः पातु श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं धनेश्वरः।
ईशान्ये पातु मां देवो हौं ह्रीं जूं सः सदाशिवः॥ १३

प्रपन्नपारिजाताय स्वाहा मां पातु ईश्वरः।
उर्ध्वं मे सर्वदा पातु गं ग्लौं क्लीं हस्रौं नमो नमः॥ १४

अनंताय नमः स्वाहा अधस्तादिशि रक्षतु।
पूर्वे मां गणपः पातु दक्षिणे क्षेत्रपालकः ॥ १५

पश्चिमे पातु मां दुर्गा ऐं ह्रीं क्लीं चण्डिका शिवा।
उत्तरे वटुकः पातु ह्रीं वं वं वटुकः शिवः ॥ १६

स्वाहा सर्वार्थसिद्धेश्च दायको विश्वनायकः।
पुनः पूर्वे च मां पातु श्रीमानसितभैरवः ॥ १७

आग्नेय्यां पातु नो ह्रीं ह्रीं हूं क्रों क्रों रुरुभैरवः।
दक्षिणे पातु मां क्रौं क्रों हैं हैं मे चंडभैरवः ॥ १८

नैर्ऋत्ये पातु मां ह्रीं हूं ह्रौं ह्रौं ह्रीं हस्रैं नमो नमः।
स्वाहा मे सर्वभूतात्मा पातु मां क्रोधभैरवः ॥ १९

पश्चिमे ईश्वरः पातु क्रीं क्लीं उन्मत्तभैरवः।
वायव्ये पातु मां ह्रीं क्लीं कपाली कमलेक्षणः ॥ २०

उत्तरे पातु मां देवो ह्रीं ह्रीं भीषणभैरवः।
ईशान्ये पातु मां देवः क्लीं ह्रीं संहारभैरवः ॥ २१

उर्ध्वं मे पातु देवेशः श्रीसंमोहनभैरवः।
अधस्ताद् वटुकः पातु सर्वतः कालभैरवः ॥ २२

इतीदं कवचं दिव्यं ब्रह्मविद्याकलेवरम्।
गोपनीयं प्रयत्नेन यदीच्छेदात्मनः सुखं ॥ २३

कवचस्य च दिव्यस्य सहस्रावर्तनान्नरः।
देवतादर्शनं सद्यो लभते न विचारणा ॥ २४

ஸ்ரீமஹாகணபதி மந்த்ர விக்ரஹகவசம்

பீஜாபூரகதேக்ஷுகார்முகருஜா சக்ராப்ஜபாசோத்பல
வ்ரீஹ்யக்ரஸ்வவிஷாண ரத்நகலசப்ரோத்யத் கராம்ப்போருஹ:
பாயாத் வல்லபயா ஸபத்மகரயா ப்லிஷ்டோ ஜ்வலத்பூஷயா
விப்வோத்பத்திவிபத்திஸம்ஸ்த்திகரோ விக்க்நேப இஷ்டார்த்ததத:

ஓம் காரோ மே மிர: பாது ஸ்ரீம்கார: பாது பாலகம்
ஹ்ரீம் பீஜம் மே லலாடே(அ)வ்யாத் க்லீம் பீஜம் ப்ப்ரூயுகம் மம 1
க்லௌம் பீஜம் நேத்ரயோ: பாது கம்பீஜம் பாது நாஸிகாம்
ககாரோ முகபத்மே(அ)வ்யாத் மஹாஸித்த்திபல ப்ரத : 2
ணகாரோ தந்தயோ: பாது பகாரோ லம்பிகாம் மம
தகார: பாதுமே தால்வோர் யகார ஓஷ்ட்டயோர் மம 3
வகார: கண்ட்டதேமே(அ)வ்யாத் ரகாரஸ்சோப கண்ட்டகே
த்விதீயஸ் து வகாரோமே ஹ்ருதயம் பாது ஸர்வதா 4
ரகாரஸ்து த்விதீயோவை உபௌபார்ச்வௌ ஸதா மம
தகார உதரே பாது ஸகாரோ நாபிமண்டலே 5
ர்வகார: பாது மே லிங்கம் ஜகார: பாது குஹ்யகே
நகார: பாதுமே ஜங்க்கே மேகாரோ ஜாநுநோர்த்வயோ; 6
வகார: பாதுமே குல்ப்பௌ மகார: பாதயோர்த்வயோ:
மாகாரஸ்து ஸதாபாது தக்ஷபாதாங்குலீஷு ச 7
நகாரஸ்து ஸதாபாது வாமபாதாங்குலீஷு ச
யகாரோமே ஸதாபாது தக்ஷபாததலே ததா 8
ஸ்வாகாரோ ப்ரம்ஹரூபாக்ய்யோ வாமபாததலே ததா
ஹாகாரஸ் ஸர்வதா பாது ஸர்வாங்கே கணப: ப்ரபு: 9
பூர்வே மாம்பாது ஸ்ரீருத்ர: ஸ்ரீம்ஹ்ரீம் க்லீம்பட் கலாதர:
ஆக்நேய்யாம் மேஸதாபாது ஹ்ரீம் ஸ்ரீம்க்லீம் லோகமோஹந: 10
தக்ஷிணே ஸ்ரீயம: பாது க்ரீம் ஹ்ரம் ஜம் ஹ்ரீம் ஹ்ஸ்ரளம் நம:
நைர்ருத்யே நிர்ருதி: பாது ஆம்ஹ்ரீம்க்ரோம் க்ரோம்நமோ நம: 11
பஸ்சிமே வருண: பாது ஸ்ரீம்ஹ்ரீம் க்லீம்ப்பட்ஹ்ஸ்ரௌம் நம:
வாயுர்மே பாது வாயவ்யே ஹ்ரூம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் ஹ்ஸ்ப்ப்ரேம் நமோ நம: 12
உத்தரே தநத: பாது ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் தநேஸ்வர:
ஈஸாந்யாம் பாது மாம்தேவோ ஹ்ரௌம் ஹ்ரீம் ஜூம் ஸ: ஸதாஸிவ: 13
ப்ரபந்ந பாரிஜாதாய ஸ்வாஹா மாம்பாது ஈஸ்வர:
ஊர்த்வம் மேஸர்வதா பாது கம் க்லௌம் க்லீம் ஹ்ஸ்ரௌம் நமோ நம: 14
அநந்தாய நம: ஸ்வாஹா அதஸ்தாத் திஸி ரக்ஷது
பூர்வே மாம் கணப: பாது தக்ஷிணே க்ஷேத்ரபாலக: 15

பஶ்சிமே பாது மாம் துர்கா ஐம் ஹ்ரீம் க்லீம் சண்டிகாஶிவா
உத்தரே வடுக: பாது ஹ்ரீம் வம் வம் வடுகஶ் ஶிவ: 16
ஸ்வாஹா ஸர்வார்த்த ஸித்த்தேஶ்ச தாயகோ விஶ்வ நாயக:
புந: பூர்வேச மாம்பாது ஸ்ரீமாநஸிதபைரவ: 17
ஆக்நேய்யாம் பாது நோ ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரும் க்ரோம் க்ரோம் ருருபைரவ:
தக்ஷிணே பாதுமாம் க்ரௌம் க்ரோம் ஹ்ரைம் ஹ்ரேம் மே சண்டபைரவ: 18
நைர்ருத்யே பாது மாம் ஹ்ரீம் ஹ்ரூம் ஹ்ரௌம் ஹ்ரௌம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ஸ்ரைம் நமோ நம:
ஸ்வாஹா மேஸர்வபூதாத்மா பாது மாம் க்ரோதபைரவ: 19
பஶ்சிமே ஈஶ்வர: பாது க்ரீம் க்லீம் உந்மத்தபைரவ:
வாயவ்யே பாது மாம்லீ ஹ்ரீம் க்லீம் கபாலீ கமலேக்ஷண: 20
உத்தரே பாதுமாம் தேவோ ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் பீஷணபைரவ:
ஈஶாந்யே பாது மாம் தேவ: க்லீம் ஹ்ரீம் ஸம்ஹாரபைரவ: 21
ஊர்த்த்வம் மே பாது தேவேஶ: ஸ்ரீஸம்மோஹநபைரவ:
அதஸ்தாத்வடுக: பாது ஸர்வத: காலபைரவ: 22
இதீதம் கவசம் திவ்யம் ப்ரம்ஹவித்யார கலேவரம்
கோபநீயம் ப்ரயத்நேந யதீச்சேதாத்மந: ஸுகம் 23
கவசஸ்ய ச திவ்யஸ்ய ஸஹஸ்ராவர்தநாந்நர:
தேவதாதர்ஶநம் ஸத்யோலபதே நவிசாரணா 24

त्रैलोक्यमोहनकवचम्।

नमस्तस्मै गणेशाय सर्वविघ्नविनाशिने।
कार्यारम्भेषु सर्वेषु पूज्यते यः सुरैरपि॥

श्रीमन्महागणपतेः कवचस्य ऋषिः शिवः।
गणपतिर्देवता च गायत्री छंद एव च।
धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः।

शक्तिः स्वाहा ग्लैं बीजं विनियोगस्य कीर्तितः॥

अथ न्यासः। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं अंगुष्ठाभ्यां नमः। ग्लौं गंगणपतये तर्जनीभ्यां नमः। वरवरद मध्यमाभ्यां नमः॥

सर्वजनं मे अनामिकाभ्यां नमः।
वशमानय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। स्वाहा करतल करपृष्ठाभ्यां नमः।
एवं हृदयादि न्यासः।
हस्तीन्द्राननमिन्दुचूडमरुणच्छायं त्रिनेत्रं रसा
दाश्लिष्टं प्रियया सपद्मकरया स्वाङ्कस्थया सन्ततम्।
बीजापूरगदाधनुस्त्रिशिखयुक् चक्राब्जपाशोत्पल
व्रीह्यग्रस्वविषाणरत्नकलशान् हस्तैर्वहन्तं भजे।
ॐ ब्रह्मबीजं शिरः पातु केवलं मुक्तिदायकम्।
श्रीं बीजमक्षिणी पातु सर्वसिद्धिसमर्पकम्॥ १॥

हृल्लेखा श्रोत्रयोः पातु सर्वशत्रुविनाशिनी।
कामबीजं कपोलौ च सर्वदुष्टनिवारणम्॥ २॥

ग्लौं गं च गणपतये वाचं पातु विनायकः।
वरबीजं तथा जिह्वां वरदं हस्तयोस्तथा॥ ३॥

सर्वजनं मे च बाहुद्वयं कण्ठं गणेश्वरः।
वशं मे पातु हृदयं पातु सिद्धीश्वरस्तथा॥ ४॥

नाभिं आनय मे पातु सर्वसिद्धिविनायकः ।
जङ्घयोर्गुल्फयोः स्वाहा सर्वाङ्गं विघ्ननायकः ॥ ५ ॥

गणपतिस्त्वग्रतः पातु गणेशः पृष्ठतस्तथा ।
दक्षिणे सिद्धिदः पातु वामे विश्वार्तिहारकः ॥ ६ ॥

दुर्जयो रक्षतु प्राच्यामाग्नेय्यां गणपस्तथा ।
दक्षिणस्यां गिरिजजो नैर्ऋत्यां शम्भुनन्दनः ॥ ७ ॥

प्रतीच्यां स्थाणुजः पातु वायव्यां आखुवाहनः ।
कौबेर्यामीश्वरः पातु ईशान्यामीश्वरात्मजः ॥ ८ ॥

अधो गणपतिः पातु ऊर्ध्वं पातु विनायकः ।
एताभ्यो दशदिग्भ्यस्तु पातु नित्यं गणेश्वरः ॥ ९ ॥

इतीदं कथितं देवि ब्रह्मविद्याकलेवरम् ।
त्रैलोक्यमोहनं नाम कवचं ब्रह्मरूपकम् ॥ १० ॥

த்ரைலோக்ய மோஹன கவசம்

நமஸ்தஸ்மை கணேஶாய ஸர்வவிக்க்நவிநாஶிநே ।
கார்யாரம்ப்பேஷு ஸர்வேஷு பூஜ்யதே ய: ஸுரைரபி ॥

ஹஸ்தீந்த்ராननம் இந்துசூட மருண ச்சாயம் த்ரிநேத்ரம் ரஸாத்
ஆஶ்லிஷ்டம் ப்ரியயா ஸபத்மகரயா ஸ்வாங்கஸ்தயா ஸந்ததம்।
பீஜாபூர கதா தனுர்விசிகயுக் சக்ராப்ஜபாசோத்பல
வ்ரீஹ்யக்ரஸ்வவிஷாணரத்னகலசாந் ஹஸ்தைர்வஹந்தம் பஜே॥

ஓம் ப்ரஹ்ம பீஜம் ஶிர: பாது கேவலம் முக்தி தாயகம்।
ஸ்ரீ பீஜமக்ஷிணீ பாது ஸர்வ ஸித்தி ஸமர்ப்பகம்॥ 1

ஹ்ருல்லேகா ஶ்ரோத்ரயோ: பாது ஸர்வ சத்ரு விநாசிநீ।
காம பீஜம் கபோலௌ து ஸர்வ துஷ்ட நிவாரணம்॥ 2

க்லௌம் கம் ச கணபதயே வாசம் பாது விநயக:।
வரபீஜம் ததா ஜிஹ்வாம் வரதம் ஹஸ்தயோஸ்ததா॥ 3

ஸர்வஜனம் மே ச பாஹூ த்வயம் கண்டம் கணேச்வர:।
வஶம் மே பாது ஹ்ருதயம் ஸர்வ ஸித்தீஶ்வரஸ்ததா॥ 4

நாபி மானய மேபாது ஸர்வ ஸித்த்தி விஞயக:।
ஜங்க்கயோ: குல்பயோ: ஸ்வாஹா ஸர்வாங்கம் விக்ன நாயக:॥ 5
கணபதிஸ்த்வக்ரத: பாது கணேச: ப்ருஷ்டதஸ்ததா।
தக்ஷிணே ஸித்தித: பாது வாமே விச்வார்த்தி ஹாரக:॥ 6
துர்ஜயோ ரக்ஷது ப்ராச்யாமாக்னேய்யாம் கணபஸ்ததா।
தக்ஷிணஸ்யாமுமாஸூனு: நைர்ருத்யாம் சம்பு நந்தன:॥ 7

ப்ரதீச்யாம் ஸ்தாணுஜ: பாது வாயவ்யாமாகு வாஹன:।
கௌபேர்யாமீஸ்வர: பாது சைஸான்யாமீஸநந்தன:॥ 8

அதோ கணபதி: பாது சோர்த்வம் பாது விஞயக:।
ஏதாப்யோ தசதிக்ப்ப்யஸ்து பாது நித்யம் கணேஸ்வர:॥ 9

இதீதம் கதிதம் தேவி ப்ரம்ஹ வித்யாகலே பரம்
த்ரைலோக்ய மோஹநம் நாம கவசம் ப்ரம்ஹரூபகம் 10

श्री गणेश कवचम्

वन्दे सिंहगतं विनायकममुं दिग्बाहुमाद्ये युगे
त्रेतायां तु मयूरवाहनममुं षड्बाहुकं सिद्धिदम्।
द्वापारे तु गजाननं युगभुजं रक्ताङ्गरागं विभुं
तिष्ये तु द्विभुजं सिताङ्गरुचिरं सर्वार्थदं सर्वदा॥ १॥

विनायकश्शिखां पातु परमात्मा परात्परः।
अतिसुन्दरकायस्तु मस्तकं सुमदोत्कटः॥ २॥

ललाटं काश्यपः पातु भ्रूयुग्मं तु महोदरः।
नयने फालचन्द्रस्तु गजास्यश्चोष्ठपल्लवौ॥ ३॥

जिह्वां पातु गणक्रीडश्चिबुकं गिरिजासुतः।
वाचं विनायकः पातु दन्तान् रक्षतु दुर्मुखः॥ ४॥

श्रवणौ पाशपाणिस्तु नासिकां चिन्तितार्थदः।
गणेशस्तु मुखं कण्ठं पातु देवो गणञ्जयः॥ ५॥

स्कन्धौ पातु गजस्कन्धः स्तनौ विघ्नविनाशनः।
हृदयं गणनाथस्तु हेरम्बो जठरं महान्॥ ६॥

धराधरः पातु पार्श्वं पृष्ठं विघ्नहरश्शुभः ।
लिङ्गं गुह्यं सदा पातु वक्रतुण्डो महाबलः ॥ ७ ॥

गणक्रीडो जानुजंघे ऊरू मंगलमूर्तिमान् ।
एकदन्तो महाबुद्धिः पादौ गुल्फौ सदावतु ॥ ८ ॥

क्षिप्रप्रसादनो बाहू पाणी आशाप्रपूरकः ।
अंगुळीश्च नखान्पादं हस्तौ पात्वरिनाशनः ॥ ९ ॥

सर्वांगानि मयूरेशो विश्वव्यापी सदावतु ।
अनुक्तमपि यत्स्थानं धूमकेतुस्सदावतु ॥ १० ॥

आमोदस्त्वग्रतःपातु प्रमोदः पृष्ठतोऽवतु ।
प्राच्यां रक्षतु बुद्धीशः आग्नेय्यां सिद्धिदायकः ॥ ११ ॥

दक्षिणस्यामुमापुत्रः नैर्ऋत्यां तु गणेश्वरः ।
प्रतीच्यां विघ्नकर्ताऽव्यात् वायव्यां गजकर्णकः ॥ १२ ॥

कौबेर्यां निधिपः पायादीशान्याम् ईशनन्दनः ।
दिवाऽव्यादेकदन्तस्तु रात्रौ सन्ध्यासु विघ्नहृत् ॥ १३ ॥

राक्षसासुरवेताळग्रहभूतपिशाचतः ।
पाशाङ्कुशधरः पातु रजस्सत्त्वं तमस्स्मृतिम् ॥ १४ ॥

ज्ञानं धर्मं च लक्ष्मीश्च लज्जां कीर्तिं दयां कुलम् ।
वपुर्धनञ्च धान्यं च गृहान्दारान्सखीन्सुतान् ॥ १५ ॥

सर्वायुधधरः पौत्रान्मयूरेशोऽवतात्सदा ।
कपिलोऽजाविकं पातु गवाश्वं विकटोऽवतु ॥ १६ ॥

त्रिसन्ध्यं जपते यस्तु वज्रसारतनुर्भवेत् ।
यात्राकाले पठेयस्तु निर्विघ्नेन फलं लभेत् ॥ १७ ॥

एकविंशतिवारं च पठेत्तावद्दिनानि यः ।
कारागृहगतं सद्यो राज्ञा बद्धं च मोचयेत् ॥ १८ ॥

राजदर्शनवेळायां पठेद्यस्तु त्रिवारतः ।
स राजानं वशं नीत्वा प्रकृतीश्च सभां जयेत् ॥ १९ ॥

इदं गणेशकवचं कश्यपेन समीरितम् ।
सर्वरक्षाकरं सर्वसर्वकामप्रपूरकम् ॥ २० ॥

ஸ்ரீ கணேஶ கவசம்

வந்தே ஸிம்ஹகதம் விநாயக மமும் திக்பாஹு மாத்யே யுகே
த்ரேதாயாம் து மயூர வாஹநமமும் ஷட்பாஹுகம் ஸித்திதம் ।
த்வாபாரே து கஜாநநம் யுகபுஜம் ரக்தாங்கராகம் விபும்
திஷ்யே து த்விபுஜம் ஸிதாங்க ருசிரம் ஸர்வார்த்ததம் ஸர்வதா॥ 1

விநாயகஶ்ஶிகாம் பாது பரமாத்மா பராத்பர:।
அதிஸுந்தர காயஸ்து மஸ்தகம் ஸுமதோத்கட:॥ 2

லலாடம் காஶ்யப: பாதுப்ப்ருயுக்மந் து மஹோ தர:।
நயநே பாலசந்த்ரஸ்து கஜாஸ்யஶ்சோஷ்ட்ட பல்லவௌ॥ 3

ஜிஹ்வாம் பாது கணக்ரீடஶ் சிபுகம் கிரிஜாஸுத:।
வாசம் விநாயக: பாது தந்தாந் ரக்ஷது துர்முக:॥ 4

ச்ரவணௌ பாஶ பாணிஸ்து நாஸிகாம் சிந்திதார்த்தத:।
கணேஶஸ்து முகம் கண்டம் பாது தேவோ கணஞ்ஜய:॥ 5

ஸ்கந்த்தௌ பாது கஜஸ்கந்த: ஸ்தநௌ விக்க்ந விநாசந:।
ஹ்ருதயம் கண நாதஸ்து ஹேரம்போ ஜடரம் மஹாந்॥ 6

தராதர: பாது பார்ஶ்வம் ப்ருஷ்டம் விக்நஹரஶ்ஶுப:।
லிங்கம் குஹ்யம் ஸதா பாது வக்ரதுண்டோ மஹாபல:॥ 7

கணக்ரீடோ ஜாநுஜங்க்கே ஊரூ மங்கல மூர்திமாந்।
ஏகதந்தோ மஹாபுத்தி: பாதௌ குல்ப்பௌ ஸதாவது॥ 8

க்ஷிப்ர ப்ரஸாதநோ பாஹூ பாணீ ஆஶாப்ரபூரக:
அங்குலீஶ்ச நகாந் பாதம் ஹஸ்தௌ பாத்வரிநாசன:॥ 9

ஸர்வாங்காநி மயூரேசோ விச்வ வ்யாபீ ஸதாவது।
அநுக்தமபி யத் ஸ்தாநம் தூமகேதுஸ் ஸதாவது॥ 10

ஆமோதஸ்த்வக்ரத:பாது ப்ரமோத: ப்ருஷ்டதோऽவது।
ப்ராச்யாம் ரக்ஷது புத்தீச: ஆக்நேய்யாம் ஸித்திதாயக:॥ 11

தக்ஷிணஸ்யாமுமாபுத்ர: நைர்ருத்யாம் து கணேஶ்வர:।
ப்ரதீச்யாம் விக்நஹர் தாऽவ்யாத் வாயவ்யாம் கஜகர்ணக:॥ 12

கௌபேர்யாம் நிதிப:பாயா தீசாந்யாமீஶநந்தந:।
திவாऽவ்யாதேகதந்தஸ்து ராத்ரௌ ஸந்த்யாஸு விக்க்நஹ்ருத்॥ 13

ராக்ஷஸாஸுர வேதால க்ரஹபூத பிசாசத: ।
பாஶாங்குஶதர:பாது ரஜஸ்ஸத்வம் தமஸ்ஸ்ம்ருதிம்॥ 14

ஜ்ஞாநம் தர்மஞ்ச லக்ஷ்மீஞ்ச லஜ்ஜாம் கீர்திம் தயாம் குலம்।
வபுர்தநஞ்ச தாந்யஞ்ச க்ருஹாந் தாராந் ஸகீந் ஸுதாந்॥ 15

ஸர்வாயுததர: பௌத்ராந் மயூரேசோऽவதாத் ஸதா।
கபிலோऽஜாவிகம் பாது கஜாச்வம் விகடோऽவது॥ 16

த்ரிஸந்த்யம் ஜபதே யஸ்து வஜ்ரஸாரதநுர்பவேத்।
யாத்ராகாலே படேத் யஸ்து நிர்விக்க்நேந பலம் லபேத்॥ 17

ஏகவிம்சதி வாரஞ்ச படேத் தாவத் திநாநி ய:।
காராக்ருஹ கதம் ஸத்யோ ராஜ்ஞா பத்தம் ச மோசயேத்॥ 18

ராஜதர்சந வேளாயாம் படேத்யஸ்து த்ரிவாரத:।
ஸ ராஜாநம் வசம் நீத்வா ப்ரக்ருதீம்ஶ் ச ஸபாம் ஜயேத்॥ 19

இதம் கணேசகவசம் கச்யபேந ஸமீரிதம்।
ஸர்வரக்ஷாகரம் ஸர்வ ஸர்வ காமப்ரபூரகம்॥ 20

एकार्णकवचम् ।

एकार्णगणनाथस्य कवचं सर्वकामदम् ।
प्रभवन्ति च निर्विघ्नास्स्मरणेनान्यमानवाः ॥ १ ॥

एकाक्षरस्य मन्त्रस्य गणकश्चर्षिरीरितः ।
त्रिष्टुप्छन्दस्तु विघ्नेशो देवता परिकीर्तिता ॥ २ ॥

गं बीजं शक्तिरोंकारः सर्वकामार्थसिद्धये ।
सर्वविघ्नविनाशाय विनियोगस्तु कीर्तितः ॥ ३ ॥

रक्तांभोजस्वरूपं लसदरुणसरोजाधिरूढं त्रिणेत्रं
पाशञ्चैवाङ्कुशं वैवरदमभयदं बाहुभिर्धारयन्तम् ।

शक्त्या युक्तं गजास्यं पृथुतरजठरं नागयज्ञोपवीतं
देवं चन्द्रार्धचूडं सकलभयहरं विघ्नराजं नमामि॥ ४॥

एकार्णमन्त्रवत्सर्वं ऋष्यादिकमुदीरितम्।
गणेशो मे शिरः पातु फालं पातु गजाननः॥ ५॥

नेत्रे गणावृतः पातु गजकर्णश्रुती मम।
कपोलौ गणनाथोऽव्याद् घ्राणं गन्धर्वपूजितः॥ ६॥

मुखं मे सुमुखः पातु चुबुकं गिरिजासुतः
जिह्वां पातु गणक्रीडो दन्तान् रक्षतु दुर्मुखः॥ ७॥

वाचं विनायकः पातु कण्ठं पातु मदोत्कटः
स्कन्धौ पातु गजस्कन्धो बाहू मे विघ्ननाशनः॥ ८॥

हस्तौ रक्षतु हेरम्बो वक्षः पातु महाबलः।
हृदयं मे गणपतिरुदरं मे महोदरः॥ ९॥

नाभिं गम्भीरहृदयः पृष्ठं पातु सुरप्रियः।
कटिं मे विकटः पातु गुह्यं गुह्यकपूजितः॥ १०॥

कुमारगुरुरूरू मे जानुनी मे गणाधिपः।
जङ्घे जयप्रदः पातु गुल्फौ मे धूर्जटिप्रियः॥ ११॥

चरणौ दुर्जयः पातु सर्वाङ्गं गणनायकः।
आमोदो मेऽग्रतः पातु प्रमोदः पृष्ठतोऽवतु॥ १२॥

दक्षिणे पातु बुद्धीशो वामे सिद्धिप्रियोऽवतु।
प्राच्यां रक्षतु मां नित्यं चिन्तामणिविनायकः॥ १३॥

आग्नेय्यां वक्रतुण्डोऽव्याद्दक्षिणस्यामुमासुतः।
नैर्ऋत्यां सर्वसिद्धीशः पातु नित्यं गणेश्वरः॥ १४॥

प्रतीच्यां सिद्धिदः पातु वायव्यां गजकर्णकः।
कौबेर्यां सर्वबुद्धीशः ऐशान्यामीशनन्दनः॥ १५॥

उर्ध्वं विनायकः पातु ह्यधो मूषकवाहनः।
दिवा गोक्षीरधवलः पातु नित्यं गजाननः ॥ १६ ॥

रात्रौ पातु गणक्रीडः सन्ध्ययोःसुरवन्दितः।
पाशाङ्कुशाभयकरः सर्वतः पातु मां सदा॥ १७ ॥

ग्रहभूतपिशाचेभ्यः पातु नित्यं गजाननः।
सत्त्वं रजस्तमो वाचं बुद्धिं ज्ञानं स्मृतिं दयाम्॥ १८ ॥

धर्मं चतुर्विधं लक्ष्मीं लज्जां कीर्तिं धियं कुलम्।
धनं धान्यं गृहं दारान् पुत्रान् पौत्रान् सखीन् गुरून्॥ १९ ॥

एकदन्तोऽवतु श्रीमान् सर्वतः शङ्करात्मजः।
य इदं कवचं देवि प्रपठेन्नियतश्शुचिः ॥ २० ॥

एककालं द्विकालं वा त्रिकालं वापि भक्तितः।
न तस्य दुर्लभं किञ्चित् त्रिषु लोकेषु विद्यते॥ २१ ॥

ஏகார்ணகவசம்

ஏகார்ண கணநாதஸ்ய கவசம் ஸர்வகாமதம்
ப்ரபவந்தி ச நிர்விக்க்நா: ஸ்மரணேநாந்ய மாநவா: 1

ஏகாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய கணகஶ்சர்ஷிரீரித:
த்ரிஷ்டுப்ச்சந்தஸ்து விக்க்நேஶோ தேவதா பரிகீர்திதா 2

கம் பீஜம் ஶக்தி ரோங்காரஸ் ஸர்வகாமார்த்தஸித்தயே
ஸர்வவிக்க்நவிநாஶாய விநியோகஸ்து கீர்தித: 3

ரக்தாம்ப்போஜஸ்வரூபம் லஸதருணஸரோஜா திருடம் த்ரிணேத்ரம்
பாஶஞ்சைவாங்குஶம்வை வரதமபயதம் பாஹுபிர் தாரயந்தம் ।
ஶக்த்யா யுக்தம் கஜாஸ்யம் ப்ருதுதா ஜடரம் நாகயஜ்ஞோபவீதம்
தேவம் சந்த்ரார்த்தசூடம் ஸகல பயஹரம் விக்க்நராஜம் நமாமி 4

ஏகார்ணமந்த்ரவத் ஸர்வம் ருஷ்யாதிகம் உதீரிதம்
கணேஶோ மே ஶிர: பாது பாலம் பாது கஜாநந: 5

நேத்ரே கணாவ்ருத: பாது கஜகர்ணஶ் ஶ்ருதீ மம
கபோலௌ கணநாதோऽவ்யாத் க்க்ராணம் கந்த்தர்வபூஜித: 6

முகம் மே ஸுமுக: பாது சுபகம் கிரிஜாஸுத:
ஜிஹ்வாம் பாது கணக்ரீடோ தந்தான் ரக்ஷது துர்முக: 7

வாசம் விநாயக: பாது கண்டம் பாது மதோத்கட:
ஸ்கந்தௌ பாது கஜஸ்கந்தோ பாஹூமே விக்க்நநாசந: 8

ஹஸ்தௌ ரக்ஷது ஹேரம்போ வக்ஷ: பாது மஹாபல:
ஹ்ருதயம் மே கணபதி: உதரம் மே மஹோதர: 9

நாபிம் கம்பீரஹ்ருதய: ப்ருஷ்ட்டம் பாது ஸுரப்ரிய:
கடிம் மே விகட: பாது குஹ்யம் குஹ்யகபூஜித: 10

குமாரகுருரூருமே ஜாநுநீ மே கணாதிப:
ஜங்கே ஜயப்ரத: பாது குல்ப்பௌ மே தூர்ஜடிப்ரிய: 11

சரணௌ துர்ஜய: பாது ஸர்வாங்கம் கணநாயக:
ஆமோதோமே(அ)க்ரத: பாது ப்ரமோத: ப்ருஷ்ட்ட தோ(அ)வது 12

தக்ஷிணே பாது புத்த்தீஶோ வாமே ஸித்த்திப்ரியோ(அ)வது
ப்ராச்யாம் ரக்ஷது மாம் நித்யம் சிந்தாமணிவிநாயக: 13

ஆக்நேய்யாம் வக்ரதுண்டோ(அ)வ்யாத் தக்ஷிணஸ்யாமுமா ஸுத:
நைர்ருத்யாம் ஸர்வஸித்த்தீஶ: பாது நித்யம் கணேஶ்வர: 14

ப்ரதீச்யாம் ஸித்த்தித: பாது வாயவ்யாம் கஜகர்ணக:
கௌபேர்யாம் ஸர்வபுத்த்தீஶ: ஶைஶான்யாம் ஈஶநந்தன: 15

ஊர்த்த்வம் விநாயக: பாது ஹ்யதோமூஷகவாஹந:
திவா கோக்ஷீரதவள: பாது நித்யம் கஜாநந: 16

ராத்ரௌ பாது கணக்ரீட: ஸந்த்யயோஸ்ஸுரவந்தித:
பாஶாங்குஶாபயகர: ஸர்வத: பாதுமாம் ஸதா 17

க்ரஹபூதபிஶாசேப்ய: பாது நித்யம் கஜாநந:
ஸத்வம் ரஜஸ்தமோ வாசம் புத்த்திம் ஜ்ஞானம் ஸ்மிருதிம் தயாம் 18

தர்மம் சதுர்விதம் லக்ஷ்மீம் லஜ்ஜாம் கீர்திம் தியம் குலம்
தனம் தான்யம் க்ருஹம் தாரான் புத்ரான் பௌத்ரான் ஸகீன்குருன் 19

ஏகதந்தோ(அ)வது ஸ்ரீமான் ஸர்வதஶ் ஶங்கராத்மஜ:
ய இதம் கவசம் தேவி ப்ரபடேந்நியதஶ் ஶுசி: 20

ஏககாலம் த்விகாலம்வா த்ரிகாலம் வாபி பக்தித:
ந தஸ்ய துர்லபம் கிஞ்சித் த்ரிஷு லோகேஷுவித்யதே 21

॥ श्रीः ॥

मन्त्रकवचस्तवः

மந்த்ர கவசஸ்தவம்

श्रीमहादेव उवाच ॥

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि भक्तानां हितकाम्यया ।
त्वया पृष्टं तु कवचं दुर्लभं भुवि मानवैः ॥ १ ॥

महागणेश्वरो देवो विंशत्यष्टाक्षरो मनुः ।
जपेन्मनुं सहस्रं वा विंशतिं शतमेव वा ॥ २ ॥

पश्चात्पठेन्मन्त्रमयं कवचं सुसमाहितः ।
एतदावश्यकं कर्म भक्तानुग्रह कारकम् ॥ ३ ॥

ऋषिस्तु गणकः प्रोक्तः छन्दो निचृदुदाहृतः ।
देवता वै गणपतिः बीजं गाणपतं स्मृतम् ॥ ४ ॥

स्वाहा शक्तिस्तु विज्ञेया कीलकं कामराजकम् ।
सर्वकाम्यार्थसिद्ध्यर्थो विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ ५ ॥

चतुर्बाहुं त्रिणेत्रं च चन्द्रार्धकृतशेखरम् ।
रक्तवर्णं महाकायं शूर्पकर्णं सुशोभितम् ॥ ६ ॥

रक्तवस्त्रपरीधानं शुण्डादण्डविराजितम् ।
पाशाङ्कुशधरं देवं वरदाभयहस्तकम् ॥ ७ ॥

सिन्दूरचर्चितं देहे पद्मासनसमन्वितम् ।
ऋद्धिबुद्धिसमायुक्तं ध्यायामि गणनायकम् ॥ ८ ॥

इति ध्यात्वा तु देवेशं संपूज्य मनसा चिरम् ।
मुद्राभिश्च प्रणम्याथ कवचं तु पठेत्सुधीः ॥ ९ ॥

प्रणवो मे शिखां पातु लक्ष्मीकं तु शिरो मम ।
माया पातु ब्रह्मरन्ध्रं कामबीजं ललाटकम् ॥ १० ॥

ग्लौंकारः पातु भ्रूमध्ये गंकारः पातु मे भ्रुवौ ।
गकारश्चक्षुषी पातु णकारः पातु नासिकाम् ॥ ११ ॥
पकारः पातु मे वक्त्रं तकारः पातु दन्तकान् ।
येकारः पातु मे जिह्वां औष्ठौ पातु वकारकः ॥ १२ ॥
रकारो मे हनू पातु वकारः पातु कण्ठकम् ।
रकारः पातु मे बाहू दकारः पातु मे हृदि ॥ १३ ॥
सकारः पार्श्वयोः पातु वकारो रेफयुक्तकः ।
नाभिं पातु च मे नित्यं जकारः पृष्ठदेशके ॥ १४ ॥
नकारो बिन्दुयुक् कट्या मेकारो मेढ्रदेशके ।
वकारोऽपानदेशे च शकारश्चोरुयुग्मकम् ॥ १५ ॥
माकारो जानुनी पातु नकारः पातु जङ्घयोः ।
यकारः पातु मे गुल्फौ स्वाकारः पातु पादयोः ॥ १६ ॥
पादाङ्गुलीः सदा पातु हाकारस्तु तथा मम ।
विंशत्यष्टाक्षरी विद्या सर्वाङ्गे मे सदावतु ॥ १७ ॥
षड्क्रे मां सदा पातु सर्वविघ्नविनाशकः ।
पूर्वे मां पातु विघ्नेशः आग्नेय्यामाखुवाहनः ॥ १८ ॥
पाशाङ्कुशधरश्चैव दक्षिणे तु सदा मम ।
नैर्ऋत्यां मां सदा पातु मयूरवरवाहनः ॥ १९ ॥
प्रतीच्यां विकटः पातु वायव्यां धूमकेतुकः ।
उदीच्यां तु गणाध्यक्षः ऐशान्यां भाललोचनः ॥ २० ॥
ऊर्ध्वं विनायकः पातु अधस्ताद्धरणीधरः ।
एवं दश दिशः पातु सर्वतस्तु गजाननः ॥ २१ ॥
इति ते कथितं देवि कवचं परमाद्भुतम् ।
ये पठन्ति सदा भक्त्या तेषां सिद्धिर्भविष्यति ॥ २२ ॥
एकवारं द्विवारं वा त्रिवारं नियतः पठेत् ।
एकविंशतिवारं तु चतुर्थ्यामनशन् जपेत् ॥ २३ ॥

सर्वसिद्धिमवाप्नोति गणेशस्य प्रसादतः ।
विद्यार्थी प्राप्नुयाद्विद्यां धनार्थी धनमाप्नुयात् ॥ २४ ॥

மந்த்ரகவசஸ்தவம்

ஸ்ரீ மஹா தேவ உவாச
ஶ்ருணு தேவி ப்ரவக்ஷ்யாமி பக்தாநாம் ஹிதகாம்யயா
த்வயா ப்ருஷ்டம் து கவசம் துர்லபம் புவி மாநவை: 1
மஹா கணேஶ்வரோதேவோ விம்ஶத்யஷ்டாக்ஷரோமநு:
ஜபேந்மநும் ஸஹஸ்ரம்வா விம்ஶதிம் ஶதமேவ வா 2
பஶ்சாத் படேத் மந்த்ரமயம் கவசம் ஸுஸமாஹித:
ஏததாவஶ்யகம் கர்ம பக்தாநுக்ரஹகாரகம் 3
ருஷிஸ்து கணக: ப்ரோக்த: சந்தோ நிச்ருத் உதாஹ்ருத:
தேவதாவை கணபதி: பீஜம் காணபதம் ஸ்ம்ருதம் 4
ஸ்வாஹா ஶக்திஸ்து விஜ்ஞேயா, கீலகம் காமராஜகம்
ஸர்வகாம்யார் த்தஸித்த்யர்த்தே விநியோக: ப்ரகீர்தித: 5
சதுர்பாஹும் த்ரிணேத்ரம் ச சந்த்ரார்த்த க்ருதஶேகரம்
ரக்தவர்ணம் மஹாகாயம் ஶூர்பகர்ணஸுஶோபிதம் 6
ரக்தவஸ்த்ரபரீதானம் ஶுண்டாதண்டவிராஜிதம்
பாஶாங்குஶதரம் தேவம் வரதாபயஹஸ்தகம் 7
ஸிந்தூரசர்ச்சிதம் தேஹே பத்மாஸனஸமந்விதம்
ருத்த்தி புத்த்தி ஸமாயுக்தம் த்த்யாயாமி கணநாயகம் 8
இதி த்த்யாத்வா து தேவேஶம் ஸம்பூஜ்ய மநஸாசிரம்
முத்ராபிஶ்ச ப்ரணம்யாத கவசம் து படேத்ஸுதீ: 9
ப்ரணவோ மே ஶிகாம் பாது லக்ஷ்மீகம் து ஶிரோ மம
மாயா பாது ப்ரம்ஹரந்த்த்ரம் காமபீஜம் லலாடகம் 10
க்லெளம் கார: பாது ப்ப்ருமத்த்யே கம்கார: பாதுமே ப்ப்ருவெள
ககாரஶ்சக்ஷுஷீ பாது ணகார: பாதுநாஸிகாம் 11
பகார: பாது மேவக்த்ரம் தகார: பாதுதந்தகான்
யேகார: பாது மேஜிஹ்வாம் ஓஷ்ட்டௌ பாது வகாரக: 12
ரகாரோ மே ஹநூபாது வகார: பாது கண்ட்டகம்
ரகார: பாது மே பாஹூ தகார: பாது மே ஹ்ருதி 13
ஸகார: பார்ஶ்வயோ: பாது வகாரோ ரேபயுக்தக:
நாபிம் பாதுச மேநித்யம் ஜகார: ப்ருஷ்ட்டதேஶகே 14

நகாரோ பிந்துயுக் கட்யாம் மேகாரோ மேட்ட்ரதேமகே
வகாரோ(அ)பானதேமேச மகாரஸ்சோருயுக்மகம் 15

மாகாரோ ஜாநுனீபாது நகார: பாது ஜங்க்கயோ:
யகார: பாதுமே குல்ப்பௌ ஸ்வாகார: பாது பாதயோ: 16

பாதாங்குளீஸ் ஸதா பாது ஹாகாரஸ்து ததாமம
விம் மத்யஷ்டாக்ஷரீ வித்யாஸர்வாங்கே மேஸதா(அ)வது 17

ஷட்சக்ரே மாம் ஸதா பாது ஸர்வவிக்நவிநாமக:
பூர்வேமாம் பாது விக்க்நேம: ஆக்நேய்யாமாகுவா ஹந: 18

யாமாங்கு மதரம்சைவ தக்ஷிணேது ஸதாமம
நைர்ருத்யாம் மாம் ஸதாபாது மயூரவரவரஹன: 19

ப்ரதீச்யாம் விகட: பாது வாயவ்யாம் தூமகேதுக:
உதீச்யாம் து கணாத்த்யக்ஷ: ஐமாந்யாம் பாலலோசந: 20

ஊர்த்த்வம் விநாயக: பாது அதஸ்தாத் தரணீதர:
ஏவம் தமதிம: பாது ஸர்வதஸ்து கஜாநந: 21

இதிதே கதிதம் தேவி கவசம் பரமாத்ப்புதம்
யேபடந்தி ஸதாபக்த்யா தேஷாம் ஸித்த்திர் பவிஷ்யதி 22

ஏகவாரம் த்விவாரம் வா த்ரிவாரம் நியத: படேத்
ஏகவிம்மதிவாரம் து சதுர்த்த்யாமநசன் படேத் 23

ஸர்வஸித்த்தி மவாப்நோதி கணேமஸ்ய ப்ரஸாதத:
வித்யார்த்தீ ப்ராப்நுயாத் வித்யாம் தநார்த்தீ தநமாப்நுயாத் 24

மஹாதேவர் - தேவியிடம் கூறினர் - பக்தர்களுக்கு உதவும் பொருட்டு, நீகேட்டுக் கொண்டபடி கவசத்தைக் கூறுகிறேன். ஸ்ரீ கணேசருக்கு 28 எழுத்துக்கள் கொண்டமந்திரம் உண்டு, அதற்கு அவரே தேவதை. அந்த மந்திரத்தை 1000 அல்லது 20, அல்லது 100 தடவை ஜபம் செய்த பின்னரே கவசத்தைச் சொல்ல வேண்டும். இது அவசியம். அப்படிச் செய்ய ஸ்ரீகணபதியின் அருள்கிட்டும். இதற்கு கணகர் ருஷி, நிச்ருத் காயத்ரீதான் சந்தஸ், கணபதி தேவதை, கம் பீஜம், ஸ்வாஹா சக்தி. க்லீம் கீலகம், எல்லாவிருப்பமும் பெறும்பொருட்டு இதைப்பயன்படுத்தலாம். (1-5)

"நான்குகைகள், மூன்றுகண்கள், பாதிச்சந்திரன் அமைந்த தலையணி, செந்நிறம், பெரு உடல், முறம்போன்ற காதுகள் செந்நிற ஆடை - மேலாடை, அழகியதும்பிக்கை, கைகளில்

பாசமும் அங்குசமும் வரதமுத்திரையும் அபய முத்திரையும், உடல் முழுதும் சிந்தூரப்பூச்சு, இந்த திருக்கோலத்தில் பத்மாஸனத்தில் ஸித்தி - புத்திகளுடன் கூடியவரான கணநாயகரை தியானம் செய்கிறேன்'' என்று தியானம் செய்து மானஸோபசாரத்தால் வழிபட்டு, முத்திரைகள் காட்டி வணங்கிக்கவசம் படிக்கவேண்டும். (6-9)

(இருபத்தெட்டு அக்ஷரமுள்ள ஸ்ரீ கணபதி மந்திரத்தின் ஒவ்வோர் எழுத்தும் என் உடலில் உள்ள ஒவ்வோர் அவயவத்தையும் காப்பாற்றட்டு மென்பதே கவசத்தின் பொருள்) ஓம் சிகையையும், ஸ்ரீம் தலையையும் ஹ்ரீம் உச்சியையும், க்லீம் நெற்றியையும், க்லௌம் புருவநடுவையும் கம் புருவங்களையும் க கண்களையும், ண மூக்கையும், ப வாயையும், த பற்களையும், யே நாக்கையும், வ உதடுகளையும் ர தாடைகளையும் வ கழுத்தையும், ர கைகளையும் த இதயத்தையும் ஸ விலாவையும் ர்வ தொப்புளையும், ஜ முதுகையும் நம் இடுப்பையும், மே குறியையும், வ குதத்தையும், ஶ துடைகளையும் மா முழங்கால்களையும், ந கணைக் கால்களையும் ய கணுக்கால்களையும், ஸ்வா பாதங்களையும் ஹா விரல்களையும் 28 அட்சரங்கள் கொண்டமுழுமந்திரம் உடல் முழுவதையும் காக்கட்டும்''.

மூலாதாரம் முதல் ஆஜ்ஞை வரையுள்ள சக்கிரங்களில் விக்னவிநாசகரும் கிழக்கில் விக்நேசரும், தென்கிழக்கில் மூஞ்சூறு வாகனரும், தெற்கில் பாசமும் அங்குசமும் தரித்தவரும், தென்மேற்கில் மயில்வாஹன கணபதியும், மேற்கில் விகடரும், வடமேற்கில் தூமகேதுவும், வடக்கில் கணாத்யக்ஷரும், வடகிழக்கில் பாலலோசநரும், மேல் விநாயகரும், கீழ் தரணீதரரும் 10 திக்குகளில் ஜ்ஞானனரும் காப்பாற்றட்டும்.

தேவி! இது மிக அற்புதமான கணேசகவசம் இதனைத்தினமும் ஒருதடவையோ இருதடவைகளோ மூன்று தடவைகளோ படிக்க விருப்பம் நிறை வேறும். சதுர்த்தியன்று உபவாசமிருந்து படிக்க எல்லாம் கணேசரது அருளால் நிறைவேறும். கல்வியை விரும்புபவர் கல்வியைப்பெறுவர். செல்வம் விரும்புபவர் செல்வத்தைப்பெறுவர்.

॥ श्रीमहागणपतिकवचम् ॥

उमासुतं देववरप्रसादं हरस्य पुत्रं गणबृन्दसेव्यम् ।
सुरासुराणां परमं पवित्रं विनायकं शूरमहं प्रपद्ये ॥ १ ॥

ओं अस्य श्रीमहागणपतिकवचस्तोत्रमहामन्त्रस्य, श्रीमहेश्वर ऋषिः, विराट् छन्दः, श्रीमहागणपतिर्देवता । श्रीमहागणपतिप्रसादसिद्ध्यर्थे धर्मार्थकाममोक्ष- चतुर्विधफलपुरुषार्थसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

ऐं गं पातु मस्तकं देवो गणनाथो महाबलः ।
एकाक्षरो महामन्त्रः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ १ ॥

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ऐं वदनं ग्लौं गं गणपते हृदयम् ।
वर वरद मे नाभिदेशं सर्वजनं मे वशमानय ॥ २ ॥

वसु बीजाक्षरो मन्त्रो वह्निजायात्मकस्तथा ।
सर्वाङ्गं मे सदा पातु सर्वदेवसुपूजितः ॥ ३ ॥

हिं विरिविरि गणपति चैवावर वर वरद सर्वलोकं तथा ।
पातु मूलाधार नियतं मे वशमानय स्वाहा ॥ ४ ॥

षड्विंशत्यक्षरो मन्त्रो नृणां शीघ्रफलप्रदः ।
पातु मां परितो देवः सर्वधर्मसमावृतम् ॥ ५ ॥

ह्रीं गं ह्रीं मम सर्वाङ्गं पातु श्रीमहागणपतये ।
वह्निजायात्मको मन्त्रो द्वादशाक्षरसंयुतः ॥ ६ ॥

राजद्वारे जले मध्ये शून्ये गेहे श्मशानके ।
(श्री) महागणपतिः पातु सर्वशत्रुनिबर्हणः ॥ ७ ॥

ह्रीं गं श्रीं वशमानय ठद्वयेन समायुतः ।
दशाक्षरो मन्त्रराजो दशादिक्षु च रक्षतु ॥ ८ ॥

गं क्षिप्रप्रसादनाय नमोऽन्तश्च महामनुः ।
दशाक्षरो मन्त्रराजो दशादिक्षु सदावतु ॥ ९ ॥

हुं वक्रतुण्डाय नमः पातु मां दुर्गमेषु च ।
हुं वक्रतुण्डाय हुं च पातु मे गृहमेधयोः ॥ १० ॥
ओं गं नमः पातु नित्यं वेदवर्णात्मको मनुः ।
सर्वकार्येषु सर्वत्र पातु मां पार्वतीसुतः ॥ ११ ॥
इति ते कथितं भद्रे कवचं परमाद्भुतम् ।
सकृद्वा यस्तु पठति कवचं देवदुर्लभम् ।
सर्वसिद्धियुतो भूत्वा देवतुल्यो भवेन्नरः ॥ १२ ॥ (பக் 446)

श्रीगणेशकवचम्

शिवपुत्रः सदा पातु पातु मां विबुधार्चितः ।
गजाननः सदा पातु गणराजश्च पातु माम् ॥ १
पञ्चमोदकरः पातु पातु मां पार्वतीसुतः ।
पाशाङ्कुशधरः पातु पातु मां च धनेश्वरः ॥ २
गदाधरः सदा पातु पातु मां मदविह्वलः ।
श्रीरक्तचन्दनमयः सुलक्षणगणेश्वरः ॥ ३
श्वेतार्कगणनाथश्च हरिद्रागणनायकः ।
पारिभद्रगणेशश्च पातु सप्तगणेश्वरः ॥ ४
प्रवालकगणाध्यक्षो गजदन्तगणेश्वरः ।
हरबीजगणेशश्च भद्राक्षगणनायकः ॥ ५
दिव्यौषधिसमुद्भूतो गणेशश्चेप्सितप्रदः ।
लवणस्य गणाध्यक्षो गोमयस्य गणेश्वरः ॥ ६
स्फटिक्षगणाध्यक्षो रुद्राक्षगणदैवतः ।
नवरत्नगणेशश्च आदिदेवो गणेश्वरः ॥ ७
पञ्चाननश्चतुर्वक्त्रः षडाननगणेश्वरः ।
मयूरवाहनः पातु पातु मां मूषकासनः ॥ ८

पातु मां देवदेवेशः पातु मामृषिप्रजितः ।
पातु मां सर्वदा देवो देवदानवपूजितः ।। ९

त्रैलोक्यपूजित्तो देवः पातुमां च विभुः प्रभुः ।
रङ्गस्थं च सदा पातु सागरस्थं सदाऽवतु । १०

भूमिस्थं च सदा पातु पातालस्थं च पातु माम् ।
अन्तरिक्षे सदा पातु आकाशस्थं सदावतु ।। ११

चतुष्पथे सदा पातु त्रिपथस्थं च पातु माम् ।
गुल्मस्थं च वनस्थं मां पातु मां सर्वतः स्थितम् ।। १२

राजद्वारि स्थितं पातु पातु मां शीघ्रसिद्धिदः ।
भवानीप्रचितः पातु ब्रह्मविष्णुशिवार्चितः ।। १३

इदं तु कवचं देवि पठनात्सर्वसिद्धिदम् ।
सर्वसौभाग्यदं शीघ्रं दारिद्यार्णि वतारकम् ।। १४

ஶ்ரீ கணேஶகவசம்

ஶிவபுத்ரஸ் ஸதா பாது பாது மாம் விபுதார்சித:
கஜாநநஸ்ஸதாபாது கணராஜஶ்ச பாதுமாம் 1

பஞ்சமோதகர: பாது பாதுமாம் பார்வதீ ஸுத:
பாஶாங்குஶதர: பாது பாது மாம் ச தநேஶ்வர: 2

கதாதரஸ்ஸதாபாது பாதுமாம் மத விஹ்வல:
ஶ்ரீரக்தசந்தனமய: ஸுலக்ஷணகணேஶ்வர: 3

ஶ்வேதார்க கணநாதஶ்ச ஹரித்ரா கணநாயக:
பாரிபுத்ர கணேஶஶ்ச பாது ஸப்தகணேஶ்வர: 4

ப்ரவாளக கணாரத் யக்ஷ: கஜதந்த கணேஶ்வர:
ஹரபீஜகணேஶஶ்ச பத்ராக்ஷகணநாயக: 5

திவ்யௌஷதிஸமுத்பூத: கணேஶஶ்சிந்திதப்ரத:
லவணஸ்ய கணாத்த்யக்ஷோ கோமயஸ்ய கணேஶ்வர: 6

ஸ்ப்படிகாக்ஷகணாத்த்யக்ஷோ ருத்ராக்ஷகணதைவத:
நவரத்நகணேஶஶ்ச ஆதிதேவோ கணேஶ்வர: 7

பஞ்சாநநஶ்ச சதுர்வக்த்ர: ஷடாநநகணேச்வர:
மயூரவாஹந: பாது பாது மாம் மூஷகாஸந: 8

பாது மாம் தேவதேவேஶ: பாதுமாம்ருஷிபூஜித:
பாதுமாம் ஸர்வதா தேவோ தேவதாநவபூஜித: 9

த்ரைலோக்யபூஜிதோ தேவ: பாது மாம் ச விபு: ப்ரபு:
ரங்கஸ்த்தம் ச ஸதா பாது ஸாகரஸ்த்தம் ஸதாவது 10

பூமிஸ்த்தம் ச ஸதாபாது பாதாளஸ்த்தம் ஸதாவது
அந்தரிக்ஷே ஸதா பாது ஆகாஶஸ்த்தம் ஸதாவது 11

சதுஷ்பதே ஸதா பாது த்ரிபதஸ்த்தம் ச பாது மாம்
குலஸ்த்தம் ச வநஸ்த்தம் மாம் பாதுமாம் ஸர்வதஸ் ஸ்த்திதம் .12

ராஜத்வாரி ஸ்த்திதம் பாது பாது மாம் ஶீக்ரஸித்த்தித:
பவாணீ பூஜித: பாது ப்ரம்ஹ விஷ்ணு ஶிவார்சித: 13

இதம் து கவசம் தேவி படநாத் ஸர்வ ஸித்த்திதம்
ஸர்வ ஸௌபாக்யதம் ஶீக்ரம் தாரித்யார்ணவதாரகம் 14

சிவனின் மைந்தன் எப்போதும் காக்க, தேவர் வணங்கிய பெருமான் காக்க. யானை முகத்தோன் காக்க, கணபதி காக்க (1) ஐங்கரத்தோன் காக்க, பார்வதியின் மைந்தன் காக்க, பாசமுமங்குசமும் ஏந்தியவன் காக்க, செல்வத்திற்கதிபன் காக்க.(2) கதை ஏந்தியவன் காக்க. மதநீரால் தளர்ந்தவன் காக்க. செஞ்சந்தநம் பூசியவன் காக்க. சுபலக்ஷணமுள்ளவன் காக்க (3). வெள்ளெருக்குக் கணபதி காக்க. மஞ்சள் கணபதி காக்க. வேம்புக்கணேசன் காக்க. சடையுள்ள கணபதி காக்க (4) பவழக் கணபதி காக்க. தந்தக்கணபதி காக்க. பாதரஸக்கணபதி காக்க. பத்திராட்சக் கணபதி காக்க. (5) படிகக்கணபதி காக்க. சிந்தாமணி கணபதி காக்க. உப்புக் கட்டிக் கணபதி காக்க. கோமயக் கணபதி காக்க, படிகக்கணபதி காக்க. ருத்திராக்ஷ கணபதி காக்க. நவரத்ன கணபதி காக்க. ஆதி கணபதி காக்க. சிவ(ஐந்துமுகக்)கணபதி காக்க, பிரும்ம (நான்முகக்) கணபதி காக்க, ஆறுமுக கணபதி காக்க. மயில்வாகனன் காக்க. பெருமெலிவாகனன் காக்க (8) தேவர்க்குத் தேவனான ஈசன் காக்க, ருஷிகளால் வணங்கப் பெற்றவன் காக்க. தேவரும் தானவரும் வழிபட்ட தேவன் காக்க (9) மூவுலகமும் வழிபட்ட விபுவும் பிரபுவும் காக்க,

அரங்கிலுள்ளவனைக் காக்க, கடலிலுள்ளவனைக் காக்க (10) பூமியிலுள்ளவனைக் காக்க, பாதாளம் சென்றவனைக் காக்க. வானில் காக்க, விண்ணில் காக்க (11) நாற்சந்தியில் காக்க, முச்சந்தியில் காக்க. படை நடுவே காக்க. காட்டில் காக்க. எங்கும் காக்க (12) அரசு வாசல் சென்றவனைக் காக்க, விரைவில் பலன் தருபவர் காக்க. பவானியால் வழிபட்டவர் காக்க. மும்மூர்த்திகளால் வழிபட்டவர் காக்க.

गणेशकवचम्

आमोदश्च शिरः पातु प्रमोदश्च शिखोपरि ।
संमोदो भ्रूयुगे पातु भ्रूमध्ये च गणाधिपः ॥ १ ॥
गणक्रीडो नेत्रयुगं नासायां गणनायकः ।
गणक्रीडान्वितः पातु वदनं सर्वसिद्धये ॥ २ ॥
जिह्वायां सुमुखः पातु ग्रीवायां दुर्मुखस्सदा ।
विघ्नेशो हृदये पातु विघ्नराजश्च वक्षसि ॥ ३ ॥
गणानां नायकः पातु बाहुयुग्मं सदा मम ।
विघ्नकर्ता च ह्युदरे विघ्नहर्ता च लिङ्गके ॥ ४ ॥
गजवक्त्रः कटीदेशे एकदन्तो नितम्बके ।
लम्बोदरः सदा पातु गुह्यदेशे ममारुणः ॥ ५ ॥
व्यालयज्ञोपवीती मां पातु पादयुगे सदा ।
जापकं सर्वदा पातु जानुजंघे गणाधिपः ॥ ६ ॥
हारिद्रः सर्वदा पातु सर्वाङ्गं गणनायकः ।
य इदं प्रपठेन्नित्यं गणेशस्य महेश्वरि ॥ ७ ॥
कवचं सर्वसिद्ध्याख्यं सर्वविघ्नविनाशनम् ।
सर्वसिद्धिकरं रक्षाकरं पापविमोचनम् ॥ ८॥

கணேசகவசம்

ஆமோதஶ்ச ஶிர: பாது ப்ரமோதஶ் ச ஶிகோபரி
ஸம்மோதோ ப்ப்ரூயுகே பாது ப்ப்ரூமத்த்யே ச கணாதிப: 1
கணக்ரீடோ நேத்ரயுகம் நாஸாயாம் கணநாயக:
கணக்ரீடாந்வித: பாது வதநம் ஸர்வஸித்த்தயே 2
ஜிஹ்வாயாம் ஸுமுக: பாது க்ரீவாயாம் துர்முகஸ்ஸதா
விக்க்நேஶோ ஹ்ருதயே பாது விக்க்ராஜஶ்ச வக்ஷஸி 3
கணாநாம் நாயக: பாது பாஹுயுக்மம் ஸதாமம.
விக்க்நகர்தா ச ஹ்யுதரே விக்க்நஹர்தா ச லிங்ககே 4
கஜவக்த்ர: கடிதேஶே ஏகதந்தோ நிதம்பகே
லம்போதரஸ்ஸதா பாது குஹ்யதேஶே மமாருண: 5
வ்யாலயஜ்ஞோபவீதீ மாம் பாது பாதயுகே ஸதா
ஜாபகம் ஸர்வதா பாது ஜாநுஜங்க்கே கணாதிப: 6
ஹாரித்ரஸ்ஸர்வதா பாது ஸர்வாங்கம் கணநாயக:
ய இதம் ப்ரபடேந்நித்யம் கணேஶஸ்ய மஹேச்வரி 7
கவசம் ஸர்வஸித்த்யாக்க்யம் ஸர்வவிக்க்ந விநாஶநம்
ஸர்வ ஸித்த்திகரம் ரக்ஷாகரம் பாபவிமோசநம் 8

वज्रपञ्जरस्तोत्रम्

त्रिनेत्रं गजास्यं चतुर्बाहुधारं परश्वादिशस्त्रैर्युतं भालचन्द्रम् ।
नराकार देहं सदा योगशान्तिं गणेशं भजे सर्ववन्द्यं परेशम् ।।
बिन्दुरूपो वक्रतुण्डो रक्षतु मे हृदि स्थितः।
देहान् चतुर्विधान् पातु तत्त्वाधारस्सनातनः।। १
एकदन्तो देहमोहयुतं सोऽहंस्वरूपधृक् ।
देहिनं मां विशेषेण रक्षतु भ्रमनाशकः ।। २
महोदरः पातु देवो नानाबोधान् प्रतापवान् ।
सदा रक्षतु मे बोधानन्द संस्थो ह्यहर्निशम् ।। ३ ।।
सांख्यान् रक्षतु सांख्येशो गजवक्त्रस्सुसिद्धिदः ।
असत्येषु संस्थितं मां पातु लम्बोदरस्सदा ।। ४ ।।

सत्सु स्थितं सुमोहेन पातु मां विकटो विभुः ।
आनन्देषु स्थितं नित्यं मां रक्षतु समात्मकः ॥ ५ ॥
विघ्नराजो महाविघ्नैर्नानाखेलकरः प्रभुः ।
अव्यक्तेषु स्थितं नित्यं पातु मां धूम्रवर्णकः ॥ ६ ॥
स्वसंवेद्येषु संस्थं मां गणेशस्स्वस्वरूपधृक् ।
मायेश्वरस्सदा पातु योगभावेन संस्थितः ॥ ७ ॥
अयोगेषु स्थितं पातु ह्यसमाधिसुखे रतः ।
योगशान्तिधरः पातु सर्वदा योगसंस्थितम् ॥ ८ ॥
गणाधीशः प्रसन्नात्मा सिद्धिबुद्धिसमन्वितः ।
गजकर्णः पुरः पातु पश्चिमे ढुण्ढिनायकः ॥ ९ ॥
याम्यां चिन्तामणिः पातु कौबेर्यां निधिदायकः ।
आग्नेय्यां विघ्नहर्तापि नैरृत्यां वरदोऽवतु ॥ १० ॥
वायव्यां पातु हेरम्बः ऐशान्यामीशनन्दनः ।
ऊर्ध्वं सिद्धिपतिः पातु बुद्धीशोऽधस्सदाऽवतु ॥ ११ ॥
सर्वाङ्गेषु मयूरेशः पातु मां भक्तिलालसः ।
यत्र तत्र स्थितं मां तु सदा रक्षतु योगपः ॥ १२ ॥
पर्शुपाशसुसंयुक्तो वरदाभयधारकः ।
असिलक्ष्यमयः पातु पितरौ मे गणेश्वरः ॥ १३ ॥
आत्मानं मे तत्पदार्थो गणक्रीडस्तु रक्षतु ।
त्वंपदार्थमयः पातु गणनाथो मम प्रियाम् ॥ १४ ॥
गणाधिपो गुणेशो मे पुत्रान् पुत्रीश्च रक्षतु ।
धनं गृहं पशून् भृत्यान् भ्रातॄंश्च गुरुसत्तमान् ॥ १५ ॥
वरदः पञ्चदेवानां मयूरेशस्सदाऽवतु ।
इदं गणपतेः प्रोक्तं वज्रपञ्जरकं वरम् ॥ १६ ॥
धारयस्व महादेव विजयी त्वं भविष्यसि ।
य इदं पञ्जरं धृत्वा यत्रकुत्रस्थितो भवेत् ॥ १७ ॥

न तस्य जायते क्वापि भयं नानास्वभावजम् ।
त्रिकालं यः पठेन्नित्यं स गणेश इवापरः ॥ १८ ॥
निर्विघ्नस्सर्वकार्येषु ब्रह्मभूतो भवेन्नरः ।
यश्शृणोति गणेशस्य वज्रपञ्जरकं वरम् ॥ १९ ॥
आरोग्यादिसमायुक्तो भवेच्च गणपप्रियः ॥

வஜ்ரபஞ்ஜரஸ்தோத்திரம்

த்ரிநேத்ரம் கஜாஸ்யம் சதுர்பாஹுதாரம்
பரஶ்வாதி ஶஸ்த்ரைர்யுதம் பாலசந்த்ரம் ।
நராகாரதேஹம் ஸதாயோகஶாந்திம்
கணேஶம் பஜே ஸர்வவந்த்யம் பரேஶம் ॥
பிந்துரூபோ வக்ரதுண்டோ ரக்ஷதுமேஹ்ருதி ஸ்த்தித:
தேஹான் சதுர்விதான் பாது தத்வாதார: ஸநாதந: 1
ஏகதந்தோ தேஹமோஹயுதம் ஸோ(அ)ஹம் ஸ்வரூபத்ருக்
தேஹிநம் மாம் விஶேஷேண ரக்ஷது ப்ப்ரமநாஶக: 2
மஹோதர: பாதுதேவோ நாநாபோதான் ப்ரதாபவான்
ஸதா ரக்ஷது மே போதாநந்த ஸம்ஸ்த்தோ ஹ்யஹர்நிஶம். 3
ஸாங்க்யான் ரக்ஷது ஸாங்க்யேஶோ கஜவக்த்ரஸ்ஸுஸித்தித:
அஸத்யேஷு ஸம்ஸ்த்திதம் மாம் பாது லம்போதரஸ்ஸதா. 4
ஸத்ஸு ஸ்த்திதம் ஸுமோஹேந பாதுமாம் விகடோ விபு:
ஆநந்தேஷு ஸ்த்திதம் நித்யம் மாம்ரக்ஷது ஸமாத்மக: 5
விக்க்நராஜோ மஹாவிக்க்நை: நாநாகேலகர: ப்ரபு:
அவ்யக்தே ஷு ஸ்த்திதம் நித்யம் பாதுமாம் துரம்வர்ணக: 6
ஸ்வஸம்வேத்யேஷு ஸம்ஸ்த்தம் மாம் கணேஶ: ஸ்வஸ்வரூபத்ருக்
மாயேஶ்வரஸ்ஸதாபாது யோகபாவேநஸம்ஸ்ஸ்தித: 7
அயோகேஷுஸ்த்திதம் பாது ஹ்யஸமாதி ஸுகேரத:
யோக ஶாந்திதர: பாது ஸர்வதா யோகஸம் ஸ்த்திதம் 8
கணாதீஶ: ப்ரஸந்நாத்மா ஸித்த்திபுத்த்திஸமன்வித:
கஜகர்ண: புர: பாது பஶ்சிமே டுண்ட்டிநாயக: 9
யாம்யாம் சிந்தாமணி: பாது, கௌபேர்யாம் நிதிதாயக:
ஆக்நேய்யாம் விக்க்நஹர்தாபி நைர்ருத்யாம் வரதோ(அ)வது 10
வாயவ்யாம் பாது ஹேரம்ப: ஐஶாந்யாம் ஈஶநந்தந:
ஊர்த்த்வம் ஸித்த்திபதி: பாது புத்த்தீஶோ(அ)தஸ்ஸதா(அ)வது 11

ஸர்வாங்கேஷு மயூரேஶ: பாது மாம் பக்திலாலஸ:
யத்ரதத்ரஸ்த்திதம் மாம் து ஸதாரக்ஷது யோகப: 12
பஶுபாஶ ஸுஸம்யுக்தோ வரதாபயகாரக:
அஸிலக்ஷ்யமய: பாது பிதரௌமே கணேஶ்வர: 13
ஆத்மாநம் மே தத்பதார்த்தோ கணக்ரீடஸ்து ரக்ஷது
த்வம் பதார்த்தமய: பாது கணநாதோ மம ப்ரியாம் 14
கணாதிபோ குணேஶோமே புத்ரான் புத்ரீம்ஶ்ச ரக்ஷது
தநம் க்ருஹம் பஶூன் ப்ருத்யான் ப்ராத்ரும்ஶ்ச குருஸத்தமான் 15
வரத: பஞ்சதேவாநாம் மயூரேஶ: ஸதாவது
இதம் கணபதே: ப்ரோக்த்தம் வஜ்ரபஞ்ஜாகம் வரம் 16
தாரயஸ்வ மஹாதேவ விஜயீத்வம் பவிஷ்யஸி
ய இதம் பஞ்ஜரம் த்த்ருத்வா யத்ரகுத்ரஸ்த்திதோ பவேத் 17
ந தஸ்ய ஜாயதே க்வாபி பயம் நாநாஸ்வபாவஜம்
த்ரிகாலம் ய: படேந்நித்யம் ஸகணேஶ இவாபர: 18
நிர்விக்க்ந: ஸர்வகார்யேஷு ப்ரம்ஹபூதோ பவேந்நர:

एकार्णहृदयस्तोत्रम्

शिव उवाच ।
स्थितं गमिति यद् ब्रह्म स्वयं ज्योतिस्स्वरूपकम् ।
नमस्तस्मै स्वस्वरूपब्रह्मणेऽसिपदात्मने ॥ १ ॥
स्वानन्दब्रह्मबीजाय स्वात्मानन्दस्वरूपिणे ।
मायावृत्तिविहीनाय गंकाराय नमो नमः ॥ २ ॥
गंकारशक्तिरूपाय गंकारसंभवाय ते ।
गुणनिर्गुणरूपाय प्रणवाय नमो नमः ॥ ३ ॥
अकाराय नमस्तुभ्यं जाग्रद्ब्रह्मस्वरूपिणे ।
उकाराय नमस्तेऽस्तु स्वाप्नब्रह्ममयाय वै ॥ ४ ॥
नमस्तेऽस्तु मकाराय सौषुप्तब्रह्मधारिणे ।
नमो ध्वनिस्वरूपायास्मिताभावप्रधारिणे ॥ ५ ॥

पूर्णोंकारस्वरूपाय नमो बिन्दुमयाय ते ।
शून्यप्रणवरूपाय निर्गुणाय नमो नमः ॥ ६ ॥
ओंकारशक्तियुक्ताय गंकाराय सदात्मने ।
एकार्णमन्त्ररूपाय तत्त्वमस्यात्मने नमः ॥ ७ ॥
ओंकारबुद्धिसंस्थाय श्रींकारशक्तिदायिने ।
श्रचोंकारसंयुताय गंकाराय नमो नमः ॥ ८ ॥
ओंकारमुखयुक्ताय श्रींकारदेहधारिणे ।
गंकाराय नमस्तेऽस्तु महावाक्यार्थब्रह्मणे ॥ ९ ॥
शून्यप्रणववक्त्राय बिन्दुदेहप्रधारिणे ।
व्याकृताव्याकृतमयतारपादद्वयाय ते ॥ १० ॥
वर्णत्रयनादरूपचतुर्भुजधराय च ।
गंकारात्मस्वरूपाय चैकार्णाय नमो नमः ॥ ११ ॥
एकार्णमन्त्रदेवाय स्वानन्दब्रह्मरूपिणे ।
गुणनिर्गुणभावाभ्यां विहीनाय नमो नमः ॥ १२ ॥
स्वस्वरूपमहिम्निस्थ भावयुक्ताय ब्रह्मणे ।
स्वयंज्योतिस्स्वरूपाय साक्षादात्मात्मने नमः ॥ १३ ॥
गकारमूर्द्धयुक्ताय णकारजठराय च ।
ईशापादसंयुताय गणेशाय नमो नमः ॥ १४ ॥
निर्गुणब्रह्ममूर्ध्ने ते सगुणब्रह्मदेहिने ।
स्वस्वरूपपूर्णदेहयुताय ब्रह्मणे नमः ॥ १५ ॥
समष्टिव्यष्टिरूपाख्यं यद् ब्रह्म वेदकीर्तितम् ।
यस्य कुम्भस्थलं प्रोक्तं तं नतोऽस्मि गजाननम्॥ १६ ॥
यस्य नेत्रत्रयं प्रोक्तं वेदे ब्रह्म त्रिधा स्थितम् ।
महारूपं नमस्तस्मै साक्षिणे केवलात्मने ॥ १७ ॥
यद् ब्रह्म कथितं वेदे कारणानां च कारणम् ।
तदेव शुण्डा यस्यैव मुखे तस्मै नमो नमः ॥ १८ ॥

ज्ञानरूपं तु यद् ब्रह्म वेदेषु गजसंज्ञितम् ।
तदेव यस्य कर्णौ स्याद् गजकर्णाय ब्रह्मणे ॥ १९ ॥
नमो बिन्दुमयं ब्रह्म यस्य कण्ठमुदीरितम् ।
नमस्तस्मै गणेशाय पूर्णोंकारस्वरूपिणे ॥ २० ॥
बोधात्मकं परं ब्रह्म जठरं यस्य कीर्तितम् ।
गुणनिर्गुणरूपाय गणेशाय नमो नमः ॥ २१ ॥
सदसत्समसहजसंज्ञिकं तु चतुर्विधम् ।
स्वानन्दं ब्रह्म कथितं यस्य वेदे चतुर्भुजम् ॥ २२ ॥
नमस्तस्मै गणेशाय चतुस्संयोगधारिणे ।
केवलं निर्गुणं सोऽहं सर्वसत्तास्वरूपकम् ॥ २३ ॥
तदेव यस्य दन्तस्स्यादन्तिने ते नमो नमः ।
जीवात्मपरमात्मानौ पादौ यस्य प्रकीर्तितौ ॥ २४ ॥
नमश्चतुर्षु विश्वेषु पदद्वयधराय ते ।
सर्वसंहारकं ब्रह्म यस्यैव परशुस्स्मृतम् ॥ २५ ॥
अंकुशं तु नियन्त्राख्यं पाशं मोहस्वरूपकम् ।
सृष्टिरूपं तु कमलं चत्वारि यस्य बाहुषु ॥ २६ ॥
शस्त्ररूपेण राजन्ति नमः स्वानन्दधारिणे ।
अभयं रक्षकं यस्य ब्रह्मणां जगतामपि ॥ २७ ॥
कामदं वरदं प्रोक्तं तन्नमामि गजाननम् ।
भुक्तिमुक्तिप्रदं ब्रह्म चिन्तामणिसुसंज्ञिकम् ॥ २८ ॥
यस्य कण्ठे भूषणं तं विघ्नेशं प्रणतोऽस्म्यहम् ।
अमृतं ब्रह्म यत्प्रोक्तमक्षीणचन्द्ररूपकम् ॥ २९ ॥
तदेव भूषणं यस्य निटिले तन्नतोऽस्म्यहम् ।
स्वानन्दाख्यं परं ब्रह्म यस्यैव नगरं स्मृतम् ॥ ३० ॥
स्वानन्दवासिनं देवं तन्नमामि गजाननम् ।
रसानां ब्रह्म यत्प्रोक्तं यस्य स्वानन्दपट्टणे ॥ ३१ ॥

इक्षुसागररूपं तत् नमस्तस्मै सदात्मने ।
उरो यस्य स्मृतो धर्मो ह्यधर्मः पृष्ठ उच्यते ॥ ३२ ॥
शुभाशुभे यस्य पार्श्वे नमस्तस्मै परात्मने ।
ओषध्यो यस्य रोमाणि लयो यस्य निमेषणम् ॥ ३३ ॥
उन्मेषणं जगत्सृष्टिर्नमस्तस्मै गुणात्मने ।
पञ्चचित्तवृत्तिमयी हृद्गुहारूपिणी परा ॥ ३४ ॥
बुद्धिर्यस्य भोगशक्तिस्तस्मै धीपतये नमः ।
बुद्धेर्मोहप्रदा सिद्धिर्यस्य सामर्थ्यरूपिणी ॥ ३५ ॥
नमस्तस्मै गणेशाय सर्वसिद्धिप्रदायिने ।
अन्तर्यामी स्तेनरूपो यस्यैव वाहनं स्मृतः ॥ ३६ ॥
नमो मूषकवाहाय मूषकध्वजिने नमः ।
जगद्ब्रह्म लक्षरूपं लाभरूपं तयोरपि ॥ ३७ ॥
ब्रह्मणी कथिते यस्य तनयौ वेदविश्रुतौ ।
लक्षलाभकारणाय ब्रह्मणस्पतये नमः ॥ ३८ ॥
सगुणं कण्ठपर्यन्तं यस्य देहे प्रकीर्तितम् ।
ओंकाररूपिणे तस्मै नमस्त्वम्पदधारिणे ॥ ३९ ॥
यस्य मूर्ध्ना परं ब्रह्म निर्गुणं गजवाचकम् ।
शून्यप्रणवरूपाय नमस्तत्पदधारिणे ॥ ४० ॥
निराकारं च साकारं द्विभेदपरिवर्जितम् ।
असिरूपं यस्य देहं नमो ब्रह्ममयाय ते ॥ ४१ ॥
तत्त्वमस्याकृतिधरमेकार्णमन्त्रदैवतम् ।
सिद्धिबुद्धिपतिं ध्यायेत् स्वानन्देशं गजाननम् ॥ ४२
जीवेश्वराणां हृदये चित्तरूपगुहामये ।
स्वयं भोगविरहितो लिप्तलेपातिवर्जितः ॥ ४३ ॥
चित्तप्रकाशको भूत्वा ज्ञानरूपेण संस्थितः ।
यो देवस्तं गणेशानं वन्दे चिन्तामणिप्रभुम् ॥ ४४ ॥

गकारस्सगुणः प्रोक्तो णकारो निर्गुणस्स्मृतः ।
द्विभावसंयुतं हीनं गणेशं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ४५ ॥
'अजो ह्येक' इति प्रोक्तस्सगुणो मायया युतः ।
दन्तो मायाधारकस्स्यान्निर्गुणोऽसङ्गपूरुषः ॥ ४६ ॥
द्वयोरभेदसंयोगधारकं ब्रह्मणस्पतिम् ।
एकदन्तं गणेशानं नतोऽस्मि भक्तिलालसः ॥ ४७ ॥
सर्वेषां नायको भूत्वा स्वस्य नायकवर्जितः ।
निरङ्कुशं तं गणपं प्रणतोऽस्मि विनायकम् ॥ ४८ ॥
जगज्जीवेश्वराद्याश्च ब्रह्माण्यन्नमुखानि च ।
यस्योदराच्च जातानि जठरे यस्य सन्ति च ॥ ४९ ॥
उदरे यस्य लम्बन्ते तं वै लम्बोदरं भजे ।
समाधिना यं ढुण्ढन्ति योगिनश्चेश्वरास्तथा ॥ ५० ॥
तमेव गणपं भक्त्या ढुण्ढिराजं नतोऽस्म्यहम् ।
विचित्रचित्रकालापैर्नानाभ्रमप्रदर्शकः ॥ ५१ ॥
मयूरस्तु तथा माया नानाभावप्रदर्शनात् ।
सर्वमोहकारी तेन मयूरा चेति कथ्यते ॥ ५२ ॥
स्वानन्दरूपमायाया ईश्वरो यो गणेश्वरः ।
मयूरेशं गणेशानं मायेशं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ५३ ॥
गजाकारा महामाया तस्यास्सत्ताप्रदानतः ।
अननो जीवदानाच्च गजानन इति श्रुतः ॥ ५४ ॥
गजाननं गणेशानं नतोऽहं भक्तिलालसः ।
दीनार्थवाच्यो हेसंज्ञो विश्वगः परमेश्वरः ॥ ५५ ॥
ब्रह्म तत्पालकत्वाच्च रम्ब इत्यभिधीयते ।
द्विभावधारकं ब्रह्म हेरम्बं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ५६ ॥
जगद्भावधरं वक्रं हन्ति तुण्डेन यस्तु तम् ।
वक्रतुण्डं गणेशानं प्रणतोऽस्मि सदा मुदा ॥ ५७ ॥

जगतां ब्रह्मणां ज्येष्ठभावे राजति यो विभुः ।
ज्येष्ठराजं गणेशानं नमामि भक्तपालकम् ॥ ५८ ॥
समाधिना यद्गतस्य पुनर्जन्म न वै भवेत् ।
तत्स्थानं नैजमित्येव कथितं वेदपारगैः ॥ ५९ ॥
तत्र स्थितं गणपतिं नैजगं प्रणतोऽस्म्यहम् ।
चतुर्विधानां जगतां जीवेशानां मनोरथाः ॥ ६० ॥
ये तेषां पूरकं चाशापूरकं प्रणतोऽस्म्यहम् ।
यद्वरेण समं विश्वं स्थापितं स्वपदेषु च ॥ ६१ ॥
तं वन्दे वरदं देवं गणेशं ब्रह्मणस्पतिम् ।
मायामयमिदं विश्वमज्ञानरूपकं कटम् ॥ ६२ ॥
मायामोहविहीनं तं विकटं प्रणतोऽस्म्यहम् ।
धारकं योगभूमीनां नमामि धरणीधरम् ॥ ६३ ॥
विश्वब्रह्ममयी माया महाबुद्धिरिति स्मृता ।
अस्या अपि मोहदात्री सिद्धिर्मायामयी परा ॥ ६४ ॥
ताभ्यां खेलति यो देवस्तं सिद्धिबुद्धिपं भजे ।
सर्वब्रह्मपतिं देवं भजेऽहं ब्रह्मणस्पतिम् ॥ ६५ ॥
विघ्नप्रदमभक्तानां भक्तानां विघ्नहारकम् ।
भुक्तिमुक्तिप्रदं देवं विघ्नेशं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ६६ ॥
अमङ्गलमिदं विश्वं विश्वातीतस्तु मङ्गलः ।
मङ्गलस्य पतिं वन्दे माङ्गल्येशं गजाननम् ॥ ६७ ॥
शुभाशुभे सर्वकार्ये जीवेशैः पूर्वपूजितम् ।
यस्मात्पूज्यो नास्ति वेदे सर्वपूज्यं नमाम्यहम् ॥ ६८ ॥
नामरूपार्थसत्ताभिः परब्रह्मप्रबोधकम् ।
गणेशहृदयं चैतद् गोपनीयं विशेषतः ॥ ६९ ॥
सर्वशत्रुक्षयकरं सर्वव्याधिनिवारणम् ।
सर्ववश्य करं नृणां महापातकनाशनम् ।
संसारदुः खशमनं मोक्षसाम्राज्यदायकम् ॥ ७० ॥

ஏகார்ணஹ்ருதயஸ்தோத்திரம்

(ஏகார்ணம் ஏகாக்ஷரமான மந்திரம். ஒரே அக்ஷரமுள்ளது. சிவன் பார்வதிக்கு உபதேசித்தது. மந்திரத்தின் சொல்லமைப்பு, பொருளமைப்பு, மந்திரதேவதையின் வடிவம். அதன் பல்வேறு நிலைகள் இவை எல்லா வற்றையும் நுட்பமாகத் தெரிவிப்பதால் ஹ்ருதயம் எனப்பெறுகிறது.

சிவ: உவாச—

ஸ்த்திதம் கம் இதியத் ப்ரம்ஹ ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபகம்
நமஸ்தஸ்மை ஸ்வஸ்வரூப ப்ரம்ஹணே 'அஸி' பதாத்மநே 1
ஸ்வாநந்தப்ரம்ஹ பீஜாய ஸ்வாத்மாநந்தஸ்வரூபிணே.
மாயாவ்ருத்திவிஹீநாய 'கம்' காராய நமோநம: 2
கம் காரஶக்திரூபாய கம்காரஸம்ப்பவாயதே
குணநிர்குணரூபாய ப்ரணவாய நமோ நம: 3
'அ'காராய நமஸ்துப்ப்யம் ஜாக்ரத்ப்ரம்ஹஸ்வரூபிணே
'உ'காராய நமஸ்தே(அ)ஸ்து ஸ்வாப்நப்ரம்ஹமயாயவை 4
நமஸ்தே(அ)ஸ்து 'ம'காராய ஸௌஷுப்தப்ரம்ஹரூபிணே
நமோ த்த்வநிஸ்வரூபாயஸ்மிதாபாவப்ர தாரிணே 5
பூர்ணோங்காரஸ்வரூபாய நமோபிந்துமயாய தே
ஶூன்யப்ரணவரூபாய நிர்குணாய நமோ நம: 6
ஓங்காரஶக்தியுக்தாய கம் காராய ஸதாத்மநே
ஏகார்ண மந்த்ரரூபாய தத்வமஸ்யாத்மநே நம: 7
ஓம்கார புத்த்திஸம்ஸ்த்தாய ஸ்ரீம்காரஶக்திதாயிநே.
ஶ்ரீயோம்காரஸம்யுதாய கம்காராய நமோ நம: 8
ஓம்கார முகயுக்தாய ஸ்ரீம்கார தேஹதாரிணே.
கம்காராய நமஸ்தே(அ)ஸ்து மஹாவாக்யார்த்த பரம்ஹணே 9
ஶூந்யப்ரணவவக்த்ராய பிந்து தேஹப்ரதாரிணே.
வ்யாக்ருதாவ்யாக்ருதமய தார பாதத்வயாய தே 10
வர்ணத்ரய நாதரூப சதுர்ப்புஜதராய தே
கம் காராத்ம ஸ்வரூபாய ஜைகார்ணாய நமோ நம: 11
ஏகார்ணமந்த்ரதேவாய ஸ்வாநந்த ப்ரம்ஹரூபிணே
குணநிர் குணபாவாப்ப்யாம் விஹீநாய நமோ நம: 12
ஸ்வஸ்வரூப மஹிம்நிஸ்த்த பாவயுக்தாய ப்ரம்ஹணே
ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபாய ஸாக்ஷாதாத்மாத்மநே நம: 13

கம் என்ற மந்திரமே பரம்பொருள். தானே தோன்றுகிற பேரொளி. ''தத்த்வமஸி'' வாக்யத்தில் 'அஸி' என்ற சொல்லின் பொருள். அதற்கே உரித்தான ஆனந்தத்தின் பீஜம் (விதை). அந்த ஆனந்தமே அதற்கு வடிவம். மாயையால் ஏற்படுகிற விருத்திஜ்ஞானம் உணரப்பெறாத நிலை. அந்த 'கம்' என்ற எழுத்திற்கு நமஸ்காரம் 'கம்' காரத்தின் சக்தியும் அதிலிருந்து தோன்றியதும், ஸகுண ஒலிவடிவிலும் நிர்க்குணமாயும் இருப்பதுமான பிரணவமெனும் ஓம்காரத்திற்கு நமஸ்காரம். ஓம் காரத்தின் பகுதியான அகாரம் விழிப்பு நிலையில் உணரப்பெறுகிற பிரும்மம். உகாரம் கனவு நிலையில் உணரப்பெறுகிற பிரும்மம். மகாரம் நல்லதூக்க நிலையில் உணரப்பெறுகிற பிரும்மம். அதன் இறுதியில் உள்ள நீண்ட ஒலி அஸ்மிதா உணர்வின் விடிவம் (ஆத்மா மறைக்கப்பெற்று ஜீவவடிவில் முழுவிளக்கம் பெறாதநிலை அஸ்மிதா) இவற்றிற்கு நமஸ்காரம் (-5) பூர்ண ஓம்காரம், அதன் இறுதியில் உணரப்பெறுகிற பிந்து, சூன்யப்ரணவம் இவையுமான கணேசருக்கு நமஸ்காரம் (ஒலி அடிவயிற்றிலிருந்து கிளம்பி தொப்புள் இதயம் வழியேவந்து தொண்டையில் காது கேட்கு மளவிற்கு உரம் பெறுகிறது. இதயத்திற்கும் தொண்டைக்கும் இடையே அந்த ஒலி அவ்யாக்ருதம், சூன்யம், ஸ்பர்சம், நாதம், துவனி, பிந்து, சக்தி, பீஜம், அக்ஷரம் என்ற ஒன்பது நிலைகளை அடைந்த பிறகே தொண்டையிலிருந்து வெளிப்படுகிறது. ஆதி ஒலியான பிரணவத்திற்கும் இந்த நிலைகள் உள்ளதை விளக்குகிறார் சிவன்). ஓம்காரசக்தி கூடிய கம் என்ற ஏகாக்ஷரவடிவில் பரம்பொருள் தத்த்வமஸி என்ற வாக்கியப்பொருளாக விளங்குகிறது. ஓம்காரம் எனும் புத்திதேவியும் ஸ்ரீம்காரம் எனும் ஸித்திதேவியும் என இருவர் கூடிய ஸ்ரீம் ஓம் கம் என்ற வடிவிலும் ஓம் என்பது முகமாகவும் ஸ்ரீம் என்பது உடலாகவும் கொண்ட கம் என்ற ஆத்மாவாகவும் விளங்குபவருக்கு நமஸ்காரம் (6-9) சூன்ய ப்ரணவம் முகமாகவும், பிந்து உடலாகவும் கொண்ட அவ்யாக்ருதம், (விளக்கம்பெறாதது) வ்யாக்ருதம் (விளக்கம் பெற்றது) என்ற ஓம் காரவடிவிலிருப்பவருக்கு நமஸ்காரம் (10) அ உ ம் என்ற மூன்றெழுத்து, அதன் நாதம், இவற்றை நான்கு கைகளாகக்

கொண்டவரும் கம்கார வடிவினருமான ஏகாக்ஷரத்திற்கு நமஸ்காரம் (11) ஏகாக்ஷரமந்திர தேவரும், பேரானந்தவடிவான பிரும்மமும், ஸகுணநிலை நிர்குண நிலை என்ற நிலைவேற்றுமை யற்றவரும் தன் பெருநிலையையே இயல்பாகக் கொண்ட வரும், தானே தோன்றுகிற பேரொளி வடிவினருமான ஆத்மாவிற்கும் ஆத்மாவானவருக்கு நமஸ்காரம். (12.13)

ககார மூர்த்தயுக்தாய ணகாரஜடராயச ।
ஈசபாதஸம்யுதாய கணேசாய நமோ நம: 14

நிர்குண ப்ரம்ஹமூர்த்நேதே ஸகுணப்ரம்ஹ தேஹிநே.
ஸ்வஸ்வரூபபூர்ணதேஹயுதாய ப்ரம்ஹணே நம: 15

ககாரம் தலை, ணகாரம் வயிறு, ''ஈச'' கால், என்ற கணேசவடிவிற்கு நமஸ்காரம். நிர்குணமான பிரும்மம் - தலை, ஸகுணப்பிரும்மம் - உடல், என்ற பூர்ணரான அந்த பிரும்மத்திற்கு நமஸ்காரம் (கணபதி, சிவன், சக்தி, விஷ்ணு, ஸுர்யன் என்ற 5 ஸகுணப்ரம்மம் (7-8)

ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபாக்க்யம் யத்ப்ரம்ஹ வேதகீர்த்திதம்.
யஸ்யகும்பஸ்தலம் ப்ரோக்தம் தம் நதோ(அ)ஸ்மி கஜாணனம் 16

யஸ்ய நேத்ரத்ரயம் ப்ரோக்தம் வேதே ப்ரம்ஹ த்ரிதாஸ்த்திதம்
மஹாரூபம் நமஸ்தஸ்மை ஸாக்ஷிணே கேவலாத்மநே 17

யத்ப்ரம்ஹ கதிதம் வேதே காரணாநாம் சகாரணம்.
ததேவஸுண்டா யஸ்யைவ முகே தஸ்மை நமோ நம: 18

ஜ்ஞானரூபம் துயத் ப்ரம்ஹ வேதேஷு கஜஸம்ஜ்ஞிதம்
ததேவ யஸ்ய கர்ணௌ ஸ்யாத் கஜகர்ணாய ப்ரும்ஹணே 19

நமோ பிந்துமயம் ப்ரம்ஹ யஸ்ய கண்டட்டமுதீரிதம்
நமஸ்தஸ்மை கணேசாய பூர்ணோங்காரஸ்வரூபிணே 20

போதாத்மகம் பரம்ப்ரம்ஹ ஜடரம் யஸ்ய கீர்த்திதம்
குணநிர்குணரூபாய கணேசாய நமோ நம: 21

ஸதஸத் ஸமஸஹஜ ஸம்ஜ்ஞிகம் து சதுர்விதம்
ஸ்வாநந்தம் ப்ரம்ஹ கதிதம் யஸ்ய வேதே சதுர்ப்புஜம் 22

நமஸ்தஸ்மை கணேசாய சதுஸ்ஸம்யோகதாரிணே

ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்ற முக்குணங்களும் (மூலப் பிரகிருதி நிலையில் ஸமநிலையிலிருந்தவை) மஹத் என்ற வடிவம் பெறும் நிலையில் இவரது கண்களாயின. அந்த கேவல ஆத்மஸ்வரூபமான ஸாக்ஷி சைதன்யத்திற்கு நமஸ்காரம் (17) உலகின் காரணர்களான கணபதி சிவன் சக்தி விஷ்ணு ஸூர்யன் என்ற 5 பிரும்ம நிலைகளுக்கும் காரணமான நிலையே துதிக்கை. வேதம் சுத்தஜ்ஞானத்தை கஜம் என்று கூறும். அந்த ஜ்ஞானமே இவரது காதுகள். அதனால் கஜகர்ணருக்கு நமஸ்காரம் (18-19) ஓங்காரத்தின் பூர்ணவடிவானவருக்கு பிந்து தொண்டை; ஒலியால் வெளியாகவிருக்கிற ஜ்ஞானம் வயிறு; ஸமாதிநிலையில் பெறுகிற ஆனந்தம் நான்குவகை ஸத், அஸத், ஸமம், ஸஹஜம் என. அவைகளின் கூட்டுநிலைகளைக் கைகளாகக் கொண்ட வருக்கு நமஸ்காரம் (20-23)

கேவலம் நிர்குணம் ஸோ(அ)ஹம், ஸர்வஸத்தாஸ்வரூபகம் 23

ததேவ யஸ்ய தந்தஸ் ஸ்யாத் தந்திநேதே நமோ நம:
ஜீவாத்ம பரமாத்மானௌ பாதௌ யஸ்ய ப்ரகீர்திதௌ 24

நமஶ்ச சதுர்ஷு விஶ்வேஷு பதத்வயதராய தே
ஸர்வஸம் ஹாரகம் ப்ரம்ஹ யஸ்யைவ பரஶு: ஸ்ம்ருதம் 25

அங்குஶம் து நியந்த்ராக்ய்ம் பாஶம் மோஹஸ்வரூபகம்
ஸ்ருஷ்டிரூபம் துகமலம் சதவாரியஸ்யபாஹுஷு 26

ஶஸ்த்ரரூபேண ராஜந்தி நம: ஸ்வாநந்தாரிணே
அபயம் ரக்ஷகம் யஸ்ய ப்ரும்ஹணாம் ஜகதாமபி 27

காமதம் வரதம் ப்ரோக்தம் தம் நமாமி கஜானனம்

ஸோ஁ஹம் (அது நான்) என்றபொருளை உணர்கிற நிர்குணதத்துவம் எல்லாமாகி அவற்றின் பேரிருக்கையாவும் ஆனது. அந்த சுத்தஸத்துவஞானமே தந்தம். ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவுமான நிலைகள் பாதங்கள். விழிப்பு, கனவு, துக்கம், துரீயம் என்ற நான்கு விசுவ நிலைகளில் இவ்விருபாதங்களாலேயே நடக்கிறார். ஸம்ஹாரநிலையில் எல்லாவற்றையும் சிதைத்து ஒடுக்குகிற சக்தி கோடரியாகும். ரக்ஷணநிலையில் எல்லாவற்றையும் மயக்கிக் கட்டுக்குள் கொணர்கிற நியமனசக்தி அங்குசமாகும். படைப்பின் சக்தியே

தாமரை. இவையே கணேசரின் ஆயுதங்களாக விளங்குபவை. கணபதி சிவன் முதலிய ஐந்து பிரும்மங்களுக்கும் உலகிற்கும் காப்பாற்று சக்தி அபயமுத்திரை. அவர்கள் விரும்பியதைத் தருவது வரதமுத்திரை. அவருக்கு நமஸ்காரம் (23-28)

புக்தி முக்திப்ரதம் ப்ரம்ஹ சிந்தாமணி ஸுஸம்ஜ்ஞிதம் 28

யஸ்ய கண்ட்டே பூஷணம் தம் விக்நேஶம் ப்ரணமாம்யஹம்
அம்ருதம் ப்ரம்ஹயத்ப்ரோக்தம் அக்ஷீணசந்த்ரரூபகம். 29

ததேவ பூஷணம் யஸ்ய நிடிலே தம் நதோऽஸ்ம்யஹம்
ஸ்வாநந்தாக்க்யம் பரம் ப்ரம்ஹ யஸ்யைவ நகரம் ஸ்ம்ருதம். 30

ஸ்வாநந்த வாஸிநம் தேவம் தம் நமாமிகஜாநநம்
ரஸாநாம் ப்ரம்ஹ யத்ப்ரோக்தம் யஸ்ய ஸ்வாநந்தபட்டணே. 31

இக்ஷுஸாகரரூபம் தத் நமஸ்தஸ்மை ஸதாத்மநே
உரோயஸ்ய ஸ்ம்ருதோ தர்மோ ஹ்யதர்ம: ப்ருஷ்ட்ட உச்யதே 32
ஶுபாஶுபே யஸ்ய பார்ச்வே நமஸ்தஸ்மை பராத்மநே

நன்மையும் மேன்மையுமான புக்தி முக்திகளைத் தருகிற பரம்பொருள் தன் தன்மையைச் சிந்தாமணிரத்தின மாக்கிக்கழுத்தில் தரித்துள்ளது. குறையுறுதபூர்ண சந்திரனை நெற்றியணி அவரது அமிருத நிலை. தனதே தனதான அவரது ஆனந்தமே அவர் வசிக்கிற ஸ்வாநந்தபுவனம். பிரும்மானந்த ஸாரமான ரஸமே அவரது நகரம் அமைந்துள்ள இக்ஷுஸாகரம் கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல். அவரது மார்பு தர்மம். முதுகு அதர்மம். சுபமும் அசுபமும் அவரது விலாப்புறங்கள். அந்த பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம். (28-33)

ஓஷத்யோ யஸ்ய ரோமாணி லயோயஸ்யநிமேஷணம் 33

உந்மேஷணம் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிர் நமஸ்தஸ்மை குணாத்மநே
பஞ்சசித்த வ்ருத்திமய ஹ்ருத்குஹா ரூபிணீ பரா 34

புத்த்திர் யஸ்ய போகசக்தி: தஸ்மை தீபதயே நம:
புத்த்தேர்மோஹப்ரதாஸித்த்திர் யஸ்ய ஸாமர்த்த்ய ரூபிணீ 35

நமஸ்தஸ்மை கணேஶாய ஸர்வஸித்த்திப்ரதாயிநே
அந்தர்யாமீ ஸ்தேநரூபோ யஸ்யைவ வாஹநம் ஸ்ம்ருத: 36

நமோமூஷகவாஹாய மூஷகத்த்வஜிநே நம:
ஜகத்ப்ரம்ஹ லக்ஷரூபம் லாபரூபம்தயோரபி 37

ப்ரம்ஹணீ கதிதே யஸ்ய தநயௌ வேதவிச்ருதௌ
லக்ஷலாபகாரணாய ப்சம்ஹணஸ்பதயே நம: 38

பயிர் வகை அனைத்தும் உரோமங்கள். கண்மூடுதல் உலகின் பிரளயம். கண் திறத்தல் உலகின் படைப்பு. திரிகுணவடிவம் கொண்டவர் இவர் (47)

பார்வை, சுவைத்தல், முகர்தல், தொடுதல், கேட்டல் என்ற ஐந்து மனப்போக்குகளாக இதயத்தில் உணரக்கூடிய உணர்வு வடிவான புத்திதேவி ஒருமனைவி. புத்தியை வெளியே நாடச் செய்து பலவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டுக்கலக்கச் செய்கிற திறமையே ஸித்திதேவி என்ற இரண்டாம் மனைவி. உள்ளத்துச் சாட்சியாகி உடலும் மனமும் அனுபவிப்பதாகக்காட்டித்தான் அனுபவிக்கிற அந்தர்யாமியே அந்த மூஞ்சூறு. அதை வாஹனமாக கொடி அடையாளமாகக் கொண்டவருக்கு நமஸ்காரம். ஜகத்தும் பிரும்மமும் லக்ஷமாகி அவற்றைப் பெறுதல் லாபமாகி அவ்விருவரும் லக்ஷர் லாபர் என்ற இருபிள்ளைகள் (33-38)

ஸகுணம் கண்டபர்யந்தம் யஸ்யதேஹே ப்ரகீர்த்திதம்
ஓங்காரரூபிணே தஸ்மை நமஸ் த்வம் பததாரிணே 39

யஸ்ய மூர்த்தா பரம் ப்ரமஹ நிர்குணம் கஜவாசகம்
ஸோஹம்ப்ரணவரூபாய நமஸ் தத்பத தாரிணே 40

நிராகாரம் ச ஸாகாரம் த்விபேத பரிவர்ஜிதம்
அஸிரூபம் யஸ்யதேஹம் நமோப்ரம்ஹமயாய தே 41

தத்வமஸ்யாக்ருதிதரம் ஏகார்ண மந்த்ரதைவதம்
ஸித்த்தி புத்த்திபதிம் த்த்யாயேத் ஸ்வாநந்தேஸம் கஜாநநம்: 42

ஜீவேஸ்வராணாம் ஹ்ருதயே சித்த ரூபகுஹாமயே
ஸ்வயம் போகவிரஹிதோ லிப்தலேபாதிவர்ஜித: 43

சித்த ப்ரகாஸகோ பூத்வா ஜ்ஞான ரூபேண ஸம்ஸ்த்தித:
யோ தேவஸ்தம் கணேஸநம் வந்தே சிந்தாமணிப்ரபும் 44

கழுத்து வரை கீழுள்ள பகுதி ஸகுணம். ஓங்காரவடிவம். 'தத்வமஸியின் 'த்வம்.' என்பதன் பொருள். தலை நிர்குணமான பிரும்மம். இது 'கஜ' என்ற சொல்லாகியது. சூன்ய பிரணவத்தின் வடிவம். 'தத்' தின் பொருள். வடிவற்றதும் வடிவுள்ளதுமான உடல் ''அஸியின் பொருள் 'கம்' என்ற ஒரே அட்சரமானதும், 'தத்வமஸியின் முழுவிளக்கமும் சித்தி-புத்திதேவிகளின் நாதரும் ஸ்வானந்த உலக அதிபருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (39-42) ஜீவர்கள், கணபதி, சிவன், சக்தி, விஷ்ணு, ஸூரியன் என்ற ஐவர், இவர்களது உணர்வுகள் செயலிழந்த இதயக்குகையில், தான் பற்றற்று, நிர்மலமாக, சித்தத்திற்கு ஒளிதந்து ஞானவடிவில் உள்ள சிந்தாமணி மாளிகையின் பிரபுவ்வ வணங்குகிறேன் (43-44)

ககாரஸ்ஸகுண: ப்ரோக்த: ணகாரோ நிர்குணஸ்ஸ்மிருத:
த்விபாவஸம்யுதம் ஹீனம் கணேஶம் ப்ரணதோऽஸ்ம்யஹம் 45

அஜோஹ்யேக இதிப்ரோக்த: ஸகுணோ மாயயா யுத:
தந்தோ மாயாதாரகஸ் ஸ்யாத் நிர்குணோऽஸங்கபூருஷ: 46

த்வயோரபேத ஸம்யோக தாரகம் ப்ரம்ஹணஸ்பதிம்
ஏகதந்தம் கணேஶாநம் நதோ(அ)ஸ்மி பக்திலாலஸ: 47

ஸர்வேஷாம் நாயகோ பூத்வா ஸ்வஸ்ய நாயக வர்ஜித:
நிரங்குசம் தம் கணபம் ப்ரணதோ(அ)ஸ்மி விநாயகம் 48

ஜகத் ஜீவேஶ்வராத்யாஶ்ச ப்ரம்ஹாண்யந்ந முகாநிச
யஸ்யோதராச்ச ஜாதாநி ஜடரே யஸ்ய ஸந்திச 49

உதரே யஸ்ய லம்பந்தே தம்வைலம்போதரம் பஜே
ஸமாதிநா யம் டுண்ட்டந்தி யோகிநஶ்சேஶ்வராஸ்ததா॥ 50

தமேவ கணபம் பக்த்யா டுண்ட்டிராஜம் நதோ(அ)ஸ்ம்யஹம்
விசித்ர சித்ரகாலாபை: நாநாப்ப்ரமப்ரதர்ஶக: 51

மயூரஸ்து ததா மாயா நாநாபாவப்ரதர்ஶநாத்.
ஸர்வமோஹகரீ தேந மயூரேதி ச கத்த்யதே 52

ஸ்வாநந்தரூபமாயாயா: ஈச்வரோ யோ கணேச்வர:
மயூரேஶம் கணேஶாநம் மாயேசம் ப்ரணதோஸ்ம்யஹம் 53

'க' ஸகுணத்தையும்' ண நிர்குணத்தையும் குறிக்கும். அவற்றின் ஈசர் கணேசர். இரண்டும் கலந்த வடிவம். இரண்டிற்கும் அப்பாற்பட்டவருமாவார். இவரே அனைத்தின் நாயகர். இவருக்கு நாயகரில்லை. தடையற்றவர். அதனால் விநாயகர். இவரது வயிற்றினுள்ளே ஜீவர்களும் ஈசர்களும், அன்னமயம் முதலிய பிரும்ம நிலைகளும் தோன்றிவாழ்வதால் லம்போதரர். யோக நிலையிலிருந்து யோகிகள் தேடுவதால் டுண்டி, மயிலைப்போல் வண்ணம் காட்டி மயக்குகிற மாயை மயூரா. அவரது ஆனந்த நிலையும் மாயை. மயூரா எனும் மாயையின் ஈசர் மயூரேசர். இவரை வணங்குகிறேன் (45-53)

கஜாகாரா மஹாமாயா தஸ்யா: ஸத்தாப்ரதாதை:
அநேநா ஜீவதாநாச்ச கஜாநந இதிஸ்மிருத: 54

கஜாநநம் கணேஶாநம் நதோ(அ)ஹம் பக்திலாலஸ:
தீநார்த்த வாச்யோ ஹேலம்ஜ்ஞ: விஶ்வக: பரமேஶ்வர: 55

ப்ரும்ஹ தத்பாலகத்வாச்ச ரம்ப இத்யபி தீயதே
த்விபாவதாரகம் ப்ரம்ஹ ஹேரம்பம் ப்ரணதோ(அ)ஸ்ம்யஹம் 56

ஜகத்பாவதரம் வக்ரம் ஹந்தி துண்டேந யஸ்து தம்
வக்ரதுண்டம் கணேஶாநம் ப்ரணதோஸ்மி முதாஸதா 57

ஜகதாம் ப்ரம்ஹணாம் ஜ்யேஷ்ட்டபாவே ராஜதி யோவிபு:
ஜ்யேஷ்ட்டராஜம் கணேஶாநம் நமாமி பக்தபாலகம் 58

ஸமாதிநா யத்கதஸ்ய புநர்ஜன்ம நவை பவேத்
தத் ஸ்த்தானம் நைஜமித்யேவ கதிதம் வேதபாரகை: 59

தத்ரஸ்த்திதம் கணபதிம் நைஜகம் ப்ரணதோ(அ)ஸ்ம்யஹம்
சதுர்விதாநாம் ஜகதாம் ஜீவேஶாநாம் மநோரதா: 60

யே தேஷாம் பூரகம் சாஶாபூரகம் ப்ரணதோ(அ)ஸ்ம்யஹம்.

கஜா - மாயை யானை போன்று பெரிது. முழுவதும் காணமுடியாதது. அதற்கு நிலையளித்து உயிர் தருபவரானதால் கஜானனர். ஹேர - எளிய உலகம். அதனைக் காப்பவர் ஹேரம்பர். அவரை வணங்குகிறேன்.

உலகிற்கும் ஈச்வரர்களான கணபதி சக்தி சிவன் விஷ்ணு ஸூர்யன் இவர்களுக்கும் மூத்தவர் அவர் - மூத்தநாயனர்.

அதனால் ஜ்யேஷ்ட்டராஜர். ஸமாதி நிலையில் இவரோடு கூடியவருக்குத் தன் ஸ்தானத்தையே அளிப்பதால் அவர்நைஜகர். விழிப்பு, கனவு தூக்கம் துரீயம் என்ற நான்கு நிலையில் உள்ள ஜகத்திற்கும் கணபதி சிவன் முதலியஈசருக்கும் உள்ள மனோரதங்களை நிறை வேற்றுபவராதலால் ஆசாபூரகர்

யத்வரேண ஸமம் விச்வம் ஸ்த்தாபிதம் ஸ்வபதேஷுச 61

தம் வந்தே வரதம் தேவம் கணேஸம் ப்ரம்ஹணஸ்பதிம்
மாயாமய மிதம் விஸ்வம் அஜ்ஞானரூபகம் கடம் 62

மாயாமோஹவிஹீநம் தம் விகடம் ப்ரணதோ(அ)ஸ்ம்யஹம்
தாரகம் யோகபூமீநாம் நமாமி தரணீதரம் 63

கணேசரதுஸ்தானமே (வரம்) உயர்நிலை. அதையே தருபவர் வரதர். உலகமனைத்தும் மாயையே. அது அறிவை மறைப்பதால் கடம். கடம் இல்லாதவர் விகடர். யோகநிலையை பூமி(தரணீ) என்பர். அதில் நிலைக்கச்செய்வதால் தரணீதரர். (61-63)

விஸ்வ ப்ரம்ஹமயீமா|யாமஹாபுத்திரிதிஸம்ருதா.
அஸ்யா அபி மோஹதாத்ரீ ஸித்திர் மாயாமயீ பரா 64

தாப்ப்யாம் கேலதி யோ தேவஸ்தம் ஸித்த்திபுத்திபம் பஜே
ஸர்வப்ரஹ்மபதிம் தேவம் பஜே(அ)ஹம் ப்ரும்ஹணஸ்பதிம் 65

விக்ந்நப்ரதம் அபக்தாநாம் பக்தாநாம் விக்ந்நஹாரகம்
புக்திமுக்திப்ரதம் தேவம் விக்ந்நேஸம் ப்ரணதோ(அ)ஸ்ம்யஹம் 66

அமங்களமிதம் விச்வம் விச்வாதீதஸ்து மங்களஃ
மங்களஸ்ய பதிம் வந்தே மாங்கள்யேசம் கஜாநநம் 67

சுபா சுபே ஸர்வகார்யே ஜீவேசைஃ பூர்வபூஜிதம்
யஸ்மாத் பூஜ்யோ நாஸ்தி வேதே ஸர்வபூஜ்யம் நமாம்யஹம் 68

உலகமாகிய பிரும்மம், மாயையாகிய மஹாபுத்திதேவி. அந்தமாயையையும் மயக்குபவள் ஸித்திதேவி. இவ்விருவருடன் விளையாடுபவர் ஸித்திபுத்திபதி. கணபதி, சக்தி, சிவன், விஷ்ணு, ஈசர் என்ற ஐந்து பிரும்மங்கள், வேதமாகிய பிரும்மம், விழிப்பு கனவு துக்கம் துரீயம் என்ற நிலைகளில் உள்ளுணர்வை வேறுபட்டதாக உணர்கிற அந்தர்யாமியும் பிரும்மம். காரியமான ஜகத்தும் பிரும்மம்.

இவை அனைத்திற்கும்பதி ப்ரம்ஹணஸ்பதி தன்னைச் சாராத வர்களுக்கு விக்கினத்தைத்தந்தும் சார்ந்தவர்களுக்கு விக்கினத்தை நீக்கியும் புக்தியும் முக்தியும் தருகிற ஈசன் விக்க்நேச்வரர். அவரை வணங்குகிறேன்

மங்கள மல்லாதது ஜகத்து. ஜகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட இவர் மங்களர். மங்களத்தின் தலைவர். மங்களத்தன்மைக்கும் மங்களம் தருபவர். மங்களேசர் இவரை வணங்குகிறேன் எல்லாகாரியங்களிலும் எல்லோராலும் எல்லோருக்கும் முதலிலும் பூஜிக்கப்படுபவரானதால் ஸர்வபூஜ்யர் இவரை வணங்குகிறேன்.

நாமரூபார்த்தஸத்தாபி: பரப்ரம்ஹப்ரபோதகம்
கணேஶஹ்ருதயம் சைதத் கோபநீயம் விஶேஷத: 69
கணேஶ புராமஹ்யம் கதிதம் கணபாஜ்ஞயா
தவேதம் ஹ்ருதயம் ப்ரோக்தம் துர்லபம் முக்திதாயகம் 70
ஸர்வஶத்ருக்ஷயகரம் ஸர்வவ்யாதிநிவாரணம்
ஸர்வவஶ்யகரம் ந்ருணாம் மஹாபாதகநாசநம்
ஸம்ஸாரது:க்க ஶமநம் மோக்ஷஸாம்ராஜ்ய தாயகம் 71

பெயர், உருவம், பொருள், அமைப்பு என்றவாறு பரம்பொருளைப்பற்றிய விளக்கம் தருகிற இந்த ஹிருதயஸ்தோத்திரம் மிகரகசியமானது. எதிரி, பாபங்கள், துயரம், நீக்கி விடுதலைப்பேறு அளிக்கும்.

गणेशहृदयस्तोत्रम्।

शिव उवाच ॥

गणेशहृदयं वक्ष्ये सर्वसिद्धिप्रदायकम्।
साधकाय महाभागाः शीघ्रेण शान्तिदं परम्। १।

अस्य श्रीमद्गणेशहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य शम्भुः ऋषिः। नानाविधानि छन्दांसि। श्रीमद्स्वानन्देशो गणेशो देवता। गमिति बीजम् ज्ञानात्मिका शक्तिः। नादः कीलकम्।

सिन्दूराभं त्रिनेत्रं पृथुतरजठरं रक्तवस्त्रावृतं तम्
पाशं चैवाङ्कुशं वै रदनमभयदं पाणिभिः सन्दधानम्।
सिद्ध्या च बुद्ध्या च श्लिष्टं गजवदनमहं चिन्तये ह्येकदन्तम्
नानाभूषाभिरामं निजजनसुखदं नाभिशेषं गणेशम्॥ २॥

गणेशमेकदन्तं च चिन्तामणिं विनायकम्।
दुण्ढिराजं मयूरेशं लम्बोदरं गजाननम्॥ १॥
हेरम्बं वक्रतुण्डं च ज्येष्ठराजं निजस्थितम्।
आशापूरं तु वरदं विकटं धरणीधरम्॥ २॥
सिद्धिबुद्धिपतिं वन्दे ब्रह्मणस्पतिसंज्ञितम्।
माङ्गल्येशं सर्वपूज्यं विघ्नानां नायकं परम्॥ ३॥
एकविंशतिनामानि गणेशस्य महात्मनः।
अर्थेन संयुतानि चेद् हृदयं परिकीर्तितम्॥ ४॥

गकाररूपं विविधं चराचरं णकारगं ब्रह्म तथा परात्परम्।
तयोःस्थितास्तस्यगणाः प्रकीर्तिताः गणेशमेकं प्रणमाम्यहं परम्॥ ५॥
मायास्वरूपं तु सदैकवाचकं दन्तः परो मायिकरूपधारकः।
योगे तयोरेकरदं सुमानिनि धीस्थं नतोऽहं जनभक्तिलालसम्॥ ६॥
चित्तप्रकाशं विविधेषु संस्थं लेपावलेपादिविवर्जितं च।
भोगैर्विहीनं त्वथ भोगकारकं चिन्तामणिं तं प्रणमामि नित्यम्॥ ७॥

विनायकं नायकवर्जितं प्रिये विशेषतो नायकमीश्वरात्मनाम्।
निरङ्कुशं तं प्रणमामि सर्वदं सदात्मकं भावयुतेन चेतसा ॥ ८ ॥
वेदाः पुराणानि महेश्वरादिकाः शास्त्राणि योगीश्वरदेवमानवाः।
नागासुरा ब्रह्मगणाश्च जन्तवो ढुण्ढन्ति वन्दे त्वथ ढुण्ढिराजकम्॥ ९ ॥
मायार्थवाच्यो मयूरप्रभावो नानाभ्रमार्थं प्रकरोति तेन।
तस्मान्मयूरेशमथो वदन्ति नमामि मायापतिमासमन्तात्॥ १० ॥
यस्योदराद्विश्वमिदं प्रसूतं ब्रह्माणि तद्वज्जठरे स्थितानि।
आनन्त्यरूपं जठरं हि यस्य लम्बोदरं तं प्रणतोऽस्मि नित्यम्॥ ११ ॥
जगद्गलाधो गणनायकस्य गजात्मकं ब्रह्म शिरः परेशम्।
तयोश्च योगे प्रवदन्ति सर्वे गजाननं तं प्रणमामि नित्यम्॥ १२ ॥
दीनार्थवाच्यस्त्वथ हेर्जगच ब्रह्मार्थवाच्यो निगमेषु रम्बः।
तत्पालकत्वाच तयोः प्रयोगे हेरम्बमेकं प्रणमामि नित्यम्॥ १३ ॥
विश्वात्मकं यस्य शरीरमेकम् तस्माच वक्रं परमात्मरूपम्।
तुण्डं तदेवं हि तयोः प्रयोगे तं वक्रतुण्डं प्रणमामि नित्यम्॥ १४ ॥
मातापिताऽयं जगतां परेषां तस्यापि माताजनकादिकं न।
श्रेष्ठं वदन्ति निगमाः परेशं तं ज्येष्ठराजं प्रणमामि नित्यम्॥ १५ ॥
नाना चतुःस्थं विविधात्मकेन संयोगरूपेण निजस्वरूपम्।
पूर्यस्य सा पूर्णसमाधिरूपा स्वानन्दनाथं प्रणमामि चातः ॥ १६ ॥
मनोरथान् पूरयतीह गङ्गे चराचराणां जगतां परेषां।
अतो गणेशं प्रवदन्ति चाशाप्रपूरकं तं प्रणमामि नित्यम्॥ १७॥
वरैः समस्थापितमेव सर्वं विश्वं तथा ब्रह्मविहारिणा च।
अतः परं विप्रमुखा वदन्ति वरप्रदं तं वरदं नतोऽस्मि॥ १८ ॥
मायामयं सर्वमिदं विभाति मिथ्यास्वरूपं भ्रमदायकं च।
तस्मात्परं ब्रह्म वदन्ति सत्यमेनं परेशं विकटं नमामि॥ १९ ॥

चित्तस्य प्रोक्ता मुनिभिः पृथिव्यो नानाविधा योगिभिरेव गङ्गे।
तासां सदा धारक एष वन्दे चाहं हि धरणीधरमादिभूतम्॥ २०॥
विश्वात्मिका ब्रह्ममयी हि बुद्धिः तस्या विमोहप्रदिका च सिद्धिः।
ताभ्यां सदा खेलति योगनाथः तं सिद्धिबुद्धीशमथो नमामि॥ २१ ॥
असत्यसत्साम्यतुरीयनैजगनिवृत्तिब्रह्माणि विरच्य खेलकः।
सदा स्वयं योगमयेन भाति तमानतोऽहं त्वथ ब्रह्मणस्पतिम्॥ २२ ॥
अमङ्गलं विश्वमिदं सहात्मभिः अयोगसंयोगयुतं प्रणश्वरम्।
ततः पर मङ्गलरूपधारकम् नमामि माङ्गल्यपतिं सुशान्तिदम् २३ ॥
सर्वत्रमान्यं सकलावभासकं सुज्ञैः शुभादावशुभादिपूजितम्।
पूज्यं न तस्मान्निगमादिसम्मतं तं सर्वपूज्यं प्रणतोऽस्मि नित्यम्॥ २४ ॥
भुक्तिं च मुक्तिं च ददाति तुष्टो यो विघ्नहा भक्तिप्रियो निजेभ्यः।
भक्त्या विहीनाय ददाति विघ्नान् तं विघ्नराजं प्रणमामि नित्यम्॥ २५ ॥
नामार्थयुक्तं कथितं प्रिये ते विघ्नेश्वरस्यैव परं रहस्यम्।
सप्तत्रिनाम्नां हृदयं नरो यो ज्ञात्वा परं ब्रह्ममयो भवेदिह॥ २६ ॥

ஸ்ரீ கணேஶஹ்ருதயம்

ஶிவ உவாச -

கணேஶஹ்ருதயம் வக்ஷ்யே ஸர்வஸித்த்தி ப்ரதாயகம்.
ஸாதகாய மஹாபாகா: ஶீக்க்ரேண ஶாந்திதம் பரம்
ஸிந்தூராபம் த்ரிநேத்ரம் ப்ருதுதரஜடரம் ரக்தவஸ்த்ராவ்ருதம்தம்
பாஶம்சைவாங்குஶம் வைரதநமபயதம் பாணிபி: ஸந்ததானம்.
ஸித்த்யாSSஶ்லிஷ்டம் சபுத்த்யா கஜவதநமஹம் சிந்தயேஹ்யேகதந்தம்
நாநாபூஷாபிராமம் நிஜஜநஸுகதம் நாபிசேஷம் கணேசம்.
கணேஶமேகதந்தம் ச சிந்தாமணிம் விநாயகம்
டுண்ட்டிராஜம் மயூரேஶம் லம்போதரம் கஜாநநம் 1
ஹேரம்பம் வக்ரதுண்டம் ச ஜ்யேஷ்ட்டராஜம் நிஜஸ்த்திதம்.
ஆசாபூரம்து வரதம் விகடம் தரணீதரம் 2
ஸித்த்திபுத்த்திபதிம் வந்தே ப்ரம்ஹணஸ்பதி ஸம்ஜ்ஞகம்
மாங்கல்யேஶம் ஸர்வபூஜ்யம் விக்க்நாம் நாயகம் பரம் 3

ஏகவிம்ஶதிநாமாநி கணேஶஸ்ய மஹாத்மந:
அர்த்தேநஸம்யு தாநிசேத் ஹ்ருதயம் பரிகீர்த்திதம் 4

ககாரரூபம் விவிதம் சராசரம் ணகாரகம் ப்ரம்ஹ ததாபராத்பரம்
தயோ: ஸ்த்திதா: தஸ்யகணா: ப்ரகீர்திதா: கணேஶமேகம் ப்ரணமாம்யஹம் பரம் 5

மாயாஸ்வரூபம் து ஸதைக வாசகம் தந்த: பரோ மாயிகரூபதாரக:
யோகே தயோரேகரதம் ஸுமாநிநி தீஸ்த்தம் நதோ^Sஹம் ஜநபக்திலாலஸம் 6

சித்தப்ரகாசம் விவிதேஷு ஸம்ஸ்த்தம் லேபாவலேபாதி விவர்ஜிதம் ச
போகைர் விஹீநம் த்வத போககாரகம் சிந்தாமணிம் தம் ப்ரணமாமி நித்யம் 7

விநாயகம் நாயக வர்ஜிதம் ப்ரியே விஶேஷதோ நாயகமீஶ்வராத்மநாம்
நிரங்குஶம் தம் ப்ரணமாமி ஸர்வதம் ஸதாத்மகம் பாவயுதேந சேதஸா 8

வேதா: புராணாநி மஹேச்வராதிகா: ஶாஸ்த்ராணி யோகீஶ்வரதேவமாநவா:
நாகாஸுரா: ப்ரம்ஹகணாஶ்ச ஜந்தவ: டுண்ட்டந்தி வந்தே த்வத டுண்டிராஜகம் 9

மாயார்த்தவாச்யோ மயூரப்ரபர்வோ நாநாப்ப்ரமார்த்தம் ப்ரகரோதி தேந
தஸ்மாந் மயூரேஶமதோ வதந்தி நமாமி மாயாபதி மாஸமந்தாத் 10

யஸ்யோதராத் விஶ்வமிதம் ப்ரஸூதம் ப்ரும்ஹாணி தத்வஜ்ஜடரே ஸ்த்திதாநி
ஆநந்த்யரூபம் ஜடரம் ஹியஸ்ய லம்போதரம் தம் ப்ரணதோ^Sஸ்மி நித்யம் 11

ஜகத் கலாதோ கணநாயகஸ்ய கஜாத்மகம் ப்ரம்ஹ ஶிர: பரேஶம்.
தயோஶ் ச யோகே ப்ரவதந்தி ஸர்வம் கஜாநநம் தம் ப்ரணமாமி நித்யம் 12

தீநார்த்தவாச்யஸ் த்வதஹே: ஜகச்ச ப்ரம்ஹார்த்த வாச்யோ நிகமேஷு ரம்ப:
தத்பாலகத்வாச்ச தயோ: ப்ரயோகே ஹேரம்பமேகம் ப்ரணமாமி நித்யம் 13

விஶ்வாத்மகம் யஸ்ய ஶரீரமேகம் தஸ்மாச்ச வக்ரம் பரமாத்மரூபம்
துண்டம் ததேவம் ஹி தயோ: ப்ரயோகே தம் வக்ரதுண்டம் ப்ரணமாமிநித்யம் 14

மாதா பிதா^Sயம் ஜகதாம் பரேஷாம் தஸ்யாபி மாதா ஜநகாதிகம் ந
ஶ்ரேஷ்ட்டம் வதந்தி நிகமா: பரேஶம் தம் ஜ்யேஷ்ட்டராஜம் ப்ரணமாமி நித்யம் 15

நாநா சது:ஸ்த்தம் விவிதாத்மகேந ஸம்யோக ரூபேண நிஜஸ்வரூபம்
பூர்யஸ்ய ஸாபூர்ணஸமாதிரூபா ஸ்வாநந்தநாதம் ப்ரணமாமி சாத: 16

மநோ ரதான் பூரயதீஹ கங்கே சராசராணாம் ஜகதாம் பரேஷாம்
அதோ கணேஶம் ப்ரவதந்தி சாஶாப்ரபூரகம் தம் ப்ரணமாமி நித்யம் 17

வரை: ஸமஸ்த்தாபிதமேவ ஸர்வம் விஶ்வம் ததா ப்ரம்ஹ விஹாரிணாஶ
அத: பரம் விப்ரமுகா வதந்தி வரப்ரதம் தம் வரதம் நதோ^Sஸ்மி 18

மாயாமயம் ஸர்வமிதம் விபாதி மித்த்யா ஸ்வரூபம் ப்ப்ரமதாயகம் ச
தஸ்மாத்பாம் ப்ரம்ஹ வதந்திஸத்யம் ஏநம் பரேஶம் விகடம் நமாமி 19

சித்தஸ்ய ப்ரோக்தர முநிபி: ப்ருதிவ்யோ நாநாவிதா யோகிபிரேவ கங்கே
தாஸாம் ஸதா தாரக ஏஷ வந்தே சாஹம்ஹி தரணீதர மாதிபூதம் 20

விஶ்வாத்மிகா ப்ரம்ஹமயீஹி புத்த்தி: தஸ்யா விமோஹப்ரதிகா ச ஸித்த்தி:
தாப்யாம் ஸதாகேலதி யோகநாத: தம் ஸித்த்திபுத்த்தீஶ மதோநமாமி 21

அஸத்ய ஸத் ஸாம்ய துரீயநைஜக நிவ்ருத்திப்ரம்ஹாணி விரச்ய கேலக:
ஸதா ஸ்வயம் யோகமயேந பாதிதமாநதோऽஹம் த்வத ப்ரம்ஹணஸ்பதிம் 22

அமங்கலம் விஶ்வமிதம் ஸஹாத்மபி: அயோகஸம்யோகயுதம் ப்ரணஶ்வரம்
தத: பரம் மங்கள ரூபதாரகம் நமாமி மாங்கள்யபதிம் ஸுசரந்திதம் 23

ஸர்வத்ரமாந்யம் ஸகலாவபாஸகம் ஸுஜ்ஞை: ஶுபாதாவஶுபாதி பூஜிதம்
பூஜ்யம் நதஸ்மாந்நிகமாதிஸம்மதம் தம் ஸர்வபூஜ்யம் ப்ரணதோऽஸ்மி நித்யம் 24

புக்திம் ச முக்திம் ச ததாதி துஷ்டோ யோ விக்க்நஹா பக்திப்ரியோ நிஜேப்ய:
பக்த்யா விஹீநாய ததாதி விக்க்நான் தம் விக்கநராஜம் ப்ரணமாமி நித்யம் 25

நாமார்த்த்யுக்தம் கதிதம் ப்ரியேதே விக்க்நேஶ்வரஸ்யைவ பரம் ரஹஸ்யம்
ஸப்தத்ரிநாம்நாம் ஹ்ருதயம் நரோயோ ஜ்ஞாத்வா பரம் ப்ரம்ஹமயோ பவேதிஹ
26

श्रीगणेशकीलकम्

'रूपं बलं श्रियं देहि यशो वीर्यं गजानन ।
मेधां प्रज्ञां तथा कीर्तिं विघ्नराज नमोऽस्तु ते ।
गणेशाय नमस्तुभ्यं हेरम्बायैकदन्तिने ।
स्वानन्दवासिने तुभ्यं ब्रह्मणस्पतये नमः ।

ஸ்ரீ கணேஶகீலகம்

"ரூபம் பலம் ஶ்ரியம் தேஹி யஶோவீர்யம் கஜாநந
மேதாம் ப்ரஜ்ஞாம் ததாகீர்திம் விக்க்நராஜ நமோऽஸ்துதே
கணேஶாய நமஸ்துப்யம் ஹேரம்பாயைகதந்திநே
ஸ்வாநந்தவாஸிநே துப்யம் ப்ரம்ஹணஸ்பதயே நம:

॥ श्रीवरमहागणपतिमन्त्राक्षरावलिस्तोत्रम् ॥

श्रीदेव्युवाच-
विना तपो विना ध्यानं विना होमं विना जपम्।
अनायासेन विघ्नेशप्रीणनं वद मे प्रभो॥ १॥
महेश्वर उवाच-
मन्त्राक्षरावलिस्तोत्रं महासौभाग्यवर्धनम्।
दुर्लभं दुष्टमनसां सुलभं शुद्धचेतसाम्॥ २॥
महागणपतिप्रीतिप्रतिपादकमञ्जसा।
कथयामि घनश्रोणि कर्णाभ्यामवतंसय॥ ३॥
ओङ्कारवलयाकारं अच्छकल्लोलमालिकम्।
ऐक्षवं चेतसा वन्दे सिन्धुं सन्धुक्षितस्वनम्॥ ४॥
श्रीमन्तमिक्षुजलधेः अन्तरभ्युदितं नुमः।
मणिद्वीपं महाकारं महाकल्पं महोदयम्॥ ५॥
ह्रीप्रदेन महाधाम्ना धाम्नामीशे विभाकरे।
कल्पोद्यानस्थितं वन्दे भास्वन्तं मणिमण्डपम्॥ ६॥
क्लीबस्यापि स्मरोन्मादकारिशृङ्गारशालिनि।
तन्मध्ये गणनाथस्य मणिसिंहासनं भजे॥ ७॥
ग्लौकलाभिरिवाच्छाभिस्तीव्रादिनवशक्तिभिः।
जुष्टं लिपिमयं पद्मं धर्माद्याश्रयमाश्रये॥ ८॥
गम्भीरमिव तत्राब्धिं वसन्तं त्र्यश्रमण्डले।
उत्सङ्गगतलक्ष्मीकं उद्यत्तिग्मांशुपाटलम्॥ ९॥
गदेक्षुकार्मुकरुजाचक्राम्बुजगुणोत्पलैः
व्रीह्यग्रनिजदन्ताग्रकलशीमातुलिङ्गकैः॥ १०॥
णषष्ठवर्णवाच्यस्य दारिद्र्यस्य विभञ्जकैः।
एतैरेकादशकरान् अलङ्कुर्वाणमुन्मदम्॥ ११॥

परानन्दमयं भक्तप्रत्यूहव्यूहनाशनम्।
परमार्थप्रबोधाब्धिं पश्यामि गणनायकम्॥ १२॥

तत्पुरः प्रस्फुरद्बिल्वमूलपीठसमाश्रयौ।
रमारमेशौ विमृशाम्यशेषशुभदायकौ॥ १३॥

येन दक्षिणभागस्थन्यग्रोधतलमाश्रितम्।
साकल्पं सायुधं वन्दे तं साम्बं परमेश्वरम्॥ १४॥

वरसम्भोगरुचिरौ पश्चिमे पिप्पलाश्रयौ।
रमणीयतरौ वन्दे रतिपुष्पशिलीमुखौ॥ १५॥

रममाणौ गणेशानोत्तरदिक्फलिनीतले।
भूभूधरावुदाराभौ भजे भुवनपालकौ॥ १६॥

वलमानवपुर्ज्योतिःकडारितककुप्तटीः।
हृदयाद्यङ्गषड्देवीरङ्गरक्षाकृते भजे॥ १७॥

रदकाण्डरुचिज्योत्स्नाकाशगण्डस्रवन्मदम्।
ऋद्ध्याश्लेषकृतामोदमामोदं देवमाश्रये॥ १८॥

दलत्कपोलविगलन्मदधारावलाहकम्।
समृद्धितटिदाश्लिष्टं प्रमोदं हृदि भावये॥ १९॥

सकान्तिं कान्तिलतिकापरिरब्धतनुं भजे।
भुजप्रकाण्डसच्छायं सुमुखं कल्पपादपम्॥ २०॥

वन्दे तुन्दिलमिन्धानं चन्द्रकन्दलशीतलम्।
दुर्मुखं मदनावत्या निर्मितालिङ्गनामृतम्॥ २१॥

जम्भवैरिकृताभ्यर्चौ जगदभ्युदयप्रदौ।
अहं मद्द्रवाविघ्नौ हतये त्वेनसां श्रये॥ २२॥

नवभृङ्गाररुचिरौ नमत्सर्वसुरासुरौ
द्राविणीविघ्नकर्तारौ द्रावयेतां दरिद्रताम्॥ २३॥

मेदुरं मौक्तिकासारं वर्षन्तौ भक्तिशालिनाम्।
वसुधाराशङ्खनिधी वाक्पुष्पाञ्जलिभिः स्तुमः॥ २४॥
वर्षन्तौ रत्नवर्षेण वलद्वालातपत्विषौ।
वरदौ नमतां वन्दे वसुधापद्मशेवधी॥ २५॥
शमिताधिमहाव्याधीः सान्द्रानन्दकरम्बिताः।
ब्राह्मयादीः कलये शक्तीः शक्तीनामभिवृद्धये॥ २६॥
मामवन्तु महेन्द्राद्या दिक्पाला दर्पशालिनः।
संनताः श्रीगणाधीशं सवाहायुधशक्तयः॥ २७॥
नवीनपल्लवच्छायादायादवपुरुज्ज्वलम्।
मेदस्वि मदनिष्यन्दस्रोतस्वि कटकोटरम्॥ २८॥
यजमानतनुं यागरूपिणं यज्ञपूरुषम्।
यमं यमवतामर्च्यं यत्नभाजामदुर्लभम्॥ २९॥
स्वारस्यपरमानन्दस्वरूपं स्वयमुद्गतम्।
स्वयंवेद्यं स्वयंशक्तं स्वयं कृत्यत्रयाकरम्॥ ३०॥
हारकेयूर मुकुटकनकाङ्गद कुण्डलैः।
अलङ्कृतं च विघ्नानां हर्तारं देवमाश्रये॥ ३१॥
मन्त्राक्षरावलिस्तोत्रं कथितं तव सुन्दरि।
समस्तमीप्सितं तेन सम्पादय शिवे शिवम्॥ ३२॥

ஸ்ரீ வரமஹாகணபதி மந்த்ராக்ஷராவளி ஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீதேவீ உவாச-
விநா தபோ விநா த்த்யாநம் விநா ஹோமம் விநா ஜ பம்
அநாயாஸேந விக்க்நேச - ப்ரீணநம் வத மே ப்ரபோ॥ 1
மஹேச்வர உவாச-
மந்த்ராக்ஷராவளி ஸ்தோத்ரம் மஹாஸௌபாக்ய வர்த்தநம்।
துர்லபம் துஷ்ட மநஸாம் ஸுலபம் சுத்த்த சேதஸாம்॥ 2

மஹாகணபதிப்ரீதி ப்ரதிபாதகமஞ்ஜஸா।
கதயாமி கநச்ரோணி கர்ணாப்யாமவதம்ஸய॥ 3

ஓங்கார - வலயாகாரம், அச்ச்ச - கல்லோல - மாலிகம்।
ஐக்ஷவம் சேதஸா வந்தே ஸிந்த்தும் ஸந்துக்ஷித - ஸ்வநம்॥ 4

ஸ்ரீமந்தமிக்ஷு ஜலதே: அந்தரப்யுதிதம் நும:।
மணித்வீபம் மஹாகாரம் மஹாகல்பம் மஹோதயம்॥ 5

ஹ்ரீ - ப்ரதேந மஹாதாம்நா தாம்நாமீமே விபாகரே
கல்போத்யாந - ஸ்த்திதம் வந்தே பாஸ்வந்தம் மணிமண்டபம்॥ 6

க்லீபஸ்யாபி ஸ்மரோந்மாதகாரி - ஶ்ருங்கார - ஶாலிநி
தந்மத்த்யே கணநாதஸ்ய மணிஸிம்ஹாஸநம் பஜே॥ 7

க்லௌகலாபிரிவாச்சசாபிஸ் தீவ்ராதி - நவசக்திபி:।
ஜுஷ்டம் லிபிமயம் பத்மம் தர்மாத்யாஶ்ரய மாஶ்ரயே॥ 8

கம்பீரமிவ தத்ராப்த்திம் வஸந்தம் த்ர்யஶ்ரமண்டலே।
உத்ஸங்க - கத லக்ஷ்மீகம் - உத்யத் - திக்மாம்சு - பாடலம்॥ 9

கதேக்ஷு கார்முகருஜாசக்ராம்புஜகுணோத்பலே:
வ்ரீஹ்யக்ரநிஜதந்தாக்ர கலஶீ மாதுலிங்க கை: 10

ணஷ்ஷ்ட்டவர்ண - வாச்யஸ்ய தாரித்ர்யஸ்ய விபஞ்ஜகை:।
ஏதைரேகாதஶ - கராந் அலங்குர்வாண - முந்மதம்॥ 11

பராநந்தமயம் பக்த - ப்ரத்யூஹ - வ்யூஹ - நாஶநம்।
பரமார்த்த - ப்ரபோதாப்திம் பஶ்யாமி கணநாயகம்॥ 12

தத்புர: ப்ரஸ்புரத் - பில்வமூலபீட ஸமாஶ்ரயௌ।
ரமா - ரமேஶௌ - விம்ருஶாம்யஶேஷ - ஶுபதாயகௌ॥ 13

யேந தக்ஷிணபாகஸ்த்த - ந்யக்ரோத - தலமாஶ்ரிதம்।
ஸாகல்பம் ஸாயுதம் வந்தே தம் ஸாம்பம் பரமேஶ்வரம்॥ 14

வர - ஸம்போக - ருசிரௌ - பஶ்சிமே பிப்பலாஶ்ரயௌ।
ரமணீயதரௌ வந்தே ரதி - புஷ்ப - ஶிலீமுகௌ॥ 15

ரமமாணௌ கணேஶா நோத்தரதிக்பலிநீதலே।
பூ - பூதராவுதாராபௌ பஜே புவந - பாலகௌ॥ 16

வலமாந - வபுர்ஜ்யோதி: - கடாரித - ககுப்தட:।
ஹ்ருதயாத்யங்க - ஷட்தேவீ: அங்கரக்ஷாக்ருதே பஜே॥ 17

ரதகாண்ட - ருசிஜ்யோத்ஸ்நாகாச - கண்ட - ஸ்ரவந்மதம்।
ருத்யாஶ்லேஷ க்ருதாமோதம் ஆமோதம் தேவமாச்ரயே॥ 18

தலத் - கபோல - விகளந் - மததாரா - வலாஹகம்।
ஸம்ருத்தி தடிதாஸ்லிஷ்டம் ப்ரமோதம் ஹ்ருதி பாவயே॥ 19

ஸகாந்திம் காந்தி - லதிகா - பரிரப்த - தநும் பஜே।
புஜப்ரகாண்ட - ஸச்சாயம் - ஸுமுகம் கல்பபாதபம்॥ 20

வந்தே துந்திலமிந்த்தாநம் சந்த்ர - கந்தள - சீதளம்।
துர்முகம் மதநாவத்யா நிர்மிதாலிங்கநாம்ருதம்॥ 21

ஜம்ப்பவைரி - கிருதாப்ப்யர்சௌ - ஜகதப்ப்யுதப் - ப்ரதௌ।
அஹம் மதத்ரவாவிக்நௌ ஹதயே த்வேநஸாம் ஸ்ரயே॥ 22

நவஸ்ருங்கார - ருசிரௌ - நமத்ஸர்வ - ஸுராஸுரௌ।
த்ராவிணீ - விக்நகர்த்தாரௌ த்ராவயேதாம் தரித்ரதாம்॥ 23

மேதுரம் மௌக்திகாஸாரம் வர்ஷந்தௌ பக்தி ஸாலிநாம்।
வஸுதாரா - ஸங்கநிதீ வாக்புஷ்பாஞ்ஜலிபி: ஸ்தும:॥ 24

வர்ஷந்தௌ ரத்நவர்ஷேண வலத் - பாலாதப- த்விஷௌ।
வரதௌ நமதாம் வந்தே வஸுதா - பத்மஸேவதீ॥ 25

ஸமிதாதி - மஹாவ்யாதீ: ஸாந்த்ராநந்த - கரம்பிதா:।
ப்ராஹ்ம்யாதீ: கலயே ஸக்தீ: ஸக்தீநாமபிவ் ருத்தயே॥ 26

மாமவந்து மஹேந்த்ராத்யா திக்பாலா தர்ப்பஸாலிந:।
ஸம்நதா: ஸ்ரீ கணாதீஸம் ஸவாஹாயுத ஸக்தய:॥ 27

நவீந - பல்லவச்சாயா - தாயாத - வபுருஜ்வலம்।
மேதஸ்வி மதநிஷ்யந்த - ஸ்ரோதஸ்வி கடகோடரம்॥ 28

யஜமாந - தநும் - யாகரூபிணம் யஜ்ஞபூருஷம்।
யமம் யமவதாமர்ச்யம் யத்நபாஜாமதுர்லபம்॥ 29

ஸ்வாரஸ்ய - பரமாநந்த - ஸ்வரூபம் ஸ்வயமுத்கதம்।
ஸ்வயம்வேத்யம் ஸ்வயம்சக்தம் ஸ்வயம் க்ருத்யத்ரயாகரம்॥ 30

ஹார - கேயூர - முகுட - கடகாங்கத - குண்டலை:।
அலங்க்ருதம் ச விக்நாநாம் ஹர்த்தாரம் தேவமாஸ்ரயே 31

மந்த்ராக்ஷராவளி - ஸ்தோத்ரம் - கதிதம் தவ ஸுந்தரி
ஸமஸ்தமீப்ஸிதம் தேந ஸம்பாதய ஸிவே ஸிவம்॥ 32

ஸ்ரீ பார்வதி தேவி ஸ்ரீபரமேசுவரரைக் கேட்டாள்: - தவம், தியானம், ஹோமம், ஜபம் இவையின்றி எளிதில் விக்னேசுவரரை மகிழ்வுறச் செய்யும் வகையைக் கூறுவீர். (1)

ஸ்ரீ பரமேசுவரர் கூறுகிறார்: கெட்ட மனம் படைத்தவர்களுக்குக் கிட்டாதது. நல்ல மனம் கொண்டவர்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கக் கூடியது. ஸகல ஸௌபாக்கியங்களை வளர்ப்பதும், சீக்கிரத்தில் மஹாகணபதிக்குத் த்ருப்தியை அளிப்பதும், மஹாகணபதியின் மந்த்ராக்ஷர வரிசையில் அமைந்துள்ளதுமான ஸ்தோத்ரத்தைக் கூறுகிறேன். (2.3)

ஓம் என்ற எழுத்தைப் போல் வளைந்த வடிவத்தில் இருப்பதும், வெண்ணிறமுடைய அலைமாலைகளுடன் கூடியதும், கொந்தளிப்பால் பேரொலியுடன் கூடியதுமான, கரும்புச் சாறு நிறைந்த கடலை நமஸ்கரிக்கிறேன். (4)

இக்ஷு ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் தோன்றியதும் மிகவும் விசாலமானதும், அரிய அழகுப் பொருள்கள் நிறைந்ததும், பேரானந்தத்தை அளிப்பதுமான ரத்னத்தாலான மணித்வீபத்தை நமஸ்கரிப்போம். (5)

மணித்தீவிலுள்ள கல்பவிருக்ஷ உத்தியானத்தில் இருப்பதும், ஒளிகளின் தலைவனான சூர்யனுக்கும் வெட்கத்தைத் தருகிற ஒப்புயர்வற்ற ஒளிகளால் விளங்குகின்றதுமான மணிமண்டபத்தை வணங்குகிறேன். (6)

நபும்ஸகனுக்கும்கூடக் காமத்தைத் தூண்டுகிற சிங்காரத்துடன் கூடின அதன் நடுவே இருக்கும் மஹாகணபதியின் மணிமயமான ஸிம்ஹாஸனத்தை ஸேவிக்கிறேன். (7)

சந்த்ரனுடைய கலைகளைப்போல் தூய்மையான தீவ்ரா, ஜ்வாலிநீ, நந்தா, போகதா, காமதாயிநீ, உக்ரா, தேஜோவதீ, ஸத்யா, விக்நநாசிநீ என்ற பீட சக்திகளால் சூழப்பட்டதும் தர்மம் ஞானம் வைராக்யம் ஐச்வர்யம் இவற்றிற்கு இருப்பிடமானதும் அகாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரையிலான ஐம்பது எழுத்துக்கள் அடங்கிய எட்டிதழ்த் தாமரையைப் புகலாகப் பற்றுகிறேன். (8)

தாமரையின் நடுவே முக்கோணத்தின் மத்தியில் கடலைப் போல கம்பீரமானவரும் மடியில் லக்ஷ்மியை வைத்திருப்பவரும் உதிக்கின்ற சூர்யனைப் போல் சிவந்த நிறமுள்ளவரும் இல்லை என்ற சொல் பொதிந்த வறுமையை இல்லாமற் செய்கிற கதை, கரும்புவில், சூலம், சக்ரம், தாமரை, பாசம், நீலோத்பல மலர், நெற்கதிர் தமது தந்தம், ரத்தினகலசம் மாதுளம்பழம் ஆகியவற்றால் துதிக்கையுடன் சேர்த்துப் பதினொன்றான கரங்களை அழகுறச் செய்பவரும் மதம் மிக்கவரும் பேரானந்த வடிவினரும், அடியார்களின் இடையூறுகளை நீக்குகிறவரும், உண்மையறிவுக்கடலுமான ஸ்ரீகணபதியைக் காண்கிறேன். (9.12)

மணிமண்டபத்திற்கு முன் பிரகாசிக்கிற பில்வமரத்தடியிலுள்ள பீடத்தில் இருப்பவர்களும், எல்லா விதமான மங்களங்களையும் தருகிறவர்களுமான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயணர்களைத் தியானம் செய்கிறேன். (13)

மணி மண்டபத்தின் தென் திசையில் இருக்கும் ஆலமரத்தின் கீழ் வசிப்பவரும், ஆபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் தரித்தவரும், பார்வதீ ஸமேதருமான பரமேச்வரனை வணங்குகிறேன். (14)

மணிமண்டபத்தின் மேற்கில், அரசமரத்தடியில் இருப்பவர்களும், எப்போதும் இணைபிரியாதிருப்பதில் மகிழ்பவர்களும், சிறந்த அழகு பொருந்தியவர்களுமான ரதி மன்மதர்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். (15)

மஹாகணபதிக்கு வடக்குத் திக்கிலுள்ள ஞாழல் மரத்தடியில் இருப்பவர்களும் உலகத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்களும், கம்பீரமான சோபையுடையவர்களுமான பூதேவியையும் ஸ்ரீ வராஹமூர்த்தியையும் பூஜிக்கிறேன். (16)

(முக்கோணத்திற்கு வெளியில் உள்ள ஆறு கோணங்களில்) தங்களுடைய தேககாந்தியினால் எல்லாத் திக்குகளையும் ஒளிமிகுந்தவையாகச் செய்கிற, ஹ்ருதயம் சிரஸ் சிகை நேத்திரம் கவசம் அஸ்திரம் என்று ஆறு அங்கங்களின் தேவதைகளை, என் உடலிலுள்ள உறுப்புகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஸேவிக்கிறேன். (17)

தந்தகாந்தியாகிற நிலவில் நன்றாக ஒளிவீசுகிறவரும், மதஜலப் பெருக்குடன் கூடினவரும், ருத்தி என்ற மனைவியை ஆலிங்கனம் செய்து ஸந்தோஷிப்பவருமான ஆமோதரைச் சரணமடைகிறேன். (18)

கன்னப் ப்ரதேசங்களிலிருந்தும் வழிந்தோடும் மதஜல மழை பெய்கிற மேகமும் மின்னல் போல் ப்ரகாசிக்கிற 'ஸம்ருத்தி' என்ற மனைவியினால் அணைக்கப் பெற்றவருமான ப்ரமோதரை உள்ளத்தில் சிந்தனை செய்கிறேன். (19)

ஒளி மிகுந்தவரும், கொடி போன்ற காந்தி என்ற மனைவியால் ஆலிங்கனம் செய்யப் பெற்றவரும் பல வகையான இன்னல்களால் தாபமடைந்த அடியார்களுக்குப் பெரும் கிளைகள் போன்ற கைகளால் நிழலைத் தந்து ஆறுதலை அளிக்கும் கல்பக விருக்ஷமாக விளங்குகிறவருமான ஸுமுகரை வழிபடுகிறேன். (20)

சந்திரனைப் போல் மிகவும் குளுமையானவரும் பருத்த வயிற்றுடன் ப்ரகாசிப்பவரும், மதநாவதீ என்ற மனைவியால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பெற்றவருமான துர்முகரை நமஸ்கரிக்கிறேன். (21)

இந்திரனால் பூஜிக்கப்பெற்றவர்களும், உலகத்திற்கு மங்களத்தை அளிப்பவர்களுமான மதத்ரவா அவிக்னர் என்ற இருவரையும் தீவினை தொலைவதற்காக சரணடைகிறேன். (22)

தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப் பெறுகிறவர்களும் புது சிருங்கார சேஷ்டையால் அழகியவர்களுமான த்ராவிணீ தேவியும், விக்நக்ருத் என்ற கணபதியும் வறுமையை ஒழித்து எனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும். (23)

(ஆறுகோணத்தின வலப் பக்கத்தில்) பக்தியுடன் கூடினவர்களுக்கு நல் முத்துக்களை நிறையப் பொழிகிறவர்களான வஸுதாரா சங்கநிதி ஆகிய இருவரையும் சொல்மலர்களால் அஞ்ஜலி செய்து துதிக்கிறோம். (24)

(ஆறுகோணத்தின் இடப்பக்கத்தில்) இளவெயில் போலச் சிவந்த நிறமுடையவர்களும், தங்களை வணங்குகிறவர்களுக்கு நவரத்தினங்களைப் பொழிந்து இஷ்டங்களை அளிப்பவர்களுமான, வஸுதா, (வஸுமதீ) பத்மநிதி என்ற நிதி தேவதைகள் இருவரையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். (25)

மனக்கவலைகளையும் உடற்பிணிகளையும் இல்லாமற்செய்கிறவையும் தொடர்ந்து இன்பத்தைத் தருபவையும் (எட்டித் தழ்த் தாமரையில் இருப்பவையுமான) ப்ராஹ்மீ மாஹேச்வரீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, மாஹேந்த்ரீ சாமுண்டா, மஹாலக்ஷ்மீ என்ற சக்திகளை, வலிமைப் பெருக பூஜிக்கிறேன். (26)

கர்வம் மிகுந்தவர்களும், திசைகளைக் காப்பாற்றுகிற ஐராவதம் முதலிய வாகனங்களுடனும், வஜ்ராயுதம் முதலிய ஆயுதங்களுடனும் கூடி ஸ்ரீ கணபதியை வழிபடுகின்ற இந்த்ரன் முதலிய தேவர்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். (27)

புதிய தளிர் போல் சிவந்த உடலால் ஒளிர்பவரும், மதஜலப் பெருக்கினால் நனைந்த கன்னங்களை உடையவரும், யாகம் செய்பவன், யாகம், யாகத்தில் பூஜிக்கப்பெறும் தேவதை ஆகியவற்றின் வடிவமானவரும், எல்லோரையும் அடக்கி ஆள்பவரும், தன்னடக்கமுள்ள மகான்களால் பூஜிக்கத் தகுந்தவரும், தம்மை அடைய முயல்பவர்களுக்கு எளியவரும் பேரானந்த வடிவினரும் தாமே தோன்றியவரும் தன்னொளியில்தானே விளங்குபவரும் பிறர் உதவியின்றி எதனையும் சாதிக்க வல்லவரும் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற முத்தொழிலுக்கு இருப்பிடமானவரும், முத்து மாலை கண்டாபரணம் மகுடம் முதலியவற்றினால் அழகு பொருந்தியவரும் இடையூறு அனைத்தையும் ஒழிப்பவருமான மஹாகணபதியைச் சரணமடைகிறேன். (28, 31)

ஹே பார்வதி! மந்த்ரத்தின் அக்ஷரங்களின் வரிசையை அநுஸரித்து அமைந்துள்ள இந்த ஸ்தோத்ரத்தை உனக்குக் கூறினேன். எல்லா வகையான நல்விருப்பங்களையும் மங்களங்களையும் இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படிப்பதனால் பெற்று மகிழ்வாய்'' என்று சிவபெருமான் பார்வதிக்கு அருளினார். (இந்த ஸ்தோத்ரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் எழுத்து ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा என்ற மந்த்ரத்தை வரிசையாகக் குறிப்பிடுகின்றன. ஆவரண பூஜையை யொட்டி ஆவரண தேவதைகளின் ஸ்வரூபத்தையும் விளக்குகிறது. மந்திர உபதேசம் பெற்றவர்களுக்கு விசேஷ பலனை அளிக்கவல்லது (தேஜோ வர்த்தந ஸ்தோத்ரம் என்ற பெயருண்டு.) (32)

सिद्धिविनायकस्तोत्रम्

विघ्नेश विघ्नचयखण्डननामधेय
श्रीशंकरात्मज सुराधिपवन्यपाद।
दुर्गामहाव्रतफलाखिलमङ्गलात्मन्
विघ्नं ममापहर सिद्धिविनायक त्वम्॥ १॥

सत्पद्मरागमणिवर्णशरीरकान्तिः
श्रीसिद्धिबुद्धिपरिचर्चितकुङ्कुमश्रीः।
वक्षःस्थले वलयितातिमनोज्ञशुण्डो
विघ्नं ममापहर सिद्धिविनायक त्वम्॥ २॥

पाशाङ्कुशाब्जपरशूंश्च दधच्चतुर्भिः-
दोर्भिश्च शोणकुसुमस्रगुमाङ्गजातः।
सिन्दूरशोभितललाटविधुप्रकाशो
विघ्नं ममापहर सिद्धिविनायक त्वम्॥ ३॥

कार्येषु विघ्नचयभीतविरिञ्चमुख्यैः
सम्पूजितः सुरवरैरपि मोदकाद्यैः।
सर्वेषु च प्रथममेव सुरेषु पूज्यो
विघ्नं ममापहर सिद्धिविनायक त्वम्॥ ४॥

शीघ्राञ्चनस्खलनतुङ्गरवोर्ध्वकण्ठ-
स्थूलेन्दुरुद्रगणहासितदेवसङ्घः।
शूर्पश्रुतिश्च पृथुवर्तुलतुङ्गतुन्दो
विघ्नं ममापहर सिद्धिविनायक त्वम्॥ ५॥

यज्ञोपवीतपदलम्भितनागराज
मासादिपुण्यददृशीकृतऋक्षराज।
भक्ताभयप्रद दयालय विघ्नराज
विघ्नं ममापहर सिद्धिविनायक त्वम्॥ ६॥

सद्रत्नसारततिराजितसत्किरीटः
कौसुम्भचारुवसनद्वय ऊर्जितश्रीः ।
सर्वत्रमङ्गलकरस्मरणप्रतापो
विघ्नं ममापहर सिद्धिविनायक त्वम् ॥ ७ ॥

देवान्तकाद्यसुरभीतसुरार्तिहर्ता
विज्ञानबोधनवरेण तमोऽपहर्ता ।
आनन्दितत्रिभुवनेश कुमारबन्धो
विघ्नं ममापहर सिद्धिविनायक त्वम् ॥ ८ ॥

ஸித்திவிநாயகஸ்தோத்திரம்

விக்க்நேச விக்க்நசய கண்டந நாமதேய
ஸ்ரீசங்கராத்மஜ ஸுராதிப வந்த்யபாத
துர்க்கா மஹாவ்ரத பலாகில மங்களாத்மந்
விக்க்நம் மமாபஹர ஸித்த்திவிநாயக த்வம்॥ 1

ஸத்பத்மராக மணிவர்ண ஶரீரகாந்தி:
ஸ்ரீ ஸித்த்தி புத்த்தி பரிசர்ச்சித குங்குமஸ்ரீ:।
வக்ஷஸ்ஸ்தலே வலயிதாதிமநோஜ்ஞ சுண்டோ
விக்க்நம் மமாபஹர ஸித்த்திவிநாயக த்வம் ॥ 2

பாஶாங்குஶாப்ஜ பரசூம்ஶ்ச ததச்சதுர்ப்பி:
தோர்ப்பிஶ்ச ஶோணகுஸுமஸ்ரகுமாங்கஜாத:।
ஸிந்தூரஶோபிதலலாட விதுப்ரகாச:
விக்க்நம் மமாபஹறா ஸித்திவிநாயக த்வம் ॥ 3

கார்யேஷு விக்க்நசய பீத விரிஞ்ச முக்யை:
ஸம்பூஜித: ஸுரவரைரபி மோதகாத்யை:।
ஸர்வேஷுச ப்ரதமமேவ ஸுரேஷு பூஜ்யோ
விக்க்நம் மமாபஹர ஸித்த்திவிநாயக த்வம் ॥ 4

சீக்ராஞ்சந ஸ்கலநதுங்கரவோர்த்வகண்ட-
ஸ்தூலோந்துருத்ரவண ஹாஸித தேவஸங்க்க:।
சூர்பச்ருதிஶ்ச ப்ருதுவர்த்துல துங்கதுந்தோ
விக்க்நம் மமாபஹர ஸித்த்தி விநாயக த்வம் ॥ 5

யஜ்ஞோப்வீத பத லம்ப்பித நாகராஜ:
மாஸாதி புண்யதத்ருசீக்ருத ருக்ஷராஜ ।
பக்தா பயப்ரத தயாலய விக்நராஜ
விக்க்நம் மமாபஹர ஸித்த்திவிநாயக த்வம் ॥ 6

ஸத்ரத்ந ஸார ததி ராஜித ஸத்கிரீட:
கௌஸும்ப்ப சாருவஸநத்வய ஊர்ஜிதஸ்ரீ: ।
ஸர்வத்ர மங்களகர ஸ்மரண ப்ரதாப:
விக்க்நம் மமாபஹர ஸித்த்திவிநாயக த்வம் ॥ 7

தேவாந்தகாத்யஸுரபீத ஸுரார்த்தி ஹர்த்தா
விஜ்ஞாந போதந வரேண தமோபஹர்த்தா ।
ஆநந்தித த்ரிபுவநேஶ குமாரபந்த்தோ
விக்க்நம் மமாபஹர ஸித்த்திவிநாயக த்வம் ॥ 8

விக்கினேச்வரரே, கூட்டமாய் வருகிற தடைகளை நீக்குவதில் பெயர்களைப் பெற்றவரே! உலகத்திற்கு நன்மையை செய்கிற சங்கரரின் புதல்வரே! தேவர்களின் தலைவனான இந்த்ரனால் வணங்கப் பெற்ற திருவடிகளை உடையவரே! துர்க்காதேவியை உத்தேசித்துச் செய்யப்படுகிற பெரிய விரதத்திற்குப் பயன் தருபவரே! மங்களங்கள் அனைத்தின் வடிவானவரே எனக்கு ஏற்படும் விக்கினங்களை நீக்கியருள்வீர். (1)

நல்ல பத்மராகம் போன்ற மேனியெழில் உடையவரும் ஸித்தி புத்தி என்ற இரு தேவியரால் காந்திமிக்க குங்குமப்பூ பூசப்பட்டவரும் மார்பில் மிகவும் அழகாக விளைந்துள்ள துதிக்கையைக் கொண்டவருமான ஸித்தி விநாயகரே! எனக்கு ஏற்படும் விக்கினங்களைப் போக்குவீர். (2)

நான்கு கைகளிலும் பாசம் அங்குசம் தாமரை கோடரி ஏந்தி, செந்நிற மலர்களாலான மாலை அணிந்து, சிந்தூரப்பொட்டால் வனப்பு மிக்க நெற்றியில் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த உமையின் குமாரரான சித்தி விநாயகரே! எனது விக்னங்களைப் போக்குவீர். (3)

செய்யும் பணிகளில் தடைகளால் பயந்த நான்முகன் முதலிய தேவர்களால் கொழுக்கட்டை முதலியவற்றால் நன்கு வழிபடப் பெற்று எல்லா இடங்களிலும் பணிகளிலும் முதலில் பூஜிக்கப் பெறுகிற ஸித்தி விநாயகரே! எனது விக்னங்களை நீக்குவீர். (4)

வேகமான நடை, நடையில் தடை ஏற்பட்டுத் தவறுதல், பெரும்பிளிறல் துதிக்கையைக் கழுத்துக்கு மேல் உயர்த்துதல், பெருச்சாளி விரட்டுதல் இவற்றால் தேவர்களைச் சிரிக்கச் செய்கிறவரும், முறம் போன்ற காதுகளையும் வட்டமாக உப்பிப்பருத்த வயிற்றையும் உடையவருமான ஸித்தி விநாயகரே! என் விக்நங்கள் நீக்கியருளவீர். (5)

நாகராஜனை பூணூலாகப் போட்டுக் கொண்டவரும், மாதப்பிறப்பு, சதுர்தசி ஆகிய புண்ணிய நாட்களில் சந்திரனைக் காண்பதால் பயன் தருகிறவரும், பக்தர்களின் பயத்தைப் போக்கடிப்பவருமான விக்நராஜரே!! தயையின் இருப்பிடமான ஸித்தி விநாயகரே! என் விக்னத்தை நீக்குவீராக. (6)

மிகவும் சிறந்த ரத்தினக் கூட்டங்களால் செய்யப் பெற்ற உயர்ந்த கிரீடத்தை முடியில் கொண்டவரும், மிகவும் அழகான இரு பட்டாடைகளை அணிந்தவரும், நினைத்த மாத்திரத்தில் எங்கும் மங்கள[illegible]யே தரும் திறமை பெற்றவருமான ஸித்தி விநாயகரே! என விக்னங்களை நீக்கியருள்வீராக. (7)

. தேவாந்தகன் முதலிய அரக்கர்களால் தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துயரத்தை நீக்கியவரும், திவ்ய ஞானத்தை உபதேசிப்பதனால் அஞ்ஞானமாகிய இருளைப் போக்கடிப்பவரும் மூவுலகிற்கும் நாதனான சிவபெருமானை ஆனந்திக்கச் செய்பவரும் முருகப்பெருமானின் உறவினருமான ஸித்த்தி விநாயகரே! விக்கினத்தை நீக்குவீர். (8)

॥ श्रीगणेशाष्टकम् ॥

यतोऽनन्तशक्तेरनन्ताश्च जीवाः यतो निर्गुणादप्रमेया गुणास्ते।
यतो भाति सर्वं त्रिधा भेदभिन्नम् सदा तं गणेशं नमामो भजामः ॥ १ ॥
यतश्चाविरासीत् जगत् सर्वमेतत् तथाऽब्जासनो विश्वगो विश्वगोप्ता।
तथेन्द्रादयो देवसंघा मनुष्याः सदा तं गणेशं नमामो भजामः ॥ २ ॥
यतो वह्निभानू भवो भूर्जलं च
यतः सागराश्चन्द्रमा व्योम वायुः।
यतः स्थावरा जंगमा वृक्षसंघाः
सदा तं गणेशं नमामो भजामः ॥ ३ ॥

यतो दानवाः किन्नरा यक्षसंघाः यतश्चारणा वारणाः श्वापदाश्च।
यतः पक्षिकीटाः, यतो वीरुधश्च सदा तं गणेशं नमामो भजामः॥ ४॥
यतो बुद्धिरज्ञाननाशो मुमुक्षोः यतः संपदो भक्तसन्तोषिकाः स्युः।
यतो विघ्ननाशो यतः कार्यसिद्धिः सदा तं गणेशं नमामो भजामः॥ ५॥

यतः पुत्रसंपद् यतो वांछितार्थो
यतोऽभक्तविघ्नास्तथाऽनेकरूपाः।
यतः शोकमोहौ यतः काम एव
सदा तं गणेशं नमामो भजामः॥ ६॥

यतोऽनन्तशक्तिः स शेषो बभूव
धराधारणेऽनेकरूपे च शक्तः।
यतोऽनेकधा सर्वलोका हि नाना
सदा तं गणेशं नमामो भजामः॥ ७॥

यतो वेदवाचो विकण्ठा मनोभिः
सदा नेति नेतीति यत्ता गृणन्ति।
परब्रह्मरूपं चिदानन्दभूतं
सदा तं गणेशं नमामो भजामः॥ ८॥

ஸ்ரீ கணேசாஷ்டகம்

யதோநந்த ஶக்தேரநந்தாஶ்ச ஜீவா:,
யதோ நிர்குணாதப்ரமேயா குணாஸ் தே।
யதோ பாதி ஸர்வம் த்ரிதா பேதபிந்நம்
ஸதா தம் கணேஶம் நமாமோ பஜாம:॥ 1

யதஶ் சாவிராஸீத் ஜகத் ஸர்வமேதத்
ததாப்ஜாஸநோ விஶ்வகோ விச்வகோப்தா।
ததேந்த்ராதயோ தேவஸங்க்கா மநுஷ்யா:
ஸதா தம் கணேஶம் நமாமோ பஜாம:॥ 2

யதோ வஹ்நி பாநூ பவோ பூர் ஜலம் ச,
யத: ஸாகராஶ் சந்த்ரமா வ்யோம வாயு:।
யத: ஸ்தாவரா ஜங்கமா வ்ருக்ஷஸங்க்கா:
ஸதா தம் கணேஶம் நமாமோ பஜாம:॥ 3

யதோ தானவா: கிந்நரா யக்ஷஸங்க்கா:,
யதஶ்சாரணா: வாரணா: ஶ்வாபதாஸ்ச।
யத: பக்ஷிகீடா: யதோ வீருதஶ்ச,
ஸதா தம் கணேஶம் நமாமோ பஜாம: ॥ 4

யதோ புத்திரஜ்ஞாநநாஶோ முமுக்ஷோ:
யத: ஸம்பதோ பக்தஸந்தோஷிகா: ஸ்யு:।
யதோ விக்க்நநாஶோ யத: கார்யஸித்தி:,
ஸதா தம் கணேஶம் நமாமோ பஜாம: ॥ 5

யத: புத்ரஸம்பத் யதோ வாஞ்சிதார்த்த:
யதோऽபக்தவிக்நாஸ் ததாऽநேகரூபா:।
யத: ஶோகமோஹௌ, யத: காம ஏவ
ஸதா தம் கணேஶம் நமாமோ பஜாம: ॥ 6

யதோநந்தஶக்தி: ஸஶேஷோ பபூவ
தராதாரணேऽநேகரூபே ச ஶக்த:।
யதோऽநேகதா ஸர்வலோகா ஹி நாநா
ஸதா தம் கணேஶம் நமாமோ பஜாம: ॥ 7

யதோ வேதவாசோ விகண்டா மநோபி:
ஸதா நேதி நேதீதி யத்தா க்ருணந்தி।
பரப்ரஹ்மரூபம் சிதாநந்தபூதம்
ஸதா தம் கணேஶம் நமோமோ பஜாம: ॥ 8

எல்லையற்ற சக்தியுள்ள எவரிடமிருந்து கணக்கற்ற உயிரினங்கள் உண்டாயினவோ, குணமற்ற எவரிடமிருந்து அளவிட முடியாத குணங்கள் உண்டாயினவோ, எவரிடமிருந்து மும்மூன்றாக வேறுபட்டதாக அனைத்தும் தோன்றுகின்றனவோ அந்தக் கணேசரை எப்பொழுதும் வணங்கித் தொழுகிறோம். (1)

(த்ரிதா பேதபிந்நம் - மும்மூன்றாக வேறுபட்ட அவஸ்தை-3 - ஜாக்ரத், ஸ்வப்நம், ஸுஷுப்தி. காலங்கள் மூன்று - சென்ற காலம், நிகழ் காலம், வருங்காலம், தேஹத்ரயம் - ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம். - மூவர் ப்ரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன். குணங்கள் மூன்று ஸத்துவம், ரஜஸ், தமஸ். உலகங்கள் மூன்று - பூ:, புவ:, ஸுவ:. தொழில்கள் மூன்று - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் இவை எல்லாம் கணேசரிடமிருந்தே தோன்றுகின்றன).

எவரிடமிருந்து அனைத்து உலகமும் உண்டாயிற்றோ, நான்முகரும் விஷ்ணுவும் ருத்திரரும் இந்திரன் முதலான தேவக்கூட்டமும் மனிதர் யாவரும் உண்டாயினரோ அந்தக் கணேசரை வணங்கித் தொழுகின்றோம். (2)

எவரிடமிருந்து அக்கினி, சூர்யன், ஜீவன், பூமி, ஜலம், சந்த்ரன், ஆகாயம், காற்று, அசைவது, அசையாதது, தாவரம் ஆகிய எல்லாம் உண்டாயினவோ அந்தக் கணேசரை வணங்கித் தொழுகிறோம். (3)

எவரிடமிருந்து அரக்கர், கின்னரர், யக்ஷர், சாரணர், யானைகள், மிருகங்கள், பக்ஷிகள் கொடிகள் ஆகிய யாவும் உண்டாயினவோ அந்தக் கணேசரை வணங்கித் தொழுகிறோம். (4)

மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவனுக்கு எவர் அருளால் அஜ்ஞானம் அறவே போகிறதோ, அடியார்கள் மகிழ்ச்சியடையும் முறையில் செல்வம் கிடைக்கிறதோ, தடைகள் நீங்குகின்றனவோ, நினைக்கிற கார்யங்கள் நிறைவு பெறுகின்றனவோ அத்தகைய கணேசரை வணங்கித் தொழுகிறோம். (5)

எவரிடமிருந்து குழந்தைச் செல்வமும், மற்றும் விரும்பிய செல்வமெல்லாம் கிடைக்கின்றனவோ, எவரிடம் பக்தியற்றவனுக்குப் பலவகையான தடைகளும், சோகம், மோகம், ஆசை முதலியனவும் உண்டாகின்றனவோ அத்தகைய கணேசரை வணங்கித் தொழுகிறோம். (6)

எவரிடமிருந்து முடிவற்ற சக்தி படைத்த ஆதிசேஷன் உண்டாகிப் பூமியைத் தாங்கும் வல்லமையைப் பெற்றாரோ, எவரிடமிருந்து பலவாறான எல்லா உலகங்களும் உண்டாயினவோ அத்தகைய கணேசரை வணங்கித் தொழுகிறோம். (7)

வேதவாக்கியங்கள் இது ஆத்மாவல்ல இது ஆத்மாவல்ல என உரக்கக்கூறி, மற்றவற்றை மறுத்துப் பேரறிவும் பேரானந்தமுமான பரபிரும்மத்தை விளக்குகின்றனவோ அந்த பரம்பொருளான கணேசரை வணங்கித் வழிபடுவோம். (8)

गणाधीश स्तोत्रम्

नमस्ते गणनाथाय गणानां पतये नमः ।
भक्तिप्रियाय देवेश भक्तेभ्यः सुखदायक॥ १ ॥

स्वानन्दवासिने तुभ्यं सिद्धिबुद्धिवराय च ।
नाभिशेषाय देवाय ढुण्ढिराजाय ते नमः ॥ २ ॥

वरदाभयहस्ताय नमः परशुधारिणे ।
नमस्ते सृणिहस्ताय नाभिशेषाय ते नमः ॥ ३ ॥

अनामयाय सर्वाय सर्वपूज्याय ते नमः ।
सगुणाय नमस्तुभ्यं ब्रह्मणे निर्गुणाय च ॥ ४ ॥

ब्रह्मभ्यो ब्रह्मदात्रे च गजानन नमोऽस्तु ते ।
ज्येष्ठाय चादिपूज्याय ज्येष्ठराजाय ते नमः ॥ ५ ॥

मात्रे पित्रे च सर्वेषां हेरम्बाय नमो नमः ।
अनादये च विघ्नेश विघ्नकर्त्रे नमो नमः ॥ ६ ॥

मात्रे पित्रे च सर्वेषां हेरम्बाय नमो नमः ।
अनादये च विघ्नेश विघ्नकर्त्रे नमो नमः ॥ ६ ॥

विघ्नहर्त्रे स्वभक्तानां लम्बोदर नमोऽस्तु ते ।
त्वदीयभक्तियोगेन योगीशाः शान्तिमागताः ॥ ७ ॥

किं स्तुवो योगरूपं त्वां प्रणमावश्च विघ्नप ।
तेन तुष्टो भव स्वामिन्नित्युक्त्वा तं प्रणेमतुः ॥ ८ ॥

கணாதீஶ ஸ்தோத்திரம்

நமஸ்தே கணநாதாய கணாநாம் பதயே நம:।
பக்திப்ரியாய தேவேஶ பக்தேப்ய: ஸுகதாயக॥ 1

ஸ்வாநந்தவாஸிநே துப்யம் ஸித்த்திபுத்த்திவராய ச।
நாபிஶேஷாய தேவாய டுண்டிராஜாய தே நம:॥ 2

வரதாபயஹஸ்தாய நம: பரஶுதாரிணே।
நமஸ்தே ஸ்ருணிஹஸ்தாய நாபிஶேஷாய தே நம:॥ 3

அநாமயாய ஸர்வாய ஸர்வபூஜ்யாய தே நம: ர
ஸகுணாய நமஸ்துப்யம் ப்ரஹ்மணே நிர்குணாய ச॥ 4
ப்ரஹ்மப்யோ ப்ரஹ்மதாத்ரே ச கஜாநந நமோஸ்து தே।
ஜ்யேஷ்ட்டாய சாதிபூஜ்யாய ஜ்யேஷ்ட்ராஜாய தே நம:॥ 5
மாத்ரே பித்ரே ச ஸர்வேஷாம் ஹேரம்பாய நமோ நம:।
அநாதயே ச விக்க்நேஶ விக்க்நகர்த்ரே நமோ நம:॥ 6
மாத்ரே பித்ரே ச ஸர்வேஷாம் ஹேரம்பாய நமோ நம:।
அநாதயே ச விக்க்நேஶ விக்க்நகர்த்ரே நமோ நம:॥ 7
விக்நஹர்த்ரே ஸ்வபக்தாநாம் லம்போதர நமோஸ்து தே।
த்வதீயபக்தியோகேந யோகீஶா: ஶாந்திமாகதா:॥ 8
கிம் ஸ்துவோ யோகரூபம் த்வாம் ப்ரணமாவஶ்ச விக்நப।
தேந துஷ்டோ பவ ஸ்வாமிந் இத்யுக்த்வா தம் ப்ரணேமது:॥ 9

பக்தியை விரும்புபவரும் பக்தருக்கு இன்பமளிப்பவரும் கணங்களின் தலைவருமான கணநாதருக்கு நமஸ்காரம் (1) ஸ்வாநந்த புவனத்தில் வசிப்பவரும், ஸித்திதேவி - புத்திதேவிகளின் நாதனும் தொப்புளில் ஆதி சேஷனை அணிந்தவருமான டுண்டி விநாயகருக்கு நமஸ்காரம் (2) வரதம், அபயம், கோடரி, பாசம் ஏந்திய கையரும், நாபியில் ஆதிசேஷனைக் கொண்டவருமான கணபதிக்கு நமஸ்காரம் (3) துயரற்றவரும் எல்லாமானவரும் எல்லோராலும் வணங்கப்பெறுபவரும் வடிவமுள்ளவரும் பிரும்ம நிலையில் வடிவற்றவருமானவருக்கு வணக்கம். (4) மும்மூர்த்திகளுக்கும் பிரும்மத்தன்மை தருபவரும் எல்லோருக்கும் முதியவரும் சிவனின் புதல்வர்களில் மூத்தவரும் முதலில் வழிபடப் பெறுபவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (5) எல்லோருக்கும் தாயும் தந்தையும் ஹே என்று பிளிர்பவரும், ஆதியற்றவரும், விக்னங்களைச் செய்பவரும் விக்னத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (6) தன் அடியார்களுக்கு விக்னத்தை நீக்குபவரும் வயிறு சரிந்தவருமான உமக்கு நமஸ்காரம். பக்திபூண்டதால் யோகிகள் சாந்தி பெற்றனர் (7) யோகமே வடிவான உம்மை துதிப்பதும் எப்படி? வணங்குகிறோம். அதனால் மகிழ்ச்சி பெறுவீர் என்று கூறி சக்தியும் சிவனும் வணங்கினர். (சக்தியும் சிவனும் துதித்தது).

महोदरस्तुतिः

नमो महोदरायैव नानालीलाधराय ते।
सदा स्वानन्दसंस्थाय भक्तिगम्याय वै नमः ॥ १ ॥
अनन्ताननदेहाय ह्यनन्तविभवाय ते।
अनन्तहस्तपादाय सदानन्दाय ते नमः ॥ २ ॥
चराचरमयायैव चराचरविवर्जित।
योगशान्तिप्रदात्रे ते सदा योगस्वरूपिणे ॥ ३ ॥
अनादये गणेशायादिमध्यान्तस्वरूपिणे।
आदिमध्यान्तहीनाय विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ४ ॥
सर्वादिपूज्यकायैव सर्वपूज्याय ते नमः।
सर्वेषां कारणायैव ज्येष्ठराजाय ते नमः ॥ ५ ॥
विनायकाय सर्वेषां नायकाय विशेषतः।
ढुण्ढिराजाय हेरम्ब भक्तेशाय नमो नमः ॥ ६ ॥
सृष्टिकर्त्रे सृष्टहर्त्रे पालकाय नमो नमः।
त्रिभिर्हीनाय देवेश गुणेशाय नमो नमः ॥ ७ ॥
कर्मणां फलदात्रे च कर्मणां चालकाय ते।
कर्माकर्मादिहीनाय लम्बोदर नमोऽस्तु ते ॥ ८ ॥
योगेशाय च योगिभ्यो योगदाय गजानन।
सदा शान्तिधनायैव ब्रह्मभूताय ते नमः ॥ ९ ॥
किं स्तौमि गणनाथं त्वां सदा ब्रह्मपतिं प्रभो।
अतश्च प्रणमामि त्वां तेन तुष्टो भव प्रभो ॥ १० ॥
धन्याहं कृतकृत्याहं सफलो मे भवोऽभवत्।
धन्यौ मे जनकौ नाथ यया दृष्टो गजाननः ॥ ११ ॥

மஹோதரஸ்துதி

நமோ மஹோதராயைவ நாநாலீலாதராய தே।
ஸதா ஸ்வாநந்தஸம்ஸ்த்தாய பக்திகம்யாய வை நம:॥
அநந்தாநநதேஹாய ஹ்யநந்தவிபவாய தே।
அநந்தஹஸ்தபாதாய ஸதாநந்தாய வை நம:॥
சராசரமயாயைவ சராசரவிவர்ஜித।
யோகஶாந்திப்ரதாத்ரே தே ஸதா யோகஸ்வரூபிணே॥
அநாதயே கணேசாயாதிமத்யாந்தஸ்வரூபிணே।
ஆதிமத்யாந்தஹீநாய விக்நேஶாய நமோ நம:॥
ஸர்வாதிபூஜ்யகாயைவ ஸர்வபூஜ்யாய தே நம:।
ஸர்வேஷாம் காரணாயைவ ஜ்யேஷ்ட்டராஜாய தே நம:॥
விநாயகாய ஸர்வேஷாம் நாயகாய விஶேஷத:।
டுண்டிராஜாய ஹேரம்ப பக்தேஶாய நமோ நம:॥
ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரே ஸ்ருஷ்டஹர்த்ரே பாலகாய நமோ நம:।
த்ரிபிர் ஹீநாய தேவேஶ குணேஶாய நமோ நம:॥
கர்மணாம் பலதாத்ரே தே கர்மணாம் சாலகாய தே।
கர்மாகர்மாதிஹீநாய லம்போதர நமோஸ்து தே॥
யோகேஶாய ச யோகிப்யோ யோகதாய கஜாநந।
ஸதா ஶாந்திதநாயைவ ப்ரஹ்மபூதாய தே நம:॥
கிம் ஸ்தௌமி கணநாதம் த்வாம் ஸதா ப்ரஹ்மபதிம் ப்ரபோ।
அதச்ச ப்ரணமாமி த்வாம் தேந துஷ்டோ பவ ப்ரபோ॥
தந்யாஹம் க்ருதக்ருத்யாஹம் ஸபலோ மே பவோபவத்।
தந்யௌ மே ஜநகௌ நாத யயா த்ருஷ்டோ கஜாநந:॥

மஹோதரரும் பல்வேறு விளையாட்டுடையவரும், ஸ்வாநந்த புவனவாசியும் பக்தியால் அடையத்தக்கவரும், பல்வேறு முகங்களும் உடல்களும் கைகளும் கால்களும் உடையவரும் எல்லையற்ற பெருமையையுடையவரும் எப்போது ஆனந்தமாக இருப்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (1-2) அசைவதும் அசையாததுமானவரும், இந்த இரு நிலையற்றவரும், சாந்தியோகம் பெறச் செய்பவரும் யோக வடிவினரும், ஆதியற்றவரும், கணேசரும், உலகின் ஆதியும் நடுவும் முடிவுமாகி தனக்கு ஆதியும் நடுவும்

முடிவுமற்றவரும், விக்னேச்வரரும், எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் எல்லோராலும் எப்போதும் வழிபடப் பெறுபவரும், எல்லாவற்றிற்கும் காரணமும், மூத்த அரசருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (3-5) விநாயகரும், எல்லோருக்கும் நாயகரும், டுண்டி அரசரும், ஹேரம்பரும் பக்தரின் ஈசரும், படைப்பவரும், படைத்ததை அழிப்பவரும், காப்பவரும், இந்த முத்தொழில்களுமற்றவரும், முக்குணத்தலே வருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (6-7) கர்மங்களுக்கு பலன் தருபவரும் கர்மங்களை நடத்தி வைப்பவரும் கர்மம் அகர்மம் விகர்மம் என்ற பாகுபாடு நீங்கியவரும் சரிந்த வயிறுள்ளவருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (8) யோகத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவரும், யோகிகளுக்கு யோகம் கூட வைப்பவரும், சாந்தியைச் செல்வமாகக் கொண்டவரும் பரம் பொருளுமான கஜானருக்கு நமஸ்காரம் (9) கணநாதரும் வேதநாயகருமான உம்மை வணங்குகிறேன். அதனால் திருப்தி பெறுவீர். நான் பாக்யவதி என் தோற்றம். பலனுள்ளதாயிற்று. தங்களைக்கண்ட என் பெற்றோரும் பாக்கியம் பெற்றவர்களே (மஹாலக்ஷ்மீ துதித்தது) முத்கல புராணம்).

श्रीगणपतिस्तुतिः

नमो गणपते तुभ्यं विघ्नराजाय ते नमः।
नमः कृपानिधे ढुण्ढे भक्तसंरक्षकाय ते॥ १॥

सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं नमस्ते विघ्नहारिणे।
अभक्तेभ्यः सदा विघ्नदात्रे हेरम्बरूपिणे॥ २॥

निर्गुणाय गुणानां वै चालकाय नमो नमः।
नमः प्रपंचरूपाय प्रपञ्चरहिताय ते॥ ३॥

ब्रह्मभ्यो ब्रह्मदात्रे च ब्रह्मणे ब्रह्मरूपिणे।
नरकुञ्जररूपाय नानामायामयाय ते॥ ४॥

कारणानां च देवेश कारणाय नमो नमः।
ज्येष्ठराजाय वै तुभ्यं कारणैः रहिताय च॥ ५॥

योगिनां हृदि संस्थाय योगिभ्यो योगदायिने।
योगरूपधरायैव गणेशाय नमो नमः ॥ ६ ॥

मायाश्रयाय मायाया आधाराय नमो नमः।
मायिभ्यो मायया वै त्वं मोहदाता नमो नमः ॥ ७ ॥

त्वां स्तोतुं कः समर्थः स्यायोगाकारेण वर्तसे।
यत्र वेदा विकुण्ठाश्च शास्त्रैः सर्वैः सहाङ्गकाः ॥ ८ ॥

मनोवाणीविहीनस्त्वं नेति देव कृपाकर।
मनोवाणीमयेनैव कथं त्वां स्तौमि विप्रपम् ॥ ९ ॥

तथापि बुद्धिदाता त्वं त्वत्प्रसादेन संस्तुतिः।
धन्योऽहं देवदेवेश तव दर्शनतोऽधुना ॥ १० ॥

साक्षाद् दृष्ट्वा गणेश त्वां तेनाऽहं ब्रह्मरूपकः।
जातो नास्त्यत्र संदेहो योगीन्द्रो योगदायकः ॥ ११ ॥

ஸ்ரீ கணபதிஸ்துதி

நமோ கணபதே துப்ப்யம் விக்க்நராஜாய தே நம:।
நம: க்ருபாநிதே டுண்ட்டே பக்தஸம்ரக்ஷகாய தே॥

ஸித்த்திபுத்த்திபதே துப்ப்யம் நமஸ்தே விக்க்நஹாரிணே।
அபக்தேப்ப்ய: ஸதா விக்க்நதாத்ரே ஹேரம்பரூபிணே॥

நிர்குணாய குணாநாம் வை சாலகாய நமோ நம:।
நம: ப்ரபஞ்சரூபாய ப்ரபஞ்சரஹிதாய தே॥

ப்ரம்ஹப்ப்யோ ப்ரம்ஹதாத்ரே ச ப்ரம்ஹணே ப்ரம்ஹரூபிணே
நரகுஞ்ஜரரூபாய· நாநாமாயாமயாய தே

காரணாநாம் ச தேவேஶ காரணாய நமோ நம:।
ஜ்யேஷ்டராஜாய வை துப்யம் காரணை: ரஹிதாய ச॥

யோகிநாம் ஹ்ருதி ஸம்ஸ்த்தாய யோகிப்ப்யோ யோகதாயிநே।
யோகரூபதராயைவ கணேஶாய நமோ நம:॥

மாயாஶ்ரயாய மாயாயா ஆதாராய நமோ நம:।
மாயிப்ப்யோ மாயயா வை த்வம் மோஹதாதா நமோ நம:॥

த்வாம் ஸ்தோதும் க: ஸமர்த்த: ஸ்யாத் யோகாகாரேண வர்தஸே
யத்ர வேதா விகுண்ட்டாஶ்ச ஶாஸ்த்ரை: ஸர்வை: ஸஹாங்ககா:॥

மநோவாணீவிஹீநஸ் த்வம் நேதி தேவ க்ருபாகர।
மநோவாணீமயேநைவ கதம் த்வாம் ஸ்தௌமி விக்நபம்॥

ததாபி புத்திதாதா த்வம் த்வத்ப்ரஸாதேந ஸம்ஸ்துதி:।
தந்யோऽஹம் தேவதேவேஶ தவ தர்சநதோऽதுநா॥

ஸாக்ஷாத் த்ருஷ்ட்வா கணேஶ த்வாம் தேநாஹம் ப்ரஹ்மரூபக:।
ஜாதோ நாஸ்த்யத்ர ஸந்தேஹோ யோகீந்த்ரோ யோகதாயக:॥

கணங்களின் தலைவரே! விக்னங்களைக் கட்டுப்படுத்துவரே! கிருபைக்கு இருப்பிடமே! டுண்டி விநாயகரே! பக்தர்களைக் காக்கிற உமக்கு நமஸ்காரம் (1) ஸித்தி தேவிக்கும் புத்தி தேவிக்கும் நாதரே, விக்னங்களைப் போக்குபவரே பக்தியில்லாதவருக்கு விக்னம் உண்டாக்குபவருமான ஹேரம்பர் வடிவிலுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம் (2) குறிப்பிடற்றவரும் முக்குணங்களையும் இயக்குபவரும் உலகமாகத் தோன்றுபவரும் உலகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (3) அந்தணருக்கு வேதத்தை அருளியவரும் பிரும்மாவும் வேதவடிவினரும், மனிதனும் யானையும் கலந்த வடிவினரும் பல மாயைகளை உருவாகக் கொண்டவருமான உமக்கு நமஸ்காரம், (4) உலகின் மூலகாரணமான ப்ரகிருதிக்கும் மூலகாரணமானவரும், தேவர்களுக்கு மூத்தவரும் தனக்கொரு காரணமில்லாத வருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (5) யோகிகளின் இதயத்தில் வசிப்பவரும் யோக ஸாதனையில் ஈடுபட்டவருக்கு யோகமுறை கூடச் செய்பவரும், யோக முறை வடிவினருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (6) மாயையை அண்டி நிற்பவரும் மாயைக்கு ஆதாரமும், மாயாவிகளைத் தன் மாயையால் மயக்குபவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (7) உம்மைத் துதிக்க எவரால் இயலும்? வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் சாஸ்திரங்களும் உம்மை விளக்க சக்தியற்றவை. நீரோ விளக்க இயலாதவற்றின் கூட்டாக இருக்கிறீர். (8) மனமும் வாக்கும் எட்ட இயலாத உம்மை, மனத்தால் வாக்காலும் எவ்வாறு துதிப்பேன்? (9) எனினும் நீரே எனக்கு அறிவைத் தருபவர். உம் அருளால் உம்மைத் துதித்தேன். உம்மைக் கண்டு தன்யனானேன் (மஹா விஷ்ணு துதித்தது.)

पुष्टिपतिस्तोत्रम्

नमस्तुभ्यं पुष्टिपते नमः शंकरसूनवे।
ब्रह्मभूताय देवाय सर्वसिद्धिप्रदाय ते॥ १॥
स्वानन्दवासिने तुभ्यं ब्रह्मपुत्राय ते नमः।
सिद्धिबुद्धिपते ते वै गणेशाय नमो नमः॥ २॥
हेरम्बाय नमस्तुभ्यं नमो योगमयाय च।
सर्वादये च सर्वेश सर्वज्ञाय नमो नमः॥ ३॥
निर्गुणाय नमस्तुभ्यं सगुणाय नमो नमः।
गजाननाय वै तुभ्यमभेदाय नमो नमः॥ ४॥
शान्तिरूपाय शान्ताय शान्तिदाय महोदर।
मूषकश्रेष्ठयानाय गाणपत्यप्रियाय ते॥ ५॥
अनन्तानन्तरूपाय भक्तसंरक्षकाय च।
भक्तिप्रियाय देवाय भक्त्यधीनाय ते नमः॥ ६॥
चतुर्बाहुधरायैव नागयज्ञोपवीतिने।
शूर्पकर्णाय शूराय परशोर्धर ते नमः॥ ७॥
विष्णुपुत्राय सर्वेषां पित्रे मात्रे नमो नमः।
विनायकाय विघ्नाणां पुत्राय च नमो नमः॥ ८॥
सर्वेषां गर्वहन्त्रे च सर्वेभ्यः सुखदाय ते।
लम्बोदराय विघ्नेश ब्रह्मनायक ते नमः॥ ९॥
किं स्तुवस्त्वां गणाधीश यत्र वेदादयः प्रभो।
शम्भुः शक्रादयश्चैव बभूवुः कुण्ठिताः परम्॥ १०॥

புஷ்டபதி ஸ்தோத்திரம்

நமஸ் துப்ப்யம் புஷ்டிபதே நம: ஶங்கரஸூநவே।
ப்ரஹ்மபூதாய தேவாய ஸர்வஸித்த்திப்ரதாய தே॥ 1

ஸ்வாநந்தவாஸிநே துப்யம் ப்ரஹ்மபுத்ராய தே நம:।
ஸித்த்திபுத்த்திபதே தே வை கணேசாய நமோ நம:॥ 2

ஹேரம்பாய நமஸ் துப்ப்யம் நமோ யோகமயாய ச।
ஸர்வாதயே ச ஸர்வேஶ ஸர்வஜ்ஞாய நமோ நம:॥ 3

நிர்குணாய நமஸ் துப்ப்யம் ஸகணாய நமோ நம:।
கஜாநநாய வை துப்யமபேதாய நமோ நம:॥ 4

ஶாந்திரூபாய ஶாந்தாய ஶாந்திதாய மஹோதர।
மூஷகஶ்ரேஷ்டயாநாய காணபத்யப்ரியாய தே॥ 5

அநந்தாநந்தரூபாய பக்தஸம்ரக்ஷகாய ச।
பக்திப்ரியாய தேவாய பக்த்யதீநாய தே நம:॥ 6

சதுர்பாஹு தராயைவ நாகயஜ்ஞோபவீதிநே।
ஶூர்ப்பகர்ணாய ஶூராய பரஶோர்த்தர தே நம:॥ 7

விஷ்ணுபுத்ராய ஸர்வேஷாம் பித்ரே மாத்ரே நமோ நம:।
விநாயகாய விப்ராணாம் புத்ராய ச நமோ நம:॥ 8

ஸர்வேஷாம் கர்வஹந்த்ரே ச ஸர்வேப்ய: ஸுகதாய தே।
லம்போதராய விக்நேஶ ப்ரஹ்மநாயக தே நம:॥ 9

கிம் ஸ்துவஸ் த்வாம் கணாதீச யத்ர வேதாதய: ப்ரபோ।
ஶம்ப்பு: ஶக்ராதயஶ்சைவ பபூவு: குண்ட்டிதா: பரம்॥ 10

புஷ்டியின் கணவரும் சங்கரரின் புதல்வரும் பரம்பொருளும் தேவனும் எல்லா ஸித்திகளையும் தருபவருமானவருக்கு நமஸ்காரம். ஸ்வாநந்த புவனத்தில் வசிப்பவரும், பிரும்மாவின் புதல்வரும், ஸித்தி - புத்தி தேவிகளின் கணவருமான கணேசருக்கு நமஸ்காரம் (2) ஹேர என்று பிளிர்பவரும் யோகமே வடிவானவரும், எல்லோருக்கும் மூத்தவரும், எல்லோருக்கு ஈசரும், எல்லாமறிந்தவருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (3) நிர்க்குணமாயும் ஸகுணமாயும் உணரப்படுபவரும், யானை முகத்தோனும் வேற்றுமை யற்றவருமானவருக்கு நமஸ்காரம். (4)

சாந்தியே வடிவாகி சாந்தி பெற்றவரும், சாந்தியை அருள்பவரும் பெருச்சாளியை வாகனமாகக் கொண்டவரும், கணபதி வழிபாட்டு முறைகளை விரும்பி ஏற்பவரும், பல்வேறு வடிவங்களுள்ளவரும், பக்தரைக் காப்பவரும், பக்தியை விரும்புபவரும், பக்திக்கு வசப்படுபவருமான தேவருக்கு

வணக்கம் (5-6) நான்கு கைகள் உள்ளவரும் பாம்பைப் பூணூலாகத் தரித்தவரும், முறம் போன்ற காது உடையவரும் சூரரும் கோடரி ஏந்தியவரும், விஷ்ணுவின் புதல்வரும், எல்லோருக்கும் தாய் தந்தையரும், விநாயகரும் அந்தணர் புதல்வருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (7-8) எல்லோரது கர்வத்தையும் அடக்கிச் சுகம் தருபவரும் வயிறுசரிந்தவரும் விக்னத்தின் ஈசனும் வேதநாயகனுமான உமக்கு நமஸ்காரம். வேதங்களும் சிவபெருமானும் இந்திரன் முதலானோரும் உம்மைத் துதிக்க இயலாத நிலையில் நாங்கள் எப்படித் துதிப்போம்? நல்லோருக்குச் சாந்தியோகம் நன்கமையவும் கெட்டவர் அழியவும் நீர் விக்னத்தை உண்டாக்குகிறீர். உம்மை வணங்குகிறோம் (ராதையும் கிருஷ்ணனும் துதித்தது. - முத்கல புராணம்)

गजाननस्तुतिः

गजाननाय पूर्णाय सांख्यरूपमयाय ते।
विदेहेन च सर्वत्र संस्थिताय नमो नमः ॥ १ ॥
अमेयाय च हेरम्बाय ते परशुधारक।
मूषकवाहनायैव विश्वेशाय नमो नमः ॥ २ ॥
अनन्तविभवायैव परेषां पररूपिणे।
गुहाग्रजाय देवाय शिवपुत्राय ते नमः ॥ ३ ॥
पार्वतीनन्दनायैव देवानां पालकाय ते।
सर्वेषां पूज्यदेहाय गणेशाय नमो नमः ॥ ४ ॥
स्वानन्दवासिने तुभ्यं शिवस्य कुलदैवत।
विष्ण्वादीनां विशेषेण कुलदेवाय ते नमः ॥ ५ ॥
योगाकाराय सर्वेषां योगशान्तिप्रदाय च।
ब्रह्मेशाय नमस्तुभ्यं ब्रह्मभूयप्रदाय ते ॥ ६ ॥
सिद्धिबुद्धिपते नाथ सिद्धिबुद्धिप्रदायिने।
मायिने मायिकेभ्यश्च मोहदाय नमो नमः ॥ ७ ॥

लम्बोदराय वै तुभ्यं सर्वोदरगताय च।
अमायिने च मायाया आधाराय नमो नमः ॥ ८ ॥

गजः सर्वस्य बीजं यत् तेन चिह्नेन विघ्नप।
योगिनस्त्वां प्रजानन्ति तदाकारा भवन्ति ते॥ ९ ॥

तेन त्वं गजवक्त्रश्च किं स्तुमस्त्वां गजानन।
वेदादयो विकुण्ठाश्च शङ्कराद्याश्च देवपाः ॥ १० ॥

शक्रादयश्च शेषाद्याः स्तोतुं शक्ता भवन्ति न।
तथापि संस्तुतोऽसि त्वं स्फूर्त्या त्वद्दर्शनात्मना॥ ११ ॥

கஜாநநஸ்துதி

கஜாநநாய பூர்ணாய ஸாங்க்க்யரூபமயாய தே।
விதேஹேநச ஸர்வத்ர ஸம்ஸ்த்திதாய நமோ நம: ॥ 1

அமேயாய ச ஹேரம்பாய தே பரஶுதாரக।
மூஷ்கவாஹநாயைவ விஶ்வேஶாய நமோ நம: ॥ 2

அநந்தவிபவாயைவ பரேஷாம் பரரூபிணே।
குஹாக்ரஜாய தேவாய ஶிவபுத்ராய தே நம: ॥ 3

பார்வதீநந்தநாயைவ தேவாநாம் பாலகாய தே।
ஸர்வேஷாம் பூஜ்யதேஹாய கணேஶாய நமோ நம: ॥ 4

ஸ்வாநந்தவாஸிநே துப்ப்யம் ஶிவஸ்ய குலதைவத।
விஷ்ண்வாதீநாம் விஶேஷண குலதேவாய தே நம: ॥ 5

யோகாகாராய ஸர்வேஷாம் யோகஶாந்திப்ரதாய ச।
ப்ரம்ஹேஶாய நமஸ் துப்ப்யம் ப்ரம்ஹபூயப்ரதாய தே ॥ 6

ஸித்த்திபுத்த்திபதே நாத ஸித்த்திபுத்த்திப்ரதாயிநே।
மாயிநே மாயிகேப்ப்யஶ்ச மோஹதாய நமோ நம: ॥ 7

லம்போதராய வை துப்ப்யம் ஸர்வோதரகதாய ச।
அமாயிநே ச மாயாயா ஆதாராய நமோ நம: ॥ 8

கஜ: ஸர்வஸ்ய பீஜம் யத் தேந சிஹ்நேந விக்க்நப।
யோகிநஸ் த்வாம் ப்ரஜாநந்தி ததாகாரா பவந்தி தே ॥ 9

தேந த்வம் கஜவக்த்ரஶ்ச கிம் ஸ்துமஸ் த்வாம் கஜாநந।
வேதாதயோ விகுண்டாஶ்ச ஶங்கராத்யாஶ்ச தேவபா: ॥ 10

ஶுகாதயஶ்ச ஶேஷாத்யா: ஸ்தோதும் சக்தா பவந்தி ந:
ததாபி ஸம்ஸ்துதோஸி த்வம் ஸ்பூர்த்யா த்வத்தர்ஶநாத்மநா॥ 11

நீர், யானைமுகம் உடையவர், நிறைவுற்றவர், அறிவால் மட்டும் உணரத்தக்க தத்துவமானவர், உருவமற்று எங்கும் நிரம்பியவர், அளவிட முடியாதவர், ஹேரம்பர், கோடரி ஏந்தியவர், பெரும் எலி மீது அமர்ந்தவர், உலகைக் கட்டுப்படுத்துபவர், எல்லையற்ற பெருமை கொண்டவர், மேலானவருக்கும் மேலிருப்பவர், கந்தருக்கு மூத்தவர், சிவனின் புதல்வர் உமக்கு நமஸ்காரம் (1-3) பார்வதியின் புதல்வர், தேவரைக் காப்பவர், எல்லோராலும் வழிபடப் பெற்றவர், ஸ்வானந்த புவனத்தில் வசிப்பவர், சிவனுக்கும் விஷ்ணு முதலானவருக்கும் தெய்வம், யோக வடிவினர், சாந்தியோகம் அருள்பவர், பரப்பிரும்மமான ஈசர், பிரும்ம நிலையை அருள்பவர், இந்த உமக்கு நமஸ்காரம் (4-6) ஸித்திக்கும் புத்திக்கும் கணவர், செயல் நிறைவும் அறிவும் தருபவர், மாயாவி, மாயாவியையும் மயக்குபவர், வயிறு சரிந்தவர், எல்லோருள்ளத்திலும் உள்ளவர். மாயை அற்றவர், மாயைக்கு ஆதாரமானவர், இவருக்கு நமஸ்காரம் (7-8) 'கஜ' என்பது எல்லாவற்றிற்கும் விதையாகும். அதனை அடையாளமாகக் கொண்டு யோகிகள் உம்மை புரிந்து கொள்கின்றனர். அதனால் உமது நிலையைப் பெறுகின்றனர். அதனால்தான் நீர் கஜமுகனாகிறீர். வேதமும் சிவன் முதலானோரும் தயங்கும்போது இந்திரன் ஆதிசேஷன் முதலானோர் துதிக்க இயலாதபோது உம்மைக் கண்டதும் ஏற்பட்ட உள்ளுணர்வால் துதிக்கப்பட்டீர் (தேவர்கள் துதித்தது முத்கல புராணம்).

विघ्नपालस्तुतिः।

नमस्ते विघ्नपालाय गणेशाय परात्मने।
ब्रह्मेशाय स्वभक्तेभ्यो ब्रह्मभूयप्रदाय ते।
अनामयाय सर्वादिपूज्याय च नमो नमः॥ १॥

सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं सिद्धिबुद्धिप्रचालक।
हेरम्बाय महेशानां महेशाय नमो नमः॥ २॥

स्रष्ट्रे पात्रे च संहर्त्रे परमात्मस्वरूपिणे।
सर्वेभ्यो वरदात्रे तेऽनादिसिद्धाय ते नमः॥ ३॥

क्षमापराधं देवेश त्वन्मायामोहधारिणः।
शरणं ते प्रसन्नस्य रक्ष मां महतो भयात्। ४॥

मां दृष्ट्वा हर्षसंपन्ना अभवन् देवतादयः।
अधुना मां निरीक्ष्यैव दोषयुक्ता भयातुराः ५॥

अतो मां नैव पश्यन्ति पापिनं पापरूपिणम्।
निर्दोषं कुरु विघ्नेश करुणालय ते नमः॥ ६॥

सर्वदा दर्शनं ते वै ममास्तां विघ्नवारण।
तेनाहं कृतकृत्यश्च भवेयं योगिसंमतः॥ ७॥

ततोऽतिभक्तिसंयुक्तं नृत्यन्तं देवसंनिधौ।
रोमांचाश्रुसमायुक्तं दृष्ट्वा ढुण्ढिर्जगाद तम्॥ ८॥

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं मम प्रीतिविवर्धनम्।
अपराधाननन्तांश्च सहे तेऽनेन निश्चितम्॥ ९॥

सर्वसिद्धिप्रदं पूर्णं भविष्यति विशेषतः।
पठतां शृण्वतां चैव नानासुखकरं भवेत्॥ १०॥

यथा पूर्वं स्थितश्चन्द्र तादृशो भव नित्यदा।
यस्मिन् दिने कृतं हास्यं तत्र दोषयुतो भवेः॥ ११॥

ललाटे भूषणं मे त्वं भव सेवापरायणः।
चतुर्थ्यां कृष्णपक्षस्य व्रते ते पूजनं भवेत्॥ १२॥

मां पूजयित्वा तारेश अर्घ्यं यस्ते प्रदास्यति।
तस्य सिद्धिर्भवेत् पूर्णा व्रतजा नान्यथा क्वचित्॥ १३॥

द्वितीयायां च सायाह्ने त्वया प्राप्तोऽहमादरात्।
अतः शुक्लद्वितीयायां नमस्यो मानवैर्भव॥ १४॥

द्वितीयायां प्रयत्नेन त्वां नमस्यन्ति मानवाः।
मासगं दुःखमुत्सृज्य क्वचित् तिष्ठन्ति नान्यथा।
एवमुक्त्वान्तर्दधेऽसौ गणेशश्चन्द्रपूजितः॥ १५॥

விக்க்நபாலஸ்துதி

நமஸ்தே விக்க்நபாலாய கணேஶாய பராத்மநே।
ப்ரஹ்மேஶாய ஸ்வபக்தேப்ய்யோ ப்ரஹ்மப்பூயப்ரதாய தே।
அநாமயாய ஸர்வாதிபூஜ்ஜ்யாய து நமோ நம:॥ 1

ஸித்த்திபுத்த்திபதே துப்யம் ஸித்த்திபுத்த்திப்ரசாலக।
ஹேரம்பாய மஹேஶாநாம் மஹேஶாய நமோ நம:॥ 2

ஸ்ரஷ்ட்ரே பாத்ரே ச ஸம்ஹர்த்ரே பரமாத்மஸ்வரூபிணே।
ஸர்வேப்யோ வரதாத்ரே தேऽநாதிஸித்த்தாய தே நம:॥ 3

க்ஷமாபராதம் தேவேஶ த்வந்மாயாமோஹதாரிண:।
ஶரணம் தே ப்ரஸந்நஸ்ய ரக்ஷ மாம் மஹதோ பயாத்॥ 4

மாம் த்ருஷ்ட்வா ஹர்ஷஸம்பந்நா அபவந் தேவதாதய:।
அதுநா மாம் நிரீக்ஷ்யைவ தோஷயுக்தா பயாதுரா:॥ 5

அதோ மாம் நைவ பஶ்யந்தி பாபிநம் பாபரூபிணம்।
நிர்தோஷம் குரு விக்க்நேஶ கருணாலய தே நம:॥ 6

ஸர்வதா தர்ஶநம் தே வை மமாஸ்தாம் விக்நவாரண।
தேநாஹம் க்ருதக்ருத்யஶ்ச பவேயம் யோகிஸம்மத:॥ 7

ததோதிபக்திஸம்யுக்தம் ந்ருத்யந்தம் தேவஸந்நிதௌ।
ரோமாஞ்சாச்ருஸமாயுக்தம் த்ருஷ்ட்வா டுண்டிர் ஜகாததம்॥ 8

த்வயா க்ருதமிதம் ஸ்தோத்ரம் மம ப்ரீதிவிவர்த்தநம்।
அபராதாநநந்தாம்ஶ்ச ஸஹே தேநேந நிஶ்சிதம்॥ 9

ஸர்வஸித்திப்ரதம் பூர்ணம் பவிஷ்யதி விசேஷத:।
படதாம் ஶ்ருண்வதாம் சைவ நாநாஸுககரம் பவேத்॥ 10
யதா பூர்வம் ஸ்த்திதஶ் சந்த்ர தாத்ருஶோ பவ நித்யதா।
யஸ்மிந் திநே க்ருதம் ஹாஸ்யம் தத்ர தோஷயுதோ பவே:॥ 11
லலாடே பூஷணம் மே த்வம் பவ ஸேவாபராயண:।
சதுர்த்த்யாம் க்ருஷ்ணபக்ஷஸ்ய வ்ரதே தே பூஜநம் பவேத்॥ 12
மாம் பூஜயித்வா தாரேஶ அர்க்யம் யஸ் தே ப்ரதாஸ்யதி।
தஸ்ய ஸித்திர் பவேத் பூர்ணா வ்ரதஜா நாந்யதா க்வசித்॥ 13
த்விதீயாயாம் ச ஸாயாஹ்நே த்வயா ப்ராப்தோஹமாதராத்
அத: ஶுக்லத்விதீயாயாம் நமஸ்யோ மாநவைர் பவ॥ 14
த்விதீய்ாயாம் ப்ரயத்நேந த்வாம் நமஸ்யந்தி மாநவா:।
மாஸகம் து:கமுத்ஸ்ருஜ்ய க்வசித் திஷ்டந்தி நாந்யதா।
ஏவமுக்த்வாந்தர்ததேऽஸௌ கணேஶஶ் சந்த்ரபூஜித:॥ 15

''விக்னங்களைக் கட்டிக்காப்பவர், பரம்பொருள், மும்மூர்த்திகளின் தலைவர், தன்னடியார்களுக்குப் பிரும்ம நிலை அருள்பவர், குறையற்றவர், எல்லோராலும் முதலில் வணங்கத்தக்கவர். இத்தகைய கணேசருக்கு நமஸ்காரம் (1) ஸித்தி - புத்தி நாதர், சித்தியையும் அறிவையும் தூண்டுபவர், ஹேரம்பர், பெருந்தேவர்களுக்கும் பெருந்தேவர், படைப்பவர், காப்பவர், படைத்ததை ஒடுக்குபவர், பரமாத்மா, எல்லோருக்கும் வரமளிப்பவர், உலகம் முதலானதற்கும் முன்பே பூர்ணமாயிருப்பவர், இத்தகைய உமக்கு நமஸ்காரம் (2-3) உன் மாயையில் மயங்கிச் செய்த தவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்வீர். உம்மைச் சரணடைந்த என்னை பயம் நீக்கிக் காப்பாற்றுவீர். முன் தேவர்கள் என்னைக் கண்டு களித்தனர். இன்று என்னைக் கண்டதும் கேடடடைந்தவராகப் பார்க்கவே பயந்துள்ளனர். அதனால் பாபமே வடிவமெடுத்த பாபியான என்னை எவரும் பார்ப்பதில்லை. கருணை இருப்பிடமே என்னைக் காப்பாற்றுவீர் (4-6) உமது தரிசனம் எனக்கு எப்போதும் கிட்டட்டும். அப்போதுதான் நான் நிறைவு பெறுவேன். யோகிகளும் என்னை மதிப்பர்'' இந்தத்துதியைக் கேட்டடுண்டிவிநாயகர் அருளினர்.

தன் எதிரில் கண்ணீர் மல்க நர்தனம் செய்கிற சந்திரனைக்கண்டு சந்திரனே, நீ செய்த ஸ்தோத்ரம் எனக்கும் மகிழ்ச்சி தருகிறது. கணக்கற்ற அபராதங்களையும் பொறுத்துக் கொள்வேன். இதைப் படிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் எல்லா ஸித்திகளும் உண்டாகும். சந்திரனே, நீ முன்போல் இருக்கலாம். ஆனால் எந்தத் தினத்தில் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தோயோ அன்றையத் தினம் மாத்திரம் தோஷமுள்ளவனாக இருப்பாய். என் நெற்றியில் உன்னை ஆபரணமாகக் கொள்கிறேன். என் ஸேவையில் அமர்ந்திரு. க்ருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தி விரதத்தில் உனக்கும் பூஜை நடக்கும். என்னைப் பூஜை செய்து உனக்கு அர்க்கியம் கொடுக்கிறவர்களுக்குத்தான் விரதபலன் பூர்ணமாக ஸித்திக்கும். த்விதீயையன்று ஸாயங்காலம் நீ என்னை ஆதரவாக அடைந்தாய். ஆகையால், சுக்ல பக்ஷ த்விதீயையில் என் பக்தர்களால் நீ நமஸ்கரிக்கப் பெறுவாய். அப்படிச் சுக்ல த்விதீயையில் உன்னை நமஸ்கரிக்கிறவர்களுக்கு வேறு வழியில் தீராத அந்த மாஸத் துன்பங்கள் யாவும் விலகிப்போகும். இவ்வாறு அருளிச் செய்து கணேசர் மறைந்தார் (சந்த்ரன் துதித்தது).

गजानन स्तोत्रम्

विदेहरूपं भवबन्धहारं सदा स्वनिष्ठं स्वसुखप्रदं तम्।
अमेयसांख्येन च लभ्यमीशं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ १ ॥

मुनीन्द्रवन्द्यं विधिबोधहीनं सुबुद्धिदं बुद्धिधरं प्रशान्तम्।
विकारहीनं सकलाङ्कं वै गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ २ ॥

अमेयरूपं हृदि संस्थितं तं ब्रह्माहमेकं भ्रमनाशकारम्।
अनादिमध्यान्तमपाररूपं गजाननं भक्तियुता! भजामः ॥ ३ ॥

न भूर्न रूपं न जलं प्रकाशं न तेजःसंस्थं न समीरणस्थम्।
न खेगतं पंचविभूतिहीनं गजाननं भक्तियुता भजाः मः ॥ ४ ॥

गुणेशगं नैव च बिन्दुसंस्थं न देहिनं बोधमयं न ढुण्ढिम्।
संयोगहीनाः प्रवदन्ति तत्स्थं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ ५ ॥

अनागतं नैव गतं गणेशं कथं तदाकारमयं वदामः।
तथापि सर्वं प्रभुदेहसंस्थं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ ६ ॥
यदि त्वया नाथ धृतं न किंचित् तदा कथं सर्वमिदं विभाति।
अतो महात्मानमचिन्त्यमेवं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ ७ ॥
सुसिद्धिदं भक्तजनस्य देवं सकामिकानामिह सौख्यदं तम्।
अकामिकानां भवबन्धहारं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ ८ ॥
सुरेन्द्रसेव्यं ह्यसुरैः सुसेव्यं समानभावेन विराजयन्तम्।
अनन्तबाहुं मूषकध्वजं तं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ ९ ॥
सदा सुखानन्दमयं जले च समुद्रजे चेक्षुरसे निवासम्।
द्वन्द्वस्य याने न च नाशरूपं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ १० ॥
चतुःपदार्था विविधप्रकाशास्त एव हस्ताः सचतुर्भुजं तम्।
अनाथनाथं च महोदरं वै गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ ११ ॥
महाखुमारूढमकालकालं विदेहयोगेन च लभ्यमानम्।
अमायिनं मायिकमोहदं तं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ १२ ॥
रविस्वरूपं रविभासहीनं हरिस्वरूपं हरिबोधहीनम्।
शिवस्वरूपं शिवभासनाशं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ १३ ॥
महेश्वरीस्थं च सुशक्तिहीनं प्रभुं परेशं परवन्द्यमेवम्।
अचालकं चालकबीजरूपं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ १४ ॥
शिवादिदेवैश्च खगैः सुवन्द्यं नरैर्लतावृक्षपशुप्रभूभिः।
चराचरैर्लोकविहीनमेवं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ १५ ॥
मनोवचोहीनतया सुसंस्थं निवृत्तिमात्रं ह्यजमव्ययं तम्।
तथापि देवं पुर आस्थितं तं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ १६ ॥
वयं सुधन्या गणपस्तवेन तथैव नत्यार्चनतस्तवैव।
गणेशरूपाश्च कृतास्त्वया तं गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ १७ ॥
गजाख्यबीजं प्रवदन्ति वेदास्तदेव चिह्नेन च योगिनस्त्वाम्।
गच्छन्ति तेनैव गजानन त्वां गजाननं भक्तियुता भजामः ॥ १८ ॥

पुराणवेदाः शिवविष्णुकाद्यमराः शुकाद्या गणपस्तवे वे।
विकुण्ठिताः किं च वयं स्तवाम गजाननं भक्तियुता भजामः॥ १९॥

கஜானன ஸ்தோத்ரம்

விதேஹரூபம் பவபந்த்தஹாரம் ஸதா ஸ்வநிஷ்ட்டம் ஸ்வஸுகப்ரதம் தம்।
அமேயஸாங்க்க்யேந ச லப்ப்யமீசம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 1

முநீந்த்ரவந்த்யம் விதிபோதஹீநம் ஸுபுத்த்திதம் புத்த்திதரம் ப்ரசாந்தம்।
விகாரஹீநம் ஸகலாங்ககம் வை கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 2

அமேயரூபம் ஹ்ருதி ஸம்ஸ்திதம் தம் ப்ரஹ்மாஹமேகம் ப்ப்ரமநாஸகாரம்।
அநாதிமத்யாந்தமபாரரூபம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 3

ந பூர் ந ரூபம் ந ஜலம் ப்ரகாஸம் ந தேஜஸ்ஸம்ஸ்த்தம் ந ஸமீரணஸ்த்தம்।
ந கேகதம் பஞ்சவிபூதிஹீநம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 4

குணேஸகம் நைவ ச பிந்துஸம்ஸ்த்தம் ந தேஹிநம் போதமயம் ந டுண்டிம்।
ஸம்யோகஹீநா: ப்ரவதந்தி தத்ஸ்த்தம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 5

அநாகதம் நைவ கதம் கணேஸம் கதம் ததாகாரமயம் வதாம:।
ததாபி ஸர்வம் ப்ரபுதேஹஸம்ஸ்த்தம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 6

யதி த்வயா நாத த்ருதம் ந கிஞ்சித் ததா கதம் ஸர்வமிதம் விபாதி।
அதோ மஹாத்மாநமசிந்த்யமேவம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 7

ஸுஸித்திதம் பக்தஜநஸ்ய தேவம் ஸகாமிகாநாமிஹ ஸௌக்க்யதம் தம்।
அகாமிகாநாம் பவபந்த்தஹாரம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 8

ஸுரேந்த்ரஸேவ்யம் ஹ்யஸுரை: ஸுஸேவ்யம் ஸமாநபாவேந விராஜயந்தம்।
அநந்தபாஹும் மூஷகத்வஜம் தம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 9

ஸதா ஸுகாநந்தமயே ஜலே ச ஸமுத்ரஜே சேக்ஷுரஸே நிவாஸம்।
த்வந்த்வஸ்ய யாநேந ச நாசரூபம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 10

சது: பதார்த்தா விவிதப்ரகாஸாஸ் த ஏவ ஹஸ்தா: ஸசதுர்புஜம் தம்।
அநாதநாதம் ச மஹோதரம் வை கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 11

மஹாகுமாரூடமகாலகாலம் விதேஹயோகேந ச லப்ப்யமாநம்।
அமாயிநம் மாயிகமோஹதம் தம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 12

ரவிஸ்வரூபம் ரவிபாஸஹீநம் ஹரிஸ்வரூபம் ஹரிபோதஹீநம்।
ஸிவஸ்வரூபம் ஸிவபாஸநாசம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 13

மஹேஸ்வரீஸ்த்தம் ச ஸுஸக்திஹீநம் ப்ரபும் பரேஸம் பரவந்த்யமேவம்।
அசாலகம் சாலகபீஜரூபம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம:॥ 14

ஶிவாதிதேவைஶ்ச ககை: ஸுவந்த்யம் நரைர் லதாவ்ருக்ஷபசுப்ரபூபி:
சராசரைர் லோகவிஹீநமேகம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம: ॥ 15
மநோவசோஹீநதயா ஸுஸம்ஸ்த்தம் நிவ்ருத்திமாத்ரம் ஹ்யஜமவ்யயம் தம்।
ததாபி தேவம் புர ஆஸ்திதம் தம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம: ॥ 16
வயம் ஸுதந்யா கணபஸ்தவேந ததைவ நத்யார்ச்சநதஸ் தவைவ।
கணேஶரூபாஶ்ச க்ருதாஸ் த்வயா தம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம: ॥ 17
கஜாக்யபீஜம் ப்ரவதந்தி வேதாஸ் ததேவ சிஹ்நேந ச யோகிநஸ் த்வாம்।
கச்சந்தி தேநைவ கஜாநந· த்வாம் கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம: ॥ 18
புராணதேவா: சிவவிஷ்ணுகாத்யாமரா: ஶுகாத்யா கணபஸ்தவே வை।
விகுண்டிதா: கிம் ச வயம் ஸ்தவாம கஜாநநம் பக்தியுதா பஜாம: ॥ 19

உடல்பந்த மற்றவரும், ஸம்ஸார பந்தத்தை நீக்குபவரும், எப்போதும் தன் ஆனந்த நிலையில் இருப்பவரும், தன் பரமானந்தத்தை அடியார்க்கு வழங்குபவரும், எல்லையற்ற அறிவாராய்தலால் பெறப்படுபவரும் ஈசருமான யானை முகத்தோனை பக்தியுடன் வழிபடுவோம். (1)

முனீச்வரர்களால் ஸேவிக்கப் பெற்றவரே, கட்டுப் பாட்டிற்கு மீறினவரும் நல்ல புத்தி கொடுப்பவரும், தேவி புத்தியைத் தரிப்பவரும் சாந்தரும், வேறுபாடற்றவரும் அழகிய அங்கங்கள் அமைந்தவருமான கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (2)

விளக்கமுடியாத வடிவமுடையவரும், இருதயத்தில் நிற்பவரும், 'அஹம்' ப்ரஹ்மாஸ்மி' என்ற மஹாவாக்யத்தின் உட்பொருளானவரும் மயக்கத்தை நீக்குகிறவரும், அடி நடு நுனியற்றவருமான கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (3)

பூமி, ஜலம், தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் இவற்றில் இல்லாத வரும் ஐந்து பூத விபூதியற்றவருமான கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (4)

முக்குணங்களின் ஈசரும் குணங்களற்றவரும் பிந்துவில் நிற்பவரும் உள்ளுணர்வானவரும், தேகமற்றவரும் யோக மறியாதவர்களால் யோகத்தில் நிற்பவராக உணரப்பெற்றவருமான கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (5)

அருகில் வராதவரும் தூரத்தில் செல்லாதவருமான கணேசரை எப்படி உருவகப்படுத்துவோம்? அருகில் இருந்தாலும் அவர் எல்லாம் ஆனவர். ஒவ்வொரு தேகத்திலும் இருப்பவர். அந்த கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (6)

ஈசனே! நீர் எவ்வடிவிலும் இல்லாதவராயின் அப்போது எப்படி இவை யாவும் தோன்றியுள்ளது? சித்தத்துக்கு எட்டாத மகாத்மாவான கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (7)

பக்த ஜனங்களுக்கு நல்ல ஸித்தி தருகிற தேவர், இஷ்டத்தைக் கோரி உபாஸிக்கிறவர்களுக்குச் சௌக்யத்தைக் கொடுக்கிறவர், நிஷ்காமமாய் உபாஸிக்கிறவர்களுக்கு ஸம்ஸார பந்தத்தை விலக்குகிறவர். இத்தகைய கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (8)

தேவேந்திரனாலும் அசுரர்களாலும் வழிபடப்பெற்றவரும், சமநிலையில் விளங்குபவரும், கணக்கற்ற கைகள் உடையவரும், மூஷகக் கொடியோருமான கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (9)

எப்பொழுதும் ஸ்வானந்தரூபமாகத் திகழ்பவர், கடலில் கரும்புச் சாறாகிய நீர்மேல் இருப்பவர், சீதோஷ்ண சுக துக்கங்களை நீக்கி நாசமுறாமல் செய்பவருமான கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (10)

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கையும் நான்கு கைகளாக்கிக் கொண்டவரும், புகலிடமற்றவருக்குப் புகலிடமும், மஹோதரருமான கஜானனரை பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (11)

பெரும் எலி மீது அமர்ந்தவரும் கெட்ட காலத்தை நீக்குபவரும் வியோகயோக முறையில் கிட்டுபவரும் மாயை அற்றவரும் மாயாவியை மயக்குபவருமான கஜானனரை பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (12)

இவர் சூர்யன். ஆனால் சூர்யனின் ஒளியற்றவர். (தன்னொளி கொண்டவர்) இவர் ஹரி ஆனால் ஹரியின் ஞானம் இல்லாதவர். சிவனானவர். ஆனால் சிவனின் தோற்றமற்றவர். இவர் மஹேச்வரி. ஆனால் சக்தியற்றவர். (அவரேசக்தி) பிரபு, பரமேச்வரர், மேலானவராலும்

வணங்கத்தக்கவர்) எதனையும் இயக்காதவர். ஆனால் இயக்கத்தின் விதையானவர். இந்த கஜானனரைப் பக்தியுடன் வணங்குவோம். (13.14)

சிவன் முதலான தேவர்கள், கிரஹங்கள், மனிதர், செடி கொடி மரம் கால்நடை முதலிய சரமும் அசரமுமான உலகினரால் வணங்கத் தக்கவரும் உலகைத் தாண்டி நிற்பவருமான கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (15)

மனம் வாக்கு என்ற இரண்டும் லயமாகிற இடத்தில் நன்கு அமர்ந்தவரும், பற்றற்ற நிலை தரித்தவரும் பிறப்பு இறப்பு அற்றவரும், ஒப்பற்ற தேவரும், முன்நிற்பவருமான கஜானனரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (16)

கணேசரைத் துதித்ததாலும் வழிபட்டதாலும் கணேசரூபத்தை அடைந்தோம். அந்த கணேசரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (17)

உலகின் மூல காரணத்தை கஜம் என்ற பீஜமந்த்ரத்தால் வேதங்கள் விளக்குகின்றன. அந்த அடையாளத்தால் யோகிகள் உம்மை அடைகிறார்கள். ஆகையால் நீங்கள் கஜானனர். உம்மைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (18)

புராணங்கள், வேதங்கள், சிவன், விஷ்ணு முதலான தேவர், சுகர் முதலானவரால் கணபதியைத் துதிக்க இயலவில்லை. அத்தகைய விநாயகரை என்னவென்று துதிப்போம்? எனவே நாங்கள் கணேசரைப் பக்தியுடன் வழிபடுகிறோம். (19) (முத்கல புராணம்) (தேவரிஷிகள்துதித்தது)

गजवक्त्रस्तुतिः

नमस्ते गजवक्त्रय गणेशाय नमो नमः।
अनन्तानन्दभोक्त्रे वै ब्रह्मणे ब्रह्मरूपिणे॥ १॥

आदिमध्यान्तहीनाय चराचरमयाय ते।
अनन्तोदरसंस्थाय नाभिशेषाय ते नमः॥ २॥

कर्त्रे पात्रे च संहर्त्रे त्रिगुणानामधीश्वर।
सर्वसत्ताधरायैव निर्गुणाय नमो नमः॥ ३॥

सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं सिद्धिबुद्धिप्रदाय च।
ब्रह्मभूताय देवेश सगुणाय नमो नमः ॥ ४॥

परशुं दधते तुभ्यं कमलेन प्रशोभिने।
पाशाभयधरायैव महोदर नमो नमः ॥ ५॥

मूषकाऽऽरूढदेवाय मूषकध्वजिने नमः।
आदिपूज्याय सर्वाय सर्वपूज्याय ते नमः ॥ ६॥

गुणसंयुक्तकायाय निर्गुणात्मकमस्तक।
तयोरभेदरूपेण चैकदन्ताय ते नमः ॥ ७॥

वेदान्तगोचरायैव वेदान्तालभ्यकाय ते।
योगाधीशाय वै तुभ्यं ब्रह्माधीशाय ते नमः ॥ ८॥

अपारगुणधारायाऽनन्तमायाप्रचालक।
नानाऽवतारभेदाय शान्तिदाय नमो नमः ॥ ९॥

वयं धन्या वयं धन्या यैर्दृष्टो गणनायकः।
ब्रह्मभूयमयस्साक्षात् प्रत्यक्षं पुरतः स्थितः ॥ १०॥

கஜவக்த்ரஸ்துதி

நமஸ்தே கஜவக்த்ராய கணேஶாய நமோ நம:।
அநந்தாநந்த போக்த்ரே வை ப்ரஹ்மணே ப்ரஹ்மரூபிணே॥ 1

ஆதிமத்த்யாந்தஹீநாய சராசரமயாய தே।
அநந்தோதரஸம்ஸ்த்தாய நாபிஶேஷாய தே நம:॥ 2

கர்த்ரே பாத்ரே ச ஸம்ஹர்த்ரே த்ரிகுணாநாமதீஶ்வர।
ஸர்வஸத்தாதராயைவ நிர்குணாய நமோ நம:॥ 3

ஸித்த்திபுத்த்திபதே துப்ப்யம் ஸித்த்திபுத்த்திப்ரதாய ச।
ப்ரஹ்மபூதாய தேவேஶ ஸகுணாய நமோ நம;॥ 4

பரஶும் தததே துப்யம் கமலேந ப்ரஶோபிநே।
பாஶாபயதராயைவ மஹோதர நமோ நம:॥ 5

மூஷகாரூடதேவாய மூஷகத்த்வஜிநே நம:।
ஆதிபூஜ்யாய ஸர்வாய ஸர்வபூஜ்யாய தே நம:॥ 6

குணஸம்யுக்தகாயாய நிர்குணாத்மகமஸ்தக ।
தயோரபேதரூபேண சைகதந்தாய தே நம: ॥ 7

வேதாந்த கோசராயைவ வேதாந்தலப்ப்யகாய தே ।
யோகாதீஶாய வை துப்ப்யம் ப்ரஹ்மாதீஶாய தே நம: ॥ 8

அபாரகுணதாராயாநந்தமாயாப்ரசாலக ।
நாநாவதாரபேதாய ஶாந்திதாய நமோ நம: ॥ 9

வயம் தந்யா வயம் தந்யா யைர் த்ருஷ்டோ கணநாயக: ।
ப்ரஹ்மபூயமயஸ் ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஷம் புரத: ஸ்தித: ॥ 10

யானை முகத்தோனும், கணங்களின் தலைவரும், வரையற்ற ஆனந்தம் அனுபவிப்பவரும் பரம்பொருளும் வேதவடிவினரும் ஆதியும் நடுவும் முடிவுமற்றவரும், அசைவதும் அசையாததுமான உலகப்பொருளானவரும், அளவிற்குட்படாத வயிற்றால் அடையாளம் காட்டப்பெறுபவரும் தொப்புளளவில் ஆதிசேஷனை அணியாகக் கொண்டவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (1-2) உலகைப் படைத்துக் காத்து ஒடுக்குபவரும் முக்குணங்களுக்கும் தலைவரும், உலகின் இருக்கைக்கு ஆதாரமும் நிர்குணமும் ஸித்த்திதேவிக்கும் புத்த்திதேவிக்கும் கணவரும், செயல் நிறைவும் செயலாற்றலும் அறிவும் தருபவரும், பரம்பொருளாக இருப்பவரும் தேவர்களின் தலைவரும் ஸகுணருமான உம்மை வணங்குகிறோம். (3-4) கோடரி, ஏந்தி தாமரையை அழகாகக் காட்டி, பாசமும் அபயமுத்திரையும் தாங்கிய பெரு வயிறு கொண்ட கணேசரே வணக்கம் (5) பெருச்சாளியின் மீதமர்ந்து, அதனையே கொடியாகக் கொண்டு எல்லாப் பணிகளின் தொடக்கத்திலும் வழிபடப்பெற்று எல்லாமாகி எல்லாராலும் வணங்கப் பெறுகிறவருக்கு வணக்கம் (6) ஸகுணம் என்பதை உணர்த்துகிற உடலும் நிர்குணம் என்பதை உணர்த்துகிற தலையும் நிர்குணத் தோற்றங்களுக்கிடையே வேற்றுமையின்மையும் காட்டுகிற ஏக தந்தருக்கு வணக்கம் (7) வேத முடிவால் விளக்கப் பெறுபவரும் வேத முடிவினுள் அடங்காதவரும், யோக நாதனுமான மும்மூர்த்திகளின் தலைவருக்கு நமஸ்காரம் (8) எண்ணற்ற குணங்களுக்கு ஆதாரமும் முடிவு காண முடியாத மாயையை இயக்குபவரும்

பல்வேறு அவதாரங்கள் கொண்டவரும் சாந்தி அளிப்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (9) கணநாதரைக் கண்ட நாங்கள் தன்யர்கள்! பரம்பொருளே வடிவுடன் எமக்கு முன் வடிவுள்ள தாகத் தோன்றியுள்ளது (தேவர்ஷிகள் துதித்தது) - முத்கல புராணம்

वक्रतुण्डस्तोत्रम्

सदा ब्रह्मभूतं विकारादिहीनं विकारादिभूतं महेशादिवन्द्यम्।
अपारस्वरूपं स्वसंवेद्यमेकं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ १ ॥
अजं निर्विकल्पं कलाकालहीनं हृदिस्थं सदा साक्षिरूपं परेशम्।
जनज्ञानकारं प्रकाशैर्विहीनं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ २ ॥
अनन्तस्वरूपं सदानन्दकन्दं प्रकाशस्वरूपं सदा सर्वगं तम्।
अनादिं गुणादिं गुणाधारभूतं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ ३ ॥
धरावायुतेजोमयं तोयभावं सदाकाशरूपं महाभूतसंस्थम्।
अहंकारधारं तमोमात्रसंस्थं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ ४ ॥
रविं प्राण विष्णुप्रचेतो यमेशविधात्रश्विवैश्वानरेन्द्रप्रकाशम्।
दिशां बोधकं सर्वदेवाधिरूपं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ ५ ॥
उपस्थत्वगुक्षीक्षणस्थप्रकाशं कराङ्घ्रिस्वरूपं कृतप्राणचिह्नम्।
गुदस्थं श्रुतिस्थं महाखप्रकाशं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ ६ ॥
रजोरूपसृष्टिप्रकाशो विधिं तं सदा पालके केशवं सत्त्वसंस्थम्।
तमोरूपधारं हरं संहरन्तं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ ७ ॥
दिशाधीशरूपं सदाशास्वरूपं ग्रहादिप्रकाशं ध्रुवादिं खगस्थम्।
अनन्तोडुरूपं तदाकारहीनं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ ८ ॥
महत्तत्वरूपं प्रधानस्वरूपं अहंकारधारं त्रयीबोधकारम्।
अनाद्यन्तमायं तदाधारपुच्छं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ ९ ॥
सदा कर्मधारं फलैः स्वर्गदं तमकर्मप्रकाशेन मुक्तिप्रदं तम्।
विकर्मादिना यातनाधारभूतं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ १० ॥

अलोभस्वरूपं सदा लाभधारं जनज्ञानकारं जनाधीशपालम्।
नृणां सिद्धिदं मानदं मानवस्थं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ ११ ॥
लतावृक्षरूपं सदा पक्षिरूपं धनादिप्रकाशं सदा धान्यरूपम्।
प्रसूपुत्रपौत्रादिनानास्वरूपं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ १२ ॥
खगेशस्वरूपं वृषादिप्रसंस्थं मृगेन्द्रादिबोधं मृगेन्द्रस्वरूपम्।
धराधारहेमाद्रिमेरुस्वरूपं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ १३ ॥
सुवर्णादिधातुस्थसद्रङ्गसंस्थं समुद्रादिमेघस्वरूपं जलस्थम्।
जले जन्तुमत्स्यादिनानाविभेदं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ १४ ॥
सदा शेषनागादिनागस्वरूपं सदा नागभूषं च लीलाकरं तैः।
सुरारिस्वरूपं च दैत्यादिभूतं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ १५ ॥
वरं पाशधारं सदा भक्तपोषं महापौरुषं मायिनं सिंहसंस्थम्।
चतुर्बाहुधारं सदा विघ्ननाशं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ १६ ॥
गणेशं गणेशादिवन्द्यं सुरेशं परं सर्वपूज्यं सुबोधादिगम्यम्।
महावाक्यवेदान्तवेद्यं परेशं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ १७ ॥
अनन्तावतारैः सदा पालकं तं स्वधर्मादिसंस्थं जनं कारयन्तम्।
सुरैर्दैत्यपैर्वन्द्यमेकं समस्थं नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥ १८ ॥
न विन्दन्ति यं वेदवेदज्ञमर्त्या न विन्दन्ति यं शास्त्रशास्त्रज्ञभूपाः
न विन्दन्ति यं योगयोगीशकाद्या नमामः सदा वक्रतुण्डं भजामः ॥

வக்ரதுண்ட ஸ்தோத்ரம்

ஸதா ப்ரஹ்மபூதம் விகாராதிஹீநம் விகாராதிபூதம் மஹேபசாதி - வந்த்யம்
அபாரஸ்வரூபம் ஸ்வஸம்வேத்யமேகம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம: ॥ 1
அஜம் நிர்விகல்பம் கலாகாலஹீநம் ஹ்ருதிஸ்த்தம் ஸதா ஸாக்ஷிரூபம் பரேஶம்।
ஜநஜ்ஞாநகாரம் ப்ரகாசைர் விஹீநம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம: ॥ 2
அநந்தஸ்வரூபம் ஸதாநந்தகந்தம் ப்ரகாஶஸ்வரூபம் ஸதா ஸர்வகம் தம்।
அநாதிம் குணாதிம் குணாதாரபூதம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம: ॥ 3
தராவாயுதேஜோமயம் தோயபாவம் ஸதாகாசரூபம் மஹாபூதஸம்ஸ்த்தம்।
அஹம்காரதாரம் தமோமாத்ரஸம்ஸ்தம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம: ॥ 4

ரவி-ப்ராண-விஷ்ணு-ப்ரசேதோ-யமேச விதாத்ரஶ்வி - வைஶ்வாநரேந்த்ர - ப்ரகாஶம்।
திஶாம் போதகம் ஸர்வதேவாதிரூபம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 5

உபஸ்த்தத்வகுக்தீக்ஷண ஸ்த்தப்ரகாஶம் கராங்க்ரிஸ்வரூபம் க்ருதப்ராணஜிஹ்வம்
குதஸ்த்தம் ஶ்ருதிஸ்ததம் மஹாகப்ரகாசம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 6

ரஜோரூபஸ்ருஷ்டிப்ரகாஶே விதிம் தம் ஸதா பாலகே கேஶவம் ஸத்வஸம்ஸ்த்தம்॥
தமோரூபதாரம் ஹரம் ஸம்ஹரந்தம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 7

திஶாதீஶரூபம் ஸதாஶாஸ்வரூபம் க்ரஹாதிப்ரகாஶம் த்ருவாதிம் ககஸ்தம்।
அநந்தோடுரூபம் ததாகாரஹீநம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 8

மஹத்தத்வரூபம் ப்ரதாநஸ்வரூபம் அஹம்காரதாரம் த்ரயீபோதகாரம்।
அநாத்யந்தமாயம் ததாதாரபுச்சம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 9

ஸதா கர்மதாரம் பலே: ஸ்வர்கதம் தம் அகர்மப்ரகாசேந முக்திப்ரதம் தம்।
விகர்மாதிநா யாதநாதாரபூதம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 10

அலோபஸ்வரூபம் ஸதா லாபதாரம் ஜநஜ்ஞாநகாரம் ஜநாதீஶபாலம்।
ந்ருணாம் ஸித்த்திதம் மாநதம் மாநவஸ்த்தம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 11

லதாவ்ருக்ஷரூபம் ஸதா பக்ஷிரூபம் தநாதிப்ரகாசம் ஸதா தாந்யரூபம்।
ப்ரஸூ - புத்ர பௌத்ராதி - நாநா - ஸ்வரூபம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 12

ககேஶஸ்வரூபம் வ்ருஷாதிப்ரஸம்ஸ்தம் ம்ருகேந்த்ராதிபோதம் ம்ருகேந்த்ரஸ்வரூபம்
தராதாரஹேமாத்ரிமேருஸ்வரூபம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 13

ஸுவர்ணாதி - தாதுஸ்த - ஸத்ரங்கஸம்ஸ்த்தம் ஸமுத்ராதி - மேகஸ்வரூபம் ஜலஸ்தம்
ஜலே ஜந்துமத்ஸ்யாதி - நாநாவிபேதம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம: 14

ஸதா ஶேஷநாகாதிநாகஸ்வரூபம் ஸதா நாகபூஷம் ச லீலாகரம் தை:।
ஸுராரிஸ்வரூபம் ச தைத்யாதிபூதம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 15

வரம் பாசதாரம் ஸதா பக்தபோஷம் மஹாபௌருஷம் மாயிநம் ஸிம்ஹஸம்ஸ்த்தம்
சதுர்பாஹுதாரம் ஸதா விக்நநாஶம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 16

கணேஶம் கணேஶாதி - வந்த்யம் - ஸுரேஶம் பரம் ஸர்வபூஜ்யம் ஸுபோதாதிகம்யம்।
மஹாவாக்யவேதாந்தவேத்யம் பரேசம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 17

அநந்தாவதாரை: ஸதா பாலகம் தம் ஸ்வதர்மாதி - ஸம்ஸ்த்தம் ஜநம் காரயந்தம்।
ஸுரை: தைத்யபை: வந்த்யமேகம் ஸமஸ்தம் நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 18

ந விந்தந்தி யம் வேத - வேதஜ்ஞ - மர்த்யா: ந விந்தந்தி யம் ஶாஸ்த்ர - ஶாஸ்த்ரஜ்ஞபூபா:।
ந விந்தந்தி யம் யோக - யோகீஶகாத்யா: நமாம: ஸதா வக்ரதுண்டம் பஜாம:॥ 19

எப்போதும் பிரம்மரூபமாய் மாறுபாடுகளற்றும் மாறுபாடுகளுக்கு ஆதிகாரணமாயும் மஹேசரால் வணங்கப்பெற்றும் கரைகாணமுடியாத பெருமையுடன் தனக்குள்ளேயே தன்னால் அறியத்தக்க வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (1)

பிறப்பும் வேறுபாடுமற்றவரும், வடிவம், காலம் என்ற மாறுபாடுகள் அற்றவரும், ஹ்ருதயத்தில் ஸாக்ஷிசைதன்யமான பரப்பிரம்மமும், ஜனங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கிறவரும், மற்றொன்றினால் பிரகாசிக்காதவருமான வக்ரதுண்டரை நமஸ்கரிக்கிறோம், வழிபடுகிறோம். (2)

முடிவில்லாத ஸ்வரூபமுடையவரும், எப்பொழுதும் ஆநந்த பிரகாசரூபரும், எல்லாவற்றிலும் பரவி நிற்பவரும் ஆதியற்றவரும், குணங்களுக்கு ஆரம்பமும் ஆதாரமுமானவருமான வக்ரதுண்டரை நமஸ்கரித்து வழிபடுகிறோம். (3)

பூமி, வாயு, தேஜஸ், ஜலம், ஆகாசம், என்ற மகா பூதங்களாக இருக்கிறவரும், அஹங்காரத்திற்கு ஆதாரமானவரும் உலகம் படைக்கப்படுமுன் இந்த தமோ குண (விளக்கமின்மை) நிலையில் இருப்பவருமான வக்ர துண்டரை நமஸ்கரித்து வழிபடுகிறோம். (4)

சூர்யன், உயிரான காற்று, விஷ்ணு, வருணன் யமன், அச்விநீதேவர், பிரம்மா, வைச்வானரர், (அக்கினி) இந்த்ரன் திக் தேவதைகள் ஆகியவர்களுக்கு ஒளியைக் கொடுத்து எல்லாத் தேவர்களுமாக விளங்கும் வக்ரதுண்டரை நமஸ்கரித்து வழிபடுகிறோம். (5)

ஆண் - பெண் குறி, தோல் வாக்கு, நேத்திரம், கை, கால், பிராணன், நாக்கு மலத்வாரம் காது, மஹாகாசம் இவற்றிலிருந்து இயக்கி வைக்கும் வக்ரதுண்டரை நமஸ்கரித்து வழிபடுகிறோம். (6)

ரஜோ குணமயமான ஸ்ருஷ்டி செய்யும் பிரம்மாவாக, ஸத்துவகுணமான பாலனம் செய்கிற கேசவராக, தமோ குணமான ஸம்ஹாரம் செய்கிற ஹரனாக இருக்கின்ற வக்ரதுண்டரை நமஸ்கரித்து வழிபடுகிறோம். (7)

திக்தேவதைகள், திக்குகள், கிரகங்கள் முதலான காலத்தைக் காட்டுபவர். துருவன் முதலான நக்ஷத்திரங்கள் என்ற பலவடிவங்களை ஏற்றவரும் அவ்வடிவங்கள் நிலையில் இருப்பவருமான வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். *(8)*

மஹத் தத்துவம், ப்ரதானம், அகங்காரம் என்ற ரூபம் தரித்தவரும், வேதத்தை உபதேசிக்கிறவரும், ஆதி அந்தமற்ற மாயையும் அதற்கு ஆதாரமுமான வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (9)

கடமையாக விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களில் நின்று அவற்றின் பயனாக ஸ்வர்கத்தைக் கொடுக்கிறவரும், அகர்மம் என்ற மார்கத்தை உபதேசித்து முக்தி கொடுப்பவரும் செய்யத்தகாததைச் செய்தும் செய்யத்தக்கதை செய்யாததுமான விகர்மம் என்ற பாபங்களால் யாதனா சரீரத்தைக் கொடுத்து நரகத்துக்கு அனுப்புகிறவருமான வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (10)

லோபமின்மையின் வடிவானவரும், எப்பொழுதும் லாபத்தைக் கொடுக்கிறவரும், ஜனங்களுக்கு நல்லறிவைக் கொடுக்கிறவரும், அரசர்களுக்கு அதிபதியும், ஜனங்களிடம் ஸித்தியும் பெருமையும் கொடுப்பவருமான வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (11)

கொடிகள் மரங்கள், பறவைகள் தனதானியங்கள் முதலியவைகளாகவும் தகப்பன், பிள்ளை பேரன் என்ற பல உருவங்களாகவும் விளங்கும் வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (12)

கருடன், ரிஷபம், பசு, சிங்கம், பொன்மலை, மேருமலை முதலிய வடிவங்களைத் தரித்த வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (13)

தங்கம் முதலான உலோகங்களின் வண்ணத்தில் இருப்பவரும் கடல் வாழ் பிராணி மீன் முதலிய பல உருவங்களில் விளங்குகிறவருமான வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (14)

சேஷன் முதலான ஸர்ப்ப வடிவினரும் எப்பொழுதும் நாகாபரணம் பூண்டவரும் அவற்றுடன் லீலை செய்பவரும்,

அஸுர ராக்ஷஸ வடிவினருமான வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (15)

சிறந்தவரும், பாசத்தைத் தரித்தவரும், பக்தர்களைப் போஷிப்பவரும், மகாபுருஷரும், மாயாவியும், சிங்கத்தில் இருப்பவரும், நான்கு கைகளை உடையவரும், விக்கினங்களை அறவே நீக்குகிறவருமான வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (16)

கணேசரும், மற்ற கணேச அவதாரங்களால் வணங்கப் பெற்றவரும், தேவர்களுக்கு ஈசரும், பரம்பொருளாக எல்லோராலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், நல்ல புத்தியாலும், மஹாவாக்யம் எனும் வேதாந்தம் ஆகியவற்றினாலும் அடையக்கூடியவருமான பரமேச்வரர் வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (17)

எண்ணற்ற அவதாரங்களால் எப்போதும் காப்பவரும், ஜனங்களை அவரவர்களின் தர்மத்தில் நிலை நிறுத்துபவரும், தேவர் அசுரர் முதலிய எல்லோராலும் வணங்கத்தக்கவரும் சமநிலையில் இருப்பவருமான வக்ரதுண்டரை வணங்கி வழிபடுகிறோம். (18)

வேதம், வேதமறிந்தவர்கள், சாஸ்த்ரம், சாஸ்த்ரத்தில் சிறந்த அறிஞர்கள் அரசர்கள் யோக சாஸ்திரம், யோகிகள்வரர்கள் ஆகியவர்களால் எட்ட முடியாத வக்ரதுண்டரை பூஜிக்கிறோம். (தேவரிஷிகள் துதித்தது) - முத்கல புராணம். (19)

एकदन्तस्तोत्रम्

सदात्मरूपं सकलादिभूतममायिनं सोऽहमचिन्त्यबोधम्।
अनादिमध्यान्तविहीनमेकं तमेकदन्तं शरणं व्रजामः॥ १॥
अनन्तचिद्रूपमयं गणेशमभेदभेदादिविहीनमायम्।
हृदि प्रकाशस्य धरं स्वधीस्थं तमेकदन्तं शरणं व्रजामः॥ २॥
समाधिसंस्थं हृदि योगिनां हि प्रकाशरूपेण विभान्तमेवम्।
सदा निरालंबसमाधिगम्यं तमेकदन्तं शरणं व्रजामः॥ ३॥
स्वबिम्बभावेन विलासयुक्तां प्रकृत्य मायां विविधस्वरूपाम्।
स्ववीर्यकं तत्र ददाति यो वै तमेकदन्तं शरणं व्रजामः॥ ४॥

यदीयवीर्येण समर्थभूत स्वमायया संरचितं च विश्वम्।
तुरीयकं ह्यात्मकवित्तिसंज्ञं तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ ५ ॥
त्वदीयसत्ताधरमेकदन्तं गुणेश्वरं यं गुणबोधितारम्।
भजन्त आपुः तमजं त्रिसंस्यास्तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ ६ ॥
ततस्त्वया प्रेरितनादकेन सुषुप्तिसंज्ञं रचितं जगद्वै।
समानरूपं च तथैकभूतं तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ ७ ॥
तदेव विश्वं कृपया तवैव संभूतमादौ तमसा विभातम्।
अनेकरूपं च तथैकभूतं तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ ८ ॥
ततस्त्वया प्रेरितकेन सृष्टं सुसूक्ष्मभावं जगदेकसंस्थम्।
सुसात्त्विकं स्वप्नमनन्तमाद्यं तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ ९ ॥
तत् स्वप्नमेवं तपसा गणेश सुसिद्धिरूपं द्विविधं बभूव।
सदैकरूपं कृपया च ते यत् तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ १० ॥
त्वदाज्ञया तेन सदा हृदिस्थ तथा सुसृष्टं जगदंशरूपम्।
विभिन्नजाग्रन्मयमप्रमेयं तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ ११ ॥
तदेव जाग्रद्रजसा विभातं विलोकितं त्वत्कृपया स्मृतेश्च।
बभूव भिन्नं च सदैकरूपं तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ १२ ॥
तदेव सृष्ट्वा प्रकृतिस्वभावात् तदन्तरे त्वं च विभासि नित्यम्।
धियः प्रदाता गणनाथ एकस्तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ १३ ॥
सर्वे ग्रहा भान्ति यदाज्ञया च प्रकाशरूपाणि विभान्ति खे वै।
भ्रमन्ति नित्यं स्वविहारकार्यात् तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ १४ ॥
त्वदाज्ञया सृष्टिकरो विधाता त्वदाज्ञया पालक एव विष्णुः।
त्वदाज्ञया संहरको हरोऽपि तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ १५ ॥
यदाज्ञया भूस्तु जले प्रसंस्था यदाज्ञयाऽऽपः प्रवहन्ति नद्यः।
स्वतीरसंस्थश्च कृतः समुद्रस्तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ १६ ॥
यदाज्ञया देवगणा दिविस्था यच्छन्ति वै कर्मफलानि नित्यम्।
यदाज्ञया शैलगणाः स्थिरा वै तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ १७ ॥

यदाज्ञया शेष इलाधरो वै यदाज्ञया मोहद एव कामः ।
यदाज्ञया कालधरोऽर्यमा च तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ १८ ॥
यदाज्ञया वाति विभाति वायुर्यदाज्ञयाऽग्निर्जठरादिसंस्थः ।
यदाज्ञयेदं सचराचरं च तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ १९ ॥
तदन्तरिक्षे स्थितमेकदन्तं त्वदाज्ञया सर्वमिदं विभाति ।
अनन्तरूपं हृदि बोधकं त्वां तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ २० ॥
सुयोगिनो योगबलेन साध्यं प्रकुर्वते कः स्तवने समर्थः ।
अतः प्रणामेन सुसिद्धिदोऽस्तु तमेकदन्तं शरणं व्रजामः ॥ २१ ॥

ஏகதந்த ஸ்தோத்திரம்

ஸதாத்மரூபம் ஸகலாதிபூதம் அமாயிநம் ஸோஹமசிந்த்ய போதம்।
அநாதிமத்த்யாந்தவிஹீநமேகம் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 1
அநந்தசித்ரூபமயம் கணேசம் அபேதபேதாதிவிஹீநம் ஆத்யம்।
ஹ்ருதி ப்ரகாசஸ்ய தரம் ஸ்வதீஸ்தம் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 2
ஸமாதிஸம்ஸ்த்தம் ஹ்ருதி யோகிநாம் ஹி ப்ரகாசரூபணே விபாந்தமேவம்।
ஸதா நிராலம்பஸமாதிகம்யம் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 3
ஸ்வபிம்பபாவேந விலாஸயுக்தாம் ப்ரக்ருத்ய மாயாம் விவிதஸ்ரூபாம்।
ஸ்வவீர்யகம் தத்ர ததாதி யோ வை தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 4
யதீயவீர்யேண ஸமர்த்தபூத ஸ்வமாயயா ஸம்ரசிதம் ச விஶ்வம்।
துரீயகம் ஹ்யாத்மகவித்திஸம்ஜ்ஞும் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 5
த்வதீயஸத்தாதரமேகதந்தம் குணேஶ்வரம் யம் குணபோதிதாரம்।
பஜந்த ஆபுஸ் தமஜும் த்ரிஸம்ஸ்தாஸ் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 6
ததஸ் த்வயா ப்ரேரிதநாதகேந ஸுஷுப்திஸம்ஜ்ஞும் ரசிதம் ஜகத் வை।
ஸமாநரூபம் ச ததைகபூதம் தமேகதந்தம் சரணம் வ்ரஜாம:॥ 7
ததேவ விஶ்வம் க்ருபயா தவைவ ஸம்பூதமாதௌ தமஸா விபாதம்।
அநேகரூபம் ச ததைகபூதம் தமேககந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 8
ததஸ் த்வயா ப்ரேரிதகேந ஸ்ருஷ்டம் ஸுஸூக்ஷ்மபாவம் ஜகதேகஸம்ஸ்த்தம்।
ஸுஸாத்விகம் ஸ்வப்நமநந்தமாத்யம் தமேகதந்தம் சரணம் வ்ர்ஜாம:॥ 9
தத் ஸ்வப்நமேவம் தபஸா கணேஶ ஸுஸித்த்திரூபம் த்விவிதம் பபூவ।
ஸதைகரூபம் க்ருபயா ச தே யத் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 10
த்வதாஜ்ஞுயா தேந ஸதா ஹ்ருதிஸ்த ததா ஸுஸ்ருஷ்டம் ஜகதம்ஶரூபம்।
விபிந்நஜாக்ரந்மயமப்ரமேயம் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 11

ததேவ ஜாக்ரத் ரஜஸா விபாதம் விலோகிதம் த்வத்க்ருபயா ஸ்ம்ருதேஶ்ச।
பபூவ பிந்நம் ச ஸதைகரூபம் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 12
ததேவ ஸ்ருஷ்ட்வா ப்ரக்ருதிஸ்வபாவாத் தததந்தரே த்வம் ச விபாஸி நித்யம்।
திய: ப்ரதாதா கணநாத ஏகஸ் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம:॥ 13
ஸர்வே க்ரஹா பாந்தி யதாஜ்ஞயா ச ப்ரகாசரூபாணி விபாந்திகே வை।
ப்ப்ரமரந்தி நித்யம் ஸ்வவிஹாரகார்யாத் தமேகதந்தம் ஶரணம் வ்ரஜாம: 14
த்வதாஜ்ஞயா ஸ்ருஷ்டிகரோ விதாதா த்வதாஜ்ஞயா பாலக ஏவ விஷ்ணு:।
த்வதாஜ்ஞயா ஸம்ஹரகோ ஹரோபி தமேகதந்தம் சரணம் வ்ரஜாம:॥ 15
யதாஜ்ஞயா பூஸ்து ஜலே ப்ரஸம்ஸ்தா யதாஜ்ஞயாப: ப்ரவஹந்தி நத்ய:।
ஸ்வதீரஸம்ஸ்தச்ச க்ருத: ஸமுத்ரஸ் தமேகதந்தம் சரணம் வ்ரஜாம:॥ 16
யதாஜ்ஞயா தேவகணா திவிஸ்தா யச்சந்தி வை கர்மபலாநி நித்யம்।
யதாஜ்ஞயா சைலகணா: ஸ்திரா வை தமேகதந்தம் சரணம் வ்ரஜாம:॥ 17
யதாஜ்ஞயா சேஷ இலாதரோ வை யதாஜ்ஞயா மோஹத ஏவ காம:।
யதாஜ்ஞயா காலதரோர்யமா ச தமேகதந்தம் சரணம் வ்ரஜாம:॥ 18
யதாஜ்ஞயா வாதி விபாதி வாயுர் யதாஜ்ஞயாக்நிர் ஜடராதி - ஸம்ஸ்த்த:।
யதாஜ்ஞயேதம் ஸசராசரம் ச தமேகதந்தம் சரணம் வ்ரஜாம:॥ 19
ததந்தரிக்ஷே ஸ்திதமேகதந்தம் த்வதாஜ்ஞயா ஸர்வமிதம் விபாதி।
அநந்தரூபம் ஹ்ருதி போகதம் த்வாம் தமேகதந்தம் சரணம் வ்ரஜாம:॥ 20
ஸுயோகிநோ யோகபலேந ஸாத்யம் ப்ரகுர்வதே க: ஸ்தவநே ஸமர்த்த:।
அத: ப்ரணாமேந ஸுஸித்திதோஸ்து தமேகதந்தம் சரணம் வ்ரஜாம:॥ 21

பேரிருக்கையான ஆத்மரூபமும், எல்லாவற்றிற்கும் முதலும், மாயையற்றவரும், ஸோஹம் (அஜபா மந்திரப்பொருள்) வடிவினரும், நினைக்க இயலாத ஞானரூபமானவரும், அடி நடு முடிவு இல்லாத தனித்தவருமான ஏகதந்தரைச் சரணமடைகிறோம். (1)

வரையற்ற சித்ரூபமானவரும், கணேசரும், பேதம் அபேதம் முதலியவை நீங்கினவரும், முதற்பொருளானவரும், ஹ்ருதயத்தில் ஒளிர்பவரும் அவரவரது புத்தியில் வீற்றிருப்பவருமான ஏகதந்தரைச் சரணமடைகிறோம். (2)

யோகிகளுடைய நிலையில் ஹ்ருதயத்தில் ஸமாதி ஒளி வடிவில் விளங்குகிறவரும், எப்பொழுதும் நிராலம்ப ஸமாதியால் அடையக்கூடியவருமான ஏகதந்தரைச் சரணமடைகிறோம். (3)

தாம் பிம்பமாக இருந்து மாயையில் பிரதி பிம்பமாக தோன்றி அதனைப் பலவாக ஆக்கி பலவாறு விளையாடி மாயாசக்தியால் தமது வீர்யத்தைச் செலுத்துகிற ஏகதந்தரைச் சரணமடைகிறோம். *(4)*

எவரது வீர்யத்தினால் ஆற்றல் கொண்ட மாயையால் ப்ரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டதோ, ஆத்ம நிலை பெறுதல் என்ற துரீய நிலையான ஏகதந்தரைச் சரணமடைகிறோம். *(5)*

உமது பேரிருக்கை நிலையைக் காட்டுகின்ற ஒற்றைக் கொம்பை, குணேசனாக முக்குணங்களை உணர்த்துவதாக வழிபடுகிற முக்குண நிலையிலுள்ளவர்கள் உம்மையே அடைந்தார்களோ அந்த ஏகதந்தரைச் சரணடைகிறோம். *(6)*

பிறகு நீர் நாதசக்தியைத் தூண்ட ஸுஷுப்தி என்ற நிலையில் உலகம் அமைக்கப்பட்டது. அப்போது எல்லாம் ஸம நிலை அடைந்தன. அந்த ஏகதந்தரைச் சரணடைகிறோம். *(7)*

ஸுஷுப்தியிலுள்ள உலகம் தமோ குணத்தால் விளக்கப்பட்டு பலவாக இருந்தும் உமது கிருபையால் ஒன்றே போலாகியது. அந்த ஏகதந்தரைச் சரணடைகிறோம். *(8)*

பிறகு நீர் தூண்ட ஒன்றாயிருந்த உலகம் (ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் எனப்பிரிந்து) ஸூக்ஷ்ம நிலை ஸத்வகுண மிகுதியால் அளவில் அடங்காத கனவு நிலை பெற்றது. அந்த ஏகதந்தரைச் சரணடைகிறோம். *(9)*

கணேசரே! அந்த ஸ்வப்ன நிலையும் தவத்தால் உருவமைந்து ஜடம் சேதனம் என்று உன் அருளால் இரு நிலையையடைந்தது. அந்த ஏகதந்தனைச் சரணடைகிறோம். *(10)*

எப்போதும் இதயத்தில் அமர்ந்திருப்பவரே, உம் ஆணையால் விழிப்பு நிலையை அடைந்த அந்த உலகம் பல்வேறு தோற்றங்களால் அளவிட முடியாத நிலை பெற்றது. அந்த ஏகதந்தரைச் சரணடைகிறோம். *(11)*

விழிப்பு நிலையடைந்த உலகம் ரஜோ குணத்தால் ஒளியும் பெற்று உம் கிருபையாலும் நினைவில் நின்றமையாலும் ஒன்றே பலவாயிற்று. அந்த ஏகதந்தரைச் சரணடைகிறேன். *(120*

உலகைப் படைத்து அதற்கென இயல்புகள் தந்து அத்துள் புகுந்து ஊக்கமும் அறிவும் ஊட்டுகிற கணநாதரான ஏகதந்தரைச் சரணம் அடைகிறேன். *(13)*

எவரது ஆணையால் எல்லா கிரஹங்களும் ஒளி மண்டலங்களாக தம் தம் பணிக்கேற்ப சுழல்கின்றனவோ அந்த ஏகதந்தரைச் சரணடைகிறோம். (14)

உமது ஆணையால் பிரும்மா உலகைப் படைக்கிறார். விஷ்ணு உலகைக் காக்கிறார். ஹரன் ஒடுக்குகிறார் அந்த ஏகதந்தரான உம்மைச் சரணடைகிறோம். (15)

எவரது ஆணையால் பூமி நீரில் மிதக்கிறதோ, நீர் ஆறுகளாகப் பெருகி ஓடுகிறதோ, கடல் தன் கரைக்குள் அடங்கி நிற்கிறதோ அந்த ஏகதந்தரைச் சரணடைகிறோம். (16)

எவருடைய கட்டளையினால் ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ள தேவர்கள் கர்மபலன்களை எப்பொழுதும் கொடுக்கிறார்களோ, மலைகள் ஸ்திரமாக நிற்கின்றனவோ, ஆதிசேஷர் பூமியைத் தாங்குகிறாரோ, மன்மதன் மோகத்தைக் கொடுக்கிறானோ, யமன் காலனாகிறானோ, காற்று வீசுகிறதோ, வயிறு முதலிய ஸ்தானங்களில் அக்கினி அடங்கி நிற்கிறதோ சராசரங்கள் தம் தம் தமது பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனவோ அந்த ஏகதந்தரைச் சரணமடைகிறோம். (17-19)

வான் போன்ற எவரது ஸ்வரூபத்துக்குள் எல்லாம் நிற்கிறதோ, எவருடைய உத்தரவால் ப்ரகாசிக்கின்றனவோ, அழிவற்றவராக ஹ்ருதயத்தில் அறிவூட்டுபவராக எவர் இருக்கிறாரோ, அந்த ஏகதந்தரைச் சரணமடைகிறோம். (20)

சிறந்த யோகியர் யோகிபலத்தால் மட்டும் தங்களை அடைவர், யார் ஸ்தோத்திரம் செய்ய இயலும்? ஆகையால் நமஸ்காரத்தினால் மட்டுமே எமக்கு ஸித்தி கிடைக்க வேண்டும். ஏகதந்தரைச் சரணமடைகிறோம். (21) (முத்கல புராணம் - தேவரிஷிகள் துதித்தது)

महोदरस्तोत्रम्

अमेयमायामितविक्रमाय निरञ्जनायाथ गणेश्वराय।
अमायिने मायिकमोहनाय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १॥
मनोवचोहीनतया स्थिताय मनोवचोयुक्तगजाननाय।
अयोगसंयोगमयाय दुण्ढे नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ २॥

विदेहरूपाय च बोधकाय तथाहि सोऽहंपदभोगकाय।
सदा सुबिन्द्वात्मकदेहगाय नमो नमस्तेस्तु महोदराय॥ ३॥
गुणेशरूपाय सुषुप्तिकाय तथा सुसूक्ष्माय च जाग्रते ते।
हरीशकञ्जादिषु संस्थिताय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ ४॥
शुभाशुभाकारधराय भूम्ने शुभाशुभादौ च सुपूजिताय।
शुभाशुभे कर्मणि सिद्धिदाय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ ५॥
कर्त्रे सुपात्रे हरणाय कालप्रकाशरूपाय च भानवे ते।
क्रियास्वरूपाय च शक्तिदाय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ ६॥
यमाय चन्द्राय च वायवे वै कुबेररूपाय पुरंदराय।
शिवाय वह्न्यात्मकनैर्ऋताय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ ७॥
अनन्तरूपाय जलेशकाय प्रजापतेः रूपधराय पाशिन्।
दिगीशपालाय दिशामयाय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ ८॥
सुरासुराणं च समाय नित्यं सुरासुराकारधराय धात्रे।
पिशाचगन्धर्वमयाय यक्ष नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ ९॥
धरास्वरूपाय जलप्रकाश जलस्वरूपाय च तेजसे ते॥
वाताय चाकाशमयाय धाम्ने नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १०॥
अनादिमध्यान्तविहारकाय सदादिमध्यान्तमयाय चित्रम्।
तत्त्वप्रकाशाय च तत्त्वमूर्ते नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ ११॥
नराय वर्णाश्रमसंस्थिताय द्विजस्वरूपाय नराधिपाय।
वैश्याय शूद्राय तथान्तिगाय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १२॥
गुरोरधीनाय गृहस्थरूप वने यतिस्थाप परिव्रजाय।
सर्वाश्रमैर्हीनमयाय योगिन् नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १३॥
वृक्षादिवीरुत्तृणसंस्थिताथ धराधराकारमयाय देव।
पशुस्वरूपाय च पक्षिणे ते नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १४॥
रसस्वरूपाय रसाधिपाय तथान्नरूपाय च जीवनाय।
चराचराकारमयाय नाथ नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १५॥

वरांकुशाद्यैश्च सुचिह्नितायोन्दुरुध्वजायाखुसुवाहनाय।
त्रिनेत्रधाराय च शूर्पकर्ण नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १६॥
निजात्मलोकाधिप देवदेव सुसिद्धिबुद्धिप्रभवे परात्मन्।
सदैकदन्ताय चतुर्भुजाय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १७॥
महोदरायादिसुपूजिताय सुवस्त्रसम्भूषणभूषिताय।
प्रमोदमोदादिगणैः स्तुताय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १८॥
सदामृताभेदमयेक्षुनीरसमुद्रलीलाकर कञ्जपाणे।
गणेश हेरम्ब च भक्तपोष नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ १९॥
प्रविश्य विश्वोदरमेव भोगविहारिणे विश्वमयाय पूर्ण।
विकारहीनाय सुबोधदाय नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ २०॥
अल्पोदरा देवमुखाश्च सर्वे स्वस्वप्रभोगे कुशलाश्च तेन।
तेषु त्वमेवं सुखभोगकारिन् नमो नमस्तेऽस्तु महोदराय॥ २१॥

மஹோதர ஸ்தோத்திரம்

அமேயமாயாமிதவிக்ரமாய நிரஞ்ஜநாயாத கணேஶ்வராய।
அமாயிநே மாயிகமோஹநாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 1
மநோவசோஹீநதயா ஸ்த்திதாய மநோவசோயுக்தகஜாநநாய।
அயோகஸம்யோகமயாய டுண்டே நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 2
விதேஹரூபாய ச போதகாய ததாஹி ஸோஹம்பதபோதகாய।
ஸதா ஸுபிந்த்வாத்மகதேஹகாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 3
குணேசரூபாய ஸுஷுப்திகாய ததா ஸுஸூக்ஷ்மாய ச ஜாக்ரதே தே।
ஹ்ரீ ஶகுஞ்ஜாதிஷு ஸம்ஸ்த்திதாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 4
ஶுபாஶுபாகாரதராய பூம்நே ஶுபாஶுபாதௌ ச ஸுபூஜிதாய।
ஶுபாஶுபே கர்மணி ஸித்திதாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 5
கர்த்ரே ஸுபாத்ரே ஹரண்ய காலப்ரகாஶரூபாய ச பாநவே தே।
க்ரியாஸ்வரூபாய ச ஶக்திதாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 6
யமாய சந்த்ராய ச வாயவே வை குபேரரூபாய புரந்தராய।
ஶிவாய வஹ்ந்யாத்மகநைர்ருதாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 7
அநந்தரூபாய ஜலேஶகாய ப்ரஜாபதே: ரூபதராய பாசிந்।
திகீஶபாலாய நிஶாமயாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 8

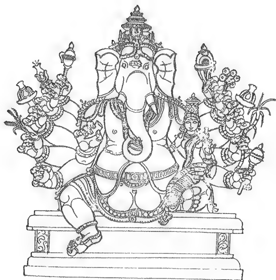
ஸுராஸுராணாம் ச ஸமாய நித்யம் ஸுராஸுராகாரதராய தாத்ரே।
பிசாசகந்தர்வமயாய யக்ஷ நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 9
தராஸ்வரூபாய ஜலப்ரகாஶ ஜலஸ்வரூபாய ச தேஜஸே தே।
வாதாய சாகாஶமயாய தாம்நே நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 10
அநாதிமத்யாந்தவிஹாரகாய ஸதாதிமத்யாந்தமயாய சித்ரம்।
தத்வப்ரகாஶாய தத்வமூர்தே நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 11
நராய வர்ணாஶ்ரமஸம்ஸ்த்திதாய த்விஜஸ்வரூபாய நராதிபாய।
வைஶ்யாய ஶூத்ராய ததாந்திமாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 12
குரோரதீநாய க்ருஹஸ்த்தரூப வநே யதிஸ்த்தாய பரிவ்ரஜாய।
ஸர்வாஶ்ரமைர் ஹீநமயாய யோகிந் நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥13
வ்ருக்ஷாதி-வீருத்த்ருண-ஸம்ஸ்த்திதாய தராதராகாரமயாய தேவ।
பஶுஸ்வரூபாய ச பக்ஷிணே தே நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 14
ரஸஸ்வரூபாய ரஸாதிபாய ததாந்நரூபாய ச ஜீவநாய।
சராசராகாரமயாய நாத நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 15
வராங்குஶாத்யைஶ்ச ஸுசிஹ்நிதாயோந் துருத்வஜாயாகு ஸுவாஹநாய।
த்ரிநேத்ரதாராய ச ஶூர்ப்பகர்ண நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 16
நிஜாத்மலோகாதிப தேவதேவ ஸுஸித்தி-புத்தி-ப்ரபவே பராத்மந்।
ஸதைகதந்தாய சதுர்புஜாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 17
மஹோதராயாதிஸுபூஜிதாய ஸுவஸ்த்ரஸம்பூஷணபூஷிதாய।
ப்ரமோதமோதாதிகணை: ஸ்துதாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 18
ஸதாம்ருதாபேதமயேக்ஷுநீரஸமுத்ரலீலாகர கஞ்ஜபாணே।
கணேஶ ஹேரம்ப ச பக்தபோஷ நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 19
ப்ரவிஶ்ய விஶ்வோதரமேவ போகவிஹாரிணே விஶ்வமயாய பூர்ண।
விகாரஹீநாய ஸுபோததாய நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 20
அல்போதரா தேவமுகாஶ்ச ஸர்வே ஸ்வஸ்வப்ரபோகே குசலாஶ்ச தேந।
தேஷு த்வமேவம் ஸுகபோககாரிந் நமோ நமஸ்தேஸ்து மஹோதராய॥ 21

அளவற்ற மாயையும் வீரமுமுள்ளவரும், தூயவரும், கணங்களைக் கட்டுப்படுத்துபவரும், வஞ்சனையற்றவரும் வஞ்சிப்பவரை மயக்குபவருமான மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (மஹோதரர் பெருவயிறுள்ளவர்) (1) மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாதவரும் மனமும் வாக்கும் கூடிய யானைமுகம் கொண்டவரும், சேராததைச் சேர்த்து வைப்பவருமான டுண்டி என்ற பெயருள்ள மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (2) வடிவற்றவரும் புத்தியைத் தூண்டுபவரும், 'ஸோஹம்' என்ற

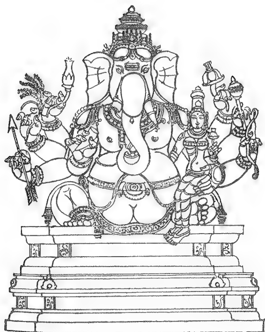
ஹம்ஸ மந்திரப் பொருளை உணரச் செய்பவரும், பிந்து வடிவினருமான மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (3) முக்குணங்களுக்கு ஈசரும், ஸுஷுப்தி நிலையில் நுண்ணியபொருளாக இருப்பவரும், விழிப்பு நிலையில் உணரப்பெறுபவரும், 'விஷ்ணு ருத்திரன் பிரும்மா முதலிய வரிடத்தில் உள்ளவருமான மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (4) மங்களமாயும் மங்கள மல்லாததாயும் வடிவேற்பவரும், பேரிருக்கை கொண்டவரும், மங்களப்பணிகளிலும் மற்றதிலும் வழிபடப்பெறுபவரும் அப்பணிகளை நிறைவுறச் செய்பவருமான மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (5)

படைப்பவரும் காப்பவரும் ஒடுக்குபவரும் காலம், ஒளி, செயல், ஒளிதருபவர், சக்தி யமன், சந்திரன், வாயு, குபேரன், இந்திரன், சிவன், அக்கினி, நிர்ருதி, பலவடிவம் பெற்ற வருணன், பிரஜாபதி (ஈசானர்) ஆகிய திக்பாலகர்களாகவும் திக்குகளாகவும் உள்ள பாசம் ஏந்திய மஹோதரரே, உமக்கு நமஸ்காரம் (7-8) தேவர் அசுரர் இடையே சமநிலை காண்பவரும்; தேவர் அசுரர் வடிவம் பெற்றவரும், உலகைத்தாங்குபவரும், பிசாசர் கந்தர்வர் யக்ஷர் என்ற தேவ இனமாக இருப்பவருமான மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (9) பூமி, நீர், அக்னி, வாயு, ஆகாசம் என்ற பூதங்களாயும் நீர்போன்ற ஒளி கொண்டவருமான, மஹோதரர் என்ற பெருமானுக்கு நமஸ்காரம்.

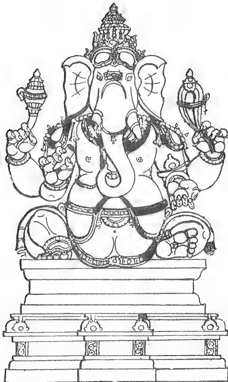
உலகின் தோற்றத்திற்கு முன்னும் பின்னும் நடுவிலும் விளையாடுபவரும், ஆதியிலும் நடுவிலும் முடிவிலும் பேரிருக்கையாக இருப்பவரும் தத்வநிலையை வெளிப்படுத்துபவரும் தத்துவ வடிவினரும் வருண ஆசிரமதர்மப்படி நடக்கிறமனிதர் அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்ரர் கடைநிலையர் இவர்கள் வடிவிலுள்ளவருமான மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (11-12) குருவிற்கடங்கிய பிரும்மசாரி, கிருஹஸ்தர், வானப்ரஸ்தர், துறவி, ஆசிரமமுறை கடந்தவர், இவர்கள் வடிவிலுள்ளவருமான, மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (13-14) சுவை, சுவையுள்ளபொருள், உணவு, உயிர், அசைவதும் அசையாததும் இவ்வடிவில் உள்ள மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் 15)

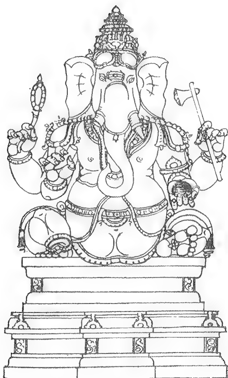
1. ஸ்ரீ உத்தண்ட கணபதி

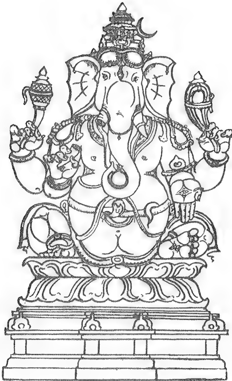
2. ஸ்ரீ ஊர்த்தவ கணபதி

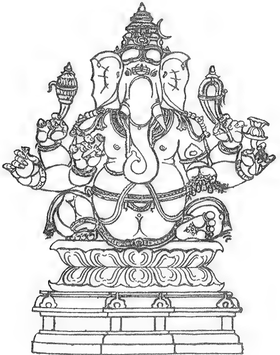
3. ஸ்ரீ ருணமோசக கணபதி

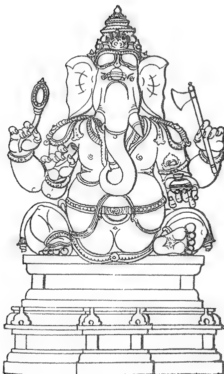
4. ஸ்ரீ ஏகதந்தர் கணபதி

5. ஸ்ரீ ஏகாக்ஷர கணபதி

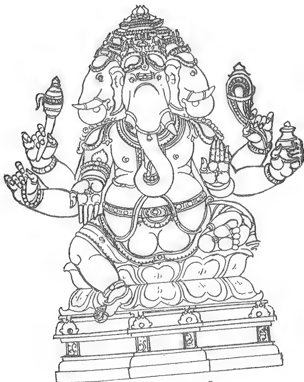
6. ஸ்ரீ க்ஷிப்ரகணபதி

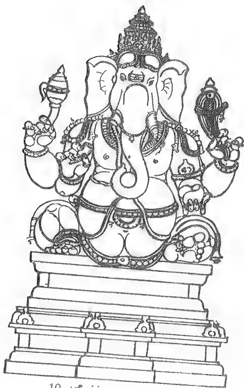
7. ஸ்ரீ டுண்டி கணபதி

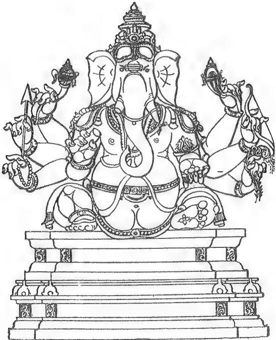
8. ஸ்ரீ தருண கணபதி

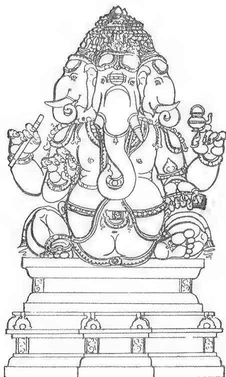
9. ஸ்ரீ த்ரிமுக கணபதி

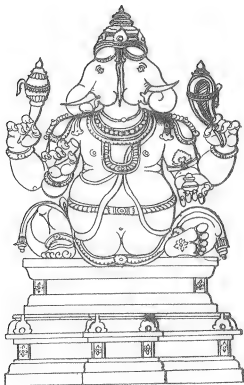
10. ஸ்ரீ த்ர்யக்ஷர கணபதி

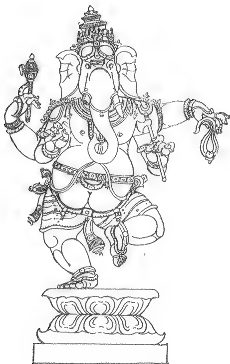
11. ஸ்ரீ துர்கா கணபதி

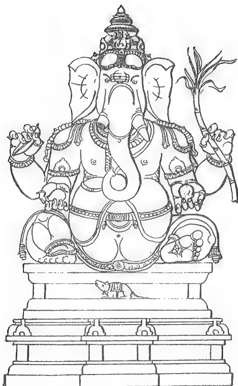
12. ஸ்ரீ த்விஜ கணபதி

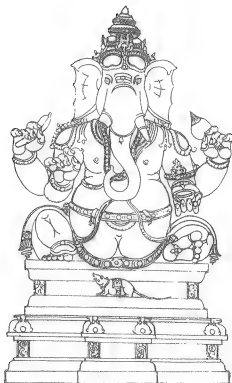
13. ஸ்ரீ த்விமுக கணபதி

14. ஸ்ரீ ந்ருத்த கணபதி

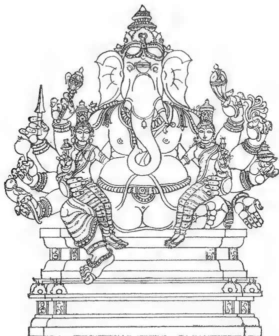
15. ஸ்ரீ பால கணபதி

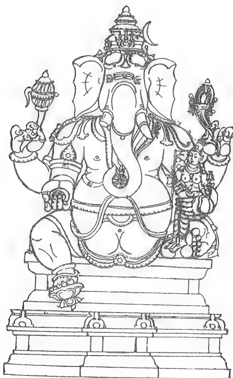
16. ஸ்ரீ பக்த கணபதி

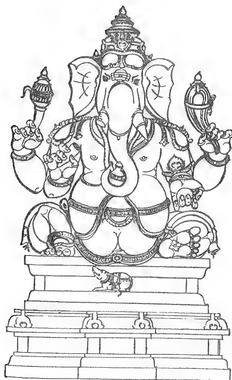
17. ஸ்ரீ யோக கணபதி

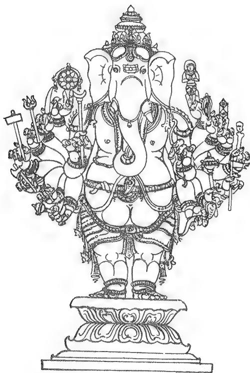
18. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ கணபதி

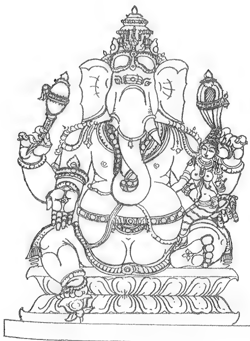
19. ஸ்ரீ வர கணபதி

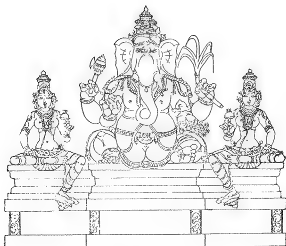
20. ஸ்ரீ விக்நராஜா கணபதி

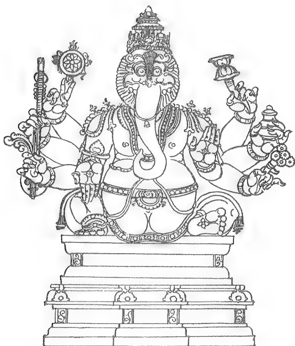
21. ஸ்ரீ வீர கணபதி

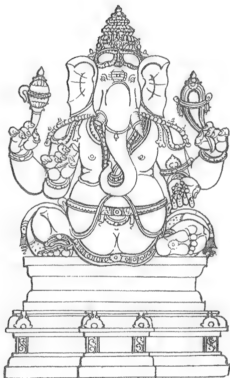
22. ஸ்ரீ ஸங்கடஹரா் கணபதி

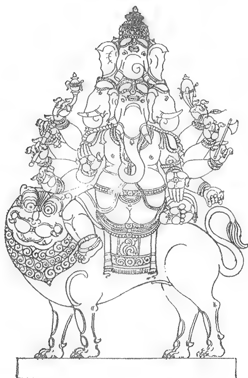
23. ஸ்ரீ ஸித்தி கணபதி

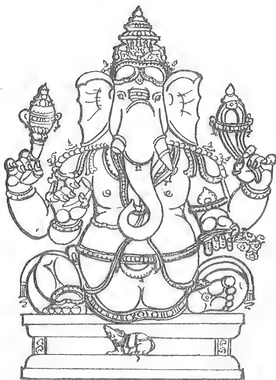
24. ஸ்ரீ ஸிம்ஹ கணபதி

25. ஸ்ரீ ஹரித்ரா கணபதி

26. ஸ்ரீ ஹேரம்பர்

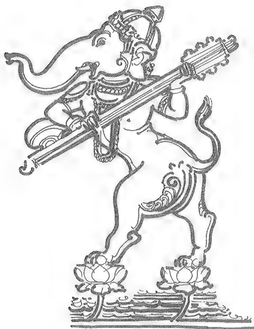
27. ஸ்ரீ த்விமுக கணபதி

28. ந்ருத்த கணேசர்

29. வ்யாக்ரசக்தி கணபதி

30. வீணை விநாயகர்

31. அம்ருத விநாயகர்

32. ஆனந்த விநாயகர்

வரம், அங்குசம், முதலிய அடையாளங்கள் உள்ளவரும், பெருச்சாளியைக் கொடியாகவும் வாகனமாயும் கொண்டவரும், முக்கண்ணரும், முறம்போன்ற காதுள்ளவருமான மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (16) ஸ்வானந்தபுவனத் தலைவரே! தேவர்களுக்கும் தேவரே, பரமாத்மாவே, ஸித்திதேவிக்கும் புத்திதேவிக்கும் கணவரும் ஏகதந்தரும் நான்குகைகள் உள்ளவரும், பணிதொடங்குமுன் வழிபடப்பெறுபவரும், நல்லாடையணிகள் அணிந்தவரும் ப்ரமோதர், மோதர், முதலிய கணர்களுடன் கூடியவருமான மஹோதரரான உமக்கு நமஸ்காரம் (17-18) அம்ருதத்திற் கொப்பான கரும்புச்சாற்றுக் கடலில் விளையாடுகிறவரே ! தாமரையையொத்தகைகளுள்ளவரே ! கணேசரே! ஹேரம்பரே! பக்தர்களைப் போஷிப்பவரே ! மஹோதரரான உமக்கு நமஸ்காரம் (19) உலகின் வயிற்றினுள் புகுந்து ஆர்வத்துடன் விளையாடுபவரும் உலகமே ஆனவரும், நிறைந்தவரும், மாறுபாடு அற்றவரும் நல்லறிவு தருபவருமான மஹோதரருக்கு நமஸ்காரம் (20) தேவர் முதலானோர் சிறுவயிறு படைத்தவர். அவரவரது தகுதிக்கேற்பப் போகானுபவம் பெறுபவர். அவர்களை சுகமனுபவிக்கச் செய்பவர் நீர். மஹோதரரான உமக்கு நமஸ்காரம் (2) (தேவரிஷிகள் துதித்தது) - முத்கலபுராணம்.

विनायकस्तुतिः

नमो विनायकायैव कश्यपप्रियसूनवे।
अदितेर्जठरोत्पन्न ब्रह्मचारिन् नमोऽस्तु ते॥ १॥
गणेशाय सदा मायाधार चैतद्विवर्जित।
भक्त्यधीनाय वै तुभ्यं हेरम्बाय नमो नमः॥ २॥
त्वं ब्रह्म शाश्वतं देव ब्रह्मणां पतिरोजसा।
योगायोगादिभेदेन क्रीडसे नात्र संशयः॥ ३॥
आदिमध्यान्तरूपस्त्वं प्रकृतिः पुरुषस्तथा।
नादानादौ च सूक्ष्मस्त्वं स्थूलरूपो भवान् प्रभो॥ ४॥

सुरासुरमयः साक्षान्नरनागस्वरूपधृक्।
जलस्थलादिभेदेन शोभसे त्वं गजानन॥ ५॥
सर्वेभ्यो वर्जितस्त्वं वै मायाहीनस्वरूपधृक्।
मायामायिकरूपश्च को जानाति गतिं पराम्॥ ६॥
कथं स्तुमो गणाधीशं योगाकारमयं सदा।
वेदा न शम्भुमुख्याश्च शक्ताः स्तोतुं कदाचन॥ ७॥
वयं धन्या वयं धन्या येन प्रत्यक्षतां गतः।
अस्माकं योगिनां ढुण्ढे कुलदेवस्त्वमञ्जसा॥ ८॥

விநாயகஸ்துதி:

நமோ விநாயகாயைவ கச்யபப்ரியஸூநவே।
அதிதேர் ஜடரோத்பந்ந ப்ரஹ்மசாரிந் நமோஸ்து தே॥ 1
கணேசாய ஸதா மாயாதார சைதத்விவர்ஜித।
பக்த்யதீநாய வை துப்யம் ஹேரம்பாய நமோ நம:॥ 2
த்வம் ப்ரஹ்ம சாச்வதம் தேவ ப்ரஹ்மணாம் பதிரோஜஸா।
யோகாயோகாதிபேதேந க்ரீடஸே நாத்ர ஸம்சய:॥ 3
ஆதிமத்யாந்தரூபஸ் த்வம் ப்ரக்ருதி: புருஷஸ் ததா।
நாதாநாதெள ச ஸூக்ஷ்மஸ் த்வம் ஸ்தூலரூபோ பவாந் ப்ரபோ॥ 4
ஸுராஸுரமய: ஸாக்ஷாந் நரநாகஸ்வரூபத்ருக்।
ஜலஸ்த்தலாதிபேதேந சோபஸே த்வம் கஜாநந॥ 5
ஸர்வேப்யோ வர்ஜிதஸ் த்வம் வை மாயாஹீந ஸ்வரூபத்ருக்।
மாயாமாயிகரூபச்ச கோ ஜாநாதி கதிம் பராம்॥ 6
கதம் ஸ்துமோ கணேசம் யோகாகாரமயம் ஸதா।
வேதா ந சம்புமுக்யாச்ச சக்தா: ஸ்தோதும் கதாசந॥ 7
வயம் தந்யா வயம் தந்யா யேந ப்ரத்யக்ஷதாம் கத:।
அஸ்மாகம் யோகிநாம் டுண்டே குலதேவஸ் த்வமஞ்ஜஸா॥ 8

கசியபருக்கும் அதிதிக்கும் புதல்வராகப்பிறந்தவரே! பிரும்மசாரியே! விநாயகரே! உமக்கு நமஸ்காரம் (1) மாயையை ஆதாரமாகக் கொண்டவரே! (மாயைக்கு ஆதாரமே!) மாயையை நீக்கியவரே! பக்திக்கு வசப்படுகிற ஹேரம்பரும் கணேசருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (2) நீரே நித்யமான பரம்பொருள். வேதங்களுக்குத்தலைவர். உம் திறமையால்

உலகத்துடன் கலந்தும் கலக்காமலும் விளையாடுகிறீர். (3) உலகின் ஆதியும் நடுவும் முடிவும் நீரே ! பிரகிருதியும் புருஷரும் நீரே ! நாதமும் பிந்துவும், ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமும் நீரே (4) தேவரும் அசுரரும், நீரே ! மனிதனும் யானையும் கூடியவடிவினரே ! நீரும் நிலமும் மற்ற பூதங்களும் நீரே ! (5) இவற்றை விட்டு அகன்று மாயையற்று ஸத்ய நிலையில் உள்ளவரும் நீரே. மாயையும் மாயியும் நீரே ! உம்மேலான நிலையை எவர் அறிவர்? மும்மூர்த்திகளும் உம் சுயநிலை அறிய இயலாதபோது யோக நிலையிலுள்ள உம்மைத் துதிப்போம் (7) உம்மை நேரில் கண்ட நாங்கள் தன்யர்கள் ! தன்யர்கள் ! யோகிகளான எமக்கு நீரே முழுதும் குல தெய்வம் (ஸநகாதிகள் துதித்தது) -முத்கல புராணம்.

गणेशस्तोत्रम्

नमो नमो गणेशाय विघ्नराजाय ते नमः।
भक्तानां विघ्नहन्त्रे चाभक्तानां विघ्नकारिणे॥ १॥

अमेयमायया चैव संयुक्ताय नमो नमः।
योगरूपाय वै तुभ्यं योगिभ्यो योगदायिने॥ २॥

विनायकाय सर्वेश नमश्चिन्तामणे नमः।
अनन्तमहिमाधार नमस्ते चन्द्रमौलये॥ ३॥

एकदन्ताय देवाय मायिभ्यो मोहदाय ते।
नमो नमः परेशाय परात्परतमाय ते॥ ४॥

निर्गुणाय नमस्तुभ्यं गुणाकाराय साक्षिणे।
महाखुवाहनायैव मूषकध्वजधारिणे॥ ५॥

अनादये नमस्तुभ्यं ज्येष्ठराजाय ढुण्ढये।
हर्त्रे कर्त्रे सदा पात्रे नानाभेदमयाय च॥ ६॥

त्वद्दर्शनसुधापानाद्भ्तं मे भ्रान्तिजं महत्।
मरणं भिन्नभावाख्यं गणेशोऽहं कृतस्त्वया॥ ७॥

न भिन्नं परिपश्यामि त्वदृते गणनायक।
शान्तिदं योगमासाद्य प्रसादात् ते न संशयः ॥ ८ ॥
भक्तिं देहि गणाधीश परां त्वत्पादपद्मयोः।
कुरु मां गाणपत्यं त्वं प्रेमयुक्तं च ते पदि ॥ ९ ॥

கணேபஸ்தோத்ரம்

நமோ நமோ கணேஶாய விக்க்நராஜாய தே நம:।
பக்தாநாம் விக்க்நஹந்த்ரே சாபக்தாநாம் விக்க்நகாரிணே ॥ 1
அமேயமாயயா சைவ ஸம்யுக்தாய நமோ நம:।
யோகரூபாய வை துப்ப்யம் யோகிப்ப்யோ யோகதாயிநே ॥ 2
விநாயகாய ஸர்வேச நமஶ் சிந்தாமணே நம:।
அநந்தமஹிமாதார நமஸ்தே சந்த்ரமௌலயே ॥ 3
ஏகதந்தாய தேவாய மாயிப்ப்யோ மோஹதாய தே।
நமோ நம: பரேஶாய பராத்பரதமாய தே ॥ 4
நிர்குணாய நமஸ் துப்ப்யம் குணாகாராய ஸாக்ஷிணே।
மஹா குவாஹநாயைவ மூஷகத்த்வஜதாரிணே ॥ 5
அநாதயே நமஸ்துப்ப்யம் ஜ்யேஷ்ட்டராஜாய டுண்டயே
ஹர்த்ரே கர்த்ரே ஸதாபாத்ரே நாநாபேதமயாய ச ॥ 6
த்வத்தர்சநஸுதாபாநாத் ஹதம் மே ப்ராந்திஜம் மஹத்।
மரணம் பிந்நபாவாக்க்யம் கணேஶோஹம் க்ருதஸ் த்வயா ॥ 7
ந பிந்நம் பரிபஶ்யாமி த்வத்ருதே கணநாயக।
ஶாந்திதம் யோகமாஸாத்ய ப்ரஸாதாத் தே ந ஸம்சய: ॥ 8
பக்திம் தேஹி கணாதீஶ பராம் த்வத்பாதபத்மயோ:।
குரு மாம் காணபத்யம் த்வம் ப்ரேமயுக்தம் ச தே பதி ॥ 9

கணங்களின் தலைவரும், விக்னங்களைத் தமது ஆணைக்கு உட்படச்செய்பவரும் பக்தர்களின் விக்னங்களைப்போக்குபவரும், பக்தியில்லாதவருக்கு விக்னத்தை உண்டாக்குபவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (1) இனமறிய இயலாத மாயையுடன் கூடியவரும் யோகத்தின் உருவமாயும் யோகிகளுக்கு யோகமுறை கூடச் செய்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (2) தனக்கு மேல் நாயகனற்றவரும், வேண்டியதை வழங்குகிற சிந்தாமணியும் எல்லையற்ற பெருமையுள்ளவரும் பிறைச்சந்திரனைத் தலையில் சூடியவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (3) ஒற்றைத்தந்தத்துடன் உள்ளவரும், அலகிலா

விளையாட்டுடையவரும் மாயாவியையும் மயக்குபவரும், பரமேச்வரனும், பரனுக்கும் மிகப்பரனுமான உமக்கு நமஸ்காரம் (4) குறிப்பீடற்றவரும், முக்குணவடிவினரும், உலகின் ஸாக்ஷியும் பெருச்சாளியை வாஹனமாயும் கொடியாயும் கொண்டவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (5) ஆதியற்றவரும், மூத்தவருக்கும் மூத்தவரும், டுண்டி என்ற பெயர்பெற்றவரும், படைப்பவரும் அழிப்பவரும் காப்பவரும் பல வேறுபாடுகள் உள்ளவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (6) உமது தர்சனமாகிய அமுதம் அருந்தியதால் பிரமையால் உண்டான பேத உணர்வெனும் மரணம் நீங்கினவானேன். உம்மால் நானும் கணேசன் ஆக்கப்பட்டேன் (7) உமது அருளால் சாந்தி கூடியதால் உம்மைத் தவிரவேறு பொருளை நான் காணவில்லை (8) கணத்தலைவரே ! உமது திருவடிகளில் மேலான பக்தியை அருள்வீர். உமது திருவடிகளில் பக்தியுள்ள எனக்கு காணபத்யப்பதவி அருள்வீர் (9) (நாரதர் அருளியது) - முத்கலபுராணம்

गणेशस्तोत्रम्

नमस्ते विघ्नराजाय भक्तानां विघ्नहारिणे।
अभक्तानां विशेषेण विघ्नकर्त्रे नमो नमः ॥ १ ॥
आकाशाय च भूतानां मनसे चामरेषु ते।
बुद्ध्यै चेन्द्रियवर्गेषु त्रिविधाय नमो नमः ॥ २ ॥
देहानां बिन्दुरूपाय सोऽहंरूपाय देहिनाम्।
तयोरभेदभावेषु बोधाय तु नमो नमः ॥ ३ ॥
सांख्याय वै विदेहानां संयोगानां निजात्मने।
चतुर्णां पञ्चमायैव सर्वत्र तु नमो नमः ॥ ४ ॥
नामरूपात्मकानां वै शक्तिरूपाय ते नमः।
आत्मनां रवये तुभ्यं हेरम्बाय नमो नमः ॥ ५ ॥
आनन्दानां महाविष्णुरूपिणे नेतिधारिणाम्।
शंकराय च सर्वेषां संयोगे गणपाय ते॥ ६ ॥

कर्मणां कर्मयोगाय ज्ञानयोगाय जानताम्।
समेषु समरूपाय लम्बोदर नमोऽस्तु ते॥ ७॥

स्वाधीनानां गणाध्यक्ष सहजाय नमो नमः।
तेषामभेदभावेषु स्वानन्दाय च ते नमः॥ ८॥

निर्मायिकस्वरूपाणामयोगाय नमो नमः।
योगानां योगरूपाय गणेशाय नमो नमः॥ ९॥

शान्तियोगप्रदात्रे ते शान्तियोगमयाय च।
किं स्तौमि तत्र देवेश अतस्त्वां प्रणमाम्यहम्॥ १०॥

கணேஶஸ்தோத்திரம்

நமஸ்தே விக்க்நராஜாய பக்தாநாம் விக்க்நஹாரிணே।
அபக்தாநாம் விஶேஷேண விக்க்நகர்த்ரே நமோ நம:॥ 1

ஆகாஶாய ச பூதாநாம் மநஸே சாமரேஷு தே।
புத்த்யை சேந்த்ரியவர்கேஷு த்ரிவிதாய நமோ நம:॥ 2

தேஹாநாம் பிந்துரூபாய ஸோஹம் ரூபாய தேஹிநாம்।
தயோரபேதபாவேஷு போதாயது நமோ நம:॥ 3

ஸாங்க்க்யாய வை விதேஹாநாம் ஸம்யோகாநாம் நிஜாத்மநே।
சதுர்ணாம் பஞ்சமாயைவ ஸர்வத்ர து நமோ நம:॥ 4

நாமரூபாத்மகாநாம் வை சக்திரூபாய தே நம:।
ஆத்மநாம் ரவயே துப்ப்யம் ஹேரம்பாய நமோ நம:॥ 5

ஆநந்தாநாம் மஹாவிஷ்ணுரூபிணே நேதிதாரிணாம்।
ஶங்கராய ச ஸர்வேஷாம் ஸம்யோகே கணபாய தே॥ 6

கர்மணாம் கர்மயோகாய ஜ்ஞாநயோகாய ஜாநதாம்।
ஸமேஷு ஸமரூபாய லம்போதர நமோஸ்து தே॥ 7

ஸ்வாதீநாநாம் கணாத்யக்ஷ ஸஹஜாய நமோ நம:।
தேஷாமபேதபாவேஷு ஸ்வாநந்தாய ச தே நம:॥ 8

நிர்மாயிகஸ்வரூபாணாமயோகாய நமோ நம:।
யோகாநாம் யோகரூபாய கணேஶாய நமோ நம:॥ 9

ஶாந்தியோகப்ரதாத்ரே தே ஶாந்தியோகமயாய ச।
கிம் ஸ்தௌமி தத்ர தேவேச அதஸ் த்வாம் ப்ரணமாம்யஹம்॥ 10

விக்கினராஜரே, பக்தர்களின் விக்கினத்தை நீக்கி, பக்தியில்லாதவர்களுக்கு விக்கினத்தைக் கொடுப்பவரே, பஞ்சபூதங்களில் ஆகாசரூபியும், தேவர்களில் மனரூபியும், இந்திரிய வர்க்கங்களில் புத்திரூபியுமாக, மூன்றுவிதமான உங்களுக்கு நமஸ்காரம். *(1-2)*

தேகங்களுக்கு பிரகிருதியின் மூலமான பிந்துரூபமாகவும், தேகமெடுத்தவர்களுக்கு ஸோஹம் என்ற ஆத்ம ரூபமாகவும், இவை இரண்டையும் ஒன்றாகப் பார்க்கும் இடத்தில் போதம் அதாவது ஞானரூபமாகவும் இருக்கிற உங்களுக்கு நமஸ்காரம். விதேகயோகிகளுக்கு ஸாங்க்யரூபமாகவும், ஸம்யோக யோகிகளுக்கு ஸ்வாத்மாவாகவும், நான்குக்கும் *(நான்கு அவஸ்தைகள் - ஜாக்ரத், ஸ்வபனம், ஸுஷுப்தி, துரீயம். நான்கு தேகங்கள் - ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம், மஹாகாரணம்; நான்கு பிரம்மம் - வியக்தி அஸத், ஸத், ஸமம், நேதி என்பவை.)* ஐந்தாவதாகி எங்கும் விளங்கும் உங்களுக்கு நமஸ்காரம். *(3-4)*

நாமரூபம் என்ற சக்திரூபமாகிய உங்களுக்கு நமஸ்காரம். ஆத்மரூபம் தரிக்கிற சூரியரூபமாயும், ஹேரம்பராயும் இருக்கிற உங்களுக்கு நமஸ்காரம். *(5)*

ஆனந்தங்களில் மஹாவிஷ்ணு ரூபமாகவும், நேதி நேதி *(அதாவது 'இது அல்ல, இது அல்ல')* என்று உபாஸிப்பவர்களுக்குச் சங்கரரூபமாகவும் இந்த நான்கு ரூபங்களின் சேர்க்கையிலே கணபதியாகவும் இருக்கிற உங்களுக்கு நமஸ்காரம். *(6)*

கர்மிகளுக்குக் கர்மயோகமான, ஞானிகளுக்கு ஞானயோகமான, ஸமயோகிகளுக்கு ஸமரூபமான, லம்போதரரே, நமஸ்காரம். *(7)*

கஜுத்தியக்ஷரே ஸ்வாதீன யோகிகளுக்கு ஸஹஜாவஸ்தையாக, அபேதமாகப் பார்க்குமிடத்தில் ஸ்வானந்தமாக நிற்பவரே, நமஸ்காரம். *(8)*

மாயையை நீக்கி, அயோகமாக நிற்பவரும், யோகங்களுக்கு யோகரூபமுமான கணேசரே, நமஸ்காரம்.

நீங்களே சாந்தியோகம் கொடுக்கிறீர். சாந்தியோக ஸ்வரூபி, தங்களை எப்படித் துதிப்பேன்!' ஆகையால் நமஸ்கரிக்கிறேன். *(கபிலர் துதித்தது முத்கல புராணம்) (10)*

गजवक्त्रस्तोत्रम्

नमस्ते गजवक्त्राय हेरम्बाय नमो नमः।
ओंकाराकृतिरूपाय सगुणाय नमो नमः॥ १॥

गजरूपाय नैर्गुण्ये सदा ब्रह्मसुखात्मने।
गणेशाय सदा भक्तपोषकाय नमो नमः॥ २॥

नरकुञ्जररूपाय योगाभेदाय ते नमः।
चतुर्बाहुधरायैव पुरुषार्थप्रसिद्धये॥ ३॥

नानाभोगधरायैवानन्तलीलास्वरूपिणे।
विघ्नराजाय देवाय भक्तविघ्नविदारिणे॥ ४॥

सत्यासत्यमयायैवाव्यक्तभेदात्मने नमः।
स्वानन्दपतये तुभ्यं सदा स्वानन्ददायिने॥ ५॥

नमस्ते मूषकारूढ सर्वान्तरसुभोगिने।
नानामृतसमुद्रे च क्रीडाकर नमोऽस्तु ते॥ ६॥

सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं द्वेधा मायाप्रसारिणे।
भक्तेभ्यो योगदात्रे च योगाकाराय ते नमः॥ ७॥

वेदोपनिषदां लभ्यमहावाक्यमयाय ते।
ब्रह्मभूताय वै तुभ्यं नमस्ते ब्रह्मराशये॥ ८॥

किं स्तौमि त्वां गणाधीश यत्र वेदाश्च विस्मिताः।
योगिनः शेषमुख्या वै शंकराद्या महेश्वराः॥ ९॥

तथापि तव जातेन दर्शनेन गजानन।
स्फूर्तिः प्राप्ता तया नाथ संस्तुतोऽसि मया प्रभो॥ १०॥

अहो भाग्यमहो भाग्यं येन दृष्टो गजाननः।
वेदान्तागोचरोऽगम्यो धन्योऽहं जगतीतले॥ ११॥

धन्यौ मे जनकौ देव तपो ज्ञानं कुलं प्रभो।
विद्याव्रतादिकं सर्वं धन्यं ते पाददर्शनात्॥ १२॥

கஜவக்த்ரஸ்தோத்ரம்

நமஸ்தே கஜவக்த்ராய ஹேரம்பாய நமோ நம:।
ஓம்காராக்ருதிரூபாய ஸகுணாய நமோ நம:॥ 1

கஜரூபாய நைர்குண்யே ஸதா ப்ரஹ்மஸுகாத்மநே।
கணேசாய ஸதா பக்தபோஷகாய நமோ நம:॥ 2

நரகுஞ்ஜரரூபாய யோகாபேதாய தே நம:।
சதுர்பாஹுதராயைவ புருஷார்த்தப்ரஸித்தயே॥ 3

நாநாபோகதராயைவாநந்தலீலாஸ்வரூபிணே।
விக்க்நராஜாய தேவாய பக்தவிக்க்நவிதாரிணே॥ 4

ஸத்யாஸத்யமயாயைவாவ்யக்தபேதாத்மநே நம:।
ஸ்வாநந்தபதயே துப்ப்யம் ஸதா ஸ்வாநந்ததாயிநே॥ 5

நமஸ்தே மூஷகாரூட ஸர்வாந்தரஸுபோகிநே
நாநாம்ருதஸமுத்ரே ச க்ரீடாகர நமோஸ்து தே॥ 6

ஸித்திபுத்திபதே துப்ப்யம் த்வேதா மாயாப்ரஸாரிணே।
பக்தேப்யோ யோகதாத்ரே ச யோகாகாராய தே நம:॥ 7

வேதோபநிஷதாம் லப்யமஹாவாக்யமயாய தே।
ப்ரஹ்மபூதாய வை துப்யம் நமஸ்தே ப்ரஹ்மராஶயே॥ 8

கிம் ஸ்தௌமி த்வாம் கணாதீஶ யத்ர வேதாஶ்ச விஸ்மிதா:।
யோகிந: ஶேஷமுக்க்யா வை ஶங்கராத்யா மஹேஶ்வரா:॥ 9

ததாபி தவ ஜாதேந தர்சநேந கஜாநந।
ஸ்பூர்த்தி: ப்ராப்தா தயா நாத ஸம்ஸ்துதோஸி மயா ப்ரபோ॥ 10

அஹோ பாக்யமஹோபாக்யம் யேந த்ருஷ்டோ கஜாநந:।
வேதாந்தாகோசரோ஽கம்யோ தந்யோஹம் ஜகதீதலே॥ 11

தந்யௌ மே ஜநகௌ தேவ தபோஜ்ஞாநம் குலம் ப்ரபோ।
வித்யாவ்ரதாதிகம் ஸர்வம் தந்யம் தே பாததர்சநாத்॥ 12

யானை முகத்தோனும், ஹேரம்பரும், ஓங்கார வடிவினரும், குணச்சிறப்புள்ளவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (1) நிர்குண வடிவிலும் ப்ரும்ஹாநந்த வடிவினரும், யானை முகத்தோற்றமுள்ளவரும் கணேசரும் பக்தரைப் போஷிப்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (2) மனிதனும் யானையும் கலந்த வடிவினரும் யோகத்தால் வேற்றுமை காட்டாதவரும், நான்கு கைகள் உள்ளவரும், புருஷார்த்தங்களை

அளிப்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (3) பல்வேறு ஆனந்தங்களைச் சுவைப்பவரும், பல விளையாட்டுகளைப் புரிபவரும், விக்னங்களைக் கட்டுப்படுத்துபவரும், தேவரும், பக்தர்களின் விக்னங்களைச் சிதற அடிப்பவரும், பொய்யும் மெய்யுமானதன் வடிவினரும், உருவகப்படுத்த முடியாதவரும், ஸ்வானந்த அரசனும், தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஆனந்தமளிப்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (4-5) பெருச்சாளி மீது அமர்ந்தவரும் எல்லோருடைய மனத்திலும் இனிது விளங்குபவரும், அமுதக்கடலில் விளையாடுபவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (6) ஸித்தி தேவிக்கும் புத்தி தேவிக்கும் கணவரும் அறிவூட்டவும், அறிவை மறைக்கவும் மாயையைப் பரப்புபவரும் பக்தர்களுக்கு யோகம் கூடச் செய்பவரும், யோக வடிவினருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (7) வேத உபநிடதங்களில் உள்ள மஹா வாக்யங்களால் உணரப்பெறுபவரும், பரம்பொருளும் வேத மந்திரக்கூட்ட வடிவினருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (8) வேதங்களும் திகைத்து நிற்கையில் நான் எப்படி உம்மைத் துதிப்பேன் (9) எனினும் உமது தரிசனம் கிட்டியதால் உணர்வு பொங்கியுள்ளது. அதனால் துதித்தேன். பெரும் பாக்கியம் ! நான் கணேசரைக் கண்டேன். வேதமுடிவாலும் காண முடியாதவரும் அறிவால் உணரமுடியாதவருமானவரைக் கண்டேன். நானே பாக்கியசாலி. என் பெற்றோர், நான் செய்த தவம், கற்ற கல்வி, நோன்புகள் அனைத்தும் உமது திருவடி தர்சனத்தால் பாக்யம் பெற்றன. (ஸ்வாயம்புவமநு துதித்தது முத்கல - புராணம்).

विघ्ननाथस्तोत्रम्

नमस्ते विघ्ननाथाय नमस्ते सर्वसाक्षिणे।
सर्वात्मने स्वसंवेद्यरूपिणे ते नमो नमः ॥ १ ॥
योगाय जगतां पात्रे ब्रह्मपात्रे नमो नमः ।
योगिनां गम्यरूपाय शान्तियोगप्रदाय ते ॥ २ ॥
स्रष्ट्रे पात्रे च संहर्त्रे नानारूपधराय ते।
अव्यक्ताय व्यक्तकाय व्यक्ताव्यक्ताय ते नमः ॥ ३ ॥

ब्रह्मणे विष्णवे चैव शंकराय च भानवे।
शक्तये चेन्द्ररूपाय यमाय च नमो नमः ॥ ४॥
अग्नये नैर्ऋतायैव वरुणाय च वायवे।
कुबेराय च रुद्राय शेषाय च नमो नमः ॥ ५॥
ग्रहनक्षत्ररूपाय सिद्धसाध्यमयाय च।
पशवे नररूपाय वृक्षाकाराय ते नमः ॥ ६॥
पर्वताय समुद्राय नदीनदसुरूपिणे।
दैत्याय दैत्यनाथाय राक्षसाय नमो नमः ॥ ७॥
अन्नाय फलरूपाय रसरूपाय ते नमः।
पंचभूतमयायैव सर्वाकाराय ते नमः ॥ ८॥
चिद्रूपाय च बोधाय विदेहाय नमो नमः।
असत्याय च सत्याय समरूपाय साधवे॥ ९॥
स्वानन्दाय ह्ययोगाय योगाय गणधारिणे।
गणेशाय नमस्तुभ्यं सर्वशान्तिप्रदाय च॥ १०॥
चिन्तामणिं त्वां कः स्तोतुं समर्थः स्यात् प्रकाशकम्।
चित्तस्य चित्तवृत्तीनामतस्त्वां प्रणमामहे॥ ११॥

விக்க்நநாதஸ்தோத்திரம்

நமஸ்தே விக்க்நநாதாய நமஸ்தே ஸர்வஸாக்ஷிணே ।
ஸர்வாத்மநே ஸ்வஸம்வேத்யரூபிணே தே நமோ நம: ॥ 1
யோகாய ஜகதாம் பாத்ரே ப்ரஹ்மபாத்ரே நமோ நம:।
யோகிநாம் கம்யரூபாய ஶாந்தியோகப்ரதாய தே ॥ 2
ஸ்ரஷ்ட்ரே பாத்ரே ச ஸம்ஹர்த்ரே நாநாரூபதராய தே।
அவ்யக்தாய வ்யக்தகாய வ்யக்தாவ்யக்தாய தே நம: ॥ 3
ப்ரஹ்மணே விஷ்ணவே சைவ ஶங்கராய ச பாநவே।
ஶக்தயே ச இந்த்ரரூபாய யமாய ச நமோ நம: ॥ 4
அக்நயே நைர்ருதாயைவ வாருணாய ச வாயவே।
குபேராய ச ருத்ராய ஶேஷாய ச நமோ நம: ॥ 5
க்ரஹநக்ஷத்ரரூபாய ஸித்தஸாத்த்யமயாய ச।
பஶவே நரரூபாய வ்ருக்ஷாகாராய தே நம: ॥ 6

பர்வதாய ஸமுத்ராய நதீநதஸ்ரூபிணே।
தைத்யாய தைத்யநாதாய ராக்ஷஸாய நமோ நம:॥ 7
அந்நாய பலரூபாய ரஸரூபாய தே நம:।
பஞ்சபூதமயாயைவ ஸர்வாகாராய தே நம:॥ 8
சித்ரூபாய ச போதாய விதேஹாய நமோ நம:।
அஸத்யாய ச ஸத்யாய ஸமரூபாய ஸாதவே॥ 9
ஸ்வாநந்தாய ஹ்யயோகாய யோகாய கணதாரிணே।
கணேஶாய நமஸ் துப்யம் ஸர்வஶாந்திப்ரதாய ச॥ 10
சிந்தாமணிம் த்வாம் க: ஸ்தோதும் ஸமர்த்தஸ் ஸ்யாத் ப்ரகாசகம்।
சித்தஸ்ய சித்தவ்ருத்தீநாமதஸ் த்வாம் ப்ரணமாமஹே॥ 11

விக்னங்களின் தலைவரும், எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியும் எல்லாமாயிருப்பவரும், தன்னை அறியத்தன்னாலே மட்டும் முடிகிற நிலையுள்ளவருமான உமக்கு நமஸ்காரம். (1) யோக வடிவினரும், உலகைக் காப்பவரும், நான்முகனைக் காப்பவரும் யோகிகள் சென்றடையக் கூடிய இடமும், சாந்தியோகம் அளிப்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (2) படைப்பவரும் காப்பவரும் ஒடுக்குபவரும், பல பெயர் பூண்டவரும் வெளிப்படையாகத் தெரியாதவரும், வெளிப்படையாகத் தெரிபவரும், வெளிப்படையாகத் தெரிந்தும் தெரியாமல் இருப்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (3) பிரும்மா, விஷ்ணு சிவன் சூர்யன், சக்தி இந்த்ரன் யமன், அக்னி, நிர்ருதி வருணன், வாயு குபேரன், ருத்ரன், ஆதிசேஷன் கிரஹங்கள், நட்சத்திரங்கள், ஸித்தர் ஸாத்தியர் என தேவகணங்கள், மிருகம், மனிதன் மரம், மலை கடல், நதி மேற்குநோக்கி ஓடும் ஆறு, அசுரர், அசுரர்தலைவன், ராக்ஷஸன், உணவு, பழம் சுவை ஐந்து பூதங்கள் எனப்பல வடிவங்களில் இருக்கிற உமக்கு நமஸ்காரம் (4-8) பேரறிவு, பேரறிவால் பெறும் உணர்வு பொய், மெய் இவற்றின் வடிவில் உள்ளவரும், வடிவமற்றவரும் எல்லாவற்றிலுமாகத் துலங்குபவரும், திறமை மிக்கவரும், ஸ்வானந்தம் எனும் பிரும்மானந்தமும் யோகத்தால் கூடாதவரும், யோகமும், கணங்களைச் சீர்குலையாமல் நிலைக்கச் செய்பவரும், எல்லோருக்கும் சாந்தி அளிப்பவருமான கணேசருக்கு நமஸ்காரம் (9.10) அறிவிற்கு அறிவின் தன்மை தருகிற சிந்தாமணியான உம்மைத் துதிக்க எவரால் இயலும்? அதனால் உம்மை வணங்கி நிற்கிறோம். (பிரஜாபதிகள் செய்தது - முத்கலபுராணம்)

गणेशस्तुतिः

नमस्ते ब्रह्मरूपाय गणेश करुणानिधे।
भेदाभेदादिहीनाय गणानां पतये नमः ॥ १ ॥
निराकाराय नित्याय जगदाकारमूर्तये।
अनन्ताय परेशाय परात्परतराय ते ॥ २ ॥
आदिमध्यान्तहीनाय गुणाकाराय ते नमः।
गुणेशाय जगत्स्रष्ट्रे पालकाय हराय च ॥ ३ ॥
नमो नानावताराय भक्तपालनहेतवे।
सुरासुरमयायैव सुरासुरसुपूजित ॥ ४ ॥
योगाय योगदात्रे च योगराजाय ते नमः।
योगानां पतये तुभ्यं ब्रह्मणां पतये नमः ॥ ५ ॥
सर्वादये गणाध्यक्ष सर्वपूज्याय ढुण्ढये।
सर्वान्ते ह्यवशिष्टाय विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ६ ॥
हेरम्बाय निजानन्दवासिने सिद्धसेवित।
सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं नानाखेलकराय च ॥ ७ ॥
धर्मार्थकाममोक्षाणां दायकाय नमो नमः।
ब्रह्मीभूतकरायैव ब्रह्मभूतमयाय च ॥ ८ ॥
किं स्तौमि त्वां गणाधीश योगशान्तिमयं प्रभो।
यं स्तोतुं न समर्थाश्च वेदाद्याःशिवमुख्यका : ॥ ९ ॥
तथापि च यथाबुद्धिज्ञानं त्वं संस्तुतो मया।
भक्तिं देहि त्वदीयां मे दृढामव्यभिचारिणीम् ॥ १० ॥

கணேசஸ்துதி

நமஸ்தே ப்ரஹ்மரூபாய கணேச கருணாநிதே।
பேதாபேதாதிஹீநாய கணாநாம் பதயே நம:॥ 1
நிராகாராய நித்யாய ஜகதாகாரமூர்த்தயே।
அநந்தாய பரேசாய பராத்பரதராய தே॥ 2
ஆதிமத்யாந்தஹீநாய குணாகாராய தே நம:।
குணேசாய ஜகத்ஸ்ரஷ்ட்ரே பாலகாய ஹராய ச॥ 3

நமோ நாநாவதாராய பக்தபாலநஹேதவே ।
ஸுராஸுரமயாயைவ ஸுராஸுரஸுபூஜித ॥ 4
யோகாய யோகதாத்ரே ச யோகாகாராய தே நம: ।
யோகாநாம் பதயே துப்யம் ப்ரஹ்மணாம் பதயே நம: ॥ 5
ஸர்வாதயே கணாத்யக்ஷ ஸர்வபூஜ்யாய டுண்டயே ।
ஸர்வாந்தே ஹ்யவஸிஷ்டாய விக்நேஸாய நமோ நம: ॥ 6
ஹேரம்பாய நிஜாநந்தவாஸிநே ஸித்தஸேவித ।
ஸித்த்திபுத்த்திபதே துப்யம் நாநாகேலகராய ச ॥ 7
தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் தாயகாய நமோ நம: ।
ப்ரஹ்மீபூதகராயைவ ப்ரஹ்மபூதமயாய ச ॥ 8
கிம் ஸ்தௌமி த்வாம் கணாதீஸ யோகஸாந்தீமயம் ப்ரபோ ।
யம் ஸ்தோதும் ந ஸமர்த்தாஸ்ச வேதாத்யா: ஸிவமுக்யகா: ॥ 9
ததாபி ச யதாபுத்திஜ்ஞாநம் த்வம் ஸமஸ்துதோ மயா ।
பக்திம் தேஹி த்வதீயாம் மே த்ருடாமவ்யபிசாரிணீம் ॥ 10

பரம்பொருளும் கருணைக்கு இருப்பிடமும், இன்னார் எனக் குறிப்பிட இயலாதவரும், கணங்களின் தலைவருமான கணேசருக்கு நமஸ்காரம் (1) வடிவற்றவரும், அழிவற்றவரும், உலகின் வடிவினரும், எல்லை காணமுடியாதவரும், பேரீசனும், மேலானவர்க்கும் மேலானவரும் ஆதியும் இடையும் முடிவுமற்றவரும் முக்குண வடிவினரும், முக்குணங்களை இயக்குபவரும் உலகைப் படைப்பவரும், காப்பவரும் ஒடுக்குபவரும், பக்தரைக் காக்க பல்வேறு அவதாரங்கள் எடுத்தவரும், தேவர் அசுரர் வடிவாயிருப்பவரும், தேவர் அசுரரால் வழிபடப் பெற்றவரும், யோகமும் யோகத்தைக் கூட்டுவிப்பவரும், யோகிகளின் தலைவரும் மந்திரங்களின் சக்தியைக் காப்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (2-5) கணங்களின் தலைவரே! எல்லாவற்றிற்கும் முதலிலிருப்பவரும், எல்லோராலும் வழிபடப் பெறுபவரும், எல்லாவற்றின் இறுதியில் எஞ்சி இருப்பவருமான விக்னேசருக்கு நமஸ்காரம் (6) ஹேரம்பரும், ஸ்வானந்தபுரத்தில் வசிப்பவரும் சித்தர்களால் வழிபடப்பெற்றவரும் ஸித்தி - புத்தி தேவிகளின் கணவரும், எல்லையற்ற விளையாட்டுள்ளவரும், அறம் பொருள் இன்பம் முக்தி என்பவற்றைத் தருபவரும், பரம்பொருளுடன் ஐக்கியத்தைத் தருகிறவரும் பரம்பொருளுமாயிருப்பவரும்

(7-8) சாந்தி யோகவடிவினருமான உம்மைத் துதிக்க வேதமும் மும்மூர்த்திகளும் திகைக்கையில் நான் எவ்வாறு துதிப்பேன்! (9) எனினும் நான் உணர்ந்தவரை துதிக்கிறேன். உம்மை விட்டகலாத பக்தியை அருள்வீர் (10) (ருஷபயோகி துதித்தது)
- முத்கல புராணம்

गणनाथस्तोत्रम्

नमस्ते गणनाथाय भक्तानन्दविवर्धन।
भक्तिप्रियाय देवाय हेरम्बाय नमो नमः ॥ १ ॥
वेदान्तवेद्यरूपाय मनोवाणीमयाय च।
मनोवाणीविहीनाय योगाकाराय ते नमः ॥ २ ॥
गजवक्त्राय वै तुभ्यं नैर्गुण्यपदधारिणे।
सगुणाय च कण्ठाधो नराकाराय ते नमः ॥ ३ ॥
अनादये च पूज्याय सर्वेषां सर्वदायिने।
आदिपूज्याय विघ्नेश नानाविघ्नप्रचालक ॥ ४ ॥

विघ्नहर्त्रे सुभक्तानां विघ्नकर्त्रे दुरात्मनाम्।
सदा स्वानन्दनाथाय दुण्ढिराजाय ते नमः ॥ ५ ॥

वक्रतुण्डाय ते नाथ नमो लम्बोदराय वै।
सततं शान्तिरूपाय शान्तिदाय नमो नमः ॥ ६ ॥

महोदराय सिद्धेश्च बुद्धेश्च पतये नमः ।
नानैश्वर्य प्रदात्रे च भ्रमदाय नमोनमः ॥ ७ ॥

नानाज्ञानप्रभेदैश्च मोहकर्त्रे नमो नमः ।
सुभक्तानां सदा नाथ भ्रममोहादिहारिणे॥ ८ ॥

नानादैत्यनिहन्त्रे च देवानां मदहारिणे।
सुरासुरमयायैव ब्रह्मेशाय नमो नमः ॥ ९ ॥

सर्वत्र योगरूपेण संयोगायोगहीनतः।
संस्थितं तं कथं स्तौमि त्वां विघ्नेश वद प्रभो॥ १० ॥

यं समर्था गणाध्यक्ष योगिनः शेषकादयः ।
शिवादयश्च देवा वै स्तोतुं न प्रभवन्ति ते ॥ ११ ॥

तं किं स्तौमि गणाध्यक्षमतस्त्वां प्रणतोऽभवम् ।
तेन तुष्टश्च मां नाथ पालयस्व त्वदाश्रितम् ॥ १२ ॥

கணநாதஸ்தோத்திரம்

நமஸ்தே கணநாதாய பக்தாநந்தவிவர்த்தந ।
பக்திப்ரியாய தேவாய ஹேரம்பாய நமோ நம: ॥ 1

வேதாந்தவேத்யரூபாய மநோவாணீமயாய ச ।
மநோவாணீவிஹீநாய யோகாகாராய தே நம: ॥ 2

கஜவக்த்ராய வை துப்யம் நைர்குண்யபததாரிணே ।
ஸகுணாய ச கண்டாதோ நராகாராய தே நம: ॥ 3

அநாதயே ச பூஜ்யாய ஸர்வேஷாம் ஸர்வதாயிநே ।
ஆதிபூஜ்யாய விக்நேஶ நாநாவிக்நப்ரசாலக ॥ 4

விக்நஹர்த்ரே ஸுபக்தாநாம் விக்நகர்த்ரே துராத்மநாம் ।
ஸதா ஸ்வாநந்தநாதாய டுண்டிராஜாய தே நம: ॥ 5

வக்ரதுண்டாய தே நாத நமோ லம்போதராய வை ।
ஸததம் ஶாந்திரூபாய ஶாந்திதாய நமோ நம: ॥ 6

மஹோதராய ஸித்த்தேஶ்ய புத்த்ஶ்ச பதயே நம: ।
நாநைஶ்வர்யப்ரதாத்ரே தே ப்ரமதாய நமோ நம: ॥ 7

நாநாஜ்ஞாநப்ரபேதைஶ்ச மோஹகர்த்ரே நமோ நம: ।
ஸுபக்தாநாம் ஸதா நாத ப்ரமமோஹாதிஹாரிணே ॥ 8

நாநாதைத்யநிஹந்த்ரே ச தேவாநாம் மதஹாரிணே ।
ஸுராஸுரமயாயைவ ப்ரஹ்மேஶாய நமோ நம: ॥ 9

ஸர்வத்ர யோகரூபேண ஸம்யோகாயோகஹீநத: ।
ஸம்ஸ்த்திதம் தம் கதம் ஸ்தௌமி த்வாம் விக்க்நேஶ வத ப்ரபோ ॥ 10

யம் ஸமர்த்தா கணாத்த்யக்ஷ யோகிந: ஶேஷகாதய: ।
சிவாதயஶ்ச தேவா வை ஸ்தோதும் ந ப்ரபவந்தி தே ॥ 11

தம் கிம் ஸ்தௌமி கணாத்த்யக்ஷமதஸ் த்வாம் ப்ரணதோऽபவம் ।
தேந துஷ்டஶ்ச மாம் நாத பாலயஸ்வ த்வதாஶ்ரிதம் ॥ 12

கணநாதரும் பக்தர்களின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவரும் பக்தியில் மகிழ்பவருமான ஹேரம்பருக்கு நமஸ்காரம் (1) உபனிடதங்களின் மூலம் அறியத்தக்கவரும் மனமும் வாக்குமானவரும், மனமும் வாக்கும் எட்டமுடியாதவரும், யோக வடிவினரும், யானை முகத்தோனும், நிர்குண நிலையில் நிற்பவரும் ஸகுண வடிவில் உள்ளவரும் கழுத்தின் கீழ் மனித வடிவினருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (2.3) ஆதியற்றவரும் வழிபடத் தக்கவரும், எல்லாவற்றிற்கும் எல்லாம் அருள்பவரும், பணி தொடங்கும் போது வழிபடத்தக்கவரும், விக்கினங்களுக்கு ஈசனும், பல விக்னங்களை விளைவிப்பவரும், பக்தர்களுக்கு ஏற்படுகிற விக்னங்களைக் காப்பவரும், கெட்டவர்களுக்கு விக்கினம் ஏற்படுத்துபவரும், ஸ்வானந்த புவனத்தரசருமான டுண்டி விநாயகருக்கு நமஸ்காரம் (4-5) வளைந்த துதிக்கையும் சரிந்த வயிறும் கொண்டவரும் சாந்தி வடிவினரும் சாந்தி அளிப்பவரும் மஹோதரரும், ஸித்தி - புத்தி - நாதரும், பல்வேறு செல்வங்களையளிப்பவரும் மதி மயக்கம் தருபவருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (6-7) அறிவின் பலவழிகளைக் காட்டி மயக்குபவரும் பக்தர்களுக்கு மதிமயக்கம் அகற்றுபவரும், பல அசுரர்களை மாய்த்தவரும் தேவர்களின் செருக்கை அடக்குபவரும் தேவரும் அசுரருமானவரும் மும்மூர்த்திகளுக்கு தலைவருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (8-9) யோக முறை வடிவினராகிப் பற்றும் பற்றற்ற நிலையும் அற்றவரும் தேவர் முதலானோரால் துதிக்க இயலாதவருமான உம்மை நான் எப்படித் துதிப்பேன்? வணங்கி நிற்கிறேன். உம்மை அண்டி நிற்கிற என்னைக் காப்பாற்றுவீர். (பசுராமர் இயற்றியது) முத்கலபுராணம்.

गणनाथस्तुतिः

नमस्ते गणनाथाय विघ्नेशाय नमो नमः ।
विनायकाय देवेश सर्वेषां पतये नमः ॥ १ ॥

निर्गुणाय परेशाय परात्परतराय वै ।
अनादये च सर्वादिपूज्याय तु नमो नमः ॥ २ ॥

सर्वपूज्याय हेरम्ब दीनपालाय ते नमः।
ब्रह्मणे ब्रह्मणां चैव ब्रह्मदात्रे नमो नमः॥ ३॥
निराकाराय साकाररूपाय परमात्मने।
योगाय योगदात्रे ते शान्तिरूपाय वै नमः॥ ४॥
सदा ज्ञानघनायैव कर्ममार्गप्रवर्तिने।
आनन्दाय सदानन्दकन्दरूपाय ते नमः॥ ५॥
रजसा सृष्टिकर्त्रे ते सत्त्वतः पालकाय च।
तामसेन प्रसंहर्त्रे गुणेशाय नमो नमः॥ ६
नानामायाधरायैव नानामायाविवर्जित।
मायिभ्यो मोहदात्रे वै मायामायिक ते नमः॥ ७॥
स्वानन्दपतये तुभ्यं सिद्धिबुद्धिवराय च।
सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे च लम्बोदर नमोऽस्तु ते॥ ८॥
किं स्तौमि गणनाथ त्वां यत्र वेदा विसिष्मिरे।
शिवविष्ण्वादयश्चैव योगिनो योगरूपिणे॥ ९॥

கணநாதஸ்துதி

நமஸ்தே கணநாதாய விக்க்நேஶாய நமோ நம:।
விநாயகாய தேவேஶ ஸர்வேஷாம் பதயே நம:॥ 1
நிர்குணாய பரேசாய பராத்பரதராய வை।
அநாதயே ச ஸர்வாதிபூஜ்யாய து நமோ நம:॥ 2
ஸர்வபூஜ்யாய ஹேரம்ப தீநபாலாய தே பம:।
ப்ரஹ்மணே ப்ரஹ்மணாம் சைவ ப்ரஹ்மதாத்ரே நமோ நம:॥ 3
நிராகாராய ஸாகாரரூபாய பரமாத்மநே।
யோகாய யோகதாத்ரே தே ஶாந்திரூபாய வை நம:॥ 4
ஸதா ஜ்ஞாநகநாயைவ கர்மமார்கப்ரவர்த்திநே ।
ஆநந்தாய ஸதாநந்தகந்தரூபாய தே நம:॥ 5
ரஜஸா ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரே தே ஸத்வத: பாலகாய ச।
தாமஸேந ப்ரஸம்ஹர்த்ரே குணேஶாய நமோ நம:॥ 6
நாநாமாயாதராயைவ நாநாமாயாவிவர்ஜித।
மாயிப்யோ மோஹதாத்ரே வை மாயாமாயிக தே நம:॥ 7

ஸ்வாநந்தபதயே துப்பயம் ஸித்த்திபுத்த்திவராய ச।
ஸித்த்திபுத்த்திப்ரதாத்ரே ச லம்போதர நமோஸ்து தே॥ 8
கிம் ஸ்தௌமி கணநாத த்வாம் யத்ர வேதா விஸிஷ்மிரே।
சிவவிஷ்ண்வாதயஸ்சைவ யோகிநோ யோகரூபிணே॥ 9

கணநாதரும் விக்னேச்வரரும் விநாயகரும் தேவருக்கும் மற்ற அனைவருக்கும் தலைவரான உமக்கு நமஸ்காரம் (1) குணமற்றவர், பரமேச்வரர், மேலானதற்கும் மேலானவர், ஆதியற்றவர், எல்லாப்பணிகளுக்கும் முன்னதாக வழிபடப் பெறுபவர், எல்லோராலும் வழிபடப்பெறுபவர், ஹேரம்பர், எளியவரைக் காப்பவர், பரம்பொருள், மும்மூர்த்திகளுக்கும் பரம்பொருள் தன்மையைத் தருபவர். இந்த கணபதிக்கு நமஸ்காரம் (2-3) வடிவமற்றவர், வடிவேற்பவர், பரமாத்மா, யோக முறையும் அதனைச் செய்பவருமானவர், சாந்தியே வடிவானவர், ஞானச்செறிவானவர், கரும மார்கத்தில் செல்லத் தூண்டுபவர், ஆனந்தமே வடிவானவர், ஆனந்தக் கிழங்காக உள்ளவர். ரஜோ குணத்தால் படைப்பவர், ஸத்வ குணத்தில் காப்பவர், தமோ குணத்தால் ஒடுக்குபவர், முக்குணங்களையும் கட்டுப்படுத்துபவர், மாயையைப்பலவாறாக வெளிப்படுத்துபவர், மாயைக்குக் கட்டுப்படாதவர், மாயையால் வஞ்சிப்பவர்களை மயக்குபவர் அந்த கணபதிக்கு நமஸ்காரம் (4-7) ஸ்வாநந்தபுவனத்தின் அரசரும் ஸித்தி - புத்தி தேவிகளின் நாதரும் செயல்நிறைவும் செயல் நுட்பமும் தருபவரும் வயிறு சரிந்தவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (8) கணநாதரே! வேதங்களும் மும்மூர்த்திகளும் வியப்படைந்து திகைத்து நிற்கையில் யோகிக்கு யோக முறை புகட்டுகிற உம்மை நான் எவ்வாறு துதிப்பேன் (9) (கார்த்த வீர்யன் துதித்தது— அங்கஹீனருக்கு அங்க நிறைவு தரக்கூடியது).

विघ्नेशस्तुतिः

नमः शान्तिस्वरूपाय शान्तिदाय कृपालवे।
विघ्नेशाय नमस्तुभ्यं हेरम्बाय नमो नमः ॥ १ ॥
सिद्धिभर्त्रे च तद्दात्रे भक्तानां भयभञ्जन।
भक्तिप्रियाय वै तुभ्यं भक्तभक्ताय ते नमः ॥ २ ॥

बुद्धिभर्त्रे धियो दात्रे सर्वविद्याकलात्मने।
ज्ञानरूपप्रकाशाय गणेशाय नमो नमः॥ ३॥
मूषकारूढ वै तुभ्यं चतुर्बाहुधराय च।
स्वानन्दवासिने देव वक्रतुण्डाय ते नमः ४॥
नानाविहारयुक्तायानन्तरूपाय ते नमः।
अमेयाय सदा योगशान्तिस्थाय नमो नमः॥ ५॥
धन्योऽहं कृतकृत्योऽहं येन दृष्टो गजाननः।
वेदादौ गोचरोऽयं नः कृपया सहसाऽऽगतः॥ ६॥
मया किं ते कृतं देव दर्शनार्थं किमागतः।
भक्त्या समं न किंचित् ते प्रियं ज्ञातं मयाऽधुना॥ ७॥
भक्त्या त्वां हृदि संध्यायन् संस्थितो जडवत् प्रभो।
त्वमेव मोहितो भक्त्या मम संनिधिगः कृतः॥ ८॥
अहो भक्तिसमं किंचिन्नैव दृष्टं न च श्रुतम्।
यया त्वं शान्तियोगस्थो मोहितः सहसाऽऽगतः॥ ९॥
त्वदीयांशसमुत्पन्नं सकलं ब्रह्मनायक।
किं ददामि गणेशान येन तुष्टो भविष्यसि॥ १०॥
अतस्त्वां नमनं कुर्वे देहोऽयं ते निवेदितः।
वरं देहि महाबाहो येन तृप्तो भवाम्यहम्॥ ११॥
भक्तिं दृढां त्वच्चरणे व्यभिचारविवर्जिताम्।
देहि नाथ दयासिन्धो नान्यद् याचे कदाचन॥ १२॥

விக்நேஶஸ்துதி

நம: சாந்திஸ்வரூபாய ஶாந்திதாய க்ருபாலவே।
விக்நேஶாய நமஸ் துப்ப்யம் ஹேரம்பாய நமோ நம:॥ 1
ஸித்திபர்த்ரே ச தத்தாரே பக்தாநாம் பயபஞ்ஜந।
பக்திப்ரியாய வை துப்யம் பக்தபக்தாய தே நம:॥ 2
புத்திபர்த்ரே தியோ தாத்ரே ஸர்வவித்யாகலாத்மநே।
ஜ்ஞாநரூபப்ரகாஶாய கணேஶாய நமோ நம:॥ 3

மூஷகாரூட வை துப்யம் சதுர்பாஹுதராய ச।
ஸ்வாநந்தவாஸிநே தேவ வக்ரதுண்டாய தே நம:॥ 4

நாநாவிஹாரயுக்தாயாநந்தரூபாய தே நம:।
அமேயாய ஸதா யோகஶாந்திஸ்த்தாய நமோ நம:॥ 5

தந்யோஹம் க்ருதக்ருத்யோஹம் யேந த்ருஷ்டோ கஜாநந:।
வேதாதௌ கோசரோயம் ந: க்ருபயா ஸஹஸாகத:॥ 6

மயா கிம்தே க்ருதம் தேவ தர்ஶநார்த்தம் கிமாகத:।
பக்த்யா ஸமம் ந கிஞ்சித்தே ப்ரியம் ஜ்ஞாதம் மயாதுநா॥ 7

பக்த்யா த்வாம் ஹ்ருதி ஸம்த்த்யாயந் ஸம்ஸ்த்திதோ ஜடவத் ப்ரபோ।
த்வமேவ மோஹிதோ பக்த்யா மம ஸந்நிதிக: க்ருத:॥ 8

அஹோ பக்திஸமம் கிஞ்சிந் நைவ த்ருஷ்டம் ந ச ஶ்ருதம்।
யயா த்வம் ஶாந்தியோகஸ்த்தோ மோஹிதஸ் ஸஹஸாகத:॥ 9

த்வதீயாம்ஶஸமுத்பந்நம் ஸகலம் ப்ரஹ்மநாயக।
கிம் ததாமி கணேஶாந யேந துஷ்டோ பவிஷ்யஸி॥ 10

அதஸ் த்வாம் நமநம் குர்வே தேஹோயம் தே நிவேதித:।
வரம் தேஹி மஹாபாஹோ யேந த்ருப்தோ பவாம்யஹம்॥ 11

பக்திம் த்ருடாம் த்வச்சரணே வ்யபிசாரவிவர்ஜிதாம்।
தேஹி நாத தயாஸிந்த்தோ நாந்யத் யாசே கதாசந॥ 12

சாந்தி வடிவினரும் சாந்தியைத் தருபவரும் பரிவுடையவரும், விக்னங்களின் தலைவருமான ஹேரம்பருக்கு நமஸ்காரம் (1) ஸித்திதேவியின் கணவரும் சித்தி அளிப்பவரும் பக்தரின் பயம் போக்குபவரும், பக்தியால் மகிழ்பவரும், பக்தருக்குப் பக்தருமான உமக்கு நமஸ்காரம் (2) புத்திதேவியின் கணவரும் புத்தியைத் தருபவரும் எல்லா கல்வித்துறைகளுக்கு உயிரானவரும், ஞானத்தை பிரகாசப்படுத்துபவருமான கணேசருக்கு நமஸ்காரம் (3) பெருச்சாளியின் மீது அமர்ந்தவரும் நான்கு கைகள் உள்ளவரும், ஸ்வாநந்த புவனவாசியுமான வக்ரதுண்ட தேவருக்கு நமஸ்காரம் (4) பல்வேறு விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டவரும், பல வடிவங்கள் ஏற்பவரும், அளவிட முடியாதவரும் சாந்தியோகத்தில் அமர்ந்தவருமானவருக்கு நமஸ்காரம் (5) கணேசரைக் கண்ட நானே பாக்கியசாலி.

வேதம் முதலானவற்றில் மட்டுமே தென்படுகிற அவர் நம்மிடம் கனிந்து வந்துள்ளாரே! தங்களது தரிசனம் பெற நான் என்ன தவம் செய்தேன்! பக்தியைக் காட்டிலும் நீர் விரும்புவது வேறில்லை என்று உணர்ந்தேன் (6-7) பக்தியுடன் உம்மை மனத்தில் பதித்து ஜடம் போன்றிருந்த எனது பக்தியில் மயங்கி என் எதிரே காணப்படுகிறீரே! சாந்தியோகத்தில் அமர்ந்த நீர் பக்தியால் மயங்கி விவேகமாக வந்துள்ளீரே! பக்தியைக் காட்டிலும் வேறு உம்மை மகிழ்விப்பதைக் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை (8-9) அனைத்தும் உம் அம்சத்தால் தோன்றியவை. இவற்றில் உம்மை மகிழ்விப்பதற்காக எதை உமக்குத் தருவேன் (10) அதனால் நான் உம்மை வணங்குகிறேன். இந்த உடலை உமக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறேன். உம் திருவடிகளில் அசையாத பக்தியைத் தருவீர். இதுவே நான் கேட்கிற வரம். இதனைப் பெற்றுப் பெரிதும் மகிழ்வேன். வேறொன்றை வேண்டேன் (21-12) (ஜடபரதர் துதித்தது) முத்கல புராணம்.

विघ्ननाशनस्तोत्रम्

परं धाम परं ब्रह्म परेशं परमीश्वरम् ।
विघ्ननिघ्नकरं शान्तं पुष्टं कान्तमनन्तकम् ॥ १ ॥

सुरासुरेन्द्रैः सिद्धेन्द्रैः स्तुतं स्तौमि परात्परम् ।
सुरपद्मदिनेशं च गणेशं मङ्गलायनम् ॥ २ ॥

इदं स्तोत्रं महापुण्यं विघ्नशोकहरं परम् ।
यः पठेत्प्रातरुत्थाय सर्वविघ्नात्प्रमुच्यते ॥ ३॥

விக்க்நநாசன ஸ்தோத்ரம்

பரம்தாம பரம் ப்ரும்ஹ பரேஶம் பரமீஶ்வரம்
விக்க்நநிக்க்நகரம் சாந்தம் புஷ்டம் காந்தமநந்தகம் (1)

ஸுராஸுரேந்த்ரை: ஸித்த்தேந்த்ரை: ஸ்துதம் ஸ்தௌமி பராத்பரம்
ஸுரபத்மதினேஶம் ச கணேஶம் மங்களாயனம் (2)

இதம் ஸ்தோத்ரம் மஹாபுண்யம் விக்க்நஶோகஹரம் பரம்
ய: படேத் ப்ராதருத்த்தாய ஸர்விக்க்நாத் ப்ரமுச்யதே (3)

षोडशगणपतिस्तुतिः

प्रथमो बालविघ्नेशो द्वितीयस्तरुणो भवेत् ।
तृतीयो भक्तविघ्नेशश्चतुर्थो वीरविघ्नपः ॥ १
पञ्चमः शक्तिविघ्नेशः षष्ठो द्विजगणाधिपः ।
सप्तमः सिद्धिरुद्दिष्टः उच्छिष्टश्चाष्टमः स्मृतः ॥ २
नवमो विघ्नराजः स्याद् दशमःक्षिप्रनायकः ।
हेरम्बश्चैकादशः स्याद् द्वादशो लक्ष्मिनायकः ॥ ३
त्रयोदशो महाविघ्नो विजयाख्यश्चतुर्दशः ।
नृत्ताख्यः पञ्चदशः स्यात् षोडशश्चोर्ध्वनायकः ॥ ४
एतत् षोडशकं नाम स्तोत्रं सर्वार्थसाधकम् ।
त्रिसंध्यं यः पठेन्नित्यं स सुखी सर्वतो जयी ॥ ५
तस्य विघ्नाः पलायन्ते वैनतेयाद् यथोरगाः ।
गणेश्वरप्रसादेन महाज्ञानी भवेद् ध्रुवम् ॥ ६

ஷோடஶகணபதிஸ்துதி

ப்ரதமோ பாலவிக்க்நேஶோ த்விதீயஸ் தருணோ பவேத் ।
த்ருதீயோ பக்தவிக்க்நேஶஶ் சதுர்த்தோ வீரவிக்க்நப: ॥ 1

பஞ்சம: ஶக்திவிக்க்நேஶ: ஷஷ்ட்டோ த்விஜ கணாதிப: ।
ஸப்தம: ஸித்திருத்திஷ்ட: உச்ச்சிஷ்டஶ் சாஷ்டம: ஸ்ம்ருத: ॥ 2

நவமோ விக்க்நராஜ: ஸ்யாத் தஶம: க்ஷிப்ரநாயக: ।
ஹேரம்பஶ் சைகாதஶஸ் ஸ்யாத் த்வாதஶோ லக்ஷ்மிநாயக: ॥ 3

த்ரயோதஶோ மஹாவிக்க்நோ விஜயாக்க்யஶ் சதுர்தஶ: ।
ந்ருத்தாக்க்ய: பஞ்சதஶ: ஸ்யாத் ஷோடஶஶ்சோர்த்த்வநாயக: ॥ 4

ஏகத் ஷோடஶகம் நாம ஸ்தோத்ரம் ஸர்வார்த்த - ஸாதகம் ।
த்ரிஸந்த்த்யம் ய: படேந் நித்யம் ஸ ஸுகீ ஸர்வதோ ஜயீ ॥ 5

தஸ்ய விக்நா: பலாயந்தே வைநதேயாத் யதோரகா: ।
கணேஶ்வ்ரப்ரஸாதேந மஹாஜ்ஞாநீ பவேத் த்ருவம் ॥ 6

பாலகணபதி, தருணகணபதி, பக்தகணபதி, வீரகணபதி, சக்தி கணபதி, த்விஜ கணபதி, ஸித்தி கணபதி, உச்சிஷ்ட கணபதி, விக்கின ராஜகணபதி, க்ஷிப்ரகணபதி, ஹேரம்ப கணபதி, லக்ஷ்மீ கணபதி, மஹா கணபதி, விஜய கணபதி, நிருத்த கணபதி, ஊர்த்த்வ கணபதி, இந்த 16 பெயர்களைக் குறிப்பிடுகிற ஸ்தோத்ரத்தை மூன்று வேளைகளிலும் சொல்ல சுகமும் வெற்றியும் கிட்டும். கருடனைக் கண்ட பாம்பு போல் இடையூறு விலகும். மஹாகணபதியின் அருளால் ஞானி ஆவான்.

(இந்த பதினாறு கணபதி வடிவங்களையும் ராமேசுவரம் அக்னி தீர்த்தக்கரையிலுள்ள ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்தின் ஸ்ரீமடத்து விநாயகர் ஆலயத்தில் காணலாம்.)

महागणपतिध्यानमूर्तिसंग्रहः

மஹா கணபதியின்தியான மூர்த்திகள்

ஸ்ரீமஹா கணபதியின் உபாஸனைக்குரிய வடிவமைப்பை புராணங்களும் ஆகமங்களும் மந்திர சாஸ்த்ரமும் ஏனைய மற்ற நூல்களும் பல ரூபங்களில் சித்தரித்துள்ளன. நூற்றுக்கு மேலுள்ள வெவ்வேறு மூர்த்திகளின் லட்சணங்களும் அவற்றில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் அதிக அளவில் மக்கள் அறிந்த சிலவற்றை மட்டும் இங்கு தொகுத்தளிக்கிறோம். அகராதி வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இவ்விளக்கத்தில் ஷோடசகணபதிகளும் விளக்கப் பெற்றுள்ளனர்.

१. उच्छिष्ट गणपतिः - உச்சிஷ்ட கணபதி

(१) चतुर्भुजं रक्ततनुं त्रिणेत्रं पाशाङ्कुशौ मोदक पात्रदन्तौ ।
करे दधानं सरसीरुहस्थं उन्मत्तमुच्छिष्टगणेशमीडे ॥

சதுர்ப்புஜம் ரக்ததநும் த்ரிணேத்ரம்
பாஶாங்குஶௌ மோதக பாத்ரதந்தௌ
கரைர் ததாநம் ஸரஸீருஹஸ்த்தம்
உந்மத்த முச்சிஷ்ட கணேஶ மீடே

பாசம் அங்குசம் கொழுக்கட்டை பாத்திரம், தந்தம் இவற்றை ஏந்திய நான்கு கைகள் சிவந்த மேனி, மூன்று கண்கள் உள்ள தாமரை மீதமர்ந்த மதம் முற்றிய உச்சிஷ்ட கணபதியைத் துதிக்கிறேன்

(२) शरान्धनुः पाशसृणी स्वहस्तैः दधानमारक्तसरोरुहस्थम् ।
विवस्त्रपत्न्यां सुरतप्रवृत्तं उच्छिष्टमम्बासुतमाश्रयेऽहम् ॥

ஶராந்தநு: பாஶஸ்ருணீ ஸ்வஹஸ்தை:
ததாந மாரக்த ஸரோருஹஸ்த்தம்
விவஸ்த்ர பத்ந்யாம் ஸுரதப்ரவ்ருத்தம்
உச்சிஷ்ட மம்பாஸுத மாஶ்ரயேஹம்

புஷ்பபாணங்கள், கரும்பு வில், பாசம் துறட்டி ஏந்திய கைகளுடன் செந்தாமரையில் அமர்ந்து ஆடையற்றதன் மனைவியுடன் இன்பம் நுகர்கிற உச்சிஷ்ட கணபதியைச் சரணடைகிறேன்.

(३) नीलाब्ज दाडिमी वीणा-शालि-पाशाक्षसूत्रकम् ।
दधदुच्छिष्टनामायं गणेशः पातु मेचकः ॥

நீலாப்ஜதாடிமீ வீணாசாலி பாஶாக்ஷஸூத்ரகம்
தததுச்சிஷ்டநாமாயம் கணேஶ: பாது மேசக:

நீல அல்லி, மாதுளை, வீணை, நெற்கதிர், பாசம் ஜபமாலை ஏந்திய (ஆறு) கைகளுடன் பச்சை நிறமுள்ள உச்சிஷ்டர் காப்பாற்றட்டும் (பாசத்திற்கு மாறாக குஞ்ஜா - குந்துமணிக்கொத்தும் உண்டு)

(४) मुक्तागौरं मदगजमुखं चन्द्रचूडं त्रिणेत्रं
हस्तैः स्वीयै र्दधतमरविन्दाङ्कु शौ रत्नकुम्भम् ।
अङ्कस्थायाः सरसिजरुचेस्तद्ध्वजालम्बिपाणेः
देव्या योनौ विनिहितकरं रत्नमौलिं भजामः ॥

முக்தாகௌரம் மதகஜமுகம், சந்த்ரசூடம் த்ரிணேத்ரம்
ஹஸ்தை: ஸ்வீயைர்தததம் அரவிந்தாங்குசௌ ரத்ன கும்ப்பம்
அங்கஸ்த்தாயா: ஸரஸிஜருசேஸ்தத்த்வஜாலம்பி பாணே:
தேவ்யாயோநௌ விநிஹிதகரம் ரத்னமௌளிம் பஜாம:

முத்து போன்ற வெண்ணிறம், மதம் பிடித்த யானை முகம், சந்தின் சிரசில், முக்கண்கள், தாமரை, துறட்டி, ரத்ன கலசம் ஏந்திய மூன்று கைகள், தாமரையை ஒத்த தேவி மடியில், இருவரது ஒரு கை மட்டும் இருவரது காமகேந்திரத்தைத் தொடுவதாக, ரத்னகிரீடம், இவ்வாறுள்ள கணேசரை வழிபடுவோம். (த்வாதசாக்ஷரகணபதி என்றும் பெயருண்டு)

२. उद्दण्डगणपतिः - உத்தண்ட கணபதி

कल्हाराम्बुज बीजपूरकगदादन्ते क्षुबाणैः सदा
बिभ्राणो मणिकुंभशालि कलशौ पाशं च चक्रान्वितम्।
गौराङ्ग्या रुचिरारविन्दकरया देव्या सदा संयुतः
शोणाङ्गः शुभमातनोति भजतां उद्दण्डविघ्नेश्वरः ॥

கல்ஹாராம்புஜ பீஜபூரக கதாதந்தேக்ஷு பாணைஸ்ஸதா
பிப்ராணோமணி கும்ப்பஶாலிகலஶௌபாஶம்ச சக்ரான்விதம்।
கௌராங்க்யா ருசிராரவிந்தகரயா தேவ்யா ஸதா ஸம்யுத:
ஶோணாங்கஶ் ஶுபமாதனோதி பஜதாமுத்தண்ட விக்க்நேஶ்வர:॥

நீல ஆம்பல், தாமரை, மாதுளை, கதை, தந்தம், கரும்பு வில், புஷ்பபாணம், நெற்கதிர், ரத்னகலசம், பாசம், சக்கிரம் இவற்றை 10 கைகளிலும் துதிக்கைகளிலும் ஏந்தியவர், வெண்ணிற மேனிவண்ணம் படைத்த தேவியுடன் கூடியவர், சிவந்த மேனியர், இந்த உத்தண்டர் நன்மை புரியட்டும்.

३. ऊर्ध्वगणपतिः - ஊர்த்த்வ கணபதி

कल्हारशालि -कमलेक्षुकचाप-बाण-
दन्तप्ररोहक - गदी कनको ज्ज्वलाङ्गः।
आलिङ्गनोद्यतकरो हरिताङ्गयष्ट्या
देव्या दिशत्वभयमूर्ध्वगणाधिपो नः ॥

கல்ஹார ஶாலி கமலேக்ஷுகசாபபாண
தந்தப்ரரோஹககதீ கனகோஜ்வலாங்க:।
ஆலிங்கனோத்யதகரோ ஹரிதாங்கயஷ்ட்யா
தேவ்யா திஶத்வ பய மூர்த்த்வ கணாதிபோந:

நீல ஆம்பல், நெற்கதிர், தாமரை, கரும்பு வில், புஷ்பபாணம், தந்தம், கதை இவற்றை ஏந்தி ஒரு கையால் பசுமையும் வனப்பும் மிக்க தேவியை அணைத்த ஊர்த்தவ கணபதி பயமின்மையைத் தரட்டும்.

४. ऋणमोचकगणपतिः - ருணமோசக கணபதி

(१) पाशाङ्कुशौ दन्तजंबू दधानः स्फटिकप्रभः ।
रक्तांशुको गणपतिः मुदे स्यात् ऋणमोचकः ॥

பாஶாங்குஶௌ தந்த ஜம்பூ ததாந: ஸ்படிகப்ரப: ।
ரக்தாம்ஶுகோ கணபதிர் முதே ஸ்யாத் ருணமோசக: ॥

பாசம், துறட்டி, தந்தம், நாவல்பழம் ஏந்தி ஸ்படிக நிற மேனியும் சிவந்த ஆடையும் கொண்டு கடன் நீங்க அருள் புரிகிற ருணமோசகர் மகிழ்ச்சி தரட்டும்.

(२) सिन्दूरवर्णं द्विभुजं गणेशं लम्बोदरं पद्मदले निविष्टम् ।
ब्रह्मादिदेवैः परिसेव्यमानं सिद्धैर्युतं तं प्रणमामि देवम् ॥

ஸிந்தூர வர்ணம் த்விபுஜம் கணேசம்
லம்போதரம் பத்மதளே நிவிஷ்டம்
ப்ரம்ஹாதி தேவை: பரிஸேவ்ய மாநம்
ஸித்தைர்யுதம் தம் ப்ரணமாமி நித்யம்.

செந்தூர வண்ணமும் இரு கைகளும் சரிந்த வயிறும் உள்ளவர், தாமரை மீதமர்ந்தவர், பிரம்மா முதலிய தேவர்களால் வணங்கப்பெற்றவர், சித்தர் சூழ உள்ள இந்த ருணமோசக கணபதியை வணங்குகிறேன்.

५. एकदन्तगणपतिः - ஏகதந்த கணபதி

लम्बोदरं श्यामतनुं गणेशं कुठारमक्षस्रज मूर्ध्वगाभ्याम् ।
सलड्डुकं दन्तमधः कराभ्यां वामेतराभ्यां च दधानमीहे ॥

லம்போதரம் ஶ்யாமதனும் கணேஶம்
குடாரமக்ஷஸ்ரஜமூர்த்த்வ காப்யாம்

ஸலட்டுகம் தந்தமத: கராப்ப்யாம்
வாமேதராப்ப்யாம் ச ததான மீடே ॥

சரிந்த வயிறு, கருநீல மேனி வண்ணம், கோடரியும் ஜபமாலையும் மேலிரண்டு கைகளில், லட்டுவும், தந்தமும், கீழ் இரு கைகளில் (இடதும் வலதும் என்ற வரிசையில்) இந்த ஏகதந்த கணபதியைத் துதிக்கிறேன்,

६. एकाक्षरगणपतिः ஏகாக்ஷரகணபதி

रक्तो रक्तांगरागांशुककुसुमयुतः तुन्दिलश्चन्द्रमोलिः
नेत्रैर्युक्तस्त्रिभिर्वामनकरचरणो बीजपूरं दधानः ।
हस्ताग्राक्लृप्त पाशाङ्कुशरदवरदो नागवक्त्रोऽहिभूषो
देवः पद्मासनस्थो भवतु सुखकरो भूतये विघ्नराजः ॥

ரக்தோரக்தாங்க ராகாம்ஶுக குஸுமயுதஸ் துந்திலஶ் சந்த்ரமௌலி:
நேத்ரைர் யுக்தஸ்த்ரிபிர் வாமநகர சரணோ பீஜபூரம் ததான:
ஹஸ்தாக்ரா க்லுப்த பாஶாங்குஶரதவரதோ நாகவக்த்ரோஹி பூஷோ
தேவ: பத்மாஸனஸ்த்தோ பவது ஸுககரோ பூதயே விக்க்நராஜ: ॥

சி வந்த மேனி நிறம், சிவந்த பூச்சு, சிவந்த பூமாலை, சிவந்த ஆடை, பெருந்தொந்தி, சிரசில் பிறை, முக்கண்கள், குட்டையான கைகளும் கால்களும், கைகளில் மாதுளை, பாசம், துறட்டி, தந்தம், வரதமுத்திரை, யானைமுகம், பாம்பாலான ஆபரணம், பத்ம ஆஸனம், இந்த கணபதி செல்வம் தருவாராக (பீஜகணபதி என்பர்)

७. क्षिप्रगणपतिः - க்ஷிப்ரகணபதி

(१) दन्तकल्पलतापाश - रत्नकुंभाङ्कुशोज्वलम् ।
बन्धूककमनीयाभं वन्दे क्षिप्रगणाधिपम् ॥

தந்த கல்ப லதாபாஶ ரத்னகும்பாங்குஶோஜ்வலம் ।
பந்தூக கமனீயாபம் வந்தே க்ஷிப்ரகணாதிபம் ॥

தந்தம் கற்பகக்கொடி, பாசம், துறட்டி, இவற்றை நான்கு கைகளிலும் ரத்தின கலசத்தைத் துதிக்கையிலும் ஏந்தி சிவந்த

உச்சித்திலகப்பூ போன்ற மேனி வண்ணத்துடனுள்ள க்ஷிப்ரகணபதியை வணங்குகிறேன்.

(२) पाशाङ्कुशौ कल्पलतां विषाणं दधत् स्वतुण्डाहितबीजपूरः ।
रक्तस्त्रिणेत्रस्तरुणेन्दुमौलिः हारोज्वलो हस्तिमुखोऽवताद्वः ॥

பாஶாங்குஶௌ கல்பலதாம் விஷாணம்
ததத் ஸ்வதுண்டாஹித பீஜபூர:
ரக்தஸ்த்ரிணேத்ரஸ்தருணேந்துமௌலி:
ஹாரோஜ்ஜ்வலோ ஹஸ்திமுகோऽவதாத் வ:

(३) धृतपाशाङ्कुशकल्पलता स्वरदश्च बीजपूरयुतः ।
शशिशकलकलितमौलिः त्रिलोचनोऽरुणश्च गजवदनः ॥
भासुरभूषणदीप्तो बृहदुदरः पद्मविष्टरोल्लसितः ।
विघ्नपयोधर पवनः करधृतकमलः सदास्तु भूत्यै नः ॥

த்ருதபாஶாங்குஶ கல்பலதா ஸ்வரதஶ்ச பீஜபூரயுத:
ஶஶிஶகல கலிதமௌளி ஸ்த்ரிலோசனோऽருணஶ்ச கஜவதன: ।
பாஸுர பூஷணதீப்தோ ப்ருஹதுதர: பத்ம விஷ்டரோல்லஸித:
விக்னபயோதரபவன: கரத்ருத கமலஸ்ஸதாஸ்து பூத்யை ந: ॥

பாசம், துறட்டி கற்பகக்கொடி, தந்தம் இவற்றை நான்கு கைகளிலும் மாதுளையைத்துதிக்கையிலும் ஏந்தி சிவந்தமேனி நிறம், முக்கண்கள், சிரசில் இளஞ்சந்திரன், மார்பில் மாலைகள். இந்தயானை முகத்தோன் உங்களைக் காப்பாராக (க்ஷிப்ரபரஸாதந கணபதியென்றும். கூறுவர்)

८. दुण्ढिगणपतिः டுண்டிகணபதி

अक्षमालां कुठारञ्च रत्नपात्रं स्वदन्तकम् ।
धत्ते करै र्विघ्नराजो दुण्ढिनामा मुदेऽस्तु नः ॥

அக்ஷ மாலாம் குடாரஞ்ச ரத்ன பாத்ரம் ஸ்வதந்தகம் ।
தத்தே கரைர் விக்னராஜோ டுண்டி நாமாமுதேஸ்து ந: ॥

ஜபமாலே கோடரி, ரத்னகலசம், தந்தம் இவற்றை நான்கு கரங்களில் ஏந்திய டுண்டி என்ற பெயர் கொண்ட விநாயகர் மகிழ்ச்சி தருவாராக.

९. तरुणगणपतिः தருணகணபதி

पाशाङ्कुशापूपकपित्थजंबू स्वदन्त शालीक्षुमपि स्वहस्तैः ।
धत्ते सदा यस्तरुणारुणाभः पायात्स युष्मांस्तरुणो गणेशः ॥

பாஶாங்குஶாபூப கபித்தஜம்பூ ஸ்வதந்தஶாலீக்ஷுமபி ஸ்வஹஸ்தை: ।
தத்தேஸதாயஸ் தருணாருணாப: பாயாத் ஸ யுஷ்மான் தருணோ கணேஶ: ॥

பாசம், துறட்டி அப்பம், விலாம்பழம், நாவல்பழம், தந்தம், நெற்கதிர், கரும்பு இவற்றை எட்டுகரங்களிலும் ஏந்தியவர், முற்பகல் சூரியனுக் கொப்பான மேனி நிறம் (செவ்வொளி) இவைகொண்ட (யுவனான) தருண கணபதி உங்களேக் காப்பாற்றட்டும் (மாம்பழம் எள்ளுருண்டை புல்லாங்குழல் இவற்றை தந்தம் நெற்கதிர் கரும்பிற் குப்பதிலாகக் கொள்வதுண்டு)

१०. त्रिमुखगणपतिः - த்ரிமுககணபதி.

श्रीमत्तीक्ष्णशिखाङ्कुशाक्षवरदान् दक्षे दधानः करैः
पाशञ्चामृतपूर्ण कुम्भमभयं वामे दधानो मुदा ।
पीठे स्वर्णमया रविन्द विलसत्स त्कर्णिकाभासुरे
आसीनः त्रिमुखः पलाशरुचिरो नागाननः पातु नः ॥

ஶ்ரீமத் தீக்ஷ்ண ஶிகாங் குஶாக்ஷ வரதான் தக்ஷே ததான: கரை:
பாஶஞ்சாம்ருத பூர்ணகும்ப மபயம் வாமே ததானோ முதா ।
பீடே ஸ்வர்ணமயாரவிந்த விலஸத் ஸத்கர்ணிகா பாஸுரே
ஆஸீநஸ் த்ரிமுக: பலாஶருசிரோ நாகாநந: பாது ந:

துறட்டி, ஜபமாலே, வரத முத்திரை, வலது கைகளில்; பாசம், அம்ருதகலசம், அபயமுத்திரை இடது கைகளில்; தங்கத்தாமரையின் நடுவில் இருக்கை, மூன்று முகங்கள் புரசம்பூபோன்று சிவந்த நிறம், இந்த கணேசர் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும்.

११. त्र्यक्षरगणपतिः த்ர்யக்ஷரகணபதி

गजेन्द्र वदनं साक्षाच्चल त्कर्ण सुचामरम्
हेमवर्णं चतुर्बाहुं पाशाङ्कुशधरं वरम्।
स्वदन्तं दक्षिणे हस्ते सव्ये त्वाम्रफलं तथा।
पुष्करे मोदकं चैव धारयन्तं भजे सदा॥

கஜேந்த்ர வதனம் ஸாக்ஷாத்சலத்கர்ணஸு சாமரம்
ஹேமவர்ணம் சதுர்பாஹும் பாஸாங்குஸதரம் வரம்।
ஸ்வதந்தம் தக்ஷிணே ஹஸ்தேஸவ்யே த்வாம்பரபலம் ததா
புஷ்கரே மோதகம் சைவ தாரயந்தம் பஜே ஸதா॥

தங்க நிற மேனி, மேலிருகைகளில் பாசமும், துறட்டியும், கீழேவலது கையில் தந்தம், இடது கையில் மாம்பழம், காதுகளில் தொங்குகிற சாமரங்கள் இவற்றுடன் விளங்குகிற த்ர்யக்ஷரகணபதியை வழிபடுகிறேன்.

१२. दुर्गागणपतिः துர்காகணபதி

तप्तकाञ्चनसङ्काशश्चाष्टहस्तो महत्तनुः
दीप्ताङ्कुशं शरं चाक्षं दन्तं दक्षे वहन्करैः।
वामे पाशं कार्मुकञ्च लतांजंबू दधत्करैः।
रक्तांशुकः सदा भूयात् दुर्गागणपतिर्मुदे॥

தப்தகாஞ்சன ஸங்காஸஸ் சாஷ்டஹஸ்தோ மஹத்தனு:
தீப்தாங்குஸம் ஸரஞ் சாக்ஷம் தந்தம் தக்ஷே வஹன் கரை:।
வாமே பாஸம் கார்முகம் ச லதா ஜம்பூ: ததத் கரை:
ரக்தாம்ஸுகஸ் ஸதா பூயாத் துர்கா கணபதிர் முதே॥

உருக்கிய தங்கம் போன்ற நிறம், துறட்டி, அம்பு, ஜபமாலே, தந்தம் இவற்றை வலது கையிலும் பாசம், வில், கற்பகக்கொடி நாவல் பழம் இவற்றை இடது கையிலும் ஏந்தி, செந்நிற ஆடை, உடுத்திய துர்கா கணபதி எனக்கு ஆனந்தம் தருவாராக.

१३. द्विजगणपतिः துவிஜகணபதி

यः पुस्तकाक्षगुण - दण्ड - कमण्डलु - श्री-
विद्योतमानकर भूषणमिन्दुवर्णम् ।
स्तंबेरमानन चतुष्टय शोभमानं
त्वां संस्मरेद् द्विजगणाधिपते स धन्यः ॥

ய: புஸ்தகாக்ஷ குணதண்டகமண்டலு ஸ்ரீ-
வித்யோதமான கரபூஷண மிந்துவர்ணம்
ஸ்தம்பேரமானன சதுஷ்டய ஶோபமானம்
த்வாம் ஸம்ஸ்மரேத் த்வஜ கணாதிபதே ஸ தந்ய: ॥

புத்தகம், ஜபமாலை, தண்டம், கமண்டலம் ஏந்திய கைகளுடன் சந்திரன் போன்ற மேனி வண்ணத்துடன் நான்கு யானை முகங்கள் கூடிய த்விஜ கணபதியை நினைத்தவன் பாக்கியசாலி (த்வஜகணபதி என்றும் கூறுவர்).

१४. द्विमुखगणपतिः த்விமுக கணபதி

स्वदन्त पाशाङ्कुशरत्नपात्रं करैर्दधानो हरिनीलगात्रः ।
रक्तांशुको रत्नकिरीटमाली भूत्यै सदा मे द्विमुखो गणेशः ॥

ஸ்வதந்த பாஶாங்குஶ ரத்ன பாத்ரம் கரைர்ததானோ ஹரி நீல காத்ர: ।
ரக்தாம்ஶுகோ ரத்ன கிரீட மாலீ பூத்யை ஸதா மே த்விமுகோ கணேஶ: ॥

தந்தம், பாசம், துறட்டி, ரத்னகலசம் ஏந்திய கைகள், பசுமை கலந்த நீலநிறம், செந்நிற ஆடை, ரத்னகிரீடம், ரத்தின மாலை, இரு முகங்கள் கொண்டவர். இந்த கணபதி செல்வச்செழிப்பை யளிப்பாராக.

१५. नृत्तगणपतिः நிருத்த கணபதி

पाशाङ्कुशापूपकुठार दन्त चञ्चत्कराक्लृप्तवराङ्गुलीकम् ।
पीतप्रभं कल्पतरोरधःस्थं भजामि नृत्तैकपदं गणेशम् ॥

பாஶாங் குஶாபூப குடாரதந்த சஞ்சத்கராக்லுப்த வராங்குலீகம்
பீதப்ரபம் கல்பதரோரதஸ்த்தம் பஜாமி ந்ருத்தைகபதம் கணேஶம் ॥

பாசம், துறட்டி, அப்பம், கோடரி, தந்தம், என்ற ஐந்தும் ஏந்திய நான்கு கைகளும் துதிக்கையும், செம்மஞ்சள் நிறம், கல்ப விருக்ஷத்தின் கீழ் இருக்கை, ஒருகால் தூக்கி நர்த்தனம் புரிகிற கணபதியை வழிபடுகிறேன்.

१६. पुष्टिगणपतिः - புஷ்டிகணபதி

नागास्यं शशिशेखरं त्रिणयनं रक्ताम्बरं तुन्दिलं
पाशाभीतिविषाण कान् सृणिवरं हस्तैर्वहन्तं विभुम् ।
वामाङ्गे वरपुष्टि शक्तिलसितं शोणातिभूषान्वितं
ध्यायाम्येकरदं महागणपतिं विघ्नान्तकं सिद्धिदम् ॥

நாகாஸ்யம் ஶஶிசேகரம் த்ரிணயனம் ரக்தாம்பரம் துந்திலம்
பாஶாபீதி விஷாணகான் ஸ்ருணி வரம் ஹஸ்தைர் வஹந்தம் விபும்।
வாமாங்கே வர புஷ்டி ஶக்தி லஸிதம் ஶோணாதி பூஷான் விதம்
த்த்யாயாம்ரதம் மஹாகணபதிம் விக்னாந்தகம் ஸித்த்திதம்।

யானை முகத்தினர், சந்திரசேகரர், முக்கண்ணர், செந்நிற ஆடையுடுத்தியவர், தொந்தியுடன் கூடியவர், பாசம், அபயம், தந்தம், துறட்டி, இவற்றை நான்கு கரங்களில் கொண்டிருப்பவர். எங்கும் நிறைந்தவர். இடது புறத்தில் அழகிய புஷ்டி என்ற சக்தியுடன் இருப்பவர். சிவந்த ஆபரணமுடையவர். விக்னங்களைப் போக்குபவர். ஸித்தியளிப்பவர். ஒற்றைத் தந்தத்துடன் கூடியவருமான மஹாகணபதியை தியானிக்கிறேன். (புஷ்டிபதிகணபதி என்பர்)

१७. बालगणपतिः பாலகணபதி

(१) करस्थकदलीचूतपनसेक्षुकमोदकम् ।
बालसूर्यनिभं बन्दे देवं बालगणाधियम् ॥

கரஸ்தகதலீ சூத பநஸேக்ஷுக மோதகம்।
பால ஸூர்ய நிபம் வந்தே தேவம் பால கணாதிபம்

வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், கரும்பு, இவற்றை நான்கு கைகளிலும் கொழுக்கட்டையைத் துதிக்கையிலும் ஏந்தி இளஞ்சூர்யனுக் கொப்பான செவ்வண்ண மேனியனான பாலகணபதியை வணங்குகிறேன்.

(२) उत्सङ्गे गिरिजापतेः स्थितमजं स्वानन्दतेजोमयं
बालं सर्वगुणात्मकं गजमुखं पीताम्बरालङ्कृतम् ।
नानारत्नविभूषितं हरिहरब्रह्मादिभिः सेवितं
भक्ताभीष्टफलप्रदं हृदि भजे विघ्नेश्वरं सिद्धिदम् ॥

உத்ஸங்கே கிரிஜாபதே: ஸ்தித மஜம் ஸ்வானந்த தேஜோ-மயம்
பாலம் ஸர்வகுணாத்மகம் கஜமுகம் பீதாம்பரலாங்க்ருதம் ।
நானாரத்ன விபூஷிதம் ஹரிஹர ப்ரம்ஹாதிபி: ஸேவிதம்
பக்தாபீஷ்ட - பலப்ரதம் ஹ்ருதிபஜே விக்னேச்வரம் ஸித்திதம் ॥

பரமசிவன் மடியில் அமர்ந்திருப்பவர். பிறப்பற்றவர், ஸ்வானந்த ஒளியாய் இருப்பவர், ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களும் உடையவர். (நற்குணங்கள் உள்ளவர்) பீதாம்பரம் உடுத்தியவர் பலவித ரத்னங்களாலான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர். ஹரி ஹரர் ப்ரம்மா முதலிய தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர். பக்தர்கள் விரும்பியதை அளிப்பவர். விக்னங்களை அடக்குபவர் ஸித்தி அளிப்பவர். அந்த யானை முகத்து பால கணபதியை ஹ்ருதயத்தில் தியானிக்கிறேன்.

१८. भक्तगणपतिः - *பக்த கணபதி*

नारिकेलाम्र कदली - गुडपायसधारिणम् ।
शरच्चन्द्राभवपुषं भजे भक्तगणाधिपम् ॥

நாளிகேராம்ர கதலீ குடபாயஸ தாரிணம் ।
ஶரச்சந்த்ராப வபுஷம் பஜே பக்த கணாதிபம் ॥

தேங்காய், மாம்பழம், வாழைப்பழம் பால் வெல்லத்தாலான பாயஸம் உள்ள கிண்ணம், இவற்றை நான்கு கைகளில் ஏந்தி சரத் காலத்துச் சந்திரன் போன்ற மேனிவண்ணம் கொண்ட பக்த கணபதியை வழிபடுகிறேன் (பக்திகணபதி என்பர்).

१९. महागणपतिः மஹா கணபதி

(१) बीजापूरगदेक्षुकार्मुकरुजा चक्राब्जपाशोत्पल-
व्रीह्यग्र स्वविषाण रत्न कलश प्रोयत्करांभोरुहः ।

पायाद्वल्लभया सपद्मकरया श्लिष्टो ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्तिविपत्तिसंस्थितिकरो विघ्नेश इष्टार्थदः ॥

பீஜாபூர கதேக்ஷு கார்முகருஜா சக்ராப்ஜபாஶோத்பல
வ்ரீஹ்யக்ர ஸ்வவிஷாண ரத்நகலஶ ப்ரோத்யத்கராம் ப்போருஹ:
பாயாத் வல்லபயா ஸபத்மகரயா ஶ்லிஷ்டோ ஜ்வலத் பூஷயா
விஶ்வோத்பத்திவிபத்தி ஸம்ஸ்த்திகரோ விக்னேஶ இஷ்டார்த்தத:

(२) हस्तीन्द्राननमिन्दुचूडमरुणच्छायं त्रिणेत्रं रसात्
आश्लिष्टं प्रियया सपद्मकरया स्वाङ्कस्थया सन्ततम् ।
बीजापूरगदेक्षुकार्मुकलसचक्राब्ज पाशोत्पल-
व्रीह्यग्रस्वविषाणरत्नकलशान् हस्तैर्वहन्तं भजे ।

ஹஸ்தீந்த்ராநந மிந்துசூட மருணச் சாயம் த்ரிநேத்ரம் ரஸாத்
ஆஶ்லிஷ்டம் ப்ரியயா ஸபத்மகரயா ஸ்வாங்கஸ்த்தயா ஸந்ததம்।
பீஜாபூரகதேக்ஷு கார்முக லஸச் சக்ராப்ஜ பாஶோத்பல
வ்ரீஹ்யக்ரஸ்வ விஷாண ரத்ன கலஶான் ஹஸ்தைர் வஹந்தம் பஜே॥

(३) बिभ्राणोऽब्जकबीजपूरक गदा-दन्तेक्षुबाणैः समं
बिभ्राणो मणिकुंभशालिकणिशं पाशश्च सृण्यन्वितम् ।
गौराङ्ग्या रुचिरारविन्द युतया देव्या सनाथान्तिकः
शोणाङ्गः शुभमातनोतु भवतां नित्यं गणेशो महान् ॥

பிப்ராணோப்ஜக பீஜபூரக கதாதந்தேக்ஷு பாணைஸ்ஸமம்
பிப்பராணோ மணிகும்ப்பஶாலிகணிஶம் பாசஞ்ச ஸ்ருண்யந்விதம்
கௌராங்க்யா ருசிராரவிந்த யுதயா தேவ்யா ஸநாதாந்திக:
ஶோணாங்க: ஶுபமாதநோது பவதாம் நித்யம் கணேஶோ மஹான்

(४) गदाबीजपूरे धनुः शूलचक्रे सरोजोत्पले पाशधान्याग्रदन्तान् ।
करैः सन्दधानं स्वशुण्डाग्रराजन् मणीकुंभमङ्काधिरूढ स्वपत्न्या ॥
सरो जन्मना भूषणानां भरेणोज्ज्वलद्धस्त तन्व्या समालिङ्गिताङ्गम् ।
करीन्द्राननं चन्द्रचूडं त्रिणेत्रं जगन्मोहनं रक्तकान्तिं भजे तम् ॥

கதாபீஜபூரே தநுஶ்ஶூலசக்ரே
ஸரோஜோத்பலே பாஶதாந்யாக்ரதந்தான்
கரைஸ்ஸந்ததானம் ஸ்வஶுண்டாக்ரராஜன்
மணீகும்ப்ப மங்காதி திரூட ஸ்வபத்ந்யா।
ஸரோஜந்மநா பூஷணாநாம்ப்பரேணோ-
ஜ்ஜ்வலத்தஸ்த தந்வ்யா ஸமாலிங்கிதா ங்கம்
கரீந்த்ராநநம் சந்த்ரசூடம் த்ரிணேத்ரம்
ஜகன்மோஹநம் ரக்தகாந்திம் பஜே தம்

உலகின் படைப்பு, காப்பு, லயம் என்ற மூன்றையும் செய்பவர், விரும்பியதை வழங்குபவர், மாதுளை, கதை, கரும்புவில், சூலம், சக்கிரம், தாமரை (சங்கு), பாசம், அல்லி, நெற்கதிர், தந்தம் இவற்றை 10 கைகளிலும் ரத்ன கலசத்தைத் துதிக்கையிலும் ஏந்தியவர், தன் மடிமீதமர்ந்து ஆபரணங்களை அணிந்து ஒளிர்பவளும் தாமரை ஏந்தியவளுமான வல்லபாதேவியுடன் இணைந்தவர். இந்த மஹாகணபதி நம்மை காப்பாராக. (மஹாகணபதி, வல்லபா கணபதி, ஸித்தி கணபதி, திரைலோக்ய மோஹன கணபதி என்று இவருக்குப் பெயர்களுண்டு.)

२०. योगगणपतिः யோக கணபதி

योगारुढो योगपट्टाभिरामो बालार्काभश्चेन्द्रनीलांशुकाढ्यः ।
पाशेक्ष्वक्षान् योगदण्डं ददानः पायान्नित्यं योगविघ्नेश्वरो नः ।

யோகாரூடோ யோக பட்டாபிராமோ
பாலார்காபஶ் சேந்த்ர நீலாம்ஶுகாட்ட்ய:।
பாஶேக்ஷ் வக்ஷான் யோக தண்டம் ததான:
பாயாந்நித்யம் யோக விக்க்நேஶ்வரோ ந:॥

யோக நிலையில் அமர்ந்தவர், முழங்காலையும் முதுகையும் சுற்றி யோக பட்டம் என்ற பட்டியை அழகாகக் கட்டிக் கொண்டு இளஞ்சூர்யனுக் கொப்பான செவ்வொளி கொண்டவர், நீல ஆடை உடுத்தியவர், பாசம், கரும்பு ஜபமாலை, யோக தண்டம், இவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியவர், இந்த யோக கணபதி நம்மைக் காப்பாராக.

२१. लक्ष्मीगणपतिः - லக்ஷ்மீ கணபதி

(१) दन्ताभये चक्रवरौ दधानं कराग्रग स्वर्णघटं त्रिणेत्रम् ।
धृताब्जयाऽलिङ्गितमब्धिपुत्र्या लक्ष्मीगणेशं कनकाभमीडे ।

தந்தாபயே சக்ரவரௌ ததாணம்
கராக்ரகஸ்வர்ணகடம் த்ரிணேத்ரம்
த்த்ருதாப்ஜயாலிங்கிதமப்த்தி புத்ர்யா
லக்ஷ்மீ கணேஶம் கநகாபமீடே

தந்தம், அபய முத்திரை, சக்கிரம், வரத முத்திரை, இவற்றை நான்கு கைகளிலும் தங்கக் கலசத்தைத் துதிக்கையிலும் ஏந்தியவர், முக்கண்ணர், தாமரையைக் கையில் கொண்ட லக்ஷ்மி தேவியால் அணைக்கப் பெற்றவர். தங்க நிறத்தவர். இந்த கணபதியைத் துதிக்கிறேன்.

(२) बिभ्राणः शुकबीजपूर कमलं माणिक्यकुम्भाङ्कुशान्
पाशं कल्पलतां च खड्गविलस ज्ज्योतिस्सुधानिर्झरः ।
श्यामेनात्तसरोरुहेण सहितं देवीद्वयेनान्तिके
गौराङ्गो वरदानहस्तकमलो लक्ष्मीगणेशो ऽवतात् ॥

பிப்ப்ராணஶ்ஶுகபீஜபூரகமலம் மாணிக்ய கும்ப்பாங் குஶான்
பாஶம் கல்பலதாஞ்ச கட்க விலஸஜ் ஜ்யோதிஸ்ஸுதா நிர்ஜர: ।
ஶ்யாமேனுத்த ஸரோருஹேண ஸஹிதோ தேவீ த்வயே நாந்திகே
கௌராங்கோ வரதான ஹஸ்தகமலோ லக்ஷ்மீகணேஶோவதாத் ॥

கிளி, மாதுளை, தாமரை, ரத்னகலசம், துறட்டி, பாசம், கற்பகக்கொடி, கத்தி இவற்றை ஏந்தியவர் - அமிருத கிரண ஒளி பெருகுபவர், மேகநிறமுள்ள தாமரை ஏந்திய சித்தி புத்திகளுடன் கூடியவர், வெண்ணிறமுள்ளவர் வரதமுத்ரை காட்டுபவர், இந்த லக்ஷ்மீ கணேசர் காப்பாராக (ரத்னகலசம் துதிக்கையில், வரதமுத்திரையுடன் மற்றவை எட்டு கைகளில்)

(३) हेमाभः पीतवस्त्रः करतलकमलैः सन्दधच्चक्रशंखौ
दन्ताभीती च नासाधृत कनकघटः पद्मसंस्थ स्त्रिनेत्रः ।

वामाङ्गाविष्टलक्ष्म्या विधृतकमलया प्रोल्लसद्दक्षदोष्णा
श्लिष्टः सौवर्ण कान्त्या गणप इह महान् श्रीकरो वः श्रियेऽस्तु ॥

ஹேமாப: பீதவஸ்த்ர: கரதலகமலே: ஸம்ததத் சக்ர சங்கௌ
தந்தாபீதீச நாஸாத்ருத கனகட: பத்மஸம்ஸ்த்த: த்ரிநேத்ர: ।
வாமாங்கா விஷ்டலக்ஷ்ம்யா வித்ருதகமலயா ப்ரோல்லஸத் தக்ஷதோஷ்ணா
ச்லிஷ்ட: ஸௌவர்ண காந்த்யா கணப இஹ மஹான் ஸ்ரீ கரோ வ: ஶ்ரியேஸ்து ॥

பொன்னிறம், மஞ்சள் வஸ்திரம் (பீதாம்பரம்) கர கமலங்களில் (4) சக்ரம், சங்கம், தந்தம், அபயம், துதிக்கையில் பொற்குடம், மூன்று கண்கள், தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பார். இடது கையில் தாமரை மலர் ஏந்தி, இடது புறம் அமர்ந்திருக்கும் பொன்னிறமுடைய லக்ஷ்மியால் வலது கையால் அணைத்துக் கொள்ளப் பட்டவர். பெரும் ஐச்வர்யத்தை அளிக்கக் கூடிய கணபதி நமக்கும் ஐச்வர்யத்தை அளிக்கட்டும்.

२२. वक्रतुण्डगणपतिः - வக்ரதுண்ட கணபதி

उद्यद्दिनेश्वररुचिं निजहस्तपद्मैः
पाशाङ्कुशाभय वरान् दधतं गजास्यम् ।
रक्ताम्बरं सकलदुःखहरं गणेशं
वन्दे प्रसन्नमखिलाभरणाभिरामम् ।

உத்யத்திநேஶ்வர ருசிம் நிஜ ஹஸ்தபத்மை:
பாஶாங்குஶாபயவராந் தததம் கஜாஸ்யம்
ரக்தாம்பரம் ஸகலது: க்கஹரம் கணேஶம்
வந்தே ப்ரஸந்ந மகிலாபரணா பிராமம்

உதிக்கின்ற சூர்யனின் வண்ணமுள்ளவர், தன் தாமரை போன்ற கைகளில் பாசம், துறட்டி, அபயமுத்திரை, வரதமுத்திரை இவற்றை ஏந்தியவர், சிவந்த ஆடை அணிந்தவர், எல்லாத் துயரங்களேயும் போக்குபவர். அருள் நிறைந்தவர், எல்லா ஆபரணங்களும் பூண்டவர். இந்த கணபதியை வணங்குகிறேன். (விக்கினமாகச் செயல்படுகிற இடையூறுகளைத் தன் துதிக்கை வீச்சால் அகற்றுவதால் இவர்

வக்ரதுண்டர். இரு புறங்களிலும் சித்திதேவியும் புத்திதேவியும் அணைத்திருக்க சிங்கம், பசு, யானை என மும்முகம் கொண்டவராகவும் தியானிப்பவர்.

२३. वर गणपतिः வர கணபதி

सिन्दूराभमिभाननं त्रिणयनं हस्तेषु पाशाङ्कुशौ
बिभ्राणं मधुमत्कपालमनिशं साध्विन्दुमौलिं भजे ।
पुष्ट्याश्लिष्टतनुं ध्वजाग्रकरया पद्मोल्लसद्धस्तया
तद्योन्याहित पाणिमात्तवसुमत्पात्रोल्लसत्पुष्करम् ॥

ஸிந்தூராபமிபானனம் த்ரிநயனம் ஹஸ்தேஷு பாஶாங்குஶௌ
பிப்ப்ராணம் மதுமத் கபால மனிஶம் ஸாத்விந்து மௌலிம் பஜே।
புஷ்ட்யாஶ்லிஷ்டதனும் த்வஜாக்ர கரயா பத்மோல்லஸத்தஸ்தயா
தத்யோந்யாஹித பாணிமா்த்தவஸுமத் பாத்ரோலஸத் புஷ்கரம் ॥

சிந்தூர நிறமுள்ளவர், முக்கண்களுள்ளவர் (மூன்று கைகளில் பாசம், துறட்டி, தேன் கிண்ணம் (மதுக்கிண்ணம்) ஏந்தியவர், சிரசில் சந்திரன் தரித்தவர், ஒரு கையில் தாமரையும் மற்றொரு கையில் பகவானின் காமகேந்திரமும் கொண்ட புஷ்டிதேவியால் அணைக்கப்பட்டவர், அவளது காமகேந்திரத்தில் ஒரு கையும் துதிக்கையில் ரத்னகலசமும் கொண்டவர். இவரை வழிபடுகிறேன் (உச்சிஷ்ட விநாயகரின் ஒரு மாறுபட்ட நிலை இது. விரி கணபதி விரிவிரி கணபதி என்பர்.

२४. वल्लभागणपतिः - வல்லபா கணபதி

वन्दे महागणपतिं मदनारिसूनुं
वामोरुसंस्थवनिताभुजवेष्टिताङ्गम् ।
वल्लीशपूर्वजमभीष्टदमाश्रितानां
वाणीपतिप्रमुखदेवगणार्चिताङ्घ्रिम् ।

வந்தே மஹாகணபதிம் மதநாரிஸுநும்
வாமோருஸம்ஸ்த்த வநிதா புஜவேஷ்டிதாங்கம்
வல்லீஶபூர்வஜ மபீஷ்டதமாஶ்ரிதாநாம்
வாணீபதிப்ரமுக தேவகணார் சிதாங்க்ரிம்

சிவபெருமானின் புதல்வர், இடது தொடையில் அமர்ந்துள்ள தேவியின் புஜத்தால் சுற்றி வளைத்து அணைக்கப் பெற்றவர். வல்லிமணாளனின் அண்ணன், அண்டியவர்கள் விரும்பியதைத் தருபவர், பிரும்மா முதலிய தேவர்களால் வழிபடப் பெற்றவர். இந்த மஹாகணபதியை வணங்குகிறேன். (மஹாகணபதியின் மற்றொரு தியானம் இது.)

२५. विघ्न गणपतिः - விக்க்நகணபதி

शङ्खेक्षुचाप - कुसुमेषु - कुठार - पाश-
चक्र - स्वदन्त - सृणि - मञ्जरिका - गदाढ्यैः ।
पाणि श्रितैः परिसमीहित भूषणश्रीः
विघ्नेश्वरो विजयते तपनीयगौरः ॥

ஶங்கேக்ஷுசாப குஸுமேஷு குடாரபாஶ
சக்ரஸ்வதந்தஸ்ருணி மஞ்ஜரிகா கதாட்ட்யை: ।
பாணிஶ்ரிதை: பரிஸமீஹித பூஷணஶ்ரீ:
விக்னேஶ்வரோ விஜயதே தபநீய கௌர: ॥

சங்கு, கரும்பு வில் புஷ்பபாணம், கோடரி, பாசம், சக்ரம், தந்தம், துறட்டி, நெற்கதிர், கதை இவற்றை ஏந்திய பத்துகைகள் உள்ளவர். நல்லாபரணங்கள் பூண்டவர், ஒளிமிக்க வெண்ணிறத்தவர். இந்த விக்க்ந கணபதி விளங்குகிறார். (விக்க்நராஜ கணபதி, புவனேச கணபதி என்ற மாற்றுப் பெயருண்டு)

२६. विघ्नराज गणपतिः - விக்க்நராஜ கணபதி

पाशाङ्कुशौ स्वदन्ताम्रफल वानाखुवाहनः ।
विघ्नं निहन्तु नः सर्वं रक्तवर्णो विनायकः ॥
पाशाङ्कुशस्वदन्ताम्रफलवानाखुवाहनः
विघ्नं निहन्तु नश्शोणः सृष्टिदक्षो विनायकः ।

பாஶாங்குஶஸ்வதந் தாம்ர பலவானாகுவாஹன:
விக்நம் நிஹந்து நஸ்ஸர்வம் ரக்தவர்ணோ விநாயக: ॥
பாஶாங்குஸ்வதந்தாம்ரபலவானாகுவாஹந:
விக்னம் நிஹந்துநஶ்ஶோண: ஸ்ருஷ்டி தக்ஷோ விநாயக: ॥

பாசம், துறட்டி, தந்தம், மாம்பழம் கைகளில் ஏந்தியவர், மூஞ்சூறு வாகனமுள்ளவர். சிகப்பு நிறமுள்ள இந்த விநாயகர் இடையூறுகளை களையட்டும் (இவர் படைப்பில் நிபுணர்). (விஜய கணபதி புவநேச கணபதி ஸ்ருஷ்டி கணபதி என்ற பெயர்களும் உண்டு).

२७. वीरगणपतिः - வீரகணபதி

वेताल शक्तिशरकार्मुक चक्रखड्ग
खट्वाङ्ग - मुद्गर - गदाङ्कुश - नागपाशान् ।
शूलञ्च कुन्त परशुध्वजमुद्वहन्तं
वीरं गणेशमरुणं सततं स्मरामि ॥

வேதாள ஶக்தி ஶரகார்முக சக்ரகட்க
கட்வாங்க முத்கர கதாங்குஶ நாகபாஶான்।
ஶூலம் ச குந்த பரஶுத்வஜ முத்வஹந்தம்
வீரம் கணேஶ மருணம் ஸததம் ஸ்மராமி ॥

வேதாளம், சக்தி, அம்பு, வில், சக்ரம், கத்தி, கட்வாங்கம், சம்மட்டி, கதை, துறட்டி, நாகம், பாசம், சூலம், குத்தீட்டி, கோடாரி, கொடி இவற்றை 16 கைகளில் ஏந்தியவர், செந்நிறம் கொண்ட இந்த வீரகணபதியை எப்போதும் நினைப்பேன்.

२८. शक्तिगणपतिः - சக்தி கணபதி

(१) आलिङ्ग्य देवीं हरिताङ्गयष्टिं परस्पराश्लिष्ट कटिप्रदेशम् ।
सन्ध्यारुणं पाशसृणी वहन्तं भयापहं शक्तिगणेशमीहे ॥

ஆலிங்க்ய தேவீம் ஹரிதாங்கயஷ்டிம்
பரஸ்பராஶ்லிஷ்ட கடிப்ரதேஶம்।
ஸந்த்யாருணம் பாஶஸ்ருணிம் வஹந்தம்
பயாபஹம் ஶக்தி கணேஶமீடே ॥

காலை அருணன் போன்ற நிறமுள்ளவர், பச்சை நிறமுள்ள மெல்லியலாளான தேவியை ஆலிங்கனம் செய்து, இருவரும் இடுப்போடு ஒட்டி அமர்ந்தவராக, பாசமும் துறட்டியும் ஏந்திய கைகளுடன் பயம் நீக்குகிற சக்தி கணேசரைத் துதிக்கிறேன்.

(२) विषाणाङ्कुशावक्षसूत्रं च पाशं दधानं करैर्मोदकं पुष्करेण।
स्वपत्न्या युतं हेमभूषाभराढ्यं गणेशं समुद्यद्दिनेशाभमीडे॥

விஷாணாங்குஶாவக்ஷ ஸூத்ரஞ்ச பாஶம்
ததாநம் கரைர் மோதகம் புஷ்கரேண
ஸ்வபத்ந்யா யுதம் ஹேமபூஷா பராட்ட்யம்
கணேஶம் ஸமுத்யத்திநேஶாப மீடே

தந்தம், துறட்டி, ஜபமாலை, பாசம் இவற்றை நான்கு கைகளிலும் கொழுக்கட்டையைத் துதிக்கையிலும் ஏந்தி தன் மனைவியுடன் இணைந்து, தங்க நகைகள் பூண்டு உதித்த சூர்யன் போன்ற செவ்வொளியுடன் விளங்குகிற கணேசரைத் துதிக்கிறேன்

(३) हस्तै र्बिभ्रतमिन्दुखण्ड वरदौ पाशाङ्कुशौ पुष्कर-
स्पृष्टस्वप्रमदावराङ्गं अनयाऽश्लिष्टं ध्वजाग्रस्पृशा।
श्यामाङ्ग्या विधृताब्जया त्रिनयनं चन्द्रार्धचूडं जपा-
रक्तं हस्तिमुखं स्मरामि सततं भोगातिलोलं भजे॥

ஹஸ்தைர் பிப்ப்ரதமிந்து கண்ட வரதௌ பாஶாங்குஶௌ புஷ்கர-
ஸ்ப்ருஷ்ட ஸ்வப்ரமதா வராங்கம் அநயாஶ்லிஷ்டம் த்த்வஜாக்ரஸ்ப்ருஶா.
ஶ்யாமாங்க்யா வித்த்ருதாப்ஜயா த்ரிநயனம் சந்த்ரார்த்தசூடம் ஜபா-
ரக்தம் ஹஸ்திமுகம் ஸ்மராமி ஸததம் போகாதிலோலம் பஜே

கைகளில் சந்திரனின் துண்டு, வரதமுத்திரை, பாசம், மற்றும் துறட்டி, துதிக்கையால் தேவியுடைய காம கேந்திரத்தைத் தொட்டபடி, தேவி இவரது காமகேந்திரத்தை ஒரு கையாலும் தாமரையை ஒரு கையாலும் ஏந்தியபடி, முக்கண்கள், சிரசில் பாதிச்சந்திரன், செம்பரத்தம்பூ போன்ற மேனி நிறம், இந்த சக்தி கணபதியை வழிபடுகிறேன் (உச்சிஷ்ட கணபதியின் வேற்றுருவம் இது.)

(४) श्वेताङ्गं श्वेतवस्त्रं सितकुसुमगणैरर्चितं श्वेतगन्धैः
क्षीराब्धौ रत्नपीठे सुरतरुविमले दीप्रसिंहासनस्थम्।
दोर्भिः पाशाङ्कुशेष्टाभयधृतिरुचिरं चन्द्रमौलिं त्रिणेत्रं
वन्दे शान्त्यर्थमीशं गणपतिममलं सर्वदा सुप्रसन्नम्॥

ஶ்வேதாங்கம் ஶ்வேதவஸ்த்ரம் ஸித குஸுமகணைரர்சிதம் ச்வேதகந்த்தை:
க்ஷீராப்த்தெள ரத்நபீடே ஸுரதருவிமலே தீவ்ரஸிம்ஹாஸந ஸ்த்தம்
தோர்ப்பி: பாஶாங்குஶேஷ்டாபயத்ருதி ருசிரம் சந்த்ர மௌளிம் த்ரிணேத்ரம்
வந்தே ஶாந்த்யர்த்தமீஶம் கணபதி மமலம் ஸர்வதா ஸுப்ரஸந்நம்

வெண்ணிற உடல், வெண்ணிற ஆடை, வெள்ளைப்பூமாலை, வெள்ளைச் சந்தனப்பூச்சு, பாற்கடலில் இருக்கை, ரத்னபீடத்தில் கல்பகவிருக்ஷ நிழலில் ஒளிமிக்க சிங்காதனத்தில் பாசம், துறட்டி, அபயமுத்ரை, வரதமுத்ரை கொண்ட கைகளுடன், நெற்றியில் சந்திரன், முக்கண்கள், நிர்மலமான வடிவமுள்ள இந்த கணபதியை அமைதிபெற நான் வணங்குகிறேன்.

(५) रक्तांभो धिस्थ पोतोल्लसदरुणसरोजाधिरुढं त्रिणेत्रं
पाशं चैवाङ्कुशं वै रदनमभयदं बाहुभिर्धारयन्तम्।
शक्त्या युक्तं गजास्यं पृथुतरजठरं नागयज्ञोपवितं
देवं चन्द्रार्धचूडं सकलभयहरं विघ्नराजं नमामि ॥

ரக்தாம்போதிஸ்த்த போதோல்லஸதருண ஸரோஜாதிரூடம் த்ரிணேத்ரம்
பாசம் சைவாங்குசம் வை ரதன மபயதம் பாஹுபிர் த்தாரயந்தம்।
சக்த்யாயுக்தம் கஜாஸ்யம் ப்ருதுதரஜடரம் நாக யஜ்ஞோப வீதம்
தேவம் சந்த்ரார்த்த சூடம் ஸகல பயஹரம் விக்னராஜம் நமாமி ॥

செங்கடலில் செந்தாமரை மலரில் அமர்ந்திருப்பவர், முக்கண்ணர் பாசம் துறட்டி தந்தம் அபயம் இவற்றைத் தரித்த கரத்தினர். சக்தியுடன் கூடியவர். யானை முகத்தினர். பெரிய வயிறுடையவர், ஆதிசேஷனைப் பூணூலாக அணிந்தவர். பிறைச் சந்திரனை சிரத்தில் அணிந்தவர், ஸகல பயத்தையும் நீக்குபவர். இந்த விக்னராஜரை வணங்குகின்றேன். (இவரை ஏகாக்ஷரகணபதி என்பர்.)

२९. श्रीविद्यागणपतिः - ஸ்ரீவித்யா கணபதி

द्वाभ्यां विभ्राजमानं धृतकनक(लश) महाशृङ्खलाभ्यां भुजाभ्यां
बीजापूरादिबिभ्रद्दशभुजमरुणं नागभूषं त्रिनेत्रम्।
सन्ध्यासिन्दूरवर्णं स्तनभरनमितं तुन्दिलं चन्द्रचूडं
कण्ठादूर्ध्वं करीन्द्रं युवतिमयमधो नौमि विद्यागणेशम् ॥

த்வாப்ப்யாம் விப்ப்ராஜமாநம் த்த்ருதகனக(லச) மஹாஸ்ருங்கலாப்ப்யாம் புஜாப்ப்யாம்
பீஜா பூராதி பிப்ப்ரத் தசபுஜமருணம் நாகபூஷம் த்ரிணேத்ரம்
ஸந்த்யா ஸிந்தூரவர்ணம் ஸ்தநபர நமிதம் துந்திலம் சந்த்ரசூடம்
கண்டாதுர்த்த்வம் கரீந்த்ரம் யுவதிமயமதோ நௌமி வித்யாகணேஸம்

करीन्द्रवदनं वन्दे त्रिनेत्रं चन्द्रशेखरम् ।
अधस्ताद्वनिताकारं सिन्दूरारुणविग्रहम् ॥
उत्तुङ्ग स्तनभारोयद्रत्नभूषणभूषितम् ।
बीजापूरं गदां चापं शूलं चक्रं सरोरुहम् ।
पाशोत्पले च व्रीह्यग्रं स्वदन्तं रत्नकुम्भकम् ।
बिभ्रत्सकङ्कणैर्हस्तैरुभाभ्यां हेमशृङ्खलाम् ॥
बिभ्रतं विद्यागणपं वन्दे सर्वार्थसिद्धये ॥

கரீந்த்ரவதநம் வந்தே த்ரிநேத்ரம் சந்த்ரஸேகரம்
அதஸ்தாத் வநிதாகாரம் ஸிந்தூராருணவிக்ரஹம்
உத்துங்கஸ்தநபாரோத்யத்ரத்நபூஷண பூஷிதம்
கணத்கிங்கிணிகா காஞ்சீமணி நூபுரபூஷிதம்
பீஜாபூரம் கதாம் சாபம் சூலம் சக்ரம் ஸரோருஹம்
பாஸோத் பலம் சவ்ரீஹ்யக்ரம் ஸ்வதந்தம் ரத்நகும்ப்பகம்
பிப்ப்ரத்ஸகங்கணைர் ஹஸ்தை: உபாப்யாம் ஹேமஸ்ருங்கலாம்
பிப்ப்ரதம் வித்யா கணபம் வந்தே ஸர்வார்த்தஸித்த்யே

இருதங்கச்சங்கிலிகள் மேலிருகைகளில், கீழ் உள்ள பத்து கைகளில் மாதுளை, கதை, கரும்புவில், சூலம், சக்ரம், தாமரை, பாசம், அல்லி, நெற்கதிர், தந்தம், துதிக்கையில் ரத்னகலசம், ஏந்தி, கழுத்தின் கீழ் பெண், மேல் யானை, மார்பகத்தின் கனத்தால் சற்று முன் குனிவு, பெருந்தொந்தி, ஸர்பங்களாலான ஆபரணங்கள், மூன்று கண்கள், இந்த ஸ்ரீ வித்யா கணேசரைத் துதிக்கிறேன் (2வது தியானத்தில் கீழுள்ள பெண்வடிவில் தங்கத்தாலான நகைகள், கைகளுக்கு வளையல்கள் பூண்டதாக குறிப்புள்ளது. மேலிருகைகளில் இருசங்கிலிகளுக் குப்பதிலாக ஒருகையில் அமுதகலசமும் மற்றொரு கையில் சங்கிலியுமாகத் தியானிப்ப துண்டு.)

३०. सङ्कटहरगणपतिः ஸங்கடஹரகணபதி

बालार्कारुणकान्तिर्वामे बालां वहन्नङ्के ।
लसदिन्दीवरहस्तां गौराङ्गीं रत्नशोभाढ्याम् ॥
दक्षेऽङ्कुशवरदानं वामे पाशञ्च पायसं पात्रम् ।
नीलांशुकलसमानः पीठे पद्मारुणे तिष्ठन् ॥
सङ्कटहरणः पायात्सङ्कटपूगात् गजाननो नित्यम् ॥

பாலார்க்காருண காந்திர் வாமே பாலாம் வஹந் நங்கே
லஸதிந்தீ வரஹஸ்தாம் கௌராங்கீம் ரத்னஶோபாட்ட்யாம் ।
தக்ஷேऽங்குஶ வரதானம் வாமே பாஶம்ச பாயஸம் பாத்ரம்
நீலாம்ஶுகலஸமாந: பீடே பத்மாருணே திஷ்ட்டன்
ஸங்கடஹரண: பாயாத் ஸங்கடபூகாத் கஜானனோ நித்யம் ॥

அருணனின் சிகப்புள்ள மேனி, இடது புறத்தில் நீல அல்லிப்பூகைகளில் ஏந்திய வெண்ணிற மேனியுடன் ரத்ன அணிபூண்ட பாலாதேவியை இடப்புறம் வைத்து, வலது கைகளில் துறட்டியும் வரதமுத்திரையும் இடது கைகளில் பாசமும் பாயச க்கிண்ணமும் ஏந்தி, நீலப் பட்டாடையுடுத்தி தாமரைச் சிவப்புள்ள பீடத்தில் அமர்ந்த ஸங்கடஹரகணபதி நெருக்கடிகளைத் தீர்க்கட்டும் (ஸங்கஷ்டஹர கணபதி என்பர்).

३१. सिद्धिगणपतिः - ஸித்த்திகணபதி

पक्वचूतफलकल्पमञ्जरीः इक्षुदण्डतिलमोदकैः सह ।
उद्वहन् परशुमस्तु ते नमः श्रीसमृद्धियुत हेमपिङ्गल ॥

பக்வ சூத பலகல்ப மஞ்சரீ ரிக்ஷுதண்ட திலமோதகைஸ்ஸஹ ।
உத்வஹன் பரஶுமஸ்துதே நம: ஶ்ரீ ஸம்ருத்தியுத ஹேமபிங்கல ॥

மாம்பழம், கற்பகக்கொத்து, கரும்பு, எள்ளுக் கொழுக்கட்டை, கோடரி இவற்றைக் கையில் ஏந்தி ஶ்ரீ ஸமிருத்தி தேவியுடன் செம்பழுப்பு நிறமுள்ள தேவரே உமக்கு வணக்கம். (பிங்கள கணபதி என்ற பெயரும் உண்டு) (ஶ்ரீதேவி ஸம்ருத்தி தேவி என்ற இரு தேவியர் உண்டு)

३२. सिंहगणपतिः - ஸிம்ஹ கணபதி

वीणां कल्पलतामरिं च वरदं दक्षे विधत्ते करैः
वामे तामरसं च रत्नकलशं सन्मञ्जरीं चाभयम्।
शुण्डादण्डलसन्मृगेन्द्रवदनः शंखेन्दुगौरः शुभो
दीव्यद्रत्ननिभांशुको गणपतिः पायादपायात्स नः॥

வீணாம் கல்பலதாம் அரிஞ்ச வரதம்தக்ஷே விதத்தே கரை:
வாமேதாமரஸஞ்ச ரத்னகலஶம் ஸன் மஞ்சரீம் சாபயம்
ஶுண்டாதண்டலஸன் ம்ருகேந்த்ரவதனஶ் ஶங்கேந்துகௌர: ஶுபோ
தீவ்யத் ரத்ன நிபாம்ஶுகோ கணபதி: பாயாதபாயாத் ஸ ந: ॥

வீணை, கற்பகக்கொடி, சக்கிரம், வரதமுத்திரை, இவற்றை வலது கையிலும் தாமரை, ரத்னகலசம், நெற்கதிர், அபயமுத்திரை இவற்றை இடது கைகளிலும் ஏற்று துதிக்கை கொண்ட சிங்கமுகம், சங்கு, சந்திரன் போன்று மேனிவண்ணம், ரத்ன ஒளிபெற்ற ஆடை, இந்த கணபதி கேடுகளிலிருந்து காப்பாற்றட்டும்.

३३. स्वर्णाकर्षणगणपतिः - ஸ்வர்ணாகர்ஷண கணபதி

स्वर्णाद्रौ स्वर्णगेहे मणिमयमकुटे मण्डपे रत्नपीठे
पूर्णानन्दं निपण्णं करिवरवदनं स्वर्णवर्णं त्रिनेत्रम्।
हस्तैः पाशाङ्कुशेष्टाभयवरघटान् बिभ्रतं चन्द्रमौ लिं
भक्तक्षिप्रप्रसादं गणपतिमनिशं नौमि सर्वार्थसिद्धयै॥

ஸ்வர்ணாத்ரௌ ஸ்வர்ணகேஹே மணிமய மகுடே மண்டபே ரத்னபீடே
பூர்ணாநந்தம் நிஷண்ணம் கரிவர வதனம் ஸ்வர்ணவர்ணம் த்ரிநேத்ரம்।
ஹஸ்தை: பாஸாங்குஶேஷ்டாபயவரகடான் பிப்ரதம் சந்த்ர மௌலிம்
பக்த க்ஷிப்ர ப்ரஸாதம் கணபதி மனிசம் நௌமி ஸர்வார்த்த ஸித்யை

மேருமலையில் மணி மயமான ஸ்தூபிகளுடைய தங்க மாளிகையின் மண்டபத்தின் ரத்ன பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர். நிறைந்த மகிழ்ச்சியுள்ளவர், பொன்னிறமுடையவர், மூன்று கண்கள், பாசம், அங்குசம், வரம், அபயம், சிறந்த கலசம் இவற்றைக் கரங்களில் தாங்குபவர், சிரத்தில் பிறைச்சந்திரனை அணிந்திருப்பவர், பக்தர்களுக்குச் சீக்கிரமாய் அருள்

வழங்குபவர், யானை முகத்து ஸ்வர்ணாகர்ஷண கணபதியை அனைத்து ஸித்திகளும் உண்டாக வணங்குகின்றேன்.

३४. हरिद्रागणपतिः - ஹரித்ரா கணபதி

पाशाङ्कुशौ मोदकमेकदन्तं करैर्दधानं कनकासनस्थम्।
हारिद्रखण्डप्रतिमं त्रिणेत्रं पीतांशुकं रात्रिगणेशमीडे ॥

பாஶாங்குஶௌ மோதகமேகதந்தம்
கரைர்ததாநம் கனகாஸநஸ்த்தம்
ஹாரித்ரக்கண்ட ப்ரதிமம் த்ரிநேத்ரம்
பீதாம்ஶுகம் ராத்ரிகணேஶமீடே

हरिद्राभं चतुर्बाहुं हरिद्रावदनं प्रभुम्।
पाशा ङ्कुशधरं देवं मोदकं दन्तमेव च।
भक्ताभय प्रदातारं वन्दे विघ्नविनाशनम् ॥

ஹரித்ராபம் சதுர்பாஹும் ஹரித்ராவதனம் ப்ரபும்।
பாஶாங்குஶதரம் தேவம் மோதகம் தந்தமேவச।
பக்தாபயப்ரதாதாரம் வந்தே விக்ன விநாஶநம் ॥

பாசம், அங்குசம், துறட்டி, கொழுக்கட்டை, தந்தம், இவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியவர், தங்க ஆசனத்தில் அமர்ந்தவர், மஞ்சள்துண்டு நிறமுள்ளவர், முக்கண்ணர், செம்மஞ்சள் நிறமேலாடையுள்ளவர். இந்த ஹரித்ரா கணேசரைத் துதிக்கிறேன். (ராத்ரி - ஹரித்ரா - மஞ்சள்)

पाशाङ्कुशैक्षवधनुः शरपद्म दन्तं
शाल्यग्ररत्नकलशाभरणाभिरामम्।
पार्श्वस्थदारयुगलं कनकाभमीडे
हारिद्रभं गणपतिं करुणा निवासम् ॥

பாஶாங்குஶைக்ஷவதனுஶ்ஶர பத்ம தந்தம்
சால்யக்ர ரத்னகலஶாபரணாபிராமம்।
பார்ஶ்வஸ்த்த் தாரயுகலம் கனகாபமீடே
ஹாரித்ரபம் கணபதிம் கருணா நிவாஸம் ॥

பாசம், துறட்டி, கரும்புவில், சரம், தாமரை மலர், தந்தம் நெற்கதிர், ரத்னகலசம், ஆபரணங்கள் இவற்றால்

அழகியவரும், இருபுறத்திலும் இரு மனைவியுடையவரும், பொன்னிறத் தினரும், கருணையின் இருப்பிடமுமான ஹரித்ரா கணபதியைத் துதிக்கிறேன் (8 கரங்கள்).

३९. हेरम्बगणपतिः - ஹேரம்ப கணபதி

अभयवरदहस्तः पाशदन्ताक्षमाला-
सृणिपरशु दधानो मुद्गरं मोदकञ्च।
फलमधिगतसिंहः पञ्चमातङ्गवक्त्रो
गणपतिरतिगौरः पातु हेरम्बनामा॥

அபயவரத ஹஸ்த: பாஶதந்தாக்ஷ மாலா
ஸ்ருணி பரஶு ததானோ முத்கரம் மோதகம் ச
பலமதிகத ஸிம்ஹ: பஞ்ச மாதங்க வக்த்ரோ
கணபதி ரதிகௌர: பாது ஹேரம்ப நாமா॥

அபய முத்திரை, வரத முத்திரை, பாசம், தந்தம், ஜபமாலை, துறட்டி, கோடரி, சம்மட்டி, கொழுக்கட்டை, மாம்பழம், இவற்றை 10 கைகளில் ஏந்தி சிங்கம் மீதேறி வெண்ணிற மேனியரான ஐந்து யானை முகம் கொண்ட ஹேரம்பர் காப்பாராக (தங்கநிறம் கொண்டவர் என்பர்)

मुक्ताकाञ्चनीलकुन्दघुसृणच्छायैस्त्रिनेत्राञ्चितैः
नागास्यैः हरिवाहनं शशिधरं हेरम्बमर्कप्रभम्।
दृप्तं दानमभीतिमोदक रदानञ्जं शिरोऽक्षात्मिकां
मालां मुद्गरमङ्कुशं त्रिशिरसं दोर्भिर्दधानं भजे॥

முக்தாகாஞ்சந நீலகுந்த குஸ்ருணச்ச்சாயை ஸ்த்ரிநேத் ராஞ்சிதை:
நாகாஸ்யைர் ஹரிவாஹனம் ஶஶிதரம் ஹேரம்ப மர்கப்ரபம்
த்ருப்தம் தாநமபீதி மோதக ரதாநப்ஜம் ஶிரோ஽க்ஷாத்மிகாம்
மாலாம் முத்கர மங்குஶம் த்ரிஶிரஸம் தோர்ப்பிர் ததானம் பஜே

முறையே, முத்து, தங்கம், நீலம், குருக்கத்திப்பூ, குங்குமப்பூ, நிறமும் முக்கண்களும் கொண்ட ஐந்து முகங்கள், சிங்க வாகனம்., சிரசில் சந்திரன், சூர்ய ஒளி, மதநீரால் மதர்த்த நிலே, வரத முத்திரை, அபய முத்திரை, கொழுக்கட்டை, தந்தம் தாமரை, தலை, ஜபமாலை, சம்மட்டி, துறட்டி, சூலம் ஏந்திய கைகள் இந்த ஹேரம்பரை வழிபடுகிறேன்.

अपराधक्षमापणस्तोत्रम्

सुमुखो मखभुङ्मुखार्चितः सुखवृद्ध्यै निखिलार्तिशान्तये।
अखिलश्रुतिशीर्षवर्णितः सकलाद्यः स सदाऽस्तु मे हृदि। १।

प्रणवाकृतिमस्तकेन यः प्रणवो वेदमुखावसानयोः।
अयमेव विभाति सुस्फुटं ह्यवतारः प्रथमः परस्य सः। २।

प्रथमं गुणनायको बभौ त्रिगुणानां सुनियन्त्रणाय यः।
जगदुद्भवपालनात्ययेष्वजविष्णवीशसुरप्रणोदकः। ३।

विधिविष्णुहरेन्द्रदेवतादिगणानां परिपालनाद्विभुः।
अपि चेन्द्रियपुञ्जचालनाद्गणनाथः प्रथितोऽर्थतः स्फुटम्। ४।

अणिमामुखसिद्धिनायको भजतः साधयतीष्टकामनाः।
अपवर्गमपि प्रभुर्धियो निजदासस्य तमोऽपहृत्य यः। ५।

जननी जनकः सुखप्रदो निखिलानिष्टहरोऽखिलेष्टदः।
गणनायक एव मामवेद्रदपाशाङ्कुशमोदकान् दधत्। ६।

शरणं करुणार्णवः स मे शरणं रक्ततनुश्चतुर्भुजः।
शरणं भजकान्तरायहा शरणं मङ्गलमूर्तिरस्तु मे। ७।

सततं गणनायकं भजे नवनीताधिककोमलान्तरम्।
भजनाद्भवभीतिभञ्जनं स्मरणाद्विघ्ननिवारणक्षमम्। ८।

अरुणारुणवर्णराजितं तरुणादित्यसमप्रभं प्रभुम्।
वरुणायुधमोदकावहं करुणामूर्तिमहं प्रणौमि तम्। ९।

क्व नु मूषकवाहनं प्रभुं मृगये त्वज्ञतमोऽवनीतले।
विबुधास्तु पितामहादयस्त्रिषु लोकेष्वपि यं न लेभिरे। १०।

शरणागतपालनोत्सुकं परमानन्दमजं गणेश्वरम्।
वरदानपटुं कृपानिधिं हृदयाब्जे निदधामि सर्वदा। ११।

सुमुखे विमुखे सति प्रभौ न महेन्द्रादपि रक्षणं कदा।
त्वयि हस्तिमुखे प्रसन्नताऽभिमुखे नापि यमाद्भयं भवेत्। १२।

सुतरां हि जडोऽपि पण्डितः खलु मूकोऽप्यतिवाक्पतिर्भवेत्।
गणराज दयार्द्रवीक्षणादपि चाज्ञः सकलज्ञतामियात्। १३।
अमृतं तु विषं विषं सुधा परमाणुस्तु नगो नगोऽप्यणुः।
कुलिशं तु तृणं तृणं पविर्गणनाथाशु तवेच्छया भवेत्। १४।
क्व गतोऽसि विभो विहाय मां ननु सर्वज्ञ न वेत्सि मां कथम्।
किमु पश्यसि विश्वदृङ् न मां न दया किं मयि ते दयानिधे। १५।
अयि दीनदयासरित्पते मयि नैष्ठुर्यमिदं कुतः कृतम्।
निजभक्तिसुधालवोऽपि यन्न हि दत्तो जनिमृत्युमोचकः। १६।
नितरां विषयोपभोगतः क्षपितं त्वायुरमूल्यमेनसा।
अहहाज्ञतमस्य साहसं सहनीयं कृपया त्वया विभो। १७।
भगवन्नहि तारकस्य ते बत मन्त्रस्य जपः कृतस्तथा।
न कदैकधियापि चिन्तनं तव मूर्तेस्तु मयातिपाप्मना। १८।
भजनं न कृतं समर्चनं तव नामस्मरणं न दर्शनम्।
हवनं प्रियमोदकार्पणं नवदूर्वा न समर्पिता मया। १९।
न च साधुसमागमः कृतस्तव भक्ताश्च मया न सत्कृताः।
द्विजभोजनमप्यकारि नो बत दौरात्म्यमिदं क्षमस्व मे। २०।
न विधिं तव सेवनस्य वा न च जाने स्तवनं मनुं तथा।
करयुग्मशिरःसुयोजनं तव भूयाद्गणनाथ पूजनम्। २१।
अथ का गणनाथ मे गतिर्न हि जाने पतितस्य भाविनी।
इति तप्ततनुं सदाऽव मामनुकम्पार्द्रकटाक्षवीक्षणैः। २२।
इह दण्डधरस्य सङ्गमेऽखिलधैर्यव्यवने भयङ्करे।
अविता गणराज को नु मां तनुपातावसरे त्वया विना। २३।
वद कं भवतोऽन्यमिष्टदाच्छरणं यामि दयाघनाद्दते।
अवनाय भवाग्निभर्जितो गतिहीनः सुखलेशवर्जितः। २४।
श्रुतिमृग्यपदस्य चिन्तनं किमु वाचोऽविषयस्य संस्तुतिम्।
किमु पूजनमप्यनाकृतेरसमर्थो रचयामि देवते। २५।

किमु मद्विकलात्स्वसेवनं किमु रङ्गादुपचारवैभवम्।
जडवाङ्गतितो निजस्तुतिं गणनाथेच्छसि वा दयानिधे। २६।
अधुनापि च किं दया न ते मम पापातिशयादितीश चेत्।
हृदये नवनीतकोमले न हि काठिन्यनिवेश संभवः। २७।
व्यसनार्दितसेवकस्य मे प्रणतस्याशु गणेश पादयोः।
अभयप्रदहस्तपङ्कजं कृपया मूर्ध्नि कुरुष्व तावकम्। २८।
जननी तनयस्य दृक्पथं मुहुरेति प्रसभं दयार्द्रधीः।
मम दृग्विषयस्तथैव भो गणनाथाशु भवानुकम्पया। २९।
गजराजमुखाय ते नमो मृगराजोत्तमवाहनाय ते।
द्विजराजकलाभृते नमो गणराजाय सदा नमोऽस्तु ते। ३०।
गणनाथ गणेश विघ्नराट् शिवसूनो जगदेकसद्गुरो।
सुरमानुषगीतसद्यशः प्रणतं मामव संसृतेर्भयात्। ३१।
जय सिद्धिपते महामते जय बुद्धीश जडार्तसद्गते।
जय योगिसमूहसद्गुरो जय सेवारतकल्पनातरो। ३२।
तनुवाग्हृदयैरसच्च सद्यदवस्थात्रितये कृतं मया।
जगदीश करिष्यमाणमप्यखिलं कर्म गणेश तेऽर्पितम्। ३३।

அபராதக்ஷமாபண ஸ்தோத்ரம்

ஸுமுகோ மகபுங்முகார்சித:
ஸுகவ்ருத்த்யை நிகிலார்திஶாந்தயே ।
அகிலஶ்ருதிஶீர்ஷவர்ணித:
ஸகலாத்ய: ஸ ஸதா அஸ்துமே ஹ்ருதி ॥ 1

ப்ரணவாக்ருதி மஸ்தகேந ய:
ப்ரணவோ வேதமுகாவஸாநயோ: ।
அயமேவ விபாதி ஸுஸ்ப்புடம்
ஹ்யவதார: ப்ரதம: பரஸ்ய ஸ: ॥ 2

ப்ரதமம் குணநாயகோ பபௌ
த்ரிகுணாநாம் ஸுநியந்த்ரணாய ய: ।
ஜகதுத்ப்பவ பாலநாத்யயேஷ்
வஜவிஷ்ண் வீஶ ஸுரப்ரணோதக: ॥ 3

விதிவிஷ்ணு ஹரேந்த்ர தேவதா
திகணாநாம் பரிபாலநாத் விபு: ।
அபிசேந்த்ரிய புஞ்ஜ சாலநாத்
கணநாத: ப்ரதிதோர்த்தத; ஸ்ப்புடம் ॥ 4
அணிமாமுக ஸித்த்தி நாயகோ
பஜதஸ் ஸாதயதீஷ்டகாமநா: ।
அபவர்கமபி ப்ரபுர்த்தியோ
நிஜதாஸஸ்ய தமோऽபஹ்ருத்ய ய: ॥ 5
ஜநநீ ஜநக: ஸுகப்ரதோ
நிகிலாநிஷ்ட ஹரோऽகிலேஷ்டத: ।
கணநாயக ஏவ மாமவேத்
ரதபாஶாங்குஶ மோதகாந் ததத் ॥ 6
ஶரணம் கருணார்ணவஸ் ஸமே
ஶரணம் ரக்த தநுஶ் சதுர்ப்புஜ: ।
ஶரணம் பஜகாந்த ராயஹ்ரா
ஶரணம் மங்கள மூர்த்தி ரஸ்து மே ॥ 7
ஸததம் கணநாயகம் பஜே
நவநீதாதிக கோமளாந்தரம் ।
பஜநாத் பவபீதிபஞ்ஜநம்
ஸ்மரணாத் விக்க்நநிவாரணக்ஷமம் ॥ 8
அருணாருணவர்ண ராஜிதம்
தருணாதித்ய ஸமப்ரபம் ப்ரபும் ।
வருணாயுத மோதகாவஹம்
கருணாமூர்த்தி மஹம் ப்ரணௌமி தம் ॥ 9
க்வநு மூஷகவாஹநம் ப்ரபும்
ம்ருகயே த்வஜ்ஞதமோऽவநீதலே ।
விபுதாஸ்து பிதாமஹாதயஸ்
த்ரிஷு லோகேஷ்வபி யம் நலேபிரே ॥ 10
ஶரணாகத பாலநோத்ஸுகம்
பரமாநந்த மஜம் கணேஶ்வரம்
வரதாநபடும் க்ருபாநிதிம்
ஹ்ருதயாப்ஜே நிததாமி ஸர்வதா 11
ஸுமுகே விமுகே ஸதிப்ரபௌ
ந மஹேந்த்ராதபி ரக்ஷணம் கதா ।

த்வயி ஹஸ்திமுகே ப்ரஸந்நதா
பிமுகே நாபி யமாத் பயம் பவேத் ॥ 12
ஸுதராம் ஹி ஜடோऽபி பண்டித:
கலு மூகோऽப்யதி வாக்பதிர் ப்பவேத் ।
கணராஜ தயார்த்ரவீக்ஷணாத்
அபிசாஜ்ஞஸ் ஸகலஜ்ஞதாமியாத் ॥ 13
அம்ருதம் து விஷம் விஷம் ஸுதா
பரமாணுஸ்து நகோ நகோऽப்யணு: ।
குலிஶம்து த்ருணம் த்ருணம் பவிர்
கணநாதாஶு தவேச்சயா பவேத் ॥ 14
க்வ கதோऽஸி விபோ விஹாய மாம்
நநு ஸர்வஜ்ஞ ந வேத்ஸி மாம் கதம் ।
கிமு பஶ்யஸி விஶ்வத்ருங் நமாம்
ந தயா கிம் மயி தே தயாநிதே ॥ 15
அபி தீந தயாஸரித்பதே
மயி நைஷ்ட்டுர்யமிதம் குத: க்ருதம் ।
நிஜபக்தி ஸுதாலவோऽபி யந்
நஹி தத்தோ ஜநிம்ருத்யு மோசக: ॥ 16
நிதராம் விஷயோபபோகத:
க்ஷபிதம் த்வாயுரமூல்யமேநஸா ।
அஹஹாஜ்ஞதமஸ்ய ஸாஹஸம்
ஸஹநீயம் க்ருபயா த்வயா விபோ ॥ 17
பகவந் நஹி தாரகஸ்ய தே
பத மந்த்ரஸ்ய ஜப: க்ருதஸ் ததா ।
ந கதைகதியாऽபி சிந்தநம்
தவ மூர்தேஸ்து மயாதிபாப்மநா ॥ 18
பஜநம் ந க்ருதம் ஸமர்சநம்
தவ நாமஸ்மரணம் நதர்ஶநம் ।
ஹவநம் ப்ரியமோதகார்பணம்
நவதூர்வா ந ஸமர்பிதா மயா ॥ 19
ந ச ஸாதுஸமாகம: க்ருதஸ்
தவ பக்தாஶ்ச மயா ந ஸத்க்ருதா: ।
த்விஜபோஜந மப்யகாரி நோ
பத தௌராத்ம்யமிதம் க்ஷமஸ்வமே ॥ 20

ந விதிம் தவ ஸேவநஸ்ய வா
நசஜாநே ஸ்தவநம் மநும் ததா ।
கரயுக்ம மிரஸ்ஸு யோஜநம்
தவ பூயாத் கணநாத பூஜநம் ॥ 21

அத கா கண நாத மே கதிர்
நஹி ஜாநே பதிதஸ்ய பாவிநீ. ।
இதி தப்ததநும் ஸதாऽவமாம்
அநுகம்பார்த்ர கடாக்ஷவீக்ஷணே: ॥ 22

இஹ தண்டதரஸ்ய ஸங்கமேऽ
கிலதைர்யச்யவநே பயங்கரே ।
அவிதா கணராஜ கோநு மாம்
தநுபாதாவஸரே த்வயா விநா ॥ 23

வத கம் பவதோந்யமிஷ்டதாத்
மரணம் யாமி தயாகநாத்ருதே ।
அவநாய பவாக்நிபர்ஜிதோ
கதிஹீநோ ஸுகலேம வர்ஜித: ॥ 24

ம்ருதி ம்ருக்ய பதஸ்ய சிந்தநம்
கிமுவாசோऽவிஷயஸ்ய ஸம்ஸ்துதிம் ।
கிமு பூஜநமப்ய நாக்ருதே:
அஸமர்த்தோ ரசயாமி தேவதே ॥ 25

கிமு மத்விகலாத் ஸ்வஸேவநம்
கிமு ரங்காத் உபசாரவைபவம் ।
ஜடவாங்மதிதோ நிஜஸ்துதிம்
கணநாதேச்சஸி வா தயாநிதே ॥ 26

அதுநாऽபி ச கிம் தயா ந தே
மம பாபாதிமயாதிதீம சேத் ।
ஹ்ருதயே நவநீதகோமலே
நஹி காடிந்ய நிவேம ஸம்பவ: ॥ 27

வ்யஸநார்தித ஸேவகஸ்ய மே
ப்ரணதஸ்யாமமு கணேம பாதயோ: ।
அபயப்ரத ஹஸ்தபங்கஜம்
க்ருபயா மூர்த்த்நி குருஷ்வ தாவகம் ॥ 28

ஜநநீ தநயஸ்ய த்ருக்பதம்
முஹுரேதி ப்ரஸபம் தயார்த்ரதீ: ।

மம த்ருக்விஷயஸ் ததைவ போ:
கணநாதாமமு பவாநுகம்பயா ॥ 29

கஜராஜமுகாய தே நமோ
ம்ருகராஜோத்தம வாஹநாய தே ।
த்விராஜ கலாப்ப்ருதே நமோ
கணராஜாய ஸதா நமோஸ்து தே ॥ 30

கணநாத கணேஶ விக்நராட்
ஶிவஸூநோ ஜகதேக ஸத்குரோ ।
ஸுரமாநுஷகீத ஸத்யஶ:
ப்ரணதம் மாமவ ஸம்ஸ்ருதேர்ப்பயாத் ॥ 31

ஜய ஸித்திபதே மஹாமதே
ஜய புத்தீஶ ஜடார்தஸத்கதே ।
ஜய யோகி ஸமூஹஸத்குரோ
ஜய ஸேவாரத கல்பநாதரோ ॥ 32

தநுவாக்ஹ்ருதயை ரஸச்சஸத்
யதவஸ்த்தாத்ரிதயே க்ருதம் மயா ।
ஜகதீஶ கரிஷ்யமாணமப்
யகிலம் கர்ம கணேஶ தேர்பிதம் ॥ 33

இன்முகமுள்ளவர், சுகம் பெறவும், துயர் நீங்கவும் தேவர் முதலானோரால் வழிபடப்பெற்றவர், உபநிடதத்தில் போற்றப்பட்டவர், எல்லோருக்கும் முன்னவர், அவர் என் உள்ளத்தில் எப்போதும் இருக்கட்டும் (1) வேதத்தின் முன்னும் பின்னும் ஓதி வருகிற ஓங்காரமே இவர் எனத் தெளிய வைப்பதற்காக இந்த முதற்கடவுள் ஓங்கார வடிவிலுள்ள மத்தகம் கொண்டிருக்கிறார் (2) படைப்பதற்கு முன் குண வடிவிலுள்ள ப்ரகிருதியின் நாயகராகிக் குணேசர் ஆனவர், பின் உலகைப் படைக்க, காக்க, ஒடுக்க பிரும்மா விஷ்ணு ருத்திரர் இவர்களை ஏவினவர், மும்மூர்த்தி, தேவர் முதலியவர்களின் கணங்களைக் காப்பதாலும் இந்த்ரியம் முதலிய கணங்களை இயக்குவதாலும் கணநாதர் ஆனவர்.[1] அணிமா முதலிய ஸித்திகளின் நாதர், வழிபடுபவரின் விருப்பத்தை நிரப்புபவர். அவரது அடிமையான எனது அறியாமை இருளை விளையாட்டாக அகற்றி மோக்ஷம் தருபவர் (5)

தாய், தந்தை, ஸுகம் தருபவர், வெறுத்ததை அகற்றியவர், விரும்பியதைத் தருபவர், தந்தம் பாசம், துறட்டி, கொழுக்கட்டை ஏந்திய கைகளுள்ளவர். அவர் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும் (6) கருணைக்கடல், சிவந்த மேனியர், நான்கு கைகளுள்ளவர். வழிபடுபவரின் இடுக்கண் தீர்ப்பவர், மங்கள வடிவினர், இவரே எனக்குப் புகலிடம் (7) வெண்ணெய்யை விட மென்மை மிக்க இதயமுள்ளவர், வழிபடுவதால் ஸம்ஸார பயத்தைப் போக்குபவர். நினைப்பதால் இடுக்கண் நீக்குபவர், இவரை எப்போதும் வழிபடுகிறேன் (8) அருணனின் சிவப்பாகச் சிவந்தவர். இளம் சூர்ய ஒளி கொண்டவர். எல்லாம் வல்லவர், பாசமும் கொழுக்கட்டையும் ஏந்தியவர், கருணை வடிவினர், இவரைத் துதிக்கிறேன் (9) அறிவிலியான நான் மூஷக வாஹனரை பூமியில் எங்கு தேடுவேன்? பிரும்மா முதலிய தேவரே மூவுலகத்திலும் இவரை கண்டிலரே. (10)

சரணம் புகுந்தவனைக் காக்க ஆர்வமுள்ளவர், பேரானந்த வடிவினர், பிறவாதவர், கணங்களின் தலைவர், வரமளிப்பதில் நிபுணர். கருணைக்கு வைப்பிடம், இவரை இதயத்தில் வைப்பேன் (11) இந்த இன்முகன் பராமுகனாயின் இந்திரனும் காக்க இயலாது. யானைமுகன் அருள் காட்டினால் யமனுக் கெதிரிலும் பயமில்லை. (12) முழு முட்டாளும் பண்டிதனாக, ஊமையும் ப்ருஹஸ்பதியை விஞ்சுபவனாக, அறிவிலியும் எல்லா மறிந்தவனாக உன் தயையால் ஈரமான கடைக்கண் பார்வையால் ஆகலாம். (13) உமது விருப்பமானால் அமுதம் விஷமாகும். விஷம் அமுதமாகும். வஜ்ராயுதம் புல்லாகும். புல் வஜ்ராயுதமாகும் (14) என்னை விட்டு எங்கு சென்றீர்? எல்லாமறிந்த நீர் என்னை அறியாதது ஏன்? உலகைக் கண் காணிப்பவர். ஏன் என்னைப் பார்க்கவில்லை? (15)

கருணைக்கடலே! என்னிடம் ஏன் இந்த கொடுமை? பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாமற் செய்கிற பக்தியின் சிறுதுளியும் ஏன் எனக்கு அளிக்கப்படவில்லை (16) தினமும் சிற்றின்பச் சுவையால் விலைமதிப்பற்ற ஆயுள் வீணாக்கப்பெற்றது. இந்த அறிவிலியின் சாகசத்தை நீர் பொறுத்துக் கொள்வீர். (17) கரையேற்றுகிற உமது மந்திர ஜபமோ தியானமோ ஒரு நாளும் மன ஒன்றிப்புடன் செய்யப்பெறவில்லை (18) வழிபாடோ, அர்ச்சனையோ நாமஸ்மரணமோ உன் வடிவத்தின் தரிசனமோ

ஹோமமோ கொழுக்கட்டை நிவேதனமோ இளம் அருகம்புல்லோ கூட அர்ப்பணம் செய்யவில்லை (19) நல்லோருடன் இணக்கமோ, உம் அடியவர் வழிபாடோ, அந்தணர் விருந்தோ, எதுவும் செய்யாத என் துஷ்டத்தனத்தைப் பொறுப்பீர் (20).

உமது வழிபாட்டுமுறை உமது துதி மந்த்ரம், எதனையும் அறியேன். தலைமேல் கைகூப்புதல் ஒன்றே உமது வழிபாடு ஆகட்டும் (21) மிகவும் பாபியான எனக்கு வேறு புகல் எது? என்ன நேரும் என்று வெந்து கொண்டிருக்கிற என்னை கருணை கூர்ந்து பார்ப்பீர் (22) யமனின் அருகாமையில் எல்லா தைர்யமுமகன்ற நிலையில் உடல் நீங்கும் தருவாயில் என்னைக் காப்பவர் யார்? (23) விரும்பியதைப் பொழிகிற தயை மேகமான உம்மை விட்டு வேறு யாரைச் சரணடைவேன்? ஸம்ஸாரத்தீயில் வெந்து, புகலற்று, சிறிதும் நிம்மதியின்றி நான் உள்ளேன் (24) வேதம் உம்மைத் தேடுகிறது. உம்மை எவ்வாறு சிந்திப்பது? வாக்குக்கு எட்டாதவரைத் துதிப்பது எங்ஙனம்? வடிவற்றவரைப் பூஜிப்பது எப்படி? (25)

தளர்ந்தவனிடமிருந்து பணிவிடையையோ தரித்திரனிட-மிருந்து சிறப்புபசாரத்தையோ ஊமையிடமிருந்து துதியையோ விரும்புகிறீரா? (26) இந்நிலையிலும் கருணை புரியாவிடில், வெண்ணெய்யை விட மென்மைமிக்க உம் இதயம் கடினமாகி விட்டிருக்கும். (27) உமது துயருற்ற சேவகனிடம் உம் திருவடிகளில் பணிந்து கிடப்பவனிடம் கருணையுடன் அவன் தலையில் கைகள் வைத்து அபயம் தருவீர் (28) தாய் கருணையால் உருகியவளாகத் தன் குழந்தையின் முன் அடிக்கடி தோன்றுவாள். நீரும் அவ்வாறு பரிவுடன் என் எதிரே தோன்றுவீர். (29) கஜராஜனின் முகம் கொண்டவருக்கு வணக்கம். மிருக ராஜனான சிங்கத்தை வாகனமாக்கிக் துவிஜராஜனான சந்த்ரனின் கலை ஏற்றவனுக்கு வணக்கம், கணராஜனுக்கு வணக்கம். (30)

கணநாதரே! கணேசரே! விக்ந ராஜரே! சிவனின் புதல்வரே! உலகின் ஒரே குருவே! தேவரும் மனிதரும் பாடுகிற புகழ் உள்ளவரே! உம் திருவடி பணிந்த எனது ஸம்ஸார பயம் நீக்குவீர். (31) ஸித்தி தேவியின் நாதரே! பேரறிவு மிக்கவரே! புத்தி தேவியின் நாதரே அறிவிலிக்கும் துயருற்றவனுக்கும்

நற்புகலிடமே! யோகியரின் குருவே! ஸேவையில் ஈடுபட்டவனுக்கு கற்பகத்தருவே! (32) உடலும் வாக்கும் உள்ளமும் கொண்டு, விழிப்பிலும் கனவிலும் உறக்கத்திலும், நான் புரிந்த நல்லதும் நல்லதல்லாததும் செய்ததும் செய்யவிருப்பதுமான செயலனைத்தும் உம்மிடம் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. (33) (கிருஷ்ணர் இயற்றியது. (முத்கலம்)

दुण्ढिराजभुजङ्गम्

उमाङ्गोद्भवं दन्तिवक्त्रं गणेशं भुजाकङ्कणैः शोभिनं धूम्रकेतुम् ।
गले हारमुक्तावलीशोभितं तं नमो ज्ञानरूपं गणेशं नमस्ते ॥ १ ॥

गणेशं वदेत्तं स्मरेत् सर्वकार्ये स्मरन् सन्मुखं ज्ञानदं सर्वसिद्धिम् ।
मनश्चिन्तितं कार्यमेवाशु सिद्ध्येन्नमो बुद्धिकान्तं गणेशं नमस्ते ॥ २॥

महासुन्दरं वक्रचिह्नं विराटं चतुर्धाभुजं चैकदन्तैकवर्णम् ।
इदं देवरूपं गणं सिद्धिनाथं नमो भालचन्द्रं गणेशं नमस्ते ॥ ३ ॥

ससिन्दूरसत्कुङ्कुमैस्तुल्यवर्णः स्तुतैर्मोदकैः प्रीयते विघ्नराजः ।
महासङ्कटच्छेदकं धूम्रकेतुं नमो गौरिपुत्रं गणेशं नमस्ते ॥ ४ ॥

यथा पातकच्छेदकं विष्णुनाम तथा ध्यायतां शङ्करं पापनाशः ।
यथा पूजिते षण्मुखे शोकनाशो नमो विघ्ननाशं गणेशं नमस्ते॥ ५ ॥

सदा सर्वदा ध्यायतामेकदन्तं सुसिन्दूरकं पूजितं रक्तपुष्पैः ।
सदा चर्चितं चन्दनैः कुङ्कुमाक्तं नमो ज्ञानरूपं गणेशं नमस्ते ॥ ६ ॥

नमो गौरिकागर्भजापत्य तुभ्यं नमो ज्ञानरूपिन्नमः सिद्धिकान्त ।
नमो ध्येयपूज्याय हे बुद्धिनाथ सुरास्त्वां भजन्ते गणेशं नमस्ते ॥ ७ ॥

भुजङ्गप्रयातं पठेद्यस्तु भक्त्या प्रभाते जपेन्नित्यमेकाग्रचित्तः ।
क्षयं यान्ति विघ्ना दिशः शोभयन्तं नमो ज्ञानरूपं गणेशं नमस्ते ॥ ८ ॥

டுண்டிராஜபுஜங்கம்

உமாங்கோத்ப்பவம் தந்தி வக்த்ரம் கணேஶம்
புஜாகங்கணை: ஶோபிநம் தூம்ரகேதும் ।

களே ஹாரமுக்தாவளீ ஶோபிதம் தம்
நமோ ஜ்ஞாநரூபம் கணேஶம் நமஸ்தே ॥ 1

கணேஶம் வதேத்தம் ஸ்மரேத் ஸர்வகார்யே
ஸ்மரன் ஸன்முகம் ஜ்ஞாநதம் ஸர்வஸித்திம் ।
மநஸ் சிந்திதம் கார்யமேவாஶு ஸித்த்யேந்
நமோ புத்திகாந்தம் கணேஶம் நமஸ்தே ॥ 2

மஹாஸுந்தரம் வக்த்ரசிந்ஹம் விராடம்
சதுர்த்தாபுஜம் சைகதந்தைகவர்ணம் ।
இதம் தேவரூபம் கணம் ஸித்த்திநாதம்
நமோ பாலசந்த்ரம் கணேசம் நமஸ்தே ॥ 3

ஸஸிந்தூரஸத்குங்குமைஸ்துல்யவர்ண:
ஸ்துதைர் மோதகை: ப்ரீயதே விக்க்நராஜ: ।
மஹாஸங்கடச்சேதகம் தூம்ரகேதும்
நமோ கௌரி புத்ரம் கணேஶம் நமஸ்தே 4

யதா பாதகச்சேதகம் விஷ்ணுநாம
யதா த்த்யாயதாம் சங்கரம் பாபநாஶ: ।
யதா பூஜிதே ஷண்முகே ஶோகநாஶ:
நமோ விக்க்நநாஶம் கணேசம் நமஸ்தே ॥ 5

ஸதா ஸர்வதா த்யாயதாம் ஏகதந்தம்
ஸுஸிந்தூரகம் பூஜிதம் ரக்தபுஷ்பை: ।
ஸதா சர்சிதம் சந்தனை: குங்குமாக்தம்
நமோ ஜ்ஞானரூபம் கணேசம் நமஸ்தே ॥ 6

நமோ கௌரிகாகர்ப்பஜாபத்ய துப்ப்யம்
நமோ ஜ்ஞானரூபின் நம: ஸித்த்திகாந்த ।
நமோ த்த்யேயபூஜ்யாய ஹே புத்த்திநாத
ஸுராஸ்த்வாம் பஜந்தே கணேஶம் நமஸ்தே ॥ 7

புஜங்கப் ப்ரயாதம் படேத்யஸ்து பக்த்யா
ப்ரபாதே பவேந்நித்ய மேகாக்ரசித்த: ।
க்ஷயம் யாந்தி விக்க்நா திஶஃ ஶோபயந்தம்
நமோ ஜ்ஞானரூபம் கணேஶம் நமஸ்தே ॥ 8

உமையின் புதல்வர், யானை முகமுள்ளவர், கணங்களின் தலைவர், தோள்வளையணிந்தவர், புகை நிறமுள்ள கொடியுள்ளவர். கழுத்தில் ஹாரம் முத்து மாலையணிந்தவர்.

அந்த ஞான வடிவினரான கணேசரை வணங்குகிறேன் உமக்கு வணக்கம் (1) கணேசரெனக் கூப்பிடுவாய். எல்லாப் பணிகளிலும் நன்முகமுள்ள கணேசரை நினைப்பாய். மனம் நாடுவதை அவர் நிறைவுறச் செய்வார். புத்தி தேவியின் கணவரை வணங்குகிறேன் (2) மிக அழகர், முகத்தால் அடையாளம் காண முடிபவர், பெரு வடிவம் கொண்டவர், நான்கு கைகளுள்ளவர். தெய்வ வடிவினர், ஸித்தி தேவியின் கணவர். நெற்றியில் பிறை சூடியவர். அவரை வணங்குகிறேன். (3) ஸிந்தூரம் குங்குமம் ஒத்த மேனி நிறம் கொண்டவர். துதியாலும் கொழுக்கட்டையாலும் மகிழ்பவர். பெரும் நெருக்கடியை நீக்குபவர். அந்த கௌரியின் புதல்வர் கணேசரை வணங்குகிறேன் (4) விஷ்ணுவின் நாமம் வினை நீக்கும். சங்கரனின் நாமம் பாபம் போக்கும். குகனின் நாமம் சோகம் போக்கும். கணேசரின் நாமம் இடையூறு நீக்கும். (5) சிந்தூரமிட்டுச் சிவப்பு பூமாலை அணிந்து சந்தனமும் குங்குமமும்பூசிய ஞானரூபியான ஏகதந்தனை வணங்குகிறேன் (6) கௌரியின் கருவறையில் தோன்றியவர். ஞான வடிவினர். சித்தி தேவியின் மணாளர். தியானிக்கத் தக்கவர், வழிபடத்தக்கவர். புத்தி தேவியின் கணவர். தேவர் உம்மை வணங்குவர். உமக்கு நமஸ்காரம் (7) புஜங்க ப்ரயாதம் என்ற சந்த; அமைப்பில் உள்ள இதனை தினமும் மனம் பொருந்தி படிப்பவனது இடையூறுகள் நீங்கும். திக்குகளை விளக்குகிற ஞான ரூபியான கணேசரை வணங்குகிறேன் (8)

श्रीवल्लभेशकरावलम्बनस्तोत्रम्

ओमंप्रिपद्ममकरन्दकुलामृतं ते नित्यं भजन्ति दिवि यत्सुरसिद्धसंघाः ।
ज्ञात्वाऽमृतं च कणशस्तदहं भजामि श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम् ॥ २ ॥
श्रीमातृसूनुमधुना शरणं प्रपद्ये दारिद्र्यःखशमनं कुरु मे गणेश।
मत्सङ्कटं च सकलं हर विघ्नराज श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम् ॥ २ ॥
गङ्गाधरात्मज विनायक बालमूर्ते व्याधिं जवेन विनिवारय फालचन्द्र।
विज्ञानदृष्टिमनिशं मयि सन्निधेहि श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम् ॥ ३ ॥
गण्यं मदीयभवनं च विधाय दृष्ट्या मदात्पुत्रतनयान् सहजांश्च सर्वान्।

आगत्य चाशु परिपालय शूर्पकर्ण श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम्॥ ४॥
णाकारमन्त्रघटितं तव यन्त्रराजं भक्त्या स्मरामि सततं दिश संपदो मे।
उद्योगसिद्धिमतुलां कवितां च लक्ष्मीं श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम्॥ ५॥

पादादिकेशमखिलं सुधया च पूर्णं कोशाग्निपञ्चकमितं शिवभूतबीजम्।
त्वद्रूपवैभवमहो जनता न वेत्ति श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम्॥ ६॥

तापत्रयं मम हरामृतदृष्टिवृष्ट्या पापं व्यपोहय गजानन चापदो मे।
दुष्टं विधातृ लिखितं परिमार्जयाशु श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम्॥ ७॥

ये त्वां विदन्ति शिवकल्पतरुं प्रशस्तं तेभ्यो ददासि कुशलं निखिलार्थलाभम्।
महयं तदैव सकलं दिश वक्रतुण्ड श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम्॥ ८॥

नादाद्यवेद्यममलं तव पादपद्मं नित्यं भजे विबुधषट्पदसेव्यमानम्।
सत्ताशामायमखिलं दिश मे गणेश श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम्॥ ९॥

मोदामृतेन तव मां स्नपयाशु बालं पापाब्धिपङ्कलुलितं च सहायहीनम्।
वस्त्रादिभूषणधनानि च वाहनादीन् श्रीवल्लभेश मम देहि करावलम्बम्॥ १०॥

श्रीवल्लभेशदशकं हृदयोगसाध्यं हेरम्ब ते भगवतीश्वरभृङ्गनादम्।
श्रुत्वाऽनिशं श्रुतिविदः कुलयोगिनो ये भूतिप्रदं भुवि जनाः सुधियो रमन्ताम्॥ ११॥

ஸ்ரீ வல்லபேச கராவலம்பந ஸ்தோத்ரம்

ஓமங்க்க்ரிபத்மமகரந்தகுலாம்ருதம் தே
நித்யம் பஜந்தி திவி யத் ஸுரஸித்த்தஸங்க்கா: ।
ஜ்ஞாத்வாம்ருதம் ச கணபஸ்ததஹம் பஜாமி
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 1

ஸ்ரீ மாத்ருஸஉநுமதுநா ஶரணம் ப்ரபத்யே
தாரித்ர்யது:க்க ஶமனம் குரு மே கணேஶ ।
மத்ஸங்கடம் ச ஸகலம் ஹரவிக்க்னராஜ
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 2

கங்காதராத்மஜ விநாயக மூலமூர்த்தே
வ்யாதிம் ஜவேந விநிவாரய பாலசந்த்ர ।

விஜ்ஞான த்ருஷ்டிமநிஶம் மயிஸந்நிதேஹி
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 3
கண்யம் மதீயபவநம் ச விதாய த்ருஷ்ட்யா
மத்தாரபுத்ரத நயான் ஸஹஜாம்ஶ்ச ஸர்வான் ।
ஆகத்ய சாஶு பரிபாலய சூர்ப்பகர்ண
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 4
ணாகாரமந்த்ரகடிதம் தவ யந்த்ராஜம்
பக்த்யா ஸ்மராமி ஸததம் திஶ ஸம்பதோ மே ।
உத்யோகஸித்திமதுலாம் கவிதாஞ்ச லக்ஷ்மீம்
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 5
பாதாதிகேஶ மகிலம் ஸுதயா ச பூர்ணம்
கோஶாக்னிபஞ்சகமிதம் ஶிவபூதபீஜம் ।
த்வத்ரூபவைபவமஹோ ஜனதா ந வேத்தி
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 6
தாபத்ரயம் மம ஹராம்ருதத்ருஷ்டிவ்ருஷ்ட்யா
பாபம் வ்யபோஹய கஜாநந சாபதோ மே ।
துஷ்டம் விதாத்ருலிகிதம் பரிமார்ஜயாஶு
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 7
யே த்வாம் விதந்தி ஶிவகல்பதரும் ப்ரஶஸ்தம்
தேப்யோ ததாஸி குஶலம் நிகிலார்த்தலாபம் ।
மஹ்யம் ததைவ ஸகலம் திஶ வக்ரதுண்ட
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 8
நாதாந்தவேத்யமமலம் தவ பாதபத்மம்
நித்யம் பஜே விபுதஷட்பதஸேவ்யமானம் ।
ஸத்தாஶமாத்யமகிலம் திஶ மே கணேஶ
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 9
மோதாம்ருதேந தவ மாம் ஸ்நபயாஶு பாலம்
பாபாப்த்திபங்கலுலிதம் ச ஸஹாயஹீனம் ।
வஸ்த்ராதிபூஷண தனானி ச வாஹனாதீன்
ஸ்ரீ வல்லபேஶ மம தேஹி கராவலம்பம். ॥ 10
ஸ்ரீ வல்லபேஶ தஶகம் ஹடயோகஸாத்யம்
ஹேரம்ப தே பகவதீஶ்வரப்ருங்கநாதம் ।
ஶ்ருத்வாநிஶம் ஶ்ருதிவித: குலயோகிநோ யே
பூதிப்ரதம் புவி ஜநாஸ் ஸுதியோ ரமந்தாம் ॥ 11

வானவர்களான தேவர்கள் உமது திருவடித் தாமரைகளிலிருந்து பெருகும் அம்ருதத்தைத் தினமும் பக்தியுடன் பருகுகிருர்கள். அதை அறிந்து நானும் அதை சொட்டு சொட்டாகப் பருகுகிறேன். ஸ்ரீ வல்லபா மஹா கணபதியே! எனக்கு நீர் கைகொடுத்தருள்வீராக! (1) ஸ்ரீ வல்லபேமரே! ஸ்ரீ மாதா பார்வதியின் திருக்குமாரான உம்மைச் சரணடைகிறேன். ஸ்ரீ கணேமரே! எனது ஏழ்மை துக்கத்தையும் அதன் விளைவையும் மற்ற எல்லா சங்கடங்களேயும் போக்கிக் கைகொடுத்தருள்வீராக (2) ஸ்ரீ வல்லபரே! கங்கையைத் தரிக்கும் சிவனின் திருக்குமாரரே! மூலாதாரத் தேவதையே! நெற்றியில் பிறை சூடியவரே! எனது நோய்களைத் தீர்ப்பீர். உண்மையை அறியும் ஞான திருஷ்டியை அளித்துக் கைகொடுத்துக் காப்பீர் (3) ஸ்ரீ வல்லபரே! முறம் போன்ற காதுகளுடையவரே! எனது இருப்பிடத்தை மதிப்பிற்குரியதாக்கி என்னைச் சார்ந்த மனைவி, மக்கள் சகோதரர்கள் அனைவரையும் காப்பாற்றிக் கைதூக்கி விடுவீர்! (4) ஸ்ரீ வல்லபரே! ண என்ற எழுத்து சேர்ந்துள்ள உம் மூலமந்த்ரம் எழுதப் பெற்றுள்ள யந்திரத்தைத் தினமும் பக்தியுடன் தியானிக்கிறேன். எனக்கு எல்லாச் செல்வங்களையும் முயற்சிகள் பலிதமாகவும் பெருகக் கைகொடுத்தருள்வீர் (5) ஸ்ரீ வல்லபேமரே! உமது திருவடி முதல் தலைவரை எல்லாவிடமும் அம்ருதம் நிரம்பியது. உமது மங்களமான மந்திரத்திலுள்ள பீஜாக்ஷரங்களில் ஐந்து கோசங்களும் அக்னிகளும் அடக்கம். உமது உருவ மஹிமையை யார் அறிவர்? எனக்கு கைகொடுத்து உதவுவீர். (6) ஸ்ரீ வல்லபாரே! யானை முகத்தோனே! எனது முன்வினைப் பயனாகப் பிரும்மா என் தலையில் எழுதியதை அழித்து அம்ருதம் நிரம்பிய உமது கடைக் கண்ணோக்கால் எனது தாபங்களையும், பாபங்களையும் போக்கிக் கைகொடுத்தருள்வீர். (7) வல்லபேசரே! வளைந்த துதிக்கையுள்ளவரே! மங்களங்களை அளிக்கும் கல்பக மரமாக உம்மை அறிந்தவர்களுக்கு எல்லாப் புருஷார்த்தங்களையும் தந்து க்ஷேமத்தைத் தருகிறீர். எனக்கும் அவ்விதம் தந்து கைகொடுத்தருள்வீராக. (8) வல்லபேசரே! கணேசரே! தேவர்களால் தேனீக்கள் போல் மொய்த்து நாதத்தின் முடிவில் விளங்கும் உமது திருவடிகளை தினமும் பூஜிக்கிறேன். ஆயுள்

அமைதி முதலியதனைத்தையும் அளித்துக் கைகொடுத்-தருள்வீராக. (9) ஸ்ரீ வல்லபரே! பாபமெனும் கடலலைகளில் அலைக்கழிக்கப்பட்டு துணையற்றவனாய் திணறுகிற சிறுவனாகிய என்னை உமது ஆனந்த அம்ருத ஜலத்தில் குளிப்பாட்டி, வஸ்திரம், ஆபரணம், செல்வம் முதலியவைகளை அளித்து கைகொடுத்தருள்வீராக. (10) ஹேரம்பரே! யோக முறையில் அறியத்தக்க பார்வதீ பரமேச்வரர்கள் என்ற தேனீக்கள் சேமித்து வெளியிட்ட பத்தெழுத்துள்ள உன் மூலமந்த்திரத்தின் எழுத்துக்களை ஒவ்வொருசுலோகத்தின் முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை உன் உபாஸனை முறை அறிந்தவர்கள் கேட்டு எல்லா க்ஷேமங்களையும் அடைந்து ஆனந்தத்துடன் வாழட்டும்.

श्रीगणपति स्तोत्रम्

नमो नमस्ते गणनाथ ढुण्ढे सदा सुशान्तिप्रद शान्तमूर्ते ।
अपारयोगेन च योगिनस्त्वां भजन्ति भावेन नमो नमस्ते ॥ १ ॥
प्रजापतीनां त्वमथो विधाता सुपालकानां गणनाथ विष्णुः ।
हरोऽसि संहारकरेषु देव कलांशमात्रेण नमो नमस्ते ॥ २ ॥
क्रियात्मकानां जगदम्बिका त्वं प्रकाशकानां रविरेव ढुण्ढे ।
यत्नप्रदानां च गणेशनामा कलांशमात्रेण नमो नमस्ते ॥ ३ ॥
शरीरभाजां त्वमथो सुबिन्दुः शरीरिणां सोऽहमथो विभासि ।
स्वतोत्थकानां च सुबोधरूपः कलांशमात्रेण नमो नमस्ते ॥ ४ ॥
विदेहकानामपि सांख्यरूपः समाधिगानां च निजात्मकस्त्वम् ।
निवृत्तियोगेषु ह्ययोगधारी कलांशमात्रेण नमो नमस्ते ॥ ५ ॥
गणास्त एते गणनाथनामा त्वमेव वेदादिषु योगकीर्ते ।
सदा सुशान्तिप्रद संस्थितोऽसि भक्तेश भक्तिप्रिय ते नमो वै ॥ ६ ॥
गकारसिद्धिरपि मोहदात्री णकारबुद्धिरथ मोहधारी ।
तयोर्विलासी पतिरेव नाम्ना गणेश्वरस्त्वं च नमो नमस्ते ॥ ७ ॥
किं वदामि गणाधीश महिमानं महाद्भुतम् ।
यत्र वेदादयो भ्रान्ताः इव जाताः प्रवर्णने ॥ ९ ॥

ஸ்ரீ கணபதி ஸ்தோத்திரம்

நமோ நமஸ்தே கணநாத டுண்ட்டே
ஸதா ஸுஶாந்திப்ரத ஶாந்தமூர்த்தே ।
அபாரயோகேந ச யோகிநஸ்த்வாம்
பஜந்தி பாவேந நமோ நமஸ்தே ॥ 1

ப்ரஜாபதீநாம் த்வமதோ விதாதா
ஸுபாலகாநாம் கணநாத விஷ்ணு:
ஹரோऽஸி ஸம்ஹாரகரேஷு தேவ
கலாம்ஶ மாத்ரேண நமோ நமஸ்தே ॥ 2

க்ரியாத்மகாநாம் ஜகதம்பிகா த்வம்
ப்ரகாஶகாநாம் ரவிரேவ டுண்ட்டே ।
யத்நப்ரதாநாம் ச கணேஶநாமா
கலாம்ஶமாத்ரேண நமோ நமஸ்தே ॥ 3

ஶரீரபாஜாம் த்வமதோ ஸுபிந்து:
ஶரீரிணாம் ஸோऽஹமதோ விபாஸி ।
ஸ்வதோத்தகாநாம் ச ஸுபோதரூப:
கலாம்ஶ மாத்ரேண நமோ நமஸ்தே ॥ 4

விதேஹகாநாமபி ஸாங்க்யரூப:
ஸமாதிகாநாம் ச நிஜாத்மகஸ் த்வம் ।
நிவ்ருத்தியோகேஷு ஹ்யயோகதாரீ
கலாம்ஶ மாத்ரேண நமோ நமஸ்தே ॥ 5

கணாஸ்த ஏதே கணநாதநாமா
த்வமேவ வேதாதிஷு யோககீர்தே ।
ஸதா ஸுஶாந்திப்ரத ஸம்ஸ்த்திதோऽஸி
பக்தேஶ பக்திப்ரிய தே நமோ வை ॥ 6

ககாரஸித்திரபி மோஹதாத்ரீ
ணகாரஸித்த்திரத மோஹதாரீ ।
தயோர் விலாஸீ பதிரேவ நாம்நா
கணேஶ்வரஸ்த்வம் ச நமோ நமஸ்தே ॥ 7

ககாரூபேண பவான் ஸ கௌணோ
ணகாரரூபணே ச நிர்குணோஸி ।
தயோரபேதே கணநாதநாமா
யோகேஶ பக்தேஶ நமோ நமஸ்தே ॥ 8

கிம் வதாமி கணாதீஶ மஹிமாநம் தவாத்ப்புதம் ।
யத்ர வேதாதயோ ப்ப்ராந்தா: இவ ஜாதா: ப்ரவர்ணநே ॥ 9

டுண்டி கணபதியே நமஸ்காரம். எப்போதும் அமைதியைத் தருபவரே, அமைதியுள்ளவரே, எல்லேயற்ற ஸமாதியோகத்தில் உம்மைக் கண்டு உள்ளுணர்வால் உம்மை யோகிகள் வழிபடுகிறுர்கள். உமக்கு நமஸ்காரம். (1) உமது கலைகளில் ஓரம்சமாக படைப்பவர்களில் பிரும்மாவாக, காப்பவர்களில் விஷ்ணுவாக, ஒடுக்குபவர்களில் ஹரனுக நீர் செய்லாற்றுகிறீர். உமக்கு நமஸ்காரம். (2) கிரியாசக்திகளில் ஜகதம்பிகையான பார்வதியாக, ஒளிமண்டலங்களில் ஸூரியனுக, முயற்சியை வளர்ப்பவர்களில் கணேசராக, விளங்குகிற உமக்கு நமஸ்காரம். (3) உடலமைப்புகளில் பிந்துவாக, ஜீவர்களில் ஸோஹம் என்ற உணர்வாக, ஸமாதி கலேந்தவர்களில் தொடர்ந்து உணர்கிற ஆத்மஞானமாக விளங்குபவருக்கு நமஸ்காரம். விதேஹ முக்தி பெறுபவர்களில் பிரும்மஞானமாக, ஸமாதியில் இருப்பவர்களில் ஆத்மாவாக, நிவிருத்தி மார்க்கத்தில் உள்ளவர்களில் பற்றற்ற யோகமாக (அஸ்பர்சயோகமாக) இருப்பவருக்கு நமஸ்காரம். முன் கூறியவர் அனேவரும் கணங்கள், நீரே கணங்களின் நாதர். வேதம் இவ்வாறு கூறுகிறது. நல்லமைதி தருபவரே! எப்போதும் யோகநிலேயில் உள்ளீர். பக்தர்களின் ஈசரே ! பக்தியை விரும்புபவரே! நமஸ்காரம். க என்பது ஸித்தி தேவி, மோகம் தருபவள், ண என்பது புத்திதேவி, மோகத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவள். இருவரிடம் விளேயாடுகிற நீர் அவர்களின் கணவர், கணேச்வரர். உமக்கு நமஸ்காரம். க என்பது உமது ஸகுணவடிவம். ண என்பது நிர்குண வடிவம். இருவடிவங்களும் ஒன்றே. அதனுல் நீர் கணநாதர். உமக்கு நமஸ்காரம். தேவர்களே உம்மைத் துதிக்கத்தயங்குகின்றனர். உமது வியப்புமிக்க பெருமையை எப்படிக் கூறுவேன்.

-(புருசுண்டி முனிவர் இயற்றியது)

विघ्नराजस्तोत्रम्

ओं नमो विघ्नराजाय सर्वसौख्यप्रदायिने ।
दुष्टारिष्टविनाशाय पराय परमात्मने ॥ १ ॥

लम्बोदरं महावीर्यं नागयज्ञोपवीतिनम् ।
अर्धचन्द्रधरं देवं वन्दे विघ्नविनाशनम् ॥ २ ॥
ओं ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रैं ह्रौं हेरम्बाय नमो नमः ।
सर्वसिद्धिप्रदोऽसि त्वं सिद्धिबुद्धिप्रदो भव ॥ ३ ॥
सिद्धिदोऽर्थप्रदस्त्वं हि सततं मोदकप्रियः ।
सिन्दूरारुणवस्त्रश्च पूजितो वरदायकः ॥ ४ ॥
इदं गणपतिस्तोत्रं यः पठेद्भक्तिमान्नरः ।
तस्य देहञ्च गेहञ्च स्वयं लक्ष्मीर्न मुञ्चति ॥ ५ ॥

ஸ்ரீ விக்க்நராஜஸ்தோத்திரம்

ஓம் நமோ விக்க்நராஜாய ஸர்வஸௌக்க்ய ப்ரதாயிநே
துஷ்டாரிஷ்டவிநாஶாய பராய பரமாத்மநே। 1
லம்போதரம் மஹாவீர்யம் நாகயஜ்ஞோபவீதிநம்
அர்த்தசந்த்ரதரம் தேவம் வந்தே விக்க்நவிநாஶநம்। 2
ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரும் ஹ்ரைம் ஹ்ரௌம் ஹ்ர: ஹேரம்பாய நமோ நம:।
ஸர்வஸித்த்தி ப்ரதோऽஸித்வம் ஸித்த்திபுத்த்திப்ரதோபவ। 3
ஸித்த்திதோऽர்த்தப்ரதஸ்த்வம் ஹி ஸததம் மோதகப்ரிய:
ஸிந்தூராருணவஸ்த்ரஶ்ச பூஜிதோ வரதாயக:। 4
இதம் கணபதி ஸ்தோத்ரம் ய: படேத் பக்திமான் நர:
தஸ்ய தேஹம் ச கேஹம் ச ஸ்வயம்லக்ஷ்மீர் ந முஞ்சதி। 5

गणपतिस्तोत्रम्

नमस्ते एकदन्ताय मायामायिकरूपिणे ।
सदा ब्रह्ममयायैव गणेशाय नमो नमः ॥ १ ॥

मूषकारूढरूपाय मूषकध्वजिने नमः ।
सर्वत्र संस्थितायैव बन्धहीनाय ते नमः ॥ २ ॥

चतुर्बाहुधरायैव लंबोदरस्वरूपिणे ।
नाभिशेषाय वै तुभ्यं हेरम्बाय नमो नमः ॥ ३ ॥

चिन्तामणिधरायैव चित्तस्थाय गजानन ।
नानाभूषणयुक्ताय गणाधिपतये नमः ॥ ४ ॥

अनन्तविभवायैवानन्तमायाप्रचालक।
भक्तानन्दप्रदात्रे ते विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ५ ॥
योगीनां योगदात्रे ते योगानां पतये नमः ।
योगाकार स्वरूपाय ह्येकदन्तप्रधारिणे ॥ ६ ॥
मायाकारं शरीरं ते एकशब्दप्रधारकम् ।
दन्तः सत्तामयस्तत्र मस्तकस्ते नमो नमः ॥ ७ ॥
मायासत्ताविहीनस्त्वं तयोर्योगधरस्तथा ।
कस्त्वां स्तोतुं समर्थः स्यादतस्ते वै नमो नमः ॥ ८ ॥
शरणागतपालाय शरणागतवत्सल ।
सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं नमो नमः पुनः पुनः ॥ ९ ॥
रक्ष मामेकदन्त त्वं शरणागतमञ्जसा ।
भक्तभावेन संप्राप्तं संसारात्तारयस्व च ॥ १० ॥

கணபதி ஸ்தோத்திரம்

நமஸ்தே ஏகந்தாய மாயாமாயிக ரூபிணே
ஸதா ப்ரம்ஹமயாயைவ கணேஶாய நமா நம: ॥ 1
மூஷகாரூடரூபாய மூஷகத்வஜிநே நம:
ஸர்வத்ரஸம்ஸ்த்திதாயைவ பந்த்தஹீநாய தே நம: ॥ 2
சதுர்பாஹூதராயைவ லம்போதர ஸ்வரூபிணே
நாபிஶேஷாய வை துப்ய்யம் ஹேரம்பாய நமோ நம: ॥ 3
சிந்தமணிதராயைவ சித்தஸ்த்தாய கஜாநந
நாநாபூஷண யுக்தாய கணாதிபதயே நம: ॥ 4
அநந்தவிபவாயைவ அநந்தமாயாப்ரசாலக
பக்தாநந்த ப்ரதாத்ரேதே விக்க்நேஶாய நமோ நம: ॥ 5
யோகிநாம் யோகதாத்ரே தே யோகாநாம் பதயே நம:
யோகாகார ஸ்வரூபாய ஹ்யேகதந்தப்ரத்ாரிணே ॥ 6
மாயாகாரம் ஶரீரம் தே ஏகஶப்த ப்ரதாரகம்
தந்தஸ் ஸத்தாமயஸ்தத்ர மஸ்தகஸ்தே நமோ நம: ॥ 7
மாயாஸத்தாவிஹீநஸ்த்வம் தயோர்யோகதரஸ்ததா
கஸ்த்வாம் ஸ்தோதும் ஸமர்த்த: ஸ்யாததஸ்தே வை நமோ நம: ।
ஶரணாகதபாலாய ஶரணாகத வத்ஸல
ஸித்திதிபுத்த்திபதே துப்பயம் நமோ நம: புந: புந: ॥ 9

ரக்ஷ மாமேகதந்தஸ்த்வம் ஶரணாகத மஞ்ஜுஸா
பக்தபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ஸம்ஸாராத் தாரயஸ்வ ச ॥ 10

ஒற்றைத்தந்த முள்ளவரும், மாயையால் மயக்குப்பவரும், பரம்பொருள் நிலையில் உள்ளவருமான கணேசருக்கு நமஸ்காரம். (1) மூஞ்சூறின் மீதமர்ந்து அதையே கொடியாகக் கொண்டவரும் எங்கும் கட்டற்று நிற்பவருமானவருக்கு நமஸ்காரம். (2) நான்கு கைகளும் சரிந்த வயிறும் தொப்புளில் ஆதிசேஷனுலான இடுப்பணியும் கொண்ட ஹேரம்பருக்கு நமஸ்காரம். (3) சிந்தாமணியைத் தரிப்பவரும், மனத்தில் அமர்பவரும், பல அணிகள் அணிந்தவருமான கணபதிக்கு நமஸ்காரம். (4) எல்லையற்ற பெருமையுள்ளவரும் பலமாயைகளைத் தூண்டுபவரும், அடியார்களுக்கு ஆனந்தமளிப்பவரும், விக்கினங்களின் தலைவருமானவருக்கு நமஸ்காரம், (5) யோகிகளுக்கு யோகநிலை கூடச் செய்பவரும், யோகமுறைகளின் தலைவரும், யோகவடிவினரும் ஒற்றைத் தந்தம் ஏந்தியவருமானவருக்கு நமஸ்காரம். (6) ஏகம் என்பது மாயையாலான (மனித) உடல். தந்தம் என்பது பிரும்மத்தின் 'ஸத்' என்ற தன்மையைக் காட்டுகிற (யானை) மத்தகம். மாயையும் ஸத்-தன்மையும் கூடியவரும், இரண்டுமில்லாதவருமான ஏகதந்தர் நீரே. உம்மை துதிக்க எவரால் இயலும்? அதனுல் வணங்கி நிற்கிறோம். (8) சரணடைந்தவரைக் காத்துப் பிரியத்துடன் அணைக்கிற ஸித்தி-புத்தி தேவிகளின் நாதரே உமக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம் (9) ஏகதந்தரான நீர் பக்தியுடன் அணுகிச் சரணடைந்த என்னை ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து மீட்டுக் காப்பீர் (10) (மதாஸுரனின் துதி)

श्रीगणपतिस्तोत्रम्

नमस्ते गणनाथाय महोदरस्वरूपिणे ।
अनाथाय च सर्वेषां नाथायैव नमो नमः ॥ १ ॥
अनादिसिद्धिनाथाय बुद्धिनाथाय ढुण्ढये ।
हेरम्बाय स्वभक्तेभ्यः सर्वदाय नमो नमः ॥ २ ॥

चतुर्बाहुधरायैव शूर्पकर्णाय ते नमः ।
लम्बोदराय विघ्नेश विघ्नवारण ते नमः ॥ ३ ॥
गजाननाय देवायाखुवाहाय महात्मने ।
शेषनाभिस्थितायैवैकदन्ताय नमो नमः ॥ ४ ॥
महागणपते तुभ्यं सर्वकारणकारण ।
भक्तवाञ्छाविधाता त्वं हराय ते नमो नमः ॥ ५ ॥
मायाश्रयाय मायाया धारकाय महाभुज ।
अभक्तकामनावह्निरूपाय ते नमो नमः ॥ ६ ॥
योगानां पतये तुभ्यं योगदात्रेऽव्ययाय ते ।
स्वानन्दवासिने चैव योगाकाराय ते नमः ॥ ७ ॥
सर्वेषां जठरेषु त्वं स्थित्वा भोगान्करोषि वै ।
त्वदुदरे न भोक्ता कस्तेन नाम्ना महोदर ॥ ८ ॥
देहदेहिसमायोगे बोधब्रह्मणि संस्थितः ।
को जानाति च तं देवं सोऽपि दृष्टिपथं गतः ॥ ९ ॥

கணபதி ஸ்தோத்திரம்

நமஸ்தே கணநாதாய மஹோதரஸ்வரூபிணே
அநாதாய ச ஸர்வேஷாம் நாதாயைவ நமோ நம:॥ 1
அநாதிஸித்திநாதாய புத்த்திநாதாய டுண்ட்யே
ஹேரம்பாய ஸ்வபக்தேப்ய: ஸர்வதாய நமோ நம:॥ 2
சதுர்பாஹுதராயைவ சூர்பகர்ணாய தே நம:।
லம்போதராய விக்க்நேச விக்க்நவாரண தே நம:॥ 3
கஜாநநாய தேவாயாகுவாஹாய மஹாத்மநே
ஶேஷநாபிஸ்த்திதாயை வைகதந்தாய நமோ நம:॥ 4
மஹாகணபதே துப்ப்யம் ஸர்வகாரணகாரண
பக்தவாஞ்ச்சாவிதாதா த்வம் ஹராய தே நமோ நம:॥ 5
மாயாஶ்ரயாய மாயாயா தாரகாய மஹாபுஜ
அபக்தகாமநாவந்ஹிரூபாய தே நமோ நம:॥ 6
யோகாநாம் பதயே துப்ப்யம் யோகதாத்ரேऽவ்யாயதே
ஸ்வாநந்தவாஸிநே சைவ யோகாகாராய தே நம:॥ 7

ஸர்வேஷாம் ஜடரேஷ்த்வம் ஸ்த்தித்வா போகாந்கரோஷிவை
த்வதுதரே ந போக்தா கஸ்தேந நாம்நா மஹோதர: ॥ 8
தேஹ தேஹி ஸமாயோகே போதப்ரம்ஹணி ஸம்ஸ்த்தித:।
கோஜாநாதி ச தம் தேவம் ஸோऽபி த்ருஷ்டி பதம் கத: ॥ 9

கணங்களின் தலைவரும், பெருவயிறுள்ளவரும், தனக்கு மேல் நாதனற்றவரும், அனைவருக்கும் நாதனுமானவருக்கு நமஸ்காரம். *(1)* ஆதியற்றவரும் ஸித்தி-புத்தி தேவிகளின் நாதரும், டுண்டி என்றும் ஹேரம்பர் என்றும் பெயர்பெற்றவரும், தன்னடியார்களுக்கு எல்லாவற்றையும் அளிப்பவருமானவருக்கு நமஸ்காரம். *(2)* நான்கு கைகளுள்ளவரும், முறம்போன்ற காது உள்ளவரும், சரிந்த வயிறுள்ளவருமான விக்னேசவரரே, விக்கினங்களைத் தடுப்பவரே நமஸ்காரம். *(3)* யானை முகத்தோனும் மூஞ்சூறுவாகனரும், பெருமைமிக்கவரும், ஆதிசேஷனைத் தொப்புளில் அணியாகப் பூண்டவரும், ஒற்றைத் தந்த முள்ளவருமானவருக்கு நமஸ்காரம். *(4)* மஹாகணபதியே !, மூல காரணத்திற்கும் மூல காரணமே ! நீர் பக்தர் விரும்பியதைச் சாதித்துத் தருபவர். 'பாபங்களைப் போக்கும் உமக்கு நமஸ்காரம். *(5)* மாயைக்கு இருப்பிடமும் ஆதாரமும் பக்தியற்றவர் விருப்பத்தைச் சாம்பலாக்குபவருமான பெருந்தோளுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். *(6)* யோகத்திற்கு நாதரும் யோகமளிப்பவரும் அகலாதிருப்பவரும் ஸ்வாநந்த லோகவாசியும் யோகவடிவினருமான உமக்கு நமஸ்காரம் *(7)* எல்லோருடைய அடிவயிற்றிலிருந்து எல்லா போகங்களையும் அனுபவிப்பவர், உமது அடிவயிற்றில் அப்படி எவரும் அனுபவிப்பவர் கிடையாது. அதனால் நீர் மஹோதரர் - பெரும் வயிறுள்ளவர். *(8)* உடலுக்கும் ஆத்மாவிற்குமுள்ள இணைப்பில் ஞான வடிவில் உள்ள உம்மை எவரும் உணர முடிவதில்லை. நீரே இன்று கருணையால் காட்சி தருகிறீர். (தேவரிஷிகளின் துதி).

श्रीगणेशाष्टकम्

एकदन्तं महाकायं तप्तकाञ्चनसंनिभम् ।
लम्बोदरं विशालाक्षं वन्देऽहं गणनायकम् ॥ १ ॥

मौञ्जीकृष्णाजिनधरं नागयज्ञोपवीतिनम् ।
बालेन्दुसुकलामौलिं वन्देऽहं गणनायकम् ॥ २ ॥
अम्बिकाहृदयानन्दं मातृभिः परिवेष्टितम् ।
भक्तप्रियं मदोन्मत्तं वन्देऽहं गणनायकम् ॥ ३ ॥
चित्ररत्नविचित्राङ्गं चित्रमालाविभूषितम् ।
चित्ररूपधरं देवं वन्देहं गणनायकम् ॥ ४ ॥
गजवक्त्रं सुरश्रेष्ठं कर्णचामरभूषितम् ।
पाशाङ्कुशधरं देवं वन्देऽहं गणनायकम् ॥ ५ ॥
मूषिकोत्तममारुह्य देवासुरमहाहवे ।
योद्धुकामं महावीर्यं वन्देऽहं गणनायकम् ॥ ६ ॥
यक्षकिन्नरगन्धर्वसिद्धविद्याधरैः सदा ।
स्तूयमानं महाबाहुं वन्देऽहं गणनायकम् ॥ ७ ॥
सर्वविघ्नकरं देवं सर्वविघ्नविवर्जितम् ।
सर्वसिद्धिप्रदातारं वन्देहं गणनायकम् ॥ ८ ॥
गणाष्टकमिदं पुण्यं यः पठेत् सततं नरः ।
सिध्यन्ति सर्वकार्याणि विद्यावान् धनवान् भवेत् ॥ ९ ॥

ஸ்ரீ கணேசாஷ்டகம்

ஏகதந்தம் மஹாகாயம் தப்தகாஞ்சனஸந்நிபம் ।
லம்போதரம் விஶாலாக்ஷம் வந்தேஹம் கணநாயகம் ॥ 1
மௌஞ்ஜீக்ருஷ்ணாஜிநதரம் நாகயஜ்ஞோபவீதிநம் ।
பாலேந்து விலஸந்மௌளிம் வந்தேஹம் கணநாயகம் ॥ 2
அம்பிகா ஹ்ருதயாநந்தம் மாத்ருபி: பரிவேஷ்டிதம் ।
பக்த்பரியம் மதோந்மத்தம் வந்தேஹம் கணநாயகம் ॥ 3
சித்ரரத்ன விசித்ராங்கம் சித்ரமாலா விபூஷிதம் ।
சித்ரரூபதரம் தேவம் வந்தேஹம் கணநாயகம் ॥ 4
கஜவக்த்ரம் ஸுரஶ்ரேஷ்ட்டம் கர்ணசாமரவீஜிதம் ।
பாஶாங்குஶதரம் தேவம் வந்தேஹம் கணநாயகம் ॥ 5
மூஷிகோத்தமாருஹ்ய தேவாஸுரமஹாஹவே ।
யோத்துகாமம் மஹாவீர்யம் வந்தேஹம் கணநாயகம் ॥ 6

யக்ஷகிந்நர கந்த்தர்வ ஸித்த்த வித்யாதரைஸ்ஸதா ।
ஸ்தூயமாநம் மஹாத்மாநம் வந்தேஹம் கணநாயகம் ॥ 7
ஸர்வவிக்ன கரம் தேவம் ஸர்வவிக்ந விவர்ஜகம் ।
ஸர்வஸித்த்திப் ப்ரதாதாரம் வந்தேऽஹம் கணநாயகம் ॥ 8
கணாஷ்டகமிதம் புண்யம் பக்திதோய: படேந்நர: ।
ஸித்த்யந்த்தி ஸர்வகார்யாணி வித்யாவான் தநவான் பவேத். ॥ 9

मयूरेशस्तोत्रम्

परब्रह्मरूपं चिदानन्दरूपं परेशं सुरेशं गुणाब्धिं गुणेशम्।
गुणातीतमीशं मयूरेशवन्द्यं गणेशं नताः स्मो नताः स्मो नताः स्मः॥ १॥
जगद्वन्द्यमेकं पराकारमेकं गुणानां परं कारणं निर्विकल्पम्।
जगत्पालकं हारकं तारकं तं मयूरेशवन्द्यं नताः स्मो नताः मः॥ २॥
महादेवसूनुं महादैत्यनाशं महापूरुषं सर्वदा विघ्ननाशम्।
सदा भक्तपोषं परं ज्ञानकोशं मयूरेशवन्द्यं नताः स्मो नताः स्मः॥ ३॥
अनादिं गुणादिं सुरादिं शिवाया महातोषदं सर्वदा सर्ववन्द्यम्
सुरार्यन्तकं भुक्ति मुक्तिप्रदं तं मयूरेशवन्द्यं नताः स्मो नताः स्मः॥ ४॥
परं मायिनं मायिनामप्यगम्यं मुनिध्येयमाकाशकल्पं जनेशम्।
असङ्ख्यावतारं निजाज्ञाननाशं मयूरेशवन्द्यं नताः स्मो नताः स्मः॥ ५॥
अनेक क्रियाकारकं श्रुत्यगम्यं त्रयीबोधितानेककर्मादिबीजम्।
क्रियासिद्धिहेतुं सुरेन्द्रादिसेव्यं मयूरेशवन्द्यं नताः स्मो नताः स्मः॥ ६॥
महाकालरूपं निमेषादिरूपं कलाकल्परूपं सदागम्यरूपम्।
जनज्ञानहेतुं नृणां सिद्धिदं तं मयूरेशवन्द्यं नताः स्मो नताः स्मः॥ ७॥
महेशादिदेवैः सदा ध्येयपादं सदा रक्षकं तत्पदानां हतारिम्।
मुदा कामरूपं कृपावारिधिं तं मयूरेशवन्द्यं नताः स्मो नताः स्मः। १८॥
सदा भक्ति नाथे प्रणयपरमानन्दसुखदो
यतस्त्वं लोकानां परमकरुणामाशु तनुषे।
षडूर्मीनां वेगं सुरवर विनाशं नय विभो
ततो भक्तिः श्लाघ्या तव भजनतोऽनन्यसुखदात्॥ ९॥

किमस्माभिः स्तोत्रं सकलसुरतापालक विभो
विधेयं विश्वात्मन्नगणितगुणानामधिपते।
न संख्याता भूमिस्तव गुणगणानां त्रिभुवने
न रूपाणां देव प्रकटय कृपां नोऽसुरहते॥ १०॥

மயூரேஶ ஸ்தோத்திரம்

பரப்ரம்ஹரூபம் சிதாநந்த ரூபம்
பரேஶம் ஸுரேஶம் குணாப்த்திம் கணேஶம்।
குணாதீதமீஶம் மயூரேஶ வந்த்யம்
கணேஶம் நதாஸ்ஸ்மோ நதாஸ் ஸ்மோ நதாஸ்ஸ்ம: ॥ 1

ஜகத்வந்த்யமேகம் பராகாரமேகம்
குணாநாம் பரம் காரணம் நிர்விகல்பம்।
ஜகத்பாலகம்ஹாரகம் தாரகம் தம்
மயூரேஶவந்த்யம் நதாஸ்ஸ்மோ நதாஸ்ஸ்ம: ॥ 2

மஹாதேவஸூநும் மஹாதைத்யநாஶம்
மஹாபூருஷம் ஸர்வதா விக்நநாஶம்।
ஸதா பக்தபோஷம் பரம் ஜ்ஞாநகோஶம்
மயூரேஶவந்த்யம் நதாஸ் ஸ்மோ நதா: ஸ்ம: ॥ 3

அநாதிம் குணாதிம் ஸுராதிம் ஶிவாயா:
மஹாதோஷதம் ஸர்வதா ஸர்வவந்த்யம்।
ஸுரார்யந்தகம் புக்தி முக்திப்ரதம் தம்
மயூரேஶ வந்த்யம் நதாஸ் ஸ்மோ நதாஸ்ஸ்ம: ॥ 4

பரம் மாயிநம் மாயிநாமப்யகம்யம்
முநித்த்யேயமாகாசகல்பம் ஜநேஶம்।
அஸங்க்க்யாவதாரம் நிஜாஜ்ஞாநநாஶம்
மயூரேஶவந்த்யம் நதாஸ் ஸ்மோ நதாஸ் ஸ்ம: ॥ 5

அநேகக்ரியாகாரகம் ஶ்ருத்யகம்யம்
த்ரயீபோதிதாநேககர்மாதிபீஜம்।
க்ரியாஸித்த்திஹேதும் ஸுரேந்த்ராதிஸேவ்யம்
மயூரேஶவந்த்யம் நதா: ஸ்மோ நதா: ஸ்ம: ॥ 6

மஹாகாலரூபம் நிமேஷாதிரூபம்
கலாகல்பரூபம் ஸதாகம்யரூபம்।

ஜநஜ்ஞாநஹேதும் ந்ருணாம் ஸித்த்திதம் தம்
மயூரேஶ வந்த்யம் நதா: ஸ்மோ நதாஸ்ம: ॥ 7

மஹேஶாதிதேவை: ஸதாத்த்யேய பாதம்
ஸதாரக்ஷகம் தத்பதாநாம் ஹதாரிம் ।
முதாகாமரூபம் க்ருபாவாரிதிம் தம்
மயூரேஶ வந்த்யம் நதாஸ்ஸ்மோ நதாஸ்ஸ்ம: ॥ 8

ஸதா பக்திம் நாதே ப்ரணயபரமாநந்த ஸுகதோ
யதஸ்த்வம் லோகாநாம் பரமகருணாமாஶு தநுஷே ।
ஷடூர்மீநாம் வேகம் ஸுரவர விநாஶம் நய விபோ
ததோ பக்திஶ்ஶ்லாக்க்யா தவ பஜநதோநந்யஸுகதாத். ॥ 9

கிமஸ்மாபிஸ் ஸ்தோத்ரம் ஸகல ஸுரதாபாலக விபோ
விதேயம் விஶ்வாத்மன் அகணித குணாநாமதிபதே ।
நஸங்க்யாதா பூமிஸ்தவ குணகணாநாம் த்ரிபுவநே
நருபாணாம் தேவ ப்ரகடய க்ருபாம் நோऽஸுரஹதே ॥ 10

गणपतिस्तोत्रम्

नमो गणपते तुभ्यं नमो योगस्वरूपिणे ।
योगिभ्यो योगदात्रे च शान्तियोगात्मने नमः ॥ १
सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं पञ्चचित्तप्रधारक ।
नानाविहारशीलाय गणेशाय नमो नमः ॥ २
सिद्धिदात्रे समस्तेभ्यो नानैश्वर्यप्रदायिने ।
मोहहन्त्रे मोहकर्त्रे हेरम्बाय नमो नमः ॥ ३
स्वानन्दवासिने तुभ्यं संयोगाभेदधारिणे ।
नानामायाविहाराय विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ४
सांख्याय ब्रह्मनिष्ठाय बोधहीनाय धीमते ।
परतोत्थानरूपाय विदेहाय नमो नमः ॥ ५
बोधाय सर्वरूपाय देहदेहिमयाय च ।
स्वत उत्थानरूपाय प्रकृतिलय ते नमः ॥ ६
सोऽहङ्काराय देवाय जगदीशाय ते नमः ।
नादात्मकगुणेशाय नानावेषप्रधारिणे ॥ ७

ब्रह्मणे सृष्टिकर्त्रे च पितामह नमोऽस्तुते ।
हरये पालकायैव नानादेहधराय च ॥ ८
संहर्त्रे शङ्करायैव कर्माकाराय भानवे।
शक्तये च क्रियामूर्ते देवमानवरूपिणे॥ ९
नागासुरमयायैव दुण्ढिराजाय ते नमः
स्थावराय नमस्तुभ्यं जङ्गमाय नमो नमः ।
जगद्रूपाय देवाय ब्रह्मणे ते नमो नमः॥ १०
किं स्तौमि त्वां गणाधीश योगाकारेण संस्थितम् ।
वेदादयः समर्था न त्वामतः प्रणमाम्यहम् ॥ ११

கணபதி ஸ்தோத்திரம்

நமோ கணபதே துப்ப்யம் நமோ யோகஸ்வரூபிணே
யோகிப்ப்யோ யோகதாத்ரே ச ஶாந்தியோகாத்மநே நம: 1
ஸித்த்திபுத்த்திபதே துப்ப்யம் பஞ்ச்சித்தப்ரதாரக.
நாநாவிஹாரஶீலாய கணேஶாய நமோ நம: 2
ஸித்த்திதாத்ரே ஸமஸ்தேப்ப்ய: நாநைஶ்வர்ய ப்ரதாயிநே.
மோஹஹந்த்ரே மோஹஹர்த்ரே ஹேரம்பாய நமோ நம: 3
ஸ்வாநந்தவாஸிநே துப்ப்யம் ஸம்யோகாபேத தாரிணே
நாநாமாயாவிஹாராய விக்க்நேஶாய நமோ நம: 4
ஸாங்க்க்யாய ப்ரம்ஹநிஷ்ட்டாய போதஹீநாய தீமதே
பரதோத்தாநரூப்பாய விதேஹாய நமோ நம: 5
போதாய ஸர்வரூபாய தேஹதேஹிமயாய ச
ஸ்வத உத்த்தானரூபாய ப்ரகிருதிலய தே நம: 6
ஸோऽஹங்காராய தேவாய ஜகதீஶாய தே நம:
நாதாத்மக குணேசாய நாநாவேஷப்ரதாரிணே 7
ப்ரம்ஹணே ஸ்ருஷ்டி கர்த்ரே ச பிதாமஹ நமோऽஸ்து தே
ஹரயே பாலகாயைவ நாநாதேஹதராயச 8
ஸம்ஹர்த்ரே ஶங்கராயைவ கர்மாகாராய பாநவே.
ஶக்தயே ச க்ரியா மூர்த்தே தேவமாநவரூபிணே 9
நாகாஸுரமயாயைவ டுண்ட்டிராஜாய தே நம:
ஸ்த்தாவராய நமஸ்துப்பயம் ஜங்கமாய நமோ நம: 10

ஜகத்ரூபாய தேவாய ப்ரம்ஹணேதே நமோ நம:
கிம்ஸ்தௌமி த்வாம் கணாதீஸ யோகாகாரேண ஸம்ஸ்த்திதம்
வேதாதய: ஸமர்த்தா நத்வாமத: ப்ரணமாம்யஹம் 11

யோகவடிவினரும் யோகிகளுக்கு யோகத்தை அமைத்துத் தருபவரும் மனம் ஸமாதியில் அமைகிற யோகவடிவினருமான கணபதிக்கு நமஸ்காரம். ஸித்தி-புத்திதேவிகளின் நாதர், க்ஷிப்தம் மூடம் விக்ஷிப்தம் ஏகாக்ரம் நிருத்தம் என்ற ஐந்துவிதச் சித்தப்போக்கை வெளிப்படுத்துகிறவர், பல்வேறுவகையில் விளையாடுபவர், செயல் நிறைவைத் தருபவர், எல்லோருக்கும் எல்லா சிறப்புகளையும் தருபவர், மோகத்தைத் தருபவர், மோகத்தை நீக்குபவர், ஹேரம்பர், ஸ்வாநந்த உலகில் வசிப்பவர், யோகத்தால் தன்னுடன் ஐக்யமாக்கிக் கொள்பவர், பலமாயை விளையாட்டுடையவர், விக்னங்களில் தலைவர், இவருக்கு நமஸ்காரம் (4) அறிவாற்றலின் எல்லையான ஆத்ம ஞான வடிவினர், பரம்பொருளில் நிஷ்டை கூடியவர், வெளியறிவில்லாத நிலையில் அறிவு உள்ளே இயங்குகிறவர், ஸமாதியில் திளைத்து வெளி உறுத்தலால் வெளிப்படுபவர் தேகப்பற்றில்லாதவர் ஆகிய யோகிகளின் வடிவில் இருப்பவருக்கு நமஸ்காரம் (5) ஞானமயமாக உலகைக்காண்பவர், உடலும் ஆத்மாவுமானவர், தானே ஸமாதிகலைந்து வெளிப்படுபவர், பிரகிருதிலயம் என்ற பாசங்கள் நீங்கிய நிலையில் இருப்பவர். ஸோ அஹம் என்ற பாவனையிலுள்ளவர், நாதம் என்ற குணத்திற்கு ஈசன், பல்வேறு தோற்றமுள்ளவர் இந்த உலகின் ஈசனான தேவனுக்கு நமஸ்காரம் (7) படைப்பவரான பிரும்மாவாக உள்ள பிதாமஹரே (உலகின்தாத்தாவே) நமஸ்காரம். பல்வேறுவடிவெடுத்து உலகைக்காக்கிற ஹரிக்கு நமஸ்காரம் (8) உலகை ஒடுக்குகிற சங்கரருக்கும் உலகைப்பணிகளில் ஊக்குவிக்கின்ற சூரியனுக்கும் ஆற்றல்வடிவிலுள்ள தேவிக்கும் தேவர், மனிதர், அசுரர், நாகர்வடிவெடுத்த டுண்டிவிநாயகருக்கும் நமஸ்காரம். தாவரம், ஜங்கமமாகிய உலகமாக மாறிய பரம்பொருளுக்கு நமஸ்காரம் (10) சேராததையும் சேர்த்துவைக்கிற யோகவடிவிலுள்ள உம்மை வேதம் முதலியதும் துதிக்க இயலாமையை உணரும்போது நான் எங்கே! உம்மை வணங்குகிறேன். (11) (தத்தாத்ரேயரின் துதி)

गणेशस्तोत्रम् ।

नारायण उवाच ।

ईश त्वां स्तोतुमिच्छामि ब्रह्म ज्योतिः सनातनम् ।
निरूपितुमशक्तोऽहमरूपकमनीहकम् ॥ १

प्रवरं सर्वदेवानां सिद्धानां योगिनां गुरुम् ।
सर्वस्वरूपं सर्वेशं ज्ञानराशिस्वरूपिणम् ॥ २

अव्यक्तमक्षरं नित्यं सत्यमात्मस्वरूपिणम् ।
वायुतुल्यातिनिर्लिप्तं चाक्षतं सर्वसाक्षिणम् ॥ ३

संसारार्णवपारे च मायापोते सुदुर्लभे ।
कर्णधारस्वरूपं च भक्तानुग्रहकारकम् ॥ ४

वरं वरेण्यं वरदं वरदानामपीश्वरम् ।
सिद्धं सिद्धिस्वरूपं च सिद्धिदं सिद्धिसाधनम् ॥ ५

ध्यानातिरिक्तं ध्येयं च ध्यानासाध्यं च धार्मिकम् ।
धर्मस्वरूपं धर्मज्ञं धर्माधर्मफलप्रदम् ॥ ६

बीजं संसारवृक्षाणामङ्कुरं च तदाश्रयम् ।
स्त्रीपुन्नपुंसकानां च रूपमेतदतीन्द्रियम् ॥ ७

सर्वाद्यमग्रपूज्यं च सर्वपूज्यं गुणार्णवम् ।
स्वेच्छया सगुणं ब्रह्म निर्गुणं चापि स्वेच्छया ॥ ८

स्वयं प्रकृतिरूपं च प्राकृतं प्रकृतेः परम् ।
त्वां स्तोतुमक्षमोऽनन्तः सहस्रवदनेन च ॥ ९

न क्षमः पञ्चवक्त्रश्च न क्षमश्चतुराननः ।
सरस्वती न शक्ता च न शक्तोऽहं तव स्तुतौ ॥ १०

इदं विष्णुकृतं स्तोत्रं गणेशस्य च यः पठेत् ।
तद्विघ्ननिघ्नं कुरुते विघ्नेशः सततं मुने ॥ ११

கணேஶஸ்தோத்திரம்

ஈஶ த்வாம் ஸ்தோதுமிச்சாமி ப்ரம்ஹஜ்யோதிஸ் ஸநாதநம்
நிரூபிதுமஶக்தோ஽ஹம் அரூபக மஹீஹகம் 1

ப்ரவரம் ஸர்வதேவாநாம் ஸித்த்தாநாம் யோகிநாம் குரும்
ஸர்வஸ்வரூபம் ஸர்வேஶம் ஜ்ஞானராஶிஸ்வரூபிணம் 2

அவ்யக்தமக்ஷரம் நித்யம் ஸத்யமாத்மஸ்வரூபிணம்
வாயு துல்யாதி நிர்லிப்தம் சாக்ஷதம் ஸர்வஸாக்ஷிணம் 3

ஸம்ஸாரார்ணவபாரே ச மாயாபோதே ஸுதுர்லபே
கர்ணதாரஸ்வரூபம் ச பக்தாநுக்ரஹகாரகம் 4

வரம் வரேண்யம் வரதம் வரதாநாமபீஶ்வரம்
ஸித்த்தம் ஸித்த்திஸ்வரூபம் ச ஸித்த்திதம் ஸித்த்திஸாதநம் 5

த்த்யா நாதிரிக்தம் த்த்யேயம் ச த்த்யானாஸாத்த்யம் ச தார்மிகம்
தர்மஸ்வரூபம் தர்மஜ்ஞும் தர்மாதர்மபலப்ரதம் 6

பீஜம் ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷாணாம் அங்குரம் ச ததாஶ்ரயம்
ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாநாம் ச ரூபமேதததீந்த்ரியம் 7

ஸர்வாத்யமக்ரபூஜ்யம் ச ஸர்வபூஜ்யம் குணார்ணவம்
ஸ்வேச்சயா ஸகுணம் ப்ரம்ஹ நிர்குணம் சாபி ஸ்வேச்சயா 8

ஸ்வயம் ப்ரக்ருதிரூபம் ச ப்ராக்ருதம் ப்ரக்ருதே: பரம்
த்வாம் ஸ்தோதுமக்ஷமோ஽நந்த: ஸஹஸ்ரவதநேந ச 9

ந க்ஷம: பஞ்சவக்த்ரஶ் ச ந க்ஷமஶ் சதுராநந:
ஸரஸ்வதீ ந ஶக்தா ச ந ஶக்தோ஽ஹம் தவஸ்துதௌ 10

இதம் விஷ்ணுக்ருதம் ஸ்தோத்ரம் கணேஶஸ்ய சய: படேத்
தத்விக்நநிக்நம் குருதே விக்நேஶ: ஸததம்முநே 11

(விஷ்ணு இயற்றியது)

सन्तानगणपतिस्तोत्रम्

नमोऽस्तु गणनाथाय सिद्धिबुद्धियुताय च।
सर्वप्रदाय देवाय पुत्रवृद्धिप्रदाय च॥ १॥
गुरूदराय गुरवे गोप्त्रे गुह्यासिताय ते।
गोप्याय गोपिताशेषभुवनाय चिदात्मने॥ २॥

विश्वमूलाय भव्याय विश्वसृष्टिकराय ते।
नमो नमस्ते सत्याय सत्यपूर्णाय शुण्डिने ॥ ३ ॥
एकदन्ताय शुद्धाय सुमुखाय नमो नमः।
प्रपन्नजनपालाय प्रणतार्तिविनाशिने ॥ ४ ॥
शरणं भव देवेश सन्ततिं सुदृढां कुरु।
भविष्यन्ति च ये पुत्रा मत्कुले गणनायक ॥ ५ ॥
ते सर्वे तव पूजार्थं निरताः स्युर्वरो मतः।
पुत्रप्रदमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ६ ॥

ஸந்தானகணபதிஸ்தோத்திரம்

நமோऽஸ்து கண நாதாய ஸித்த்திபுத்தியுதாய ச
ஸர்வப்ரதாய தேவாய புத்ரவ்ருத்தி ப்ரதாய ச 1
குருதராய குரவே கோப்த்ரே குஹ்யாஸிதாய ச
கோப்யாய கோபிதாஶேஷபுவநாய சிதாத்மநே 2
விஶ்வமூலாய பவ்யாய விஶ்வஸ்ருஷ்டிகராய தே
நமோ நமஸ்தே ஸத்யாய ஸத்ய பூர்ணாய ஶுண்டிநே 3
ஏகதந்தாய ஶுத்த்தாய ஸுமுகாய நமோநம:
ப்ரபந்நஜநபாலாய ப்ரணதார்த்தி விநாஶிநே 4
ஶரணம் பவதேவேஶ ஸந்ததிம் ஸுத்ருடாம் குரு
பவிஷ்யந்தி ச யே புத்ரா: மத்குலே கணநாயக 5
தே ஸர்வே தவபூஜார்த்தே நிரதா: ஸ்யுர் வரோ மத:
புத்ரப்ரத மிதம் ஸ்தோத்ரம் ஸர்வஸித்த்தி ப்ரதாயகம் 6

ऋणमोचनमहागणपतिस्तोत्रम्

स्मरामि देवदेवेशं वक्रतुण्डं महाबलम्
षडक्षरं कृपासिन्धुं नमामि ऋणमुक्तये ॥ १ ॥
एकाक्षरं ह्येकदन्तं एकं ब्रह्म सनातनम्।
एकमेवाद्वितीयं च नमामि ऋणमुक्तये ॥ २ ॥
महागणपतिं देवं महासत्वं महाबलम्।
महाविघ्नहरं शंभोः नमामि ऋणमुक्तये ॥ ३ ॥

कृष्णाम्बरं कृष्णवर्णं कृष्णगन्धानुलेपनम्।
कृष्णसर्पोपवीतं च नमामि ऋणमुक्तये॥ ४॥
रक्ताम्बरं रक्तवर्णं रक्तगन्धानुलेपनम्।
रक्तपुष्पप्रियं देवं नमामि ऋणमुक्तये॥ ५॥
पीतांबरं पीतवर्णं पीतगन्धानुलेपनम्।
पीतपुष्पप्रियं देवं नमामि ऋणमुक्तये॥ ६॥
धूम्रांबरं धूम्रवर्णं धूम्रगन्धानुलेपनम्।
होमधूमप्रियं देवं नमामि ऋणमुक्तये॥ ७॥
फालनेत्रं फालचन्द्रं पाशाङ्कुशधरं विभुम्।
चामरालङ्कृतं देवं नमामि ऋणमुक्तये॥ ८॥
इदं त्वृणहरं स्तोत्रं सन्ध्यायां यः पठेन्नरः।
षण्मासाभ्यन्तरेणैव ऋणमुक्तो भविष्यति॥ ९॥

ருணமோசநமஹாகணபதிஸ்தோத்திரம்

ஸ்மராமி தேவதேவஶம் வக்ரதுண்டம் மஹாபலம்
ஷடக்ஷரம் க்ருபாஸிந்த்தும் நமாமி ருண முக்தயே 1
ஏகாக்ஷரம் ஹ்யேகதந்தம் ஏகம் ப்ரம்ஹஸநாதநம்
ஏகமேவாத்விதீயம் ச நமாமி ருண முக்தயே 2
மஹாகணபதிம் தேவம் மஹாஸத்வம் மஹாபலம்
மஹாவிக்க்நஹரம் ஶம்ப்போ: நமாமி ருண முக்தயே 3
க்ருஷ்ணாம்பரம் க்ருஷ்ணவர்ணம் க்ருஷ்ண கந்த்தாநுலேபனம்
க்ருஷ்ணஸர்போபவீதம் ச நமாமி ருணமுக்தயே 4
ரக்தாம்பரம் ரக்தவர்ணம் ரக்தகந்த்தாநுலேபனம்
ரக்தபுஷ்பப்ரியம் தேவம் நமாமி ருணமுக்தயே 5
பீதாம்பரம் பீதவர்ணம் பீதகந்த்தாநுலேபனம்
பீதபுஷ்பப்ரியம் தேவம் நமாமி ருணமுக்தயே 6
தூம்ராம்பரம் தூம்ரவர்ணம் தூம்ரகந்த்தாநுலேபநம்
ஹோமதூமப்ரியம் தேவம் நமாமி ருணமுக்தயே 7
ப்பாலநேத்ரம் ப்பாலசந்த்ரம் பாசாங்குஶதரம் விபும்
சாமராலங்க்ருதம் தேவம் நமாமி ருணமுக்தயே 8

இதம் த்வ்ருணஹரம் ஸ்தோத்ரம் ஸந்த்யாயாம்ய: படேந்நர:
ஷண்மாஸாப்யந்தரேணைவ ருண முக்தோ பவிஷ்யஸி 9

தேவர்களுக்கும் தேவரும் ஈசரும் வளைந்ததுதிக்கை உடையவரும் பெருவலிவுள்ளவரும், ஆறு எழுத்துள்ள மந்திரத்தின் தேவதையும் கருணைக்கடலுமானவரை தியானிக்கிறேன். கடன் நீங்குவதைவேண்டி வணங்குகிறேன். (1) ஒரே அக்ஷரமுள்ளமந்திரத்தின் தேவதையும் ஒற்றைக் கொம்புள்ளவரும் தனித்துப் பரம்பொருளாக எப்போதும் நிலைத்திருப்பவரும் இரண்டாவது அற்ற ஏகருமானவரை கடன் நீங்கவணங்குகிறேன். (2) பெரும் கூட்டத்தலைவரும் பெருமனவலிவுள்ளவரும் பெரு உடல் வலிவுள்ளவரும் சிவனுருக்குப் பெரும் இடையூறுகளையும் நீக்குபவருமா னவரைக் கடன் நீங்கவேண்டுகிறேன் (3) கருத்த ஆடை, கருத்தமேனி நிறம், கருஞ்சந்தனப்பூச்சு, கருநாகத்தாலான பூணூல் இவைகளையுடைய வரை கடன் நீங்க வணங்குகிறேன் (4) செந்நிற ஆடை, செந்நிறமேனி, செஞ்சந்தனப்பூச்சு, செந்நிறப்பூக்களில் பிரியம் இவைகள் உள்ளதேவரை கடன் நீங்க வணங்குகிறேன் (5) சிகப்பு கலந்த மஞ்சநிற பீத ஆடை, பீதநிறமேனி, பீதநிறச் சந்தனப்பூச்சு, பீதநிறப்பூக்களில் பிரியம் இவையுள்ள தேவரைக் கடன் நீங்கவணங்குகிறேன் (6) புகைநிற ஆடை, புகைநிறமேனிநிறம், புகை-நிறச்சந்தனப்பூச்சு, ஹோமப்புகையில் பிரியம் இவையுள்ள தேவரைக் கடன் நீங்க வணங்குகிறேன் (7) நெற்றியில் கண்ணும், பிறைச்சந்திரனும் உள்ளவரும், பாசம் அங்குசம் ஏந்தியவரும் பெருமை மிக்கவரும், சாமரம் வீசப்பட்டவருமான தேவரைக்கடன் நீங்க வணங்குகிரேன்.

இந்த ருணஹரஸ்தோத்திரத்தை காலைமாலை சந்தி வேளையில் படிக்க ஆறுமாதத்திற்குள் கடன் நீங்கும்.

ऋणहरगणपतिस्तोत्रम्

सृष्ट्यादौ ब्रह्मणा सम्यक् पूजितः फलसिद्धये।
सदैव पार्वतीपुत्रः ऋणनाशं करोतु मे॥ १॥
त्रिपुरस्य वधात्पूर्वं शंभुना सम्यगर्चितः।
सदैव पार्वतीपुत्रः ऋणनाशं करोतु मे॥ २॥

हिरण्यकशिप्वादीनां वधार्थे विष्णुनार्चितः ।
सदैव पार्वतीपुत्रः ऋणनाशं करोतु मे ॥ ३ ॥

महिषस्य वधे देव्या गणनाथः प्रपूजितः ।
सदैव पार्वतीपुत्रः ऋणनाशं करोतु मे ॥ ४ ॥

तारकस्य वधात्पूर्वं कुमारेण प्रपूजितः ।
सदैव पार्वतीपुत्रः ऋणनाशं करोतु मे ॥ ५ ॥

भास्करेण गणेशो हि पूजितश्छविसिद्धये ।
सदैव पार्वतीपुत्रः ऋणनाशं करोतु मे ॥ ६ ॥

शशिना कान्तिवृद्ध्यर्थं पूजितो गणनायकः ।
सदैव पार्वतीपुत्रः ऋणनाशं करोतु मे ॥ ७ ॥

पालनाय स्वतपसां विश्वामित्रेण पूजितः ।
सदैव पार्वतीपुत्रः ऋणनाशं करोतु मे ॥ ८ ॥

इदं ऋणहरस्तोत्रं तीव्रदारिद्र्यनाशनम् ।
एकवारं पठेन्नित्यं वर्षमेकं समाहितः ॥ ९ ॥

दारिद्र्याद्दारुणान्मुक्तः कुबेरसंपदं व्रजेत् । (कृष्णयामलतन्त्रतः)

ருணஹரகணபதிஸ்தோத்திரம்

ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ ப்ரம்ஹணா ஸம்யக் பூஜித: ப்பலஸித்தயே
ஸதைவ பார்வதீபுத்ர: ருணநாஶம் கரோதுமே 1

த்ரிபுரஸ்ய வதாத்பூர்வம் ஶம்புநா ஸம்யகர்சித:
ஸதைவ பார்வதீபுத்ர: ருணநாஶம் கரோதுமே 2

ஹிரண்யகசிப்வாதீ நாம் வதார்த்தே விஷ்ணுநா^Sர்சித:
ஸதைவ பார்வதீபுத்ர: ருணநாஶம் கரோதுமே 3

மஹிஷஸ்ய வதே தேவ்யா கணநாத: ப்ரபூஜித:
ஸதைவ பார்வதீபுத்ர: ருணநாஶம் கரோதுமே 4

தாரகஸ்ய வதாத்பூர்வம் குமாரேண ப்ரபூஜித:
ஸதைவ பார்வதீபுத்ர: ருணநாஶம் கரோதுமே 5

பாஸ்கரேண கணேஶோஹி பூஜிதஶ் ச்சவிஸித்த்தயே
ஸதைவ பார்வதீபுத்ர: ருணநாஶம் கரோதுமே 6
ஶஶினா காந்திவ்ருத்த்யர்த்தம் பூஜிதோ கணநாயக:
ஸதைவ பார்வதீபுத்ர: ருணநாஶம் கரோதுமே 7
பாலநாய ஸ்வதபஸாம் விஶ்வாமித்ரேண பூஜித:
ஸதைவ பார்வதீபுத்ர: ருணநாஶம் கரோதுமே 8
இதம் ருணஹரஸ்தோத்ரம் தீவ்ரதாரித்ர்யநாஶநம்
ஏகவாரம் படேந்நித்யம் வர்ஷமேகம் ஸமாஹித:
தாரித்ர்யாத் தாருணாந் முக்த: குபேரஸம்பதம் வ்ரஜேத் 9

படைக்கு முன் செயல்நிறைவுறப் பிரும்மாவாலும், திரிபுரவதத்திற்கு முன் சிவபெருமானாலும், இரணியகசிபு முதலானோரைக்கொல்ல விஷ்ணுவாலும், மஹிஷனைக் கொல்லத் தேவியாலும், தாரகனைக்கொல்லக் குமரனாலும், ஒளிதருகிறசக்தி நிலைக்க சூரியனாலும், தண்ணொளியால் அழகு மிகச்சந்திரனாலும், தன் தவத்தைக்காக்க விசுவாமித்திராலும் வழிபடப்பெற்ற பார்வதியின் மைந்தன் என்கடன் சுமையை நீக்கட்டும். இந்த ஸ்தோத்திரத்தைத் தினமும் ஓராண்டுவரை சொல்ல ஏழ்மை நீங்கும். குபேரனின் செல்வம் வரும்.

ऋणहरगणपतिमन्त्रस्तोत्रम्

अस्य श्रीऋणहर्तृगणपतिस्तोत्र महामन्त्रस्य, सदाशिवः ऋषिः। अनुष्टुप्छन्दः। श्री ऋणहर्तृगणपतिर्देवता। ग्लौं बीजं, गः शक्तिः, गं कीलकम्। मम सकल-ऋणनाशने जपे विनियोगः।

ओं गणेश अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। ओं ऋणं छिन्धि तर्जनीभ्यां नमः। ओं वरेण्यं मध्यमाभ्यां नमः। ओं हुं अनामिकाभ्यां नमः। ओं नमः कनिष्ठिकाभ्यां नमः। ओं फट् करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। एवं हृदयादिन्यासः। ध्यानं-

सिन्दूरवर्णं द्विभुजं गणेशं लम्बोदरं पद्मदले निविष्टम्।
ब्रह्मादिदेवैः परिसेव्यमानं गणाधिपं तं प्रणमामि देवम्॥

लमित्यादिपञ्चपूजा।
ओं गणेश ऋणं छिन्धि वरेण्यं हुं नमः फट्।

இந்த மந்திரத்தைக் குருமுகமாகப்பெற்றோ, ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியை வழிபட்டு அவரருள்பெற்றோ ஜபிக்கக் கடன் நீங்கும். செல்வம் பெருகும்.

मयूरेशस्तोत्रम्।

पुराणपुरुषं देवं नानाक्रीडाकरं मुदा।
मायाविनं दुर्विभाव्यं मयूरेशं नमाम्यहम्॥ १॥
परात्परं चिदानन्दं निर्विकारं हृदि स्थितम्।
गुणातीतं गुणमयं मयूरेशं नमाम्यहम्॥ २॥
सृजन्तं पालयन्तं च संहरन्तं निजेच्छया।
सर्वविघ्नहरं देवं मयूरेशं नमाम्यहम्॥ ३॥
नानादैत्यनिहन्तारं नानारूपाणि बिभ्रतम्।
नानायुधधरं भक्त्या मयूरेशं नमाम्यहम्॥ ४॥
इन्द्रादिदेवतावृन्दैः अभिष्टुतमहर्निशम्।
सदसद्व्यक्तमव्यक्तं मयूरेशं नमाम्यहम्॥ ५॥
सर्वशक्तिमयं देवं सर्वरूपधरं विभुम्।
सर्वविद्याप्रवक्तारं मयूरेशं नमाम्यहम्॥ ६॥
पार्वतीनन्दनं शंभोरानन्दपरिवर्धनम्।
भक्तानन्दकरं नित्यं मयूरेशं नमाम्यहम्॥ ७॥
मुनिध्येयं मुनिनुतं मुनिकामप्रपूरकम्।
समष्टिव्यष्टिरूपं त्वां मयूरेशं नमाम्यहम्॥ ८॥
सर्वज्ञानाभिहन्तारं सर्वज्ञानकरं शुचिम्।
सर्वज्ञानमयं सत्यं मयूरेशं नमाम्यहम्॥ ९॥
अनेककोटिब्रह्माण्डनायकं जगदीश्वरम्।
अनन्तविभवं विष्णुं मयूरेशं नमाम्यहम्॥ १०॥

மயூரேசஸ்தோத்திரம்

புராணபுருஷம் தேவம் நாநாக்ரீடாகரம் முதா
மாயாவிநம் துர்விபாவ்யம் மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 1

பராத்பரம் சிதானந்தம் நிர்விகாரம் ஹ்ருதிஸ்த்திதம்
குணாதீதம் குணமயம் மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 2

ஸ்ருஜந்தம் பாலயந்தம் ச ஸம்ஹரந்தம் நிஜேச்சயா
ஸர்வவிக்னஹரம் தேவம் மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 3

நாநாதைத்ய நிஹந்தாரம் நாநாரூபாணி பிப்ப்ரதம்
நாநாயுததரம் பக்த்யா மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 4

இந்த்ராதி தேவதாப்ருந்தை: அபிஷ்டுதமஹர்நிஶம்
ஸதஸத்வ்யக்த மவ்யக்தம் மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 5

ஸர்வஶக்திமயம் தேவம் ஸர்வரூபதரம் விபும்
ஸர்வவித்யாப்ரவக்தாரம் மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 6

பார்வதீ நந்தனம் சம்ப்போராநந்த பரிவர்த்தநம்
பக்தாநந்த கரம் நித்யம் மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 7

முநித்த்யேயம் முநிநுதம் முநிகாம ப்ரபூரகம்
ஸம்ஷ்டிவ்யஷ்டிரூபம் த்வாம் மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 8

ஸர்வஜ்ஞானாபிஹந்தாரம் ஸர்வஜ்ஞான கரம் ஶுசிம்
ஸர்வஜ்ஞான மயம் ஸத்யம் மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 9

அநேககோடி ப்ரம்ஹாண்டநாயகம் ஜகதீஶ்வரம்
அநந்த விபவம் விஷ்ணும் மயூரேஶம் நமாம்யஹம் 10

இந்த மயூரேசனை நான் வணங்குகிறேன் (ஒவ்வொருசுலோகத்தின் இறுதியில் இதைச்சேர்க்கவும்) முதியவருக்கும் முதியவரும், தேவரும், பல்வேறு வகையில் விளையாடுபவரும், மாயாவியும், புரிந்துகொள்ள முடியாதவரும் (1) மேலானதற்கும் மேலானவரும், பேரறிவும் பேரானந்தமுமே வடிவானவரும், நிலைமாற்றமில்லாதவரும், எல்லோரது உள்ளத்தில் அமர்ந்திருப்பவரும், முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவரும், முக்குணங்களே வடிவானவரும் (2) தன் விருப்பம் ஒன்றே காரணமாக, உலகைப்படைக்கிறவரும் காக்கிறவரும், ஒடுக்குகிறவரும்

எல்லாத்தடைகளேயும் செய்பவரும் (3) பல அசுரர்களே மாய்த்தவரும், பலவேஷங்களே ஏற்பவரும், பல ஆயுதங்களே ஏந்தியவரும் (4) இந்திரர் முதலிய தேவர் கூட்டத்தால் துதிக்கப்பெறுபவரும், ஸத்தாக, அஸத்தாக, வெளித்தோற்றமுள்ளதாக, தோற்றமற்றதாக உள்ளவரும் (5) எல்லா சக்திகளும் வடிவமைப்புகளும் கொண்டவரும், எல்லாக்கல்வி நூல்களேயும் உபதேசிப்பவரும் (6) பார்வதியின் மைந்தனும், சிவபெருமானின் ஆனந்தத்தைப் பெருக்குபவரும், பக்தர்களுக்கு ஆனந்தம் தருபவரும் (7) முனிவரால் தியானிக்கத்தக்கவரும் முனிவரால் வணங்கப்பெறுபவரும், முனிவரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுபவரும் உலகின் தொகையும் தனித்தனிவடிவ முமானவரும் (8) எல்லா அறிவையும் மறைப்பவரும், எல்லா அறிவையும் தூண்டுபவரும், எல்லா அறிவுமானவரும், (9) பலகோடிபிரும்மாண்டங்களுக்கும் நாதனும் ஈசனும் எண்ணற்ற பெருமையுள்ளவரும் எங்கும் நீக்கமற நிரம்பியிருப்பவருமான மயூரேசனே நான் வணங்குகிறேன்.

(பிரும்மா செய்தது)

॥ श्री महागणपति सुप्रभातम् ॥

ओङ्काररूप ! तव पादसरोजयुग्मं
नत्वा भजन्ति सुकृतं सुरसिद्धसङ्घाः ।
पुंसोऽमृतत्वफलदं तदहं नमामि
श्रीमन्महागणपते ! तव सुप्रभातम् ॥ १ ॥

श्रीमातृतोषण विभो! शरणं गतानां
दारिद्र्यदुःखशमनाय कृतावतार ।
मत्सङ्कटं च सकलं हर विघ्नराज
श्रीमन्महागणपते तव सुप्रभातम् ॥ २ ॥

गङ्गाधरात्मज ! विनायक ! शुभ्रमूर्ते !
व्याधिं जवेन विनिवारय फालचन्द्र ।
गूढार्थबोधपटुतां मम संविधेहि
श्रीमन्महागणपते तव सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

गण्यं मदीयभवनं च कटाक्षपातैः
कृत्वा कलत्रतनयान् सहजांश्च वश्यान् ।
आचारमाशु परिपालय शूर्पकर्ण !
श्रीमन्महागणपते तव सुप्रभातम् ॥ ४ ॥

णाकारमन्त्रघटितं तव मन्त्रराजं
भक्त्या स्मरामि सततं दिश सम्पदो मे ।
सर्वार्थसिद्धिमतुलां कवितां प्रदेहि
श्रीमन्महागणपते तव सुप्रभातम् ॥ ५ ॥

पादादिकेशमखिलं सुधया प्रपूर्णं
कोशाग्निपञ्चकमिदं शिवभूतबीजम् ।
त्वद्रूपवैभवमहो श्रुतिजातवेद्यम्
श्रीमन्महागणपते ! तव सुप्रभातम् ॥ ६ ॥

तापत्रयं मम हरामृतवर्षिदृष्ट्या
    पापं व्यपोहय गजानन संहरार्तिम् ।
कष्टं विधातृलिखितं परिमार्जयाशु
    श्रीमन्महागणपते ! तव सुप्रभातम् ॥ ६ ॥

ये त्वां विदन्ति शिवकल्पतरुं प्रशस्तं
    तेभ्यो ददासि कुशलं निखिलार्थलाभम् ।
मह्यं तथैव सकलं दिश वक्रतुण्ड !
    श्रीमन्महागणपते ! तव सुप्रभातम् ॥ ८ ॥

नादान्तवेद्यममलं तव पादपद्मं
    नित्यं भजे विबुधषट्पदसेव्यमानम् ।
स्थानं च मान्यमवनौ दिश षण्मुखाद्य !
    श्रीमन्महागणपते तव सुप्रभातम् ॥ ९ ॥

मोदामृतेन तव मां स्नपयाशु बालं
    पापाब्धिपङ्कलुलितं च सहायहीनम् ।
वासांसि भूषण - धनानि च देहि मह्यं
    श्रीमन्महागणपते ! तव सुप्रभातम् ॥ १० ॥

श्रीमद्गणेशकृपया कृतसुप्रभात-
    स्तोत्रं शुभं च भजतां श्रुतिभृङ्गनादम् ।
श्रुत्वाऽन्वहं श्रुतिविदः सुधियस्तथाऽन्ये
    हेरम्बपादकमलेऽप्यनिशं रमन्ताम् ॥ ११ ॥

ஸ்ரீ மஹா கணபதி ஸுப்ரபாதம்

ஓங்கார ரூப! தவ பாதஸரோஜயுக்மம்
    நத்வா பஜந்தி ஸுக்ருதம் ஸுர ஸித்த்த ஸங்க்கா: ।
பும்ஸோऽம்ருதத்வபலதம் ததஹம் நமாமி
    ஸ்ரீமந் மஹாகணபதே! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 1

ஸ்ரீ மாத்ரு தோஷண விபோ சரணம் கதாநாம்
தாரித்ர்ய துःக்க சமநாய க்ருதாவதார ।
மத்ஸங்கடம் ச ஸகலம் ஹர விக்க்னராஜ
ஸ்ரீமந் மஹாகணபதே ! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 2

கங்காதராத்மஜ ! விநாயக ! ஶுப்ரமூர்த்தே!
வ்யாதிம் ஜவேன விநிவாரய ப்பாலசந்த்ர ।
கூடார்த்தபோத படுதாம் மம ஸம்விதேஹி
ஸ்ரீமந் மஹாகணபதே ! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 3

கண்யம் மதீயபவனம் ச கடாக்ஷ பாதை:
க்ருத்வா களத்ர தநயான் ஸஹஜாம்ஶ்ச வஶ்யான் ।
ஆசாரமாசு பரிபாலய ஶோர்ப்பகர்ண !
ஸ்ரீமந் மஹாகணபதே! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 4

ணாகார மந்த்ரகடிதம் தவ மந்த்ரராஜம்
பக்த்யா ஸ்மராமி ஸததம் திஶ ஸம்பதோமே ।
ஸர்வார்த்தஸித்திமதுலாம் கவிதாம் ப்ரதேஹி
ஸ்ரீமந் மஹாகணபதே! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 5

பாதாதிகேஶ மகிலம் ஸுதயா ப்ரபூர்ணம்
கோஶாக்னி பஞ்சக மிதம் ஶிவ பூத பீஜம் ।
த்வத்ருபவைபவமஹோ! ஶ்ருதிஜாதவேத்யம்
ஸ்ரீமந் மஹா கணபதே! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 6

தாபத்ரயம் மம ஹராம்ருதவர்ஷி த்ருஷ்ட்யா
பாபம் வ்யபோஹய, கஜாநந ! ஸம்ஹரார்த்திம் ।
கஷ்டம் விதாத்ரு லிகிதம் பரிமார்ஜயாஶு
ஸ்ரீமந் மஹாகணபதே! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 7

யே த்வாம் விதந்தி ஶிவகல்பதரும் ப்ரஶஸ்தம்
தேப்யோ ததாஸி குஶலம் நிகிலார்த்த லாபம் ।
மஹ்யம் ததைவ ஸகலம் திஶ வக்ரதுண்ட!
ஸ்ரீமந் மஹாகணபதே! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 8

நாதாந்த வேத்ய மமலம் தவ பாதபத்மம்
நித்யம் பஜே விபுத ஷட்பத ஸேவ்யமானம் ।
ஸ்த்தானம் ச மாந்யமவனௌ திஶ ஷண்முகாத்ய !
ஸ்ரீமந் மஹாகணபதே! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 9

மோதாம்ருதேந தவ மாம் ஸ்நபயாஶு பாலம்
பாபாப்த்தி பங்கலுலிதம் ச ஸஹாய ஹீனம் ।
வாஸாம்ஸி பூஷண - தநானி ச தேஹி மஹ்யம்
ஶ்ரீமந் மஹாகணபதே! தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 10

ஶ்ரீமத் கணேஶ க்ருபயா க்ருத ஸுப்ரபாத-
ஸ்தோத்ரம் ஶுபம் ச பஜதாம் ஶ்ருதி ப்ருங்க நாதம் ।
ஶ்ருத்வாऽந்வஹம் ஶ்ருதி வித: ஸுதியஸ்தத்தாऽந்யே
ஹேரம்ப பாதகமலேऽப்யநிஶம் ரமந்தாம் ॥ 11

ஓங்கார வடிவமான ஸ்ரீ கணபதியே! தேவர்களும் சித்தர்களும் உமது திருவடிகளை வணங்கி எல்லா நன்மைகளையும் அடைகின்றனர்கள். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அழியாத்தன்மையைத் தரவல்ல அந்த உனது திருப்பாதங்களை வணங்கி உமக்கு 'நற்காலை' தெரிவிக்கிறேன். (1)

ஸ்ரீ மாதாவான பார்வதிக்கு மகிழ்ச்சி தரும் பெருமானே! அடியார்களின் அல்லல் ஏழ்மை அனைத்தையும் போக்கத் தோன்றியவரே விக்கினராஜ! எனது சங்கடமனைத்தையும் நீக்குவீர். உமக்கு 'நற்காலை' (2)

கங்கையைச் சடையில் தாங்கியவனின் புதல்வ! விநாயக! வெண்ணிற மேனியனே! சந்த்ரனை நெற்றியில் அணிந்தவனே! எனது நோய்களை விரைவில் களைந்து மறைப்பொருளையும் அறியும் திறன் எனக்கு அளிப்பீர்! உமக்கு "நற்காலை" (3)

முறம் போன்ற காதுகளுடைய கணபதியே! உமது கடைக்கண் பார்வையால் எனது வீட்டைச் சீரும், சிறப்புமுடையதாக்கி, என் மனைவி மக்களையும், உடன் பிறந்தோரையும் வசமாக்கி நல்லதைக் கடைபிடிக்கச் செய்வீர்! உமக்கு 'நற்காலை' (4)

மஹா கணபதியே ணாகாரம் என்ற பீஜாக்ஷரத்தை உள்ளடக்கிய உமது மந்த்ரத்தைப் பக்தியுடன் த்யானிக்கிறேன். செல்வச்செழிப்பையும் கார்யசித்திகளையும், கவிதைத் திறனையும் அளித்திடு. உமக்கு நற்காலை கூறுகிறேன். (5)

ஸ்ரீ மஹா கணபதியே! திருவடி முதல் கேசம் வரையிலான உமது வடிவம் அம்ருதம் நிறைந்தது. அன்னமயம் முதலிய ஐந்து கோசங்களும் சிவனிடமிருந்துதோன்றியவை. உமது திரு

உருவத்தின் மகிமையை வேதங்களிலிருந்தே அறிய முடியும். உமக்கு நற்காலை. (6)

யானை முகம் படைத்த மஹா கணபதியே! அம்ருதம் பெருகும் கடைக்கண் பார்வையால் எனது ஆத்தியாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம்; ஆதிதைவிகம் என்ற மூன்றுவித தாபங்களையும் நீக்கிடுவீர் ! பாபங்களைப் போக்கிடுவீர்! துயரை அகற்றிடுவீர்! பிரும்மலிபியாக எழுதப்பட்டிருக்கும் வினைப்பயனான கஷ்டத்தையும்கூட விரைவில் அழித்திடுவீர்! உமக்கு 'நற்காலை' (7)

வளைந்த தும்பிக்கையுள்ள மஹாகணபதியே ! ஸர்வ மங்களங்களையும் தரவல்ல புகழ்பெற்ற கல்பக விருக்ஷமாக அறிந்து வழிபடுபவர்களுக்கு க்ஷேமத்தையும், கார்ய ஸித்தியையும் கொடுக்கின்றீரே; எனக்கும் அனைத்தையும் தந்திடுவீர்! உமக்கு 'நற்காலை'. (8)

ஷண்முகனுக்கு மூத்தவரே! மஹா கணபதியே! ப்ரணவத்தால் அறிய முடிகிறதும் புனிதமானதும் அனைத்துத் தேவர்கள் ஆகிய தேனீக்களால் வழிபடப்பெறுகின்றதுமான திருப்பாதகமலங்களை நானும் தினமும் வழிபடுகிறேன். எனக்கு இப்புவிதனில் நன்கு மதிக்கப் பெறுகிற பதவியை அளித்திடுக! உமக்கு 'நற்காலை' (9)

பெருமை மிக்க மஹாகணபதியே! பாபக்கடலின் சேற்றில் புரண்டு தவிப்பவனும் துணையற்றவனுமான என்னைத் தூக்கிவிட்டு உமது ஆநந்தாமிருதந்தால் நீராட்டுவீர்! வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங்களையும், மற்ற ஐஸ்வர்யங்களையும் தந்திடுவீர்! உமக்கு 'நற்காலை' (10)

ஸ்ரீ மஹா கணபதியின் கிருபையால் இயற்றப்பட்ட இந்த நல்ல ஸுப்ரபாத ஸ்தோத்ரம் பக்தர்களின் செவிகளுக்கு இனிய வண்டுகளின் ரீங்காரமாக இருக்கும், இதனைக் கேட்டு வேதம் ஓதுபவர்களும் அறிவாளிகளும், மற்றவர்களும் ஸ்ரீ ஹேரம்பனின் பாதத் தாமரைகளில் லயித்து எல்லா சுகத்தையும் பெறுவார்களாக! (ओं गं गणाधिपतये नमः என்ற மந்திர மடங்கியது.)

॥ श्रीसुन्दरविनायकसुप्रभातम् ॥

रत्नप्रदीपविशदीकृतसौधमध्ये
मुक्ताश्मगर्भमणिरञ्जितहेममञ्चे ।
सुप्तः सुखं सुरवधूकलितोपचारैः
उत्तिष्ठ सुन्दरविनायक ! सुप्रभातम् ॥ १ ॥

पीताम्बरेण मृदितेन मतङ्गकन्या-
वक्षोजचन्दनमयेन भुजान्तरेण ।
गण्डेन लग्नतिलकेन च पुष्पतल्पात्
उत्तिष्ठ सुन्दरविनायक सुप्रभातम् ॥ २ ॥

वीणामृदङ्गपणवादिविचित्रवाद्यैः
गायन्ति नाकललनास्तव पुण्यकीर्तिम् ।
शृण्वन्निदं मधुरगीतममन्दहर्षः
उत्तिष्ठ सुन्दरविनायक सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

सप्तर्षयः शरजनिर्मधुकैटभारिः
इन्द्रादिदेवनिकरः सनकादयश्च ।
काङ्क्षन्ति दर्शनमनन्यतया प्रपन्नाः
उत्तिष्ठ सुन्दरविनायक सुप्रभातम् ॥ ४ ॥

वेदाः सहोपनिषदां निकरेण मूर्ताः
प्रह्वाः प्रणम्य शिरसा परमेष्ठिमुख्यैः ।
भक्त्या स्तुवन्ति कृतकेतरवाग्झरैस्त्वां
उत्तिष्ठ सुन्दरविनायक सुप्रभातम् ॥ ५ ॥

अत्युन्नतो द्विपवरो वृषभः ककुद्मान्
श्वेतस्तुरङ्गमपतिः प्लवगश्च कृष्णः ।
त्वद्दर्शनाय पुरतो विनयेन तिष्ठ-
न्त्युत्तिष्ठ सुन्दरविनायक सुप्रभातम् ॥ ६ ॥

उद्दीपितान् नवघृतैरपि गन्धतैलैः
धृत्वा सुवर्णकलितान् कवयः प्रदीपान् ।
वाञ्छन्ति चारुतरमण्डनमीक्षितुं त्वां
उत्तिष्ठ सुन्दरविनायक सुप्रभातम् ॥ ७ ॥

आहृत्य पुण्यसलिलानि नदीनदेभ्यो
रत्नाभिषेककलशैः विधिना विधिज्ञाः
कांक्षन्ति देवमभिषेचयितुं सहार्दं
उत्तिष्ठ सुन्दरविनायक सुप्रभातम् ॥ ८ ॥

पीताम्बराणि विविधानि विभूषणानि
यज्ञोपवीतमनघं हरिचन्दनं च ।
आदाय भान्ति महिलास्तव मण्डनार्थं
उत्तिष्ठ सुन्दरविनायक सुप्रभातम् ॥ ९ ॥

धृत्वा पयो मधु घृतं मधुरं च सक्तुं
प्रातस्तवाभ्यवहराय हिरण्यपात्रैः ।
सज्जा इमे विनयिनस्तव सूदवर्या
उत्तिष्ठ सुन्दरविनायक सुप्रभातम् ॥ १० ॥

भागीरथीजलविहारकुतूहलाय
दिक्कुञ्जराष्टकसमावृतपार्श्वकाय ।
शैलेन्द्रजाकलितपुण्यचयोदिताय
वेतण्डसत्तममुखाय च सुप्रभातम् ॥ ११ ॥

वन्दारुबृन्दहृदयाम्बुजभास्करस्य
मन्दारमूलमणिपीठसुखास्थितस्य ।
तीव्रादिसेविजनमण्डलमण्डितस्य
स्वानन्दपत्तनपतेस्तव सुप्रभातम् ॥ १२ ॥

कैलासशैलमुनिमोहकरूपशालिम्
क्षीराब्धिमध्यगतकल्पकमूलशायिन् ।

भक्तव्रजस्य निखिलस्य च मुक्तिदायिन्
विघ्नाधिनायकविभो तव सुप्रभातम् ॥ १३ ॥

त्रय्यन्तवागमृतसागरसारमूर्ते
वाराणसीपतिपरिष्टुतपुण्यकीर्ते ।
वाञ्छाधिकाकलितभक्तजनेष्टपूर्ते
वामोरुकल्पितकराग्रक सुप्रभातम् ॥ १४ ॥

स्वानन्दपुण्यनगरे नवरत्नसौधे
सिंहासने प्रियवधूं विनिवेश्य पार्श्वे ।
जाबालिकाश्यपमतङ्गमुखैर्मुनीन्द्रैः
पट्टाभिषिक्त गणनायक! सुप्रभातम् ॥ १५ ॥

वैकुण्ठपद्मभववीजितचामरस्य
सुत्रामधारितसितातपवारणस्य ।
कुंभोदरेण धृतपादसरोरुहस्य
भद्रासनस्थनृपतेस्तव सुप्रभातम् ॥ १६ ॥

क्षीराम्बुधौ श्रुतिगणः कमले निविष्टं
पूर्वं स काश्यपमुनिः निजपर्णकुट्यम् ।
स्वानन्दराजसदनेषु यथा मुनीन्द्राः
त्वां बोधयामि च तथा तव सुप्रभातम् ॥ १७ ॥

श्रीसुन्दरेशकविकीर्तितसुप्रभातं
एतत्पठन्त्युषसि ये परया च भक्त्या ।
संप्राप्य सर्वमपि वांछितमत्र लोके
दीव्यन्ति वासव इवामरराजधान्याम् ॥ १८ ॥

ஸ்ரீ ஸுந்தர விநாயக ஸுப்ரபாதம்

ரத்ன ப்ரதீப விஸதீக்ருத ஸௌதமத்த்யே
முக்தாஸ்ம கர்ப்பமணி ரஞ்ஜித ஹேம மஞ்சே ।
ஸுப்த: ஸுகம் ஸுரவதூ கலிதோப சாரை:
உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தர விநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 1 ॥

பீதாம்பரேண ம்ருதிதேந மதங்ககந்யா-
வக்ஷோஜசந்தநமயேந புஜாந்தரேண
கண்டேந லக்நதிலகேநச புஷ்பதல்பாத்
உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தரவிநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 2 ॥

வீணா ம்ருதங்க பணவாதி விசித்ர வாத்யை:
காயந்தி நாகலலநா: தவ புண்ய கீர்த்திம் ।
ஸ்ருண்வந்நிதம் மதுரகீதம் அமந்த ஹர்ஷ:
உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தர விநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 3 ॥

ஸப்தர்ஷய: சரஜநி: மதுகைடபாரி:
இந்த்ராதி தேவ நிகர: ஸநகாதயச்ச ।
காங்க்ஷந்தி தர்சன மநந்யதயா ப்ரபந்நா:
உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தர விநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 4 ॥

வேதாஸ்ஸஹோபநிஷதாம் நிகரேண மூர்தா:
ப்ரஹ்வா: ப்ரணம்ய மிரஸா பரமேஷ்டி முக்க்யை: ।
பக்த்யா ஸ்துவந்தி க்ருதகேதர வாங்மயைஸ் த்வாம்
உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தர விநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 5 ॥

அத்யுந்நதோ த்விபவரோ வ்ருஷப: ககுத்மான்
ம்வேதஸ்துரங்கமபதி: ப்லவகம்ச க்ருஷ்ண: ।
த்வத்தர்மநாய புரதோ விநயேந திஷ்ட்டந்த்
யுத்திஷ்ட்ட ஸுந்தரவிநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 6 ॥

உத்தீபிதான் நவக்க்ருதைரபி கந்த்ததைலை:
த்ருத்வா ஸுவர்ணகலிதான் கவய: ப்ரதீபான் ।
வாஞ்ச்சந்தி சாருதர மண்டன மீக்ஷிதும் த்வாம்
உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தர விநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 7 ॥

ஆஹ்ருத்ய புண்ய ஸலிலாநி நதீ நதேப்ய:
ரத்நாபிஷேக கலசை: விதிநா விதிஜ்ஞா: ।
காங்க்ஷந்தி தேவமபிஷேசயிதும் ஸஹார்தம்
உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தர விநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 8 ॥

பீதாம்பராணி விவிதாநி விபூஷணாநி
யஜ்ஞோபவீத மநகம் ஹரிசந்தநம் ச
ஆதாய பாந்தி மஹிலாஸ் தவமண்ட நார்த்தம்
உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தரவிநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 9 ॥

த்த்ருத்வா பயோ மது க்க்ருதம் மதுரம் ஸக்தும்
ப்ராதஸ்தவாப்யவஹராய ஹிரண்ய பாத்ரை:
ஸஜ்ஜா இமே விநயிநஸ்தவ ஸூதவர்யா:
உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தர விநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 10 ॥

பாகீரதீ ஜலவிஹாரகுதூஹலாய
திக்குஜ்ஞராஷ்டக ஸமாவ்ருத பார்ஶ்வகாய
ஶைலேந்த்ரஜா கலித புண்ய சயோதிதாய
வேதண்ட ஸத்தம முகாய ச ஸுப்ரபாதம் ॥ 11 ॥

வந்தாரு ப்ருந்த ஹ்ருதயாம்புஜ பாஸ்கரஸ்ய
மந்தாரமூல மணிபீட ஸுகாஸ்த்திதஸ்ய ।
கும்போதராதி ஜனமண்டல மண்டிதஸ்ய
ஸ்வாநந்த பத்தந பதேஸ்தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 12 ॥

கைலாஸ ஶைல முநிமோஹக ரூபஶாலின்
க்ஷீராப்த்தி மத்த்ய கத கல்பகமூலஶாலிந்
பக்தவ்ரஜஸ்ய நிகிலஸ்ய ச முக்திதாயிந்
விக்க்நாதி நாயக விபோ தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 13 ॥

த்ரய்யந்த வாகம்ருதஸாகர ஸாரமூர்த்தே
வாராணஸீபதிபரிஷ்டுத புண்யகீர்தே
வாஞ்ச்சாதிகா கலித பக்தஜநேஷ்டபூர்தே
வாமோரு கல்பித கராக்ர ஸுப்ரபாதம் ॥ 14 ॥

ஸ்வாநந்த புண்ய நகரே நவரத்ன ஸௌதே
ஸிம்ஹாஸநே ப்ரிய வதூம் விநிவேஶ்ய பார்ஶ்வே ।
ஜாபாலி காஶ்யப மதங்க முகைர் முநீந்த்ரை:
பட்டாபிஷிக்த கணநாயக ஸுப்ரபாதம் ॥ 15 ॥

வைகுண்ட பத்மபவ வீஜித சாமரஸ்ய
ஸுத்ராமதாரித ஸிதாதப வாரணஸ்ய ।
கும்போதரேண த்ருத பாதஸரோருஹஸ்ய
பத்ராஸநஸ்த ந்ருபதேஸ்தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 16 ॥

க்ஷீராம்புதௌ ஸ்ருதிகண: கமலே நிவிஷ்டம்
பூர்வம் ஸகஸ்யபமுநி: நிஜபர்ணகுட்யாம்
ஸ்வாநந்த ராஜஸதநேஷு யதா முநீந்த்ரா:
த்வாம் போதயாமி ச ததா தவ ஸுப்ரபாதம் ॥ 17 ॥

ஸ்ரீஸுந்தரேஸ கவி கீர்த்தித ஸுப்ரபாதம்
ஏதத்படந்த்யுஷஸி யே பரயாச பக்த்யா
ஸம்ப்ராப்ய ஸர்வமபி வாஞ்ச்சிதமத்ர லோகே
தீவயந்தி வாஸவ இவாமர ராஜ தாண்யாம் ॥ 18 ॥

ரத்ந தீபங்களால் ஒளிமயமான மேல் உப்பரிகையில் முத்தும் ரத்தினமும் பதித்த தங்கக் கட்டிலில் அப்ஸரஸ் பெண்கள் பணிவிடை புரியத் தூங்கிய அழகிய விநாயகரே எழுந்திரும். நற்பொழுது விடிந்தது (1) மாதங்கீ நிலஸரஸ்வதி தேவியின் மார்பகச் சந்தனம் உம்மார்பில் துலங்க, கன்னத்தில் அவள் திலகம் ஒட்டிக் கொண்ட நிலையில் கசங்கிய பீதாம்பரத்துடன் பூப்படுக்கையிலிருந்து எழுந்திரும். நற்காலை! (2) வீணை மிருதங்கம். கெஞ்சிரா முதலிய வாத்ய ஒலியுடன் தேவப்பெண்கள் உம் புகழ்பாட, கேட்ட மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்திரும். நற்காலை (3) ஸப்தருஷிகள், ஸுப்ரமண்யர், நாராயணன், இந்த்ரன் முதலான தேவர் ஸநகாதி முனிவர்கள், இவர்கள் வேறு புகலிடமின்றி உம்மை அடைந்தவர்கள், உமது தர்சனத்தைப் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். எழுந்திரும். நற்காலை (4) வேதம், உபநிடதம், இவை வடிவெடுத்து அடக்கத்துடன் உம்மை செயற்கையில்லாத வாக்கியங்களால் பக்தியுடன் பாடுகின்றன. எழுந்திரும். நற்காலை (5) மிக உயரமான யானை, திமிள் விரிந்த எருது, வெள்ளைக்குதிரை, கருங்குருங்கு இவை உம்மைக் காண முன் நிற்கின்றன. எழுந்திரும். நற்காலை (6) புது நெய்யிட்டு ஏற்றிய தங்க விளக்குகள் ஏந்தி கவிகள் உமது திருமுகம் காண விரும்புகின்றனர். எழுந்திரும் நற்காலை (7) ஆறுகளிலிருந்து தண்ணீர் கொணர்ந்து ரத்நகலசங்களை நிரப்பி உம்மை அன்புடன் நீராட்ட விரும்புகின்றனர். எழுந்திரும்

நற்காலே (8) பல பீதாம்பரங்கள், அணிகள் பூணூல் சந்தனம், இவற்றை ஏந்தி மகளிர் காத்திருக்கின்றனர். எழுந்திரும் நற்காலே (9) பால், தேன், நெய் இனிய ஸத்துமா இவற்றைத் தங்க வட்டில்களிலிட்டு உமது காலே உணவிற்காக ஆயத்தமாகக் கொண்டு வந்துள்ளனர். எழுந்திரும் நற்காலே (10) கங்கை நீரில் விளையாட ஆர்வமுள்ளவருக்கு, திக் கஜங்கள் எட்டும் சூழ்ந்திருப்பவருக்கு, பார்வதியின் புண்யக் குவியலில் உதித்தவருக்கு யானை முகத்தவருக்கு நற்காலே (11) யாசகர் கூட்டம் முகம் மலரச் செய்பவர், மந்தாரமரத்தடியில் ரத்ன பீடத்தில் அமர்ந்தவர். தீவ்ரா முதலிய பீட சக்திகளால் சூழப்பட்டவர், இந்த ஸ்வாநந்த நகர பதிக்கு நற்காலே. கைலாய மலேயிலுள்ள முனிவரை அழகால் மயக்கியர். பாற்கடலின் நடுவே கற்பக மரத்தடியில் படுத்திருப்பவர். அடியார்க்கு முக்தி தருபவர். இந்த விக்ன நாதருக்கு நற்காலே (13) வேதக்கடலின் ஸாரம், காசியின் ஈசனால் துதிக்கப் பெற்றவர், தன் பக்தரின் தேவைக்கதிகமாகவே விரும்பியதைத் தருபவர். மனேவியின் இடையில் துதிக்கை வைத்தவர். இவருக்கு நற்காலே (14) ஸ்வாநந்த நகரில் நவரத்ன மாளிகையில் ஸிம்ஹாஸனத்தில் புது மனேவியை அருகில் கொண்டு, ஜாபாலி, காசியபர் மதங்கர் முதலான முனிவரால் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்ட அந்த கணநாயகரே, உமக்கு நற்காலே (15) விஷ்ணு, பிரும்மா இவர்கள் சாமரம் வீச, இந்த்ரன் வெண்குடை தாங்க, கும்போதரன் திருவடி தாங்க, பத்ராஸனத்தில் அமர்ந்த அரசரே! உமக்கு நற்காலே (16) பாற்கடலின் தாமரையில் அமர்ந்திருப்பவரை வேதங்களும், குடிலில் அமர்ந்தவரை காசியப முனிவரும் ஸ்வாநந்த பவனத்தில் அமர்ந்தவரை மாமுனிவர்களும் திருப்பள்ளி எழுப்பியது போல், நான் உம்மை எழுப்புகிறேன். உமக்கு நற்காலே(17) ஸுந்தரேசகவி இயற்றிய இதனை விடியற்காலேயில் படிப்பவர் விரும்பிய மேன்மைகளனைத்தையும் பெறுவர்.

-ஸுந்தரேசசர்மா இயற்றியது.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीगणेशसुप्रभातम् ॥

श्रीपार्वतीशंभुतपःप्रभवजातस्सुरेड्यः तरुणेन्दुचूडः।
कुंभीन्द्रवक्त्रश्च कुमारपूज्यः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ १॥

हिमांशुसंशोभिकिरीटभागः हिमाद्रिजातानयनाब्जभानुः।
रमापतीड्यः कमलासनस्थः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ २॥

कल्याणदः कामितदः कुलाब्जकोणत्रयस्थः गुरुराट्प्रपूज्यः।
कुलाद्रिजामातृसुखप्रदाता कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ ३॥

हिमाचलोत्थाङ्कमलोद्भवो यः सुमानसान्तर्मलमेघवायुः।
समारिमित्रामलचित्तपूज्यः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ ४॥

पञ्चाननः पञ्चशरारिसूनुः पंचास्यवाहो गजराजवक्त्रः।
पञ्चाघहर्ताश्रितभक्तराशेः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ ५॥

षड्वर्णलक्ष्यः षडरिप्रहर्ता षडूर्मिहन्ता च षडंबुजस्थः।
षडङ्घ्रिसंशोभिकपोलभागः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ ६॥

सप्तस्वराणामपि लक्ष्यभूतनादस्वरूपो नयनाभिरामः।
सप्तर्षिसंपूजितपादपद्मः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ ७॥

पुर्यष्टकाकारतनुः पुराणदन्ती पुराणर्षिसुभावितांघ्रिः।
पुराणजन्मार्जितपुण्यराशिः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ ८॥

चतुर्भुजो बालगणाधिपाख्यो यो बालसूर्याभशरीरकान्तिः।
गौरीसुतश्चूतफलादिभोक्ता कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ ९॥

उमेशजातः तरुणारुणाभगात्रोज्ज्वलः श्रीतरुणाभिधानः।
पाशादिसंशोभिभुजाष्टको यः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ १०॥

देवः शरच्चन्द्रवपुः स्वभक्तचित्तेष्टदो भक्तिगणाधिपाख्यः।
चतुर्भुजो यः फलपायसेष्टः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम्॥ ११॥

वीराभिधोऽष्टादशहस्तशोभिवेतालमुख्यायुधजाल ईड्यः ।
स्वगात्रशोभाजितबालसूर्यः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ १२ ॥

उमासुतः पुस्तकहारदण्डकमण्डलूद्यत्करवारिजातः ।
चतुर्भुजः चन्द्रनिभो ध्वजाख्यः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ १३ ॥

सिद्धाह्वयः पुष्पसुमंजरीक्षुदण्डातिपक्वाम्रकुठारपाणिः ।
श्रीसिद्धिदः पिङ्गलवर्णगात्रः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ १४ ॥

पाशाङ्कुशौ कल्पलतां स्वदन्तं क्षिप्राह्वयो रत्नघटं दधानः ।
देवो जपापुष्पनिभस्वगात्रः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ १५ ॥

कुठारमुख्यायुधशोभिहस्तपद्माष्टको हाटकतुल्यवर्णः ।
विघ्नाह्वयो भूषणभूषिताङ्गः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ १६ ॥

पाशाङ्कुशाभीतिवरान् दधानो रक्ताम्बरो रक्तमयाङ्गरागः ।
एकाक्षराख्यो विधुशोभिमौलिः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ १७ ॥

पाशाङ्कुशावाम्रफलं स्वदन्तं करैर्दधानो विजयाभिधानः ।
रक्तोज्ज्वलो मूषिकवाहनस्थः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ १८ ॥

नृत्ते रतः कल्पतरोरधस्तात् कार्तस्वराभः करषड्कयुक्तः ।
लंबोदरो लक्षसुवर्णदाता कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ १९ ॥

रक्तांबराढ्यस्तृणमोचनाख्यः कुन्देन्दुशंखस्फटिकाभगात्रः ।
चतुर्भुजः चारुतरस्वदृष्टिः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ २० ॥

बालेनवर्णो वरयोगपट्टधारीन्द्रनीलांबरधृक् स्वलीनः ।
योगासनस्थश्च निमीलिताक्षः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ २१ ॥

पाशाङ्कुशौ मोदकमेकदन्तं करैर्दधानः कलितापहारी ।
देवो हरिद्राभसमानगात्रः कुर्यात् गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ २२ ॥

दन्ताग्रपाशाङ्कुशशोभिहस्तो रक्ताम्बरो मूषिकवाहनाढ्यः ।
सृष्ट्याह्वयोऽशेषजगत्प्रपूज्यः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ २३ ॥

सिद्धेश्वरस्सिद्धिदसिद्धिबुद्धिशक्तिद्वयाशोभितपार्श्वभागः ।
सिद्धेश्वराराधितपादभागः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ २४ ॥
भण्डाजिसंदर्शितबाहुदण्डपराक्रमोऽखण्डचितिप्रदाता ।
खण्डांशुसंशोभितफालभागः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ २५ ॥
भक्तिप्रियो भुक्तिकवित्वमुक्तिसूक्तिप्रदो भक्तमहाशयानाम् ।
सूक्तप्रियश्शुद्धचितिप्रदायी कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ २६ ॥
देवश्चतुर्थ्यां भृगुवासरे च मित्रोदये तर्पणहोमतुष्टः ।
दूर्वाप्रियो दुर्मनसोऽतिदूरः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ २७ ॥
अनन्तकल्याणगुणैकभूमिः अनन्तहृत्पद्मविहारभूमिः ।
सनन्दनादीड्यपदारविन्दः कुर्याद्गणेशो मम सुप्रभातम् ॥ २८ ॥

ஸ்ரீ கணேச ஸுப்ரபாதம்

ஸ்ரீ பார்வதீஶம்ப்புதப: ப்ரபாவஜாதஸ்ஸுரேட்ய: தருணேந்துசூட:
கும்ப்பீந்த்ரவக்த்ரஶ்ச குமாரபூஜ்ய: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்॥ 1

ஹிமாம்ஶு ஸம்ஶோபிகிரீடபாக: ஹிமாத்ரிஜாதாநயனாப்ஜபானு:
ரமாபதீட்ய: கமலாஸனஸ்த்த: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்॥ 2

கல்யாணத: காமிதத: குலாப்ஜகோணத்ரயஸ்த்த: குருராட் ப்ரபூஜ்ய:
குலாத்ரிஜாமாத்ருஸுகப்ரதாதா குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 3

ஹிமாசலோத்தாங்கமலோத்ப்பவோ ய: ஸுமானஸாந்தர்மலமேகவாயு:
ஸமாரிமித்ராமலசித்தபூஜ்ய: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 4

பஞ்சானன: பஞ்சஶராரிஸூனு: பஞ்சாஸ்யவாஹோ கஜராஜவக்த்ர:।
பஞ்சாகஹர்தாஶ்ரிதபக்தராஶே: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 5

ஷட்வர்ண லக்ஷ்ய: ஷடரிப்ரஹர்த்தா ஷடூர்மிஹந்தா ச ஷடம்புஜஸ்த்த:
ஷடங்க்ரிஸம் ஶோபி கபோலபாக: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 6

ஸப்தஸ்வராணாமபி லக்ஷ்யபூதோ நாதஸ்வரூபோ நயனாபிராம:।
ஸப்தர்ஷிஸம் பூஜித பாதபத்ம: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்॥ 7

புர்யஷ்டகாகாரதனு: புராணதந்தீ புராணர்ஷிஸுபாவிதாங்க்ரி:
புராண ஜன்மார்ஜித புண்யராஶி: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம் 8

சதுர்புஜோ பாலகணாதிபாக்க்யோ யோ பால ஸூர்யாபஶரீரகாந்தி:।
கௌரீஸுதஶ் சூதபலாதி போக்தா குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்॥

உமேசஜாத: தருணாருணாபகாத்ரோஜ்ஜ்வல: ஸ்ரீ தருணாபிதான:।
பாசாதிஸம் ஶோபி புஜாஷ்டகோ ய: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்.॥ 10

தேவஶ் ஶரச்சந்த்ரவபுஸ் ஸ்வபக்த சித்தேஷ்டதோ பக்திகணாதிபாக்க்ய:।
சதுர் புஜோ ய: ப்பல பாயஸேஷ்ட: குர்யாத் கணேஶோமமஸுப்ரபாதம்॥ 11
வீராபிதோऽஷ்டாதச ஹஸ்தஶோபிவேதாள முக்க்யாயுத ஜால ஈட்ய:।
ஸ்வகாத்ர ஶோபாஜித பாலஸூர்ய: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்.॥ 12

உமாஸுத: புஸ்தக ஹார தண்டகமண்டலூத்யத்கர வாரிஜாத:।
சதுர்புஜ ஶ்சந்த்ரநிபோ த்வஜாக்ய: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 13

ஸித்தாஹ்வய: புஷ்பஸு மஞ்ஜரீக்ஷு தண்டாதி பக்வாம்ர குடாரபாணி:।
ஸ்ரீ ஸித்தித: பிங்களவர்ணகாத்ர: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 14

பாஶாங்குஶௌ கல்பலதாம் ஸ்வதந்தம் க்ஷிப்ராஹ்வயோ ரத்னகடம் ததான:।
தேவோ ஜபாபுஷ்பநிபஸ்வ காத்ர: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 15

குடார முக்க்யாயுத ஶோபிஹஸ்தபத்மாஷ்டகோ ஹாடக துல்யவர்ண:।
விக்ஞாஹ்வயோ பூஷண பூஷிதாங்க: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 16

பாஶாங்குஶாபீதிவரான் ததாநோ ரக்தாம்பரோ ரக்தமயாங்கராக:।
ஏகாக்ஷராக்யோ விதுஶோபிமௌலி: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 17

பாஶாங்குஶாவாம்ரபலம் ஸ்வதந்தம் கரைர்ததாநோ விஜயாபிதான:
ரக்தோஜ்வலோ மூஷிகவாஹனஸ்த்த: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 18

ந்ருத்தே ரத: கல்பதரோரதஸ்தாத் கார்த்தஸ்வாராப: கரஷட்கயுக்த:
லம்போதரோ லக்ஷ ஸுவர்ணதாதா குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 19

ரக்தாம்பராட்யஸ்த்வ் ருணமோசனாக்க்ய: குந்தேந்து ஶங்கஸ்படிகாப காத்ர:
சதுர்புஜ: சாருதர ஸ்வத்ருஷ்டி: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்॥ 20

பாலேநவர்ணோ வரயோகபட்ட தாரீந்த்ர நீலாம்பரத்ருக் ஸ்வலீன:।
யோகாஸனஸ்தஶ்ச நிமீலிதாக்ஷ: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம். 21

பாஶாங்குஶௌ மோதக மேகதந்தம் கரைர் ததான: கலிதாபஹாரீ।
தேவோ ஹரித்ராபஸமான காத்ர: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்.॥ 22

தந்தாம்ரபாஶாங்குஶஶோபிஹஸ்தோ ரக்தாம்பரோ மூஷிகவாஹனாட்ய:।
ஸ்ருஷ்ட்யாஹ்வயோ சேஷஜகத்ப்ரபூஜ்ய: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்॥ 23

ஸித்தேச்வரஸ் ஸித்தித ஸித்திபுத்தி ஶக்தித்வயா ஶோபிதபார்ஶ்வபாக:।
ஸித்தேஶ்வராராதித பாதபாக: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்॥ 24

பண்டாஜிஸந்தர்சித பாஹுதண்டபராக்ரமோ கண்டசிதிப்ரதாதா
கண்டாம்ஶு ஸம்ஶோபிதபாலபாக: குர்யாத் கணேஶோமமஸுப்ரபாதம். 25

பக்திப்ரியோ புக்திகவித்வ முக்தி ஸூக்திப்ரதோ பக்தமஹாஶயானாம்
ஸூக்தப்ரிய: ஶுத்தசிதிப்ரதாயீ குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்॥ 26

தேவஶ்: சதுர்த்த்யாம் ப்ருகுவாஸரேச மித்ரோதயெ தர்ப்பண ஹோம துஷ்ட:।
தூர்வாப்ரியோ துர்மனஸோ திதூர: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம்॥ 27

அனந்த கல்யாண குணைக பூமி: அனந்தஹ்ருத்பத்ம விஹார பூமி:
ஸனந்தனாதீட்யபதாரவிந்த: குர்யாத் கணேஶோ மம ஸுப்ரபாதம் 28

(ஸ்ரீ அனந்தாநந்தநாதர் என்ற ஸ்ரீஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் இயற்றிய இந்தத் துதியில் பகவான் நமக்கு நற்காலைப் பொழுதை அருளட்டும் என்று வேண்டப்படுகிறது. (பெரும்பாலும் பகவானுக்கு ''நற்காலை'' ஏற்படவேண்டுவது வழக்கம்) அத்துடன் பகவானின் பாலர் தருணர் முதலிய பதினான்கு மூர்த்திகளை நம் மனத்தில் உருவகப்படுத்தி நற்காலை வேண்டல் கூறப்படுவதும் தனிச்சிறப்பு (காண்க 9.25-சுலோகங்கள் (1)

ஸ்ரீ பார்வதி பரமேச்வரர்களின் தவத்தில் பிறந்தவர், தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர். இளஞ்சந்திரனணிந்தவர் குமரனுல் வழிபடப்பெற்றவர், கணேசர் எனக்கு நல்விடிவை அருள் செய்யட்டும். (1)

சந்த்ரன் விளங்கும் கிரீடத்தையுடையவர் இமயத்தின் குமரியின் தாமரைக்கண்களான மலர்களுக்கு ஸூர்யன், விஷ்ணுவால் துதிக்கப் பெற்றவர். தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவர். இந்த கணேசர் எனக்கு நல்விடிவை அருளட்டும். (2)

மங்களத்தைக் கொடுப்பவர் இஷ்டத்தைக் கொடுப்பவர் மூலாதார பத்மத்தில் முக்கோணத்தில் இருப்பவர். குருவால் பூஜிக்கப் பெற்றவர். குலபர்வதத்தின் மருமகரான பரமேஶ்வரனுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பவர் இந்த கணேசர் எனக்கு நல்விடிவு அருளட்டும். (3)

ஹிமயகிரியின் குமாரி சரீரமலத்தில் தோன்றியவர். நல்ல மனத்தையுடையவர்களின் உள்ளிருக்கும் மும்மலங்களாகின்ற மேகத்தை வாயுபோல் கலைப்பவர், சத்ருக்களையும்

மித்திரர்களையும் ஸமமாகப் பார்க்கின்ற மனமுடையவர்களால் பூஜிக்கப்பெறுபவர். அந்த கணேசர் எனக்கு நல்விடிவை அருளட்டும். (4)

ஐந்து முகமுள்ளவர், மன்மதனின் சத்ருவான பரமேச்வரனின் மைந்தர். சிங்கவாஹனர், யானைமுகர், தன்னை அண்டின பக்தர்களின் பஞ்சமஹா பாதகங்களையும் நாசம் செய்பவர் இந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (5)

வக்ரதுண்டஷடக்ஷரியால் உணரப்பெறுபவர், மூலாதாராதி ஆறு சக்ரங்களிலும் ஒளியாக விளங்குபவர். ஆசை கோபம் திமிர் பேராசை பொறுமை கலக்கம் என்ற ஆறு உட்சத்துருக்களை அழித்தவர். வண்டுகள் மொய்த்த இரு கன்னங்களை உடையவர், கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (6)

ஸ-ரி-க-ம-ப-த-நி- என்னும் எழு ஸ்வரங்களுக்கும் மூலமான நாத ஒலியாக இருப்பவர். கண்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவர் ஸப்தருஷிகளாலும் பூஜிக்கத் தக்கவர், கணேசர், எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (7)

பஞ்ச பூதங்கள் ஸூர்யன், சந்த்ரன் யஜமானன், என்னும் எட்டு வடிவில் விளங்குபவர். மிகப் பழமையான யானை, ஸனகாதிகளால் தியானம் செய்யப்பட்ட பாதாரவிந்தங்களையுடையவர், ஜன்மாந்தரத்தில் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட புண்யம், கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (8)

நான்கு கைகளுடன் பால ஸூர்யன் போன்ற சரீர காந்தியையுடையவர், கௌரியின் குமாரர், மாம்பழம் முதலான பழங்களின் ப்ரிய முள்ளவர் பால கணாதிபன் என்ற கணேசர் எனக்குக நல் விடிவை அருளட்டும். (9)

பார்வதி சிவதம்பதியரின் புதல்வர், உதயசூரியனுக் கொப்பானமேனி ஒளி உள்ளவர், பாசம் முதலியவற்றை ஏந்திய எட்டு கைகள் உள்ளவர், தருணர் என்ற கணேசர் எனக்கு நல்விடிவை அருளட்டும். (10)

சரத்கால சந்த்ரன் போல் வெளுத்த சரீர காந்தியுடையவர், தன் பக்தர்கள் மனோபீஷ்டத்தை நிரப்புபவர், நான்கு கைகளிலுள்ள பழங்கள் பாயஸம் இவற்றை விரும்புபவர் இந்த பக்த கணாதிபர் எனும் கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (11)

பூஜிக்கத் தக்கவர், வேதாளம் முதலான பதினெட்டு ஆயுதங்கள் தாங்கிய கைகளையுடையவர். பால ஸூர்யனின் ஒளியை விடச்சிறந்த ஒளி வீரகணேச்வரர் என்னுமிந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (12)

உமா குமாரர், புஸ்தகம், அக்ஷமாலே, தண்டம் கமண்டலு இவை கொண்ட நான்கு கைகளுள்ளவர். சந்திரனைப்போல் வெளுத்த காந்தியுள்ளவர், துவஜ கணேசர் என்னும் கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (13)

பூங்கொத்து கரும்பு மாம்பழம் கோடாரி இவை ஏந்திய நான்கு கைகளுள்ளவர். செம்பழுப்பு நிறமுள்ளவர். ஐச்வர்யத்தைக் கொடுப்பவர். ஸித்தர் என்னும் இந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (14)

பாசம், அங்குசம் கற்பகக்கொடி, தன் கொம்பு நான்கு கைகளிலும் ரத்னமயமான கலசத்தை துதிக்கையிலும் தரித்தவர், செம்பரத்தம்பூ போல் சிவந்தவர் தேவர் க்ஷிப்ரர் எனும் இந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (15)

கோடரி முதலான எட்டு ஆயுதங்களுள்ளவர், தங்கத் திருமேனியுடையவர், நகையணிந்தவர், விக்னர் எனும் இந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (16)

பாசம், அங்குசம் அபயம், வரம் இவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியவர், சிகப்பு வஸ்த்ரம், சந்தனம் சந்த்ரகலே தரித்தவர் ஏகாக்ஷரர் என்னும் இந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (17)

பாசம், அங்குசம், மாம்பழம், தன் கொம்பு இவைகளுள்ள நான்கு கைகளுடன் கூடினவர். செந்நிறமுடையவர் மூஷிகவாஹனர் எனும் இந்த கணேசர் விஜயர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (18)

கற்பக வ்ருக்ஷத்தின் கீழ் நர்த்தனம் செய்பவர், தங்க நிறமான திருமேனி யுடையவர்: ஆறு கைகளுளுள்ளவர். பெருத்த தொந்தியுடையவர். லக்ஷக்கணக்கில் ஸ்வர்ணத்தைக் கொடுப்பவர். இந்த ந்ருத்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (19)

சிகப்பு ஆடை தரித்தவர், மல்லிகை, சந்த்ரன், சங்கம், ஸ்படிகம் போல் வெளுப்பானவர் அழகான பார்வை-யுடையவர், நான்கு கைகளே யுடையவர் ருணமோசனர்

என்னும் இந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (20)

/ பால ஸூர்யனைப் போன்ற சரீர காந்தியுடையவர், யோக பட்டத்தைக் கட்டியவர், நீலநிற ஆடையுடுத்தியவர், ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் லயித்தவர், மூடின கண்களையுடையவர், யோகாஸனத்திலிருப்பவர் யோக கணேசர் எனக்கு நல் விடிவையருளட்டும். (21)

பாசம், அங்குசம், கொழுக்கட்டை, தந்தம் இவைகளை நான்கு கைகளிலும் தரித்தவர், கலி தாபத்தைப் போக்குபவர், மஞ்சள் காந்தியுடையவர், இந்த ஹரித்ரா கணபதி எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (22)

தந்தம், பாசம், அங்குசம், மாம்பழம் இவை ஏந்திய நான்கு கைகளை யுடையவர் சிகப்புப்பட்டாடை தரித்தவர் மூஷிகவாஹனர் உலகத்தால் பூஜிக்கத்தகுந்தவர் இந்த ஸ்ருஷ்டி கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (23)

ஸித்தேச்வரர்களால் திருவடி பூஜை செய்யப்பட்டவர், ஸித்தி, புத்தி என்னும் இரு சக்திகளைப் பார்ச்வ பாகத்தில் கொண்டவர், ஸித்தர்களுக்கெல்லாம் நாயகர், ஸித்தி புத்தி கணபதி எனக்கு நல்விடிவை அருளட்டும். (24)

பண்டாஸுர யுத்தத்தில் தன் புஜ பலத்தைக் காண்பித்தவர், அகண்ட ஞானத்தை கொடுப்பவர், சந்த்ர கலையை தரித்தவர், இந்த மஹா கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (25)

பக்தோத்தமர்களுக்கு புத்தி, கவித்வம் முக்தி, நல்வாக்கு உயர்ந்த பக்தியைக் கொடுப்பவர், ப்ரம்மணஸ்பதி ஸூக்தத்தில் மிகவும் ப்ரியமுள்ளவர், தெளிவான ஞானத்தைக் கொடுப்பவர் இந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (26)

சதுர்த்தி வெள்ளிக்கிழமைகளில் அதிகாலையில் ஹோமம், தர்ப்பணம் செய்வதால் மிகவும் களிப்படைபவர். அறுகம்புல் பூஜையால் ஸந்தோஷம் அடைபவர், கெட்ட மனதை யுடையவர்களுக்கு வெகு தூரத்தில் இருப்பவர். ஒளி-மயமானவர், இந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும்.

அளவற்ற கல்யாண குணங்களுக்கு இருப்பிடம், அனந்தனுடைய ஹ்ருதய பத்மத்தில் விளையாடுபவர், ஸனந்தனர் முதலிய மஹான்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட இந்த கணேசர் எனக்கு நல் விடிவை அருளட்டும். (28) (அநந்தாநந்த நாதர் இயற்றியது.)

श्रीशङ्करभगवत्पादकृतं

।। श्री महागणेशपञ्चरत्नम् ।।

मुदा करात्तमोदकं सदा विमुक्तिसाधकं
कलाधरावतंसकं विलासिलोकरक्षकम्।
अनायकैकनायकं विनाशितेभदैत्यकं
नताशुभाशुनाशकं नमामि तं विनायकम्।। १।।
नतेतरातिभीकरं नवोदितार्कभास्वरं
नमत्सुरारिनिर्जरं नताधिकापदुद्धरम्।
सुरेश्वरं निधीश्वरं गजेश्वरं गणेश्वरं
महेश्वरं तमाश्रये परात्परं निरन्तरम्।। २।।
समस्तलोकशंकरं निरस्तदैत्यकुञ्जरं
दरेतरोदरं वरं वरेभवक्त्रमक्षरम्।
कृपाकरं क्षमाकरं मुदाकरं यशस्करं
मनस्करं नमस्कृतां नमस्करोमि भास्वरम्।। ३।।
अकिंचनार्तिमार्जनं चिरन्तनोक्तिभाजनं
पुरारिपूर्वनन्दनं सुरारिगर्वचर्वणम्।
प्रपञ्चनाशभीषणं धनञ्जयादिभूषणं
कपोलदानवारणं भजे पुराणवारणम्।। ४।।
नितान्तकान्तिदन्तकान्तमन्तकान्तकात्मजम्
अचिन्त्यरूपमन्तहीनमन्तरायकृन्तनम्।
हृदन्तरे निरन्तरं वसन्तमेव योगिनां
तमेकदन्तमेव तं विचिन्तयामि सन्ततम्।। ५।।
महागणेशपञ्चरत्नमादरेण योऽन्वहं
प्रजल्पति प्रभातके हृदि स्मरन् गणेश्वरम्।
अरोगतामदोषतां सुसाहितीं सुपुत्रतां
समाहितायुरष्टभूतिमभ्युपैति सोऽचिरात्।। ६।।

ஸ்ரீ மஹா கணேச பஞ்சரத்னம்

முதா கராத்த மோதகம் ஸதா விமுக்தி ஸாதகம்
கலாதராவதம்ஸகம் விலாஸிலோக ரக்ஷகம் ।
அநாயகைக நாயகம் விநாஶிதேப தைத்யகம்
நதாஶுபாஶு நாஶகம் நமாமி தம் விநாயகம் ॥ 1
நதேதராதி பீகரம் நவோதிதார்க்க பாஸ்வரம்
நமத்ஸுராரி நிர்ஜரம் நதாதிகாபதுத்தரம் ।
ஸுரேஶ்வரம் நிதீஶ்வரம் கஜேஶ்வரம் கணேஶ்வரம்
மஹேஶ்வரம் தமாஶ்ரயே பராத்பரம் நிரந்தரம் ॥ 2

ஸமஸ்த லோக ஶங்கரம் நிரஸ்த தைத்ய குஞ்ஜரம்
தரேதரோதரம் வரம் வரேப வக்த்ர மக்ஷரம் ।
க்ருபாகரம் க்ஷமாகரம் முதாகரம் யஶஸ்கரம்
மநஸ்கரம் நமஸ்க்ருதாம் நமஸ்கரோமி பாஸ்வரம் ॥ 3

அகிஞ்சநார்த்தி மார்ஜநம் சிரந்தநோக்தி பாஜநம்
புராரி பூர்வநந்தநம் ஸுராரிகர்வ சர்வணம் ।
ப்ரபஞ்ச நாசபீஷணம் தநஞ்ஜயாதி பூஷணம்
கபோலதாந வாரணம் பஜே புராணவாரணம் ॥ 4

நிதாந்த காந்தி தந்த காந்தம் அந்தகாந்தகா த்மஜம்
அசிந்த்யரூப மந்தஹீந மந்த்ராயக்ருந்தநம் ।
ஹ்ருதந்த்ரே நிரந்தரம் வஸந்தமேவ யோகிநாம்
தமேகதந்தமேவ தம் விசிந்த்யாமி ஸந்ததம் ॥ 5

மஹாகணேஶ பஞ்சரத்ந மாதரேண யோऽந்வஹம்
ப்ரஜல்பதி ப்ரபாதகே ஹ்ருதி ஸ்மரந் கணேஶ்வரம் ।
அரோகதா மதோஷதாம் ஸுஸாஹிதீம் ஸுபுத்ரதாம்
ஸமாஹிதாயு ரஷ்டபூதி மப்யுபைதி ஸோசிராத் ॥ 6

கொழுக்கட்டைகளை மகிழ்ச்சியுடன் கையில் ஏந்தியவர். ஸம்ஸாரக்கட்டுகளிலிருந்து விடுவிப்பவர். சந்த்ரனைச் சிரசில் சூடியவர். மகிழ்ச்சியை நாடுகிற மக்களைக் காப்பவர். கதியற்றவருக்கு ஒரே வழிகாட்டி, கஜாசுரனை மாய்த்தவர். அடிபணிந்தவரது அமங்களங்களை அகற்றுபவர். தமக்கு மேற்பட்ட நாயகரற்றவர், அவரை வணங்குகிறேன் (1)

தன்னை வணங்காதவருக்குப் பயம் தோன்றச் செய்பவர். புதிதாக உதிக்கின்ற சூர்யனின் ஒளி கொண்டவர். தேவர்களின் ஈசன், நிதிகளுக்கு ஈசர். யானைகளின் தலைவர். கணங்களின் தலைவர், பெரும் ஈசர், மேலானதற்கும் மேலானவர் (அப்பாற்பட்டதற்கும் அப்பாற்பட்டவர்) இவரை தொடர்ந்து சரணடைகிறேன் (2)

எல்லா உலகிற்கும் நன்மை தருபவர். யானை வடிவில் வந்த அசுரனை அடக்கியவர், பெரும் வயிறு கொண்டவர். நாடத்தக்கவர், சிறந்த யானை முகமுள்ளவர், சிதறியழியாதவர், பரிவுள்ளவர், தவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்பவர், மகிழ்ச்சி தருபவர். புகழ் தருபவர். வணங்குபவருக்கு நல்மனம் தருபவர். ஒளிமிக்கவர், இவரை வணங்குகிறேன் (3)

ஏழையின் துயரைத் துடைத்தகற்றுபவர், வேதப் பொருளானவர், திரிபுரமெரித்தவரின் மூத்த புதல்வர். அசுரரின் செறுக்கை நசுக்குபவர். உலகமழியும் போது பயம் தரும் வடிவமுள்ளவர். தனஞ்ஜயன் முதலிய நாகங்களை அணிகளாக அணிந்தவர். கன்னத்தில் மதநீர்ப் பெருக்குள்ள யானை முகமுள்ளவர். இந்தப் பழம் யானையை வழிபடுகிறேன் (4)

பேரொளிமிக்க தந்தத்தால் அழகியவர். யமனை அடக்கிய சிவபெருமானின் புதல்வர். கற்பனையால் கூட உருவகப்படுத்த முடியாதவர். முடிவற்றவர். இடையூறுகளைச் சிதைப்பவர். யோகிகளின் இதயத்தில் எப்போதும் வசிப்பவர். ஒற்றைத் தந்தமுள்ளவர். இவரை எப்போதும் தியானம் செய்கிறேன் (5)

இந்த மஹாகணபதியின் ஐந்து சுலோகங்களாகிற ரத்தினங்களை சிரத்தையுடன் நாள்தோறும் காலையில் ஸ்ரீ மஹாகணபதியை உள்ளத்தில் பதித்துச் சொல்பவர். நோயின்மை, கேடின்மை, கவிதை (சமூக ஒற்றுமை) நற்சந்ததி அமைதி நிரம்பிய வாழ்நாள், எட்டு ஐச்வர்யங்கள் இவற்றை விரைவில் பெறுவர். (6)

(ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் இயற்றியது)

த்த்வநித்த்வம்ஸ வீணாலயோல்லாஸி வக்த்ரம்
ஸ்ப்புரச்சுண்ட தண்டோல்லஸத் பீஜபூரம்।
கலத்தர்ப்ப ஸௌகந்த்த்ய லோலாலிமாலம்
கணாதீசமீசாநஸூநும் தமீடே॥ 2
ப்ரகாசஜ்ஜபாரக்த ரத்நப்ரஸூந
ப்ரவாள ப்ரபாதாருண ஜ்யோதிரேகம்।
ப்ரலம்போதரம் வக்ரதுண்டைகதந்தம்
கணாதீசமீசாநஸூநும் தமீடே॥ 3
விசித்ரஸ்ப்புரத் ரத்நமாலா கிரீடம்
கிரீடோல்லஸச் சந்த்ரரேகா விபூஷம்।
விபூஷைகபூஷம் பவத்த்வம்ஸ ஹேதும்
கணாதீசமீசாநஸூநும் தமீடே॥ 4
உதஞ்சத்புஜாவல்லரீ த்ருச்ய மூலோ-
ச்சலத் ப்ரூலதா விப்ரம ப்ராஜதக்ஷம்।
மருத்ஸுந்தரீ சாமரை: ஸேவ்யமாநம்
கணாதீசமீசாநஸூநும் தமீடே॥ 5
ஸ்புரந்நிஷ்ட்டுராலோல பிங்காக்ஷிதாரம்
க்ருபா கோமளோதார லீலாவதாரம்।
கலாபிந்துகம் கீயதே யோகிவர்யை:
கணாதீசமீசாநஸூநும் தமீடே॥ 6
யமேகாக்ஷரம் நிர்மலம் நிர்விகல்பம்
குணாதீதமாநந்தமாகாரசூந்யம்।
பரம் பாரமோங்காரமாம்நாயகர்ப்பம்
வதந்தி ப்ரகல்ப்பம் புராணம் தமீடே॥ 7
சிதாநந்த ஸாந்த்ராய சாந்தாய துப்ப்யம்
நமோ விச்வகர்த்ரே ச ஹர்த்ரே ச துப்ப்யம்।
நமோநந்தலீலாய கைவல்யபாஸே
நமோ விச்வபீஜ ப்ரஸீதேசஸூநோ॥ 8
இமம் ஸுஸ்தவம் ப்ராதருத்தாய பக்த்யா
படேத் யஸ்து மர்த்யோ லபேத் ஸர்வகாமாந்।
கணேசப்ரஸாதேந ஸித்த்யந்த்தி வாசோ
கணேசே விபௌ துர்லபம் கிம் ப்ரஸந்நே॥ 9

தான் குதித்தாடும்போது அணிந்துள்ள சிறுமணிகளின் சதங்கைகள் முதலியவற்றின் ஒலியால் இனியவர், கன்னத்தில்

श्रीशङ्करभगवत्पादकृतं

॥ श्रीगणेशभुजङ्गम् ॥

रणत्क्षुद्रघण्टानिनादाभिरामं चलत्ताण्डवोद्दण्डवत्पद्मतालम् ।
लसत्तुन्दिलाङ्गोपरिव्यालहारं गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ १ ॥

ध्वनिध्वंसवीणालयोल्लासिवक्त्रं स्फुरच्छुण्डदण्डोल्लसद्बीजपूरम् ।
गलद्दर्पसौगन्ध्यलोलालिमालं गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ २ ॥

प्रकाशज्जपारक्तरत्नप्रसूनप्रवालप्रभातारुणज्योतिरेकम् ।
प्रलम्बोदरं वक्रतुण्डैकदन्तं गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ३ ॥

विचित्रस्फुरद्रत्नमालाकिरीटं किरीटोल्लसच्चन्द्ररेखाविभूषम्
विभूषैकभूषं भवध्वंसहेतुं गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ४ ॥

उदञ्चद्भुजावल्लरीदृश्यमूलोच्चलद्भ्रूलताविभ्रमभ्राजदक्षम् ।
मरुत्सुन्दरीचामरैः सेव्यमानं गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ५ ॥

स्फुरन्निष्ठुरालोलपिङ्गाक्षितारं कृपाकोमलोदारलीलावतारम् ।
कलाबिन्दुगं गीयते योगिवर्यैर्गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ६ ॥

यमेकाक्षरं निर्मलं निर्विकल्पं गुणातीतमानन्दमाकारशून्यम् ।
परं पारमोङ्कारमाम्नायगर्भं वदन्ति प्रगल्भं पुराणं तमीडे ॥ ७ ॥

चिदानन्दसान्द्राय शान्ताय तुभ्यं नमो विश्वकर्त्रे च हर्त्रे च तुभ्यम् ।
नमोऽनन्तलीलय कैवल्यभासे नमो विश्वबीज प्रसीदेशसूनो ॥ ८ ॥

इमं सुस्तवं प्रातरुत्थाय भक्त्या पठेद्यस्तु मर्त्यो लभेत् सर्वकामान् ।
गणेशप्रसादेन सिध्यन्ति वाचो गणेशे विभौ दुर्लभं किं प्रसन्ने ॥ ९ ॥

ஸ்ரீ கணேச புஜங்கம்

ரணத்க்ஷுத்ர கண்டா நிநாதாபிராமம்
சலத் தாண்டவோத்தண்டவத் பத்மதாலம்।
லஸத்துந்திலாங்கோபரி வ்யாலஹாரம்
கணாதீஶமீஶாநஸூநும் தமீடே ॥ 1

மோதுகின்ற காதுமடல்களைக் கொண்டு தாளம்போடுபவர் பெருவயிற்றில் பாம்பாலான மாலைகளை அணிந்தவர். கணங்களின் தலைவர். சிவனின் புதல்வர். இவரைத் துதிக்கிறேன் (1)

வீணையின் மீட்டலொலியுடன் இணைந்த பிளிரல் உள்ளவர், ஆடுகின்ற தடி போன்ற நீண்ட துதிக்கையின் நுனியில் மாதுளை கொண்டவர், கன்னத்தில் வழிகின்ற மதநீர்ப் பெருக்கில் வண்டுகளால் மாலைபோல் மொய்க்கப் பெற்றவர். ஈசனின் புதல்வர். கணங்களின் மேலாளர். இவரைத் துதிக்கிறேன் (2)

ஒளிர்கிற செம்பரத்தைப்பூ சிகப்பு ரத்தினம், இளம் துளிர், பவழம், உதிக்கிற சூர்யனின் செங்கதிரொளி இவைகளைப் போல் செவ்வொளி கொண்டவர், தனித்த ஒரே பொருள், சரிந்த வயிறுடையவர், வளைந்த துதிக்கையும் ஒற்றைக் கொம்புமுடையவர், கணத்தலைவர், சிவகுமாரர் இவரைத் துதிக்கிறேன் (3)

வியக்கத்தக் ஒளிமிக்க ரத்தின வரிசைகளுள்ள கிரீடமணிந்தவர். கிரீடத்தில் சந்த்ரனின் கீற்று பதித்தவர். ஆபரணங்கள் அணிந்தவர். பிறப்பிறப்புத் தொடரை அழிப்பவர். கணங்களின் தலைவர். ஈசனின் புதல்வர். அவரைத் துதிக்கிறேன்.

உயரத்தூக்கிய கொடி போன்ற துதிக்கையின் இடையே மேலும் கீழுமேறி இறங்குகிற புருவ அசைவால் அழகுற்ற கண்கள் உள்ளவர். தேவமகளிர் சாமரம் வீசிப் பணிபுரிய கணத்தலைவரான ஈசனின் புதல்வரைத் துதிக்கிறேன்

கொடுமை துலங்க அசைகின்ற செவ்வரி மிக்க கண்கள் உள்ளவர். பரிவால் இளகிய மென்மையுள்ள லீலை புரிபவர், நாதமூலமான பிந்து கலையில் நிற்பவர், யோகியரால் போற்றப் பெறுபவர், கணத்தலைவர், ஈசகுமாரர் இவரைத் துதிக்கிறேன்

மலமும் வேற்றுமையும் அற்றவர், ஒரே அக்ஷரமுள்ள மந்திரமுள்ளவர், முக்குணங்களுக்கப்பாற்பட்டவர், உருவமற்றவர், எல்லை கடந்தவர், ஓங்கார வடிவினர்,

வேதத்தின் உட்பொருள் என்று கூறப்படுகிற அந்தப் பழைய சக்திமானைத் துதிக்கிறேன். (7)

பேரறிவும் பேரானந்தமும் செறிந்தவர், சாந்தர், உலகத்தைப் படைத்து மறைப்பவர். எல்லையற்ற லீலையுடையவர். முக்தியின் ஒளி, உலகத்தின் விதை, இத்தகைய ஈசகுமாரா! அருள்வீர் (8)

இந்த துதியைக் காலையில் பக்தியுடன் படிப்பவன் விரும்பியதைப் பெறுவான். அவன் வாக்கு பலிக்கும். கணேசரது அருளால் பெற இயலாதது எதுவுமில்லை (9).

(ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் இயற்றியது)

॥ श्रीगणेशमहिम्नस्स्तोत्रम् ॥

(पुष्पदन्तकृतम्)

अनिर्वाच्यं रूपं स्तवननिकरो यत्र गलितः
तथा वक्ष्ये स्तोत्रं प्रथमपुरुषस्यात्र महतः ।
यतो जातं विश्वं स्थितमपि सदा यत्र विलयः
स कीदृग्गीर्वाणः सुनिगमनुतः श्रीगणपतिः ॥ १ ॥

गणेशं गाणेशाः शिवमिति च शैवाश्च विबुधाः
रविं सौरा विष्णुं प्रथमपुरुषं विष्णुभजकाः ।
वदन्त्येकं शाक्ता जगदुदयमूलां परशिवां
न जाने किं तस्मै नम इति परं ब्रह्म सकलम् ॥ २ ॥

तथेशं योगज्ञा गणपतिमिमं कर्म निखिलं
समीमांसा वेदान्तिन इति परं ब्रह्म सकलम् ।
अजां साङ्ख्यो ब्रूते सकलगुणरूपां च सततम्
प्रकर्तारं न्यायस्त्वथ जगति बौद्धा धियमिति ॥ ३ ॥

कथं ज्ञेयो बुद्धेः परतर इयं बाह्यसरणिः
यथा धीर्यस्य स्यात् स च तदनुरूपो गणपतिः ।
महत् कृत्यं तस्य स्वयमपि महान् सूक्ष्ममणुवत्
ध्वनिर्ज्योतिर्बिन्दुर्गगनसदृशः किञ्च सदसत् ॥ ४ ॥

अनेकास्योऽपाराक्षिकरचरणोऽनन्तहृदयः
तथा नानारूपो विविधवदनः श्रीगणपतिः ।
अनन्ताह्वः शक्त्या विविधगुणकर्मैकसमये
त्वसङ्ख्यातानन्ताभिमतफलदोऽनेकविषये ॥ ५ ॥

न यस्यान्तो मध्यो न च भवति चादिः सुमहताम्
अलिप्तः कृत्वेत्थं सकलमपि खंवत् स च पृथक् ।
स्मृतः संस्मर्तॄणां सकलहृदयस्थः प्रियकरो
नमस्तस्मै देवाय सकलसुरवन्द्याय महते ॥ ६ ॥

गणेशाद्यं बीजं दहनवनितापल्लवयुतं
मनुश्चैकार्णोऽयं प्रणवसहितोऽभीष्टफलदः।
सबिन्दुश्चाङ्गाद्या गणकऋषिछन्दोऽस्य च निचृत्
स देवः प्राग्बीजं विपदपि च शक्तिर्जपकृताम्॥ ७॥

गकारो हेरम्बः सगुण इति पुं निर्गुणमयो
द्विधाप्येको जातः प्रकृतिपुरुषो ब्रह्म हि गणः।
स चेशश्चोत्पत्तिस्थितिलयकरोऽयं प्रथमको
यतो भूतं भव्यं भवति पतिरीशो गणपतिः॥ ८॥

गकारः कण्ठोर्ध्वं गजमुखसमो, मर्त्यसदृशो
णकारः कण्ठाधो जठरसदृशाकार इति च।
अधोभागः कट्यां चरण इति हीशोऽस्य च तनुः
विभातीत्थं नाम त्रिभुवनसमं भूर्भुवःसुवः॥ ९॥

गणेशेति त्र्यर्णात्मकमपि वरं नाम सुखदं
सकृत् प्रोच्चैरुच्चारितमिति नृभिः पावनकरम्।
गणेशस्यैकस्य प्रतिजपकरस्यास्य सुकृतं
न विज्ञातो नाम्नः सकलमहिमा कीदृशविधः॥ १०॥

गणेशेत्याह्वां यः प्रवदति मुहुस्तस्य पुरतः
प्रपश्यंस्तद्वक्त्रं स्वयमपि गणस्तिष्ठति तदा।
स्वरूपस्य ज्ञानं त्वमुक इति नाम्नास्य भवति
प्रबोधः सुप्तस्य त्वखिलमिह सामर्थ्यममुना॥ ११॥

गणेशो विश्वस्मिन् स्थित इह च विश्वं गणपतौ
गणेशो यत्रास्ते धृतिमतिरमैश्वर्यमखिलम्।
समुक्तं नामैकं गणपतिपदं मङ्गलमयं
तदेकास्ये दृष्टे सकलविबुधास्येक्षणसमम्॥ १२॥

बहुक्लेशैर्व्याप्तः स्मृत उत गणेशे च हृदये
क्षणात् क्लेशान्मुक्तो भवति सहसा त्वभ्रचयवत्।

वने वियारम्भे युधि रिपुभये कुत्र गमने
प्रवेशे प्राणान्ते गणपतिपदं चाशु विशति॥ १३॥

गणाध्यक्षो ज्येष्ठः कपिल अपरो मङ्गलनिधिः
दयालुर्हेरम्बो वरद इति चिन्तामणिरजः।
वरानीशो ढुण्ढिर्गजवदननामा शिवसुतो
मयूरेशो गौरीतनय इति नामानि पठति॥ १४॥

महेशोऽयं विष्णुः सकविरविरिन्दुः कमलजः
क्षितिस्तोयं वह्निः श्वसन इति खं त्वद्रिरुदधिः।
कुजस्तारः शक्रो गुरुरुडुबुधोऽगुश्च धनदो
यमः पाशी काव्यः शनिरखिलरूपो गणपतिः॥ १५॥

मुखं वह्निः पादौ हरिरपि विधाता प्रजननं
रविर्नेत्रे चन्द्रो हृदयमपि कामोऽस्य मदनः।
करौ शक्रः कटयामवनिरुदरं भाति दशनं
गणेशस्यासन् वै क्रतुमयवपुश्चैव सकलम्॥ १६॥

अनर्घ्यालङ्कारैररुणवसनैर्भूषिततनुः
करीन्द्रास्यः सिंहासनमुपगतो भाति बुधराट्।
स्मितास्यस्तन्मध्येऽप्युदितरविबिम्बोपमरुचिः
स्थिता सिद्धिर्वामे मतिरितरगा चामरकरा॥ १७॥

समन्तात् तस्यासन् प्रवरमुनिसिद्धासुरगणाः
प्रशंसन्तीत्यग्रे विविधनुतिभिः साञ्जलिपुटाः।
बिडौजाद्यैर्ब्रह्मादिभिरनुवृतो भक्तनिकरैः
गणक्रीडामोदप्रमुदविकटाद्यैः सहचरैः॥ १८॥

वशित्वाद्यष्टाष्टौ दशदिगखिलाल्लोलमनुवाक्
धृतिः पादुः खड्गोऽञ्जनरसबलाः सिद्धय इमाः।
सदा पृष्ठे तिष्ठन्त्यनिमिषदृशस्तन्मुखलयाः
गणेशं सेवन्तेऽप्यतिनिकटसूपायनकराः॥ १९॥

मृगाङ्कास्या रम्भाप्रभृतिगणिका यस्य पुरतः
सुसङ्गीतं कुर्वन्त्यपि कुतुकगन्धर्वसहिताः।
मुदः पारो नात्रेत्यनुपमपदे दोर्विगलिता
स्थिरं जातं चित्तं चरणमवलोक्यास्य विमलम्॥ २०॥

हरेणायं ध्यातस्त्रिपुरमथने चासुरवधे
गणेशः पार्वत्या बलिविजयकालेऽपि हरिणा।
विधात्रा संसृष्टावुरगपतिना क्षोणिधरणे
नरैः सिद्धौ मुक्तौ त्रिभुवनजये पुष्पधनुषा॥ २१॥

अयं सुप्रसादे सुर इव निजानन्दभुवने
महान् श्रीमानाद्यो लघुतरगृहे रङ्कसदृशः।
शिवद्वारे द्वाःस्थो नृप इव सदा भूपतिगृहे
स्थितो भूत्वोमाङ्के शिशुगणपतिर्लालनपरः॥ २२॥

अमुष्मिन् सन्तुष्टे गजवदन एवापि विबुधे
ततस्ते सन्तुष्टास्त्रिभुवनगताः स्युर्बुधगणाः।
दयालुर्हेरम्बो नच भवति यस्मिंश्च पुरुषे
वृथा सर्वं तस्य प्रजननमतः सान्द्रतमसि॥ २३॥

वरेण्यो भ्रूशुण्डिर्भृगुगुरुकुजा मुद्गलमुखाः
ह्यपारास्तद्भक्ता जपहवनपूजास्तुतिपराः।
गणेशोऽयं भक्तप्रिय इति च सर्वत्र गदितम्,
विभक्तिर्यत्रास्ते स्वयमपि सदा तिष्ठति गणः॥ २४॥

मृदः काचिद्धातोश्छदविलिखिता वापि दृषदः
स्मृता व्याजान्मूर्तिः पथि यदि बहिर्येन सहसा।
अशुद्धोऽद्धो द्रष्टा प्रवदति तदाह्वा गणपतेः
श्रुता शुद्धो मर्त्यो भवति दुरिताद्विस्मय इति॥ २५॥

बहिर्द्वारस्योर्ध्वं गजवदनवर्ष्मेन्धनमयं
प्रशस्तं वा कृत्वा विविधकुशलैस्तत्र निहितम्।

प्रभावात् तन्मूर्त्या भवति सदनं मङ्गलमयं
विलोक्यानन्दस्तां भवति जगतो विस्मय इति ॥ २६ ॥

सिते भाद्रे मासे प्रतिशरदि मध्याह्नसमये
मृदो मूर्तिं कृत्वा गणपतितिथौ ढुण्ढिसदृशीम् ।
समर्चत्युत्साहः प्रभवति महान् सर्वसदने
विलोक्यानन्दस्तां प्रभवति नृणां विस्मय इति ॥ २७ ॥

तथा ह्येकः श्लोको वरयति महिम्नो गणपतेः,
कथं स श्लोकेऽस्मिन् स्तुत इति भवेत् सम्प्रपठिते ।
स्मृतं नामास्यैकं सकृदिदमनन्ताह्वयसमं
यतो यस्यैकस्य स्तवनसदृशं नान्यदपरम् ॥ २८ ॥

गजवदन विभो यद्वर्णितं वैभवं ते
त्विह जनुषि ममेत्थं चारु तद्दर्शयाशु ।
त्वमसि च करुणायाः सागरः कृत्स्नदाता-
प्यति तव भृतकोऽहं सर्वदा चिन्तकोऽस्मि ॥ २९ ॥

सुस्तोत्रं प्रपठतु नित्यमेतदेव स्वानन्दं प्रति गमनेऽप्ययं सुमार्गः ।
सञ्चिन्त्यं स्वमनसि तत्पदारविन्दं स्थाप्याग्रे स्तवनफलं नतीः करिष्ये
गणेशदेवस्य महत्त्वमेतद् यः श्रावयेद्वापि पठेच्च तस्य ॥
क्लेशा लयं यान्ति लभेत शीघ्रं स्त्रीपुत्रविद्यार्थगृहं च मुक्तिम् ॥ ३१ ॥

ஶ்ரீகணேச மஹிம்நஸ் ஸ்தோத்திரம்

ஶ்ரீபுஷ்பதந்தர் அருளிச்செய்தது

அநிர்வாச்யம் ரூபம் ஸ்தவநநிகரோ யத்ர கலித:,
ததா வக்ஷ்யே ஸ்தோத்ரம் ப்ரதமபுருஷஸ்யாத்ர மஹத: ।
யதோ ஜாதம் விஶ்வம் ஸ்திதமபி ஸதா யத்ர விலய:
ஸ கீத்ருக் கீர்வாணா: ஸுநிகமநுத: ஶ்ரீகணபதி: ॥ 1

கணேஶம் காணேஶா:, ஶிவமிதி ச ஶைவாஶ்ச விபுதா:
ரவிம் ஸௌரா விஷ்ணும் ப்ரதமபுருஷம் விஷ்ணுபஜகா: ।

வதந்த்யேகம் ஶாக்தா ஜகதுபயமூலாம் பரசிவாம்
ந ஜாநே கிம் தஸ்மை நம இதி பரம் ப்ரஹ்ம ஸகலம் ॥ 2

ததேஶம் யோகஜ்ஞா கணபதிமிமம் கர்ம நிகிலம்
ஸமீமாம்ஸா வேதாந்திந இதி பரம் ப்ரஹ்ம ஸகலம் ।
அஜாம் ஸாங்க்க்யோ ப்ரூதே ஸகலகுணரூபாம் ச ஸததம்
ப்ரகர்தாரம் ந்யாயஸ் த்வத ஜகதி பௌத்தா தியமிதி ॥ 3

கதம் ஜ்ஞேயோ புத்தே: பரதர இயம் பாஹ்யஸரணி:
யதா தீர் யஸ்ய ஸ்யாத் ஸ ச ததநுரூபோ கணபதி: ।
மஹத் க்ருத்யம் தஸ்ய ஸ்வயமபி மஹாந் ஸூக்ஷ்மமணுவத்
த்வநிர் ஜ்யோதிர் பிந்துர் ககநஸத்ருஶ: கிஞ்ச ஸதஸத் ॥ 4

அநேகாஸ்யோऽபாராக்ஷிகரசரணோऽநந்தஹ்ருதய:
ததா நாநாரூபோ விவிதவதந: ஶ்ரீகணபதி: ।
அநந்தாஹ்வ: ஶக்த்யா விவிதகுணகர்மைகஸமயே
த்வஸங்க்யாதாநந்தாபிமத பலதோऽநேகவிஷயே ॥ 5

ந யஸ்யாந்தோ மத்யோ ந ச பவதி சாதிஸ் ஸுமஹதாம்
அலிப்த: க்ருத்வேத்தம் ஸகலமபி கம்வத் ஸ ச ப்ருதக் ।
ஸ்ம்ருதஸ் ஸம்ஸ்மர்த்ரூணாம் ஸகலஹ்ருதயஸ்த: ப்ரியகர:
நமஸ் தஸ்மை தேவாய ஸகலஸுர வந்த்யாய மஹதே ॥ 6

கணேஶாத்யம் பீஜம் தஹநவநிதாபல்லவயுதம்,
மநுஶ் சைகார்ணோऽயம் ப்ரணவஸஹிதோऽபீஷ்டபலத:
ஸபிந்துஶ் சாங்காத்யா கணகரிஷி சந்தோऽஸ்ய ச நிச்ருத்
ஸ தேவ: ப்ராக்பீஜம் விபதபி ச சக்திர் ஜபக்ருதாம் ॥ 7

ககாரோ ஹேரம்ப: ஸகுண இதி பும் நிர்குணமயோ
த்விதாப்யேகோ ஜாத: ப்ரக்ருதிபுருஷோ ப்ரம்ஹ ஹி கண: ।
ஸ சேஶஶ்சோத்பத்தி ஸ்திதி லயகரோऽயம் ப்ரதமகோ
யதோ பூதம் பவ்யம் பவதி பதிரீஶோ கணபதி: ॥ 8

ககார: கண்டோர்த்த்வம் கஜமுகஸமோ மர்த்யஸத்ருஶோ
ணகார: கண்டாதோ ஜடரஸத்ருஶாகார இதி ச ।
அதோபாக: கட்யாம் சரண இதி ஹீஶோஸ்ய ச தநு:
விடாதீத்தம் நாம த்ரிபுவநஸமம் பூர்புவஸ்ஸுவ: ॥ 9

கணேஶேதி த்ர்யர்ணாத்மகமபி வரம் நாம ஸுகதம்
ஸக்ருத் ப்ரோச்சைருச்சாரிதமிதி ந்ருபி: பாவநகரம் ।

ஃணேசஸ்யைகஸ்ய ப்ரதிஜபகரஸ்யாஸ்ய ஸுக்ருதம்
ந விஜ்ஞாதோ நாம்ந: ஸகலமஹிமா கீத்ருஶவித:॥ 10

கணேஶேத்யாஹ்வாம் ய: ப்ரவததி முஹுஸ் தஸ்ய புரத:
ப்ரபஶ்யம்ஸ் தத்வக்த்ரம் ஸ்வயமபி கணஸ் திஷ்டதி ததா।
ஸ்வரூபஸ்ய ஜ்ஞாநம் த்வமுக இதி நாம்நாஸ்ய பவதி
ப்ரபோத: ஸுப்தஸ்ய த்வகிலமிஹ ஸாமர்த்யமமுநா॥ 11

கணேஶோ விஶ்வஸ்மிந் ஸ்த்தித இஹ ச விஶ்வம் கணபதௌ
கணேஶோ யத்ராஸ்தே த்ருதிமதிரமைஶ்வர்யமகிலம்।
ஸமுக்தம் நாமைகம் கணபதிபதம் மங்களமயம்
ததேகாஸ்யே த்ருஷ்டே ஸகலவிபுதாஸ்யேக்ஷணஸமம்।12

பஹுக்லேஶைர் வ்யாப்த: ஸ்ம்ருத உத கணேஶஶ்ச ஹ்ருதயே
க்ஷணாத் க்லேஶாந் முக்தோ பவதி ஸஹஸா த்வப்ப்ரசயவத்।
வநே வித்யாரம்பே யுதி ரிபுபயே குத்ர கமநே
ப்ரவேசே ப்ராணாந்தே கணபதிபதம் சாசு விசதி॥ 13

கணாத்த்யக்ஷோ ஜ்யேஷ்ட்ட: கபில அபரோ மங்கலநிதி:
தயாலுர் ஹேரம்போ வரத இதி சிந்தாமணிரஜ:।
வராநீசோ டுண்டிர் கஜவதநநாமா சிவஸுதோ
மயூரேசோ கௌரீதநய இதி நாமாநி படதி॥ 14

மஹேசோऽயம் விஷ்ணு: ஸகவிரவிரிந்து: கமலஜ:
க்ஷிதிஸ் தோயம் வஹ்நி: ச்வஸந இதி கம் த்வத்ரிருததி:।
குஜஸ் தார: சக்ரோ குருருடுபுதோऽகுச்ச தநதோ
யம: பாசீ காவ்ய: சநிரகிலரூபோ கணபதி:॥ 15

முகம் வந்ஹி: பாதௌ ஹரிரபி விதாதா ப்ரஜநநம்
ரவிர் நேத்ரே சந்த்ரோ ஹ்ருதயமபி காமோஸ்ய மதந:।
கரௌ சக்ர: கட்யாமவநிருதரம் பாதி தசநம்
கணேசஸ்யாஸந் வை க்ரதுமய வபுச்சைவ ஸகலம்॥ 16

அநர்க்யாலங்காரைரருணவஸநைர் பூஷிததநு:
கரீந்த்ராஸ்ய: ஸிம்ஹாநமுபகதோ பாதி புதராட்।
ஸ்மிதாஸ்யஸ்தந்மத்யேऽப்யுதித ரவிபிம்போபமருசி:
ஸ்திதா ஸித்திர் வாமே மதிரிதரகா சாமரகரா॥ 17

ஸமந்தாத் தஸ்யாஸந் ப்ரவரமுநிஸித்தாஸுரகணா:
ப்ரஶம்ஸந்தீத்யக்ரே விவிதநுதிபி: ஸாஞ்ஜலிபுடா:।

பிடௌஜாத்யைர் ப்ரஹ்மாதிபிரநுவ்ருதோ பக்தநிகரை:
கணக்ரீடாமோதப்ரமுதவிகடாத்யை: ஸஹசரை: ॥ 18

வஶித்வாத்யஷ்டாஷ்டௌ தஶ திககிலால் லோலமநுவாக்
த்ருதி: பாதூ: கட்கோஞ்ஜநரஸபலா: ஸித்தய இமா: ।
ஸதா ப்ருஷ்ட்டே திஷ்டந்த்யநிமிஷத்ருஶஸ் தந்முகலயா:,
கணேஶம் ஸேவந்தேऽப்யதிநிகடஸூபாயநகரா: ॥ 19

ம்ருகாங்காஸ்யா ரம்பாப்ரப்ருதிகணிகா யஸ்ய புரத:
ஸுஸங்கீதம் குர்வந்த்யபி குதுக கந்தர்வ ஸஹிதா: ।
முத: பாரோ நாத்ரேத்யநுபமபதே தோர்விகலிதா
ஸ்திரம் ஜாதம் சித்தம் சரணமவலோக்யாஸ்ய விமலம் ॥ 20

ஹரேணாயம் த்யாதஸ் த்ரிபுரமதநே சாஸுரவதே
கணேஶ: பார்வத்யா பலிவிஜயகாலேऽபி ஹரிணா ।
விதாத்ரா ஸம்ஸ்ருஷ்டாவுரகபதிநா க்ஷோணிதரணே
நரை: ஸித்தௌ முக்தௌ த்ரிபுவநஜயே புஷ்பதநுஷா ॥ 21

அயம் ஸுப்ராஸாதே ஸுர இவ நிஜாநந்தபுவநே.
மஹாந் ஸ்ரீமாநாத்யோ லகுதரக்ருஹே ரங்கஸத்ருஶ: ।
ஶிவத்வாரே த்வா:ஸ்த்தோ ந்ருப இவ ஸதா பூபதிக்ருஹே
ஸ்திதோ பூத்வோமாங்கே ஶிஶுகணபதிர் லாலநபர: ॥ 22

அமுஷ்மிந் ஸந்துஷ்டே கஜவதந ஏவாபி விபுதே
ததஸ் தே ஸந்துஷ்டாஸ் த்ரிபுவநகதா: ஸ்யுர் புதகணா: ।
தயாலுர் ஹேரம்போ நச பவதி யஸ்மிம்ஶ்ச புருஷே
வ்ருதா ஸர்வம் தஸ்ய ப்ரஜநநமத: ஸாந்த்ரதமஸி ॥ 23

வரேண்யோ ப்ப்ருஶுண்டி. ப்ருகு குரு குஜா முத்கலமுகா:
ஹ்யபாராஸ் தத்பக்தா ஜப ஹவந பூஜா ஸ்துதிபரா: ।
கணேஶோயம் பக்தப்ரிய இதி ச ஸர்வத்ர கதிதம்,
விபக்திர் யத்ராஸ்தே ஸ்வயமபி ஸதா திஷ்டதி கண: ॥ 24

ம்ருத: காசித் தாதோஶ் ச்சதவிலிகிதர் வாபி த்ருஷத:
ஸ்ம்ருதா வ்யாஜாந் மூர்த்தி: பதி யதி பஹிர் யேந ஸஹஸா ।
அஶுத்தோऽத்தா த்ரஷ்டா ப்ரவததி ததாஹ்வா கணபதே:
ஶ்ருதா ஶுத்தோ மர்த்யே பவதி துரிதாத் விஸ்மய இதி ॥ 25

பஹிர்த்வாரஸ்யோர்த்வம் கஜவதநவர்ஷ்மேந்த்தநமயம்
ப்ரஶஸ்தம் வா க்ருத்வா விவிதகுஶலைஸ் தத்ர நிஹிதம் ।

ப்ரபாவாத் தந்மூர்த்யா பவதி ஸதநம் மங்கலமயம்
விலோக்யாநந்தஸ் தாம் பவதி ஜகதோ விஸ்மய இதி ॥ 26

ஸிதே பாத்ரே மாஸே ப்ரதிபரதி மத்யாந்ஹஸமயே,
ம்ருதோ மூர்த்திம் க்ருத்வா கணபதிதிதௌ டுண்டிஸத்ருசீம்।
ஸமர்ச்சயுத்ஸாஹ: ப்ரபவதி மஹாந் ஸர்வஸதநே
விலோக்யாநந்தஸ் தாம் ப்ரபவதி ந்ருணாம் விஸ்மய இதி ॥ 27

ததா ஹ்யேக: ச்லோகா வரயதி மஹிம்நோ கணபதே:
கதம் ஸ ச்லோகேஸ்மிந் ஸ்துத இதி பவேத் ஸம்ப்ரபடிதே ।
ஸ்ம்ருதம் நாமாஸ்யைகம் ஸக்ருதிதமநந்தாஹ்வயஸமம்
யதோ யஸ்யைகஸ்ய ஸ்தவநஸத்ருசம் நாந்யதபரம் ॥ 28

கஜவதந விபோ யத் வர்ணிதம் வைபவம் தே
த்விஹ ஜநுஷி மமேத்தம் சாரு தத் தர்சயாசு ।
த்வமஸி ச கருணாயா: ஸாகர: க்ருத்ஸ்நதாதா-
ப்யதி தவ ப்ருதகோऽஹம் ஸர்வதா சிந்தகோऽஸ்மி ॥ 29

ஸுஸ்தோத்ரம் ப்ரபடது நித்யமேததேவ
ஸ்வாநந்தம் ப்ரதி கமநேऽப்யயம் ஸுமார்க்க: ।
ஸஞ்சிந்த்யம் ஸ்வமநஸி தத்பதாரவிந்தம்
ஸ்தாப்யாக்ரே ஸ்தவநபலம் நதீ: கரிஷ்யே ॥ 30

கணேசதேவஸ்ய மஹத்வமேதத்
ய: ச்ராவயேத் வாபி படேச்ச தஸ்ய ।
க்லேசா லயம் யாந்தி, லபேத சீக்ரம்
ஸ்த்ரீ புத்ர வித்யார்த்த க்ருஹம் ச முக்திம் ॥ 31

எவரது வடிவம் உருவகப்படுத்த முடியாததோ, துதிப்பதும் வலிவின்றி தளருமோ, எவரால் இந்த உலகம் உண்டாகிறதோ எவரால் காப்பாற்றப்பட்டு, ஒடுக்கிக் கொள்ளப்படுகிறதோ, எவர் முதல் புருஷராக முனிவர் கூட்டங்களால் போற்றப்பெறுகிறரோ, அந்த மகாகணபதியின் ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன். (1)

காணபத்யர்கள் கணபதி எனவும் சைவர்கள் சிவன் எனவும் ஸௌரர்கள் சூரியனெனவும் வைஷ்ணவர்கள் விஷ்ணு எனவும், சாக்தர்கள் உலகத்தோற்றத்தின் மூலகாரணமான அம்பிகை எனவும் சொல்கிறுர்கள். நான் அறியேன் எதுபரம்பொருள் என. எல்லாமும் பரம்பொருளே. (2)

யோகமதத்தைச் சேர்ந்தவர் ஈச்வரன் எனவும், மீமாம்ஸகர்கள் எல்லா விதமான கர்மங்கள் எனவும் வேதாந்திகள் பரப்ரம்ஹம் எனவும் ஸாங்கியர்கள் முக்குணங்களாலான ப்ரக்ருதி என்றும், நியாய மதஸ்தர்கள் உலகத்தைப்படைப்பவர் என்றும், பௌத்தர்கள் விஜ்ஞானம் என்றும் இந்தக் கணபதியையே சொல்கின்றனர். (3)

அறிவிற்கு எட்டாத இவரை எப்படி அறியமுடியும்? முன்கூறிய முறைகள் வெளிப்பொருளைக் காண உதவுபவை. எவர் எவர் எப்படிப் புரிந்து கொள்வரோ அப்படி கணபதிதோன்றுகிறார். அவரது செயல் முறை மிகப்பெரிது. அவரும் மிகப்பெரியவர். அணுபோல் மிகநுண்ணியவர், ஒலிவடிவினர், ஒளிவடிவினவர், பிந்துவானவர், ஆகாயம் போன்றவர். ஸத்தான பொருள். அஸத்தான பொருள் எல்லாம் அவரே. (4)

பல விதமான, எண்ணற்ற வாய் கண் கை கால் இருதயம் கொண்டவராக பல உருவங்கள் பல முகங்கள் பலபெயர்கள் கொண்ட விச்வரூபியாக இந்தக் கணபதியே விளங்குகிறார். பலருக்கும் அவரவர்களின் பலவாறான உபாஸனைக்கு ஏற்றவாறு, தன் சக்தியால் எண்ணற்ற விரும்பிய கர்மபலனைக் கொடுப்பவராக இவர் விளங்குகிறார். (5)

எவர் முடிவும் நடுவும் அற்றவரோ, பல பெரும் பொருள்களுக்கும் எவர் ஆதியோ, ஒன்றிலும் ஒட்டாமல் ஆகாயம் போல் நின்று எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கி தான் அவற்றிலிருந்தும் தனித்திருப்பவரோ, தன்னை நினைப்பவர்களின் இதயத்தில் அமர்ந்து நினைத்ததும் விரும்பியதைத் தருகிறவரோ, எல்லாராலும் வணங்கத் தக்கவரோ அந்தப்பெருந் தேவருக்கு வணக்கம் (6)

ஜபம் செய்பவருக்கு, கம் என்ற ஏகாக்ஷரமந்திரம் ''ஓங்காரம்'' ஸ்வாஹா'' இணைந்தது गां गीं गूं *என்றவாறு கரநியாஸமும் அங்கநியாஸமும். கணகர் ருஷி நிச்ருத் சந்தஸ் கணபதி தேவதை, கம் பீஜம், ஸ்வாஹா சக்தி:. இது விரும்பியதைத் தரும். (7)*

ஸகுணமாகப் பரமாத்மாவைச் சொன்னால், 'க'வை மந்திரமாகக் கொண்ட ஹேரம்பராக ஆனுகை அவர் ஆகிறார். நிர்க்குணர் எனக் கொண்டால், கணபதியாகிய ப்ரஹ்மம் ஒன்றே, பிரக்ருதி-புருஷன் என்று இரண்டு பிரிவாக இந்தக் கணபதி ஆனார். ஆக்குதல் காத்தல் அழித்தல் ஆகியவற்றைச் செய்கிறவராக, எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வராக, முக்காலத்தையும் தம்மிடமே கொண்டவராக, ஈசனுக விளங்குகிறார். (8)

'க' என்னும் அக்ஷரம் கழுத்துக்கு மேல் யானைமுகத்திற்கு ஒப்பானது. கழுத்தின் கீழே 'ண' என்ற அக்ஷரம் வயிற்றுக்கு ஒப்பான அமைப்புள்ள மனித உருவை ஒத்தது. இடுப்புக்குக் கீழே பாதம் வரையில் ஈச என்ற எழுத்துக்கள். இப்படி கணேச என்ற உருவம் பூ: புவ: ஸுவ: என்ற மூவுலகிற்கு ஒப்பாகவும் விளங்குகின்றது. (9)

'கணேச' என்ற மூன்று எழுத்தைக் கொண்ட பெயரே, மேலானது; ஸுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. மாந்தர் இதை ஒரு தடவை உரக்க உச்சரித்தாலும், தூய்மை தரும். 'கணேச' என்ற நாமத்தின் ஜபத்தைப் பண்ணுகிற பக்தர்களின் புண்ணியம் அளவிட முடியாதது. அவரது முழுப்பெருமையும் எத்தகையது? என்பதை எவர் அறிவார்? (10)

'கணேச' என்ற பெயரை அவர் முன்னிலையில் அவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, அடிக்கடி சொல்பவன் கணபதியாகவே ஆகிவிடுகிறான். இந்தப் பெயரைச் சொல்வதால் 'ஸ்வரூபஞானம்' என்ற ஆத்மஞானம் உண்டாகி ஸுஷுப்தியில் அநுபவித்த ஆத்மானந்தத்தை எப்பொழுதும் உணர்ந்து, பரமஞானியாக விளங்குவான். இது அனைத்தும் நாம மஹிமை. (11)

இந்த உலகத்தினுள் கணபதி இருக்கிறார்; கணபதியினிடத்தில் இந்த உலகம் அடங்கினது. எங்கே கணபதி இருக்கிறாரோ அங்கே தைரியம், புத்தி, நிறைந்த செல்வம் ஆகியவை உள்ளன. மங்களமான கணபதி என்ற பெயரைச் சொல்பவன் வீடுபெறுகிறான், யானைமுகனைக் காண்பவன் எல்லாத் தேவர்களின் முகத்தையும் காண்பவனுகிறான். (12)

பல வகையான துயரங்களை அடைந்த ஒருவன் கணேசரை இதயத்தில் நினைத்தால், அடுத்தநொடியே, மேகக் கூட்டம் போல் துக்கம் கலைந்து மறைகிறது. காட்டில் வழி நடக்கும்போதும், வித்தியாரம்பத்திலும், யுத்தத்திலும், சத்துருபயம் ஏற்படும் சமயத்திலும், பிரயாண காலத்திலும், புதிய இடத்தில் புகும்போதும், உயிருக்கு ஆபத்தான சமயத்திலும் கணநாயகனை நினைப்பவனுக்கு உடனே எல்லாத் துயரமும் அறவே நீங்கும். முடிவில் அவன் கணபதியின் ஸ்தானத்தை அடைகிறான். (13)

கணாத்யக்ஷர், ஜ்யேஷ்டர், கபிலர், மங்களநிதி, தயாளு, ஹேரம்பர், வரதர், சிந்தாமணி, அஜர், வராநீசர், (வரேசர்) டுண்டி, கஜவதனர், சிவஸுதர், மயூரேசர், கௌரீதனயர் என்ற பெயர்களைப் பக்தன் ஓயாமல் ஓதுகிறான். (14)

இந்தக் கணபதியே சிவபெருமான், திருமால், சூரியன் சந்திரன், நான்முகன், பூமி, நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம், மலை, கடல், அங்காரகன், நட்சத்திரம், இந்திரன், குரு, புதன், ராகு-கேது, குபேரன், யமன், வருணன் சுக்ரன் சனி ஆகிய எல்லா மாகவும் இருக்கிறார். (15)

நெருப்பு இவரது முகம், விஷ்ணு இவர் திருவடிகள். பிரமன் ஜனனக்கருவி. சூரியனும் சந்திரனும் இவர் கண்கள். காமனுன மன்மதன் இவரது ஹ்ருதயம். இந்திரன் கைகள். பூமி வயிறு. வேள்வி கணபதியின் முழு உருவம். (16)

மதிப்பு மிக்க அணிகலன்களும் செந்நிற ஆடைகளும் உடலை அலங்கரிக்க, சிம்மாஸனத்தில் அமர்ந்து அறிவாளிகளுக்கு அரசரான யானை முகத்தோன் உதித்த சூரியனின் ஒளிக்கொப்பான செவ்வொளியுடன், சாமரம் ஏந்தி இடதுபுறத்தில் ஸித்திதேவியும் வலதுபுறத்தில் புத்தி தேவியும் அமர்ந்திருக்க புன்சிரிப்புடன் விளங்குகிறார். (17)

சுற்றிலும் சிறந்த முனிவரும் சித்தரும் அசுரரும் இறைவனின்முன் கைகூப்பியவராக நின்று, பலஸ்தோத்திரங்களைக் கொண்டு துதிக்கின்றனர். இந்திரன் பிரும்மா முதலிய அடியார்களாலும் கணக்ரீடர், ஆமோதர், பிரமோதர், விகடர் முதலிய துணைவர்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளார். (18)

வசித்வம் முதலிய எட்டு, ப்ரக்ருதி ஸித்தி 8,10 திக்கிலும் செல்லுதல், மந்திர ஸித்தி, வாக்ஸித்தி, தரணஸித்தி, பாதுகாஸித்தி, கட்கஸித்தி, அஞ்ஜனஸித்தி ரஸஸித்தி பலஸித்தி என்று பல ஸித்திகளைத் தருகிற தேவதாசக்திகள் எப்போதும் பின்புறத்தில் இமை கொட்டாமல், கணேசரின் முகத்தையே பார்த்து மிக அருகில் காணிக்கைப் பொருள்களைக் கையில் ஏந்தி நின்று கணேசரை வழிபடுகிறார்கள். (19)

எவருக்குமுன் கலையார்வமுள்ள கந்தர்வர்களுடன் சந்திரனைப்போன்ற அழகிய முகமுள்ள ரம்பை முதலிய நடனமாதர்கள் அழகாகப்பாடுகின்றனரோ, எந்த ஈடிணையற்ற கணேசரின்ஸந் நிதியில் ஆனந்தத்திற்கு எல்லையே (கரையே) இல்லையோ, அகந்தை குலைகிறதோ, அவருடைய தூயதிருவடிகளைக் கண்டு சித்தம் சஞ்சலமின்றி நிலைத்துள்ளது. (20)

பரமசிவன் திரிபுஸம்ஹாரம் செய்த சமயத்திலும் பார்வதிதேவி, பண்டன் முதலிய அரக்கர்களை அழித்த பொழுதும் வாமனாவதாரம் செய்த திருமால் மகாபலியை வென்றபோதும் பிரும்மா உலகைப் படைத்தபொழுதும், ஆதிசேஷன் இந்த உலகைத் தாங்கும் பொழுதும், மாந்தர் தாங்கள் வேண்டியவற்றை அடைவதற்கும் வீடுபெறவும், மலரம்பு கொண்ட காமன் மூவுலகை வெற்றி காணவும் கணபதியே தியானம் செய்யப்பட்டார். (21)

பெருமைமிக்க ஆதிதேவரான இந்த கணபதி தன் இருப்பிடமான ஸ்வாநந்தபுவனத்தில் அழகிய திருமாளிகையில் தேவர் போலும். எளியவர் வீட்டில் ஆண்டி போலும் சிவாலய வாயிலில் வாயிற்காப்போன் போலும், அரசர் அரண்மனையில் அரசர் போலவும், உமாதேவியின் மடியில் கொஞ்சுதலை எதிர்பார்க்கிற சிசு (பாலகணேசர்) போலவும் உள்ளார். (22)

யானை முகத்தவரான இந்தக் கணபதி தேவர் மகிழ்ந்தால் மூவுலகிலுள்ள தேவர்களும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். இந்த ஹேரம்பர் எவனிடத்தில் பரிவுடன் இல்லையோ அவனுடைய பிறவி பயனற்றதாகிறது. (23)

வரேண்யர், ப்ருசுண்டி முனிவர், சுக்ரன், குரு, குஜன் மற்றும் முத்கலர் முதலிய பல முனிவர்களும் இந்தக் கணபதியிடம் பக்தி செலுத்தி ஜபம் பூஜை ஹோமம் துதி ஆகியவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர். பக்தர்களின் அன்பு கொண்டவர் கணபதி என்று எல்லா இடங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறது. சிறந்த பக்தியுள்ள இடத்தில் கணபதி இருக்கிறார். *(24)*

மண்ணாலோ உலோகத்தாலோ உருவம் அமைத்தும், இலைப்பட்டைகளில் எழுதியும், கல்லில் செதுக்கியும் உள்ள கணபதியின் வடிவத்தை, வழியில் திடீரென நினைத்தவனும் கண்டவனும், அவரது பெயரைக் கேட்டவனும் தூய்மையற்றிருந்தாலும் தூய்மை பெறுகிறான். பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். இது விந்தையே. *(25)*

வாசலின் மேற்புரத்தில், மரத்தாலான கணபதியின் உருவம் நல்ல முறையில் செய்து அதற்கான முறையறிந்து பெரியோர்களால் நன்கு ப்ரதிஷ்டை செய்தால் அந்த மூர்த்தியின் ப்ரபாவத்தல் அந்த வீடு மங்களம் நிறைந்ததாக விளங்கும். அந்த வீட்டைப் பார்க்கும் உலகமுங்கூட மகிழ்ச்சியடையும். இதுவும் விந்தையே. *(26)*

சரத்ருதுவில் பாத்ரபத மாதம் சுக்லபக்ஷத்தில் கணபதியின் திதியான சதுர்த்தியில், நண்பகல் வேளையில் மண்ணால் டுண்டி கணபதியின் உருவத்தைச் செய்து பூஜிப்பதால் எல்லா வீடுகளிலும் உத்ஸாஹம் கணப்படுகிறது. இதைக் கண்ணுறும் ஜனங்கள் ஆனந்தம் அடைகிறார்கள். இதுவும் விந்தையே. *(27)*

ஆக கணபதி மஹிம்ன ஸ்தோத்ரத்தில் ஒவ்வொரு சுலோகமும் உயர்ந்ததே. இந்த சுலோகத்தில் அவர் எவ்வாறு துதிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதைப் படித்ததும் உணரலாம். ஒரு நாமத்தை ஒரு தடவை நினைத்தாலும் பல நாமங்களைச் சொன்ன பலன் கிட்டும். இந்தத் துதிக்கு ஈடாக வேறு துதி இல்லை. *(28)*

எங்கும் நிறைந்த யானை முகத்தோனே! இப்பிறவியில் உன் வைபவம் என்னால் வர்ணிக்கப்பெற்றது. அழகான இத்தகைய உமது உருவத்தை எனக்குக் காட்டுவீர். நீர் கருணைக்கடல், எல்லாவற்றையும் அளவின்றி கொடுப்பவர். உம் வேலைக்காரன் நான்; எப்போதும் உம்மையே நினைப்பவன். *(29)*

மிகவும் அழகிய இந்தத் துதியை நித்தியமும் படிக்க வேண்டும். ஸ்வாநந்த புவனத்தை அடைய இதுவே சிறந்த வழி. மனத்தில் கணேசரின் திருவடித் தாமரைகள் நன்கு நிலைக்கத் தக்கவை. முதலில் துதியின் பயனை முன்னிட்டு யானை முகத்தோனை வணங்குகிறேன். (30)

கணேசதேவருடைய இந்த மகிமையை எவன் படிக்கிறானோ, கேட்கும்படி செய்கிறானோ, அவனுடைய துயரங்கள் யாவும் மறைந்துவிடும். மனைவி, மகப்பேறு, படிப்பு, செல்வம், உறைவிடம், முக்தி ஆகிய எல்லாவற்றையும் அவன் விரைவில் பெற்று மகிழ்வான். (31)

॥ श्रीगणाधिपपञ्चरत्नम् ॥

सरागिलोकदुर्लभं विरागिलोकपूजितं
सुरासुरैर्नमस्कृतं जरापमृत्युनाशकम् ।
गिरा गुरुं श्रिया हरिं जयन्ति यत्पदार्चका
नमामि तं गणाधिपं कृपापयःपयोनिधिम् ॥ १ ॥

गिरीन्द्रजामुखाम्बुजप्रमोददानभास्करं
करीन्द्रवक्त्रमानताघसङ्घवारणोद्यतम् ।
सरीसृपेशबद्धकुक्षिमाश्रयामि संततं
शरीरकान्तिनिर्जिताब्जबन्धु बालसंततिम् ॥ २ ॥

शुकादिमौनिवन्दितं गकारवाच्यमक्षरं
प्रकाममिष्टदायिनं सकामनम्रपङ्क्तये ।
चकासतं चतुर्भुजैर्विकासिपद्मपूजितं
प्रकाशितात्मतत्त्वकं नमाम्यहं गणाधिपम् ॥ ३ ॥

नराधिपत्वदायकं स्वरादिलोकनायकं
ज्वरादिरोगवारकं निराकृतासुरव्रजम् ।
कराम्बुजोल्लसत्सृणिं विकारशून्यमानसैः
हृदा सदा विभावितं मुदा नमामि विघ्नपम् ॥ ४ ॥

श्रमापनोदनक्षमं समाहितान्तरात्मनां
सुमादिभिः सदार्चितं क्षमानिधिं गणाधिपम्।
रमाधवादिपूजितं यमान्तकात्मसंभवं
शमादिषङ्गुणप्रदं नमाम्यहं विभूतये॥ ५ ॥

गणाधिपस्य पञ्चकं नृणामभीष्टदायकं
प्रणामपूर्वकं जनाः पठन्ति ये मुदा युताः।
भवन्ति ते विदां पुरः प्रगीतवैभवा जवात्
चिरायुषोऽधिकश्रियः सुसूनवो न संशयः॥ ६ ॥

ஸ்ரீ கணாதிபபஞ்சரத்னம்

ஸராகிலோகதுர்லபம் விராகிலோகபூஜிதம்
ஸுராஸுரைர் நமஸ்க்ருதம் ஜராபம்ருத்யுநாஶகம்।
கிராகுரும் ஶ்ரியா ஹரிம் ஜயந்தி யத்பதார்சகா:
நமாமிதம் கணாதிபம் க்ருபாபய:பயோநிதிம்॥ 1

கிரீந்த்ரஜாமுகாம்புஜப்ரமோததாநபாஸ்கரம்
கரீந்த்ரவக்த்ரமாநதாகஸங்க்கவாரணோத்யதம்।
ஸரீஸ்ருபேஶ பத்த்தகுக்ஷிமாஶ்ரயாமி ஸந்ததம்
ஶரீரகாந்தி நிர்ஜிதாப்ஜபந்த்து பாலஸந்ததிம் 2

ஶுகாதி மௌநிவந்திதம் ககாரவாச்ய மக்ஷரம்
ப்ரகாமமிஷ்டதாயிநம் ஸகாமநம்ரபங்க்தயே।
சகாஸதம் சதுர்புஜைர் விகாஸிபத்மபூஜிதம்
ப்ரகாஶிதாத்ம தத்வகம் நமாம்யஹம் கணாதிபம்॥ 3

நராதிபத்ய தாயகம் ஸ்வராதிலோகநாயகம்
ஜ்வராதிரோக வாரகம் நிராக்ருதா ஸுரவ்ரஜம்।
கராம்புஜோல்லஸத்ஸ்ருணிம் விகாரஶூன்யமானஸை:
ஹ்ருதா ஸதாவிபாவிதம் முதா நமாமி விக்க்நபம் 4

ஶ்ரமாபநோதந க்ஷமம் ஸமாஹிதாந்தராத்மநாம்
ஸுமாதிபி: ஸதார்சிதம் க்ஷமாநிதிம் கணாதிபம்।
ரமாதவாதிபூஜிதம் யமாந்தகாத்மஸம்ப்பவம்
ஶமாதி ஷட்குணப்ரதம் நமாம்யஹம் விபூதயே 5

கணாதிபஸ்ய பஞ்சகம் ந்ருணாம பீஷ்டதாயகம்
ப்ரணாமபூர்வகம் ஜநா: படந்தியே முதாயுதா: ।
பவந்திதே விதாம்புர: ப்ரகீதவைபவா: ஜவாத்
சிராயுஷோதிகஸ்ரிய: ஸுஸூநவோ ந ஸம்ஸய: 6

பற்று மிக்கவருக்கு அரியவர், பற்றற்றவரால் வழிபடப் பெற்றவர், தேவர் அசுரர்களால் வணங்கப்பெற்றவர், மூப்பும் அகால மரணமுமகற்றுபவர், திருவடி தொழுபவரைப் பேச்சால் ப்ருஹஸ்பதியையும் செல்வத்தால் ஸ்ரீபதியையும் வெல்லச் செய்பவர், கருணைக்கடல், அந்த கணபதியை வணங்குகிறேன் (1)

மலைமகளின் முகத்தாமரை மலரச் செய்கிற சூர்யன், யானை முகத்தவர், வணங்கியவரின் பாபத்தை அகற்றுபவர், வயிற்றில் பாம்பரசனை இடுப்பணியாக அணிந்தவர், தன் ஒளியால் இளஞ்சூர்யர்களை மங்கச் செய்பவர், இவரைச் சார்ந்துளேன் (2)

சுகர் முதலான முனிவரால் வழிபடப் பெற்றவர் 'க' எனும் எழுத்தின் உட்பொருள், குறைவற்றவர், நான்கு கைகளுடன் விளங்குபவர், மலர்ந்த தாமரை மீதமர்ந்தவராக வழிபடப் பெறுபவர், ஆத்ம தத்துவத்தை உணரச் செய்பவர். இந்தக் கணபதியை வணங்குகிறேன்.

பேரரசை அருள்பவர், ஸ்வர்க்கம் முதலிய உலகங்களின் நாயகர், ஜ்வரம் முதலிய நோய் தீர்ப்பவர், அசுரக் கூட்டத்தை விரட்டியவர், தாமரை போன்ற கையில் துறட்டி ஏந்தியவர், கெட்ட எண்ணமற்ற மனத்தினரால் இதயத்தில் எப்போதும் போற்றப்படுபவர், இந்த விக்னேசுவரரை வணங்குகிறேன்.

ஸமாதியில் அமர்ந்தவர்களின் தளர்வு நீக்குபவர், பூ முதலியவற்றால் வழிபடப்பெறுபவர், பொறுமைக்கு இருப்பிடம், கணங்களின் தலைவர், நாராயணன் முதலியவரால் போற்றப்பெறுபவர், யமனின் எதிரியான சிவபெருமானின் புதல்வர், அடக்கம் முதலிய ஆறு குணங்களை யருள்பவர் இவரைச் சிறப்பு பெற வணங்குகிறேன் (5)

இந்த கணபதிக்கான ஐந்து சுலோகங்களும் படிக்க விரும்பியதைத் தருபவை. பெரும் புகழும் நீண்ட ஆயுளும் தருபவை. நற்சந்ததியும் பெறுவர் (6) (ஸ்ரீ ஸதாசிவாபிநவ நிருஸிம்ஹபாரதீ ஸ்வாமிகள். சிருங்கேரி)

॥ श्रीगणाधिपस्तुतिः ॥

(गोकर्णक्षेत्रे)

कुक्षिस्फुरन्नागभीत्या मूषिकः प्रपलायते।
इति मत्वा मयूरं किमारूढोऽसि गणाधिप॥ १ ॥

मत्कुक्षिसुस्थमखिलं जगदिति सर्वान्प्रबोधयितुम्।
बृहदुदरतां कृपाब्धे धत्से किं करिवरास्य त्वम्॥ २ ॥

त्वद्दर्शनकृतहासं चन्द्रमसं हन्तुमुद्युक्तम्।
त्वामनुनेतुं ताराः कुसुमव्याजेन सेवन्ते॥ ३ ॥

यच्चातुर्येणैव हि लोकानुद्धर्तुमम्बिकानाथः।
गोकर्णे स्थितिमकरोल्लोकहितं तं प्रणौमि विघ्नेशम्॥ ४ ॥

(श्रीमूवात्तुपुलाक्षेत्रे)

जननी मृगयतु मामित्याच्छायात्मस्वरूपमीशतनुः।
भासि गिरिजात्मज त्वं किं करिवरवदन मे ब्रूहि॥

(श्रीकालटिक्षेत्रे)

अश्वत्थोऽयं प्रपञ्चो न हि खलु सुखलेशोऽप्यत्र तस्माज्जिहास्यो
लोका इत्यादरेण प्रणतभयहरो वारणाग्र्यास्य एषः।
बोधायैव स्वयं किं वसति दृढतराश्वत्थमूले कृपालुः
नाहं जानामि यूयं वदत बुधवराः किं तथा वान्यथा वा॥

ஸ்ரீ கணாதிப ஸ்துதி:

(கோகர்ணத்திலுள்ள கணபதி குறித்து)

குக்ஷிஸ்ப்புரந்நாகபீத்யா மூஷிக: ப்ரபலாயதே
இதி மத்வா மயூரம் கிம் ஆருடோ^ஸி கணாதிப (1)

மத்குக்ஷிஸம்ஸ்த்தமகிலம் ஜகதிதி ஸர்வான் ப்ரபோதயிதும்
ப்ருஹதுதரதாம் க்ருபாப்த்தே தத்ஸே கிம் கரிவராஸ்ய த்வம் (2)

த்வத்த்ர்ஸந க்ருதஹாஸம் சந்த்ரமஸம் ஹந்துமுத்யுக்தம்
த்வாமநுநேதும் தாரா: குஸுமவ்யாஜேந ஸேவந்தே (3)

யச்சாதுர்யேணைவ ஹி லோகாநுத்தர்துமம்பிகாநாத:
கோகர்ணே ஸ்திதிமகரோத் லோகஹிதம் தம் ப்ரணௌமிவிக்நேஶம்

வயிற்றிலுள்ள பாம்பிடம் பயந்து எலி ஓடுகிறது என்றெண்ணி மயிலில் ஏறினீரோ (1) உலகமனைத்தும் வயிற்றினுள் உள்ளதை அறிவிக்கவே பெரும் வயிறு கொண்டீரோ! கருணைக்கடலே உம்மைக் கண்டு கேலி செய்த சந்திரனை அடிக்கமுற்பட்ட உம்மை சமாதானப்படுத்த (சந்திரனின் மனைவியரான) நட்சத்திரங்கள் பூவுருவில் வழிபடுகின்றனரோ? அம்பிகை மணாளன் உலகை முன்னேற்றுவதற்கு ஸ்ரீ கணபதியின் சாதுர்யம் தேவையெனக் கோகர்ணத்தில் குடி கொண்டுள்ளார். அந்த விக்னேசரை வணங்குகிறேன்.

(மூவாட்டுப் புழாவில்)

ஜநநீம்ருகயது மாமித்யாச்சாத்யாத்மஸ்வரூபமீஶதநு:
பாஸி கிரிஜாத்மஜ த்வம் கிம் கரிவரவதந மே ப்ரூஹி.

தாய் தன்னைத் தேடட்டும் எனத் தன்னை ஈசனின் வடிவில் மறைத்துக் கொண்டு விளங்குகிறீரோ! மலைமகளின் புதல்வரே! யானை முகத்தோனே! சொல்லும் (5)

(காலடி க்ஷேத்திரத்தில்)

அஶ்வத்ததோऽயம் ப்ரபஞ்சோ நஹி கலு ஸுகலேஶோऽப்யத்ர
தஸ்மாத் ஜிஹாஸ்யோ

லோகா இத்யாதரேண ப்ரணத பயஹரோ வாரணாக்ர்யாஸ்ய ஏஷ: ।
போதாயைவஸ்வயம் கிம் வஸதி த்ருடதரா ஶ்வத்தமூலே க்ருபாளு:
நாஹம் ஜாநாமி யூயம் வதத புதவரா: கிம் ததா சாந்யதாவா (6)

நாம் காண்கிற உலகம் நாளையிருக்காது (நிலையற்றது) அதனால் எள்ளளவும் சுகமில்லை. ஆதனால் காட்சிப் பொருள் அனைத்தும் தவிர்க்கத்தக்கவையே. இதனை உணர்த்துவதற்கென்றே அந்த கிருபை மிக்கவர், திடமான அசுவத்தத்தின் (அரசமரத்தின்) கீழ் அமர்ந்துள்ளாரோ? நானறியேன். அறிவாளிகளே நீங்கள் கூறுங்கள். அப்படியா? அல்லது வேறு நிலையிலா. (ஸ்ரீஸதாசிவாபிநவ ந்ருஸிம்ஹ பாரதீஸ்வாமிகள்.)

श्रीगणपतिस्तुतिः

गजमुख दानव खिन्न बुधस्तुति हृष्टमहेश्वर शैलसुता-
नयनसमीक्षित तारसमुद्गत नागयुगोदित दिव्यतनो।
श्रुतिशिखरस्तुत विघ्ननिवारक कुंभमुनिस्तुत विश्वतनो
गणप गणेश्वर सर्वजनप्रिय सिद्धिपते जय बुद्धिपते॥ १॥

जलनिधिपान समर्थघटोद्भव हस्तकमण्डलुसक्तनदी-
हरणकृते धृत निर्भगवायस विप्रवटूत्तम रूप विभो।
नृपतिवरेण्य कवेरसुताजल वर्धितदक्षिणदेश निधे
गणपगणेश्वर सर्वजनप्रिय सिद्धिपते जय बुद्धिपते॥ २॥

कलिमलनाशन गोश्रुतिनामक पुण्यफलप्रद भूमितले
दशवदनार्पित पूज्यमहेश्वर लिङ्गनिधान सुलब्ध यशः।
पुरहर लिङ्गसमुद्धरणक्षत रावणदर्शन हृष्टमते
गणपगणेश्वर सर्वजनप्रिय सिद्धिपते जय बुद्धिपते॥ ३॥

मनुजवपुस्थित हृद्यचतुर्दल पद्मगतालय रक्ततनो
गुडकदलीफल मोदकलड्डुक भक्ष्यवरादन जातरुचे।
पृथुतम मूषकवाहन भारतलेखनदक्षिण सूक्ष्ममते
गणपगणेश्वर सर्वजनप्रिय सिद्धिपते जय बुद्धिपते॥ ४॥

अरुणसरोरुह मध्यतलस्थित वल्लभयाश्रित दिव्यतनो
शरसृणिपाशशरास विभूषित पाणिचतुष्टय शोभितनो।
पुरहरविष्णुविधीन्द्रसमर्चित पादपयोरुह देहि शुभं
गणपगणेश्वर सर्वजनप्रिय सिद्धिपते जय बुद्धिपते॥ ५॥

दुष्कामं विकटो विनाशयतु मे क्रोधं च लम्बोदरो
लोभं मत्तगजाननो मदममन्दं चैकदन्तो महान्।
मोहं मान्यमहोदरोपि ममतामिष्टार्थदो विघ्नराट्
मात्सर्यं शुभवक्रतुण्डगणपोऽहन्तां च धूम्रप्रभः॥ ६॥

शुण्डादण्डसमुज्ज्वला तव विभो रम्या गजास्याकृतिः
त्वामोङ्कारमनन्तमक्षरमहो ब्रूते हि निस्संशयम्।
हस्ताः पञ्च महागणेश सकलाभीष्टप्रदास्ते नृणां
ताराङ्गानि शुभप्रदानि कलये पञ्चाक्षराणि स्फुटम्॥ ७॥

सिद्धिः स्वर्णसमा हिता च गृहिणो, ख्याता हि बुद्धिः परा
कुन्देन्दुस्फटिकाकृतिः, तव सुतौ श्रीलक्ष - लाभाभिधौ।
संतोषिण्यभिधा सुता प्रभजतां संतोषदा सर्वदा
स्वानन्दाख्यपुरे स्थितिस्तव विभो गार्हस्थ्यमन्यादृशम्॥ ८॥

ब्रह्मा लोकं सृजति हरति त्र्यम्बकः पाति विष्णुः
भाभिर्भानुर्भुवनमखिलं भासयत्यम्बिका च।
धर्मार्थादीन्वितरति सदा यत्कृपालेशलाभात्
वन्दे नित्यं विबुधविनुतं ब्रह्मणां प्रेरकं तम्॥ ९॥

ஸ்ரீ கணபதி ஸ்துதி

கஜமுகதானவகின்னபுதஸ்துதி ஹ்ருஷ்டமஹேச்வர சைலஸுதா
நயனஸமீக்ஷித தாரஸமுத்கத நாகயுகோதித திவ்யதனோ।
ச்ருதிசிகரஸ்துத விக்னநிவாரக கும்பமுனிஸ்துத விச்வதனோ
கணபகணேச்வர ஸர்வஜனப்ரிய ஸித்திபதே ஜய புத்திபதே॥

ஜலநிதிபாநஸமர்த்தகடோத்பவ ஹஸ்தகமண்டலு ஸக்தநதீ
ஹரணக்ருதே த்ருத நிர்பயவாயஸ விப்ரவடுத்தமரூப விபோ।
ந்ருபதிவரேண்ய கவேரஸுதாஜல வர்த்தித தக்ஷிணதேஶ நிதே
கணபகணேஶ்வர ஸர்வஜனப்ரிய ஸித்திபதே ஜய புத்திபதே॥

கலிமலநாஶன கோஶ்ருதிநாமக புண்ய பலப்ரத பூமிதலே
தசவதனார்பித பூஜ்யமஹேச்வர லிங்கநிதான ஸுலப்த்த யஶ:।
புரஹர லிங்கஸமுத்தரணக்ஷத ராவணதர்ஶன ஹ்ருஷ்டமதே
கணபகணேஶ்வர ஸர்வஜனப்ரிய ஸித்திபதே ஜய புத்திபதே॥

மனுஜவபுஸ்ஸ்த்தித ஹ்ருத்யசதுர்தள பத்மகதாலய ரக்ததனோ
குடகதளீபல மோதகலட்டுக பக்ஷ்யவராதன ஜாதருசே।
ப்ருதுதம மூஷகவாஹன பாரதலேகனதக்ஷிண ஸூக்ஷ்மமதே
கணப கணேச்வர ஸர்வஜனப்ரிய ஸித்திபதே ஜய புத்திபதே॥

அருணஸரோருஹமத்த்யதலஸ்திதவல்லபயாஶ்ரித திவ்யதனோ
ஶரஸ்ருணிபாஶபாஶ விபூஷித பாணிசதுஷ்டய ஶோபிதனோ ।
புரஹரவிஷ்ணு விதீந்த்ர ஸமர்ச்சித பாதபயோருஹ தேஹி சுபம்
கணபகணேஶ்வர ஸர்வ ஜனப்ரிய ஸித்திபதே ஜய புத்திபதே ॥

துஷ்காமம் விகடோ விநாஶயது மே க்ரோதம் ச 'லம்போதரோ
லோபம் மத்தகஜானனோ மதமமந்தம் சைகதந்தோ மஹான் ।
மோஹம் மான்யமஹோதரோபி மமதாமிஷ்டார்த்ததோ விக்னராட்
மாத்ஸர்யம் சுபவக்ரதுண்ட கணபோऽஹந்தாம் ச தூம்ரப்ரப: ॥

ஶுண்டாதண்டஸமுஜ்ஜ்வலா தவ விபோ ரம்யா கஜாஸ்யாக்ருதி:
த்வாமோங்காரமனந்தமக்ஷரமஹோ ப்ரூதே ஹி நிஸ்ஸம்ஶயம்
ஹஸ்தா: பஞ்ச மஹாகணேச ஸகலாபீஷ்டப்ரதாஸ்தே ந்ருணாம்
தாராங்கானி சுபப்ரதானி கலயே பஞ்சாக்ஷராணி ஸ்புடம் ॥

ஸித்திஸ் ஸ்வர்ணஸமா ஹிதாச க்ருஹிணீ க்யாதாஹி புத்தி: பரா
குந்தேந்துஸ்படிகாக்ருதி: தவஸுதௌ ஸ்ரீலக்ஷலாபாபிதௌ ।
ஸந்தோஷிண்யபிதா ஸுதா ப்ரஜபதாம் ஸந்தோஷதா ஸர்வதா
ஸ்வாநந்தாக்க்ய புரே ஸ்திதிஸ்தவ விபோ கார்ஹஸ்த்த்யமன்யா த்ருசம் ॥

ப்ரம்ஹா லோகம் ஸ்ருஜதி ஹரதி த்ரியம்பக: பாதி விஷ்ணு:
பாபிர்பானுர் புவனமகிலம் பாஸயத்யம்பிகா ச ।
தர்மார்த்தாதீன் விதரதி ஸதா, யத்க்ருபாலேசலாபாத்
வந்தே நித்யம் விபுத விநுதம் ப்ரம்ஹணாம் ப்ரேரகம் தம் ॥

கஜமுகன் என்ற அசுரனால் கஷ்டமடைந்த தேவர்களுடைய ஸ்துதியினால் மகிழ்ந்த பார்வதீ பரமேச்வரர்களுடைய கண்களால் பார்க்கப்பட்ட ப்ரணவத்தினின்றும் வெளிவந்த (ஆண் பெண்) யானைகளிடமிருந்து தோன்றிய திவ்ய சரீரங் கொண்டவர் உபநிஷத்துக்களால் (அதர்வசீர்ஷம் முதலியவற்றால்) துதிக்கப்பட்டவர். விக்னங்களைப் போக்குபவர், அகத்திய முனிவரால் போற்றப்பட்டவர், உலகையே சரீரமாய்க் கொண்டவர் கணாதிபர்களுக்கெல்லாம் தலைவர் அனைவருக்கும் அன்பர். அந்த ஸ்ரீஸித்திபுத்தி ஸமேத ஸ்ரீமஹாகணபதியே வெற்றியுடன் விளங்குவீராக.

கடலைக் குடித்த அகத்திய முனிவரின் கையிலிருக்கும் கமண்டலத்திலுள்ள காவேரி நதியை கொண்டு வருவதற்காக பயமற்ற - காக்கை - பிரம்மச்சாரி இவர்களின் உருவத்தைக் கொண்டவர், கவேர மன்னனின் பெண்ணாகிய காவேரியின்

ஜலத்தால் தென்னாட்டின் செல்வத்தைச் செழிக்கச் செய்தவர், ஸ்ரீ ஸித்தி புத்தி ஸமேத மஹாகணபதியே வெற்றியுடன் விளங்குவீராக.

கலிதோஷம் போக்கும் கோகர்ணம் என்ற புண்ணியம் நல்கும் பூமியில் ராவணனால் கொடுக்கப்பட்ட பூஜிக்கத் தகுந்த சிவலிங்கத்தை (கோகர்ணத்திலே) ப்ரதிஷ்டை செய்ததால் புகழ் பெற்றவரும், சிவலிங்கத்தை மீண்டும் பெயர்த்தெடுப்பதில் தோல்வியுற்ற ராவணனைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றவருமான ஸ்ரீஸித்திபுத்தி ஸமேதமஹாகணபதே வெற்றியுடன் விளங்குவீராக.

மனுஷ்ய சரீரத்தில் அழகிய நான்கு இதழ்கள் கொண்ட தாமரை மலரை (மூலாதாரத்தில்) இருப்பிடமாகக் கொண்டவர், சிவந்த மேனியர், வெல்லம், வாழைப்பழம் மோதகம், இட்லி முதலிய உயர்ந்த பக்ஷணங்களை சாப்பிடுவதில் ஆசையுடையவர். மிகப்பெரிய மூஞ்சூறை வாஹனமாகக் கொண்டவர், மஹாபாரதம் எழுதுவதில் வல்லுனர், நுண்ணிய அறிவுடையவர் இந்த ஸ்ரீ ஸித்தி புத்தி ஸமேத மஹாகணபதியே வெற்றியுடன் விளங்குவீராக.

செந்தாமரைப் பூவின் நடுவில் வீற்றிருப்பவர், ஸ்ரீ வல்லபா தேவியால் அணைத்துக் கொள்ளப்பட்ட திவ்ய தேஹமுடையவர் அம்பு அங்குசம் பாசம் வில் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு கரங்களுடையவர், சிவன், விஷ்ணு ப்ரம்ஹா, இந்த்ரன் இவர்களால் பூஜிக்கப் பெற்றவர் இந்த ஸ்ரீ ஸித்திபுத்தி ஸமேத மஹாகணபதியே எனக்கு மங்களம் அருளி வெற்றியுடன் விளங்குவீராக.

ஸ்ரீ விகடவிநாயகர் காமத்தையும், லம்போதரர் க்ரோதத்தையும், கஜானனர் லோபத்தையும், ஏகதந்தர் மதத்தையும், மஹோதரர் மோஹத்தையும் விக்னராஜர் மமதையையும், வக்ரதுண்டர் மாத்ஸர்யத்தையும், தூம்ரவர்ணர் அகந்தையையும் எனக்கு போக்கியருளட்டும்.

விபோ! துதிக்கையுடன் கூடிய அழகிய தங்களுடைய யானை முக உருவம் தங்களை அழிவற்ற ஓங்காராக்ஷரமாகவே ஸந்தேஹமின்றிக் கூறுகின்றது. ஸ்ரீமஹாகணபதே! ஜனங்களுக்கு எல்லா விருப்பங்களை நல்கும் தங்களுடைய

ஐந்து கரங்களையும் மங்களமருளும் ஓங்காரத்தின் அவயவங்களான பஞ்சாக்ஷரங்களாகவே நான் கருதுகிறேன் (பிரணவத்தில் அ.உ.ம நாதம் பிந்து என்ற ஐந்து அக்ஷரங்கள் இருக்கின்றன).

விபோ கணபதே! தங்களுக்கு இரு மனைவியர், ஒருவள் பொன்னிறமுடையவள். மற்றவள் குந்தமலர், சந்திரன் ஸ்படிகம் போன்ற வெண்ணிறமுடையவள். தங்கள் இரு புதல்வர்கள் லக்ஷனும் லாபனும், தன்னை வழிபடுபவர்க்கு மகிழ்ச்சியளிப்பவள் தங்கள் பெண் சந்தோஷிணி என்ற பெயரினள். தங்கள் வாசம் நிரந்தரமாக ஸ்வானந்தபுவனம் என்ற பட்டினத்தில். ஆகவே தங்களுடைய க்ருஹஸ்தாசிரமம் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும்.

எவருடைய கிருபையின் காரணமாக பிரமன் உலக சிருஷ்டியையும் ருத்ரன் ஸம்ஹாரத்தையும், விஷ்ணு ஸம்ரக்ஷணத்தையும் செய்கின்றரோ, சூர்யனும் அகில உலகங்களையும் தன் ஒளியினால் ப்ரகாசப்படுத்துகிறனோ, அம்பிகையும் தர்மம் அர்த்தம் முதலியவற்றை அளிக்கின்றளோ, அவர்களைத் தங்கள் தங்கள் பணிபுரியத் தூண்டுகிற கணேசரை வணங்குகிறேன்.

॥ श्रीमहागणपतिनवार्णवेदपरदस्तवः ॥

श्रीकण्ठतनय श्रीश श्रीकर श्रीदलार्चित ।
श्रीविनायक सर्वेश श्रियं वासय मे कुले ॥ १ ॥
गजानन गणाधीश द्विजराजविभूषित ।
भजे त्वां सच्चिदानन्द ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पते ॥ २ ॥
णषष्ठवाच्यनाशाय रोगाटविकुठारिणे ।
घृणापालितलोकाय वनानां पतये नमः ॥ ३ ॥
धियं प्रयच्छते तुभ्यमीप्सितार्थप्रदायिने ।
दीप्तभूषणभूषाय दिशां च पतये नमः ॥ ४ ॥
पञ्चब्रह्मस्वरूपाय पञ्चपातकहारिणे ।
पञ्चतत्त्वात्मने तुभ्यं पशूनां पतये नमः ॥ ५ ॥

तटित्कोटिप्रतीकाशतनवे विश्वसाक्षिणे।
तपःस्वाध्यायिने तुभ्यं सेनानिभ्यश्च वो नमः ॥ ६ ॥
ये भजन्त्यक्षरं त्वां ते प्राप्नुवन्त्यक्षरात्मताम्।
नैकरूपाय महते मुष्णतां पतये नमः ॥ ७ ॥
नगजावरपुत्राय सुरराजार्चिताय च।
सुगुणाय नमस्तुभ्यं सुमृडीकाय मीढुषे ॥ ८ ॥
महापातकसङ्घातमहारणभयापह।
त्वदीयकृपया देव सर्वानव यजामहे ॥ ९ ॥
नवार्णरत्ननिगमपादसंपुटितां स्तुतिम्।
भक्त्या पठन्ति ये तेषां तुष्टो भव गणाधिप ॥ १० ॥

ஸ்ரீ மஹாகணபதி நவார்ண வேதபாத ஸ்தவம்

ஸ்ரீ கண்ட்டதநய ஸ்ரீஶ ஸ்ரீகர ஸ்ரீதளார்ச்சித ।
ஸ்ரீவிநாயக ஸர்வேஶ ஶ்ரியம் வாஸய மே குலே ॥
கஜாநந கணாதீச த்விஜராஜவிபூஷித ।
பஜே த்வாம் ஸச்சிதாநந்த ப்ரஹ்மணாம் ப்ரஹ்மணஸ்பதே ॥
ணஷஷ்ட்ட வாச்யநாசாய ரோகாடவிகுடாரிணே ।
க்ருணாபாலிதலோகாய வநாநாம் பதயே நம: ॥
தியம் ப்ரயச்சதே துப்ப்யம் ஈப்ஸிதார்த்தப்ரதாயிநே ।
தீப்த - பூஷண - பூஷாய திஶாம் ச பதயே நம: ॥
பஞ்ச ப்ரம்ஹ ஸ்வரூபாய பஞ்சபாதக - ஹாரிணே
பஞ்ச தத்வாத்மநே துப்ப்யம் பஶூநாம் பதயே நம: ॥
தடித்கோடிப்ரதீகாஶதநவே விஶ்வஸாக்ஷிணே ।
தபஸ்ஸ்வாத்யாயிநே துப்ப்யம் ஸேநாநிப்ப்யஶ்ச வோ நம: ॥
யே பஜந்த்யக்ஷரம் த்வாம் தே ப்ராப்நுவந்த்யக்ஷராத்மதாம் ।
நைகரூபாய மஹதே முஷ்ணதாம் பதயே நம: ॥
நகஜா-வர-புத்ராய ஸுரராஜார்ச்சிதாய ச ।
ஸுகுணாய நமஸ் துப்ப்யம் ஸும்ருடீகாய மீடுஷே ॥
நவார்ண - ரத்ந - நிகமபாத - ஸம்புடிதாம் ஸ்துதிம் ।
பக்த்யா படந்தி யே தேஷாம் துஷ்டோ பவ கணாதிப ॥

விஷமுண்டகண்டரின் புதல்வரே! லக்ஷ்மீநாதரே! செல்வத்தை அளிப்பவரே! வில்வ இதழ்களால் பூஜிக்கப் பெற்றவரே! எல்லோருக்கும் தலைவரே! விநாயகக் கடவுளே! என் வம்சத்தில் லக்ஷ்மியைக் கணமும் அகலாமல் வீற்றிருக்கச் செய்வீராக. (விநாயகரின் சக்திக்கு மஹாலக்ஷ்மி என்று பெயர்).

யானை முகத்தோனே! கணங்களின் தலைவரே! சந்திரனால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவரே! பேரிருக்கையும் பேரறிவும் பேரானந்தமும் வடிவானவரே! படைப்புக் கடவுளருக்கும் வேதங்களுக்கும் தலைவரே! தங்களையே வழிபடுகிறேன்.

'ண' என்ற எழுத்திலிருந்து ஆறுவது எழுத்தான 'ந' என்ற எழுத்தின் பொருளான இல்லாமையை (வறுமையை) ஒழிப்பவரும் பிணிகளாகிய காட்டைக் கோடரி போல் அழிப்பவரும், *பரிவினால் உலகைக் காக்கின்றவரும், காடுகளுக்கெல்லாம் தலைவருமான கணபதிக்கு நமஸ்காரம்.

நல்ல அறிவைக் கொடுப்பவரும் விரும்பிய பொருளை அளிப்பவரும் ஒளிமிக்க அணிகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவரும், திசைகளின் தலைவருமான தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

ஸத்யோஜாதர், வாமதேவர், அகோரர், தத்புருஷர், ஈசானர் என்ற ஐந்து ப்ரஹ்மங்களாக இருப்பவரும், அந்தணனைக் கொல்லுதல், கள்குடித்தல், களவாடுதல், குருவின் மனைவியுடன் கூடுதல், இந்தப் பாவங்களைச் செய்பவர்களுடன் சேருதல் - ஆகிய ஐந்து மகா பாதகங்களையும் அழிப்பவரும், விண் காற்று தீ நீர் மண் ஆகிய ஐந்து பூதங்களின் வடிவமாக இருப்பவரும், பசுக்களின் தலைவருமான தங்களுக்கு வந்தனம்.

கோடி மின்னலுக்கு ஒப்பான ஒளிமிகுந்த உடல் உடையவரும், அனைத்து உலகிற்கும் ஸாக்ஷியாக இருப்பவரும், தவமும் வேதமோதுதலும் செய்பவரும் படைகளின் தலைவருமான தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

அழிவற்ற தங்களை வழிபடுகிறவர்கள் அழிவற்றவராகி விடுகின்றனர். பல ரூபங்களை எடுப்பவரும் பெருமை மிக்கவரும், திருடர்களுக்குத் தலைவராக இருப்பவருமான தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

பார்வதி தேவியின் சிறந்த புதல்வரும், தேவேந்திரனால் பூஜிக்கப் பெற்றவரும், நற்குணம் பொருந்தியவரும், எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் இன்பங்களை அன்புடன் வழங்குகிற வள்ளலுமான தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

பெரும்பாவக் கூட்டத்திலிருந்தும் பெரிய யுத்தத்திலிருந்தும் ஏற்படும் அச்சத்தை நீக்குபவரே! தேவரே தங்களது பேரருளால் எல்லோரையும் காப்பாற்றுவீராக. தங்களை வழிபடுகின்றோம்.

கம் ஸ்ரீ கணாதிபதயே நம: என்ற மந்த்ரத்தில் ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தை ஆரம்பத்திலும் வேத வாக்கியங்களை நான்காம் பாதத்திலும் கொண்ட ஸ்தோத்திரத்தைப் படிப்பவர்களிடம் ப்ரியம் காட்டுவீர்.

विनायकलीलास्तुतिः

नमामि देवं सकलार्थदं तं सुवर्णवर्णं भुजगोपवीतम्।
गजाननं भास्करमेकदन्तं लम्बोदरं वारिभवासनं च॥ १

केयूरिणं हारकिरीटजुष्टं चतुर्भुजं पाशवराभयानि।
सृणिं वहन्तं गणपं त्रिणेत्रं सचामरस्त्रीयुगलेन युक्तम्॥ २

षडक्षरात्मानमनल्पभूषं मुनीश्वरैर्भार्गव पूर्वकैश्च।
संसेवितं देवमनाथकल्परूपं मनोज्ञं शरणं प्रपद्ये॥ ३

वेदान्तवेद्यं जगतामधीशं देवादिवन्द्यं सुकृतैकगम्यम्।
स्तंबेरमास्यं नवचन्द्रचूडं विनायकं तं शरणं प्रपद्ये॥ ४

भवाख्यदावानलदह्यमानं भक्तं स्वकीयं परिषिञ्चते यः।
गण्डस्रुतांभोभिरनन्यतुल्यं वन्दे गणेशं च तमालनीलम्॥ ५

शिवस्य मौलाववलोक्य चन्द्रं स्वशुण्डया मुग्धतया स्वकीयम्।
भग्नं विषाणं परिभाव्य चित्ते आकृष्टचन्द्रो गणपोऽवतान्नः॥ ६

पितुर्जटाजूटतटे विलोक्य भागीरथीं तत्र कुतूहलेन।
विहर्तुकामः स महीध्रपुत्र्या निवारितः पातु सदा गजास्यः॥ ७

लम्बोदरो देवकुमारसिद्धैः क्रीडन् कुमारं जितवान्निजेन।
करेण चोत्तोल्य ननर्त रम्यं दन्तावलास्यो भयतः स पायात्॥ ८

आगत्य चोच्चैः हरिनाभिपद्मं ददर्श तत्राशु करेण तच्च।
उद्धर्तुमिच्छन्विधिचाटुवाक्यं श्रुत्वा मुमोचावतु नो गणेशः॥ ९॥

निरन्तरं संस्कृतदानपट्टे लग्नां तु गुञ्जद्भ्रमरावलिं वै।
तां श्रोत्रतालैरपसारयन्तं भजे गजास्यं निजहृत्सरोजे॥ १०

विश्वेशमौलिस्थितजह्नुकन्याजलं गृहीत्वा निजपुष्करेण।
हरं सलीलं पितरं स्वकीयं प्रपूजयन्हस्तिमुखः स पायात्॥ ११

स्तंबेरमास्यं घुसृणाङ्गरागं सिन्दूरपूरारुण कान्तकुम्भम्।
कुचन्दनालिप्तकरं गणेशं ध्यायामि चित्ते सकलेष्टदं तम्॥ १२

स भीष्ममातुर्निजपुष्करेण जलं समादाय कुचौ स्वमातुः।
प्रक्षालयामास षडास्यपीतौ स्वार्थं मुदेऽसौ कलभाननोऽस्तु॥ १३

तं वामनाङ्गं शिशुभावमात्तं केनापि सत्कारणतो धरित्र्याम्।
वक्रारमाद्यं निगमादिकानां लोकैकवन्द्यं प्रणमामि विघ्नम्॥ १४

आलिङ्गितं चारुरुचा मृगाक्ष्या संभोगलोलं मदविह्वलाङ्गम्।
विघ्नौघविध्वंसनसक्तमेकं नमामि कान्तद्विरदाननं तम्॥ १५

हेरम्ब उद्यद्रविकोटिकान्तः पञ्चाननेनाप्यवलंबितांसः।
मुनीन्सुरान्भक्तजनांश्च सर्वान् स पातु रथ्यासु सदा गजास्यः॥ १६

द्वैपायनोक्तं सुविचार्य येन स्वदन्तकोटचा निखिलं लिखित्वा।
दत्तं पुराणं सुतमिन्दुमौलेः तमग्ररूपं मनसा स्मरामि॥ १७

क्रीडाप्रवृत्ते जलधाविभास्ये वेलाजलेऽथाम्बुपतिः प्रभीतः।
विचिन्त्य कस्येति सुरास्तदा तं विश्वेश्वरं वाग्भिरभिष्टुवन्ति॥ १८

वाचां निमित्तं ह्यनिमित्तमाद्यं पदं त्रिलोक्यां निखिलस्तुतीनाम्।
सर्वैश्च वन्द्यो न च तस्य वन्द्यः स्थाणोः परं रूपमसौ स पायात्॥ १९

इमां स्तुतिं यः पठतीह भक्त्या समाहितप्रीतिरतीव शुद्धः ।
संसेव्यते चेन्दिरया नितान्तं दारिद्र्यसङ्घं स विदारयेन्नः ॥ २० ॥

விநாயகலீலாஸ்துதி:

நமாமிதேவம் ஸகலார்த்ததம் தம் ஸுவர்ணவர்ணம் புஜகோபவீதம்
கஜாநநம் பாஸ்கரமேகதந்தம் லம்போதரம் வாரிபவாஸநம் ச 1

கேயூரிணம் ஹாரகிரீட ஜுஷ்டம் சதுர்ப்புஜம் பாஶவராபயாநி.
ஸ்ருணிம் வஹந்தம் கணபம் த்ரிநேத்ரம் ஸசாமர ஸத்ரீயுகளேந யுக்தம் 2

ஷடக்ஷராத்மாந மநல்ப பூஷம் முநீஶ்வரை: பார்க்கவபூர்வகைஶ்ச.
ஸம்ஸேவிதம் தேவமநாதகல்ப ரூபம் மநோஜ்ஞம் ஶரணம் ப்ரபத்யே 3

வேதாந்த வேத்யம் ஜகதாமதீஶம் தேவாதிவந்த்யம் ஸுக்ருதைககம்யம்
ஸ்தம்பேரமாஸ்யம் நவசந்த்ரசூடம் விநாயகம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே 4

பவாக்க்ய தாவாநல தஹ்யமாநம் பக்தம் ஸ்வகீயம் பரிஷிஞ்சதே ய:
கண்டஸ்ருதாம்போபிரநந்யதுல்யம் வந்தே கணேஶம் ச தமால நீலம் 5

ஶிவஸ்ய மௌளாவவலோக்ய சந்த்ரம் ஸ்வஶுண்டயா முக்த்ததயா ஸ்வகீயம்
பக்ந்நம் விஷாணம் பரிபாவ்ய சித்தே ஆக்ருஷ்டசந்த்ரோ கணபோऽவதாந்ந: 6

பிதுர்ஜடாஜூடதடே விலோக்ய பாகீரதீம் தத்ர குதூஹலேந
விஹர்துகாமஸ்ஸ மஹீந்த்ரபுத்ர்யா நிவாரித: பாது ஸதாகஜாஸ்ய: 7

லம்போதரோ தேவகுமாரஸங்க்கை: க்ரீடந் குமாரம் ஜிதவாந் நிஜேந.
கரேணசோத்தோல்ய நநர்த ரம்யம் தந்தாவலாஸ்யோ பயதஸ் ஸ பாயாத் 8

ஆகத்யசோச்சை: ஹரிநாபிபத்மம் ததர்ஶ தத்ராஶு கரேண தச்ச
உத்த்தர்துமிச்சந் விதிசாடுவாக்யம் ஶ்ருத்வா முமோசாவது நோ கணேஶ: 9

நிரந்தரம் ஸம்ஸ்க்ருததாநபட்டே லக்நாம் து குஜ்ஞத்ப்ப்ரமாவளிம் வை.
தாம் ஶ்ரோத்ர தாளைரபஸாரயந்தம் பஜே கஜாஸ்யம் நிஜஹ்ருத் ஸரோஜே 10

விஶ்வேஶமௌளிஸ்த்தித ஜஹ்நுகந்யா ஜலம் க்ருஹீத்வா நிஜபுஷ்கரேண
ஹரம் ஸலீலம் பிதரம் ஸ்வகீயம் ப்ரபூஜயந் ஹஸ்திமுக: ஸபாயாத் 11

ஸ்தம்பேரமாஸ்யம் குஸ்ருணாருணாங்கம் ஸிந்தூரபூராருண காந்த கும்ப்பம்
குசந்தநாலிப்தகரம் கணேஶம் த்த்யாயாமி சித்தே ஸகலேஷ்டதம் தம் 12

ஸபீஷ்மமாதுர் நிஜபுஷ்கரேண ஜலம் ஸமாதாய குசௌ ஸ்வமாது:
ப்ரக்ஷாலயாமாஸ ஷடாஸ்யபீதௌ ஸ்வார்த்தம் முதேऽஸௌ கலபாநநோஸ்து 13

தம் வாமநாங்கம் ஶிஶுபாவமாப்தம் கேநாபி ஸத்காரணதோ'தரித்ர்யாம்
வக்த்ரமாத்யம் நிகமாதிகாநாம் லோகைக வந்த்யம் ப்ரணமாமி விக்க்நம் 14

ஆலிங்கிதம் சாருருசா ம்ருகாக்ஷ்யா ஸம்ப்போகலோலம் மதிவிஹ்வலாங்கம்
விக்நௌக வித்த்வம்ஸநஸக்தமேகம் நமாமி காந்தத்விரதாநநம் தம் 15

ஹேரம்ப உத்யத்ரவிகோடிகாந்த: பஞ்சாநநேநாப்யவலம் பிதாம்ஸ:
முநீந் ஸுராந் பக்தஜநாம்ஶ்ச ஸர்வாந் ஸபாது ரத்த்யாஸு ஸதா கஜாஸ்ய: 16

த்வைபாயநோக்தம் ஸுவிசார்ய யேந ஸ்வதந்தகோட்யா நிகிலம் லிகித்வா.
தத்தம் புராணம் ஸுதமிந்துமௌளே: தமக்ர்யரூபம் மநஸா ஸ்மராமி 17

க்ரீடாப்ரவ்ருத்தே ஜலதாவிபாஸ்யே வேலாஜலேதாம்புபதி: ப்ரபீத:
விசிந்த்ய கஸ்யேதி ஸுராஸ்த்ததா தம் விஶ்வேஶ்வரம் வாக்ப்பிரபிஷ்டுவந்தி. 18

வாசாம் நிமித்தம் ஹ்யநிமித்தமாத்யம் பதம் த்ரிலோக்யாம் நிகிலஸ்துதீநாம்
ஸர்வைஶ்ச வந்த்யோ நசதஸ்ய வந்த்ய: ஸ்த்தாணோ: பரம் ரூபமஸௌ ஸபாயாத். 19

இமாம் ஸ்துதிம் ய: படதீஹ பக்த்யா ஸமாஹிதப்ரீதிரதீவ ஶுத்த்த:
ஸம்ஸேவ்யதே சேந்திரயா நிதாந்தம் தாரித்ர்ய ஸங்க்கம் ஸ விதாரயேந்ந: 20

தேவர், விரும்பியதனைத்தையும் தருபவர், தங்க நிறம் கொண்டவர், பாம்பைப் பூணூலாக்கியவர். யானை முகத்தவர் பேரொளியினர், சரிந்த வயிறுடையவர், தாமரை மீதமர்ந்தவர் (1) தோள் வளை, ஹாரம் கிரீடம், அணிந்தவர் நான்கு கைகளில் பாசம் வரம் அபயம் துறட்டி ஏந்தியவர். முக்கண்ணர், இருபுறமும் இரு பெண்களால் சாமரம் வீசப்பட்டவர். இவரை வணங்குகிறேன் (2) ஆறு அக்ஷரவடிவினர், எண்ணற்ற அணிகள் அணிந்தவர், சுகர் முதலிய ருஷிகளால் வழிபடப்பெற்றவர், தேவர், நாடுதலற்றவர், அழகிய வடிவினர், இவரைச் சரணமடைகிறேன். (3) உபநிஷதின் உட்பொருள், உலகின் ஈசன், தேவர் முதலானோரால் வணங்கப் பெற்றவர், புண்யத்தால் மட்டும் உணரத்தக்கவர், யானை முகத்தவர், புதிய சந்த்ரனைச் சிரசில் அணிந்தவர், நாயகனற்றவர், இவரைச் சரணடைகிறேன் (4)

பிறப்புறப்புத்தீயில் வாடுகிற தன் பக்தனை தன் மதநீரால் நனைத்துக் குளிர வைக்கிற இணையற்றவரை பச்சிலை போல் பசுமை நிறத்தரை கணேசரை வணங்குகிறேன் (5) சிவபெருமானது தலையில் பிறைச் சந்த்ரனைக் கண்டதும்,

துதிக்கையில் தன் ஒடிந்த தந்தப் பகுதியைத் தடவி ஏக்கத்தால் பிறையை இழுக்கின்ற கணபதி காக்கட்டும் (6) தந்தையின் சடையில் கங்கையைக் கண்ட ஆர்வத்தால் அதில் இறங்கி விளையாடத் தொடங்கியதும் பார்வதியால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்ட கணபதி எப்போதும் காப்பாராக. (7) தேவர்ச்சிறுவர்களுடன் விளையாடத் தொடங்கிய போது கந்தனை வென்று தம் கைகளால் கந்தனைத் தூக்கி குலுக்கிக் கூத்தாடுகிற கணபதி பயத்திலிருந்து காப்பாராக (8)

ஹரியின் மீதேறி அவரது தொப்புளில் முளைத்துள்ள தாமரையைப் பிடுங்க முற்பட்டதும் (தாமரை மீதமர்ந்த) பிரும்மாவின் கெஞ்சலைக் கேட்டுத் தாமரையை விட்ட கணேசர் நம்மைக் காக்கட்டும் (9) ஒய்வின்றி தூயதாக்கப்பட்ட கன்னத்தில் மதநீர்க்கசிவில் மொய்க்கின்ற வண்டுகளைத் தன் காதுமடல் களால் விரட்டுகின்ற கணேசரை இதயத்தாமரையில் வழிபடுகிறேன் (10) சிவபெருமானின் தலையிலுள்ள கங்கை நீரைத் தும்பிக்கையில் நிறைத்து விளையாட்டாகத் தந்தையையே நீராட்டி வழிபடுகிற கணேசர் காக்க (11) யானை முகமுள்ளவர், குங்குமப்பூ போல சிவந்த மேனியர், செந்தூரத்தால் சிவந்த மத்தகமுள்ளவர், கைகளில் சந்தனப்பூச்சுள்ளவர், விரும்பியது எல்லாம் அருள்பவர் அவரை நினைவில் கொள்ளுகிறேன் (12)

பீஷ்மரின் தாயான கங்கையின் நீரைத் துதிக்கையில் எடுத்து வந்து, கந்தன் குடித்ததெனத் தன் தாயின் ஸ்தனங்களைத்தான் குடிப்பதற்கென அலம்பி விடுகிற கணேசர் நமக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கட்டும் (13) அந்த குள்ள வடிவினர், ஏதோ நற்காரணம் கொண்டு பூமியில் பாலனாகத் தோன்றியவர், வேதம் முதலானவற்றை உலகிற்கு முதன்முதலாக அறிமுகப் படுத்தியவர், உலகின் வணக்கத்திற்குரியவர், அந்த விக்கிநேசரை வணங்குகிறேன் (14) அழகிய பெண்ணால் அணைக்கப் பெற்று இன்புற்றவர், இடையூறுகளைக் களைபவர், அந்த அழகிய யானை முகத்தவனை வணங்குகிறேன் (15) அழகிய பிளிறல் உள்ளவர், உதிக்கின்ற கோடி சூர்ய ஒளியுள்ளவர், பரமசிவனால் தோளில் தாங்கப்பட்டவர், தேவர், முனிவர், மற்றும் அடியார்களைக் காப்பவர், பெருவழிகளில் செல்கையில் அவர் என்னைக் காக்கட்டும் 16.

வியாசர் கூறிய மஹாபாரதத்தை உணர்ந்து தன் தந்தநுனியால் எழுதிய சிவனாரின் புதல்வர். சிறந்த அழகர், அவரை மனத்தால் உருவகப்படுத்துகிறேன் (17) கடலில் அலைமீது விளையாடத் தொடங்கியதும் விளையாடுவது யார் என்ற சிந்தனையில் கடல் நடுங்கிற்று. அவரைத் தேவர்கள் துதித்தனர். (18) எல்லாத் துதிகளுக்கும் ஏற்றவர். சொல்லின் மூலம், தனக்கு மூலமற்றவர், அனைவராலும் வணங்கத் தக்கவர், தன்னால் வணங்கத்தக்கவர் எவருமில்லாதவர். பரமசிவனின் மேலான வடிவானவர். இவர் நம்மைக் காப்பாராக. இந்தத் துதியைப் பக்தியால் சொல்பவர் லக்ஷ்மியின் இருப்பிடமாகி ஏழ்மைப் பிடியைத் தகர்ப்பர்.

श्रीमहागणपतिस्तोत्रम्॥

योगं योगविदां विधूतविविधव्यासङ्गशुद्धाशय-
    प्रादुर्भूतसुधारसप्रसृमरध्यानास्पदाध्यासिनाम्।
आनन्दप्लवमानबोधमधुरामोदच्छटामेदुरं
    तं भूमानमुपास्महे परिणतं दन्तावलास्यात्मना॥ १॥
तारश्रीपरशक्तिकामवसुधारूपानुगं यं विदुः,
    तस्मै स्तात् प्रणतिर्गणाधिपतये यो रागिणाऽभ्यर्थ्यते।
आमन्त्र्य प्रथमं वरेति वरदेत्यार्तेन सर्वं जनं
    स्वामिन् मे वशमानयेति सततं स्वाहादिभिः पूजितः॥ २॥
कल्लोलाञ्चलचुम्बिताम्बुदततौ इक्षुद्रवाम्बोनिधौ
    द्वीपे रत्नमये सुरद्रुभवनामोदैकमेदस्विनि।
मूले कल्पतरोर्महामणिमये पीठेऽक्षराम्भोरुहे
    षट्कोणाकलितत्रिकोणरचनासत्कर्णिकेऽमुं भजे॥ ३॥
चक्रप्रासरसाल कार्मुकगदा सद्बीजपूरद्विज-
    व्रीह्यग्रोत्पल पाशपङ्कजकरं शुण्डाग्रजाग्रद्घटम्।
आश्लिष्टं प्रियया सरोजकरया रत्नस्फुरद्भूषया,
    माणिक्यप्रतिमं महागणपतिं विश्वेशमाशास्महे॥ ४॥

दानाम्भः परिमेदुर - प्रसृमर - व्यालम्बि - रोलम्बभृत्-
सिन्दूरारुण - गण्डमण्डल - युगव्याजात् - प्रशस्तिद्वयम्।
त्रैलोक्येष्टविधानवर्णसुभगं यः पद्मरागोपमं
धत्ते स श्रियमातनोतु सततं देवो गणानां पतिः॥ ५॥
भ्राम्यन्मन्दरघूर्णनापरवशक्षीराब्धिवीचिच्छटा-
सच्छायाश्चलचामरव्यतिकरश्रीगर्वसर्वङ्कषाः।
दिक्कान्ताघनसारचन्दनरसासाराः श्रयन्तां मनः
स्वच्छन्दप्रसरप्रलिप्तवियतो हेरम्बदन्तत्विषः॥ ६॥
मुक्ताजालकरम्बितप्रविकसन्माणिक्यपुञ्जच्छटा-
कान्ताः कम्बुकदम्बचुम्बितघनाभोगप्रवालोपमाः।
ज्योत्स्नापूरतरङ्गमन्थरतरत्सन्ध्यावयस्याश्चिरं
हेरम्बस्य जयन्ति दन्तकिरणाकीर्णाः शरीरत्विषः॥ ७॥
शुण्डाग्राकलितेन हेमकलशेनावर्जितेन क्षरन्-
नानारत्नचयेन साधकजनान् सम्भावयन् कोटिशः।
दानामोदविनोद लुब्धमधुपप्रोत्सारणाविर्भवत्-
कर्णान्दोलनखेलनो विजयते देवो गणग्रामणीः॥ ८॥
हेरम्बं प्रणमामि यस्य पुरतः शाण्डिल्यमूले श्रिया
बिभ्रत्याऽम्बुरुहे समं मधुरिपुस्ते शङ्खचक्रे वहन्।
न्यग्रोधस्य तले सहाद्रिसुतया शम्भुस्तथा दक्षिणे
बिभ्राणः परशुं त्रिशूलमितया पाशाङ्कुशाभ्यां शुभम्॥ ९॥
पश्चात् पिप्पलमाश्रितो रतिपतिर्देवस्य रत्योत्पले
बिभ्रत्या सममैक्षवं धनुरिषून् पौष्पान् वहन् पञ्च च।
वामे चक्रगदाधरः स भगवान् क्रोडः प्रियङ्गोस्तले
हस्तोद्यच्छुकशालिमञ्जरिकया देव्या धरण्या सह॥ १०॥
षट्कोणाश्रिषु षट्सु षड् गजमुखाः पाशाङ्कुशाभीवरान्
बिभ्राणाः प्रमदासखाः पृथुमहाशोणाश्मपुञ्जत्विषः।

आमोदः पुरतः प्रमोदसुमुखौ तं चाभितो दुर्मुखः
पश्चात् पार्श्वगतोऽस्य विघ्न इति यो विघ्नकर्तेति च ॥ ११ ॥
आमोदादिगणेश्वरप्रियतमास्तत्रैव नित्यं स्थिताः
कान्ताश्लेषरसज्ञमन्थरदृशः सिद्धिः समृद्धिस्ततः ।
कान्तिर्या मदनावतीत्यपि तथा कल्पेषु या गीयते
सान्या याऽपि मदद्रवा तदपरा द्राविण्यमूः पूजिताः ॥ १२ ॥
आश्लिष्टौ वसुधेत्यथो वसुमती ताभ्यां सितालोहितौ
वर्षन्तौ वसु पार्श्वयोर्विलसतस्तौ शङ्खपद्मौ निधी ।
अङ्गान्यन्वथ मातरश्च परितः शक्रादयोऽब्जाश्रयाः,
तद्बाह्ये कुलिशादयः परिपतत्कालानलज्योतिषः ॥ १३ ॥
इत्थं विष्णुशिवादितत्त्वतनवे श्रीवक्रतुण्डाय हुं-
काराक्षिप्तसमस्तदैत्यपृतनाव्रताय दीप्तत्विषे ।
आनन्दैकरसावबोधलहरीविध्वस्तसर्वोर्मये
सर्वत्र प्रथमानमुग्धमहसे तस्मै परस्मै नमः ॥ १४ ॥
सेवाहेवाकिदेवासुरनरनिकरस्फारकोटीरकोटी-
कोटिव्याटीकमानद्युमणिसममणिश्रेणिभावेणिकानाम् ।
राजन्नीराजनश्रीसखचरण नखद्योतविद्योतमानः
श्रेयः स्थेयः स देयान्मम विमलदृशा बन्धुरं सिन्धुरास्यः ॥ १५ ॥
एतेन प्रकटरहस्यमन्त्रमालागर्भेण स्फुटःसंविदा स्तवेन ।
यः स्तौति प्रचुरतरं महागणेशं तस्येयं भवति वशंवदा त्रिलोकी ॥
श्रीमद्राघवचैतन्यकृतां गणपतिस्तुतिम् ।
पठतां श्रद्धया नित्यं वश्यं विश्वं न संशयः ॥ १७

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸ்தோத்ரம்

யோகம் யோகவிதாம் விதூத - விவித - வ்யாஸங்க - சுத்தாசய-
ப்ராதுர்ப்பூதஸுதாரஸப்ரஸ்ருமர - த்யாநாஸ்பதாத்த்யா ஸிநாம்।
ஆநந்த ப்லவமாந போதமதுராமோதச் சடாமேதுரம்
தம் பூமாநமுபாஸ்மஹே பரிணதம் தந்தாவளாஸ்யாத்மநா॥ 1

தாரஶ்ரீ - பரசக்தி - காம - வஸுதாரூபாநுகம் யம் விது:,
தஸ்மை ஸ்தாத் ப்ரணதிர் கணாதிபதயே யோ ராகிணா ப்ரார்த்த்யதே।
ஆமர்ந்த்ர்ய ப்ரதமம் வரேதி வரதேத்யார்த்தேந ஸர்வம் ஜநம்
ஸ்வாமிந் மே வசமாநயேதி ஸததம் ஸ்வாஹாதிபி: பூஜித:॥ 2

கல்லோலாஞ்சல - சும்பிதாம்புததெள இக்ஷுத்ரவாம்போ நிதெள
த்வீபே ரத்நமயே ஸுரத்ரும - வநாமோதைக - மேதஸ்விநி।
மூலே கல்பதரோ: மஹாமணிமயே பீடேऽக்ஷராம்போருஹே
ஷட்கோணாகலித த்ரிகோண ரசநா - ஸத்கர்ணிகேऽமும் பஜே॥ 3

சக்ர - ப்ராஸ - ரஸால - கார்முக - கதா - ஸத்பீஜபூரத்விஜ
வ்ரீஹ்யக்ரோத்பலபாசபங்கஜகரம் சுண்டாக்ர - ஜாக்ரத்கடம்।
ஆச்லிஷ்டம் ப்ரியயா ஸரோஜகரயா ரத்நஸ்புரத்பூஷயா
மாணிக்யப்ரதிமம் மஹாகணபதிம் விஶ்வேஶ மாஶாஸ்மஹே॥ 4

தாநாம்ப: - பரிமேதுர - ப்ரஸ்ருமர - வ்யாலம்பி - ரோலம்பப்ருத்
ஸிந்தூராருண - கண்டமண்டல - யுகவ்யாஜாத் ப்ரசஸ்தித்வயம்।
த்ரைலோக்யேஷ்ட - விதாந - வர்ண - ஸுபகம் ய: பத்மராகோபமம்
தத்தே ஸஶ்ரியமாதநோது ஸததம் தேவோ கணாநாம் பதி:॥ 5

ப்ராம்யந் - மந்தர - கூர்ணநா - பரவச - க்ஷீராப்த்தி - வீசிச்சடா
ஸச்சாயாஶ் - சலசாமர - வ்யதிகர - ஶ்ரீகர்வ - ஸர்வங்கஷா:।
திக்காந்தா - கநஸார - சந்தந - ரஸாஸாரா: ச்ரயந்தாம் மந:
ஸ்வச்ச்சந்த - ப்ரஸர - ப்ரலிப்த - வியதோ ஹேரம்ப - தந்தத்விஷ:॥ 6

முக்தாஜால - கரம்பித - ப்ரவிகஸந் - மாணிக்ய - புஞ்ஜச்சடா-
காந்தா: கம்பு - கதம்ப - சும்பித - கநாபோக - ப்ரவாளோபமா:।
ஜ்யோத்ஸ்நாபூர - தரங்க - மந்தரதரத் - ஸந்த்யாவயஸ்யாஶ்சிரம்
ஹேரம்பஸ்ய ஜயந்தி தந்திகிரணாகீர்ணா ஶரீரத்விஷ:॥

ஶுண்டாக்ராகலிதேந ஹேமகலஶேநாவர்ஜிதேந க்ஷரந்-
நாநாரத்ந - சயேந ஸாதகஜநாந் ஸம்பாவயந் கோடிஶ:।
தாநாமோத - விநோதலுப்த்த - மதுப - ப்ரோத்ஸாரணா விர்பவத்-
கர்ணாந்தோளந - கேலநோ விஜயதே தேவோ கணக்ராமணீ:॥ 8

ஹேரம்பம் ப்ரணமாமி யஸ்ய புரத: சாண்டில்ய - மூலே ஶ்ரியா
பிப்ப்ரத்யாऽம்புருஹே ஸமம் மதுரிபுஸ் தே ஶங்கசக்ரே வஹந்।
ந்யக்ரோதஸ்ய தலே ஸஹாத்ரிஸுதயா ஶம்புஸ் ததாதக்ஷிணே
பிப்ராணா: பரஶும் த்ரிஶூலமிதயா பாஶாங்குஶாப்யாம் ஶுபம்॥ 9

பஶ்சாத் பிப்பல மாஶ்ரிதோ ரதிபதிர் தேவஸ்ய ரத்யோத்பலே
பிப்ப்ரத்யா ஸமமைக்ஷவம் தநுரிஷூந் பௌஷ்பாந் வஹந் பஞ்ச ச।
வாமே சக்ரகதாதர: ஸ பகவாந் க்ரோட: ப்ரியங்கோஸ் தலே
ஹஸ்தோத்யச் சுகசாலி - மஞ்ஜரிகயா தேவ்யா தரண்யா ஸஹ ॥ 10

ஷட்கோணாஶ்ரிஷு ஷட்ஸு ஷட் கஜமுகா: பாஶாங்குஶாபீவராந்
பிப்ராணா: ப்ரமதாஸகா: ப்ருதுமஹாஶோணாஶ்மபுஞ்ஜ த்விஷ:।
ஆமோத: புரத: ப்ரமோத ஸுமுகௌ தம் சாபிதோ துர்முக:
பஶ்சாத் பார்ஶ்வகதோஸ்ய விக்ந இதி யோ யோ விக்நகர்த்தேதி ச ॥ 11

ஆமோதாதிகணேஶ்வரப்ரியதமாஸ் தத்ரைவ நித்யம் ஸ்த்திதா:
காந்தாஶ்லேஷரஸஜ்ஞமந்த்தரருஶ: ஸித்திஸ் ஸம்ருத்திஸ் தத:।
காந்திர் யா மதநாவதீத்யபி ததா கல்பேஷு யா கீயதே
ஸாந்யா யாபி மதத்ரவா ததபரா த்ராவிண்யமூ: பூஜிதா: ॥ 12

ஆஶ்லிஷ்டௌ வஸுதேத்யதோ வஸுமதீ தாப்ப்யாம் ஸிதாலோஹிதௌ
வர்ஷந்தௌ வஸு பார்ஶ்வயோர் விலஸதஸ் தௌ ஶங்கபத்மௌ நிதீ।
அங்காந்யந்வத மாதரஶ்ச பரித: ஶக்ராதயோப்ஜாஶ்ரயா:
தத்பாஹ்யே குலிஶாதய: பரிபதத் - காலாநல - ஜ்யோதிஷ: ॥ 13

இத்த்தம் விஷ்ணு ஶிவாதிதத்வதநவே ஸ்ரீவக்ரதுண்டாய ஹூம்-
காராக்ஷிப்த ஸமஸ்த தைத்யப்ருதநா வ்ராதாய தீப்த த்விஷே।
ஆநந்தைக ரஸாவபோத லஹரீ வித்த்வஸ்த ஸர்வோர்மயே
ஸர்வத்ர ப்ரதமாந முக்த மஹஸே தஸ்மை பரஸ்மை நம: ॥ 14

ஸேவா ஹேவாகி தேவாஸுர நர நிகரஸ்ப்பார கோடீரகோடீ
கோடிவ்யாடீகமாந த்யுமணிஸமமணி ஶ்ரேணியா வேணிகாநாம்।
ராஜந் நீராஜநஸ்ரீ ஸகசரணநகத்யோத வித்யோதமாந:
ஶ்ரேய: ஸ்தேய: ஸ தேயாந் மம விமலத்ருசா பந்துரம் ஸிந்த்துராஸ்ய: ॥ 15

ஸ்ரீமத் ராகவசைதந்ய க்ருதாம் கணபதி ஸ்துதிம்।
படதாம் ச்ரத்தயா நித்யம் வச்யம் விச்வம் ந ஸம்சய: ॥ 16

பலவிதமாக மனம் கெட்டலைந்து பெற்ற கெட்ட விஷய வாஸனைகளை அறவே அகற்றி மாசகன்ற உள்ளத்தில் உண்டான அமுதப் பெருக்கில் கரைந்துத் தியானத்தில் அமர்ந்து-ள்ளவர்களும் மேலான பரம தத்துவத்தில் உள்ள மடங்கிப்போக முறையறிந்தவர்களுமான யோகிகளுக்கு உள்ளத்து அமைதி பெறுமிடமானவரும், ஆனந்தத்தில் மிதக்கிற பேரறிவின் இனிய மணம் கமழுகிற ஒளி

நிரம்பியவரும் யானை முகத்தானாகத் தோன்றியவருமான அந்தப் பெருமானை வழிபடுகிறோம். (1)

ப்ரணவம் லக்ஷ்மீபிஜம், சக்திபீஜம் காமபீஜம் பூமிபீஜம் கம் என்ற தன் பீஜம் இவற்றைச் சேர்த்து வர! (சிறந்தவரே) வரத விரும்பியதை அளிப்பவரே) என விளித்து கணபதியான உமக்கு நமஸ்காரம் என்று சொல்லி எல்லா மக்களையும் என் வசப்படுத்துவீர் என வேண்டி ஸ்வாஹா முதலியவற்றைச் சொல்லி விருப்பம் மிகுந்து துயருற்று நிற்பவனால் வேண்டப்பெறுகிற கணாதிபதிக்கு நமஸ்காரம் (ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் கலீம் க்லௌம் கம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜனம் மே வசமாநய ஸ்வாஹா என்ற மந்த்ரத்தை இது விளக்குகிறது).

வானத்தில் பரவியுள்ள மேகக் கூட்டங்களைத் தொடும் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ள அலைவரிசையுடன் கூடிய கரும்புச்சாற்றாலான கடலில், சிந்தாமணித் தீவில் நறுமணத்தால் மனத்தைக் கவரும் பூக்கள் நிறைந்த கற்பக உத்யானவனத்தில், கற்பக விருக்ஷத்தின் அடியில், இரத்தின-மயமான மண்டபத்திலுள்ள மணிமயமான பீடத்தில், மாத்ருகா அக்ஷரங்கள் நிறைந்த எட்டு இதழ் கொண்ட தாமரைப் பூவின் நடுவில் இருக்கும் மொட்டிலுள்ள ஆறு கோணத்துக்கும் மூன்று கோணத்துக்கும் நடுவில் கோவில் கொண்டிருக்கும் மஹா கணபதியை ஸேவிக்கிறேன். (3)

சக்கிரம், சூலம், கரும்புவில், கதை, மாதுளம்பழம், தந்தம், நெற்கதிர், நீலோத்பலம், பாசம், தாமரைமலர் இவற்றை (பத்துக் கைகளில்) தரிப்பவரும், துதிக்கையில் (ரத்தினங்கள் நிறைந்த தங்கக்) குடத்தைத் தாங்கி நிற்பவரும், தாமரைப் பூவைக் கையில் கொண்டவளும் ஒளிமிக்க ரத்தினா-பரணங்களைப் பூண்டவளுமான மனைவி வல்லபையினால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பெற்றவரும், மாணிக்கம் போலச் சிவந்த மேனியுடையவரும், சர்வேச்வரருமான மஹாகணபதியைத் துதிக்கிறோம். (4)

மதஜலப் பெருக்கினால் கூட்டமாக மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும் கருநிறமுள்ள வண்டுகள் நிறைந்து, சிந்தூரம் போலச் சிவந்த அடிபணியும் அடியார்களுக்கு நல்வரங்கள் அனைத்தையும் தந்தருள்வதாக கரிய மையால் எழுதிய

எழுத்துக்கள் அடங்கியவையுமான பத்மராகம்போன்று சிவந்த இரண்டு புகழ் பலகைகளைத் தாங்கி நிற்கிற மஹாகணபதி எப்பொழுதும் எல்லா விதமான ஐச்வர்யத்தையும் நமக்குத் தந்தருளவேண்டும். (சிவந்த கன்னத்தில் கருவண்டுகள், அகன்ற பலகையின் மேல் கரிய மையால் எழுதிய விளம்பர எழுத்துகளைப் போல் காண்கின்றன. விரும்பியதைத் தருவதே விளம்பரத்தின் பொருள்) (5)

அமுதத்திற்காகப் பாற்கடலை மந்தரமலையாகிய மத்தால் கடைந்தபோது மந்தரமலையின் இரு புறங்களிலும், வானளாவிப் பொங்கி எழுந்த வெண்ணிறமான பால் அலைகள் போலத் தோன்றுபவையும், இரு புறமும் மேலும் கீழுமாக வீசப்படுகிற வெண்சாமரங்களின் பெருமையைக் குலைக்கிறவையும், திசைகளாகிய பெண்களுக்குப் பச்சைக்கற்பூரம் சேர்ந்த சந்தனப்பூச்சாக இருப்பவையும், வானத்தை அளாவிய ஒளியுடையவையுமான மஹா கணபதியினுடைய தந்த ஒளிகள் என் உள்ளத்தில் குடி கொள்ள வேண்டும். (6)

முத்துக் கூட்டங்களுடன் கலந்து ப்ரகாசிக்கிற மாணிக்கமணிகளின் (சிவப்பு ரத்தினங்களின்) குவியல் போலவும், சங்குக் குவியலுடன் சேர்ந்து பரந்து கிடக்கும் பவழங்கள் போலவும், அலை போல் பாய்கிற வெண்ணிலாவுடன் கூடின ஸந்த்யாகாலம் போலும் ப்ரகாசிக்கிற மஹாகணபதியினுடைய தந்த சோபையுடன் கலந்து உடலொளிகள் எப்பொழுதும் சிறப்பாக விளங்குகின்றன. (7)

துதிக்கையின் நுனியால் தாங்கப்பெற்ற தங்கக் குடத்திலிருந்து பொங்கி வழிகிற முத்து மாணிக்கம் முதலிய பலவிதமான ரத்தினக் குவியல்களால், தம்மை வழிபடுகிற அடியார்களை எல்லா விதமான ஐச்வர்யங்களும் நிறைந்தவர்களாகச் செய்பவரும், மதஜலத்தின் மணத்தில் மயங்கி வட்டமிடும் வண்டுக் கூட்டத்தை விரட்டுவதற்காக வேடிக்கையாகக் காதுகளை அசைத்துக் கொண்டிருப்பவரும், பக்தர் கூட்டங்களை நல்வழி நடத்துகிறவருமான ஸ்ரீமஹாகணபதி மிகச் சிறப்புடன் ப்ரகாசிக்கிறார். (8)

மஹாகணபதிக்குக் கிழக்கில் பில்வமரத்தடியில், தாமரைப் பூக்களைக் கையில் தாங்கி நிற்கும் லக்ஷ்மிதேவியுடன் சங்கு

சக்கரங்களைத் தாங்கி நிற்கும் நாராயணனும், தென்திசையில் ஆலமரத்தடியில் பாசமும் அங்குசமும் கையில் தாங்கிய பார்வதிதேவியுடன் பரசுவையும் த்ரிசூலத்தையும் தாங்கிய பரமேச்வரனும் இருக்கிறார்கள். இந்த மஹாகணபதியை நமஸ்கரிக்கிறேன். (9)

மஹாகணபதிக்கு மேற்கில் அரச மரத்தின் அடியில் நீலோத்பலப் பூக்களைக் கையில் ஏந்திய ரதிதேவியுடன் கரும்பு வில்லையும் அரவிந்தம் முதலிய ஐந்து புஷ்பங்களான பாணங்களையும் தாங்கிய மன்மதனும், வடக்கு திசையில் ஞாழல் மரத்தின் அடியில், நெற்கதிரையும் பச்சைக் கிளியையும் கைகளில் தாங்கிய பூமிதேவியுடன் சக்கரத்தையும் கதையையும் தாங்கிய வராஹ மூர்த்தியும் கோயில் கொண்டிருக்கிறார்கள். (10)

மஹாகணபதியினுடைய பீடத் தாமரைப்பூவின் நடுவிலுள்ள மொட்டில் ஆறு கோணங்களில் பாசம் அங்குசம் என்ற ஆயுதங்களையும் அபயம் வரதம் என்ற முத்திரைகளையும் தாங்கிய யானை முகத்தையுடையவர்களும் பத்மராகம் போலச் சிவந்தவர்களும், மனைவியருடன் கூடியவர்களுமான ஆறு கணேச்வரர்கள் முன்னும் பின்னுமாக ஆமோதரும் ப்ரமோதரும் ஸுமுகரும் துர்முகரும் விக்நரும் விக்னகர்தாவும் கணபதியைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றனர். (12)

கணவர்களின் ஆலிங்கனத்தால் மகிழ்ந்து அன்பை வெளியிடுகிற பார்வையுள்ளவர்களும், கல்பநூல்களில் வர்ணிக்கப் பெறுகிறவர்களுமான ஸித்தி, ஸமிருத்தி, காந்தி, மதனாவதி, மதத்ரவா, த்ராவிணீ என்ற பெயருள்ள ஆமோதன் முதலிய கணேச்வரர்களின் மனைவியர் அருகில் இருந்து கொண்டு மஹாகணபதியை உபாஸிக்கின்றனர்.

பீடத்தின் நடுவிலிருக்கும் ஷட்கோணத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் வஸுதை (வஸுதாரா) என்ற பார்யையுடன் கூடிய வெண்ணிறமுள்ள சங்கநிதியும் வஸுமதி என்ற பார்யையுடன் கூடிய சிவப்பு நிறமுள்ள பத்மநிதியும் செல்வத்தைப் பொழிந்துகொண்டு விளங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு வெளியில், ஹ்ருதயம் சிரஸ் சிகை கவசம் நேத்ரத்ரயம் அஸ்திரம் என்ற ஆறு அங்கங்களின் தேவதைகளும் சுற்றி ப்ராஹ்மீ முதலிய எட்டுமாதாக்களும் விளங்குகின்றனர். ஆறு கோணத்திற்கு வெளியில்

தாமரைப்பூவிலுள்ள எட்டு இதழ்களிலும் இந்த்ரன் முதலிய எட்டு திக்பாலகர்களும், அவர்களுக்கு வெளிப்புறத்தில் அருகிலேயே ப்ரளயகாலத்து அக்கினிபோல் ஜ்வலிக்கிற இந்திராதி திக்பாலகர்களுடைய வஜ்ரம் முதலிய ஆயுதங்களும் விளங்குகின்றன. (ப்ராம்ஹீ, மாஹேச்வரீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, மாஹேந்த்ரீ, சாமுண்டா, மஹாலக்ஷ்மீ என மாதாக்கள் 8) (13)

இங்ஙனம் நாராயணன் சிவன் முதலியவர்களின் தத்வத்தையே தமது உடலாகக் கொண்டவரும், ஸ்ரீவக்ரதுண்டர் என்ற திருநாமம் பூண்டவரும் தனது பிளிறலால் எல்லா அசுரப்படைகளையும் விரட்டியவரும். கோடிக்கணக்கான சூர்யர் போல அணுக முடியாத ஒளியுடன் கூடியவரும் அடியார்களைப் ப்ரம்மானந்தப் பெருக்கில் மூழ்கச் செய்து, அலைபோல் தொடர்ந்து ஏற்படும் பசி தாகம், சோகம், மோகம், பிறப்பு, இறப்பு என்ற ஆறு வகையான துன்பங்களை அகற்றுபவரும், கோடிக்கணக்கான சந்த்ரர் போல அழகிய குளிர்ந்த ஒளிகள் நிறைந்தவருமான பரம்பொருளான மஹாகணபதியை வணங்குகிறோம். (14)

ஸ்ரீ மஹாகணபதியை வழிபடப் போட்டியிட்டுக் கூடிய தேவரும் அசுரரும் மனிதருமான கோடிக்கணக்கானவர்களின் கிரீடங்களில் இழைத்துள்ள நவரத்தினங்களின் ஒளி திருவடிகளுக்குள் அலங்கார தீபஹாரத்தியில் காணும் தீபஜ்வாலை போலக் காணப்படுகிறது. அதற்கு இணையான சரணநகங்களின் சோபையுடன் கூடிய ஸ்ரீமஹாகணபதி தயை நிறைந்த நிர்மலமான அருட்பார்வையினால் எனக்கு எல்லாவிதமான நிலையான நலத்தையும் அருள வேண்டும்.

நேர்முகமாகவும் மறைமுகமாகவும், இருபத்தெட்டு ஆறு என்ற எண்ணிக்கையுள்ள எழுத்துக்கள் அடங்கிய மந்திரங்களின் வரிசையுடன், பொருளின் அறிவைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கும் அழகிய சொல்நயம் அமைத்ததும், ஸ்ரீராகவ சைதன்யர் என்ற பரமஹம்ஸர் இயற்றியதுமான இந்த மஹாகணபதி ஸ்தோத்ரத்தை எப்பொழுதும் சிரத்தையுடன் படிக்கிற பக்தனுக்கு மூவுலகும் வசமாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. (15)

—ஸ்ரீராகவ சைதன்யர் இயற்றியது

श्रीमहागणपतिस्तोत्रम्

(ஸ்ரீ ராகவ சைதன்யர் இயற்றிய ஸ்தோத்ரத்திற்கு உரை எழுதிய ஸ்ரீபாஸ்கரராயர் சுருக்கி 15 சுலோகங்களாக ஸ்தோத்திரம் எழுதியுள்ளார். விளக்கம் பெற அந்த ஸ்தோத்ரத்துடன் இதனைச் சேர்த்துப் படிக்கவும்).

विशुद्धाशययोगीन्द्रध्यातमानन्दचिद्घनम्।
दन्तावलमुखं नित्यं तं भूमानमुपास्महे॥ १
वशमानय सर्वं मे वरदेत्यर्थबोधकः।
मन्त्रो गणपतेरत्रास्त्यष्टाविंशतिवर्णकः॥ २
त्रिषट्कोणाक्षराम्भोज मणिपीठं सुरद्रुमम्।
कल्पोद्यानं मणिद्वीपमिक्ष्वब्धिं प्रणमाम्यहम्॥ ३
पाशशूलगदाब्जेक्षुधनुश्चक्रघटोत्पलैः।
बीजपूरव्रीहिदन्तैर्वल्लभावल्लभं भजे॥ ४
दानाम्बुलोलरोलम्बधरगण्डयुगोज्ज्वलम्।
पद्मरागसमानाङ्गं गजाननमुपास्महे॥ ५
दुग्धाब्धिवीचिवत् स्वच्छाः श्वेतचामरदुःखदाः।
दिक्कान्ताचन्दनालेपा दन्तिदन्तश्रियो भजे॥ ६
ज्योत्स्ना - मुक्ता - शङ्ख - शुक्लदन्तकान्तिकरम्बिताम्।
सन्ध्या - विद्रुम - माणिक्य - पाटलाङ्गप्रभां भजे॥ ७
भक्तेष्टपूरकानन्तरत्नवर्षिघटाञ्चितम्।
शुण्डादण्डं दानशौण्डं श्रये कर्णौ च चञ्चलौ॥ ८
प्राच्यां देवस्य बिल्वद्रुमूले नारायणं श्रिया।
दक्षिणस्यां वटमूले भजामः शिवया शिवम्॥ ९
पश्चाद्देवस्य मदनं रत्या पिप्पलमाश्रितम्
उत्तरस्यां भूवराहं प्रियङ्ग्वाश्रयमाश्रये॥ १०
प्रमोदामोद सुमुख - विघ्नकृद्विघ्नदुर्मुखान्।
चतुर्भुजान् गजमुखान् षट्कोणस्थान् श्रयामहे॥ ११

आमोदादिप्रियाः सिद्धिः समृद्धिर्मदनावती।
कान्तिर्मदद्रवा द्राविण्येताः सम्पूजयाम्यहम्॥ १२
शङ्खपद्मौ षडङ्गानि मातरोऽष्टौ दिशोधिपाः।
तदायुधांश्च सर्वांस्तान् तत्तत्स्थानेषु भावये॥ १३
हुङ्कारध्वस्तदैत्यौघं वक्रतुण्डं गणेश्वरम्।
षडर्णं तन्महामन्त्रं पवित्रं प्रणमाम्यहम्॥ १४
नमत्सुरादिमुकुटमणिदीप्ताङ्घ्रिपङ्कजः।
श्रेयः स्थेयः प्रदेयान्नः सिन्धुरास्यः सदा मुदा॥ १५

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸ்தோத்திரம்

விசுத்தாஶய யோகீந்த்ர த்யாதமாநந்தசித்கநம்।
தந்தாவளமுகம் நித்யம் தம் பூமாநமுபாஸ்மஹே:॥ 1
வசமாநய ஸர்வம் மே வரதேத்யர்த்தபோதக:
மந்த்ரோ கணபதேரத்ராஸ்த்யஷ்டாவிம்சதிவர்ணக:॥ 2
த்ரிஷட்கோணாக்ஷராம்போஜம் மணிபீடம் ஸுரத்ருமம்।
கல்போத்யாநம் மணித்வீபம் இக்ஷ்வப்திம் ப்ரணமாம்யஹம்॥ 3
பாச - ஶூல - கதாப்ஜேக்ஷு - தநுர் -சக்ர - கடோத்பலே:।
பீஜபூர - வ்ரீஹி - தந்தைர் வல்லபாவல்பம் பஜே॥ 4
தாநாம்புலோல - ரோலம்பதர கண்டயுகோஜ்வலம்।
பத்மராக - ஸமாநாங்கம் கஜாநநமுபாஸ்மஹே॥ 5
துக்தாப்த்தி - வீசிவத் - ஸ்வச்சா: ச்வேத சாமர து:கதா:
திக்காந்தா - சந்தநாலேபா தந்திதந்தஶ்ரியோ பஜே॥ 6
ஜ்யோத்ஸ்நா - முக்தா - ஶங்க - ஶுக்ல தந்தகாந்திகரம்பிதாம்।
ஸந்த்யா வித்ரும மாணிக்ய பாடலாங்க ப்ரபாம் பஜே॥ 7
பக்தேஷ்ட - பூரகாநந்த - ரத்நவர்ஷி - கடாஞ்சிதம்
சுண்டாதண்டம் தாநஶௌண்டம் ஶ்ரயே கர்ணௌ ச சஞ்சலௌ॥ 8
ப்ராச்யாம் தேவஸ்ய பில்வத்ருமூலே நாராயணம் ச்ரியா।
தக்ஷிணஸ்யாம் வடமூலே பஜாம: சிவயா சிவம்॥ 9
பச்சாத் தேவஸ்ய மதநம் ரத்யா பிப்பலமாச்ரிதம்।
உத்தரஸ்யாம் பூவராஹம் பிரியங்க்வாச்ரயமாச்ரயே॥ 10
ப்ரமோதாமோத - ஸுமுக - விக்க்நக்ருத் - விக்க்நதுர்முகாந்।
சதுர்புஜாந் கஜமுகா ந்ஷட்கோணஸ்த்தான் ஶ்ரயாமஹே॥ 11

ஆமோதாதி ப்ரியாஸ் ஸித்தி: ஸம்ருத்திர் மதநாவதீ।
காந்திர் மதத்ரவா த்ராவிண்யேதா: ஸம்பூஜயாம்யஹம்॥ 12
சங்க பத்மௌ ஷடங்காநி மாதரோஷ்டௌ திசோதிபா:।
ததாயுதாம்ஸ்ச ஸர்வாம்ஸ் தாந் தத்தத்ஸ்த்தாநேஷுபாவயே॥ 13
ஹுங்காரத் த்வஸ்த தைத்யௌகம் வக்ரதுண்டம் கணேச்வரம்।
ஷடர்ணம் தந்மஹாமந்த்ரம் பவித்ரம் ப்ரணமாம்யஹம்॥ 14
நமத் - ஸுராதி - முகுடமணி - தீப்தாங்க்ரி - பங்கஜ:।
ச்ரேய: ஸ்த்தேய: ப்ரதேயாந் ந: ஸிந்துராஸ்ய: ஸதா முதா॥ 15

தூய தெளிந்த மனமுள்ள யோகிகளால் தியானிக்கப்-பெற்றவரும் பேரானந்தமும் பேரறிவும் செறிந்த வடிவானவரும் யானை முகத்தோனுமான பெருமானைத் தினமும் வழிபடுவோம். (1)

''விரும்பியதை வழங்குபவரே! எல்லாவற்றையும் என் வசப்படுத்துவீர் என்ற பொருளை விளக்குகின்ற 28 எழுத்துக்கள் கொண்ட கணபதியின் மந்த்ரம் இதில் அடங்கி உள்ளது. (2)

முக்கோணம் அறுகோணம், 51 மாத்ருகாக்ஷரங்களாலான (அ - க்ஷ) தாமரை இவற்றில் அமைந்த, மணிபீடம், கல்பகமரம், கல்பகமரத்தோட்டம், மணித்வீபம் கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், இவற்றை வணங்குகிறேன். (3)

பாசம், சூலம், கதை, சங்கு, கரும்புவில், சக்கிரம், கலசம் உத்பலப்பூ, மாதுளை, நெற்கதிர், தந்தம் இவற்றுடன் கூடிய வல்லபையின் நாயகனை வழிபடுகிறேன். (4)

மதநீரில் ஆர்வமுள்ள வண்டுகளைத் தாங்கிய இரு கன்னங்களால் ஒளிர்பவரும் பத்மராக ரத்தினம் போன்ற மேனி நிறம் கொண்டவருமான ஆனைமுகத்தோனை வழிபடுகிறோம். (5)

பாற்கடலின் அலைபோல் வெண்ணிறமுள்ளதும் வெண் சாமரத்தையும் வெட்கச் செய்வதும் திக்குகளாகிற காதலிகளுக்கு சந்தனப்பூச்சு போன்றதுமான யானையின் தந்த அழகை வழிபடுகிறேன். (6)

நிலவு, முத்து, சங்கு, போன்ற வெண்ணிறப்பற்களின் ஒளியுடன் பிசிறிய ஸந்தியாகாலம் பவழம், மாணிக்கம் இவற்றின் சிகப்புடன் ஒத்த மேனிவண்ணத்தை வழிபடுகிறேன். (7)

அடியார் விரும்பியதை நிறைவுறச் செய்வதற்காக எண்ணற்ற ரத்னங்களைக் கொட்டுகிற கலசத்தைத் தாங்கி அழகானதும் வாரிவழங்குவதில் தேர்ந்ததுமான துதிக்கையையும் ஆடிக் கொண்டிருக்கின்ற காதுகளையும் சரணடைகிறேன். (8)

இறைவனின் கிழக்கில் வில்வ மரத்தடியில் லக்ஷ்மியுடன் உள்ள நாராயணனையும் தெற்கில் ஆலமரத்தடியில் உமையுடன் கூடிய சிவனையும் வழிபடுகிறோம். (9)

இறைவனின் பின்புறத்தில் அரசமரத்தடியில் ரதியுடன் கூடிய மன்மதனையும் வடக்கில் ஞாழல் மரத்தடியில் பூமியுடன் கூடிய வராஹரையும் அண்டி நிற்கிறேன். (10)

ஆறு கோணங்களில் அமர்ந்துள்ள ப்ரமோதர், ஆமோதர். ஸுமுகர், விக்நகர்தா, விக்னர், துர்மதர் என்ற யானை முகமுள்ள நான்கு கைகளுள்ள கணத்தலைவர்களை அண்டி நிற்போம். (11)

ஆமோதர் முதலானோரின் மனைவியரான ஸித்தி ஸம்ருத்தி மதனாவதீ, காந்தி, மதத்ரவா திராவிணீ என்ற அறுவரை பூஜிக்கிறேன். (12)

சங்க நிதி, பத்ம நிதி, ஹ்ருதயம், சிரஸ், சிகா, கவசம் நேத்ரம் அஸ்திரம் என்ற மந்திர அங்கங்கள் பிராம்மீ முதலிய 8 மாதாக்கள் எட்டு திக்பாலர்கள் அவர்களின் ஆயுதங்கள் இவற்றை அவரிடத்திலிருப்பதாகத் த்யானிக்கிறேன். (13)

தனது பிளிறலால் அசுரக்கூட்டத்தையழித்த வக்ரதுண்ட கணபதியையும் அவரது ஆறு எழுத்துள்ள தூயதான மந்திரத்தையும் வணங்குகிறேன். (14)

வணங்கி நிற்கிற தேவர் முதலானோரின் கிரீட ஒளியால் ஒளிகூடிய திருவடியுள்ள யானை முகத்தோன் மகிழ்ந்தவராக நமக்கு நிலைத்த மேன்மையை எப்போதும் அளிக்கட்டும். (15)

(28, 6 அட்சரங்களுள்ள ஸ்ரீ கணபதியின் மந்திரத்தின் மூலம் வழிபடுவோருக்கு உதவும் வகையில் ஆவரண தேவதைகளுடன் கூடிய கணபதியின் வடிவத்தை த்யானிக்க ராகவசைதன்யர் பாஸ்கரராயர் இயற்றிய இந்த இரு ஸ்தோத்ரங்கள் பெரிதும் உதவும்). (15)

गणेशस्तोत्रम्

करुणारससंपूर्ण कटाक्षामलवीक्षणैः ।
योऽनुगृह्णाति भक्तान्स प्रसन्नः सुमुखः स्मृतः ॥ १

ये परित्यज्य विहितं निषिद्धं प्रचरन्ति ते ।
वक्राः, तांस्तुण्डयत्येष वक्रतुण्डः प्रकीर्तितः ॥ २

प्रथमं मङ्गलायैव गणेशः स्मर्यते बुधैः ।
सर्वदेवार्चितत्वात्स गणेशः प्रथमः स्मृतः ॥ ३

स्मरणान्निजभक्तानां सर्वविघ्नान्निवार्य यः ।
कामान्पूरयति क्षिप्रं गणेशः कामपूरकः ॥ ४

निवार्यामङ्गलान्याशु स्मरणाद्गणनायकः ।
करोति मङ्गलान्येष ततो मङ्गलकारकः ॥ ५

इन्द्रादीनां तु देवानां विविधा नायकाः खलु ।
न नायको गणेशस्य कोऽप्यतोऽसौ विनायकः ॥ ५

கணேசஸ்தோத்திரம்

கருணா ரஸஸம்பூர்ண கடாக்ஷாமல வீக்ஷணை:
யோऽநுக்ருண்ஹாதி பக்தான் ஸ ப்ரஸந்ந: ஸுமுக: ஸம்ருத: 1

யே பரித்யஜ்ய விஹிதம் நிஷித்தம் ப்ரசரந்தி தே
வக்ராஸ் தான் துண்டயத்யேஷ வக்ரதுண்ட: ப்ரகீர்தித: 2

ப்ரதமம் மங்களாயைவ கணேச: ஸ்மர்யதே புதை:
ஸர்வதேவார்சிதத்வாத் ஸ கணேச: ப்ரதம: ஸ்ம்ருத: 3

ஸ்மரணாந்நிஜபக்தாநாம் ஸர்வவிக்நாந் நிவார்ய ய:
காமாந் பூரயதி க்ஷிப்ரம் கணேச: காமபூரக: 4

நிவார்யாமங்கலாந்யாசு ஸ்மரணாத் கணநாயக:
கரோதி மங்களாந்யேஷ ததோ மங்களகாரக: 5

இந்த் ராதீநாம் து தேவாநாம் விவிதா நாயகா: கலு
ந நாயகோ கணேசஸ்ய கோப்யதோऽஸௌ விநாயக: 6

ஸ்ரீ கணேசருக்கு ஆறுபெயர்கள் (1) கருணை நிறைந்த தூய கடைக் கண்பார்வையால் எல்லோருக்கும் அருள் பாலிப்பதால் அவர் ஸுமுகர் (2) செய்யவேண்டியதைத் தவிர்த்து செய்யவேண்டாததைச் செய்பவர் வக்ரர். வக்ரர்களைத் துண்டிப்பதால் அவர் வக்ரதுண்டர் (3) மங்களம் பெறும் பொருட்டு முதலில் நினைக்கப்பெறுபவர், அப்படி நினைக்கப்பெறுகிற தேவர்களாலும் வழிபடப்பெறுபவர். அதனால் ப்ரதமர் (4) தன்னை நினைத்ததும் இடையூறுகளை அகற்றி அடியார்கள் விரும்புவதை நிறைவுறச் செய்வதால் அவர் காமபூரகர் - ஆசாபூரகர் (5) நினைக்கப்பெற்ற உடன் அமங்களங்களை அகற்றி மங்களம் தருவதால் அவர் மங்களகாரகர் (6) இந்திரன் முதலான தேவருக்கும் நாயகர் (மேலாளர்) உண்டு. இவருக்கு மேல் எவரும் நாயகராக இல்லை. அதனால் இவர் விநாயகர். (வாஸுதேவாநந்தஸரஸ்வதி இயற்றியது)

॥ मन्त्रमालास्तुतिः ॥

हस्तारविन्दकलिताङ्कुशपाशचापम्
हालाहलप्रणयिनः प्रथमं कुमारम् ।
हिंसातुरासुरकुलात्ययधूमकेतुम्
हीनास्त्वघैः सुकृतिनः सततं भजन्ते ॥ १ ॥

तिग्मांशुमण्डलनिरन्तरमन्दिरान्तः
तीक्ष्णैः स्वकीयरुचिभिश्च विभासयन्तम् ।
तुङ्गासने मणिमये रुचिरं विभान्तम्
तूष्णीक एव हृदये कलितुं समर्थः ॥ २ ॥

मुग्धोत्तमाङ्गकलितद्विजराजखण्डात्
मूलत्रिकोणनिलयात् मुनिमात्रगम्यात् ।
मेघस्वनप्रतिभटप्रबलाट्टहासात्
मैत्र्यार्जितामरगणान् न गतिर्ममान्या ॥ ३ ॥

खातेतरासु तटिनीषु विहारशीलः
खद्योतभानुसदृशद्युति दुर्निरीक्षः ।
ख्यातः क्षितौ प्रणतबान्धव इत्यजस्रम्
खण्डेन्दुशेखरसुतो ननु दैवतं मे ॥ ४ ॥

यज्ञोत्थितेन विधिशौरिमहेश्वराणाम्
यामार्धसंक्षुभितदैत्यकुलेश्वरेण ।
यूथाधिपेन दिविषत्पृतनागणानाम्
योषाकुचार्पितकरेण हृतं मनो मे ॥ ५ ॥

लम्बप्रकीर्णकविभूषितचूलिकस्य
लाक्षारसाभकमनीयकलेबरस्य ।
लीलातिरस्कृतपुरन्दरशात्रवस्य
लोकायतैश्च महितस्य विधेय एषः ॥ ६ ॥

बोधिद्रुमाङ्गणलसत्कलमाधिरुढे
बन्धूकपुष्पसमलोहितपट्टचेले ।
बालावराङ्कृतमञ्जुलदीर्घशुण्डे
बीभत्सदानवरिपौ कवयो रमन्ते ॥ ७ ॥

दर्वीकराभरणजालविभूषिताङ्गात्
दाक्षायणीसहचरप्रियबालरूपात् ।
दिङ्नागवर्गपरिवारितपार्श्वभागात्
दुग्धाब्धिमध्यनिलयात्किमिहास्त्यलभ्यम् ॥ ८ ॥

राजीवबान्धवनिशाकरमन्दिरस्य
रेवानदीचिरविहारकुतूहलस्य ।
रक्तप्रसूनवसनेषु रतस्य तस्य
रोगैकभेषजमनोः करुणैव लभ्या ॥ ९ ॥

यक्षाधिपत्यदमनोहरमन्त्रकोशो
यागाग्निमध्यतलनिर्मलजन्मदेशः ।

युद्धे पराजितशिवाविजयप्रदाता
योषिद्वराङ्गरसिको ननु मे शरण्यः ॥ १० ॥

उच्छिष्टसंज्ञकमरूपगुणं सुसूक्ष्मम्
ऊर्जस्वलस्वमहसा कृतलोकसृष्टिम् ।
ओङ्कार मध्यतलमङ्गलबिन्दुसंस्थम्
औत्सुक्यभूमिममलं परमाश्रयेऽहम् ॥ ११॥

शिष्टेष्टदाननिपुणाङ्कुशपाशपाणौ
शुभ्रांशुमण्डलनिरन्तरवासगेहे ।
शोभाकराभरणजालविभूषितेऽस्मिन्
शौर्यार्जितारिपरिवारगणे रतोऽस्मि ॥ १२ ॥

टङ्केन ते स्मृतिमयेन निवार्य चेतः
पाषाणतो भृशदृढौ मम कामलोभौ ।
सन्दर्शयान्तरगतां सुखमात्ररूपां
ज्ञानप्रभां मदगजास्य बुधैकदृश्याम् ॥ १३ ॥

मन्दारमूलमणिपीठसुखास्थितेन
माध्वीकपानमदघूर्णविलोचनेन ।
मीनध्वजप्रियसखीकलितार्हणेन
मुक्तिप्रदेन गणपेन हि रक्षितोस्मि ॥ १४ ॥

हार्देन जात्वविधिनापि भजन्ति ये त्वाम्
हिंस्रैस्तु काममुखषड्रिपुभिर्विहीनाः ।
हुङ्कारमात्रगतसंचितपापबृन्दाः
हेरम्ब मोक्षपदवीं ननु ते लभन्ते ॥ १५ ॥

आत्मन्यपेतविषये गतरागबन्धे
इच्छागृहीततनुरीश्वर भाससे चेत् ।
उद्दण्डदण्डधरदारुणपाशबन्धात्
ओङ्काररूपगणनाथ भयं त्यजेयम् ॥ १६ ॥

नेपथ्यकर्म कलितं सुरसुन्दरीभिः
नैसर्गिकद्युतिविवर्धकमेत्य रम्यम् ।
नूत्नाङ्गसौष्ठवयुतं महिलासहस्रैः
नौकागतं सुरधुनीषु कृती नु पश्येत् ॥ १७ ॥

आम्नायसागरसमुद्धृतविद्रुमाभं
ईशानपुत्रमिभवक्त्रमिरामदान्धम् ।
उत्फुल्लपङ्कजमहासनसन्निविष्टं
ऊर्जस्वलद्युतिमुशन्त्युरुभाग्यवन्तः ॥ १८ ॥

क्रोधं विभो तव न सोढुमिहास्ति कश्चित्
क्रौञ्चारिरप्यहह निर्मद एव तेऽग्रे ।
क्रव्यादनाशक कथं नु तलप्रहारं
क्लेशोत्सुका दिविषदां दनुजाः सहेयुः ॥ १९ ॥

ह्रीमेदुरां भुवनसुन्दर मोहनाङ्गीं
हृद्य प्रसाधनवतीं हृदयङ्गमां ताम् ।
हृष्टां समुज्ज्वलतनुं रचयन्निजाङ्के
हृन्मन्दिरं मम समाश्रय विश्रमाय ॥ २० ॥
क्लीबं वपुर्धरति यद्गुणरूपहीनम्
क्रीडार्थसृष्टभुवनं च परात्पराख्यम् ।
क्लिष्टामराधिपतिरक्षणकर्महेतोः
क्रव्यादनाशनकृते निरतं तदव्यात् ॥ २१ ॥
ह्रीङ्कारमङ्गलमहामनुविग्रहाय
ह्लालामदान्धमहिलाजनलोलुपाय ।
हर्यक्षवाहशकलीकृतशात्रवाय
हस्तीन्द्रसुन्दरमुखाय शतं प्रणामाः ॥ २२ ॥
हूमित्यनन्यसुलभं मनुमेकमुक्त्वा
हव्यं तु यो दिशाति वह्निमुखाय तस्मै ।

हर्म्येषु नाकतलगामिषु पौत्रसङ्घैः
हास्यैश्च चाटुवचनैश्च नयेत्स कालम् ॥ २३ ॥

घेघेतिमन्त्रयुगळस्य सकृज्जपेन
घुष्यत्पिशाचनिकराः सभयं द्रवन्ति ।
घोरां समुत्तरति चापदमित्यभीक्ष्णम्
घण्टापथे द्विपवतां विदुषां प्रणादः ॥ २४ ॥

उत्तुङ्गरत्नमयपीठतले स्थिताय
ऊरीकृतार्घ्यवरवामसमर्हणाय ।
ओजस्करान्तरनिरन्तरमन्दिराय
और्वाग्निवद्द्युतियुताय नमोस्तु तस्मै ॥ २५ ॥

शिष्यप्रशिष्यक मतङ्गधृतार्हमन्त्रात्
शुश्रूषया सुरवधूकृतया प्रसन्नात्
शोकाग्निदग्धरतिपूजित पादपद्मात्
शौद्धोदनीडितमनोरपरेण कोऽर्थः ॥ २६ ॥

टङ्गोद्धतत्रिदशवैरिविनाशनाय
गङ्गाधरादिसुरबृन्दकृताध्वरोत्थे ।
नीलाकराम्बुरुहधारितरत्नमाले
ब्राह्म्यादिभिः परिवृते रमते मनो मे ॥ २७ ॥

यात्रां विहाय विधिलब्धलवाभितृप्ताः
यागाग्निहोत्रमुखकर्मकृतेः सदेशे ।
यूपादिसङ्ग्रहणमात्रकृतप्रयत्नाः
योगेन लब्धधिषणा अपि तं भजन्ते. ॥ २८ ॥

स्वाराङ्कुबेरमुखदेवगणाभिजप्त-
स्वाहान्तमङ्गलद पूतमनुस्वरूपः ।
स्वाध्यायमात्ररतयोगिहृदन्तरस्थः
स्वान्ते सदा वसतु मे रमणीसहायः ॥ २९ ॥

हाहामुखादिसुरकिन्नरगीतकीर्ते
हेलाकृतापचितये च कृतप्रसाद ।
हिंसारतेः सुररिपोर्निधनाय क्लृप्त-
होमाग्निजात मम देहि करावलम्बम् ॥ ३० ॥

மந்திரமாலாஸ்துதி

ஹஸ்தா ரவிந்தகலிதாங்குஶ பாஶ சாபம்
ஹாலாஹலப்ரணயிந: ப்ரதமம் குமாரம் ।
ஹிம்ஸாதுரா ஸுரகுலாத்யய தூமகேதும்
ஹீநாஸ்த்வகை: ஸுக்ருதிந: ஸததம் பஜந்தே ॥ 1

திக்மாம்ஶு கண்டந நிரந்தர மந்திராந்த:
தீக்ஷ்ணஸ்ஸ்வகீய ருஶிபிஶ்ச விபாஸயந்தம் ।
துங்காஸநே மணிமயே ருசிரம் விபாந்தம்
தூஷ்ணீக ஏவ ஹ்ருதயே கலிதும் ஸமர்த்த: ॥ 2

முக்த்தோத்தமாங்ககலிதத்விஜராஜகண்டாத்
மூலத்ரிகோணநிலயாத் முநிமாத்ரகம்யாத் ।
மேகஸ்வநப்ரதிபட ப்ரபலாட்ட ஹாஸாத்
மைத்ர்யார்ஜிதாமரகணாத் ந கதிர் மமாந்யா ॥ 3

காதேதராஸு தடிநீஷு விஹார ஶீல:
கத்யோத பாநுஸத்ருஶ த்யுதி துர்நிரீக்ஷ: ।
க்க்யாத: க்ஷிதெள ப்ரணத பாந்த்தவ இத்யஜ்ஸ்ரம்
கண்டேந்து சேகர ஸுதோ நநு தைவதம் மே ॥ 4

யஜ்ஞோத்த்திதேந விதிஶௌரி மஹேச்வராணாம்
யாமார்த்தஸம்க்ஷபித தைத்ய குலேஶ்வரேண ।
யூதாதிபேந திவிஷத்ப்ருதநாகணாநாம்
யோஷா குசார்பித கரேண ஹ்ருதம் மநோ மே ॥ 5

லம்ப ப்ரகீர்ணக விபூஷித சூலிகஸ்ய
லாக்ஷா ரஸாபகமநீய கலேபரஸ்ய ।
லீலா திரஸ்க்ருத புரந்தர ஶாத்ரவஸ்ய
லோகாயதைஶ்ச மஹிதஸ்ய விதேய ஏஷ: ॥ 6

போதித்ருமாங்கணலஸத்கலபாதிரூடே
பந்தூகபுஷ்பஸமலோஹித பட்டசேலே ।

பாலா வராங்கக்ருத மஞ்ஜுல தீர்க்க ஶுண்டே
பீபத்ஸ தாநவரிபௌ கவயோ ரமந்தே ॥ 7

தார்வீகராபரண ஜால விபூஷிதாங்காத்
தாக்ஷாயணீஸஹசரப்ரியபாலரூபாத் ।
திங்நாகவர்க பரிவாரித பார்ஶ்வ பாகாத்
துக்தாப்த்தி மத்ய நிலயாத் கிமிஹா ஸ்த்யலப்யம் ॥ 8

ராஜீவபாந்தவ நிஶாகர மந்திரஸ்ய
ரேவாநதீ சிரவிஹாரகுதூஹலஸ்ய ।
ரக்தப்ரஸூந வஸநேஷு ரதஸ்ய தஸ்ய
ரோகைகபேஷஜ மநோ: கருணைவ லப்ப்யா ॥ 9

யக்ஷாதிபத்யத மநோஹர மந்த்ரகோஶோ
யாகாக்நி மத்த்யதல நிர்மல ஜந்மதேஶ: ।
யுத்த்தே பராஜித ஶிவா விஜயப்ரதாதா
யோஷித்வராங்கரஸிகோ நநுமே ஶரண்ய: ॥ 10

உச்சிஷ்டஸம்ஜ்ஞகமரூபகுணம் ஸுஸூக்ஷ்மம்
ஊர்ஜஸ்வல ஸ்வமஹஸா க்ருதலோகஸ்ருஷ்டிம் ।
ஓங்கார மத்த்யதல மங்கள பிந்து ஸம்ஸ்த்தம்
ஔத்ஸுக்ய பூமிமமலம் பரமாஶ்ரயேऽஹம் ॥ 11

ஶிஷ்டேஷ்ட தாந நிபுணாங்குஶ பாஶ பாணௌ
ஶுப்ராம்ஶுமண்டல நிரந்தர வாஸ கேஹே ।
ஶோபாகராபரண ஜால விபூஷிதேऽஸ்மிந்
ஶௌர்யார்ஜிதாரிபரிவாரகணே ரதோऽஸ்மி ॥ 12

டங்கேந தேஸ்ம்ருதிமயேந நிவார்ய சேத:-
பாஷாணதோ ப்ருஶத்ருடௌ மம காமலோபௌ ।
ஸந்தர்ஶயாந்தரகதாம் ஸுகமாத்ரரூபாம்
ஜ்ஞானப்ரபாம் மதகஜாஸ்ய ! புதைகத்ருஶ்யாம் ॥ 13

மந்தாரமூலமணிபீடஸுகாஸ்த்திதேந
மாத்த்வீகபாநமதகூர்ணவிலோசநேந ।
மீநத்த்வஜ ப்ரியஸகீகலிதார்ஹணேந
முக்திப்ரதேந கணபேந ஹி ரக்ஷிதோऽஸ்மி ॥ 14

ஹார்தேந ஜாத்வவிதிநாபி பஜந்தி யே த்வாம்
ஹிம்ஸ்ரைஸ்து காமமுக ஷட்ரிபுபிர் விஹீநா: ।

ஹுங்காரமாத்ரகத ஸஞ்சிதபாபப்ருந்தா:
ஹேரம்ப மோக்ஷபதவீம் நநு தே லபந்தே ॥ 15

ஆத்மந்யபேத விஷயே கதராக பந்த்தே
இச்சாக்ருஹீததநுரீஶ்வர பாஸஸே சேத் ।
உத்தண்ட தண்டதர தாருண பாஶபந்தாத்
ஓங்காரரூப கணநாத பயம் த்யஜேயம் ॥ 16

நேபத்த்யகர்ம கலிதம் ஸுரஸுந்தரீபி:
நைஸர்கிகத்யுதிவிவர்த்தகமேத்ய ரம்யம் ।
நூத்நாங்க ஸௌஷ்ட்டவயுதம் மஹிலாஸஹஸ்ரை:
நௌகாகதம் ஸுரதுநீஷு க்ருதீ நு பஶ்யேத் ॥ 17

ஆம்நாயஸாகர ஸமுத்த்ருத வித்ருமாபம்
ஈஶாநபுத்ரமிபவக்த்ரமிராமதாந்த்தம் ।
உத்ப்புல்லபங்கஜமஹாஸநஸந்நிவிஷ்டம்
ஊர் ஜஸ்வலத்யுதிமுஶந்த்யுருபாக்யவந்த: ॥ 18

க்ரோதம் விபோ தவ ந் ஸோடுமிஹாஸ்தி கஶ்சித்
க்ரௌஞ்சாரிரப்யஹஹ நிர்மத ஏவ தேசக்ரே ।
க்ரவ்யாத நாஶக கதம் நு தலப்ரஹாரம்
க்லேஶோத்ஸுகா: திவிஷதாம் தநுஜாஸ் ஸஹேயு: ॥ 19

ஹ்ரீமேதுராம் புவந ஸுந்தர மோஹநாங்கீம்
ஹ்ருத்யப்ர்ஸாதநவதீம் ஹ்ருதயங்கமாம் தாம் ।
ஹ்ருஷ்டாம் ஸமுஜ்ஜ்வலதநும் ரசயந் நிஜாங்கே
ஹ்ருந்மந்திரம் மம ஸமாஶ்ரய விஶ்ரமாய ॥ 20

க்லீபம் வபுர்த்தரதி யத்குணரூபஹீநம்
க்ரீடார்த்த ஸ்ருஷ்டபுவநம் ச பராபராக்க்யம் ।
க்லிஷ்டாமராதிபதி ரக்ஷண கர்மஹேதோ:
க்ரவ்யாதநாஶநக்ருதே நிரதம் ததவ்யாத் ॥ 21

ஹ்ரீங்கார மங்களமஹாமநுவிக்ரஹாய
ஹாலாமதாந்த்தமஹிலாஜநலோலுபாய ।
ஹர்யக்ஷவாஹ ஶகலீக்ருதஶாத்ரவாய
ஹஸ்தீந்த்ரஸுந்தரமுகாய ஶதம் ப்ரணமா: ॥ 22

ஹூமித்யநந்யஸுபம் மநுமேகமுக்த்வா
ஹவ்யம் து யோ திஶதி வந்ஹிமுகாய தஸ்மை ।

ஹர்ம்யேஷு நாகதலகாமிஷு பௌத்ரஸங்க்கை:
ஹாஸ்யைஶ்ச சாடுவசனைஶ்ச நயேத் ஸ காலம் ॥ 23

கே கே தி மந்த்ரயுகளஸ்ய ஸக்ருத்ஜபேந
குஷ்யத் பிஶாச நிகராஸ் ஸபயம் த்ரவந்தி ।
கோராம் ஸமுத்தரதி சாபத மித்யபீக்ஷ்ணம்
கண்டாபதே த்விபவதாம் விதுஷாம் ப்ரணாத: ॥ 24

உத்துங்க ரத்நமயபீடதலே ஸ்த்திதாய
ஊரீக்ருதார்த்த்யவர வாமஸமர்ஹணாய ।
ஓஜஸ்கராந்தர நிரந்தர மந்திராய
ஔர்வாக்நி வத்த்யுதியுதாய நமோऽஸ்து தஸ்மை ॥ 25

ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யக மதங்கத்த்ருதார்ஹமந்த்ராத்
ஶுஶ்ரூஷயா ஸுரவதூக்ருதயா ப்ரஸந்நாத் ।
ஶோகாக்நி தக்த்த ரதிபூஜித பாதபத்மாத்
ஶௌத்தோதநீடிதமநோ ரபரேண கோऽர்த்த: ॥ 26

டங்கோத்த்ருத த்ரிதஶ வைரி விநாஶநாய
கங்காதராதி ஸுரப்ருந்தக்ருதாத்த்வரோத்தே ।
நீலாகராம்பு ருஹ தாரித ரத்னமாலே
ப்ராம் ஹ்யாதிபி: பரிவ்ருதே ரமதே மநோ மே ॥ 27

யாச்ஞாம் விஹாய விதிலப்த்த லவாபித்ருப்தா:
யாகாக்நிஹோத்ர முககர்மக்ருதேஸ் ஸதேஶே ।
யூபாதி ஸங்க்ரஹணமாத்ரக்ருதப்ரயத்நா:
யோகேந லப்த்ததிஷணா அபி தம் பஜந்தே ॥ 28

ஸ்வாராட்குபேர முகதேவகணாபிஜப்த-
ஸ்வாஹாந்த மங்களத பூதமநுஸ்வரூப: ।
ஸ்வாத்த்யாய மாத்ர ரதயோகி ஹ்ருதந்தரஸ்த்த:
ஸ்வாந்தே ஸதா வஸது மே ரமணீஸஹாய: ॥ 29

ஹா ஹா முகாதிஸுரகிந்நரகீத கீர்த்தே
ஹேலாக்ருதாபசிதயே ச க்ருதப்ரஸாத ।
ஹிம்ஸாரதே: ஸுரரிபோர்நிதநாய க்லுப்த-
ஹோமாக்நிஜாத மம தே ஹி கராவலம்பம் 30

हस्तिमुखाय लम्बोदराय उच्छिष्टमहात्मने आं क्रों ह्रीं क्लीं ह्रीं हूं घे घे उच्छिष्टाय स्वाहा என்ற மந்திர எழுத்துகளை முதல் எழுத்துகளாகக் கொண்டஸ்தோத்திரம் இது.)

தாமரை போன்ற கைகளில் துறட்டி, பாசம், வில், ஏந்தியவர், ஆலகால விஷமுண்டவரின் முதல் குமாரர், கொடிய அசுரர்களை அழிக்கும் பெருந்தீ, இவரைப் பாபமற்ற புண்ய சாலிகள் மட்டுமே வழிபடுகிறார்கள். (1) சூர்ய மண்டல ஒளி பெற்ற மாளிகையைத் தம் ஒளியால் விளங்க வைப்பவர், ரத்னத்தாலான உயராஸனத்தில் அமர்ந்தவர், இவரை மௌனியே மனத்தில் கொள்ள இயலும். (2) அழகிய சிரசில் சந்திரனை அணிந்தவர், மூலாதாரத்து முக்கோணத்தில் அமர்ந்தவர், முனிவரால் மட்டும் உணரத்தக்கவர், மேக ஒலிக்குச் சமமாக அட்டஹாஸம் செய்பவர், தேவரை நட்பால் ஈர்த்தவர், இவரைத் தவிர எனக்கு வேறு போக்கிடமில்லை. (3) வெட்டப் பெறுத, தானே தோன்றிய ஓடைகளில் விளையாடுபவர், வானத்து சூரிய மண்டலம் போன்று காண இயலாத ஒளி கூடியவர், வணங்குபவருக்கு உற்ற உற்றார் என உலகில் புகழப் பெறுபவர், ,பிறைசூடியின் புதல்வர். அவரே எனக்குத் தெய்வம். (4) பிரும்மாவும் விஷ்ணுவும் சிவனும் புரிந்த வேள்வியிலிருந்து வெளிப்பட்டவர், அரையாமத்தில் அசுரத் தலைவனைக் குலைத்தவர். தேவசேனைகளின் சேநாபதி, நீல ஸரஸ்வதியின் மார்பகத்தில் படர்ந்த கையுள்ளவர், இவர் என்மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டவர். (5) நன்கு அலங்கரிக்கப் பெற்ற அழகிய கேசபாச முள்ளவர், கொம்பரக்கு போன்று சிவந்து அழகுள்ள உடலமைப்புள்ளவர். இந்த்ரனின் எதிரிகளை. விளையாட்டாக மாய்த்தவர், உலகியலில் ஈடுபட்டவராலும் போற்றப் பெற்றவர். அவருக்கு இவன் அடிமை. (6) அரசமரத்தடியில் யானை மீதமர்ந்தவர், சிவந்த உச்சித்திலகப் பூபோன்ற செவ்வாடையுடுத்தியவர், பாலையான பெண்ணின் காமகேந்திரத்தில் துதிக்கை பதித்தவர். கொடிய அசுரர்களின் எதிரி, இவரிடம் கவிகள் ஈடுபடுகின்றனர். (7) பாம்பணிகள் பூண்டவர், தக்ஷனின் பெண்ணின் மணாளனின் அன்பு மகன், திசையானைகளால் சூழப் பெற்றவர், திருப்பாற்கடலில் குடியிருப்பவர், இவரிடமிருந்து பெறமுடியாதது எது? (8)

சந்திரனில் வசிப்பவர், ரேவா ஆற்றில் விளையாடப் பெரிதும் விரும்புபவர், சிகப்பு நிறமுள்ள பூவிலும் ஆடையிலும் விருப்ப மிக்கவர், எல்லா நோய்களைத் தீர்க்கிற மந்திரங்கள் கொண்டவர், இவரது கருணை ஒன்றே பெறத் தக்கது. (9) குபேரனின் நிலை தருகிற மந்திரம் கொண்டவர். வேள்வித் தீயிடையே தோன்றியவர். போரில் தேவிக்கு வெற்றி தந்தவர், நீல ஸரஸ்வதியிடம் ஈர்ப்புள்ளவர். இவரே எனக்குப் புகலிடம். (10) உச்சிஷ்டர் என்ற பெயர் பெற்றவர், உருவமும் தன்மைச்சிறப்பு மற்றவர். சூட்சுமமானவர், தன் மாபெரும் ஆற்றலால் உலகைப் படைத்தவர் ஓங்காரத்தின் நடுவிலுள்ள மங்களமான பிந்துவில் இருப்பவர், உற்சாகத்தின் இருப்பிடம், தூயவர், இவரையே அண்டி நிற்கிறேன். (11) நல்வழி செல்பவரின் விருப்பத்தைத் தரப் பாசமும் துறட்டியும் ஏந்தியவர், சூரிய மண்டலத்தினிடையே வசிப்பவர், அழகுமிக்க அணிகள் பூண்டவர், எதிரிகளை வலிமையால் வசப்படுத்தியவர். இவரிடம் ஈடுபட்டுள்ளேன் (12) உம் நினைவாகிய உளியைக் கொண்டு என் நெஞ்செனும் கல்லை விடத் திடமான ஆசையையும் பேராசையையும் தூளாக்கி அகற்றுவீர். அறிஞர் மட்டும் உணர்கிற. என் உள்ளத்தினுள் துலங்கும் பேரானந்தத்தை உணர்த்துவீர். (13) மந்தாரமரத்தினடியில் ரத்ன பீடத்திலமர்ந்தவர், திராக்ஷ மது உண்ட களிப்பில் பார்வை சுழல மதர்த்திருப்பவர். ரதிதேவியின் வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொண்டவர், முக்தி தருபவர், இந்த கணபதியால் காப்பாற்றப்படுகிறேன். (14) முறை தவறினாலும் உள்ளன்புடன் வழிபடுபவரைக் கொடிய ஆசை முதலியதிலிருந்து விடுவிப்பவர். ஹேரம்பரே! உமது 'ஹூம்' ஒலியால் அவர்களது பாபம் பறந்துபோம். அவர்கள் முக்தியடைவர். (15) விஷயப்பற்று நீங்கிய என் ஆத்மாவில் விரும்பியபடி உருவெடுக்கிற நீர் தோன்றினால், ஓங்கார வடிவுள்ள கணேசரே! கொடிய யமனின் பாசக்கட்டிடம் பயப்பட மாட்டேன். (16)

தேவ மகளிரால் ஆடையணி அலங்காரம் செய்யப் பெற்று இயல்பான அழகு மேலும் கூட அந்தப் பேரழகுடன் ஓடமேறி ஆயிரக் கணக்கான அழகிகள் சூழ கங்கையில் வலம் வருகிற உம்மைப் பாக்யம் செய்தவனே காண்பான். *(17)* வேதக்

கடலில் மூழ்கி எடுத்த பவழம் போன்றவர், ஈசனின் புதல்வர், யானை முகமுள்ளவர், மதுவருந்தித் தளர்ந்தவர், மலர்ந்த தாமரை மீதமர்ந்தவர், பேரொளி மிக்க இவரைப் பெரும் பாக்யசாலிகளே உணர்வர். (18) எங்கும் நிறைந்தவரே! உமது கோபத்தைத் தாங்க எவராலும் இயலாது. அசுரரை மாய்ப்பவரே! குரௌஞ்சத்தைப் பிளந்த குகனும் உம்மெதிரில் அடங்கிவிடுகிறார். தேவருக்குத் துயர் தருகிற அசுரர் உமது கையறையை எப்படித் தாங்குவர்? (19) வெட்கம் மேலிட்ட உலக அழகியும் உம்மைக் கிரங்கச் செய்பவளும் அழகு மிக்க அணிகள் பூண்டவளுமான நீலஸரஸ்வதியை மடியில் இறுத்தியவராக என் உள்ளத்தில் ஒய்வெடுப்பீர். (20)

ஆணுமல்ல, பெண்ணுமல்ல, குணமற்றது, வடிவற்றது, இந்தப் பரம் பொருள் உலகைப் படைத்தது. இந்த்ரனின் துயர் நீங்க அசுரரை மாய்க்க வடிவெடுத்தது. அது நம்மைக் காக்கட்டும். (21) ஹ்ரீங்காரமென்ற மங்களமான மந்திர வடிவினர், மது வருந்தி மதர்த்த நீல ஸரஸ்வதியுடன் குலாவுபவர், சிங்கத்தை வாகனமாக்கி எதிரிகளை மாய்த்தவர், யானையின் அழகிய முகமுள்ளவர். அவருக்கு நூறு நமஸ்காரங்கள். (22) ஹூம் என்று கிடைத்தற்கரிய மந்திரம் கூறி அக்னியில் ஆஹுதி தருபவனுக்கு ஸ்வர்க்கத்தில் இனிய போகங்கள் கிட்டும். (23) கே கே என்ற மந்திர ஜபத்தால் பிசாசுகள் முதலியவை பயந்தோடும். கொடிய ஆபத்தும் நீங்கும், அறிஞர் பாராட்டும் கிட்டும். (24) உயரிய ரத்ன பீடத்திலமர்ந்தவர், நாடியவர் விரும்பியதைத் தந்து புகழ்பெறச் செய்பவர், ஒளிமிக்க உள்ளத்தினுள் இடையறுமல் தங்குபவர். கடல் தீ போன்று ஒளிர்பவர். இவருக்கு நமஸ்காரம் (25).

மதங்கரது சீடர்களும் அவர்களது சீடர்களும் தக்க தகுதியுடன் இவரது மந்திரம் ஜபிப்பர். தேவமகளிர் வழிபாட்டில் மகிழ்பவர். மன்மதனை இழந்த தாபத்தால் வாடிய ரதிதேவியால் வழிபடப் பெற்றவர். புத்தர்பிரான் விரும்பி ஏற்ற மந்திர நாயகர், இவரைத் தவிர மற்றவர் பயனற்றவர் (26) உளி ஏந்தி அசுரர்களை மாய்த்தவர், சிவன் முதலானோர் புரிந்த வேள்வியில் தோன்றியவர். நீல ஸரஸ்வதி அளித்த ரத்தினமாலை ஏற்றவர், ப்ராம்ஹீ முதலிய எட்டு மாதாக்களால்

சூழப்பட்டவர், இவரிடம் என் மனம் ஈடுபடுகிறது. (27) பிறரிடம் யாசிக்காமல் விதிப்படி கிடைத்ததில் திருப்தியுள்ளவர், யாகம் அக்னிஹோத்ரம் முதலியவற்றில் உதவுபவர், யோகத்தால் அறிவு பெற்றவர். இவர்களும் அவரை வழிபடுகின்றனர். (28) பெருஞ் செல்வம் படைத்த குபேரன் முதலிய தேவர்களும் ஸ்வாஹா என்று முடிகிற இவரது மந்திரத்தை ஜபிப்பர். வேத மோதுபவர் யோகியர் இவரது மனத்தில் குடிகொண்டவர். இவர் தன் அன்புக்கினியாளுடன் என் மனத்தில் தங்கட்டும். (29) ஹா ஹா முதலிய தேவர் கின்னரர் முதலானோரால் புகழ்பாடப் பெற்றவரே, விளையாட்டாக வழிபடுபவனுக்கும் அருள் புரிபவரே, கொடிய அஸுரரை மாய்ப்பதற்காகப் புரியப்பட்ட வேள்வியின் குண்டத்தில் தோன்றியவரே! எனக்கு கை கொடுப்பீர். (30)
(மஹாகவி ஸுந்தரேசசர்மா இயற்றியது)

श्रीलक्ष्मीमहागणपतिस्तवः

स्फुरति हृदि सन्ततं मे महागणपतिर्महोदयविधायी ।
आलिङ्ग्याङ्क निषण्णां स्मयमानमुखांबुजां महालक्ष्मीम्॥ १ ॥

इक्षुरसांबुधिमध्ये रत्नद्वीपे सुरद्रुमोद्याने ।
देव्या महागणपतिं विहरन्तमुपैमि सह लक्ष्म्या ॥ २ ॥

हृत्पद्मकर्णिकायां षट्कोणान्तस्त्रिकोणसंस्थाने ।
निखिलावरणनिषेव्यं महागणपतिं भजे महालक्ष्म्या ॥ ३ ॥

चक्राब्जशूलपाशान् इक्षूत्पललगुडकलममञ्जरिकाः ।
दाडिम - रद - मणिकुंभान् आबिभ्रतमाश्रये महागणपम् ॥ ४ ॥

द्रुतकनकद्रवतुलितां कान्त्या कान्तां महागणाधिपते ः ।
करकलितविकचकमलां कांक्षितसुरभिं भजे महालक्ष्मीम् ॥ ५ ॥

रदकुलिशदलितमेरुं विहृतिषु विक्षोभितदुग्धवारिनिधिम् ।
मदमुदितकुञ्जरमुखं वन्दे वरदं महागणाधिपतिम् ॥ ६ ॥

मदकलकुञ्जरयुगली - पुष्करकलशीसुधाभिषेकार्द्राम् ।
महिषीं महागणपतेः मातरमाराधये महालक्ष्मीम् ॥ ७ ॥

मदमलिनगण्डयुगली - तटभुवि संलीनमधुकरप्रमदाः ।
विनिवार्य कर्णतालैः आयाति मम पुरो महागणपतिः ॥ ८ ॥

सङ्कल्पितस्य सिद्ध्यै स हि तिष्ठतु मम सन्ततं पुरतः ।
साकं महागणेशो वरदानविनोदनो महालक्ष्म्या ॥ ९ ॥

भूतिं ददातु भगवान् महागणपतिर्महत्तरां मह्यम् ।
देवी दयावती मे दिशतु महावैभवं महालक्ष्मीः ॥ १० ॥

अङ्के महागणपतेरुपशोभमाने मातर्मनीषिजनमङ्गलदानशीले ।
मातः क्षमस्व परिपूरय वाञ्छितं मे कारुण्यपूर्णनयने विमले प्रसीद ॥ ११ ॥

अनुदिनमपराधशतान्याराधनताद्विधाय दयया मे ।
आदिश मङ्गलमखिलं महागणाधिप महालक्ष्म्या ॥ १२ ॥

बृहदुदरमेकदन्तं वल्लभयाश्लिष्टललितवामाङ्गम् ।
निखिलावरणनिषेव्यं महागणपतिं वरप्रदं वन्दे ॥ १३ ॥

अनुगृह्य विशालयाक्षिपंक्त्या कृपयालंकृतमूर्तिरेकदन्तः ।
अभिषिञ्चतु मामहो महीयान् कलभः कोऽपि सुधार्द्ररत्नकुम्भैः ॥ १४ ॥

अग्रेऽथ बिल्वमभितश्च रमारमेशौ तद्दक्षिणे वटजुषौ गिरिजावृषाङ्कौ ।
पृष्ठेऽथ पिप्पलजुषौ रतिपुष्पबाणौ सव्ये प्रियङ्गुमभितश्च महीवराहौ ॥ १५ ॥

लक्ष्म्या शौरिरपर्णया पशुपती रत्या च पुष्पायुधः
धात्र्या पोत्रिमुखः पुराणपुरुषो विघ्नेश्वरः कान्तया ।
विप्राः षट् सहवल्लभाः सनिधयः साम्बाश्च मन्त्रात्मकाः
दिक्पालाश्च दिशन्तु नः प्रतिदिनं भद्राणि मुद्रायुधाः ॥ १६ ॥

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ மஹாகணபதிஸ்தவம்

ஸ்ப்புரதி ஹ்ருதி ஸந்ததம் மே மஹாகணபதிர் மஹோதயவிதாயீ।
ஆலிங்க்யாங்கநிஷண்ணாம் ஸ்மயமாந முகாம்புஜாம் மஹாலக்ஷ்மீம் ॥

இக்ஷுரஸாம்புதி மத்த்யே ரத்நத்வீபே ஸுரத்ருமோத்யாநே.।
தேவ்யா மஹாகணபதிம் விஹரந்தமுபைமி ஸஹ லக்ஷ்ம்யா ॥ 2

ஹ்ருத்பத்மகர்ணிகாயாம் ஷட்கோணாந்தஸ்த்ரிகோணஸம்ஸ்த்தாநே
நிகிலாவரண நிஷேவ்யம் மஹாகணபதிம் பஜே மஹாலக்ஷ்ம்யா।

சக்ராப்ஜ - சூல - பாசான் இக்ஷுஉத்பல - லகுட - கலமமஞ்சரிகா:।
தாடிம்- ரத - மணிகும்ப்பான் ஆபிப்ரதமாச்ரயே மஹாகணபம் ॥

த்ருதகநகத்ரவதுலிதாம் காந்த்யா காந்தாம் மஹாகணாதிபதே:।
கரகலிதவிகசகமலம் காங்க்ஷிதஸுரபிம் பஜே மஹாலக்ஷ்மீம் ॥ 5

ரதகுலிசதலிதமேரும் விஹ்ருதிஷு விக்ஷோபித துக்த்தவாரிநிதிம்।
மதமுதித குஞ்ஜரமுகம் வந்தே வரதம் மஹாகணபதிம் ॥ 6

மதகல.குஞ்ஜரயுகளீ புஷ்கரகலஸீஸுதாபிஷேகார்த்ராம்।
மஹிஷீம் மஹாகணபதே: மாதரமாராதயே மஹாலக்ஷ்மீம் ॥ 7

மதமலிந கண்டயுகளீ தடபுவி ஸம்லீந மதுகரப்ரமதா:।
விநிவார்ய கர்ணதாளை: ஆயாதி மமபுரோ மஹாகணபதி: 8

ஸங்கல்பிதஸ்ய ஸித்த்யை ஸ ஹி திஷ்ட்டது மம ஸந்ததம் புரத:।
ஸாகம் மஹாகணேசோ வரதாநவிநோதநோ மஹாலக்ஷ்ம்யா 9

பூதிம் ததாது பகவான் மஹாகணபதிர் மஹத்தராம் மஹ்யம்।
தேவீ தயாவதீ மே திசது மஹாவைபவம் மஹாலக்ஷ்மீ: 10

அங்கே மஹாகணபதேருபசோப மாநே
மாதர் மநீஷிஜநமங்களதான சீலே
மாத: க்ஷமஸ்வ பரிபூரய வாஞ்ச்சிதம் மே।
காருண்யபூர்ணநயநே விமலே ப்ரஸீத ॥ 11

அநுதிநமபராதசதா ந்யாதராநதாத் விதாய தயயா மே.।
ஆதிசத மங்களமகிலம் மஹாகணாதிப மஹாலக்ஷ்ம்யா 12

ப்ருஹதுதரமேகதந்தம் வல்லபயாச்லிஷ்டலலித வாமாங்கம்।
நிகிலாவரண நிஷேவ்யம் மஹாகணபதிம் வரப்ரதம் வந்தே ॥ 13

அனுக்ருஹ்ய விஶாலயா(அ)க்ஷிபங்க்த்யா
க்ருபயாலங்க்ருதமூர்த்திரேகதந்த:।
அபிஷிஞ்சது மாமஹோ மஹீயான்
கலப: கோ(அ)பி ஸுதார்த்ர ரத்னகும்ப்பை: 14

அக்ரே(அ)த பில்வமபிதஶ்ச ரமாரமேஶௌ
தத்தக்ஷிணே வடஜுஷௌ கிரிஜாவ்ருஷாங்கௌ।
ப்ருஷ்ட்டே(அ)த பிப்பலஜுஷௌ ரதி புஷ்பபாணௌ
ஸவ்யே ப்ரியங்குமபிதச்ச மஹீவராஹௌ॥ 15

லக்ஷ்ம்யா ஶௌரி: அபர்ணயா பஶுபதீ ரத்யா ச புஷ்பாயுத:
தாத்ர்யா போத்ரிமுக: புராணபுருஷோ விக்க்நேஶ்வர: காந்தயா।
விக்க்நாஷ் ஷட் ஸஹவல்லபா: ஸநிதய: ஸாம்பாஶ்ச மந்த்ரா த்மகா:
திக்பாலாஶ்ச திஶந்து ந: ப்ரதிதினம் பத்ராணி முத்ராயுதா:॥ 16

மடிமீதமர்ந்து புன்சிரிப்பால் தாமரைபோல் மலர்ந்த முகமுள்ள மஹாலக்ஷ்மியை அணைத்து பெரும்மங்களத்தைச் செய்கிற மஹாகணபதி என் உள்ளத்தில் எப்போதும் ஒளியுடன் விளங்குகிறார். (1)

கரும்புச் சாற்றாலான கடலின் நடுவில் ரத்தினத்தீவில் கல்பக மரத் தோட்டத்தில் மஹாலக்ஷ்மீ தேவியுடன் லீலைகள் புரிகிற மஹாகணபதியைப் புகலடைகிறேன். (2)

இதயத்தாமரையில் மொட்டில் ஷட்கோணத்தின் நடுவே உள்ள திரிகோண நடுவில் எல்லா ஆவரண தேவதைகளாலும் வழிபடப்பெறுகிற மஹாலக்ஷ்மீயுடன் கூடிய மஹாகணபதியை வழிபடுகிறேன். (3)

சக்கிரம், தாமரை, சூலம், பாசம், கரும்பு, அல்லிப்பூ, குண்டாந்தடி, நெற்கதிர், மாதுளம்பழம், தன் தந்தம், ரத்னகலசம், இவற்றை ஏந்திய மஹாகணபதியை அண்டி நிற்கிறேன். (4)

உருகிய தங்கத்திரவத்திற்கொப்பான மேனி நிறத்தால் அழகியவளும் மலர்ந்த தாமரையைக் கையில் ஏந்தியவளும் விரும்பியதைத் தருவதில் காமதேனுவுமான மஹாலக்ஷ்மியை வழிபடுகிறேன். (5)

தந்தத்தை வஜ்ராயுதமாக்கி மேருமலையைப் பிளந்தவரும் விளையாட்டுக்களில் ஒன்றாக பாற்கடலைக் கலக்கியவரும், மதவெறியுடனுள்ள யானை முகத்தோனும் விரும்பியதைத் தருபவருமான மஹாகணபதியை வணங்குகிறேன். (6)

மதம் பிடித்ததால் அழகிய இரு யானைகளின் துதிக்கைகளில் கொண்ட அமுத நீரில் நீராடி நனைந்தவளும், என் தாயும் மஹாகணபதியின் அரசியுமான மஹாலக்ஷ்மியை ஆராதிக்கிறேன். (7)

மதநீரின் கரை படிந்து மங்கியுள்ள இரு கன்னங்களின் ஓரத்தில் நன்கு ஒட்டிக் கொண்ட பெண் தேனீக்களைப்பனையோலை விசிறி போன்ற காதுமடல்களின் படபடப்பால் (தாளத்தால்) விரட்டிக் கொண்டு மஹாகணபதி என் எதிரில் வருகிறார். (8)

என் விருப்பம் நிறைவேற, விரும்பியதைத் தருவதை விளையாட்டாகக் கொண்ட மஹாகணபதி மஹாலக்ஷ்மியுடன் என் எதிரில் எப்போதும் நிற்கட்டும். (9)

பேராண்மை, செல்வம், வீர்யம், புகழ், ஞானம், வைராக்யம் என்ற ஆறு சீர்கள் கொண்ட பகவான் மஹாகணபதி பெரும் சம்பத்தை எனக்கு அருளட்டும். பரிவுமிக்க தேவி மஹாலக்ஷ்மியும் பெரும் சிறப்பைத் தரட்டும். (10)

மஹாகணபதி மடியில் விளங்குகிற தாயே! அறிவாளிகளுக்கு மங்களமளிக்கிற பழக்கமுள்ளவளே! எனது குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வாய்! என் விருப்பத்தை நிறைவுறச் செய்வாய்! கண்களில் கருணை நிறைந்தவளே! தூயவளே! அருள்வாய். (11)

மஹாகணபதியே! எனது நூற்றுக்கணக்கான பிழைகளை உன் கருணையால் உன் ஆராதனமாக்கி (பிழையாகக் கருதாமல் பணிவிடையாக மனமுவந்து ஏற்று) மஹாலக்ஷ்மியுடன் எனக்கு எல்லா மங்களங்களும் உண்டாக உத்தரவிடுவீர். (12)

பெரு வயிறும் ஒற்றைக் கொம்பரும் வல்லபாதேவியால் இடது பாகத்தில் அணைக்கப்பட்டவரும் எல்லா ஆவரண தேவதைகளாலும் வழிபடத் தக்கவரும் விரும்பியதைத் தருபவருமான மஹாகணபதியை வணங்குகிறேன். (13)

கருணைதோய்ந்த வடிவுடையதும் ஒற்றைக் கொம்புடையதும் பெருமதிப்புற்குரியதுமான ஒரு யானைக்குட்டி பரந்த தன் கண்ணோக்கால் என்னை அனுக்ரஹித்து அமுதம் நிரம்பிய ரத்னகலசங்களால் நீராட்டட்டும். (14)

(பகவானின்) முன்பக்கத்தில் பில்வமரத்தின் கீழ் ரமையும் விஷ்ணுவும், வலது புரத்தில் ஆலமரத்தின் கீழ் பார்வதியும் சிவனும், பின்புரத்தில் அரசமரத்தின் கீழ் ரதியும் மன்மதனும், இடப்புரத்தில் ஞாழல் மரத்தின் கீழ் பூமிதேவியும் வராஹரும், உள்ளனர். லக்ஷ்மியுடன் விஷ்ணுவும், பார்வதியுடன், சிவனும், ரதியும் மன்மதனும், பூமியுடன் வராஹரும் மஹாலக்ஷ்மியுடன் பழைய தெய்வமான மஹாகணபதியும், தம் தமது மனைவியருடன் ஆறு விக்க்ன தேவதைகளும் சங்கநிதி - பத்மநிதிகளும், பிராம்மீ முதலிய 8 மாதாக்களும். திக் பாலர்களும் முத்திரை ஆயுதங்களுடன் கூடியவராக மந்திர வடிவில் அமர்ந்து நமக்கு மங்களங்களைத் தரட்டும். (15-16)

महागणपति पञ्चरत्नम्

अङ्गज-मर्दन-तुङ्गजटाटवि सङ्गतनिर्जरसिन्धुतटी-
भङ्गकृतदेकविषाण, तदीयतरङ्गहृतीरितशुण्ड मुदा।
शृङ्गलगन्मणिमूर्ध, भजङ्गमपुङ्गवभूषण भोः
त्वं गतिरस्य मतङ्गजनायकवक्त्र विनायक मेऽसि विभो॥ १॥

स्वादकरम्बित मोदकलड्डुकभेद-कपित्थफलेक्षुलता
च्छेदकदम्बरसाद्यभिपूर्णनिजोदरगौरवमन्दगते।
पादसरोरुहसेवकमानसमोदसमेधनसादर भोः
त्वं गतिरस्य मतङ्गजनायकवक्त्र विनायक मेऽसि विभो॥ २॥

स्वीयकपोलकटाहगलन्मद तोयपरीमललोभवशात्
आयतपंक्ति मुहुर्मुहुरायति गायति मत्तमिलिन्दकुले।
गेयमुदीर्य किमप्यतिशार्करपायसमाहृतनर्तन भोः
त्वं गतिरस्य मतङ्गजनायकवक्त्र विनायक मेऽसि विभो॥ ३॥

बालतयाऽत्यमृतालपनाक्षरजालक कल्पित शैलसुता-
फालविलोचन कर्णमहोत्सव बालकलाधरमौलिमणे।
लोलनिजश्रुति-तालविधूत कपोल-गतालिकदम्बक भोः
त्वं गतिरस्य मतङ्गजनायकवक्त्र विनायक मेऽसि विभो॥ ४॥

दासपदस्थित - वासवपूर्व-महासवभुग्गण-मौलिमणी-
भासहिताङ्घ्रिविलासपराकृत-भासुररक्तसरोजरुचे।
द्योसरिदोघमदासह वाक्प्रविकासकृदीषदुपासन भोः
त्वं गतिरस्य मतङ्गजनायकवक्त्र विलायक मेऽसि विभो॥ ५॥

மஹாகணபதி பஞ்சரத்நம்

அங்கஜமர்தந - துங்கஜடாடவி - ஸங்கத-நிர்ஜரஸிந்த்து தட-
பங்கக்ருதேக விஷாண ததீயதரங்கஹ்ருதீரிதசுண்ட முதா ।
ஶ்ருங்கலகன்மணிமங்கள மூர்த்த புஜங்க புங்கவபூஷண போ:
த்வம் கதிரஸ்ய மதங்கஜநாயகவக்த்ர விநாயக மேஸி விபோ ॥ 1 ॥

ஸ்வாத கரம்பித-மோதகலட்டுகபேத-கபித்தபலேக்ஷுலதா-
ச்சேதகதம்பரஸாத்யபிபூர்ண நிஜோதரகௌரவ மந்தகதே
பாதஸரோருஹஸேவக-மாநஸ-மோதஸமேதன ஸாதர போ:
த்வம் கதிரஸ்ய மதங்கஜநாயகவக்த்ர விநாயக மேஸி விபோ ॥ 2 ॥

ஸ்வீய கபோலகடாஹகலந் மததோய பரீமல லோபவசாத்
ஆயதபங்க்தி முஹுர்முஹுராயதி காயதி மத்த மிலிந்தகுலே
கேயமுதீர்ய கிமப்யதிசார்கரபாயஸ மாத்ருதநர்தன போ:
த்வம் கதிரஸ்ய மதங்கஜ நாயகவக்த்ர விநாயக மேஸி விபோ ॥ 3 ॥

பாலதயாऽத்யம்ருதாலபநாக்ஷர ஜாலக கல்பித ஸைலஸுதா-
பாலவிலோசநகர்ண மஹோத்ஸவ பாலகலாதர மௌளிமணே
லோலநிஜஶ்ருதிதாளவிதூத கபோலகதாலிகதம்பக போ:
த்வம் கதிரஸ்ய மதங்கஜநாயகவக்த்ர விநாயக மேஸி விபோ ॥ 4 ॥

தாஸபதஸ்த்தித-வாஸவபூர்வ-மஹாஸவபுக்கண மௌளிமணீ-
பாஸஹிதாங்க்ரிவிலாஸபராக்ருத பாஸுரரக்தஸரோஜருசே
த்யோஸரிதோக மதாஸஹவாக்ப்ரவிகாஸக்ருதீஷுபாஸநபோ:
த்வம் கதிரஸ்ய மதங்கஜநாயக வக்த்ர விநாயக மேஸி விபோ ॥ 5 ॥

மன்மதனை அழித்தவரின் உயர்ந்த சடைக்காட்டில் அமைந்த தேவகங்கையின் கரையை உடைக்கின்ற ஒற்றைத்தந்த முள்ளவரே ! மகிழ்ச்சியுடன் அந்தகங்கையின் அலையைக் கட்டுப்படுத்துவதில் தூண்டப்பட்ட தும்பிக்கை உள்ளவரே, மத்தகமேட்டில் மங்களமணிமாலை அணிந்தவரே, பாம்பரசர்களை அணிகளாக அணிந்தவரே ! யானையரசனின் முகம் கொண்ட எங்கும் நிரம்பிய விநாயகரே ! எனக்கு நீரேகதி.

சுவைநிரம்பிய கொழுக்கட்டைலட்டுவகை, விலாம்பழம், கரும்புத்துண்டு, பலவகை பழரஸம் இவைகளால் நிரம்பிய தன் வயிற்றின் கனத்தால் மெதுவாகச் செல்பவரே, திருவடித்தாமரைகளை வணங்குபவரின் மனம் மகிழச்செய்வதில் அக்கறை உள்ளவரே ! யானை முகத்து விநாயகரே எனக்கு நீரேகதி.

கடாய்போன்று விரிந்த தன் கன்னத்திலிருந்து வழிகின்ற மதநீரின் மணத்தின் ஈர்ப்பில் மயங்கி நீண்டவரிசையாக, மதம்பிடித்த தேனீக் கூட்டம் அடிக்கடி வந்து மோதிப்பாடும்போது, சர்க்கரைப்பாயசத்தை விட ருசியான

பாட்டைத்தானும் பாடி ஆடத்துவங்கிய யானை முகத்தோனே விநாயகரே நீரே எனக்கு கதி.

சிறுகுழந்தையாகி அமுதத்தை விஞ்சுகிற மழலைச் சொற்களால் மலைமகளுக்கும் நெற்றியில் நெருப்புக் கண்ணுள்ளவருக்கும் காதிற்பெரு விருந்தளிப்பவரே, இளஞ்சந்திரனைத்தலையணியாக அணிந்தவரே, ஆடுகின்ற பனைவிசிறிபோன்ற காதுகளின் வீச்சால் தேனீக் கூட்டத்தை விரட்டுபவரே ! ஆனைமுகத்தோனே நீரே எனக்குக்கதி.

அடிமை நிலையில் நிற்கிற இந்திரன் முதலான தேவர் கூட்டத்தின் மகுடங்களில் உள்ள ரத்தினங்களின் ஒளி கூடிய திருவடிகளால் ஒளிமிக்க செந்தாமரையின் நிறத்தை விஞ்சுபவரே, சிறிதளவு உமது வழிபட்டால், ஆகாசகங்கையின் பெருக்கின் செருக்கைப்பொறுக்காத தடையற்ற பேச்சு வன்மையைத் தருகிறவரே யானை முகத்தோனே நீரே எனக்குக்கதி (மைஸூர் ராமசாஸ்திரி இயற்றியது).

श्रीगणेश प्रातःस्मरणम्

प्रातः स्मरामि गणनाथमनाथबन्धुं
सिन्दूरपूरपरिशोभितगण्डयुग्मम् ।
उद्दण्डविघ्नपरिखण्डनचण्डदण्ड-
आखण्डलादिसुरनायकबृन्दवन्द्यम् ॥ १ ॥

प्रातर्नमामि चतुराननवन्द्यमानं
इच्छानुकूलमखिलं च वरं ददानम् ।
तं तुन्दिलं द्विरसनाधिपयज्ञसूत्रं
पुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ २ ॥

प्रातर्भजाम्यभयदं खलु भक्तशोक
दावानलं गणविभुं वरकुञ्जरास्यम् ।
अज्ञानकाननविनाशनहव्यवाहं
उत्साहवर्धनमहं सुतमीश्वरस्य ॥ ३ ॥

श्लोकत्रयमिदं पुण्यं सदा साम्राज्यदायकम् ।
प्रातरुत्थाय सततं यः पठेत्प्रयतः पुमान् ॥

तस्य सिद्धिर्भवेन्नूनं विघ्नेशस्य प्रसादतः ॥ ४ ॥

ஸ்ரீ கணேச ப்ராதஸ் ஸ்மரணம்

ப்ராத: ஸ்மராமி கணநாதமநாதபந்த்தும்
ஸிந்தூரபூர பரிஶோபித கண்ட யுக்மம் ।
உத்தண்டவிக்ந பரிக்கண்டநசண்ட தண்டம்
ஆகண்ட லாதிஸுரநாயக ப்ருந்தவந்த்யம் ॥ 1

ப்ராதர் நமாமி சதுராநந வந்த்யமாநம்
இச்சா நுகூல மகிலஞ்ச வரம் ததாநம் ।
தம் துந்திலம் த்விரஸநாதிப யஜ்ஞ ஸூத்ரம்
புத்ரம் விலாஸ சதுரம் ஶிவயோ: ஶிவாய ॥ 2

ப்ராதர்ப் பஜாம்யபயதம் க்கலு பக்த ஶோக
தாவாநலம் கணவிபும் வரகுஞ்ஜராஸ்யம் ।
அஜ்ஞாநகாநந விநாஶந ஹவ்யவாஹம்
உத்ஸாஹ வர்த்தநமஹம் ஸுதமீஶ்வரஸ்ய । 3

ஶ்லோகத்ரய மிதம் புண்யம் ஸதா ஸாம்ராஜ்ய தாயகம் ।
ப்ராதருத்தாய ஸததம் ய: படேத்ப்ரயத: புமான் ।
தஸ்ய ஸித்திர் ப்பவேன் நூநம் விக்நேஶஸ்ய ப்ரஸாதத: ॥ 4

श्रीगणेशप्रार्थना

आनन्दरूप करुणाकर विश्वबन्धो
सन्तापचन्द्र भववारिधिभद्रसेतो ।
हे विघ्नमृत्युदलनामृतसौख्यसिन्धो
श्रीमन् विनायक तवाङ्घ्रियुगं नतास्मः ॥ १ ॥

यस्मिन्न जीवजगदादिकमोह जालम्
यस्मिन्न जन्ममरणादिभयं समग्रम् ।
यस्मिन्सुखैकघनभूम्नि न दुःखमीषत्
तद्ब्रह्म मङ्गलपदं तव संश्रयामः ॥ २ ॥

ஸ்ரீ கணேஶப்ரார்த்தநா

ஆநந்தரூப கருணாகர விஶ்வபந்தோ
ஸந்தாபசந்த்ர பவவாரிதி பத்ரஸேதோ
ஹே விக்ந ம்ருத்யுதலநாம்ருத ஸௌக்யஸிந்தோ
ஶ்ரீமந் விநாயக தவாங்க்ரியுகம் நதாஸ் ஸ்ம: ॥ 1 ॥

யஸ்மிந் ந ஜீவஜகதாதிகமோஹஜாலம்
யஸ்மிந் ந ஜந்ம மரணாதிபயம் ஸமக்ரம் ।
யஸ்மிந் ஸுகைகநபூம்நி ந து:க்கமீஷத்
தத்ப்ரம்ஹ மங்களபதம் தவ ஸம்ஶ்ரயாம: ॥ 2 ॥

श्रीमहागणपति मङ्गलश्लोकाः
ஸ்ரீ மஹா கணபதி மங்கள சுலோகங்கள்

பல மகான்களான கவிகள், நூலாசிரியர்கள் தம் தமது நூல்களின் தொடக்கத்தில் அவை இடையூறின்றி நிறைவுறப்பிரார்த்தித்த மங்கள சுலோகங்கள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன.)

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं वन्दे सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்
ப்ரஸந்ந வதநம் வந்தே ஸர்வ விக்க்நோபஶாந்தயே 1

வெண்ணிற ஆடை தரித்தவரும், எங்கும் பரவியிருப்பவரும், சந்திரனின் ஒளிபோன்ற மேனிநிறம் கொண்டவருமான மதக்களிப்புள்ள யானைமுகத்தோனே எல்லா இடையூறுகளும் அடங்க வணங்குகிறேன்.

वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटिसमप्रभ ।
अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥ २

வக்ரதுண்ட மஹாகாய ஸூர்யகோடிஸமப்ரப
அவிக்க்நம் குரு மே தேவ ஸர்வ கார்யேஷு ஸர்வதா 2

வளைந்ததுதிக்கையுள்ளவரே, பேருடல் கொண்டவரே, கோடிசூர்யர்களுக்கொப்பான பேரொளி கொண்டவரே ! தேவரே ! எப்போதும் எல்லாப் பணிகளிலும் தடையின்மையை அருள் வீர்.

अभीप्सितार्थ सिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरैरपि ।
सर्वविघ्नच्छिदे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ३

அபீப்ஸிதார்த்த ஸித்த்யர்த்தம் பூஜிதோ யஸ் ஸுரைரபி
ஸர்வவிக்க்நச்சிதே தஸ்மை கணாதிபதயே நம: 3

தேவர்களாலும் விரும்பியதைப்பெற வழிபடப்பெற்ற வரும் எல்லாத் தடைகளையும் நீக்குபவரும் கணங்களின் தலைவருமான அந்தப்பரம் பொருளுக்கு நமஸ்காரம்

अगजानन पद्मार्कं गजाननमहर्निशम्।
अनेकदं तं भक्तानां एकदन्तं उपास्महे ॥ ४

அகஜாநந பத்மார்கம் கஜாநநமஹர்நிஶம்
அநேகதம் தம் பக்தாநாம் ஏகதந்தம் உபாஸ்மஹே 4

மலைமகளான பார்வதியின் முகம் மலரச்செய்வதில் சூரியனும், அடியார்களுக்குக் குறைவின்றி அருள் வழங்குபவரும் யானை முகத்தோரும், ஒற்றைத்தந்தமுள்ள வருமானவரை இரவும் பகலும் வழிபடுகிறோம்.

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानां उपक्रमे ।
यं नत्वा कृतकृत्याः स्युः तं नमामि गजाननम् । ५

வாகீஶாத்யாஸ் ஸுமநஸ: ஸர்வார்த்தாநாம் உபக்ரமே
யம் நத்வா க்ருதக்ருத்யா: ஸ்யு: தம் நமாமி கஜாநநம் 5

பிரும்மா முதலிய தேவர்களும் எல்லாப் பணிகளின் தொடக்கத்திலும் எவரை வணங்கி நலன் பெறுகிறார்களோ அந்த யானை முகத்தோனை வணங்குகிறேன்.

श्रीकान्तो मातुलो यस्य जननी सर्वमङ्गला ।
जनकः शङ्करो देवः तं वन्दे कुञ्जराननम् ॥ ६

ஶ்ரீ காந்தோ மாதுலோ யஸ்ய ஜநநீ ஸர்வமங்களா
ஜநகஶ் ஶங்கரோ தேவ: தம் வந்தே குஞ்ஜராநநம் 6

அவரது தாய்மாமன் லக்ஷ்மியின் கணவரான நாராயணன். தாய் மங்களமே வடிவான ஸர்வமங்களையான பார்வதி. தந்தை நன்மைபுரிவதை நடைமுறையாகக் கொண்ட தேவரான சங்கரர். அந்த யானை முகத்தோனை வணங்குகிறேன்.

नमो नमो गणेशाय नमस्ते विश्वरूपिणे ।
निर्विघ्नं गुरु मे कामं नमामि त्वां गजानन ॥ ७

நமோ நமோ கணேசாய நமஸ்தே விச்'வரூபிணே
நிர்விக்நம் குரு மே காமம் நமாமி த்வாம் கஜாநந 7

கணங்களின் தலைவருக்கு வணக்கம். உலகமாக வடிவெடுத்த உமக்கு வணக்கம். யானை முகத்தோரே! உம்மை வணங்குகிறேன். என் விருப்பத்தைத் தடங்கலின்றி நிறைவுறச் செய்வீர்.

विनायकावनपर विनायक सुरस्तुत ।
विनायक तमःसूर्य विनायक नमोऽस्तु ते ॥ ७

விநாயகாவநபர விநாயக ஸுரஸ்துத
விநாயகதமஸ்ஸூர்ய விநாயக நமோऽஸ்துதே 8

நாதனற்றவரைக் காப்பதில் ஆர்வமுள்ளவரே! விநாயகரே! தேவர்களால் துதிக்கப்பெற்றவரே! வழிதவறச்செய்கிற அறியாமையெனும் இருளை நீக்குகிற சூர்யனே! கட்டுப்படுத்தி வழிநடத்துபவரே, உமக்கு வணக்கம்.

गजवक्त्र गणाध्यक्ष लम्बोदर वरप्रद ।
विघ्नाधिराज देवेश प्रशीद करुणामय ॥ ९

கஜவக்த்ர கணாத்யக்ஷ லம்போதர வரப்ரத
விக்நாதிராஜ தேவேசப்ரஸீத கருணாமய 9

யானை முகத்தோரே! கணங்களின் மேலாளரே! சரிந்த வயிறுடையவரே! விரும்பியதை அருள்பவரே! விக்கினங்களைக் கட்டுப்படுத்துபவரே! கருணைவடிவானவரே, தேவர்களின் தலைவரே! அருள்வீர்.

वन्दे वन्दारुमन्दारं इन्दुभूषणनन्दनम् ।
अमन्दानन्दसन्दोह बन्धुरं सिन्धुराननम् ॥ १०

வந்தே வந்தாரு மந்தாரம் இந்துபூஷணநந்தநம்
அமந்தாநந்தஸந்தோ ஹபந்த்துரம் ஸிந்த்துராநநம் 10

வணங்கி நிற்கிற அடியார்களின் விருப்பத்தைத் தருவதில் கல்பகமரமும், பிறை சூடிய சிவபெருமானின் புதல்வரும், துடிப்புள்ள ஆனந்தக்குவியலின் அலையில் களித்திருப்பவரு மான யானை முகத்தோனை வணங்குகிறேன் (காசிபதியின் முகுந்தானந்த பாணம்)

आलम्बे जगदालम्बे हेरम्बचरणाम्बुजे ।
शुष्यन्ति यद्रजःस्पर्शात् सद्यः प्रत्यूहवार्धयः ॥ ११
ஆலம்பே ஜகதாலம்பே ஹேரம்ப சரணாம்புஜே
ஶுஷ்யந்தி யத்ரஜஸ்ஸ்பர்ஶாத் ஸத்ய: ப்ரத்யூஹவார்த்தய: 11

எதன் தூசி பட்டதுமே தடைகளாகிய கடல்கள் வற்றி விடுகின்றனவோ, உலகிற்கே பற்றுக்கோலான அந்த ஹேரம்ப விநாயகரின் திருவடித்தாமரைகளைப் பற்றுகிறேன்.

गजाननाय महसे प्रत्यूहतिमिरच्छिदे ।
अपार करुणा पूर तरङ्गितदृशे नमः ॥ १२
கஜாநநாய மஹஸே ப்ரத்யூஹதிமிரச்சிதே
அபார கருணாபூர தரங்கிதத்ருஶே நம: 12

இடையூறெனும் இருள்மறைப்பை அகற்றுபவரான கரை புரண்டோடுகிற கருணை வெள்ளத்தின் அலைபாயும் கண்ணோக்குள்ள யானைமுகமுடைய பேரொளிக்கு நமஸ்காரம். *(ஸாமவேத பரதஸ்வாமி பாஷ்யம்)*

नमस्तस्मै गणेशाय यत्कण्ठः पुष्करायते ।
मदाभोगघनध्वानो नीलकण्ठस्य ताण्डवे ॥ १३
நமஸ்தஸ்மை கணேஶாய யத்கண்ட்ட: புஷ்கராயதே
மதாபோக கநத்த்வாநோ நீலகண்ட்டஸ்ய தாண்டவே 13

நீலகண்டரென்ற மயிலின் களியாட்டத்திற்கு மதப்பெருக்கால் கனத்த பிளிறலைத் தருகிற எவருடைய கழுத்து நீருண்ட மேகமாக முன் நிற்கிறதோ அந்த கணேஶருக்கு நமஸ்காரம் (தனஞ் ஜயரின் தசரூபகம்)

एकदन्तद्युतिसितः शंभोः सूनुः श्रियेऽस्तु वः ।
वियाकन्द इवोद्भिन्न नवाङ्कुरमनोहरः १४
ஏகதந்தத்யுதிஸித: ஶம்போ: ஸூநு: ஶ்ரியேஸ்துவ:
வித்யாகந்த இவோத்ப்பிந்ந நவாங்குர மநோஹர: 14

புதிதாக முளைவிட்டு வெளிப்படுகிற பேரறிவின் கிழங்கு போன்று வெண்மை மிக்க ஒற்றை தந்தத்தின் ஒளி கொண்ட சிவபெருமானின் மகன் உங்கள் மேன்மையை அருளட்டும்.

विघ्नेश विधिमार्तण्डचन्द्रोपेन्द्रेन्द्रवन्दित ।
नमो गणपते तुभ्यं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पते ॥ १५

விக்க்நேஶ விதிமார்தண்ட சந்த்ரோபேந்த்ரேந்த்ர வந்தித
நமோ கணபதே துப்ப்யம் ப்ரம்ஹணாம் ப்ரம்ஹணஸ்பதே 15

வேதங்களுக்கும் தவத்திற்கும் தலைவரே! விக்னேச்வரே! பிரும்மா, சூர்யன், சந்த்ரன், வாமனர் (விஷ்ணு) இந்த்ரன் இவர்களால் வணங்கப்பெற்றவரே! கணங்களின் தலைவரே! கணபதியே ! உமக்கு நமஸ்காரம்.

वक्रतुण्ड महाकाय देव क्षिप्रप्रसादन ।
अनृणं कुरु मां देव श्रिया भूत्या समेधय ॥ १६

வக்ரதுண்ட மஹாகாய தேவ க்ஷிப்ரப்ரஸாதந.
அந்ருணம் குரு மாம் தேவ ஶ்ரியா ப்பூத்யாஸமேதய 16.

வளைந்ததுதிக்கையுள்ளவரே ! பெரும் உடல் கொண்ட தேவரே ! எளிதில் அருள்பவரே ! கடனின்றி சீரும் செழிப்பும் கொண்டு என்னை வாழச்செய்வீர்.

ओं ह्रीं श्रीं क्लीं गणेशाय ब्रह्मरूपाय चारवे ।
सर्वसिद्धिप्रदेशाय ब्रह्मणस्पतये नमः । १७

ஓம் ஹ்ரீம் ஶ்ரீம் க்லீம் கணேஶாய ப்ரம்ஹரூபாய சாரவே
ஸர்வஸித்த்திப்ரதேஶாய ப்ரம்ஹணஸ்பதயே நம: 17

மந்திர வடிவினர், கணங்களின் தலைவர், பரம்பொருள், அழகியவர், எல்லாப் பணிகளிலும் நிறைவைத் தருபவர். வேதவாக்கின் ஈசன், இவருக்கு வணக்கம்

बीजाय फालचन्द्राय गणेशपरमात्मने ।
प्रणतक्लेशनाशाय हेरम्बाय नमो नमः ॥ १८

பீஜாய பாலசந்த்ராய கணேஶ பரமாத்மநே
ப்ரணதக்லேஶநாஶாய ஹேரம்பாய நமோ நம: 18

உலகின் மூலமான விதை போன்றவர், நெற்றியில் பிறை சூடியவர், வணங்கியவரின் துயர் நீக்குபவர், உரத்த குரலுடையவர், இந்த கணேசப் பரம்பொருளுக்கு வணக்கம்.

आपदामपहर्तारं दातारं सुखसंपदाम् ।
क्षिप्रप्रसादनं देवं भूयो भूयो नमाम्यहम् ॥ १९

ஆபதாமபஹர்தாரம் தாதாரம் ஸர்வ ஸம்பதாம்
க்ஷிப்ரப்ரஸாதநம் தேவம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம் 19

ஆபத்துகளை அகற்றுபவர், எல்லா இன்பமும் செல்வமுமளிப்பவர், எளிதில் அருள்பவர், இந்த தேவரை மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகிறேன்.

नमो गणपते तुभ्यं हेरम्बायैकदन्तिने ।
स्वानन्दवासिने तुभ्यं ब्रह्मणस्पतये नमः ॥ २०

நமோ கணபதே துப்ப்யம் ஹேரம்பாயைகதந்திநே
ஸ்வாநந்தவாஸிநே துப்ப்யம் ப்ரம்ஹணஸ்பதயே நம: 20

உரத்த குரலுடையவர், ஒற்றைக் கொம்புடையவர், ஸ்வாநந்த புவனம் என்ற தன் உலகில் வசிப்பவர், வேதவாக்கின் ஈசர், இத்தகைய கணபதியே, உமக்கு வணக்கம்.

यद्भ्रूप्रणिहितां लक्ष्मीं लभन्ते भक्तकोटयः ।
स्वतन्त्रमेकं नेतारं विघ्नराजं नमाम्यहम् ॥ २१

யத்ப்ரூப்ரணிஹிதாம் லக்ஷ்மீம் லபந்தே பக்தகோடய:
ஸ்வதந்த்ரமேகம் நேதாரம் விக்க்நராஜம் நமாம்யஹம் 21

புருவ அசைப்பிற்காக காத்திருக்கிற செல்வத்தை பக்தர் கூட்டத்திற்கு வழங்குபவர், தன்னிச்சைப்படி செயல்படுகிற நிகரற்ற தலைவர். விக்கினங்களுக்கு அரசர், இவரை வணங்குகிறேன்.

अगजाननपाथोज विकासनदिवाकरम् ।
विघ्नाद्रिकुलिशं श्रीमद्गणेशं तं नमाम्यहम् ॥ २२

அகஜாநந பாதோஜ விகாஸநதிவாகரம்
விக்க்நாத்ரிகுலிஶம் ஸ்ரீமத் கணேஶம் தம்நமாம்யஹம் 22

மலைமகளின் திருமுகத்தாமரையைக் கதிரவனாகி மலரச் செய்பவர், விக்கின மலையை உளிபோல் தூளாக்குபவர், இந்த பெருந்தகை கணேசரை வணங்குகிறேன் (சிவரஹஸ்யம்)

अनाद्यन्तोऽपराधीनः स्वाधीनभुवनत्रयः
जयत्यविरतो व्याप्तविश्वः कालो विनायकः ॥ २३

அநாத்யந்தோऽபராதீந: ஸ்வாதீநபுவநத்ரய:
ஜயத்யவிரதோ வ்யாப்தவிஶ்வ: காலோ விநாயக: 23

ஆதியும் அந்தமும் அற்றவர், பிறர் வசப்படாதவர், தன் வசத்தில் மூவுலகையும் கொண்டவர், சிறிதும் ஓய்வின்றி கண்காணிப்பவர், எங்கும் நிறைந்திருப்பவர், இந்த கால வடிவினரான விநாயகர் வெற்றியுடன் திகழ்கிறார்.

अप्रबोधान्यथाबोध विघ्नसंघनिपीडितः ।
मनः करोमि विघ्नेश त्वत्पदद्वन्द्ववन्दने ॥ २४

அப்ரபோதாந்ய தாபோத விக்க்நஸங்க நிபீடித:
மந: கரோமி விக்க்நேஶ த்வத்பதத்வந்த்வவந்தநே 24

விக்னேசரே ! சாஸ்த்ர நூல்கள் அறிய முற்பட்ட எனக்கு அவை புரியாததாலும் தவறாகப் புரிவதாலும் தொடர்ந்து தடையுற்றிருக்கிறேன். ஆதலின் உன் இரு திருவடிகளை வணங்குவதில் கருத்து கொண்டுள்ளேன் (பிரும்ம ஸூத்ர சங்கர பாஷ்ய - ருஜுவிவரண உரை)

अभीष्टफलसंसिद्धि सिद्धमन्त्रं गणेश्वरम् ।
कर्णतालानिलोद्धूत विघ्नतूलं सदा नुमः ॥ २५

அபீஷ்டபலஸம்ஸித்தி ஸித்தமந்த்ரம் கணேஶ்வரம்
கர்ணதாலா நிலோத்தூத விக்க்நதூலம் ஸதா நும: 25

விரும்பியபலன் நிறைவுறுவதற்கான தேர்ந்த மந்திர வடிவினர், பனை விசிறி போன்ற காது மடல்களின் அசைவால் ஏற்படுகிற காற்றில் பஞ்சு போன்று விக்கினங்களைத் தூற்றி அகற்றுபவர். இந்த கணேசரை எப்போதும் வணங்குகிறோம். (அபிலஷிதார்த்த சிந்தாமணி)

अम्बाननसरोजार्कं जम्बूफलरसप्रियम्।
लम्बोदरं विघ्नहरं सांबप्रियसुतं भजे ॥ २६

அம்பா நநஸரோஜார்கம் ஜம்பூபலரஸப்ரியம்
லம்போதரம் விக்க்நஹரம் ஸாம்பப்ரியஸுதம்பஜே 26

அம்பிகைத் தாயின் முகத்தாமரையை மலரச் செய்கிற சூர்யன், நாவல்பழச் சாற்றை விரும்பிக் குடிப்பவர், சரிந்த வயிறுள்ளவர், விக்கினம் நீக்குபவர், ஸாம்பபரமேசரின் இனிய புதல்வர், இவரை வழிபடுகிறேன்

अवलम्बस्व हेरम्बमन्तरायस्य शान्तये।
महान्तं हन्त हृदय प्रबन्धं प्रथयिष्यसि ॥ २७

அவலம்பஸ்வ ஹேரம்பம் அந்தராயஸ்ய ஶாந்தயே
மஹாந்தம் ஹந்த ஹ்ருதய ப்ரபந்த்தம் ப்ரதயிஷ்யஸி 27

இதயமே! இடையூறு விலக ஹேரம்பனைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொள். ஓர் உயர்ந்த பெருநூலைப் பலர் புகழும்படி நீ வெளிக் கொணர்வாய் (சாகினீ ஸஹகாரசம்பூ)

अस्तु नः श्रेयसे किञ्चिद् वस्तु हस्तिनराकृति।
यत्किल स्वस्तरुस्तोमसमस्तौदार्यदेशिकम् ॥ २८

அஸ்துந: ஶ்ரேயஸே கிஞ்சித் வஸ்து ஹஸ்திநராக்ருதி
யத்கில ஸ்வஸ்தருஸ்தோமஸமஸ்தௌதார்ய தேஶிகம் 28

கற்பக மரத்தோட்டத்திற்கு வள்ளல் தன்மையைப் புகட்டுகிற யானையும் மனிதனுமாக உருவான அந்தப் பரம்பொருள் நமக்கு மேன்மை தரட்டும். (ஜகத்குரு ஜைத்ரயாத்ராவிலாஸம்)

इहानन्दाब्धिमध्ये मां मग्नं रक्षतु शाङ्करः।
मदोल्लासिस्फुरद्भृङ्गकपोलः पार्वतीसुतः ॥ २९

இஹாநந்தாப்த்தி மத்யே மாம் மக்நம் ரக்ஷது ஶாங்கர:
மதோல்லாஸி ஸ்ப்புரப்ப்ருங்க கபோல: பார்வதீஸுத: ॥ 29

சங்கரரின் திருமகன், கன்னத்தில் வழிகிற மதநீர் பருகி மதர்த்த வண்டுகள் சூழ்ந்தவர், பார்வதித்தாயின் மைந்தன்,

இவர் (ஸௌந்தரியலஹரீ என்ற) ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கியுள்ள என்னைக் காப்பாற்றட்டும் (ஸௌந்தரியல ஹரி உரை)

उल्लोलमदकल्लोल हल्लोहलित गल्लया।
लीलया मण्डितं चित्तं मम मोदकलोलया॥ ३०

உல்லோல மதகல்லோல ஹல்லோஹலித கல்லயா
லீலயா மண்டிதம் சித்தம் மம மோதகலீலயா 30

கன்னத்தில் அலையாகப் புரள்கிற மதநீரால் கோலாகலம் புரிகிற - கொழுக்கட்டையில் நப்பாசையுள்ள ஒன்றின் விளையாட்டால் என் உள்ளம் பூரித்துள்ளது (கேரளாபரணம்).

ओङ्कारमणिघण्टानुरणन्निगमबृंहितम्।
चित्ते शृङ्खलितं भक्त्या चिन्तये चिन्मयं गजम्॥ ३१

ஓங்கார மணிகண்டாநுரணந் நிகமப்ரும்ஹிதம்
சித்தே ஶ்ருங்க்கலிதம் பக்த்யா சிந்தயே சிந்மயம் கஜம் 31

ஓங்கார ஒலிதருகிற கழுத்து மணி ஒலியுடன் வேதமுழக்கம் போன்ற பிளிறலுள்ள பேரறிவே வடிவான யானை ஒன்றை என் உள்ளமாகிய சங்கிலியில் பக்தியால் பிணைத்துத் தொடர்ந்து சிந்திக்கிறேன் (காவ்யாலங்கார ஸுஹ்ரீயம்)

कपोलविगलल्लोल दानपानीयपिच्छिलम्।
भ्रमद्भ्रमरझङ्कारं वन्देऽहं द्विरदाननम्॥ ३२

கபோல விகலல்லோல தாநபாநீய பிச்ச்சிலம்
ப்ப்ரமத்ப்ப்ரமரஜ்ஜங்காரம் வந்தேऽஹம் த்விரதாநநம் 32

கன்னத்தில் பிசிப்பு மிக்க மதநீர் பெருக்கு உள்ளவர், சுற்றிச் சுற்றி வட்ட மடிக்கிற தேனீக்களின் 'ஒய்ங்' என்ற ஒலியுடன் கூடியவர். இந்த யானை முகத்தோனை வணங்குகிறேன் (யோகதரங்கிணி)

कल्याणाचलमध्यस्थं करुणामयविग्रहम्।
कारणं जगतां वन्दे कलभाननमन्वहम्॥ ३३

கல்யாணாசலமத்த்யஸ்த்தம் கருணாமய விக்ரஹம்
காரணம் ஜகதாம் வந்தே கலபாநநமந்வஹம் 33

மங்களமும் நல்கிற மேருமலையின் நடுவில் அமர்ந்தவர், கருணையே வடிவானவர், உலகின் மூல காரணம், இந்த யானைமுகத்தோனை தினமும் வணங்குகிறேன் (ஆபஸ்தம்ப க்ருஹ்யப்ரயோகஸாரம்).

कारणं खादिजगतां वारणार्थं ममागसाम् ।
वारणाननमात्मानं अद्वयं समुपास्महे ॥ ३४

காரணம் காதிஜகதாம் வாரணார்த்தம் மமாகஸாம்
வாரணாநநமாத்மாநம் அத்வயம் ஸமுபாஸ்மஹே 34

ஐம்பூதங்களுக்கும் அவற்றாலான உலகங்களுக்கும் மூலகாரணம், ஈடுமிணையு மற்றவர், இரண்டற்ற நிலையில் உள்ளவர், பரமாத்மா இந்த யானை முகத்தோனை என் தீவினைகள் அகல வழிபடுகிறேன். (த்ருக்த்ஸ்ருயவிவேகம்)

द्वैमातुर कृपासिन्धो प्रभो षाण्मातुराग्रज ।
वरदस्त्वं वरं देहि वाञ्छितं वाञ्छितार्थद ॥ ३५

த்வைமாதுர க்ருபாஸிந்த்தோ ப்ரபோ ஷாண்மாதுராக்ரஜ।
வரதஸ்த்வம் வரம் தேஹி வாஞ்ச்சிதம் வாஞ்ச்சிதார்த்தத ॥ 35

கங்கை, பார்வதி என்ற இருவரைத் தாயாகக் கொண்டவரே! கருணைக் கடலே, பிரபுவே, அறுவரைத்தாயாகக் கொண்ட கந்தனின் தமையனே! விரும்பியதைத் தருகிற நீர் நான் விரும்பியதை த்தந்தருளும்.

गणेशाय नमस्तस्मै यत्प्रसादविवस्वता ।
प्रत्यूहध्वान्तविध्वंसः क्रियते भक्तकर्मणाम् ॥ ३६

கணேஶாய நமஸ்தஸ்மை யத்ப்ரஸாதவிவஸ்வதா
ப்ரத்யூஹத்த்வாந்த வித்த்வம்ஸ: க்ரியதே பக்தகர்மணாம் 36

பேரருளெனும் சூரியனைக் கொண்டு பக்தரின் செயலில் நேர்கிற இடையூறென்ற பேரிருளை அகற்றுகிற அந்த கணேசருக்கு நமஸ்காரம் (சங்கராசார்ய சரிதம்).

गिरिजाहस्त लिखित चित्रभित्ति विभूषणम् ।
महागणपतिं वन्दे मनोरथसमृद्धये ॥ ३७

கிரிஜாஹஸ்தலிகித சித்ரபித்தி விபூஷணம்
மஹாகணபதிம் வந்தே மநோரத ஸம்ருத்த்தயே 37

மலைமகளின் கைகளால் சித்திரச்சுவற்றில் எழுதப்பட்ட அழகிய மஹாகணபதியை மனத்தாசை நிறைவேற வணங்குகிறேன்.

गिरिराजसुतासूनुः करिराजवराननः ।
परिपन्थिगणध्वंसी सुरसेव्यो विराजते ॥ ३८

கிரிராஜஸுதா ஸூநு: கரிராஜவராநந:
பரிபந்த்தி கணத்த்வம்ஸீ ஸுரஸேவ்யோ விராஜதே 38

மலையரசனின் மகளின்மைந்தன், யானையரசனின் முகமுள்ளவர், தேவர்களால் வழிபடப்படுபவர், கூட்டமாக நேர்கிற இடையூறுகளை ஒழிப்பவர். அந்தப்பெருமான் விளங்குகிறார் (கிருஷ்ண லீலாதரங்கிணியில் நாராயண தீர்த்தர்).

गौरीगिरीशयोरेकमङ्गालङ्कारकारणम् ।
मदवारिझरोद्गारमयं वस्तु वयं स्तुमः ॥ ३९

கௌரீகிரீசயோரேக மங்காலங்காரகாரணம்.
மதவாரிஜ்ஜரோத்காரமயம் வஸ்து வயம் ஸ்துமः 39

கௌரிக்கும் கைலாஸ நாதனுக்கும் மடியை யலங்கரிக்கிற ஒரு பெருமை மிக்க பொருள். மதநீர்ப்பெருக் கெடுத்தோடுகிற வடிவுள்ளது. அதனை வணங்குகிறோம்.

चरण स्मरणाद्यस्य कर्तुमल्पोऽपि कल्पते ।
कार्यं पुरुषधुर्याणां नमामस्तं विनायकम् ॥ ४०

சரணஸ்மரணாத்யஸ்ய கர்துமல்போ(அ)பி கல்பதே
கார்யம் புருஷதுர்யாணாம் நமாமஸ்தம் விநாயகம் 40

சிறந்தவர்களால் மட்டும் நிறைவேற்றத்தக்க பணியை தன் திருவடிஸ்மரணத்தால் அற்பனும் செய்து முடிக்கிற திறமையைத் தருகிற விநாயகரை வணங்குவோம் (பாமதீதிலகம்)

तं मन्महे महेशानं महेशानप्रियार्भकम् ।
गणेशानं करिगणेशाननमनामयम् ॥ ४१

தம் மந்மஹே மஹேஶாநம் மஹேஶாநப்ரியார்ப்பகம்
கணேஶாநம் கரிகணேஶாநாநநம நாமயம் 41

தானும்மஹேசன், மஹேசனின் அன்பு மிக்கமைந்தர், யானைக் கூட்டத்தலைவனின் முகம் கொண்டவர், குறைவற்றவர், அவரை மனத்தில் நிறுத்துவோம்.

दृष्टिं मयि विशिष्टार्थां कृपापीयूषवर्षिणीम् ।
हेरम्ब देहि प्रत्यूहक्ष्वेडव्यूह निवारिणीम् ॥ ४२

த்ருஷ்டிம் மயி விஶிஷ்டார்த்தாம் க்ருபாபீயூஷவர்ஷிணீம்
ஹேரம்ப தேஹி ப்ரத்யூஹக்ஷ்வேடவ்யூஹநிவாரிணீம் 42

ஹேரம்பரே ! இடையூறாகிய பெருவிஷச்சூழலை அகற்றுகிற கருணையமுதமழை பெய்வதும் சிறந்ததைத்தருவது மான உமது பார்வையை என்மீது வைப்பீர். (ஆனந்தகிரி கீதை பாஷ்ய டீகை)

देवेन्द्रमौलिमन्दारमकरन्द कणारुणाः ।
विघ्नं हरन्तु हेरम्ब चरणांबुजरेणवः ॥ ४३

தேவேந்த்ரமௌளி மந்தார மகரந்த கணாருணா:
விக்க்நம் ஹரந்து ஹேரம்பசரணாம்புஜரேணவ: 43

இந்திரனின் மணிமகுடத்தில் செருகியமந்தார ப்பூக்களின் மகரந்த த்தூளால் சிவந்த ஹேரம்பனின் திருவடித் தூசிகள் இடையூறுகளைப் போக்கட்டும். (ஸ்ரீ மஹா பாகவதம்)

नमस्तस्मै गणेशाय नरकुञ्जर रूपिणे ।
यश्चागस्त्यायते नित्यं विघ्नसागरशोषणे ॥ ४४

நமஸ்தஸ்மை கணேஶாய நரகுஞ்ஜர ரூபிணே.
யஶ்சாகஸ்த்யாயதே நித்யம் விக்க்நஸாகரசோஷணே 44

விக்கினமென்ற கடலை வற்றச்செய்கிற அகஸ்தியர், யானையும் மனிதனுமானவர். அந்த கணேசருக்கு நமஸ்காரம். (ஸாங்கியதத்வகௌமுதீ)

नमस्तस्मै गणेशाय ज्ञानविज्ञानदायिने ।
यस्यानलायते नामाविद्यारण्यविदाहने ॥ ४५

நமஸ்தஸ்மை கணேஶாய ஜ்ஞான விஜ்ஞான தாயிநே
யஸ்யாநலாயதே நாமாவித்யாரண்ய விதாஹநே 45

சுய அறிவும் நூலறிவும் தருபவர், அறியாமையாகிய காட்டைப் பொசுக்குவதில் நெருப்பு, அந்த கணேசருக்கு நமஸ்காரம் (பட்டகோபீநாதரின் ஸம்ஸ்காரரத்னமாலா)

नमो नालयते शुण्डां विषाणेन मृणालिने ।
प्रत्यक् कमलकन्दाय कर्णाभ्यां पर्णशालिने ॥ ४६

நமோ நாலயதே ஶுண்டாம் விஷாணேநம்ருணாளிநே
ப்ரத்யக்கமல கந்தாய கர்ணாப்யாம் பர்ண சாலிநே 46

துதிக்கையே தண்டு. தந்தமே கிழங்கு. காதுகளே இலைகள். இப்படி ஒரு தாமரை. இதை உள்நோக்குள்ளவரே உணர்வர். அதற்கு நமஸ்காரம். (மஹார்த்த மஞ்ஜரீ)

नौमि विघ्नाद्रिदलनरदनं द्विरदाननम् ।

पित्रोः निशासुधाचूर्णसंयोगादरुणच्छविम् ॥ ४७

நௌமி விக்க்நாத்ரி தளநரதநம் த்விரதாநநம்

பித்ரோ: நிஶாஸுதாவர்ணஸம்யோகாதருணச்சவிம் 47

தாய் மஞ்சள் நிறத்தவள். தந்தை சுண்ணும்பு நிறத்தவர் (மஞ்சளும் சுண்ணும்பும்சேர இரண்டிற்கும் மாறுபட்ட சிவப்பு தோன்றுமல்லவா) இருவருக்கும் புதல்வர், செந்நிறத்தவர், இரு தந்தமுள்ளயானை முகத்தவர், இடையூறுகிய மலையைப் பிளக்கிற வஜ்ராயுதம் போன்றவர். அவரை வணங்குகிறேன்.

प्रत्यूह ध्वान्त मार्ताण्ड मण्डलः शुभमण्डलः ।

हेरम्बः सर्वदाऽऽलम्बो भूयात्सर्वार्थसिद्धये ॥ ४८

ப்ரத்யூஹத்வாந்த மார்தாண்டமண்டலப்ஸஙூபமண்டல:
ஹேரம்பஸ்ஸர்வதா(ஆ)லம்போ பூயாத் ஸர்வார்த்த ஸித்தயே 48

இடையூறுகிய இருட்டிற்கு சூரிய மண்டலம், மங்களமான வடிவுள்ளவர், விரும்பிய தனைத்தையும் பெற இவர் எப்போதும் உதவுபவராக இருக்கட்டும் (மதுரா விஜய காவ்யம்)

प्रस्तावे कर्मणां यस्य प्रणामं कुर्वते बुधाः ।
प्रत्यूहानां निवृत्त्यर्थं तं नमामि गजाननम् ॥ ४९

ப்ரஸ்தாவே கர்மணாம் யஸ்ய ப்ரணாமம் குர்வதே புதா:
ப்ரத்யூஹாநாம் நிவ்ருத்யர்த்தம் தம் நமாமி கஜாநநம் 49

பணியைத் தொடங்குமுன் அறிவாளிகள் இவரை இடையூறில்லாமலிருக்கவேண்டி வணங்குவர். அந்த யானை முகத்தோனை வணங்குகிறேன் (ஆச்சரிய சூடாமணி உரை).

भवसञ्चितपापौघविध्वंसनविचक्षणम् ।
विघ्नान्धकार भास्वन्तं विघ्नराजमहं भजे ॥ ५०

பவஸஞ்சிதபாபௌக வித்த்வம்ஸந விசக்ஷணம்
விக்க்நாந்தகார பாஸ்வந்தம் விக்க்நராஜ மஹம்பஜே 50

இப்பிறவியில் சேமித்த பாபக்குவியலை அழிப்பதில் நிபுணர். விக்கினமெனும் இருட்டைப்போக்கும் கதிரவன். இந்த விக்கினேசுவரரை வழிபடுகிறேன்.

भास्वानिव तमोवृत्तिं यन्नतिर्विघ्नसन्ततिम् ।
निवर्तयति तं नित्यं वन्दे स्तंबेरमाननम् ॥ ५१

பாஸ்வாநிவ தமோவ்ருத்திம் யந்நதிர் விக்க்நஸந்ததிம்
நிவர்தயதி தம் நித்யம் வந்தே ஸ்தம்பேரமாநநம் 51

தொடர்ந்து நேர்கிற இடையூறுகளை இருட்டைக் கதிரவன் போல் நீக்குகிற யானை முகத்தோனை எந்நாளும் வணங்குகிறேன். (ஸ்ரீ சங்கர விஜய விலாஸம்)

मातामहशैलं महस्तदपितामहम् ।
कारणं जगतां वन्दे कण्ठादुपरि वारणम् ॥ ५२

மாதாமஹமஹாசைலம் மஹஸ்ததபிதாமஹம்
காரணம் ஜகதாம் வந்தே கண்ட்டாதுபரி வாரணம் 52

பெருமலையான இமவான் தாய் வழிப்பாட்டன். தந்தை வழிப்பாட்டன் இல்லாதவர். உலகின் மூல காரணம். கழுத்திற்கு மேல் யானை. இத்தகைய தொரு பேரொளியை வணங்குகிறேன். (அத்வைத வேதாந்தபிந்து)

यत्कृपावज्रपातेन विघ्नाद्रिरपि भिद्यते।
वन्दे तं गजराजास्यं भक्ताभीष्टवरप्रदम्॥ ५३

யத்க்ருபாவஜ்ரபாதேந விக்ந்நாத்ரிரபி பித்யதே.
வந்தே தம் கஜராஜாஸ்யம் பக்தாபீஷ்டவரப்ரதம் 53

கருணையெனும் வஜ்ராயுதம் கொண்டு இடையூறாகிய மலையைப் பிளப்பவர். பக்தர் விரும்பிய உயர்ந்ததை தருபவர். அந்த யானை முகத்தோனை வணங்குகிறேன் (வாக்யார்த்த ரத்ன பூமிகை)

यदालम्बो दरं हन्ति सतां प्रत्यूहसंभवम्।
तदालम्बे दयालम्बं लम्बोदरपदाम्बुजम्॥ ५४

யதாலம்போ தரம் ஹந்தி ஸதாம் ப்ரத்யூஹஸம்ப்பவம்
ததாலம்பே தயாலம்பம் லம்போதரபதாம்புஜம் 54

இடையூறுகளால் நல்லோருக்கு நேர்கிற சிறுமையையும் பயத்தையும் போக்கிக் கருணையால் நழுவாமல் தாங்கிக் கொள்கிற லம்போதரரின் திருவடித்தாமரையைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொள்கிறேன் (ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதரின் ஸர்வவேதாந்த ஸித்தாந்த ஸார ஸங்கிரஹம்)

यस्य भृङ्गावलिः कण्ठे दानांभोराजिराजिते।
भाति रुद्राक्षमालेव स नः पायाद्गणाधिपः। ५५

யஸ்யப்ருங்காவளி: கண்ட்டே தாநாம்ப்போராஜி ராஜிதே
பாதி ருத்ராக்ஷமாலேவ ஸ ந: பாயாத் கணாதிப: 55

மதநீர்ப்பெருக்கால் ஏற்பட்ட வரிகளால் அழகிய கழுத்தில் தேனீக்கூட்டத்தை ருத்திராக்ஷமாலைபோல்

கொண்டுள்ள கணாதிபர் நம்மைக் காக்கட்டும். (சிசு பாலவத உரை)

लीलाविलासमातन्वन् नायकः स विनायकः ।
श्रियेऽस्तु करुणामूर्तिः मङ्गलानां प्रदायकः ॥ ५६

லீலாவிலாஸ மாதந்வந் நாயகஸ் ஸ விநாயக:
ஶ்ரியேஸ்து கருணாமூர்த்தி: மங்களாநாம் ப்ரதாயக: 56

தனக்கொரு நாயகரற்றவர். நமக்கு நாயகர், தமது லீலைகளின் சிறப்பால் மகிழ்விப்பவர், கருணையின் வடிவம், மங்களம் தருபவர், நமது சிறப்பை வளர்க்கட்டும்.

वन्देऽहं किमपि स्कन्दसोदरं तुन्दिलं महः ।
यत्पादवन्दनादेव विघ्ना विघ्नन्त्यमी स्वयम् ॥ ५७

வந்தே஽ஹம் கிமபி ஸ்கந்த ஸோதரம் துந்திலம் மஹ:
யத்பாத வந்தநாதேவ விக்ந்நா விக்ந்நந்த்யமீ ஸ்வயம் 57

கந்தனுடன்கூடப் பிறந்தது. தொந்திப் பெருத்தது. அவரது திருவடிகளை வணங்குபவருக்கு நேர்கிற தடைகள் தாமே தடையுறும். அந்தப் பேரொளியை வணங்குகிறேன் (ஜகத் குருஜைத்ரயாத்ராவிலாஸம்)

वल्लभावल्लभं शिष्टसुलभं दुष्टदुर्लभम् ।
कलभाननमानन्दकन्दं वन्दामहे महः ॥ ५८

வல்லபாவல்லபம் ஶிஷ்டஸுலபம் துஷ்டதுர்லபம்
கலபாந நமாநந்த கந்தம் வந்தாமஹே மஹ: 58

வல்லபாதேவியின் மணாளர். நல்லோருக்கு எளியவர். துஷ்டருக்கு அரியவர். யானைமுகத்தோன். ஆநந்தத்தின் அடர்த்தி. அந்தப் பேரொளியை வணங்குவோம்.

वामाङ्कारूढ वामोरुवक्षोजान्वितपुष्करम् ।
विघ्नवारणहर्यक्षं विघ्नराजमुपास्महे ॥ ५९

வாமாங்காரூட வாமோரு வக்ஷோஜாந்வித புஷ்கரம்
விக்ந்நவாரண ஹர்யக்ஷம் விக்ந்நராஜமுபாஸ்மஹே 59

மடியின் இடது பக்கத்தில் அமர்ந்த அழகியின் மார்பில் துதிக்கை நுனியை இணைத்துள்ளவர். இடையூறுகளைக் கையாள்வதில் சிங்கம். அந்த விக்னராஜரை வழிபடுவோம். (சிவபக்தி விலாஸம்)

विघ्ननिघ्नमहं वन्दे विघ्नपं विबुधार्चितम् ।
यस्य स्मरणतः साध्यं सिद्धिं प्राप्नोति सत्वरम् ॥ ६०

விக்க்நநிக்க்ந மஹம் வந்தே விக்க்நபம் விபுதார்சிதம்
யஸ்ய ஸ்மரணத: ஸாத்த்யம் ஸித்திம் ப்ராப்நோதி ஸத்வரம் 60

நினைத்தவுடனே நிறைவுற வேண்டியதை விரைவில் நிறைவுறச் செய்பவர், இடையூறுகளைக் களைபவர். தேவரும் அறிவாளிகளும் வழிபடுகிற அந்த விக்நேசரை வணங்குகிறேன் (ப்ரௌடமநோரமா)

विघ्नाचलभिदादक्षो विघ्नराजो गजाननः ।
सर्वस्माद्दुरितादस्मान् पातु सर्वत्र सर्वदा ॥ ६१

விக்க்நாசலபிதாதக்ஷோ விக்க்நராஜோ கஜாநந:
ஸர்வஸ்மாத்துரிதா தஸ்மான் பாது ஸர்வத்ர ஸர்வதா 61

இடையூறுகளை அகற்றுவதில் திறமையுள்ளவர். யானை முகமுடையவர். இவர் நம்மை எப்போதும் எல்லா துயரங்களிலிருந்தும் காப்பாற்றட்டும் (ஸ்காந்த ஸநத்குமார ஸம்ஹிதை)

विद्वज्जनमनोऽम्भोज प्रतिबोधविधायिनम् ।
विघ्नान्धतमसादित्यं नित्यं स्तौमि गणाधिपम् ॥ ६२

வித்வஜ்ஜநமநோம் ப்போஜப்ரதிபோத விதாயிநம்
விக்க்நாந்த தமஸாதித்யம் நித்யம் ஸ்தௌமி கணாதிபம் 62

அறிவாளிகளின் இதயத்தாமரையை மலரச் செய்பவர். இடையூறுகளாகிய இருட்டைக் கதிரவன் போல் நீக்குபவர். இந்த கணேசரை எந்நாளும் போற்றுவேன் (ஸரஸ்வதீ கண்டாபரணம்)

श्रीभास्यं गिरिजास्यांबु जन्महास्यकरं परम् ।
विघ्नध्वान्तहरं वन्देऽद्भुतं कमपि भास्करम् ॥ ६३

ஸ்ரீபாஸ்யம் கிரிஜாஸ்யாம்பு ஜந்ம ஹாஸ்யகரம் பரம் ।
விக்கநத்த்வாந்த ஹரம் வந்தேऽத்புதம் கமபி பாஸ்கரம். 63

பெருமைமிக்க யானைமுகமுள்ளவர். மலைமகளின் முகத்தாமரையை சிரிப்பால் மலர வைப்பவர். மேலானவர். இடையூறுலான இருளையகற்றுகிற விந்தை மிக்க சூர்யன். இம்மேலானை வணங்குகிறேன். பலபத்ரமிச்ரரின் ஹோராரத்ன உரை)

सिद्धिबुद्धिसमाश्लिष्टः सिद्धिबुद्धिप्रदो विभुः ।
अनन्तरायं गीर्लक्ष्मीं देयाल्लक्ष्मीगणेश्वरः ॥ ६४

ஸித்த்தி புத்த்திஸமாஶ்லிஷ்ட: ஸித்த்தி புத்த்திப்ரதோவிபு:
அநந்தராயம் கீர்லக்ஷ்மீம் தேயால்லக்ஷ்மீ கணேஶ்வர: 64

ஸித்திதேவியும் புத்திதேவியும் இரு பக்கங்களிலும் அணைத்திருக்க பணி நிறைவையும் அறிவையும் தருபவரும் எங்கும் நிறைந்த வருமான லக்ஷ்மீகணபதி இடையூறற்ற சொல் செல்வத்தை (பேச்சுத் திறமையை) அளிக்கட்டும்.

सिद्धिबुद्ध्याश्लिष्टमूर्तिः सिद्धिबुद्धिप्रदो विभुः ।
विध्वंसयन्नन्तरायान् विद्योतयतु वाङ्महः ॥ ६५

ஸித்த்திபுத்த்யாஶ்லிஷ்டமூர்த்தி: ஸித்த்தி புத்த்திப்ரதோவிபு:
வித்த்வம்ஸயந்நந்தராயான் வித்யோதயது வாங்மஹ: 65

ஸித்திதேவியும் புத்திதேவியும் அணைத்துள்ள வடிவினர், செயல்நிறைவும் பேரறிவும் தருபவர். எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவர், இவர் இடையூறுகளைக்களைந்து சொல்வன்மையை வெளிப்படுத்தட்டும். (உமாமகேச்வர சாஸ்திரி - வீரக்ருஷ்ண வீஜயம்)

सिद्धिः कार्यस्य निर्विघ्ना यदधीना विधेरपि ।
तदस्तु हस्तिवदनं वस्तु निःश्रेयसाय नः । ६६

ஸித்த்தி: கார்யஸ்ய நிர்விக்க்நா யததீநா விதேரபி
ததஸ்து ஹஸ்திவதநம் வஸ்து நிஶ்ஶ்ரேயஸாய ந: 66

பிரும்மாவிற்கும் தன் பணி இடையூறின்றி நிறைவேறுவது இவரது வசத்தில் உள்ளது. அந்த யானை முகத்துப்பரம்

பொருள் நம் நன்மைக்காக அருள்புரியட்டும் (ஸ்வர ஸித்தாந்த சந்திரிகை).

हरते सर्वविघ्नानि कर्मसिद्धिविधायिने ।
तुभ्यमभ्यासवत्यस्तु महागणपते नतिः ॥ ६७

ஹரதே ஸர்வவிக்நாநி கர்மஸித்தி விதாயிநே
துப்யமப்யா ஸவத்யஸ்து மஹாகணபதே நதி: 67

மஹா கணபதியே ! எல்லா இடையூறுகளேயும் களேபவரும், பணிகள் அனைத்தும் மங்களமாகப் பயனுள்ளதாக நிறைவுறச் செய்பவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் செய்வது எமது பயிற்சியால்பெற்றபழக்க மாகட்டும். (பிரகரண பஞ்சிகா உரை)

जीयाद्दन्तिमुखो यस्य लीलयोर्ध्वण्डखण्डने ।
कन्दाङ्कुरवदाभति दन्ताग्रं तद्बहिर्गतम् ॥ ६८

ஜீயாத்தந்திமுகோ யஸ்ய லீலயோர்த்வாண்டகண்டநே
கந்தாங்குரவதாபாதி தந்தாக்ரம் தத்பஹிர்கதம் 68

பிரும்மாண்டத்தின் மேலுள்ள ஓட்டைத்துளேக்க முற்பட்டது போன்றுள்ளதும், கிழங்கின் முனேபோன்ற துமான வெளிப்பட்ட தந்தத்தின் முன்பகுதி கொண்ட அந்த யானேமுகத் தோன் நம் உள்ளத்தை வெல்லட்டும் (மாதவீயதாதுவ்ருத்தி)

स जयति सिन्धुरवदनो देवो यत्पादपङ्कजस्मरणम् ।
वासरमणिरिव तमसां राशिं नाशयति विघ्नानाम् ॥ ६९

ஸ ஜயதி ஸிந்துரவதநோ தேவோ யத்பாதபங்கஜஸ்மரணம்
வாஸரமணிரிவ தமஸாம் ராஶிம் நாஶயதி விக்நாநாம் 69

எவருடைய திருவடிகளே நினேப்பதே இருட்டைச்சூரியன் அகற்றுவதுபோல், இடையூறுகளின் குவியலே அகற்றுகிறதோ அந்த யானே முகத்துத் தேவன் பெருமையுடன் விளங்குகிறர்.

हिमगिरितनयापत्यं हेमाचलचापसमुदितं तेजः ।
किमपि महत्तममाद्यं स्मर्तव्यं विघ्नतिमिरहरणाय ॥ ७०

ஹிமகிரிதநயாபத்யம் ஹேமாசல சாபஸமுதிதம் தேஜ:
கிமபி மஹத்தமமாத்யம் ஸ்மர்தவ்யம் விக்நதிமிர ஹரணாய 70

இமயமலை மகளின் புதல்வரும், மேருவை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானிடமிருந்து தோன்றிய பேரொளியும் மிக மிகப்பெருமை கொண்டதுமான ஒரு ஆதிப்பொருளை இடையூறெனும் இருட்டகலத் தியானிக்கப் பெறவேண்டும். (கிருஷ்ணலீலாதரங்கிணீ)

अङ्काधिरूढया श्रीवल्लभयाश्लिष्टसुन्दरस्वाङ्गम्।
कुङ्कुमपङ्किलदेहं शङ्करतनयं नमामि वाक्सिद्ध्यै ॥ ७१

அங்காதிரூடயா ஸ்ரீ வல்லபயாஶ்லிஷ்ட ஸுந்தரஸ்வாங்கம்
குங்குமபங்கிலதேஹம் ஶங்கரதநயம் நமாமி வாக்ஸித்த்யை 71

மடியில் ஏறியமர்ந்த ஸ்ரீ வல்லபா தேவியால் அணைக்கப்பெற்ற அழகிய மேனியரும், குங்குமப்பூவின் குழம்பு பூசிய மார்பினருமான சங்கரரின் புதல்வரை பேச்சு வன்மைபெற வணங்குகிறேன். (ஸ்ரீசக்ரராஜவர்ண நஸ்தோத்திரம்)

वन्दे गजेन्द्रवदनं वामाङ्कारूढवल्लभाश्लिष्टम्।
कुङ्कुमपरागशोणं कुवलयिनीजारकोर कापीडम् ॥ ७२

வந்தே கஜேந்த்ரவதனம் வாமாங்காரூடவல்லபாச்லிஷ்டம்
குங்கும பராகஶோணம் குவலயிநீஜார கோரகா பீடம் 72

இடதுமடியில் அமர்ந்துள்ள வல்லபா தேவியால் அணைக்கப் பெற்றவரும் இளஞ்சந்திரனை முடியில் சூடிய வரும், குங்குமப்பூந்தூளால் சிவந்தவருமான யானை முகத்தோனை வணங்குகிறேன். (லலிதாஸ்த வரத்னம)

विघ्नान्धकारभित्रं शङ्करपुत्रं सरोजदलनेत्रम्।
सिन्दूरारुणगात्रं सिन्धुरवक्त्रं नमाम्यहोरात्रम् ॥ ७३

விக்நாந்தகார பித்ரம் சங்கரபுத்ரம் ஸரோஜதளநேத்ரம்
ஸிந்தூராருணகாத்ரம் ஸிந்துரவக்த்ரம் நமாம்யஹோராத்ரம் 73

இடையூறெனு மிருட்டைப் பிளப்பவரும் சங்கரரின் புத்திரரும் தாமரை இதழ்போன்ற கண்களுடையவரும்,

சிந்தூரத்தால் மேனி சிவந்தவருமான, யானை முகத்தோனை இரவும் பகலும் வணங்குகிறேன்.

दुरितसमूह वलाहक पटलीसंहरणपवमानम् ।
शिवयोरङ्काभरणं वन्दे किञ्चिद्गजाननं तेजः ॥ ७४

துரிதஸமூஹவலாஹகபடலீஸம்ஹரண பவமாநம்
ஶிவயோரங்காபரணம் வந்தே கிஞ்சித் கஜாநநம் தேஜ: 74

பாபக்குவியலெனும் மேகமூட்டத்தைக் காற்றுகிக்கலைப் பவரும் சிவ-தம்பதியரின் மடியை அலங்கரிப்பவரும் யானை முகம் கொண்டவருமான ஒரு பேரொளியை வணங்குகிறேன்.

अविरलविगलन्मदजल कपोलपालीनिलीनमधुपकुलः ।
उद्भिन्ननवश्मश्रुश्रेणिरिव द्विपमुखो जयति ॥ ७५

அவிரளகளந்மதஜல கபோலபாலீ நிலீநமதுபகுல:
உத்ப்பிந்ந நவஶ்மஶ்ருஶ்ரேணிரிவ த்விபமுகோ ஜயதி 75

கன்னத்தில் இடைவிடாது பெருகுகிற மதநீரில் வண்டுக் கூட்டம் மொய்த்துநிற்க ப்புதிதாக மீசைமுளைத்தவர் போல் யானை முகமுடையவர் விளங்குகிறார் (காவ்யாலங்காரம்)

शिवयोः सुधाहरिद्रादीप्तिमतोः सारभृद्जगत्पित्रोः ।
त्रिभुवनविघ्नध्वंसी करिकल्पः कश्चिदरुणिमा जयति । ७६

ஶிவயோ: ஸுதாஹரித்ரா தீப்திமதோ: ஸாரப்ப்ருத் ஜகத்பித்ரோ:
த்ரிபுவநவிக்நத்வம்ஸீ கரிகல்ப: கஶ்சிதருணிமா ஜயதி: 76

சுண்ணும்பு - மஞ்சள் நிறமுடைய உலகின் பெற்றோரான சிவதம்பதியரின் ஸாரத்தைத்தன் உருவில் தாங்கி, மூவுலகிலும் விக்னத்தை அகற்றுகின்ற யானைவடிவம் கொண்ட ஒரு செந்நிற ஒளி விளங்குகிறது.

एकरद द्वैमातुर निस्त्रिगुण चतुर्भुजोऽपि पञ्चकर ।
जय षण्मुखनुत सप्तच्छदगन्धिमदाष्टतनुतनय ॥ ७७

ஏகரத த்வைமாதுர நிஸ்த்ரிகுண சதுர்புஜோ஽பி பஞ்சகர
ஜய ஷண்முக நுத ஸப்தச்சதகந்தி மதாஷ்டதநுதநய 77

ஒற்றை தந்தமுள்ளவரே! (கங்கையும் பார்வதியுமான) இருதாய்கள் உள்ளவரே! (ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்ற) முக்குணப்பாதிப்பற்றவரே! நான்கு கைகளுள்ளவராயினும் (துதிக்கையுடன்) ஐங்கரரே ! ஆறுமுக முடையவரால் வணங்கப்பெற்றவரே ! ஏழிலைப்பாலையின் பால்போன்று மணமுள்ள மதநீர்ப்பெருக்குள்ளவரே , (ஐந்து பூதங்கள் ஸூரியன் சந்திரன் வேள்விபுரிபவர் என்ற) எட்டு உடல்கள் கொண்ட சிவபெருமானின் புதல்வரே! வெல்வீர்!

मङ्गलकलशद्वयमयकुंभं अदंभेन भजत गजवदनम् ।
यद्दानतोयतरलैः तिलतुलनाऽलम्बि रोलम्बैः ॥ ७८

மங்கள கலசத்வய மய கும்ப்பம் அதம்ப்பேந பஜத கஜவதநம்
யத்தாநதோயதரளை: திலதுலநாலம்பி ரோலம்பை: 78

மத நீர்பெருக்கில் மிதக்கிற தேனீக்கள், எள் போன்று காட்சிதர, மங்கள நீர்கொண்ட இரு கலசங்கள் போன்று விளங்குகிற மத்தகமுள்ள யானை முகமுடையவரை செருக்கற்ற உள்ளத்துடன் வழிபடுவீர்!

युगपत् स्वगण्डचुम्बनलोलौ पितरौ निरीक्ष्य हेरम्बः ।
तन्मुखमेलनकुतुकी स्वाननमपनीय परिहसन् पायात् ॥ ७९

யுகபத் ஸ்வகண்ட சும்பநலோலௌ பிதரௌ நிரீக்ஷ்ய ஹேரம்ப:
தந்முகமேலநகுதுகீ ஸ்வாநநமபநீய பரிஹஸந்பா யாத்: 79

தன் பெற்றோர் ஒரே நேரத்தில் தன் கன்னத்தில் முத்தமிடத் துடிப்பதைக் கண்டு, அவர் இருவர் முகங்களும் இணைவதில் ஆர்வம் கொண்டு (அவர்கள் எதிர்பாராமல்) தன் முகத்தைப் பின்வாங்கி எள்ளி நகைக்கிற ஹேரம்பர் காக்கட்டும்.

अविरलमदजलनिवहं भ्रमरकुलानीकसेवितकपोलम् ।
अभिमतफलदातारं कामेशं गणपतिं वन्दे । ८०

அவிரளமதஜலநிவஹம் ப்ப்ரமாகுலாநீகஸேவித கபோலம்
அபிமத பலதாதாரம் காமேஶம் கணபதிம் வந்தே 80

இடையுறாத மதநீர்ப் பெருக்குள்ளவர், (மதநீர்பருகுகிற ஆவலுடன்) தேனீக்கூட்டம் மொய்த்துள்ள கன்னங்கள் உள்ளவர். விரும்பிய பலனைத் தருபவர். விரும்பத்தக்கதைத் தன் வசம் கொண்டவர். அந்த கணபதியை வணங்குகிறேன். (உமாஹேச்வரரின் வீர க்ருஷ்ண விஜயம்)

आज्ञागणेशचरणं प्राज्ञाभिनुतं सुरेन्द्रसंसेव्यम् ।
प्राज्ञानभिदं नित्यं राज्ञा ध्येयं शुभप्रदं वन्दे ॥ ८१

ஆஜ்ஞாகணேஶசரணம் ப்ராஜ்ஞாபிநுதம் ஸுரேந்த்ர ஸம்ஸேவ்யம்
ப்ராஜ்ஞாநபிதம் நித்யம் ராஜ்ஞாத்யேயம் ஶுபப்ரதம் வந்தே 81

அறிஞர்களால் வணங்கப்பெற்றவர். இந்திரனால் வழிபடப்பெற்றவர், கடும் அறியாமையை அகற்றுபவர். அரசராலும் தியானிக்கத்தவர். நன்மை வழங்குபவர். அந்த ஆஜ்ஞா கணேசரின் திருவடிகளை எந்நாளும் வணங்குகிறேன். (வேததைஜஸம்)

आनम्रभक्तजनतामोहतमिस्रापनोदखरकिरणम् ।
मूषिकवाहनचरणं भूषितभुवनं भजेऽहमामरणम् ॥ ८२

ஆநம்ரபக்தஜநதா மோஹ தமிஸ்ராபநோதகர கிரணம்
மூஷிகவாஹநசரணம் பூஷிதபுவநம் பஜேऽஹமாமரணம் 82

நன்கு வணங்குகிற பக்தர் கூட்டத்தின் அறிவு மயக்கம் என்ற இருளை அகற்றுவதில் சூர்யன், பெரும் எலியை வாகனமாகக் கொண்டவர். உலகை விளங்கச் செய்பவர். இவரை இறுதிவரை வழிபடுவேன்.

जगदन्तरायराशिं संस्मृतिमात्रेण यो जरीजर्ति ।
चर्मयति चास्मृतो यः तं वन्दे कुञ्जराननं देवम् ॥ ८३

ஜகதந்தராய ராஶிம் ஸம்ஸ்ம்ருதிமாத்ரேண யோ ஜரீஜர்தி
சர்மயதி சாஸ்ம்ருதோ ய: தம் வந்தே குஞ்ஜரா நநம் தேவம் 83

நினைத்தவுடன் மக்களின் இடையூறுகளை ஜீர்ணம் செய்து விடுபவர். நினையாதவனுக்கு இடையூறுகளால் உண்மை நிலையைச் சருமம் போல் போர்த்தி மறைப்பவர். அந்த தேவன் யானை முகத்தோனை வணங்குகிறேன்.

जयति गणेशो देवो हर्ता विघ्नस्य सकल भक्तानाम् ।
अनुरक्तानां लोके सिद्धिप्रद एष विख्यातः ॥ ८४

ஜயதி கணேசோதேவோ ஹர்தாவிக்நஸ்ய ஸகலபக்தாநாம்
அநுரக்தாநாம் லோகே ஸித்திப்ரத ஏஷ விக்க்யாத: 84

பக்தர்கள் அனைவரின் விக்கின மகற்றுபவர், தன்னிடம் அன்புடன் இணைந்தவருக்கு எல்லாப்பணிகளையும் நிறைவுறச் செய்பவர், அந்த தேவர் கணேசர் விளங்குகிறார் (லகுஸித்தாந்த கௌமுதீ).

भजमान विघ्न भित्ति प्रभित्ति कुद्दालमिव करेण दतम् ।
दधतं महागणेशं प्रणौमि सकलेष्टसंपदं ददतम् ॥ ८५

பஜமாந விக்நப்பித்தி ப்ரப்பித்திகுத்தாலமிவ கரேண ததம்.
தததம் மஹாகணேஶம் ப்ரணௌமி ஸகலேஷ்டஸம்பதம் தததம் 85

தன்னை வழிபடுகிறவரின் விக்கினமென்ற சுவற்றை இடித்துத் தள்ளுகிற கடப்பாறை போன்ற தந்தத்தைக் கையில் ஏந்தியுள்ளவரும் விரும்பியதனைத்தையும் வழங்கு பவருமான மஹாகணபதியை வணங்குகிறேன். (அமலானந்தரின் கல்பதரு உரை)

वन्देऽनङ्गारिसुतं गण्डगलद्दानसङ्गि भृङ्ग रवम् ।
नागास्यं गणनाथं सुरराजमुखामरैर्नमितम् ॥ ८६

வந்தே(அ)நங்காரிஸுதம் கண்டகலத்தா நஸங்கிப்ப்ருங்கரவம்.
நாகாஸ்யம் கணநாதம் ஸுரராஜ முகாமரைர் நமிதம் 86

மன்மதனின் எதிரியின் மைந்தன். கன்னத்தில் வழிகின்ற மதநீரால் ஈர்க்கப்பட்டு ரீங்காரமிட்டுச் சுற்றுகின்ற தேனீக் கூட்டம் மொய்த்த முகமுள்ளவர், யானை முகத்தவர். இந்த்ரன் முதலான தேவர்களால் வணங்கப்பெற்றவர். இந்த கணநாதரை வணங்குகிறேன் (அபிதானமஞ்சரி)

वन्दे श्रीगणनायकमखिलसुरेष्वग्रपूजितं सततम् ।
गिरिवरतनयास्तन्यास्वादनसंप्राप्तसर्वसामर्थ्यम् ॥ ८७

வந்தே ஸ்ரீ கணநாயகமகில ஸுரேஷ்வக்ரபூஜிதம் ஸததம்.
கிரிவர தநயா ஸ்தந்யாஸ்வாதந ஸம்ப்ராப்த ஸர்வஸாமர்த்யம் 87

தேவர்கள் அனைவருக்கும் முன் எப்போதும் வழிபடப் பெறுபவர், மலைமகளின் முலைப்பால் குடித்தமையால் எல்லாத்திறமையும் பெற்றவர். அந்த கணநாதரை வணங்குகிறேன். (காவ்யமீமாம்ஸா சந்த்ரிகா)

शङ्करजगदम्बिकयोः अङ्के पङ्केन खेलन्तम्।
लम्बोदरमवलम्बे यं वेद न तत्वतो वेदः॥ ८८

ஶங்கர ஜகதம்பிகயோ ரங்கே பங்கேந கேலந்தம்
லம்போதரமலவம்பே யம் வேத ந தத்வதோ வேத: 88

சங்கரர் ஜகதம்பிகை இவர்களது மடிகளில் உடல் முழுதும் அப்பியசேற்றுடன் விளையாடுபவர். வேதமும் இவரது உண்மை நிலையை இதுவரை உணரவில்லை. அந்த சரிந்த வயிறுடையவரைப் புகலிடமாகக் கொள்கிறேன் (கீதகோவிந்த உரை ரஸமஞ்சரி)

रक्षतु कलहेरम्बः त्रिजगद्वेद्यः स हेरम्बः।
बहुविधशृङ्गारचितं यद्वदनं शंभुना रचितम्॥ ८९

ரக்ஷது கலஹேரம்பஃ த்ரிஜகத்வேத்யஸ் ஸ ஹேரம்ப:
பஹுவிதஶ்ருங்காரசிதம் யத்வதநம்ஶம்புநா ரசிதம் 89

இனிது பிளிருபவர், மூவுலகத்திலும் வணங்கத்தக்கவர். சிவனால் பார்த்துப் பார்த்து அழகுற அலங்கரிக்கப்பெற்ற முகமுள்ளவர். அந்த ஹேரம்பர் காப்பாற்றட்டும். (ஜகத்தரபட்டர்)

शिवयोरादि स्पन्दो नित्यश्रीशक्तिरात्मभूर्यमिनाम्।
गणपतिरभिमतदायी वशयतु विश्वं मम स्वयं ज्योतिः॥ ९०

ஶிவயோ ராதிஸ்பந்தோ நித்யஶ்ரீ ஶக்திராத்மபூர் யமிநாம்.
கணபதி ரபிமத தாயீ வஶயது விஶ்வம் மம ஸ்வயம் ஜ்யோதி: 90

சிவமும் சக்தியும் இணைந்து உலகைப் படைக்கத் தொடங்கியதும் ஏற்பட்ட முதன் முதல் சலனம் கணபதி வடிவம் பெற்றது. தானே தோன்றிய பேரொளி. யோகிகள் ஆத்மாவாக உணர்ந்த நிலைத்த பேராற்றல். அது விரும்பியதைத் தரும். அது உலகத்தை என் வசமாக்கட்டும்.

श्रीवल्लभापयोधरसंलिप्तालेपरञ्जितोरस्कम् ।
वन्दे गजेन्द्रवदनं बालसहस्रांशुकोटिसच्छायम् ॥ ९१

ஸ்ரீ வல்லபாபயோதர ஸம்லிப்தாலேப ரஞ்ஜிதோரஸ்கம்
வந்தே கஜேந்த்ரவதநம் பாலஸஹஸ்ராம்ஶு கோடிஸச்சாயம் 91

ஸ்ரீ வல்லபாதேவியின் மார்பகத்தின் மேலிட்ட நறுமணப்பூச்சு அணைத்த போது, தன் மார்பில் ஒட்ட அதனால் சிவந்து அழகான மார்புள்ளவர், கோடி இளஞ்சூர்யர்களுக் கொப்பான சிவந்த மேனிவண்ணம் கொண்டவர். அந்த யானை முகமுள்ளவரை வணங்குகிறேன். (பரசுராமகல்ப ஸூத்திரம் உரை)

साधितविघ्नविभङ्गं सदयं सद्मायितसदन्तरङ्गम् ।
सोमावतंसवराङ्गं सुमनसमीडे सुखेन मातङ्गम् ॥९२

ஸாதித விக்ந விபங்கம் ஸதயம் ஸத்மாயித ஸதந்தரங்கம்
ஸோமாவதம்ஸ வராங்கம் ஸுமநஸமீடே ஸுகேந மாதங்கம் 92

தடைகளை நீக்குவதை எளிதில் நிறைவேற்றுபவர். பரிவுடன் நல்லடியார்களின் உள்ளத்தைத் தன் திருமாளிகையாக்கிக் கொண்டவர். சந்திரனைத் தலையில் சூடியவர், நன்மனமுள்ள தேவர். அந்த யானையைத் துதிக்கிறேன்.

आखुवाहनमार्तिहारकं ईप्सितार्थफलप्रदम् ।
श्रीविनायकमाश्रये गजराजतुण्डमुमासुतम् ॥ ९३

ஆகுவாஹநமார்த்திஹாரகம் ஈப்ஸிதார்த்த பலப்ரதம்
ஸ்ரீ விநாயகமாஶ்ரயே கஜராஜதுண்டமுமாஸுதம் 93

பெரும் எலியை வாகனமாக்கிக் கொண்டவர், துயர்நீக்குபவர், நாடிய பொருளைத் தருபவர், யானை முகமுள்ளவர், உமையின் மைந்தன். அந்த ஸ்ரீ விநாயகரைப் புகலடைகிறேன் (ஹரநர்தக ஸ்துதி)

वारणाननं उदारतेजसं वासुदेव सहजासमुद्भवम् ।
पाकशासनमुखामरैर्नुतं भावयामि सततं विनायकम् ॥ ९४

வாரணாநநம் உதாரதேஜஸம் வாஸுதேவஸஹஜா ஸமுத்ப்பவம்
பாகஶாஸந முகாமரைர் நுதம் பாவயாமி ஸததம் விநாயகம் 94

பெருமைமிக்கப் பேரொளி கொண்டவர். வாஸுதேவரின் சகோதரியிடம் தோன்றியவர். இந்திரன் முதலான தேவர்களால் துதிக்கப் பெற்றவர். இந்த யானை முகத்து விநாயகரைத் த்யானிக்கிறேன்.

अन्तरायतिमिरोपशान्तये शान्तपावनमचिन्त्यवैभवम् ।
तं नरं वपुषि कुञ्जरं मुखे मन्महे किमपि तुन्दिलं महः ॥ ९५

அந்தராயதிமிரோபஶாந்தயே ஶாந்தபாவநமசிந்த்யவைபவம்
தம் நரம் வபுஷி குஞ்ஜரம் முகே மந்மஹே கிமபிதுந்திலம் மஹ: 95

சாந்தமும் தூய்மையும் தருவதும் எண்ணவொண்ணுப் பெருமை கொண்டதும் உடலில் மனிதனும் முகத்தில் யானையுமானதும், பெருந்தொந்தியுடைய துமான ஒரு பேரொளியை இடையூறு என்ற இருட்டு அகலத்தியானிப்போம் (மல்லிநாதரின் ரகுவம்ச உரை)

हस्तपङ्कजनिविष्टमोदकव्याजसञ्चरदशेष पुमर्थम् ।
नौमि किञ्चिदवधूनितशुण्डादण्डकुण्डलित मण्डितगण्डम् ॥ ९६

ஹஸ்தபங்கஜநிவிஷ்டமோதகவ்யாஜ ஸஞ்சரதஶேஷபுமர்த்தம்
நௌமி கிஞ்சிதவதூநித ஶுண்டாதண்டகுண்டலித மண்டிதகண்டம் 96

தாமரை போன்றகைகளில் வைக்கப்பட்டமோதகத்திற்கு ஈடாக எல்லா புருஷார்த்தங்களையும் தரவிரும்புபவரும், சிறிது உதறி உயர்த்திய துதிக்கையுள்ளவரும், குண்டலமணிந்த காதுகளுடைய வருமான வரை வணங்குகிறேன். (பிருஹதாரண்யகவார்த்திகடீகா)

अशेषविघ्नप्रतिषेधदक्षमन्त्राक्षतानामिव दिङ्मुखेषु ।
विक्षेपलीला करशीकराणां करोतु वः प्रीतिमिभाननस्य ९७

அஶேஷ விக்ந ப்ரதிஷேதக்ஷ மந்த்ராக்ஷதாநாமிவ திங்முகேஷு.
விக்ஷேபலீலா கரஶீகராணாம் கரோதுவ: ப்ரீதிமிபாநநஸ்ய 97

யானை முகத்தோனின் விளையாட்டு - துதிக்கையிலிருந்து நீர்த்திவிலைகளை எல்லா விக்னங்களையும் தடுக்கவல்ல

மந்த்ராக்ஷதைகள் போல் வானில் பரவலாக இறைக்கிறது. அந்த விளையாட்டு உங்கள் மனத்தை மகிழச் செய்யட்டும்.

दन्ताग्रनिर्भिन्नहिमाचलोर्वी रन्ध्रोत्थिताहीन्द्र मणिप्रभौघे ।
नागाननः स्तंभधिया कपोलौ घर्षन् पितृभ्यां हसितः पुनातु ॥ ९८

தந்த்ராக்ர நிர்ப்பிந்நஹிமாசலோர்வீ-
ரந்த்த்ரோத்த்திதாஹீந்த்ரமணிப்ரபௌகே
நாகாநந:ஸ்தம்ப்பதியா கபோலௌ
க்கர்ஷன் பித்ருப்ப்யாம் ஹஸித: புநாது 98

தன் தந்தத்தின் நுனியால் ஹிமாசல மலையின் தரையைப் பெயர்த்தபோது உண்டான பிலம் வழியே வெளியாகின்ற ஸர்பங்களின் படங்களிலுள்ள ரத்னங்களின் ஒளி தூண் போன்று வெளிக்கிளம்புகிறது. அதைத் தூண் என்றே நினைத்து அதில் கணபதி கன்னத்தைத் தேய்ப்பதைக் கண்டு பெற்றோர் சிரிக்க அந்நிலையிலுள்ள கணபதி காக்கட்டும்.

पशुपतेः सुतं विघ्ननाशनं गजमुखासुरप्राणनाशनम् ।
गणपतिं मुदा तुन्दिलोदरं सकलमूलगं नौमि सर्वदा ॥ ९९

பஶுபதேஸ்ஸுதம் விக்க்நநாஶநம்
கஜமுகாஸுரப்ராணநாஶநம்.
கணபதிம் முதா துந்திலோதரம்
ஸகலமூலகம் நௌமி ஸர்வதா 99

பசுபதியின் மைந்தன், விக்கினம் நீக்குபவர், யானைமுகம் கொண்ட அசுரனை மாய்த்தவர், தொந்தி வயிறுள்ளவர், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிகாரணம், இந்த கணபதியை எப்போதும் வணங்குகிறேன்.

भद्राय वो भक्तिगुणाश्रितानां भवेच नित्यं भगवान्गणेशः ।
दानेन यः प्रीणयते मनांसि वनीपकानां च मधुव्रतानाम् ॥ १००

பத்ராய வோ பக்தி குணாஶ்ரிதாநாம்
பவேச்ச நித்யம் பகவான் கணேஶ:
தாநேந ய: ப்ரீணயதே மநாம்ஸி
வநீபகாநாம் ச மதுவ்ரதாநாம் 100

யாசகர்களுக்குச் செல்வமளித்தும் தேனீக்களுக்கு மதநீர் அளித்தும் மனத்தை மகிழ்விக்கிற பகவான் கணேசர் பக்தியும் நற்குணமும் நிரம்பத் தன்னை அண்டியவர்களுக்கு எந்நாளும் மங்களம் பொழிபவராக இருக்கட்டும் (உஷாநிருத்தம்)

भिन्दानमेनांसि दुरासदानि प्रत्यूहवर्गप्रभवानि तानि ।
राजानमाघातपरंपरायां आरादुपासे गिरिजाभिजातम् ॥ १०१

ப்பிந்தாநமேநாம்ஸி துராஸதாநி
ப்ரத்யூஹவர்க்கப் ப்ரபவாநி தாநி
ராஜா நமாகாத பரம்பராயாம்
ஆராதுபாஸே கிரிஜாபிஜாதம் 101

இடையூறுகளை அணிவகுத்து நேரும்படி செய்கிற - வேறு வகையில் அழிக்க இயலாத - பாப வினைகளைச் சிதறச் செய்பவர், விக்கின வரிசைகளிடையே ஆட்சி புரிபவர், மலைமகள் நன்மகன், அவரை அருகில் அமர்ந்து வழிபடுகிறேன் (ஆநந்தகிரியின் நியாய நிர்ணயம்)

कपोलनिष्य न्दिमदाम्बुधारासन्तर्पितालिव्रजहुंकृतोत्थैः ।
उद्गीयमानं गिरिराजपुत्र्याः पुत्रं गणेशं हृदि चिन्तयामि ॥ १०२

கபோலநிஷ்யந்தி மதாம்புதாரா-
ஸந்தர்பிதாலிவ்ரஜ ஹுங்க்ருதோத்தைः
உத்கீயமானம் கிரிராஜபுத்ர்யா:
புத்ரம் கணேசம் ஹ்ருதி சிந்தயாமி 102

கன்னங்களில் வழிகிற மதநீர்ப் பெருக்கால் வயிறு நிறைந்த தேனீக்கூட்டத்தின் ரீங்கார ஒலி கொண்டு புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவரும் மலையரசனின் மகளின் மைந்தருமான கணேசரை இதயத்தில் த்யானிக்கிறேன் (டிண்டிமம் - ஸௌந்தரியலஹரி உரை)

मूलाधारे सुस्थितं रक्तवर्णं सर्वाधारं वल्लभाशक्तियुक्तम् ।
नौमीशानस्यादिपुत्रं गजास्यं सत्यानन्दं शर्मदं विघ्नशान्त्यै ॥ १०३

மூலாதாரே ஸுஸ்த்திதம் ரக்தவர்ணம்
ஸர்வாதாரம் வல்லபாசக்தி யுக்தம்

நௌமீஶாநஸ்யாதிபுத்ரம் கஜாஸ்யம்
ஸத்யானந்தம் ஶர்மதம் விக்ந்நஶாந்த்யை 103

உலகின் மூலமான பிரகிருதியிலும் மனித உடலில் அமைந்த மூலாதார சக்கிரத்திலும் அமர்ந்தவர், செந்நிறம் கொண்டவர், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானவர், வல்லபை எனும் விநாயக சக்தி தேவியுடனிருப்பவர், ஈசனின் மூத்த புதல்வர், மெய்ப்பொருளும் ஆனந்தமுமானவர், இன்பம் தருபவர். இந்த கஜானனரை விக்னம் சமனமடையத் துதிக்கிறேன்(நரஸிம்ஹசம்பூ)

यज्ञोपवीतीकृतभोगिराजो गणाधिराजो गजराजवक्त्रः ।
सुराधिराजार्चितपादपद्मः सदा कुमाराय शुभं करोतु ॥ १०४

யஜ்ஞோபவீதீக்ருத போகிராஜ:
கணாதிராஜோ கஜராஜவக்த்ர:
ஸுராதிராஜார்சித பாதபத்ம:
ஸதா குமாராய சுபம் கரோது 104

பாம்பரசனைப் பூணூலாக அணிந்தவர். தேவேந்திரனால் திருவடிகளில் வழிபடப் பெற்றவர், யானைமுகம் உள்ளவர். கணங்களின் தலைவர், இவர் இந்தச் சிறுவனுக்கு மங்களம் புரியட்டும் (குமார மங்களாஷ்டகம்)

यत्पादसेवैक निबन्धनानि पुंसां समस्तानि समीहितानि ।
सेन्द्रामराभ्यर्चितपादपद्मं विघ्नेश्वरं तं प्रणतोऽस्मि मूर्ध्ना ॥ १०५

யத்பாதஸேவைக நிபந்த்தநாநி
பும்ஸாம் ஸமஸ்தாநி ஸமீஹிதாநி
ஸேந்த்ராமராப்யர்சித பாத பத்மம்
விக்க்நேச்வரம் தம் ப்ரணதோ஽ஸ்மிமூர்த்நா 105

திருவடியில் பணிபுரிவதொன்றையே காரணமாகக் கொண்டு மனிதர் நாடுவதனைத்தையும் தருபவர், தம் திருவடியில் இந்திரன் முதலான தேவர்களின் வழிபாடு பெறுபவர், விக்னங்களின் தலைவர். இவரைத் தலையால் வணங்குகிறேன் (பாவநாவிவேக உரை)

रदाग्रसश्रूर्णितरत्नसानु रजोभैरङ्गजुषो रमण्याः।
सीमन्तसीमान्तरमादधानः सिन्दूरितं दीव्यति सिन्धुरेन्द्रः ॥ १०६

ரதாக்ர ஸஞ்சூர்ணித ரத்நஸா நு-
ரஜோபரை ரங்கஜுஷோ ரமண்யா:
ஸீமந்தஸீமாந்தர மாததாந:
ஸிந்தூரிதம் தீவ்யதி ஸிந்துரேந்த்ர: 106

ரத்தின மலையான மேருவைத் தந்த நுனியால் குடைந்து எடுத்த செந்தூளால் தன் மடிமீதமர்ந்துள்ள வல்லபாதேவியின் தலைவகிட்டு முனையில் சிந்தூரமிட்டு, வகிட்டைப் பிரித்து அழகு பார்க்கிற யானையரசன் அழகாக முன் தோன்றுகிறார். (ருக்மிணீ கல்யாண காவியம்)

वप्रक्रियायां वलयत्वमेत्य दन्तार्गले दीव्यति चक्रवाले।
जगत्प्रकाशं जनयन्मनीषां वेतण्डवक्त्रो विशदीकरोतु ॥ १०७

வப்ரக்ரியாயாம் வலயத்வமேத்ய
தந்தார்களே தீவ்யதி சக்ரவாளே
ஜகத் ப்ரகாஶம் ஜநயந் மநீஷாம்
வேதண்டவக்த்ரோ விஶதீகரோது 107

(ஆற்றின் கரை மண்மேடு இவற்றில் மத்தகத்தால் முட்டி தந்தத்தால் குத்தி யானை விளையாடும்) பூமண்டலத்தையே தன் தந்தத்தால் குத்தி விளையாடும்போது பூமி தந்தமென்ற முனையில் மாட்டிக்கொண்ட வளையமாகி அதனால் அழகுற விளங்குகிற யானைமுகமுள்ளவர் உலகை எனக்கு விளக்கி என் அறிவைத் தெளிந்ததாக்கட்டும் (ஸாஹித்யரத்னாகரம்)

श्रीमान्नाथः सिन्धुरो बन्धुरं वः श्रेयःपारम्पर्यमाविष्करोतु।
यः प्रत्यूहानोकहव्यूहभङ्गैः शुण्डादण्डव्यापृतिं व्याकरोति १०८

ஶ்ரீமாநாத்யஸ் ஸிந்துரோ பந்துரம் வ:
ஶ்ரேய: பாரம்பர்யமாவிஷ்கரோது
ய: ப்ரத்யூஹாநோகஹவ்யூஹ பங்கை:
ஶுண்டா தண்டவ்யாப்ருதிம் வ்யாகரோது 108

விக்னங்களாகிற மரங்களின் வரிசையை ஒடித்தழிப்பதன் மூலம் நீண்ட துதிக்கையின் செயல்முறையை

வெளிப்படுத்துபவர், சீரும் சிறப்புமிக்க ஆதியானையாக விளங்குபவர், அவர் செல்வச்செழிப்பை உங்களுக்கு உண்டாக்கட்டும். (நாராயண கவியின் அத்புதபஞ்ஜரம்)

वियोततामन्तरहर्दिवं तद् उयद्विवस्वत्किरणारुणाभम् ।
अन्विष्यमाणं मुनिभृङ्गबृन्दैः गजेन्द्रवक्त्रस्य पदारविन्दम् ॥ १०९

வித்யோததா மந்தரஹர்திவம் தத்
உத்யத் விவஸ்வத் கிரணாருணாபம்
அந்விஷ்யமாணம் முநிப்ருங்க ப்ருந்தை:
கஜேந்த்ரவக்த்ரஸ்ய பதாரவிந்தம் 109

உதிக்கின்ற சூர்யனின் ஒளிபோன்று சிவந்த மேனிவண்ணம் கொண்டதும், முனிவர்களாகிய தேனீக்களால் தேடப்பட்டதுமான யானை முகம் கொண்டவரின் இரு திருவடிகள் என் உள்ளத்தில் இரவும் பகலும் விளங்கட்டும்.

श्रीसिद्धिबुद्धीशमुमासुताग्र्यं ब्रह्मेन्द्रमुख्यै रभिपूज्यमानम् ।
भाग्यं नतानां अधिपं गणानां तं ज्येष्ठराजं कविराजमीडे ॥ ११०

ஸ்ரீ ஸித்த்தி புத்த்தீஶ முமாஸுதாக்ர்யம்
ப்ரம்ஹேந்த்ரமுக்க்யை: அபிபூஜ்யமாநம்.
பாக்யம் நதாநாம் அதிபம் கணாநாம்
தம் ஜ்யேஷ்ட்டராஜம் கவிராஜமீடே 110

சித்தி தேவிக்கும் புத்திதேவிக்கும் ஈசர், உமையின் மூத்த புதல்வர், ப்ரம்ஹா இந்த்ரன் முதலானோரால் வழிபடப்பெற்றவர், வணங்கியவரின் பாக்கியவடிவினர், கணங்களின் தலைவர், மூத்த தேவர் முதலானோருக்கும் மூத்த தேவர், ஆழ்ந்து பரக்கக் காண்கிற கவிகளின் அரசர், இவரைத் துதிக்கிறேன் (ஆசீர்வாதசதக உரை)

सिन्दूरदूर्वाश्रित कुम्भमौलिं गण्डस्थली लम्बितचामरौघम् ।
कर्णावतंसीकृतपद्मकोशं नमामि विघ्नार्तिहरं प्रसन्नम् ॥ १११

ஸிந்தூர தூர்வாஞ்சிதகும்ப்பமௌளிம்
கண்ட ஸ்த்தலீலம்பித சாமரௌகம்
கர்ணாவதம்ஸீக்ருத பத்மகோஶம்
நமாமி விக்க்நார்திஹரம் ப்ரஸந்நம் ॥ 111

கவிழ்ந்த கலசம் போன்ற மத்தகத்தில் சிந்தூரமும் அருகம்புல்லும் கொண்டு அலங்கரிக்கப் பெற்றவர், பரந்த கன்னத்தின் மீது தொங்கவிடப்பட்ட வெண்சாமரமுடையவர். காதின் மீது அணியாகத் தாமரை மலரைச் செறுகியவர், விக்கினங்களேயும் துயரையும் நீக்கி அருள்பவர், இவரை வணங்குகிறேன்.

यं ब्रह्म वेदान्त विदो वदन्ति परं प्रधानं पुरुषं तथाऽन्ये ।
विश्वोद्गतेः कारणमीश्वरं वा तस्मै नमो विघ्नविनायकाय ॥ ११२

யம் ப்ரம்ஹ வேதாந்த விதோ வதந்தி
பரம் ப்ரதாநம் புருஷம் ததான்யே
விச்வோத்கதே: காரணம் ஈச்வரம் வா
தஸ்மை நமோ விக்நவிநாயகாய 112

பரம்பொருள் என, உலகின் மூலப்பொருள் என, எல்லாவற்றிலும் உள்ள ஆத்மா என, உலகம் தோன்றக் காரணமானவர் என, ஈச்வரன் என வேதமுடிவை உணர்ந்தவர்களால் வர்ணிக்கப்பெறுகிற விக்னங்களை அடக்கி வழிப்படுத்துகிற பெருமானுக்கு வணக்கம்.

सदा बालरूपापि विघ्नाद्रिहन्त्री महादन्तिवक्त्रापि पञ्चास्यमान्या ।
विधीन्द्रादि मृग्या गणेशाभिधा मे विधत्तां श्रियं कापि कल्याणमूर्तिः ॥ ११३

ஸதா பாலரூபாபி விக்க்நாத்ரி ஹந்த்ரீ
மஹாதந்திவக்த்ராபி பஞ்சாஸ்ய மாந்யா.
விதீந்த்ராதிம்ருக்யா கணேசாபிதா மே
விதத்தாம் ச்ரியம் காபி கல்யாண மூர்த்தி: 113

எப்பொழுதும் பாலர் வடிவில் இருப்பவர். ஆனால் மலே போன்ற இடையூறுகளை அழிப்பவர். பெரும் யானை முகமுள்ளவர். ஆனால் சிங்கத்தால் (ஐந்து முகமுள்ள சிவபெருமானுல்) மதிக்கப் பெறுபவர். பிரும்மாவும் இந்திரனும் மற்றவரும் இவரைத் தேடுவர். ஆனால் பெருங்கூட்டத்தலைவர் என்ற புகழ் பெற்றவர். மங்களமே வடிவான அந்த ஒருவர் எனக்கு மேன்மை அருளட்டும். (ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதரின் ஸுப்ரம்ஹண்ய புஜங்கம்)

गुणातीतमानं चिदानन्दरूपं चिदाभासकं सर्वगं ज्ञानगम्यम् ।
मुनिध्येयमाकाशरूपं परेशं परब्रह्मरूपं गणेशं भजेम ॥ ११४

குணாதீதமாநம் சிதாநந்தரூபம்
சிதாபாஸகம் ஸர்வகம் ஜ்ஞானகம்யம்
முநித்த்யேயமாகாஶரூபம் பரேஶம்
பரப்ரம்ஹரூபம் கணேஶம் பஜேம 114

முக்குணங்களில் அடங்காதவர், பேரறிவும் பேரானந்தமும் வடிவானவர், ஒவ்வொரு உயிரோடும் உறைகிற ஆத்மா, எங்கும் பரவியவர், உள்ளுணர்வில் உணரக்கூடியவர். முனிவரால் மனத்தில் உருவகப்படுத்தப்படுபவர். பரவெளி வடிவினர், பரமேச்வரர், பரம்பொருள். இந்த கணேசரை வழிபடுவோம்.

चल त्कर्णतालस्वनैर्वैनतेया वताराभिशङ्कात्रसत्तातनागैः ।
बिलाभस्वनाभिप्रविष्टैः स खिन्नः हसन्भ्रातृरुष्टो गणेशोऽस्तु हृष्टचै ॥ ११५

சலத் கர்ணதால ஸ்வநைர் வைநதேயா-
வதாராபிஶங்கா த்ரஸத் தாதநாகை:
பிலாபஸ்வநாபி ப்ரவிஷ்டைஸ் ஸ கிந்நோ
ஹஸத்ப்ராத்ருருஷ்டோ கணேஶோ஽ஸ்து ஹ்ருஷ்ட்யை 115

தன் பனைமடல் போன்ற காதுகளை ஆட்டுவதன் ஒலிகேட்டு கருடன் இறங்கிவருவதாகப் பயந்த தந்தையின் அணிகலன்களாகிய பாம்புகள் பிலமென நினைத்துத் தன் தொப்புளினுள் நுழைய, அதனால்வேதனையும், அதைக்கண்டு கந்தன் பரிகசிக்க, அதனால் கோபமும் கொண்ட கணேசன் நமக்கு மகிழ்ச்சி தரட்டும் (வித்யா நாதவிடம்பநம்)

सकलविघ्ननिवर्तक शङ्करप्रियसुत प्रणतार्तिहर प्रभो ।
मम हृदम्बुजमध्यलसन्मणी रचितचिन्मणिवासरतो भव ॥११६

ஸகல விக்க்ந நிவர்தக ஶங்கர-
ப்ரியஸுத ப்ரணதார்திஹர ப்ரபோ
மம ஹ்ருதம்புஜ மத்த்யலஸன் மணீ-
ரசித சிந்மணிவாஸரதோ பவ. 116

எல்லா இடையூறுகளையும் களைபவரே, சிவபெருமானின் அன்புக்குரிய புதல்வரே, வணங்கியவரின் துயரைத் துடைப்பவரே! பெருந்தகையே! என் இதயத்தாமரையின் நடுவில் உள்ள ரத்தினத்தாலான சித்தாகிய ஜீவனில் வசிப்பதைப் பெரிதும் விரும்புவீராக!.

यदीयप्रसादात् इदं भूतजातं स्वकृत्येषु निर्विघ्नमाप्नोति सिद्धिम् ।
दयांभोनिधिं दीनरक्षातिदक्षं गणेशाभिधानं गजास्यं प्रपद्ये ।। ११७

யதீய ப்ரஸாதாத் இதம் பூதஜாதம்
ஸ்வக்ருத்யேஷு நிர்விக்க்நமாப்நோதி ஸித்த்திம்
தயாம்போநிதிம் தீநரக்ஷாதிதக்ஷம்
கணேஶாபிதானம் கஜாஸ்யம் ப்ரபத்யே 117

இந்த உயிரினமனைத்தும் தம் தமது பணிகளில் இடையூறு இன்றி நிறைவு பெற அருள்பவர், தயைக்கடல், எளியவரைக் காப்பதில் அதிநிபுணர், கணேசரெனப் பெயர் கொண்டவர், யானைமுகமுள்ளவர், அவரைச் சரணடைகிறேன். (க்ருஷ்ணசிக்யோத்ஸவப்ரபந்தம்)

जयति मदमुदित मधुकर मधुररुताकलनकूणितापाङ्गः ।
करविहितगण्डकण्डू विनोदसुखितो गणाधिपतिः ।। ११८

ஜயதி மதமுதித மதுகர
மதுரருதாகலந கூணிதாபாங்க:
கரவிஹித கண்டகண்டூ
விநோத ஸுகிதோ கணாதிபதி: 118

மதநீர் பெருகி மதம் பிடித்த வண்டுகளின் இனிய குரலோசையைக் கேட்பதன் பொருட்டு கன்னத்தை நோக்கி விழியை ஒதுக்கியவரும், கன்னத்தில் மதநீர் பெருக்கால் ஏற்பட்ட அரிப்பைக் கைகளால் சொறிந்து நீக்கி மகிழ்பவருமான கணபதி நம்முன் விளங்குகிறார்.

बन्धूकबन्धुरुचये रचये नमस्यां हेरम्बनाम वहते महते गजाय ।
प्रत्यूहभङ्ग विधये निधये गुणानां शोभामतीव भजते सृजते जगन्ति ११९

பந்த்தூக பந்துருசயே ரசயே நமஸ்யாம்
ஹேரம்பநாம வஹதே மஹதே கஜாய
ப்ரத்யூஹ பங்க விதயே நிதயே குணாநாம்
ஸோபா மதீவ பஜதே ஸ்ருஜதே ஜகந்தி 119

சிவந்த உச்சித்திலகப்பூவின் நிறமுள்ளவர், ஹேரம்பர் என்ற பெயர் தரித்தவர், இடையூறுகளைக் களைவதையே தம் பணியாகக் கொண்டவர், குணச்சிறப்புகளின் வைப்பிடம், உலகைப் படைப்பவர், மிக்க அழகர், பெருயானை வடிவினர், இவருக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (பிருஹதாரண்யக வார்த்திகடீகை)

विघ्नाभितापमपहत्य मदीयकृत्यबीजं प्रवृद्ध तदनुग्रहवर्षपातैः ।
संप्रार्थितः सिततरोऽपि गणेशमेघः सिञ्चन्भीष्टफलमङ्कुरय त्वमोघम् ॥१२०

விக்க்நாபிதாபமபஹத்ய மதீயக்ருத்ய-
பீஜம் ப்ரவ்ருத்ததத நுக்ரஹ வர்ஷபாதை:
ஸம்ப்ரார்த்தித: ஸிததரோ(அ)பி கணேசமேக:
ஸிஞ்சந்நபீஷ்ட பலமங்குரயத்வமோகம் 120

எனது வேண்டுகோளை ஏற்று, கணேசன் எனும் அந்த மேகம் தூய வெண்ணிறம் மிகக் கொண்டிருந்தாலும் (வெண்மேகம் மழைபெய்யாது என்ற உலகவழக்கைப் பொய்யாக்கி)தன், அருள்கிய கனத்த மழை பெய்வித்து விக்கினம் என்ற வெயிற்சூட்டைத் தணித்து என் படைப்பாகிய இந்நூலே நனைத்து வீணாகாதபடி விரும்பிய பலனைத் தரத்தக்க முளையிடச் செய்யட்டும் (பஞ்சபாதிகாவிவரணம்).

अङ्के विहारिणमनुक्षणमद्रि जायाः
तं केवलं कलभमद्भुतमाश्रयामः ।
नित्यं य एष बहलै र्निजसेवकानां
प्रत्यूहपुञ्जकबलैः परितोषमेति ॥ १२१

அங்கே விஹாரிண மனுக்ஷண மத்ரிஜாயா:
தம் கேவலம் கலபமத்புத மாஶ்ரயாம:
நித்யம் ய ஏஷ பஹலைர் நிஜஸேவகாநாம்
ப்ரத்யூஹபுஞ்ஜகவளை: பரிதோஷமேதி. 121

தன் அடியார்களுக்கு நேர்கிற விக்கினங்களாகிற புற்களை நிறைய உண்டு திருப்தி அடைவதும் மலைமகளின் மடியில் விளையாடுவதுமான விந்தைக்குரிய தனித்த அந்த யானைக்குட்டியை நொடிதோறும் புகலடைவோம் (ஸ்ம்ருதி முக்தாபலம்)

यद्गण्डमण्डलगलन्मदवारिधाराः
कर्णद्वयव्यजनवातविधूतिशीर्णाः।
भक्तान्तरायनिवहा इव सार्यमाणाः
भान्ति, द्विपेन्द्रवदनं तमुपाश्रयामः॥ १२२

யத் கண்ட மண்டல கலன் மதவாரிதாரா:
கர்ணத்வய வ்யஜநவாத விதூதி ஸீர்ணா:
பக்தாந்தராய நிவஹா இவ ஸார்யமாணா:
பாந்தி த்விபேந்த்ரவதநம் தமுபாஶ்ரயாம: 122

இவருடைய கன்னப்பகுதியிலிருந்து பெருகுகிற மதநீர் அருவி, இரு காதுகளாகிற விசிறியின் காற்றுல் திவிலைகளாக மாற, பக்தர்களுக்கு நேர்கிற இடையூறுகள் போல் வானில் அவை காற்றில் தூவப்பட்டுச் சிதறுகின்றன. அந்த யானையரசனின் முகம் கொண்டவரைச் சரணடைவோம். (மாலதீமாதவ உரை)

यं निर्जरासुरनराः अखिलार्थसिद्ध्यै
भूर्यन्तरायहतयेऽनुदिनं नमन्ति।
तं भक्त कामपरिपूरणकल्पवृक्षं
भक्त्या गणेशमखिलार्थदमानतोऽस्मि॥ १२३

யம் நிர்ஜரா ஸுரநரா: அகிலார்த்த ஸித்த்யை
பூர்யந்தராய ஹதயே(அ)நுதினம் நமந்தி
தம் பக்தகாமபரிபூரண கல்பவ்ருக்ஷம்
பக்த்யா கணேஶ மகிலார்த்ததமாநதோ(அ)ஸ்மி 123

தேவரும் அசுரரும் மனிதரும் எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறவும் பலவித இடையூறுகள் நீங்கவும் தினமும் வணங்குகிற அந்த கணேசர், பக்தரின் விருப்பத்தை நிறைவுறச்

செய்வதில் கல்பவிருக்ஷம். நாடியதனைத்தையும் தருபவர், அவரை வணங்குகிறேன்.

विघ्नेश्वराय वरदाय सुरप्रियाय
लम्बोदराय सकलाय जगद्धिताय।
नागाननाय भुजगेन्द्र विभूषिताय
गौरीसुताय गणनाथ नमो नमस्ते ॥ १२४

விக்க்நேஶ்வராய வரதாய ஸுரப்ரியாய
லம்போதராய ஸகலாய ஜகத்த்திதாய
நாகாநநாய புஜகேந்த்ர விபூஷிதாய
கௌரீஸுதாய கணநாத நமோ நமஸ்தே 124

விக்கினங்களைக் கட்டுப்படுத்துபவர், விரும்பியதைத் தருபவர், தேவருக்கினியவர், வயிறு சரிந்தவர், பல்வேறு வடிவம் கொள்பவர், உலகிற்கு உதவுபவர், யானை முகமுள்ளவர், பாம்பணி கொண்டவர், கௌரியின் புதல்வர். இத்தகைய கணநாதரே! உமக்கு வணக்கம்.

शब्दायमानतिमिरावलि सेव्यमान-
निष्यन्दमानतिमिरोर्ध्वगसान्ध्यरागम्।
विघ्नान्धकारतरणिं तरुणार्कशोणं
वन्देऽर्धनागनरयोरवियोगयोगम् ॥ १२५

சப்தாயமாநதிமிராவளிஸேவ்யமாந-
நிஷ்யந்தமாந திமிரோர்த்த்வக ஸாந்த்த்யராகம்.
விக்க்நாந்த்தகார தரணிம் தருணார்கஶோணம்
வந்தே(அ)ர்த்த நாகநரயோரவியோக யோகம் 125

கொடிய ஒலி கிளப்புகிற பேரிருள் குவியலுக்குப்பின் வெளிப்படுகிற காலை வேளையின் வானச்சிவப்பாக, விக்னமெனும் இருட்டிற்குச் சூர்யனாக, இளஞ்சூர்யனின் செம்மை கொண்டவராக, யானையும் மனிதனும் பாதிப்பாதியாகப் பிரிக்க இயலாத இணைப்பாக விளங்குகிறவரை வணங்குகிறேன். (ஸௌந்தரியலஹரியின் ஸௌபாக்யவர்த்தினி உரை)

श्रीमाननादिरतिबन्धुरसिन्धुरास्यः
पायादपायतरुभञ्जन शौण्डशुण्डः ।
गण्डोद्गलन्मदधुनी तरलोर्मिजालैः
धीरोऽन्तरायपुलिनं शमयन्द्रुतेन ॥ १२६

ஸ்ரீ மாநநாதிரதிபந்துரஸிந்துராஸ்ய:
பாயாதபாய தரு பஞ்ஜன ஶௌண்ட ஶுண்ட:
கண்டோத்கலந்மதது நீதரளோர்மிஜாலை:
தீரோ(அ)ந்தராயபுலிநம் ஶமயந்த்ருதேந 126

சீர்மிக்கவர், ஆதியற்றவர், மிக்க அழகிய யானை முகமுள்ளவர், கேடு என்ற மரத்தை முறிப்பதில் தேர்ந்த துதிக்கையுள்ளவர், விக்னமெனும் ஆற்றுத்திட்டு போன்ற மேட்டைக் கன்னத்திலிருந்து பெருகுகிற மதநீராற்றின் ஆற்றல் மிக்க அலைகளால் வேகமாக அடக்குபவர், இந்த தீரர் காப்பாற்றுவராக. (பாலராமவிஜயசம்பூ)

श्रीश्रीपतिप्रमुखदैवतवृन्दवन्द्य-
सर्वेष्टदानचणदिव्यपदाम्बुजाय ।
तस्मै नमः समुदितारुणसन्निभाय
सिद्धेन्दिरासहचराय गणेश्वराय ॥ १२७

ஸ்ரீ ஸ்ரீபதிப்ரமுகதைவத ப்ருந்த வந்த்ய-
ஸர்வேஷ்டதாநசண திவ்யபதாம்புஜாய
தஸ்மை நம: ஸமுதிதாருணஸந்நிபாய
ஸித்த்தேந்திரா ஸஹசராய கணேஶ்வராய 127

லக்ஷ்மீ - நாராயணன் முதலிய நான்கு தம்பதிகளால் வணங்கப்பெற்று, விரும்பியதனைத்தையும் தருவதில் தேர்ந்த தெய்வத்தன்மை மிக்க தாமரை போன்ற திருவடிகள் கொண்டவர், உதிக்கின்ற சூரிய ஒளிபோன்ற நிறமுள்ளவர், ஸித்தி லக்ஷ்மியுடன் கூடியவர், அந்த கணேசருக்கு வணக்கம் (ஸௌந்தர்யலஹரி- அருணாமோதினி உரை)

स्वं स्वं मनोरथमवाप्तुमपेतविघ्नं
यस्य प्रसादमनवाप्य न शक्नुवन्ति ।

पद्मासनप्रभृतयः प्रथमेऽपि देवाः
तद्वस्तु हस्तिमुखमस्तु मयि प्रसन्नम् ॥ १२८
ஸ்வம் ஸ்வம் மநோரத மவாப்துமபேத விக்ந்நம்
யஸ்ய ப்ரஸாத மநவாப்ய நஸக்னுவந்தி
பத்மாஸனப்ரப்ருதய: ப்ரதமே(அ)பிதேவா:
தத்வஸ்து ஹஸ்திமுகமஸ்து மயி ப்ரஸன்னம். 128

பிரும்மா முதல் ஆதி தேவர்களும் இவரது அருளைப் பெறுமல் தம் தம் விருப்பத்தைப்பெற இயலுவதில்லே. ஆனேமுகமுள்ள அந்த மெய்ப்பொருள் என்னிடம் அருள்பாலிக்கட்டும். (காசிகாவ்ருத்தி - பதமஞ்ஜரி உரை)

आतुङ्गमस्तकमनस्तमितानुभावं
आतङ्क भारहरमङ्घ्रि सरोजभाजाम् ।
मोदं करातु शिवयोः सुकृतैकमत्यं
मातङ्ग मानुषवपुर्महितं महो वः ॥ १२९
ஆதுங்கமஸ்தக மநஸ்தமிதானுபாவம்
ஆதங்க பாரஹர மங்க்ரிஸரோஜபாஜாம்
மோதம் கரோது ஶிவயோ: ஸுக்ருதைக மத்யம்
மாதங்க மாநுஷவபுர் மஹிதம் மஹோ ந: 129

மிகவும் உயர்ந்த மத்தகமுள்ளவர். மங்காத பெருமையுள்ளவர், தன் திருவடியடைந்தவரின் துயரச்சுமை நீக்குபவர், சிவதம்பதிகளின் புண்யச் சேமிப்பு, யானேயும் மனிதனுமான உடலமைப்பால் புகழ் பெற்றவர். அந்தப் பேரொளி உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரட்டும். (ராஸோத்ஸவம்)

दन्ताञ्चलेन धरणीतलमुन्नमय्य
पातालकेलिषु धृतादिवराहलीलम् ।
उल्लाघनोत्फणफणाधर गीयमान-
क्रीडावदानं इभराजमुखं नमामः ॥ १३०
தந்தாஞ்சலேந தரணீதலமுந்நமய்ய
பாதாள கேளிஷு த்த்ருதாதிவராஹலீலம்

உல்லாகநோத்ப் பணப்பணாதரகீயமாந
க்ரீடாவதாநம் இபராஜமுகம் நமாம: 130

தந்தங்களின் நுனியால் பூமியை மேல் தூக்கிப், பாதாளத்தில் ஆதிவராஹர் போன்று விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறவர். களிப்பால் படங்களை உயர்த்திக் கொண்ட ஸர்பங்களால் பாடப்பெற்ற புகழுள்ளவர் இந்த யானையரசமுகம் கொண்டவரை வணங்குகிறோம். (மல்லிநாதர் சிசுபாலவத உரை)

आनन्दमात्रमकरन्दं अनन्तगन्धं
योगीन्द्रसुस्थिरमिलिन्दं अपास्त बन्धम्।
वेदान्तसूर्यकिरणैकविकासशीलं
हेरम्बपादशरदंबुजं आनतोऽस्मि। १३१

ஆநந்தமாத்ர மகரந்தம் அநந்தகந்தம்
யோகீந்த்ர ஸுஸ்த்திரமிலிந்தம் அபாஸ்தபந்த்தம்
வேதாந்த ஸூர்யகிரணைகவிகாஸஸீலம்
ஹேரம்பபாத ஶரதம்புஜாமாநதோஸ்மி 131

ஹேரம்பரின் திருவடிகள் சரத்காலத்துத் தாமரைபோல் மலர்ந்துள்ளன. அதில் ஆனந்தமாகிற தேன்கசிய, மணம் விசும்பு வரை வீச, அந்தத் தேனைப் பருகுவதில் ஈடுபட்டுள்ள வண்டுகள் போல் யோகியர் மனம் அசையாமல் நிலைத்து நிற்க, அவர்களது எல்லா பந்தங்களும் தானே விலகுகின்றன. வேதமுடிவுரைகளான உபநிஷத்தாகிற சூர்யனால் மட்டும் மலரக்கூடிய அந்த ஹேரம்பரின் திருவடிகளை வணங்கி நிற்கிறேன்.

गण्डस्थलीगलदमन्दमदप्रवाह-
मायद् द्विरेफमधुरस्वरदत्तकर्णः।
हर्षादिवालसनिमीलितनेत्र युग्मः
विघ्नच्छिदे भवतु भूतपतिर्गणेशः॥ १३२

கண்டஸ்த்தலீகலதமந்த மதப்ரவாஹ-
மாத்யத்த்விரேப மதுரஸ்வர தத்தகர்ணஃ

ஹர்ஷாதிவாலஸநிமீலித நேத்ரயுக்ம:
விக்க்நச்சிதே பவது பூதபதிர் கணேஶ: 132

கன்னத்தில் வேகமாக வழிகிற மதநீர் பெருக்கில் கிறங்கிய வண்டுகளின் இனிய ஒலியில் காதுகளை செலுத்தியவராக, களிப்பு மிகுதியால் தளர்ந்து மூடிய கண்கள் உள்ளவராக, பூதங்களின் தலைவராக விளங்குகிற கணேசர் விக்கினங்களைப் போக்க அருள்புரிவாராக.

लक्ष्मीं तनोतु नितरां इतरानपेक्षं
अंघ्रिद्वयं निगमशाखिशिखाप्रवालम्।
हैरम्बमम्बुरुह डम्बर चौर्यनिघ्नं
विघ्नाद्रि भेदशतधार धुरन्धरं नः ॥ १३३

லக்ஷ்மீம் தநோது ஸ¬தராமிதராநபேக்ஷம்
அங்க்க்ரித்வயம் நிகமஶாகிஶிகாப்ரவாளம்
ஹைரம்பமம்புருஹ டம்பரசௌர்ய நிக்கநம்
விக்க்நாத்ரிபேத ஶததாரதுரந்த்தரம் ந: 133

வேத மரத்தின் கிளையாகிற உபநிஷத்துக்களின் துளிராக இருப்பது, தாமரையின் பகட்டைப் பறிப்பதில் ஆர்வமுள்ளது, இடையூறு மலைகளைப் பிளப்பதில், வஜ்ராயுதத்தின் திறமையைக் காட்டுவது, இந்த ஹேரம்பரின் இரு திருவடி வேறொன்றையும் எதிர்பாராமல் நமக்கு மேன்மையைச் செய்யட்டும்.

पायाद् गजेन्द्रवदनः स इमां त्रिलोकीं
यस्योद्धतेन गगने महता करेण।
मूलावलग्नसितदन्तबिसाङ्कुरेण
नालायितं तपन बिम्बसरोरुहस्य ॥ १३४

பாயாத் கஜேந்த்ரவதந: ஸஇமாம் த்ரிலோகீம்
யஸ்யோத்கதேநககநே மஹதா கரேண
மூலாவலக்ன ஸித தந்த பிஸாங்குரேண
நாலாயிதம் தபநபிம்ப ஸரோருஹஸ்ய 134

ஆகாயத்தை நோக்கி உயர்த்திய துதிக்கை தாமரைத் தண்டுபோல் தாமரை போன்ற ஸூர்யனைத் தொடுகிறது. துதிக்கைகளின் அடியில் வெள்ளைப்பற்கள் தாமரைக் கிழங்குபோல் காணப்படுகின்றன. அந்த யானைமுகமுள்ளவர். மூவுலகையும் காப்பாற்றட்டும்.

अविरलमदधारा धौतकुंभः शरण्यः
फणिवरवृतगात्रः सिद्धसाध्यादिवन्द्यः ।
त्रिभुवनजनविघ्नध्वान्त विध्वंसदक्षो
वितरतु गजवक्त्रः सन्ततं मङ्गलं वः १३५

அவிரளமத தாராதௌதகும்ப: ஶரண்ய:
ப்பணிவரவ்ருதகாத்ர: ஸித்த்த ஸாத்த்யாதிவந்த்ய:
த்ரிபுவநஜந விக்க்நத்தவாந்தவித்த்வம்ஸ தக்ஷோ
விதரது கஜவக்த்ர: ஸந்ததம் மங்களம் வ: 135

இடைவிடாது பெருகுகிற மதநீர்த்தாரையால் சுத்தமான மத்தகமுள்ளவர், அனைவருக்கும் புகலிடம், உடல் முழுவதும் பாம்பரசர்களால் சுற்றப்பட்டவர், ஸித்தர் ஸாத்யர் முதலிய தேவரினத்தவரால் வணங்கத்தக்கவர், மூவுலகத்து மக்களுக்கு நேர்கிற விக்கின இருட்டை நீக்குவதில் நிபுணர், அந்த யானை முகத்து ஈசன் எப்போதும் உமக்கு மங்களம் வழங்கட்டும்.

अलिकुलवृतगण्डं भालशालीन्दुखण्डं
गलमिलदहितुण्डं भूरिसिन्दूरशुण्डम् ।
भजदधिगतषण्डं सर्वदेवप्रचण्डं
पृथुललितपिण्डं नौमि तं वक्रतुण्डम् ॥ १३६

அலிகுலவ்ருத கண்டம் பாலஶாலீந்து கண்டம்
கலமிலதஹிதுண்டம் பூரிஸிந்தூர ஶுண்டம்
பஜததிகத ஷண்டம் ஸர்வதேவப்ரசண்டம்
ப்ருதுலலலிதபிண்டம் நௌமிதம் வக்ரதுண்டம் 136

கன்னத்தில் தேனீக்கூட்டமும் நெற்றியில் நிலாத்துண்டும் கழுத்தில் பாம்பின் படமும், துதிக்கையில் நிறையச் செந்தூரமும், திருவடியில் பக்தர் குழாமும், மென்மையும்

அழகும் கொண்ட பெரும் உடலும் வளைந்த துதிக்கையும் கொண்டு எல்லா தேவர்களையும் மீறிய வீரருமான அவரைத் துதிக்கிறேன் (சுக்ல யஜுர்வேத உபாகர்மபத்ததி)

अलिकुललुलितास्यो वासवाद्यैरुपास्यो
विरचित पितृहास्यः प्रोल्लसन्निर्मलास्यः ।
मुनिहृदयविहारी सोऽस्तु विघ्नापहारी
शिशुरिभमुखधारी शैलजोत्सङ्गचारी ॥ १३७

அலிகுலலுலிதாஸ்யோ வாஸவாத்யை ருபாஸ்யோ
விரசிதபித்ருஹாஸ்ய: ப்ரோல்ல ஸந்நிர்மலாஸ்ய:
முநிஹ்ருதயவிஹாரீ ஸோ(அ)ஸ்து விக்நாபஹாரீ
ஶிஶுரிபமுகதாரீ ஶைலஜோத்ஸங்க சாரீ 137

தேனீக்கூட்டம் மொய்ப்பதால் முகத்தைச் சிலிர்த்துக் கொள்பவர். இந்திரன் முதலானோரால் வழிபடத் தக்கவர். தந்தையைச் சிரிக்கச் செய்பவர். அழகிய முகமுள்ளவர், முனிவர் உள்ளத்தில் விளையாடுபவர், மலைமகளின் மடியில் விளையாடுகிற அந்த யானை முகமுள்ள சிசு விக்னம் நீக்குபவராகட்டும் (ஹாலாஸ்யசம்பூ)

अति सुहृदमगातां हर्षमङ्गैकभावात्
अधिकतममुमेशौ यं तथाऽऽत्मैक्य योगात् ।
तदधिकमिव यातौ यं सुतं वीक्षमाणौ
सफलयतु स देवो वः क्रतुं वक्रतुण्डः ॥ १३८

அதிஸுஹ்ருதமகாதாம் ஹர்ஷமங்கைக்யபாவாத்
அதிகதமமுமேஶௌ யம் ததாத்மைக்யயோகாத்
ததிகமிவயாதௌ யம் ஸுதம் வீக்ஷமாணௌ
ஸபலயது ஸ தேவோ வ: க்ரதும் வக்ரதுண்ட: 138

சிவனும் பார்வதியும் ஒருடலாகி நிலைத்த மகிழ்ச்சி பெற்றனர். அதன்பின் இரு ஆத்மாவையும் இணைத்துமேலும் அதிகமாக மகிழ்ந்தனர். அதைவிடப் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தன் புதல்வனைக் காணும்போது பெற்றனர். அந்த வக்ரதுண்டப் பெருமான் உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவுறச் செய்யட்டும் (விஷ்ணு பக்திகல்பலதா)

कुवलयकुलदैवस्फूर्जदुद्दामचूडं
कुटिलित करकोटिप्रस्फुरद्रत्नकुंभम् ।
कुतुकितहरमाद्यं कुञ्जरं विघ्नहत्यै
कुलगिरिवरपुत्री तोकमेकं श्रयामः ॥ १३९

குவலய குலதைவஸ்ப்பூர்ஜ துத்தாம சூடம்
குடிலிதகரகோடி. ப்ரஸ்ப்புரத் ரத்நகும்ப்பம்
குதுகிதஹரமாத்யம் குஞ்ஜரம் விக்ந ஹத்த்யை
குலகிரிவரபுத்ரீதோகமேகம் ஶ்ரயாம: 139

அல்லிப்பூக்களின் குல தெய்வமான சந்திரனை அணிந்த ஒளி மிக்க நெற்றியுள்ளவர், வளைந்த துதிக்கை நுனியில் ஒளிமிக்க ரத்னம் நிரம்பிய கலசமேந்தியவர், சிவபெருமானைத் தன்னைக்காண ஆர்வமிக்கவராக்கியவர், ஆதியானை, குலபர்வதமான இமயத்தின் புதல்வியின் குழந்தை, அவ்வொருவரைப் புகலடைவோம். (ஸ்ரீனிவாஸீய சிந்தாமணி)

गजमुखमुपरिष्टान्मानवाङ्गं त्वधस्तात्
नरपर परमैक्यज्ञापनाया भ्युपेत्य ।
परिलसति परस्तात् मोहजालान्महो यत्
तदिह मम पुरस्तादस्तु वस्तु प्रशस्तम् ॥ १४१

கஜமுகமுபரிஷ்டாத் மாநவாங்கம் த்வதஸ்தாத்
நரபரபரமைக்யஜ்ஞாபநாயாப்யுபேத்ய
பரிலஸதி பரஸ்தாத் மோஹ ஜாலாந் மஹோ யத்
ததிஹ மம புரஸ்தாத் அஸ்து வஸ்து ப்ரஶஸ்தம் 140

மேலே யானை முகம், கீழே மனித உடல் என்ற நிலையை ஜீவனும் பரம்பொருளும் ஒன்றேதான் என்பதை உணர்த்த ஏற்று, மோகவலைக்கு அப்பால் விளங்குகிற பேரொளி, அந்த புகழ்பெற்ற மெய்ப்பொருள் என் முன் இருக்கட்டும் (அத்வைதரஸமஞ்ஜரி)

तरणिशत सवर्णं कर्णघूर्णद्विरेफा-
वलिवलित कपोलोद्दामदानाभिरामम् ।

गिरिशगिरिसुताभ्यां लालितं नित्यमङ्के
स्वजनभरणशीलं शीलये विघ्नराजम् ॥ १४१

தரணிஶத ஸவர்ணம் கர்ண கூர்ணத்த்விரேபா-
வலிவலிதகபோலோத்தாம தாநாபிராமம்
கிரிஶ கிரிஸுதாப்யாம் லாலிதம் நித்யமங்கே
ஸ்வஜந பரண ஶீலம் ஶீலயே விக்நராஜம் 141

நூறு சூர்யர்களின் நிறம் கொண்டவர், காதினருகே மொய்க்கிற தேனீக்களால் சூழ்ந்த கன்னத்து நீரால் அழகானவர், பார்வதியாலும் சிவபெருமானாலும் மடியிலிட்டு சீராட்டப்பெற்றவர், தன்னடியார்களைத் தாங்குவதை வழக்கமாகக் கொண்டவர், அந்த விக்னராஜரை மனத்தில் பதித்துக் கொள்கிறேன் (வேதாந்த ஸித்தாந்த ஸூக்தி மஞ்ஜரீ)

तरुणतपनवर्णं कर्णलोलावधूत
भ्रमरनिवहगुञ्जाकर्णनोद्धूतहर्षम् ।
अमरवर किरीटोद्घृष्ट पादाब्जमन्तः
स्फुरतु दलितविघ्नं दन्तिवक्त्रं महो नः ॥ १४२

தருணதப நவர்ணம் கர்ணலீலாவதூத-
ப்ரமரநிவஹகுஞ்ஜா கர்ணநோத்ப்பூத ஹர்ஷம்
அமரவரகிரீடோத்க்க்ருஷ்ட பாதாப்ஜ மந்த:
ஸ்ப்புரது தலிதவிக்க்நம் தந்திவக்த்ரம் மஹோ ந: 142

இளஞ்சூர்யனுக் கொப்பான நிறமுள்ளது, காதசைவதால் உதறப்பட்ட தேனிக்கூட்டத்தின் ரீங்காரத்தைக் கேட்பதில் மகிழ்வது, சிறந்த தேவர்களின் கிரீடங்களால் வருடப்பட்ட திருவடித் தாமரையுள்ளது, ஆனைமுகமுள்ளது, விக்னம் நீக்குவது, அந்தப் பேரொளி என் உள்ளத்தில் விளங்கட்டும். (ஸ்வாராஜ்யஸித்தி)

विमलमदजलौघद्योतमानोरुगण्ड-
स्थलनिकट निकुञ्जद्भासमानालिमालः ।
जयति पृथुलकण्ठाबद्धमालेन्द्रनीला-
वलिरिव सुरसिद्धाराधितो विघ्नराजः ॥ १४३

விமல மத ஜலௌகத்யோதமாநோருகண்ட-
ஸ்த்தல நிகட நிகுஞ்சத்பாஸமாநாலிமால:
ஜயதி ப்ருதுல கண்டடாபத்த மாலேந்த்ர நீலா-
வலிரிவ ஸுரஸித்தாராதிதோ விக்க்ன ராஜ: 143

தெளிந்த மதநீர் பெருக்குள்ள கன்னத்தருகில் பாடுகின்ற தேனீக்கூட்டம் பெருங்கழுத்தில் கட்டப்பட்ட இந்திர நீலக்கல் பதித்த மாலைபோல் விளங்க, தேவர்களும் சித்தர்களும் வழிபடுகின்ற விக்கினராஜன் எதிரில் விளங்குகிறார். (தத்வதீபனம்)

शिवतनयवरिष्ठं सर्वकल्याणमूर्तिं
परशुकमलहस्तं भूषितं मोदकेन ।
अरुणकुसुममाला व्याललम्बोदरं तं
मम हृदयनिवासं श्रीगणेशं नमामि ॥ १४४

சிவதநய வரிஷ்ட்டம் ஸர்வகல்யாணமூர்திம்
பரஶுகமலஹஸ்தம் பூஷிதம் மோதகேந.
அருணகுஸுமமாலா வ்யாலலம்போதரம் தம்
மம ஹ்ருதயநிவாஸம் ஸ்ரீ கணேஶம் நமாமி 144

சிவனின் புதல்வர்களில் மூத்தவர், மங்களமே வடிவானவர். கோடரியும் தாமரையும், கொழுக்கட்டையும் ஏந்தியவர். செந்நிறப் பூமாலையும் பாம்பும் சுற்றிய சரிந்த வயிறுள்ளவர், என் உள்ளத்தில் வசிப்பவர், அந்த ஸ்ரீ கணேசனை வணங்குகிறேன் (காணபத்யலேஶ ஸங்க்ரஹம்)

स्मृति फलितसमस्ताभीष्टं उद्यदिनेश –
प्रतिभट निजशोभा शान्तविघ्नान्धकारम् ।
कमपि शिवभवान्यो रङ्गसौ भाग्यमन्तः
सुरमणिमवलम्बे चारु लंबोदराख्यम् ॥ १४५

ஸ்ம்ருதிபலிதஸமஸ்தாபீஷ்டம் உத்யத்திநேஶ-
ப்ரதிபட நிஜஶோபா சாந்த விக்க்னாந்தகாரம்
கமபி ஶிவபவாந்யோரங்க ஸௌபாக்யமந்த:
ஸுரமணிமவலம்பே சாரு லம்போதராக்க்யம் 145

நினைத்தவுடன் நாடியதனைத்தும் கிடைக்கச் செய்பவர், உதிக்கின்ற கதிரவனது ஒளியுடன் போட்டியிடுகிற தன் ஒளியால் விக்கின இருட்டை அடக்கியவர், சிவ பார்வதிகளின் மடி பெற்ற பாக்கியம், தேவர்களில் ரத்தினம், லம்போதரர் என்ற புகழ் பெற்றவர். அவரைத் துணையாகக் கொள்கிறேன் (யோகவாஸிஷ்ட உரை ஆநந்த போதேந்திர ஸரஸ்வதீ)

प्रसन्नवक्त्रमेकदन्तमादिपूज्यमीश्वरं
सुरासुरेन्द्रसेव्यमानपादपद्ममव्ययम् ।
समस्तशोकनाशकारणं सुखप्रदं नृणां
उमासुतं नमामि तं समस्त विश्वशान्तिदम् ॥ १४६

ப்ரஸந்நவக்த்ரமேகதந்த மாதிபூஜ்யமீச்வரம்
ஸுராஸுரேந்த்ர ஸேவ்யமாந பாதபத்மமவ்யயம்
ஸமஸ்த ேசாகநாச காரணம் ஸுகப்ரதம் ந்ருணாம்
உமாஸுதம் நமாமிதம் ஸமஸ்தவிச்வசாந்திதம் 146

அருளார்ந்த முகமுள்ளவர், ஒற்றைத் தந்தமுள்ளவர், முதலில் வழிபடப் பெறுபவர், எதனையும் கட்டுப்படுத்துபவர், தேவரும் அசுரரும் வழிபட்ட தாமரை போன்ற திருவடிகளுள்ளவர், உயிரினத்திற்கு இன்பம் தருபவர், உலகிற்கு அமைதிதருபவர், அந்த உமையின் மைந்தனை வணங்குகிறேன் (மாத்ருபூதேச்வர ஸ்தோத்ரம்)

विनायकं सुकण्ठकं विधीशविष्णु विष्टुतं
विनाशितामितासुरं विषाणपाशपाणिकम् ।
विपांस्विभास्यभालकं विभाकरं परं सुरं
विशालदण्डदन्तिनं विभुं भजे यजे सदा ॥ १४७

விநாயகம் ஸுகண்ட்டகம் விதீச விஷ்ணு விஷ்டுதம்
விநாசிதாமிதாஸுரம் விஷாணபாச பாணிகம்
விபாம்ஸ்விபாஸ்யபாலகம் விபாகரம் பரம் ஸுரம்
விசால தண்டதந்திநம் விபும்பஜே யஜே ஸதா 147

தனக்கு மேல் ஒரு நாயகனற்றவர். நல்ல கழுத்துள்ளவர். மும்மூர்த்திகளாலும் துதிக்கப்பெற்றவர், எண்ணற்ற அசுரர்களை

மாய்த்தவர், தந்தமும் பாசமும் கையில் கொண்டவர். மண் பூச்சற்ற யானை முகமும் நெற்றியும் உள்ளவர். (யானை தன் நெற்றியில் மண்ணை வாரிப்போட்டுக் கொள்வது இயல்பு) ஒளி தருபவர், பெருந்தேவர், தடி போன்று நீண்ட தந்தமுள்ளவர், எங்கும் பரவியவர், அவரை வழிபட்டு எல்லாவற்றையும் அவரிடம் ஸமர்ப்பிக்கிறேன். (பட்டகோபீநாதரின் ஸம்ஸ்கார ரத்னமாலா)

गणाधिपं गजाननं गदाधरादिसेवितं
विषाणमोदकाङ्कु शाभयादिहस्तमण्डनम्।
विषादमोहनाशकं विराजमानवैभवं
विभावये हृदन्तरेऽद्य विघ्ननाशनाय मे ॥ १४८

கணாதிபம் கஜாநநம் கதாதராதிஸேவிதம்
விஷாணமோதகாங்கு ஶாபயாதி ஹஸ்தமண்டநம்
விஷாத மோஹநாஶகம் விராஜமாந வைபவம்
விபாவயே ஹ்ருதந்தரேத்ய விக்க்ந நாஶநாய மே 148

கணங்களின் தலைவர், யானை முகமுள்ளவர், விஷ்ணு முதலானோரால் வழிபடப்பெற்றவர், தந்தம், கொழுக்கட்டை, தொரட்டி, அபயமுத்திரை முதலியவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியவர், துயர் கலக்கம் நீக்கியவர், பெருமை துலங்க விளங்குபவர், இவரை எனக்கு நேர்கிற இடையூறு நீங்க உள்ளத்தில் பதித்துக் கொள்கிறேன் (பஞ்சசாமரஸ்தவம்)

उपासितव्यमन्तरायशान्तये चिकीर्षताऽ
प्युपासनं हि देवतान्तरस्य यत्पदांबुजम्।
वयं तमेकदन्तमेव चिन्तितप्रदं नृणां
विचिन्तयामहेतरां निरन्तरं हृदन्तरे ॥ १४९

உபாஸிதவ்ய மந்தராய ஶாந்தயே சிகீர்ஷதா
ப்யுபாஸநம் ஹிதேவதாந்தரஸ்ய யத் பதாம்புஜம்
வயம் தமேக தந்தமேவ சிந்திதப்ரதம் ந்ருணாம்
விசிந்தயாமஹே தராம் நிரந்தரம் ஹ்ருதந்தரே 149

வேறு தேவதைகளைக் குறித்துவழிபட இடையூறு நேராமைக்காக இவரது திருவடிகள் வழிபடத் தக்கவை எனில்

மனிதன் விரும்புவதைத் தருகிற அந்த ஒற்றைக் கொம்பனேயே இடைவிடாமல் எப்போதும் உள்ளத்தினுள் தியானிப்போம். (ஸ்வரஸித்தாந்த சந்திரிகா)

गलद्दानोद्रेकभ्रमदलिकदम्बावृतशिरो
धुनानः सन्तोषादिव निजगुरोस्ताण्डवविधौ।
प्रचण्डै र्दो र्दण्डैः प्रबलतरविघ्नौघदमनो
मनोगम्यं भव्यं वितरतु शिशुः शैलदुहितुः॥ १५०

கலத்தாநோத்ரேக ப்ப்ரமதலிகதம்பாவ்ருதஶிரோ
துநாந: ஸந்தோஷாதிவ நிஜகுரோஸ்தாண்டவவிதௌ
ப்ரசண்டை ர்தோர்தண்டை: ப்ரபலதர விக்க்நௌகதமந:
மநோகம்யம் பவ்யம் விதரது ஶிஶு: ஶைலதுஹிது: 150

கசிகிற மதநீர் பெருக்கை நாடிய தேனீக் கூட்டத்தால் மொய்க்கப்பட்ட தலையை, தன் தந்தையின் தாண்டவத்தைக் கண்ட மகிழ்ச்சியில் ஆட்டுவது போல் ஆட்டுபவர், தன் நீண்ட பருத்த புஜங்களால் வலிவுமிக்க இடையூறுகளை அடக்கியவர், மலைமகளின் சிசு, நாம் மனத்தால் நாடிய மங்களத்தைத் தருவாராக.

गणेशो वः पायात्, प्रणमत गणेशं, जगदिदं
गणेशेन त्रातं, नम इह गणेशाय महसे।
गणेशान्नास्त्यन्यत् त्रिजगति गणेशस्य महिमा
गणेशे मच्चित्तं निवसतु गणेश त्वमव माम्। १५१

கணேஶோவ: பாயாத் ப்ரணமத கணேஶம், ஜகதிதம்
கணேஶேந த்ராதம் நம இஹ கணேஶாய மஹஸே
கணேஶாந் நாஸ்த்யந்யத் த்ரிஜகதி, கணேஶஸ்ய மஹிமா
கணேஶே மச்சித்தம் நிவஸது, கணேஶ த்வமவ மாம் 151

கணேசர் உங்களைக் காப்பற்றட்டும் கணேசரை வணங்குவீர். கணேசரால் இவ்வுலகம் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. கணேசர் என்ற பேரொளிக்கு நமஸ்காரம். கணேசரைத் தவிர்த்து வேறொன்றுமில்லை. மூவுலகிலும் கணேசரின் பெருமை பரவியுள்ளது. கணேசரிடம் என் மனம் நிலைபெறட்டும்.

கணேசரே நீர் என்னைக் காப்பாற்றுவீர் (பெயர்ச் சொல்லிற்கான ஏழுவிபக்திகளும் ஸம்போதன விபக்தியும் இதில் வரிசையாக இடம் பெற்றுள்ளன.) பாஸ்கர ராயரின் ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸஹஸ்ர நாம பாஷ்யம்)

शुभारंभेऽदम्भे महितं अतिडिंभेङ्गित शतं
मणिस्तंभे रंभोपहितकुचकुंभे परिणतम् ।
अनालम्बे लम्बे पथि पदविलम्बेऽर्पितसुखं
तमालंबे स्तंबेरमवदनमम्बेक्षितमुखम् ॥ १५२

சுபாரம்ப்பேऽதம்ப்பே மஹிதம் அதிடிம்பேங்கித சதம்
மணிஸ்தம்ப்பே ரம்போபஹிதகுசகும்ப்பே பரிணதம்
அநாலம்பே லம்பே பதி பதவிலம்பேऽர்பிதஸுகம்
தமாலம்பே ஸ்தம்பேரம வதநம் அம்பேக்ஷிதமுகம் 152

கர்வமின்றித் தொடங்கிய சுபப்பணியின் ஆரம்பத்தில் பூஜிக்கப்பெற்றவரும் நூற்றுக்கணக்கான பாலலீலைகளில் ஈடுபட்டவரும், (வாழைப்பழ மோகத்தால்) வாழைமரம் மும்தன் மத்தகமும் ப்ரதிபலிக்கிற ரத்தினத்தூணில் கவனமுள்ளவரும் துணையற்ற நீண்ட ப்ரயாணத்தில் நடைதடையுறும்போது தடைநீக்கி சுகம் தருபவரும் உமாதேவியால் கனிந்து பார்க்கப்பட்ட முக அழகுள்ளவருமான யானை முகத்தோனைப் பிடிப்பாகக் கொள்கிறேன்.

नमः प्रणवरूपिणे प्रणतभक्तसंरक्षिणे
त्रयीवनविहारिणे त्रिदशवैरिसंहारिणे ।
कलाधरवतंसिने कलिमलीमसध्वंसिने
पुराणवरदन्तिने पुरभिदङ्गनानन्दने ॥ १५३

நம: ப்ரணவரூபிணே ப்ரணத பக்தஸம்ரக்ஷிணே
த்ரயீவநவிஹாரிணே த்ரிதஶ வைரிஸம்ஹாரிணே
கலாதரவதம்ஸிநே கலிமலீமஸத்த்வம்ஸிநே
புராணவரதந்திநே புரபிதங்கநாநந்திநே 153

ஓங்கார வடிவினர், வணங்குகிற பக்தர்களைக் காப்பவர், வேதக்காட்டில் விளையாடுபவர், தேவரின் எதிரிகளை

மாய்ப்பவர், சந்திரனைச் சிரசில் சூடியவர், கலியின் கேட்டை அழிப்பவர், சிவனின் மனைவியை (தாயை) மகிழ்விப்பவர், அந்தப் பழைய யானைக்கு வணக்கம் (த்ரிபுராபரணம்)

गणेश्वरमुपास्महे गजमुखं कृपासागरं
सुरासुरनमस्कृतं सुरवरं कुमाराग्रजम् ।
सुपाशसृणिमोदकस्फुटितदन्तहस्तोज्ज्वलं
शिवोद्भवमभीष्टदं श्रितनतेषु सिद्धिप्रदम् ॥ १५४

கணேஶ்வர முபாஸ்மஹே கஜமுகம் க்ருபாஸாகரம்
ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதம் ஸுரவரம் குமாராக்ரஜம்
ஸுபாஶஸ்ருணி மோதகஸ்ப்புடித தந்தஹஸ்தோஜ்ஜ்வலம்
ஶிவோத்பவம பீஷ்டதம் ஶ்ரிதநதேஷு ஸித்த்திப்ரதம் 154

யானை முகமுடையவர், கருணைக்கடல், தேவராலும் அசுரராலும் வணங்கப்பெற்றவர், தேவர்களில் சிறந்தவர், குமரக்கடவுளுக்கு மூத்தவர், பாசம் அங்குசம் மோதகம் ஒடிந்ததந்தம் இவைகளைக் கைகளில் கொண்டு விளங்குபவர். சிவனிடமிருந்து தோன்றியவர், விரும்பியதைத் தருபவர், அண்டி வணங்கி நிற்பவர்களுக்கு எல்லாச் சக்திகளையும் தருபவர். இந்தக் கணேசரை வழிபடுகிறோம்.

चञ्चच्चन्द्र मरीचिभिश्चकचकचूडं चलल्लोचना
चारुस्मेरकुचोपभोगघुसृणव्यालिप्तवक्षःस्थलम् ।
बिभ्राणं धनुरैक्षवं सृणिगुणौ पौष्पं शरं चोदयत्-
सूर्यांशुप्रकर द्युतिं गणपतिं वन्दे जगन्मोहनम् ॥ १५५

சஞ்சச்சந்த்ர மரீசிபிஶ்சக சகச்சூடம் சலல்லோசநா-
சாருஸ்மேரகுசோபபோக குஸ்ருணவ்யாலிப்த வக்ஷஸ்ஸ்த்தலம்
பிப்ப்ராணம் தநுரைக்ஷவம் ஸ்ருணிகுணௌ பௌஷ்பம் ஶரம் சோதயத்-
ஸூர்யாம் ஶுப்ரகரத்யுதிம் கணபதிம் வந்தே ஜகன்மோஹனம் 155

ஒளிர்கிற சந்திரகிரணங்களால் அழகான தலைமேல் பகுதியுள்ளவர், அழகிய வல்லபா தேவியின் மார்பகத்தில் பூசப்பட்ட சந்தனக் குழம்பால் அணைப்பில் மார்பில் பூசப்பட்டவர், கரும்புவில் அங்குசம், பாசம், புஷ்பபாணம்

இவற்றை ஏந்தியவர், உதிக்கின்ற சூர்ய ஒளி போல் ஒளிர்பவர், உலகை மயக்குபவர். இந்த கணபதியை வணங்குகிறேன் (தாராசசாங்கம்)

विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिः भक्तैकचिन्तामणिः
विद्याकाननगाहनैकसरणिः मच्चित्तभूषामणिः ।
भूयादेष कुतर्ककर्कशधियां हर्तापहर्ता तथा
मोहानां सुधियां सदैव सविता कात्यायनीशात्मजः ॥ १५६

விக்ந்நத்த்வாந்த நிவாரணைக தரணி: பக்தைக சிந்தாமணி:
வித்யாகாநந காஹனைக ஸரணி: மச்சித்த பூஷாமணி:
பூயாதேஷ குதர்க்கர்கஶதியாம் ஹர்தா(அ)பஹர்தா ததா
மோஹாநாம், ஸுதியாம் ஸதைவ ஸவிதா காத்யாயனீஸாத்மஜ: 156

விக்கின இருளைப் போக்கும் சூர்யன், பக்தர்களின் ஒரே சிந்தாமணி, கல்விக்காட்டில் நுழைவதற்கான ஒரே பாதை, குதர்க்கம் செய்து வாதிப்பதால் அறிவு வரண்டவர்களை அகற்றுபவர், கலக்கத்தை நீக்குபவர், நல்லறிவு தருபவர், காத்யாயனிக்கும் சிவனாருக்கும் மைந்தன் இவர் என் சித்தத்தில் ஆபரணமாக விளங்கட்டும் (மீமாம்ஸாகௌஸ்துபம்)

वात्सल्यात्पितरौ कपोलयुगलं स्वस्यागतौ चुम्बितुं
दृष्ट्वाऽऽकुञ्चितमास्यपद्ममलं सेपत्स्मितं सत्वरम् ।
अन्योन्यं शिवयोस्ततः सुवदने युक्ते अभूतां तयोः
इत्थं येन विनोदितौ स भगवान् बालो गजास्योऽवतात् ॥ १५७

வாத்ஸல்யாத் பிதரௌகபோல யுகளம் ஸ்வஸ்யாகதௌ சும்பிதும்
த்ருஷ்ட்வாஃகுஞ்சிதமாஸ்ய பத்மமமலம் ஸேஷத்ஸ்மிதம் ஸத்வரம்
அந்யோந்யம் ஶிவயோஸ்தத: ஸுவதநே யுக்தே அபூதாம் தயோ:
இத்தம் யேந விநோதிதௌ ஸ பகவான் பாலோ கஜாஸ்யோ(அ)வதாத்

பெற்றோர் வாத்ஸல்யத்தால் தன் இரு கன்னங்களிலும் முத்தமிட வந்ததைக் கண்டு இளஞ்சிரிப்புடன் வேகமாகத் தன் முகத்தை இவர் தாழ்த்த அவர்களின் முகங்கள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டி முத்தமிட்டுக் கொண்டன. இப்படிச் சிவனையும் சிவையையும் கேலி செய்த பகவான் பாலகணேசன் காப்பாற்றுவாராக.

वन्देऽहं गजवक्त्रमिन्दुविलसद्भालं विशालोदरं
सिन्दूरारुणमस्तकं फणिफलाकल्पै रनल्पैर्युतम् ।
शुण्डादण्ड विराजमान विपुलोद्यद्दन्तकाण्डो ज्ज्वलं
विघ्न ध्वंसकरं भयार्तशरणं सिद्ध्यै गणानां पतिम् ॥ १५८

வந்தே(அ)ஹம் கஜவக்த்ரமிந்துவிலஸத்ப்பாலம் விஶாலோதரம்
ஸிந்தூராருணமஸ்தகம் ப்பணிபணா கல்பைரநல்பைர்யுதம்
ஶுண்டாதண்டவிராஜமாநவிபுலோத்யத்தந்தகாண்டோஜ்ஜ்வலம்
விக்க்நத்த்வம்ஸகரம் பயார்தஶரணம் ஸித்த்யை கணாநாம்பதிம்

சிந்தூரத்தால் சிவந்த மத்தகமுள்ளவர். பல நாகங்களை ஆபரணங்களாக அணிந்தவர். தடி போன்ற துதிக்கையிடையே பெருந் தந்தத்தால் ஒளிர்பவர், விக்கினத்தை அழிப்பவர், பயந்தவரின் புகலிடம், அந்த கணபதியை காரியசித்திக்காக வணங்குகிறேன் (காவ்யப்ரகாசஸுதாஸாகரம்)

रक्ताङ्गं सुचतुर्भुजं सुरुचिरं नानाविभूषोज्ज्वलं
भक्तानां सुलभं सुवर्णमुकुटं लीलागजास्यं विभुम् ।
सर्वात्मानमचिन्त्यरूपमनघं सर्वज्ञसर्वेश्वरं
विघ्नेशं हृदि चिन्तयामि सततं सर्वार्थसंसिद्धये ॥ १५९

ரக்தாங்கம் ஸுசதுர்புஜம் ஸுருசிரம் நாநாவிபூஷோஜ்ஜ்வலம்
பக்தாநாம் ஸுலபம் ஸுவர்ணமுகுடம் லீலாகஜாஸ்யம் விபும்
ஸர்வாத்மா நமசிந்த்யரூபமநகம் ஸர்வஜ்ஞஸர்வேஶ்வரம்
விக்க்நேஶம் ஹ்ருதி சிந்தயாமி ஸததம் ஸர்வார்த்தஸம்ஸித்த்தயே

சிவந்தமேனியர், நான்கு கைகளுள்ளவர், மிக அழகியவர், தங்கக்கிரீடமணிந்தவர், பல ஆபரணங்களை அணிந்தவர், பக்தர்களுக்கு எளிதில் கிட்டுபவர், விளையாடுகிற யானை முகமுள்ளவர், எங்கும் பரவியிருப்பவர், எல்லாமானவர், உருவகப்படுத்த இயலாத வடிவமுள்ளவர், குறையற்றவர், எல்லாமாயிருப்பவர், எல்லாம் வல்லவர், இந்த விக்கினேச்வரரை நாடியதைப் பெற எப்போதும் உள்ளத்தில் கொள்கிறேன்.

यस्मिन्नस्मितमस्मितामुपगता त्वं भारति स्तूयसे
स्थाने स्वे च रमे चलापि सुचिरं त्वं जायसे निश्चला ।

यत्पादाब्जयुगान्तिकेऽथ वसतः प्रागृद्धिबुद्धी स वो
देवः केवलमस्तु विघ्नदलने नित्यं जवोल्लासवान् ॥ १६०

யஸ்மிந்நஸ்மித மஸ்மிதாமுபகதாத்வம் பாரதி ஸ்தூயஸே
ஸ்த்தாநே ஸ்வே ச ரமே சலாऽபிஸுசிரம்த்வம் ஜாயஸே நிஶ்சலா
யத்பாதா ப்ஜயுகாந்திகே(அ)த வஸத: ப்ராக் ருத்த்தி புத்த்தீ ஸநோ
தேவ: கேவலமஸ்து விக்க்நதலநே நித்யம் ஜவோல்லாஸவான்

ஸரஸ்வதியே ! நீங்கள் இவரிடம் கர்வமற்று கலந்து இவராகவே ஆனதால் பாராட்டப் படுகிறீர்கள். லக்ஷ்மியே! இவர் இருக்குமிடம் உமது இருப்பிடமாவதால் சலனமற்று நீண்ட காலம் தங்குகிறீர்கள். ருத்தி தேவியும் புத்திதேவியும் இவருக்கு முன்பாக திருவடியருகே அமர்ந்துள்ளனர். இவர் ஒருவரே வேகமும் உல்லாஸமும் உள்ளவர். இவர் விக்கினம் நீக்கட்டும். (கீதகணேசம்).

यत्सद्बोध सुखैकरूपमखिलं विश्वात्मना भासते
सृष्टिस्थेमलयैर्विरि श्चिमुरभिद्रुद्रादि संज्ञान्वितम् ।
प्रत्यग्रूपतया च यद्व्यवसितं वेदान्तवाक्यैर्महद्
ज्योतिस्तत्समुपास्महे गणपतिं देव्या समालिङ्गितम् ॥ १६१

யத் ஸத்போதஸுகைகரூபமகிலம் விஶ்வாத்மநாபாஸதே
ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தேமலயைர் விரிஞ்சிமுரபித் ருத்ராதி ஸம்ஜ்ஞாந்விதம்
ப்ரத்யக்ரூபதயாச யத்வ்யவஸிதம் வேதாந்தவாக்யைர் மஹத்
ஜ்யோதிஸ் தத் ஸமுபாஸ்மஹே கணபதிம் தேவ்யா ஸமாலிங்கிதம் 161

பேரறிவும் பேரானந்தமுமே வடிவானது. அதுவே எல்லாமாகக் காட்சியளிக்கிறது. படைப்பு காப்பு மறைவு என்ற பணிகளால் பிரும்மா விஷ்ணுருத்திரர் எனப்பெயர் பெற்றது. வெளிநோக்கின்றி உள்நோக்கால் உணரத்தக்கது என வேதாந்த வாக்கியங்களால் தீர்மானிக்கப் பெற்றது. அந்தப் பேரொளியை, தேவியால் அணைக்கப் பெற்ற கணபதியை வழிபடுவோம் (ஸித்தாந்த ஸித்தாஜ்ஞனம்)

प्रारंभाः फलिनः प्रसन्नहृदयो यश्चेत्तिरश्चामपि
नो चेद्विश्वसृजोऽप्यलं विफलतां आयान्त्युपायोद्यमाः ।

विश्वैश्वर्यमतो निरङ्कुशमभूत् यस्यैव विश्वप्रभोः
सोऽयं विश्वहिते रतो विजयते विघ्नेश्वरो विश्वकृत् ॥ १६२

ப்ராரம்ப்பா: ப்பலிந: ப்ரஸந்நஹ்ருதயோ யஸ்சேத்திரஸ்சாமபி
நோ சேத் விஸ்வஸ்ருஜோப்யலம் விபலதாம் ஆயாந்த்யுபாயோத்யமா:
விஸ்வைஸ்வர்ய மதோநிரங்குஸமபூத் யஸ்யைவ விச்வப்ரபோ:
ஸோயம் விஸ்வஹிதே ரதோ விஜயதே விக்நேஸ்வரோ விஸ்வக்ருத் 162

எவரது திருவருளிருந்தால் விலங்குகளுக்கும் தொடங்கிய பணி பயனுள்ளதாக ஆகுமோ, திருவருளில்லாவிடில் உலகைப் படைக்கின்ற பிரும்மனது ஸாதனங்களும் முயற்சிகளும் வீணாகி விடுகின்றனவோ, அதன் காரணமாக எவரது உலகப்பேராளுமை, எதிர்ப்பின்றி நிலைத்ததாயிற்றோ, அந்த உலகின் நன்மையிலேயே ஈடுபட்டு உலகைப் படைத்து ஆளுகின்ற விக்னேச்வரர் பெருமையுடன் விளங்குகிறார் (தந்த்ரார்த்த ப்ரஸூநமாலிகா)

नृत्यन्तं रजनीमुखे स्वपितरं स्तुत्यं त्रिलोकीजनैः
नित्यं तंनिजकर्ण तालपवनैः अत्यन्तमानन्दयन् ।
आघ्रानश्च यथालयं भुवि कराग्रेणोरुनादं कृपा-
निघ्नात्मा सहि विघ्नराज इह मे विघ्नान् विजेघ्नीयताम् १६३

ந்ருத்யந்தம் ரஜநீமுகே ஸ்வபிதரம் ஸ்துத்யம் த்ரிலோகீஜநை:
நித்யம் தம்நிஜகர்ணதாளபவனை ரத்யந்த மாநந்தயன்
ஆக்க்நாநஸ்ச யதாலயம் புவிகராக்ரேணோருநாதம் க்ருபா
நிக்க்நாத்மா ஸஹிவிக்க்நராஜ இஹமே விக்க்நான் விஜேக்க்நீயதாம் 163

ப்ரதோஷ நேரத்தில் மூவுலக மக்களும் போற்றும்படி தாண்டவமாடுகிற தன் தந்தையைத் தன் பனைமடல் போன்ற காதுகளால் விசிறி ஆனந்திக்கச் செய்பவர், தாளக்கட்டுடன் கை விரல்களால் பேரொலியுடன் தாளம் போடுபவர், உள்ளம் நிரம்பிய கருணையுள்ளவர். அந்த விக்க்நராஜர் எனக்கு நேர்கிற இடையூறுகளை அழிக்கட்டும் (பூர்வபாரதசம்பூ)

देवेन्द्रादि समस्तदिक्पतिशिरो राजत्किरीटोल्लसद्-
रत्नोद्रिक्त मयूखजात जनताभट्टारकाङ्घ्रि च्छविः ।

आस्तां मद्धृदि पर्वतेन्द्रतनया विश्वेशसौख्यांबुधि-
प्रोल्लासैकधुरन्धरेन्दु रनिशं दुण्डिर्गणानां पतिः ॥ १६४

தேவேந்த்ராதி ஸமஸ்த திக்பதிமௌரோராஜத் கிரீடோல்லஸத
ரத்னோத்ரிக்த மயூகஜாத ஜநதா பட்டாரகாங்க்ரிச்சவி:
ஆஸ்தாம் மத்ஹ்ருதி பர்வதேந்த்ரதநயா விஸ்வேஸஸௌக்யாம்புதி
ப்ரோல்லாஸைக துரந்த்த்ரேந்துரநிஸம் டுண்ட்டிர் கணாநாம் பதி: 164

இவர் டுண்டி கணபதி. தேவேந்திரன் முதலான திக்பாலரனைவரது தலையில் வணங்குகிற கிரீடங்களின் ரத்தின ஒளிக்கு எஜமானனாக உள்ள ஒளிமிக்க திருவடிகளுள்ளவர், மலைமகளும் விச்வேசரும் பெற்றுள்ள இன்பக்கடல் பொங்கி எழச் செய்கிற சந்திரன். இவர் என்னுள்ளத்தில் இருக்கட்டும்.

दुःखं भ्रंशयते मुदंवितरते दैन्यं घ्नते भूतलं
स्वैरं मोदयते मतेश्च हरते भेदं पुनः स्वैरिणाम्।
दुर्भेदं नयते विचिन्तितकृते विघ्नच्छिदे सिद्धिदा-
याशाः पूरयते दशाकृतिभृते हेरम्ब तुभ्यं नमः ॥ १६५

து:க்கம்ப்ரம்சயதே முதம் விதரதே தைந்யம் க்நதே பூதலம்
ஸ்வைரம் மோதயதே மதேஸ்ச ஹரதேபேதம் புந:ஸ்வைரிணாம்
துர்மோதம் நயதே விசிந்திதக்ருதே விக்க்னச்சிதே ஸித்திதா
யாஸா: பூரயதே தஸாக்ருதிப்ருதே ஹேரம்ப துப்ப்யம் நம: 165

दीनानाथदयानिधे सुरगणैः संसेव्यमान द्विज
ब्रह्मेन्द्रादिमहेशशेषगिरिजासिद्धादिभिः संस्तुत।
सर्वारिष्टनिवारणैकनिपुण त्रैलोक्यनाथ प्रभो
भक्तिं मे सफलां कुरुष्व सकलान्क्षान्त्वाऽपराधान्मम ॥ १६६

தீநாநாததயாநிதே ஸுரகணைஸ்ஸம்ஸேவ்யமாநத்விஜ
ப்ரம்ஹேந்த்ராதிமஹேஸஸேஷகிரிஜாஸித்தாதிபிஸ் ஸம்ஸ்துத
ஸர்வாரிஷ்ட நிவாரணைக நிபுணத்ரைலோக்யநாத ப்ரபோ
பக்திம்மே ஸபலாம் குருஷ்வ ஸகலான் க்ஷாந்த்வா஽பராதாந் மம 166

எளியவர் கதியற்றவரிடம் பரிவுள்ளவரே, தேவர் கூட்டத்தால் ஸேவிக்கப் பெறுபவரே, கங்கை பார்வதி என்ற இருவரிடம் தோன்றியவரே, ப்ரம்மா, இந்திரன், சிவன் ஆதிசேஷன், பார்வதி மற்றும் சித்தர்களால் துதிக்கப்பெறு-பவரே, எல்லாக் கேடுகளையும், அகற்றுவதில் தேர்ந்தவரே,

மூவுலகிற்கும் நாதரே. பெருந்தகையே, என் தவறுகளை மன்னித்துப் பொறுத்து என் பக்தி பயனுள்ளதாகும்படி செய்வீர்.

जेतुं यस्त्रिपुरं हरेण हरिणा व्याजाद्बलिं बध्नता
स्रष्टुं वारिभवोद्भवेन भुवनं शेषेण धर्तुं धराम् ।
पार्वत्या महिषासुरप्रमथने सिद्धाधिपैः सिद्धये
ध्यातः पञ्चशरेण विश्वजितये पायात्स नागाननः ॥ १६७

ஜேதும் யஸ்த்ரிபுரம் ஹரேண ஹரிணா வ்யாஜாத் பலிம் பத்நதா
ஸ்ரஷ்டும் வாரிபவோத்பவேந புவநம் ஶேஷேணதர்தும் தராம்
பார்வத்யா மஹிஷாஸுரப்ரமதநே ஸித்தாதிபை: ஸித்தயே
த்த்யாத: பஞ்சஶரேண விஶ்வஜிதயே பாயாத்ஸ நாகாநந: 167

திரிபுரனை வெல்ல சிவனும், பலியை ஏதோ காரணம் காட்டிக் கட்ட விஷ்ணுவும், உலகம் படைக்க பிரும்மாவும், பூமியைத் தாங்க ஆதிசேஷனும், மஹிஷாஸுரனை வெல்லப் பார்வதியும், சித்தி பெற சித்தர்களும் உலகை வெல்ல மன்மதனும் தியானித்த யானை முகத்தோன் காப்பாற்றட்டும். (ருணஹரகணபதி ஸ்தோத்திரம் காண்க.)

शेषाहेः फणभङ्गभीरुरवनौ मन्दं निधत्ते पदं
चीत्कारं जगदण्डसंपुटभिदाभीत्या विधत्ते मनाक् ।
नोड्डीयेत जगज्जवादिति शनैः कर्णाञ्चलं दोलयति
एवं योऽखिललोकरक्षणचणः पायाद्गणेशः स वः ॥ १६८

ஶேஷாஹே: ப்பணப்பங்கபீருரவநௌ மந்தம் நிதத்தேபதம்
சீத்காரம் ஜகதண்ட ஸம்புடப் பிதாபீத்யா விதத்தே மநாக்.
நோட்டீயேத ஜகஜ்ஜவாதிதி ஶநை: கர்ணாஞ்சலம் தோலயத்
யேவம் யோ(அ)கிலலோகரக்ஷணசண: பாயாத்கணேஶ: ஸவ:

ஆதிசேஷனின் தலைநொறுங்குமென்று பயந்து பூமியில் மெல்லக் காலடி வைக்கிறார். முட்டை வடிவிலுள்ள உலகம் வெடிக்கும் என்ற பயத்தால் பிளிறலை மெதுவாக வெளியிடுகிறார். உலகம் பறக்கக்கூடாதெனக் காது மடலை மெள்ள ஆட்டுகிறார். இப்படி எல்லா உலகங்களையும் காப்பதில் முனைந்த கணேசர் உங்களைக் காப்பற்றட்டும் (முத்ராராக்ஷஸ உரை)

श्रीमद्भूषणभोगिभोग भवनै र्भूमिप्रभैर्भास्वरैः
भ्राजिष्णु द्युतिमत् तदिन्दुवदनं वन्दे सतुन्दं वपुः ।
हैरम्बं वरसारदानमुखरैः रत्नैरुदारैरलं
दिव्यै श्चारणराक्षसैः सुरगणैर्विघ्नोपशान्त्यै नुतम् ॥ १६९

ஸ்ரீமத் ப்பூஷண போகிபோக பவனைர்பூமிப்ரபைர் ப்பாஸ்வரை:
ப்ப்ராஜிஷ்ணுத்யுதிமத் ததிந்துவதநம் வந்தே ஸதுந்தம் வபு:
ஹைரம்பம் வரஸாரதாந முகரை: ரத்னைருதாரை ரலம்
திவ்யைஶ்சாரணராக்ஷஸைஸ்ஸுரகணைர் விக்னோபஶாந்த்யை நுதம் 169

அழகிய அணிகலனாகப் பாம்பின் உடலைப்பூண்டு பூமி போன்று ஒளியுடன் விளங்குவதும், சந்திரனைப் போன்ற முகமுள்ளதும் பெருந்தொந்தியுள்ளதுமான ஹேரம்பரின் வடிவம் ''விரும்பியதைத் தருகிற வள்ளல்களான சிந்தாமணி ரத்னங்கள் இருக்கட்டும். அவை தேவையில்லை'' என்று தேவர் சாரணர் மற்றும் ராக்ஷதர்களால் விக்கினம் நீங்கத் துதிக்கப்பெறுகிறது. (லிங்கானுசாஸனம்)

श्रीमद्वक्त्रचतुष्टया च्युतहरस्वर्णायकाद्यैः सुरैः
कार्यारंभविधौ समर्चितपदद्वन्द्वं द्विपेन्द्राननम् ।
पाशाद्यायुधलड्डुकप्रविलसद्धस्तैश्चतुर्भिर्युतं
श्रीमद्विक्रमसूर्यपालनपरं वन्दे भवानीसुतम् ॥ १७०

ஸ்ரீமத் வக்த்ர சதுஷ்டயாச்யுத ஹரஸ்வர்ணாய காத்யைஸ்ஸுரை:
கார்யாரம்பவிதௌ ஸமர்சித பதத்வந்தத்வம் த்விபேந்த்ராநநம்
பாஶாத்யாயுதலட்டுக ப்ரவிலஸத் ஹஸ்தைஶ் சதுர்ப்பிர் யுதம்
ஸ்ரீமத் விக்ரமஸூர்யபாலநபரம் வந்தே பவாநீஸுதம் 170

நான்முகன் விஷ்ணு சிவன் இந்திரன் முதலான தேவர்களால் செயலைத் தொடங்கும்போது வழிபடப் பெற்றவர். யானை முகமுள்ளவர். பாசம் முதலிய ஆயுதங்களையும் லட்டுவையும் ஏந்திய நான்கு கைகள் உள்ளவர். விக்ரம ஸூர்யனைக் காப்பவர். பவானியின் மைந்தன். இவரை வணங்குகிறேன் (உத்தரகாலாம்ருதம்)

शुण्डादण्डमुखेन मोदकमदन्नेकं स लम्बोदरः
षड्भिः स्वैर्वदनैर्गुहं समधिकं खादन्तमीर्ष्यावशात् ।

कर्षत्यात्मकरेण तत्पुनरलं तं तोषयन्त्याऽम्बया
साकं सोत्कमसौ विलोक्य विहसन् पायात्कुटुम्बी शिवः ॥ १७१

ஶுண்டா தண்டமுகேந மோதகமதந்நேகம் ஸலம்போதர:
ஷட்பிஸ் ஸ்வைர் வதனைர்குஹம் ஸமதிகம் காதந்தமீர்ஷ்யாவஶாத்
கர்ஷத்யாத்மகரேண தத்புநரலம் தம் தோஷயந்த்யாऽம்பயா
ஸாகம் ஸோத்கமஸௌ விலோக்ய விஹஸந் பாயாத்குடும்பீ சிவ:

தடித்த தும்பிக்கை வாயிலாக ஒரு கொழுக்கட்டையை சாப்பிடுகிற லம்போதரர், குகன், தன் ஆறு முகங்களாலும் தன்னை விட அதிகமாக சாப்பிடுவதைக் கண்டு பொறுமைப்பட்டு, தன் கையால் அவரைப் பிடித்திழுக்கிறார். அதனைக் கண்டு அவரைத் திருப்திப்படுத்துகிற தேவியுடன் குறுகுறுப்புடன் பார்த்துச் சிரிக்கின்ற குடும்பத்தலைவரான சிவபெருமான் நம்மைக்காக்கட்டும்.

खर्वं स्थूलतनुं गजेन्द्रवदनं लम्बोदरं सुन्दरं
प्रस्यन्दन्मदगन्धलुब्ध मधुपव्यालोलगण्डस्थलम् ।
दन्ताघातविदारितारिरुधिरैः सिन्दूरशोभाकरं
वन्दे शैल सुतासुतं गणपतिं सिद्धिप्रदं कर्मसु ॥ १७२

க்கர்வம் ஸ்த்தூலதநும் கஜேந்த்ரவதநம் லம்போதரம் ஸுந்தரம்
ப்ரஸ்யந்தந் மதகந்த்தலுப்த்த மதுபவ்யாலோல கண்டஸ்த்தலம்
தந்த்தாகாத விதாரிதாரிருதிரைஸ் ஸிந்தூர ஶோபாகரம்
வந்தே ஶைலஸுதம் கணபதிம் ஸித்த்திப்ரதம் கர்மஸு 172

குள்ள வடிவினர், பருத்த உடலுள்ளவர், யானை முகமுள்ளவர், சரிந்த வயிறுள்ளவர், அழகர், கசிகிற மதநீரின் மணத்தால் ஈர்க்கப்பட்டுச் சுற்றி சுற்றிச் வருகிற தேனீக்களுள்ள கன்னங்களுள்ளவர், தந்தத்தால் குத்திக்கிழிக்கப்பட்ட சத்துருவின் உடலிலிருந்து பெருகுகிற இரத்தத்தால் சிந்தூரம் பூசியது போன்று காணப்படுபவர், கலைமகளின் புதல்வர், செயல் நிறைவு தருபவர், இந்த கணபதியை வணங்குகிறேன்.

उद्दिश्यामरनिम्नगां गतवतोः श्रुत्वा कलिं शैशवे
यः साक्षात्करवाणि तामिति जटाजूटोपकण्ठं गतः ।

पीत्वा पुष्कलपुष्करेण न किमप्यत्रेति विस्मापयन्
पित्रोर्विग्रहवग्रहं विहितवान् पायाद्गजास्यः स वः ॥ १७३

உத்திஸ்யாமரநிம் நகாம் கதவதோ: ஸ்ருத்வா கலிம் ஸைஸவே
ய: ஸாக்ஷாத்கரவாணி தாமிதி ஜடாஜூடோபகண்ட்டம் கத:
பீத்வா புஷ்கலபுஷ்கரேண நகிமப்யத்ரேதி விஸ்மாபயன்
பித்ரோர் விக்ரஹவக்ரஹம் விஹிதவான் பாயாத் கஜாஸ்யஸ்ஸவ: 173

கங்கையின் காரணமாகப் பெற்றோர்களிடையே கலகம் எனக் கேள்விப்பட்டு கலகத்தின் காரணமான கங்கையை நானும் நேரில் காண்கிறேன் எனத் தந்தையின் சடையருகே கஜானனர் சிறுவயதில் சென்றார். தன் துதிக்கையால் கங்கை நீரை முழுவதும் குடித்து விட்டு இனி அங்கு ஒன்றும் இல்லை (சண்டையிட) என்று பெற்றோரை மலைக்கச் செய்து சண்டைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த விநாயகர் உங்களைக் காப்பாற்றட்டும் (சாகுந்தலம் உரை)

श्रीलम्बोदरमागमान्त नलिनीलोलम्बराजं सतां
आलम्बे शरणं समस्तजगतां आलम्बमाद्यं गुरुम् ।
सालङ्कारसुवल्लभाकुचतटे खेलन्तमुयन्महो-
लीनं (नीलं) विघ्ननिवारणाय गिरिजाबालं च वाञ्छाप्तये ॥ १७४

ஸ்ரீ லம்போதரமாகமாந்த நலிநீலோலம்பராஜம் ஸதாம்
ஆலம்பேஸரணம் ஸமஸ்தஜகதாம் ஆலம்பமாத்யம் குரும்
ஸாலங்கார ஸுவல்லபா குசதடே கேலந்த முத்யந் மஹோ-
லீநம் (நீலம்) விக்ந்ந நிவாரணாய கிரிஜாபாலம் ச வாஞ்ச்சாப்தயே 174

சரிந்த வயிறுள்ளவர், உபநிடதம் என்ற தாமரையில் வண்டுபோல் அமர்ந்தவர், நல்லோர் புகலிடம், உலகின் ஆதாரம், ஆதிகுரு, அணிகள் பூண்ட வல்லபாதேவியின் மார்பகத்தில் விளையாடுபவர். உதிக்கின்ற (நீலப்) பேரொளியில் மறைந்தவர், மலைமகளின் மைந்தர், இவரை விக்கினம் நீங்க, விரும்பியதைப் பெற சரணடைகிறேன். (ஹாலாஸ்ய மாஹாத்ம்ய அனுக்ரமணிகா)

सिन्दूरारुणगण्डमण्डलमदामोदभ्रमद्भृङ्गिका-
झङ्कारेण कलेन कर्णमुरजध्वानेन मन्द्रेण च ।

तत्तौर्यत्रिकरीतिमेति शिरसः शश्वन्मदान्दोलनं
यस्य श्रीगणनायकः स दिशतु श्रेयांसि भूयांसि नः ॥ १७५

ஸிந்தூராருண கண்ட மண்டல மதாமோதப் ப்ரமத்ப்ப்ருங்கிகா-
ஜ்ஜங்காரேண கலேந கர்ணமுரஜத்த்வாநேந மந்த்ரேண ச
தத் தௌர்யத்ரிக ரீதிமேதி மிரஸ: மஸ்வந் மதாந்தோலநம்
யஸ்ய ஸ்ரீ கணநாயக: ஸ திமது ம்ரேயாம்ஸி பூயாம்ஸி ந: 175

சிந்தூரம் போல் சிவந்த கன்னப்ரதேசத்தின் மதநீர்மணத்தால் ஈர்க்கப்பெற்ற தேனீக்களின் இனிய ரீங்கார (பாட்டு) ஒலி, தம்பட்டம் போன்ற காது கன்னத்தில் மோதுவதால் ஏற்படுகிற மத்தள ஒலி, இவற்றிற்கேற்ப தலையின் அசைப்பு எனப்பாட்டு தாளம் நிருத்தம் என்ற மூவகை கீத அமைப்பும் காட்டுகிற கணநாதர் நிறைய நன்மைகளை நமக்கு அளிக்கட்டும் (முத்திராராக்ஷஸ உரை)

आरंभाः सफलाः भवन्त्यपि नृणां यस्मिन्प्रसन्नानने
देवानामपि यत्प्रसादविरहे मोघा भवन्त्युद्यमाः ।
स प्रीतो नतिमानतो गजमुखो देवोऽस्मदिष्टां क्रियां
अर्थेनो पचितां करोतु विविधां विघ्नस्य विघ्नाटवीम् १७६

ஆரம்பா: ஸபலா: பவந்த்யபி ந்ருணாம் யஸ்மிந் ப்ரஸந்நாநநே
தேவாநாமபி யத்ப்ரஸாதவிரஹே மோகா பவந்த்யுத்யமா:
ஸப்ரீதோ நதிமாநதோ கஜமுகோ தேவோ(அ)ஸ்மதிஷ்டாம்கிரியாம்
அர்த்தேநோபசிதாம் கரோது விவிதாம் வித்வஸ்ய விக்க்நாடவீம்

மனிதரின் முயற்சிகள் இவர் முகம் அருளால் மலர்வதால் கை கூடுகின்றன. இவரது அருளின்றி தேவர்கள் முயன்றாலும் முயற்சிகள் வீணாகின்றன. வணக்கத்தாலும் மதிப்பதாலும் மகிழ்ந்த கஜமுகன் நாம் செய்ய விரும்பிய செயலைப் பல அடர்ந்துள்ள இடையூறுகளையும் அகற்றிப் பொருளும் பயனும் செறிந்ததாக ஆக்கட்டும் (ஸம்க்ஷேபசாரீரகம்)

अप्पन्यामरमारिराधयिषतां यत्पाद पङ्केरुह-
द्वन्द्वाराधनमन्तरायहतये कार्यं त्वश्यं विदुः ।

तद्धेतोरिति नीतिवित्तु भजते देवं यमेकं परं
सर्वार्थप्रतिपादनैक चतुरो द्वैमातुरोऽव्यात्स |नः ॥ १७७

அப்யந்யாமர மாரிராதயிஷதாம் யத்பாதபங்கேருஹ-
த்வந்த்வாராதநமந்தராய ஹதயே கார்யம் த்வவஶ்யம் விது:
தத்தேதோரிதி நீதிவித்து பஜதே தேவம் யமேகம் பரம்
ஸர்வார்த்தப்ரதி பாதநைகசதுரோ த்வைமாதுரோऽவ்யாத் ஸ ந:

இவரைத் தவிர வேறு தெய்வத்தை வழிபட விரும்புபவருக்கு இடையூறு நேராதிருக்க இவரது திருவடிகளின் வழிபாடு அவச்யம் என்பதை உணர்கின்றனர். மற்றொன்றின் நிறைவிற்கு இது தேவையெனில் இதனையே கொள்ளலாம் என்ற நியாயமறிந்தவன் வழிபடுகிற ஒரே தெய்வமும் நாடியதனைத்தையும் தரவல்லவருமான அந்த கங்கையையும் பார்வதியையும் தாயாகக் கொண்ட விநாயகர் நம்மைக் காக்கட்டும். *(தியாகராஜமகியின் நியாயேந்து சேகரம். இதன் விரிவு காண ஸ்ரீ காஞ்சி மஹாபெரியவரின் தெய்வத்தின் குரல் - ஐந்தாம் பகுதி)*

विघ्नेशो नः स पायाद्विहृतिषु जलधीन् पुष्कराग्रेण पीत्वा
यस्मिन्नुद्धृत्य तोयं वमति तदखिलं दृश्यते व्योम्नि देवैः ।
काप्यंभः कापि विष्णुः क्वचन कमलभूः काप्यनन्तः क्वचिच्छ्रीः
काप्यौर्वः कापि शैलाः क्वचन मणिगणाः कापि नक्रादिसत्वाः ॥ १७८

விக்க்நேஶோ ந: ஸபாயாத் விஹ்ருதிஷு
ஜலதீன் புஷ்கராக்ரேண பீத்வா
யஸ்மிந்நுத்த்ருத்ய தோயம் வமதி ததகிலம்
த்ருஶ்யதே வ்யோம்நி தேவை: ।
க்வாப்யம்ப்ப: க்வாபி விஷ்ணு: க்வசந
கமலபூ: க்வாப்யநந்த: க்வசித்ஸ்ரீ:
க்வாப்யௌர்வ: க்வாபிஶைல: க்வசந
மணிகணா: க்வாபி நக்ராதிஸத்வா: 178

விக்நேச்வரர் ஒரு விளையாட்டாக கடல்களனைத்தையும் துதிக்கையால் உருஞ்சி வானில் வாரி விசிறித்தெளித்தார். அந்த நீர்த்திவிலைகளிடையே ஓரிடத்தில் வெறும் நீர், ஓரிடத்தில் விஷ்ணு, அங்கே பிரும்மா, இங்கே லக்ஷ்மி, அதோ படபாக்னி,

அதோமலைகள், அங்கே ரத்தினங்கள், இங்கே முதலை முதலிய நீர்வாழ்ப்பிராணிகள் என கடலில் தங்கியிருந்த தனைத்தையும் தேவர்கள் விந்தையுடன் கண்டனர். அந்த விக்னேச்வரர் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும்.

यः सिन्धौ फेनराशिः, भुवि कुमुदवनं, व्योम्नि नक्षत्रलक्ष्मीः
अब्धौ मुक्तासमूहः, तरुषु सुमनसो मानसे हंससंघः ।
श्रीकण्ठे भूतिलेशः शिखरिषु मणयो दिक्षु नीहारपातः
पाण्डुः शुण्डाग्रजन्मा जयति गणपतेः शीकराणां विलासः ॥ ७७९

ய: ஸிந்த்தௌ பேநராஶி: புவி குமுதவநம், வ்யோம்நி நக்ஷத்ரலக்ஷ்மீ:
அப்த்தௌ முக்தாஸமூஹஸ் தருஷு ஸுமநஸோ மாநஸேஹம்ஸஸங்க்க:
ஸ்ரீகண்ட்டே பூதிலேஶ: ஶிகரிஷு மணயோ திக்ஷு நீஹாரபாத:
பாண்டுஸ் ஶுண்டாக்ரஜந்மா ஜயதி கணபதே: ஶீகராணாம் விலாஸ: 179

கணபதியின் துதிக்கையின் நுனியிலிருந்து வெளுத்தநீர்ச் சாரலாக உலகெங்கும் விசிறப்பட்டுப் பரவிக்கடலில் நுரையாக, தரையில் வெள்ளாம்பல்பூக்காடாக, வானில் நட்சத்திரங்களாக, மானஸ ஏரியில் அன்னப்பறைவைகளாக, சிவனது உடலில் விபூதிப் பூச்சாக, மலைகளில் ரத்தினங்களாக, திசைகளில் பனிமூட்டமாக் காட்சி தருகிறது. அது மேலோங்கிநிற்கட்டும்.

विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिः विघ्नाटवीहव्यवाट्
विघ्नव्यालकुलाभिमानगरुडो विघ्नेभपञ्चाननः ।
विघ्नोत्तुङ्ग गिरिप्रभेदनपविः विघ्नांबुधौ बाडवः
विघ्नाघौघ घनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वरः पातु वः ॥ ७८०

விக்க்நத்த்வாந்த நிவாரணைக தரணி: விக்க்நாடவீஹவ்யவாட்
விக்க்நவ்யால குலாபிமாந கருடோ விக்க்நேப பஞ்சாநந:
விக்க்நோத்துங்க கிரிப்ரபேதநபவி: விக்க்நாம்புதௌ பாடவ:
விக்க்நாகௌக கநப்ரசண்டபவ நோ விக்க்நேஶ்வர: பாதுவ: 180

இடையூறு பேரிருளாகக்கவ்விஞல் சூரியஞக, காடாகத் (வழிபுரியாது) தடுத்தால் காட்டுத்தீயாக, பாம்பாகப் பயம்தந்தால் கருடஞக, யானையாக வழிமறித்தால் சிங்கமாக, பெருமலையாகக் குறுக்கிட்டால் அதனைத் தூளாக்குகிற வஜ்ராயுதமாக. கடலாக ஆழ்த்திஞல் படபாக்னியாக, பாபமாகிய மேகமாகச்சூழ்ந்தால் காற்ருக நின்று விக்னேசுவரர் எங்களைக்காக்கட்டும்.

उच्चैरुत्ताल गण्डस्थल बहलगलद्दानपानप्रमत्त-
स्फीतालिव्रातगीति श्रुति विधृति कलोन्मीलितार्धाक्षिपक्ष्मा।
भक्तप्रत्यूह पृथ्वीरुह - निवह - समुन्मूलनोच्चैरुदञ्चत्-
शुण्डादण्डाग्र उग्रार्भक इभवदनो नः स पायादपायात् ॥ १८१

உச்சைருத்தால கண்டஸ்த்தல பஹல கலத்தாநபானப்ரமத்த-
ஸ்ப்பீதாளிவ்ராத கீதிஶ்ருதிவித்ருதி கலோந்மீலிதார்த்தாக்ஷி பக்ஷ்மா
பக்தப்ரத்யூஹ ப்ருத்த்வீருஹ-நிவஹ-ஸமுன்மூலநோச்சைருதஞ்சத்-
ஶுண்டாதண்டாக்ர உக்ரார்ப்பக இபவதநோநஸ் பாயாதபா யாத் 181

அந்த முரட்டுப்பெருங்குழந்தை கணேசர் பனைமரம்போன்று நெடிதுயர்ந்த கன்னப்பகுதியில் அளவின்றிப் பெருகும் மதநீரைப்பருகுகிற முரட்டுத்தேனீக் கூட்டத்தின் பாட்டைக் கேட்பதில் ஈடுபட்டுப் பாதிக்கண் மூடிய நிலையில் உள்ளவர், அடியார்களுக்கு நேர்கிற இடையூறுகளானபெருமரங்களை வேரோடு பிடுங்குவதில் உயர்த்திய துதிக்கை நுனியுடையவர். இவர் அபாயத்திலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றட்டும்

उच्चैर्ब्रह्माण्डखण्डद्वितयसहचरं कुंभयुग्मं दधानः
प्रेङ्खन्नागारिपक्षप्रतिभटविकटश्रोत्रतालाभिरामः।
देवः शंभोरपत्यं भुजगपतितनुस्पर्धिवर्धिष्णुहस्तः
त्रैलोक्याश्चर्यमूर्तिः स जयति जगतामीश्वरः कुञ्जरास्यः ॥ १८२

உச்சைர் ப்ரம்ஹாண்டகண்டத்விதய ஸஹசரம் கும்ப்பயுக்மம் ததாந:
ப்ரேங்க்கந்நாகாரி பக்ஷப்ரதிபடவிகடச்ரோத்ர தாலாபிராம:
தேவஶ் ஶம்ப்போ ரபத்யம் புஜகபதிதநுஸ்பர்த்திவர்த்திஷ்ணுஹஸ்த:
த்ரைலோக்யாஶ்சர்ய மூர்த்தி: ஸஜயதி ஜகதாமீஶ்வர: குஞ்ஜராஸ்ய: 182

பிரம்மாண்டத்தின் இரு ஓடுகள் போன்ற இரு மத்தகமேடுகள், பறக்கிறகருடனின் இறக்கைகள்போன்ற படபடக்கிற விரிந்தகாதுமடல்கள், ஆதிசேஷனின் உடலோடுபோட்டியிடும் நீண்டுகொண்டேயிருக்கிறதுதிக்கை, யானை முகம், இவ்வாறு மூவுலகையும் விந்தையுணர்ச்சிக்கு உள்ளாக்குகிற வடிவம் கொண்ட உலகின் நாயகனை பகவான் விளங்குகிறார்.

तत्तत्प्रारब्धदूरीकृतभविचयान् शुण्डयाऽऽकृष्य दिग्भ्यो
भक्तान्प्रत्यर्पयन्तं श्रवणपवनतस्तासु रिक्तासु चैषाम् ।
विघ्नान्प्रस्तावयन्तं पदविनतनृणां योगभद्राख्यकृत्यं
स्वाङ्गैनैवाचरन्तं शरणमिभमुखं तं दयालुं प्रपद्ये ॥ १८३

தத்தத்ப்ராரப்த்த தூரீக்ருதபவிசயாந் ஶுண்டயா-க்ருஷ்யதிக்ப்யோ
பக்தாந் ப்ரத்யர்பயந்தம் ஶ்ரவணபவநதஸ்தாஸு ரிக்தாஸுசைஷாம்
விக்நாந் ப்ரஸ்தாவயந்தம் பதவிநதந்ருணாம்யோகபத்ராக்க்யக்ருத்யம்
ஸ்வாங்கேநைவாசரந்தம் ஶரணமிபமுகம் தம் தயாளும்ப்ரபத்யே 183

தீவினை பயன்தரத்தொடங்கியதால் அடைய முடியாத தூரத்திலிருந்த பாக்யங்களைத் திக்கெட்டிலிருந்தும் தும்பிக்கையால் வலிய இழுத்துப் பக்தரிடம் சேர்ப்பிக்கிறவர், திக்குகளில் பாக்ய மில்லாவிடில் பாக்யங்கள் இவர்களை விட்டகலா திருக்கத்தன் காதுமடல் களால் விசிறித் தடை செய்பவர். தன்திருவடிவணங்கி நிற்பவரின் யோகக்ஷேமத்தைத் தன் அவயவங்களாலேயே சாதிப்பவர். இந்த பரிவுமிக்க கஜமுகனைச் சரணடைகிறேன் (ஸ்ரீமத்பாகவதவ்யஞ்ஜனம்)

क्षीरोदं पौर्णमासीशशधर इव प्रस्फुरन्निस्तरङ्गं
चिद्व्योम स्फारनादं रुचिविसरलसद्बिन्दुवक्त्रोर्मिमालम् ।
आद्यस्पन्दस्वरूपः प्रथयति सकृदोङ्कारशुण्डः क्रियाद्दग्
दन्त्यास्योऽयं हृढाद्वः शमयतु दुरितं शक्तिजन्मा गणेशः ॥ १८४

க்ஷீரோதம் பௌர்ணமாஸீ ஶஶதர இவ ப்ரஸ்ஃபுரந் நிஸ்தரங்கம்
சித்வ்யோம ஸ்ப்பார நாதம் ருசிவிஸரலஸத்பிந்து, வக்த்ரோர்மிமாலம்
ஆத்யஸ்பந்தஸ்வரூப: ப்ரதயதிஸக்ருத் ஓங்காரஶுண்ட: க்ரியாத்ருக்
தந்த்யாஸ்யோ(அ)யம் ஹடாத்வ: ஶமயது துரிதம் சக்திஜந்மா கணேஶ: 184

ஆதிசக்தியில் தோன்றிய இவர் தான் உலகின் முதல் சலனம்(துடிப்பு). அலைமோதலற்றபாற்கடலைப் பௌர்ணமீ சந்திரன் அலைமோதச் செய்வதுபோல் சித்தெனும் பரவெளியில் உரத்த ஒலி ஏற்படுத்தி அதன் சக்தியை அலைபோல் விரியச் செய்து பிந்துவரை நீளச்செய்தவர். அதன் விரிவான ஓங்காரத்தைத் துதிக்கையாகக் காட்டியவர். செயல் வழிகாட்டியவர். யானைவடிவம் கொண்ட இந்த கணேசர் நம் பாபங்களின் விளைவைப்போக்கட்டும் (சித்ககநசந்த்ரிகா)

शरद्धिमरश्मि वलक्षं बृहत्तरमूर्तिलसद्भुजगं
मतङ्गजवक्त्रमविघ्नकरं मम मानस शृङ्खलितम् ।
कपोलगलन्मदवारि विलोलमधुव्रतहर्युपलैः
अलङ्कृतमाकलयेऽनिशमीशसुतं गणपं तमहम् ॥ १८५

ஶரத்திமரச்மிவலர்க்ஷ ப்ருஹத்தர மூர்த்திலஸத்புஜகம்
மதங்கஜவக்த்ரமவிக்ந கரம் மமமாநஸச்ருங்க்கலிதம்
கபோலகலந் மதவாரி விலோல மதுவ்ரத ஹர்யுபலை:
அலங்க்ருதமாகலயே-நிஶமீஶஸுதம் கணபம் தமஹம் 185

சாத்காலத்துச்சந்திரனின் வண்ணம் கொண்ட பெருமுருவில் பாம்புகளைக் கொண்டவர், யானை முகத்தினர், விக்கின மின்மையைச் செய்பவர், கன்னத்தில் வழிகிற மதநீரில் விளையாடுகிற தேனீக்களாகிய மரகதரத்னங்களை அணிந்தவர், ஈசனின் புதல்வர், கணநாதர், இவரை நான் என்மனத்தில் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டவராகத் தியானிக்கிறேன் (லோகோக்தி முக்தாவளி)

कल्याणानि तनोतु कश्चन पुमान् अर्धाङ्गदन्तावलो
गण्डाभोगविलोलुपान् अलिगणान् कर्णाञ्चलैश्चालयन् ।
यत्पादाम्बुरुहावलंबशरणाः पूर्वे पुमांसस्त्रयः
त्रैलोक्यस्थितिसर्गसंहृतिविधौ निर्विघ्नसिद्धोद्यमाः १८६

கல்யாணாநி தநோது கஶ்சந புமான் அர்த்தாங்க தந்தாவலோ:
கண்டாபோகவிலோலுபான் அலிகணான் கர்ணாஞ்சலைஶ் சாலயன்
யத்பாதாம்புருஹாவலம்பஶரணா: பூர்வேபுமாம்ஸ ஸ்த்ரய:
த்ரைலோக்யஸ்த்திதிஸர்கஸம்ஹ்ருதி விதௌ நிர்விக்நஸித்த் தோத்யமா: 186

அங்கு ஒரு பரமபுருஷர், பாதி உடல் யானை, பருத்த கன்னங்களில் மொய்க்கிற தேனீக்களைக் காதுமடல் களால் விரட்டுபவர். உலகின் மூத்த மூவர் இவரது திருவடிகளையே சரணமெனக்கொண்டு, மூவுலகையும் காப்பதும் படைப்பதும் ஒடுக்குவதுமான செயல்முறைகளில் இடையூறு இன்றி முயன்று பலன்பெற்றனர். அவர் நமக்கு மங்களங்களை அளிக்கட்டும் (குமாரஸ்வாமியின் பிரதாபருத்ரீய உரை)

विघ्नेशः सर्वविघ्नान्परिहरतु स यत्कर्णतालादुदञ्चत्-
वायुव्याधूत गण्डस्थल युगलगलद्भूरि सिन्दूरपूरैः ।
आरुण्याद्वैतभावं गतवति जगति क्वापि नो भाति भानुः
नैवासौ शीतभानुः क्वचिदपि नितरां भासते वा कृशानुः ॥ १८७

விக்னேஶ: ஸர்வவிக்நாந் பரிஹரது ஸயத் கர்ணதாலாதுதஞ்சத்
வாயுவ்யாதூத கண்டஸ்த்தல யுகல - கலத்பூரி - ஸிந்தூரபூரை:।
ஆருண்யாத்வைதபாவம் கதவதி ஜகதி க்வாபிநோபாதி பானு:
நைவாஸௌ ஶீதபானு: க்வசிதபி நிதராம் பாஸதேவா க்ருஶாநு:

பகவான் காதுமடல்களை விரித்த சைத்தார். அதிலிருந்து கிளம்பிய காற்று கன்னத்தில் அப்பியிருந்த சிந்தூரக் கலவையை வாரி இறைக்க, உலகமே செவ்வண்ணமாக மாறியது. அதில் சூர்யனோ சந்திரனோ அக்கினியோ எந்த ஒளி மண்டலமும் தனித்து அறியமுடியாதாயிற்று. அந்த விக்னேசுவரன் எல்லா இடையூறுகளையும் அகற்றட்டும்.

निर्यद्दानां बुधारापरिमलतरलीभूत रोलम्बपाली-
झङ्कारैः शङ्कराद्रेः शिखर शतदरीः पूरय न्भूरिघोषैः ।
शार्वः सौवर्ण शैलप्रतिमपृथुवपुः सर्वविघ्नापहर्ता
शर्वाण्याः पूर्वसूनुः स भवतु भवतां स्वस्तिदो हस्तिवक्त्रः १८८

நிர்யத்தாநாம்புதாரா-பரிமலதரளீபூத - ரோலம்பபாலீ-
ஜங்காரை: ஶங்கராத்ரே: ஶிகரஶததரீ: பூரயன் பூரிகோஷை:
ஶார்வ: ஸௌவர்ணஶைல ப்ரதிமப்ருதுவபு: ஸர்வவிக்நாபஹர்தா
ஶர்வாண்யா: பூர்வஸூநு: ஸபவது பவதாம் ஸ்வஸ்திதோ ஹஸ்தி
வக்த்ர: 188

மதஜலப் பெருக்கின் நறுமணத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட தேனீக்களின் ஹம் என்ற ஒலியாலும் பிளிறலாலும்

மலையுச்சியிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான குகைகள் எதிரொலிக்க, தங்கமலையான மேருவை ஒத்த பெரும் உடலமைப்பு கொண்டவரும் எல்லா இடையூறுகளையும் போக்குபவரும், சிவபெருமானைச் சார்ந்தவரும் பார்வதியின் மூத்த புதல்வருமான யானை முகத்தோன் உங்களுக்கு மங்களம் அளிப்பவராக ஆகட்டும். (ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதரது சிவபாதாதிகேசாந்த ஸ்தோத்திரம்).

दोर्द्योतद्दन्तखण्डः सकल सुरगणाडम्बरेषु प्रचण्डः
सिन्दूराकीर्णगण्डः प्रकटितविलसचारु चान्द्रीयखण्डः ।
गण्डस्थानन्तघण्डः स्मरहरतनयः कुण्डलीभूतशुण्डः
विघ्नानां कालदण्डः स भवतु भवतां भूतये वक्रतुण्डः ॥ १८९

தோர்த்யோதத் தந்தக்கண்ட: ஸகல ஸுரகணாடம்பரேஷு ப்ரசண்ட:
ஸிந்தூராகீர்ண கண்ட: ப்ரகடித விலஸத்சாருசாந்த்ரீய கண்ட:
கண்ட ஸ்த்தாநந்தகண்ட: ஸ்மரமரஹர தநய: குண்டலீபூத ஶுண்ட:
விக்ந்நாநாம் காலதண்ட: ஸபவது பவதாம் பூதயே வக்ரதுண்ட: 189

கையில் ஒடிந்த தந்தமுள்ளவர், எல்லா தேவர்கூட்டத்து விழாக்களிலும் முன் நிற்பவர், பூசிய கன்னமுள்ளவர், நெற்றியில் அழகிய சந்திரனின் துண்டு தரித்தவர். கன்னத்தில் தேனீக்கள் மொய்த்தவர், முழுதும் வளைந்த துதிக்கையுள்ளவர், விக்னங்களுக்கு யமனின் தடி போன்றவர். அந்த வக்ரதுண்ட விநாயகர் உங்களது செல்வச் செழிப்பிற்கு அருளட்டும்.

सानन्दं नन्दिहस्ताहतमुरजरवाहूत कौमारबर्हि
त्रासान्नासाग्ररन्ध्रं विशति फणिपतौ भोगसंकोचभाजि ।
गण्डो ड्डीनालिमालामुखरितककुभः ताण्डवे शूलपाणेः
वैनायक्यश्चिरं नो वदन विधुतयः पान्तु चीत्कारवत्यः ॥ १९०

ஸாநந்தம் நந்திஹஸ்தாஹத முரஜாரவாஹூத கௌமாரபர்ஹி-த்ராஸாந்நாஸாக்ரரந்த்ரம் விஶதி பணிபதௌ போகஸங்கோசபாஜி கண்டோட்டீநாலிமாலா முகரிதககுபஸ் தாண்டவே சூலபாணே: வைநாயக்யஶ்சிரம் நோ வதநவிதுதய: பாந்துசீத்காரவத்ய: 190

சூலமேந்திய சிவபெருமானின் ஆனந்த தாண்டவத்தின் போது, நந்திதேவனது கைகளால் அடிக்கப்பட்ட முரசின் ஒலியால் (மேகமென நினைத்து) வெளிவந்த குமரனின்

மயிலைக்கண்டு நடுங்கி (விநாயகரின் அணியாகப்பூண்ட) வாஸுகி துதிக்கை நுனியிலுள்ள ஓட்டை வழியே தனது உடலைக் குறுக்கி நுழையும்போது விநாயகர் தன் துதிக்கையை உதறிச் 'சீத்' என்ற ஒலியுடன் தும்ம, கன்னத்தில் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த தேனீக்களின் ஹும் என்ற ஒலி திக்கெட்டும் எதிரொலிக்க, அந்த துதிக்கை உதறல் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும் (மாலதீமாதவம்)

तन्यादन्यादृशं ते विभवमिभमुखो नर्मणा वर्मयित्वा
चर्म द्वैपं चरिष्णुः पुररिपुसविधे यः शिशुत्वाविधेयः ।
कुर्वन् दुर्वृत्तदन्ति भ्रममवनिभृतो नन्दनां मन्दसन्धिं
प्रापय्या पास्तधैर्यां पितरमतितरां आतनिष्टां प्रहृष्टिम् ॥ १९१

தந்யாதந்யாத்ருஶம்தே விபவமிபமுகோ நர்மணா வர்மயித்வா
சர்ம த்வைபம் சரிஷ்ணு: புரிபுஸவிதே ய: ஶிஶுத்வாவிதேய:
குர்வந் துர்வ்ருத்த தந்திப்ரம மவநிப்ருதோ நந்தநாம் மந்தஸந்திம்
ப்ராபய்யா பாஸ்ததைர்யாம் பிதரமதிதராம் ஆதநிஷ்டாம் ப்ரஹ்ருஷ்டிம் 191

சிறுபிள்ளைத்தனத்தால் கட்டுப்பாட்டிற் கடங்காதவராக ஏமாற்றுகிற எண்ணத்துடன் தன்னை யானைத்தோலால் மூடி சிவபெருமானின் அருகே செல்லவிரும்பியவராக, மலைமகளான தாயை முரட்டு யானை என்று எண்ணச்செய்து செய்வகையறியாதவளாக தைர்யமிழந்தவளாக்கி மிரட்டித் தந்தையிடம் கொண்டு சேர்த்த கஜமுகன் அளவற்ற மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும் (ரகுநாத விலாஸ நாடகம்)

कल्याणं वो विधत्तां करटमदधुनी लोलकल्लोलमाला-
खेलद्रोलम्बकोलाहलमुखरितदिक्चक्रवालान्तरालम् ।
प्रत्नं वेतण्डरत्नं सततपरिचल त्कर्णतालप्ररोहद्-
वाता ङ्कूराजिहीर्षा दरविवृत फणाशृङ्ग भूषाभुजङ्गम् ॥ १९३

கல்யாணம் வோ விதத்தாம் கரமடமதுநீலோலகல்லோலமாலா-
கேலத்ரோலம்பகோலாஹல முகரித திக்சக்ர வாளாந்தராளம்
ப்ரத்நம் வேதண்டரத்நம் ஸதத பரிசலத் கர்ணதால ப்ரோஹத்-
வாதாங்கூராஜி ஹீர்ஷா தரவிவ்ருத பணாச்ருங்கபூஷாபுஜங்கம்-

பழைய ரத்னம் போன்ற யானை அது. அதன் கன்னத்தில் மதநீர் ஆறுக அலைபாய்கிறது அதில் தேனீக்கள்

கோலாஹலத்துடன் விளையாட. அவற்றின் முழக்கம் திக்கெட்டும் பரவி நிற்கிறது. அதன் காது எப்போதும் ஆடிக்கொண்டிருக்க அதன் காற்றைப் பருகும் ஆவலுடன் வாய்திறந்து படம் விரித்து நிற்கின்ற அணியாகி உள்ள பாம்புகள். இந்த யானை நமக்கு மங்களம் செய்யட்டும் (அநந்தபட்டர் - பாரதசம்பூ)

क्रोडं तातस्य गच्छन् विशदबिसधिया शावकं शीतभानोः
आकर्षन् भालवैश्वानर निशितशिखारोचिषा तप्यमानः ।
गङ्गांभः पातुमिच्छुर्भुजगपति फणाफूत्कृते दूं यमानः
मात्रा सम्बध्य नीतो दुरितमपनयेद्बालवेषो गणेशः ॥ १९४

க்ரோடம் தாதஸ்ய கச்ச்சன் விசதபிஸதியா மாவகம் மீதபாநோ:
ஆகர்ஷன்ப்பாலவைச்வாநர நிமிதமிகாரோசிஷா தஹ்யமாந:
கங்காம்ப: பாதுமிச்சுர் புஜகபதிப்பணாப் பூத்க்ருதைர்தூயமாந:
மாத்ரா ஸம்பத்த்ய நீதோ துரிதமபநயேத் பாலவேஷோகணேமு:

சிறு குழந்தை கணேசர், தந்தையின் (வெளுத்த ரோமமுடைய) மார்பில் தாமரை நூல் படர்ந்திருப்பதாக நினைத்து ஏறி தலை மேல் உள்ள இளஞ்சந்திரனைப் பிடிக்கத் தாவி, நடுவிலுள்ள நெற்றிக் கண் நெருப்பால் சற்று சூட்டுக்குள்ளாகி, மீண்டும் (விரித்த சடையிலுள்ள) கங்கை நீரைக் குடிக்க விரும்பித்தாவ அங்கு கேசத்தில் படர்ந்த பாம்பின் படத்திலிருந்த 'பூத்' என்ற மூச்சுக் காற்றால் தடுமாறி நிற்கிறார். இந்தக் குறும்பைக் கண்ட பார்வதி அணைத்து அவரை அப்புறப்படுத்தினார். அந்தப் பால கணேசர் காப்பாற்றட்டும்.

कण्ठ स्रवत्स्वच्छमदप्रवाह गंगः कटाक्षार्क सुतायुतश्च ।
जिह्वाञ्चले गुप्तवहत्सरस्वती युतोऽयमाभाति गजप्रयागः ॥ १९५

கண்ட்டஸ்ரவத் ஸ்வச்ச்ச மதப்ரவாஹகங்க: கடாக்ஷார்கஸுதாயுதஸ் ச।
ஜிஹ்வாஞ்சலே குப்த வஹத் ஸரஸ்வதீ யுதோSயமாபாதி கஜப்ரயாக:

கணேசர் என்றொரு பிரயாகை துலங்குகிறது. அங்கே கன்னங்களில் வழிந்தோடுகிற மதநீரோட்டமாகிற கங்கையும் கருணை வெள்ளமாகிற யமுனையும், நாக்கில் மறைந்தோடுகிற சொற்றொடர் பொழிவாகிற ஸரஸ்வதியும் கூடுகின்றனர். (ஸ்ரீ சந்திரசேகரபாரதி - சிருங்கேரி)

श्रीगणेशकीर्तनानि

ஸ்ரீ கணேஶகீர்த்தநாநி

(வரகூர் - தீர்த்தநாராயண ஸ்வாமி)

1. जय जय स्वामिन्   मोहने अटचापुताले

प. जय जय स्वामिन् जय जय

अनु. जय जय जितवैरिवर्ग प्रचण्ड
जय जय गजमुख जय वक्रतुण्ड - जय जय

च. मूषिकवाहन मुनिगणवन्द्य दोषरहित दूरितासुरवृन्द
शेषभूषण शैववारिधिचन्द्र पोषित परिजन पुण्यैककन्द - जय जय
अद्रिसुतासुत अनवद्यचरित भद्रभक्तभव - भयहरमुदित
रुद्रोदित ऋजुमस्तक सहित सद्रूप सरसिज - समुदित विनुत - जय जय
लम्बोदर धीरलावण्यसार कम्बुसुधानिधि - कर्पूरगौर
सांबसदाशिव सत्कृतिचतुर सामवेदगीत सकलाधार - जय जय
शक्रादिसुरगण सन्नुतचरण शातकुम्भमणि दिव्याभरण
धिकृतघनविघ्न तिमिरावरण धीरनारायण तीर्थसुकरुण - जय जय

1. மோஹனம் ஜய ஜய ஸ்வாமிந்   அட-சாபு தாளம்

ப. ஜய ஜய ஸ்வாமிந் ஜய ஜய

அ. ஜய ஜய ஜிதவைரிவர்க ப்ரசண்ட
ஜய ஜய கஜமுக ஜய வக்ரதுண்ட - ஜய ஜய

சர. மூஷிக வாஹன முநிகணவந்த்ய
தோஷரஹித தூரிதாஸுரப்ருந்த
ஶேஷபூஷண சைவவாரிதிசந்த்ர
போஷித பரிஜந புண்யைககந்த - ஜய ஜய
அத்ரிஸுதா ஸுத அநவத்ய சரித
பத்ரபக்தபவ - பயஹர முதித

ருத்ரோதித - ருஜுமஸ்தக ஸஹித
ஸத்ரூப ஸரஸிஜ-ஸமுதித விநுத - ஜய ஜய
லம்போதர தீர லாவண்யஸார
கம்புஸுதாநிதி - கர்பூரகௌர
ஸாம்பஸதாஶிவ - ஸத்க்ருதிசதுர
ஸாம வேதகீத - ஸகலாதார - ஜய ஜய
ஶக்ராதி ஸுர கண - ஸந்நுதசரண
சாதகும்ப்பமணி - திவ்யா பரண
திக்க்ருத கநவிக்க்ந திமிராவரண
தீரநாராயண - தீர்த்தஸுகருண - ஜய ஜய
(ஸ்ரீமுத்து ஸ்வாமி தீக்ஷிதர் கீர்த்தனைகள் (2-28)

2. **उच्छिष्टगणपतौ** काशिरामक्रियारागे-आदिताले

प. उच्छिष्टगणपतौ भक्तिं
कृत्वोन्नतपदवीं व्रज रेरे हृदय - उच्छिष्ट

अ. स्वच्छन्दवाच्यस्वरूपिणि
शबलीकृत ब्रह्मस्वरूपिणि
चिच्छक्तिस्फूर्ति स्वरूपिणि
चिदानन्दनाथस्वरूपिणि - उच्छिष्ट

च. नारीयोनिमुखास्वादने नग्नरामक्रियामोदने
भेरीवीणावेणुवादने भेदाज्ञानध्वान्त सूदने
शौरिनुते नतगुरुगुहमदने सूरिजनयुत श्रीपुरसदने
दूरीकृतमहादुरितकदने गौरीशनन्दने गजवदने - उच्छिष्ट

2. **உச்சிஷ்டகணபதௌ** *காசிராமக்ரியா - ஆதி*

ப. உச்சிஷ்ட கணபதௌ பக்திம்
க்ருத்வோந்நதபதவீம் வ்ரஜ ரேரே ஹ்ருதய - உச்சிஷ்ட

அ. ஸ்வச்ச்ந்தவாச்யஸ்வரூபிணி
ஶபலீக்ருத ப்ரம்ஹஸ்வ ரூபிணி

சிச்சக்திஸ்ப்பூர்த்திஸ்வரூபிணி
சிதாநந்த நாதஸ்வரூபிணி - உச்சிஷ்ட

ச. நாரீயோநி முகாஸ்வாதநே நக்நராமக்ரியாமோதநே
பேரீவீணா வேணுவாதநே பேதாஜ்ஞாநத்த்வாந்த ஸூதநே
பௌளிநுதே நதகுருகுஹமதநே ஸூரிஜநயுத ஸ்ரீபுரஸதநே
தூரீக்ருதமஹாதுரிதகதநே
கௌரீஶநந்தநே கஜவதநே - உச்சிஷ்ட

3. एकदन्तं भजेऽहं बिलहरी - मिश्रचापुताले

प एकदन्तं भजेऽहं एकानेकफलप्रदं - एक

अनु. पाकशासनाराधितं पामरपण्डितादिनुतपदं - एक

च कैलासनाथकुमारं कार्तिकेयमनोहारं
हालास्यक्षेत्रवेगवतीतटविहारं हरं
कोलाहलगुरुगुहसहितं कोटिमारलावण्यहितं
मालाकङ्कणादिधरणं माया वल्लभांबारमणं - एक

3. ஏகதந்தம் பஜேஹம் பிலஹரி மிச்ரசாபு

ப ஏகதந்தம் பஜேऽஹம் ஏகாநேகபலப்ரதம் - ஏக

அ. பாகசாஸநாராதிதம் பாமரபண்டிதாதிநுதபதம் - ஏக

ப கைலாஸ நாதகுமாரம் கார்திகேய மனோஹரம்
ஹாலாஸ்யக்ஷேத்ர வேகவதீதடவிஹாரம் ஹரம்
கோலாஹல குருகுஹஸஹிதம் கோடிமாரலாவண்ய ஹிதம்
மாலாகங்கணாதி தரணம் மாயாவல்லபாம்பாரமணம் - ஏக

4. करिकलभमुखं सावेरी-रूपकताले

प. करिकलभमुखं ढुण्ढिगणेशं भज रेरे चित्त
कावेरीतटस्थितं सावेरीरागनुतं - करि

अ. हरिहयादिसकलदेवताराधित पदाम्बुजं
गिरिजातनुजं विजितमनसिजं गुरुगुहाग्रजं - करि

च. मूलाधार चतुर्दलपङ्कजमध्यस्थं

मोदकहस्तं मुनिजनहृत्कमलस्थं
फालचन्द्रं सुमुखं करुणासान्द्रं
पाशाङ्कुशधरं पद्मकरसुन्दरम्
नीलग्रीवकुमारं नीरदशोभाहरं
पालितभक्तं धीरमपारं वारं वारं - करि

4. **கரிகலபமுகம்** *ஸாவேரீ ரூபகதாளம்*

ப. கரிகலபமுகம் டுண்டிகணேஶம் பஜ ரேரேசித்த
காவேரீதடஸ்த்திதம் ஸாவேரீராகநுதம் - கரி

அ. ஹரிஹரயாதிஸகல தேவதாராதித பதாம்புஜம்
கிரிஜாதநுஜம் விஜிதமநஸிஜம் குருகுஹாக்ரஜம்-கரி.

ச. மூலாதார சதுர்தல பங்கஜமத்த்யஸ்த்தம்
மோதகஹஸ்தம் முநிஜந ஹ்ருத்கமலஸ்த்தம்
பாலசந்த்ரம் ஸுமுகம் கருணாஸாந்த்ரம்
பாஶாங்குஶதாரம் பத்மகரம் ஸுந்தரம்
நீலக்ரீவ குமாரம் நீரதஶோபாஹரம்
பாலிதபக்தம் தீரமபாரம் வாரம் வாரம் - கரி

५. **गजाधीशादन्यं** नाटकुरुञ्जी - मिश्रचापुताले

प गजाधीशादन्यं न जानेऽहं गुरुस्वरूपावतारिणो - गजा

च निजानन्दानुभवनित्यविद्याप्रबोधिनो
निर्मलहृदयस्थितनिर्गुणरसरूपिणो
अजपाहंसनटनादिनिजभजन तृप्तगुरुगुहरूपिणो - गजा

5. **கஜாதீஶாதந்யம்** *நாடகுருஞ்சி - மிச்ரசாபு*

ப. கஜாதீஶாதந்யம் நஜாநேऽஹம் குருஸ்வரூபாவதாரிணோ - கஜா

ச. நிஜாநந்தாநுபவ நித்ய வித்யாப்ரபோதிநோ
நிர்மல ஹ்ருதயஸ்த்தித நிர்குண ரஸரூபிணோ
அஜபாஹம்ஸநடநாதி நிஜபஜநத்ருப்த
குருகுஹரூபிணோ - கஜா.

6. **गजाननयुतं** वेगवाहिनी - एकताले

प. गजानन युतं गणेश्वरं

भजामि सततं सुरेश्वरं - गजा

चर. अजेन्द्रपूजितविघ्नेश्वरं गणादिसन्नुतपदपद्मकरं

कुञ्जरभञ्जनचतुरतरकरं गुरुगुहाग्रजं प्रणवाकारं - गजा

6. **கஜாநநயுதம்** *வேகவாஹிநீ - ஏகதாளம்*

ப. கஜாநநயுதம் கணேஶ்வரம்

பஜாமி ஸததம் ஸுரேஶ்வரம் - கஜா

சர- அஜேந்த்ரபூஜித விக்க்நேஶ்வரம் கணாதிஸந்நுத பதபத்ம கரம்

குஞ்ஜரபஞ்ஜந சதுரதரகரம் குருகுஹாக்ரஜம் ப்ரணவாகாரம் - கஜா

7. **गजांबानायको** जञ्जूटी–मिश्रचापुताले

प. गजांबानायको रक्षतु

गुणिजनादिपूजितः सततं - गजा

च. अजेन्द्राद्यमरादिसन्नुत अखिलभुवनादिसेनः

सुजञ्जूटिरागपानः सुन्दरगुरुगुहशिवसूनुः - गजा

7. **கஜாம்பாநாயகோ** *ஜஞ்ஜூடி—மிச்ரசாபு*

ப. கஜாம்பாநாயகோ ரக்ஷது

குணிஜநாதிபூஜிதஸ் ஸததம் – கஜா

ச. அஜேந்த்ராத்யமரஸந்நுத அகிலபுவநாதி ஸேந:

ஸுஜஞ்ஜூடி ராகபாந: ஸுந்தர குருகுஹஶிவஸூநு:-கஜா

8. **गणनायकं भजे** रुद्रप्रिया–आदिताले

प. गणनायकं भजेऽहं भजे

कमलेशनुतं कामरिपुसुतं - गण

अनु. अणिमादिसिद्धिदायकं सुमुखं - गण

च वाणीरमणानन्दं वरदं

वदने द्विरदं वरबालगुरुगुहम् - गण

8. **கணநாயகம் பஜே** *ருத்ரப்ரியா–ஆதி*

ப. கணநாயகம் பஜேऽஹம் பஜே
கமலேஶநுதம் காமரிபுஸுதம் - கண

அ. அணிமாதிஸித்திதாயகம் ஸுமுகம் - கண

ச. வாணீ ரமணாநந்தம் வரதம்
வதநே த்விரதம் வரபாலகுருகுஹம் - கண

9. **गणपते महामते** कल्याणी रूपकताले

प. गणपते महामते गौरिकुमार मां पाहि - गण

अनु. अणिमाद्यष्टैश्वर्यप्रद गुरुगुहपूजित वर - गण

च. सोमसूर्याग्निनेत्र सदाशिवानन्दपुत्र
वामदेवादि भद्र वारिजगंभीरगात्र
हिमाद्रिसुतामोद हिरण्मय पीठस्थित
पामर पण्डितनुत वरपङ्कजासनाराधित-गण

9. **கணபதே மஹாமதே** *கல்யாணி ரூபகம்*

ப. கணபதே மஹாமதே கௌரீகுமார மாம்பாஹி - கண

அ. அணிமாத்யஷ்டைஶ்வர்ய ப்ரத குருகுஹபூஜித வர - கண

ச. ஸோமஸூர்யாக்நிநேத்ர ஸதாஶிவாநந்தபுத்ர
வாமதேவாதிபத்ர வாரிஜகம்ப்பீரகாத்ர
ஹிமாத்ரிஸுதாமோத ஹிரண்மய பீடஸ்த்தித
பாமரபண்டிதநுத வரபங்கஜாஸநாராதித - கண

10. **गणराजेन** आरभी –चापुताळेन

प. गणराजेन रक्षितोऽहं
गुणिजननुतपल्लवपदेन - गण

च. अणिमाद्यष्टसिद्धिप्रदेन माणिक्यमुकुटादिधरेण
मन्त्रिणीपूजितसुमुखेन मानितगुरुगुहवन्दितेन
दिनकरकोटिप्रकाशेन विनताश्रितमन्दारेण
मनुपूजित पाशाङ्कुशेन काननस्थित ब्रह्मचर्येण - गण

10. **கணராஜேந** *ஆரபி—சாபு*

ப. கணராஜேந ரக்ஷிதோऽஹம்
குணிஜநநுத பல்லவபதேந - கண

ச. அணிமாத்யஷ்டஸித்த்திப்ரதேந
மாணிக்யமுகுடாதிதரேண
மந்த்ரிணீபூஜிதஸுமுகேந மாநிதகுருகுஹவந்திதேந
திநகரகோடிப்ரகாஶேந விநதாஶ்ரித மந்தாரேண
மநுபூஜித பாஶாங்குஶேந காநநஸ்த்திதப்ரம்ஹசர்யேண - கண

11. गणेश कुमार जञ्जूटी–एकताले

प. गणेश कुमार पाहि मां गजमुख - गणेश

च. मनोरथसिद्धिदायकागमपदादिनुत भवश्री
गुरुगुहहित गजमुख - गणेश

11. கணேஶ குமார ஜஞ்சுடீ ஏகதாளம்

ப. கணேஶ குமார பாஹி மாம் கஜமுக - கணேஶ

ச. மநோரத ஸித்த்திதாயகாகமபதாதிநுத பவஶ்ரீ
குருகுஹஹித கஜமுக - கணேஶ

12. पञ्चमातङ्गमुख मलहरी–रूपकताले

प. पञ्चमातङ्गमुखगणपतिना
परिपालितोऽहं सुमुखेन श्री - पञ्च

अनु. पञ्चभूतात्मकप्रपञ्चोदयादिकरण-
विरिञ्चिहरिरुद्रनुतेन पञ्चवक्त्रशिवसुतेन - पञ्च

च. वरदाभयपाशसृणिकपालदन्तमोदक-
मुद्राक्षमालाकरेण कमलापुरविहारेण
पुरुहूताद्यखिलदेवपूजित विघ्नेश्वरेण
वरगुरुगुहसोदरेण सुरुचिरलम्बोदरेण
करुणार्द्रगौरतरेण कलिमलहरण चतुरेण - पञ्च

12. பஞ்சமாதங்கமுக *மலஹரீ - ரூபகம்*

ப. பஞ்சமாதங்கமுக கணபதிநா

பரிபாலிதோऽஹம் ஸுமுகேந ஸ்ரீ - பஞ்ச
அ. பஞ்சபூதாத்மக ப்ரபஞ்சோதயாதி கரண
விரிஞ்சிஹரிருத்ரநுதேந பஞ்சவக்த்ரஶிவ ஸுதேந - பஞ்ச
ச. வரதாபயபாஶஸ்ருணி கபாலதந்த மோதக
முத்கராக்ஷமாலா கரேண கமலாபுரவிஹாரேண
புருஹூதாத்யகில தேவபூஜித விக்க்நேஶ்வரேண
வரகுருகுஹஸோதரேண ஸுருசிரலம்போதரேண
கருணார்த்ரகௌரதரேண கலிமலஹரண சதுரேண - பஞ்ச

13. महागणपतिं नाट–एकताले

प. महागणपतिं मनसा स्मरामि
वसिष्ठवामदेवादिवन्दितं - महा
च. महादेवसुतं गुरु गुहनुतं मार कोटि प्रकाशं शान्तं
महाकाव्यनाटकादिप्रियं मूषिकवाहनमोदकप्रियं - महा

13. மஹா கணபதிம் நாட்டை–ஏகதாளம்
ப. மஹா கணபதிம் மநஸாஸ்மராமி
வஸிஷ்ட்டவாமதே வாதிவந்திதம் - மஹா
ச. மஹாதேவஸுதம் குருகுஹ நுதம்
மாரகோடிப்ரகாஶம் சாந்தம்
மஹாகாவ்ய நாடகாதிப்ரியம்
மூஷிக வாஹந மோதகப்ரியம் - மஹா

14. महागणपतिं वन्दे तोडी रूपकताले

प. महागणपतिं वन्दे माधवाद्यमरबृन्दं
अनु. अहन्तारहितं शक्तिसहितं आनन्ददं तमेकदन्तं - महा
च. त्रिपुरवधार्थं शिवेन त्र्यंबकेनार्चितं
उपनिषत्प्रतिपादितं उमामहेश्वरसुतं
कपिलवसिष्ठादिनतं कञ्जजादिभिरीडितं
कपिलं कृष्णपूजितं करिवदनसुशोभितं
सुपर्णवाह सेवितं सुरगुरुगुह भावितं
कपित्थाम्रपनसजंबूकदली फलभक्षितं - महा

14. மஹாகணபதிம் வந்தே தோடி–ரூபகம்

ப. மஹா கணபதிம் வந்தே மாதவாத்யமரப்ருந்தம்
அ. அஹந்தாரஹிதம் ஶக்திஸஹிதம் ஆநந்ததம் ஏகதந்தம் –மஹா
ச. த்ரிபுரவதார்த்தம் ஶிவேந த்ரயம்பகே நார்சிதம்
உபநிஷத் ப்ரதிபாதிதம் உமாமஹேச்வரஸுதம்
கபிலவஸிஷ்ட்டாதிநதம் கஞ்ஜஜாதிபிரீடிதம்
கபிலம் க்ருஷ்ணபூஜிதம் கரிவதந ஸுசோபநம்
ஸுபர்ணவாஹஸேவிதம் ஸுரகுரு குஹபாவிதம்
கபித்த்தாம்ரபநஸஜம்பூ கதலீபலபக்ஷிதம் – மஹா

15. महागणपते नटनारायणी - आदिताले

प. महागणपते पालयाशु मां मायमयवल्लभापते श्री- महा
च. महानटनारायणीनन्दन मानितदेवदेवकीनन्दन
महेश्वरगुरुगुहभक्तचन्दन मातङ्गवदनेन्द्रादिवन्दन - महा

15. மஹாகணபதே *நடநாராயணி–ஆதி*

ப. மஹாகணபதே பாலயாஶு மாம்
மாயாமயவல்லபாபதே ஶ்ரீ – மஹா
ச. மஹாநட நாராயணீ நந்தந மாநிததேவ தேவகீநந்தந
மஹேஶ்வர குருகுஹபக்த சந்தந
மாதங்க வதநேந்த்ராதிவந்தந – மஹா

16. मूलाधारचक्र श्रीरागः–आदिताले

प. मूलाधारचक्रविनायक अमूल्यवरप्रदायक - मूला
अनु. मूलाज्ञानशोकविनाशक मूलकन्द मुक्तिप्रदायक - मूला
च. सकलीकृतदेवादिदेव शबलीकृतसर्वज्ञभाव
प्रकटीकृतवैखरीस्वभाव परभावप्रसिद्धगजग्रीव
विकटषट्शतश्वासाधिकार विचित्राकार भक्तोपकार
अकलङ्कविभास्वर विघ्नेश्वर हर गुरुगुहसोदर लम्बोदर - मूला

16. மூலாதாரசக்ர *ஶ்ரீராகம் ஆதி*

ப. மூலாதாரசக்ர விநாயக அமூல்ய வரப்ரதாயக – மூலா

அ. மூலாஜ்ஞாநஶோ கவிநாஶக மூலகந்த முக்திப்ரதாயக - மூலா
ச. ஸகலீக்ருத தேவாதிதேவ ஶபலீக்ருதஸர்வஜ்ஞபாவ
ப்ரகடீக்ருத வைகரீஸ்வபாவ பரபாவப்ரஸித்த கஜக்ரீவ
விகடஷட்ஶதஶ்வா ஸாதிகார விசித்ராகார பக்தோபகார
அகலங்கவிபாஸ்வர விக்க்நேஶ்வர ஹர
குருகுஹஸோதர லம்போதர - மூலா.

17. रक्तगणपतिं मोहन–आदिताले

प. रक्तगणपतिं भजेऽहं रत्नसिंहासनपतिं सुरपतिं - रक्त
अनु. रक्ताम्बरधरं रागद्वेषहरं पार्वतीप्रियकरं मोहनकरं - रक्त
च. परशुरामक्षेत्र प्रभावं पायसान्नहोमादिविभावं
पञ्चकृत्यातीतस्वभावं भक्तजनादिसमूहवैभवं
सकलकार्यार्थसिद्धिदं वरं वामदेवादिपूजितं परं
वारिजभवनन्दितवल्लभेशं गुरुगुहनुतं परमशिवसुतं-रक्त

17. ரக்தகணபதிம் மோஹனம்–ஆதி

ப. ரக்தகணபதிம் பஜேऽஹம்
ரத்நஸிம்ஹாஸநபதிம் ஸுரபதிம் - ரக்த
அ. ரக்தாம்பரதரம் ராகத்வேஷஹாரம்
பார்வதீப்ரியகரம் மோஹனகரம் - ரக்த
ச. பரஶுராமக்ஷேத்ரப்ரபாவம் பாயஸாந்ந ஹோமாதிவிபாவம்
பஞ்சக்ருத்யாதீத ஸ்வபாவம் பக்தஜநாதிஸமூஹ வைபவம்
ஸகல கார்யார்த்தஸித்திதம் வரம் வாமதேவாதிபூஜிதம் பரம்
வாரிஜபவ நந்திதவல்லபேஶம்
குருகுஹநுதம் பரமஶிவ ஸுதம் - ரக்த

18. लम्बोदराय वराली–खण्डचापुताले

प. लम्बोदराय नमस्ते श्री - लम्बो
च. कुम्भजपूजिताय इभवदनवरदाय
अभयवरप्रदाय अम्बुजासननुताय

सांबशिवात्मजाय जम्बुकदलीफल-
सारभक्षिताय गुरुगुहाग्रजाय - लम्बो

18. **லம்போதராய** *வராளி–கண்டசாபு*

ப. லம்போதராய நமஸ்தே ஸ்ரீ - லம்போ

ச. கும்ப்பஜபூஜிதாய இபவதந வரதாய
அபயவரப்ரதாய அம்புஜாஸநநுதாய
ஸாம்பஶிவாத்மஜாய ஜம்பூகதளீபல-
ஸாரபக்ஷிதாய குருகுஹாக்ரஜாய

19. **वल्लभानायकस्य** बेगडा–रूपकतालं

प. वल्लभानायकस्य भक्तो भवामि
वाञ्छितार्थदायकस्य वरमूषिकवाहनस्य - वल्लभा

च पल्लवपदमृदुपदस्य पाशाङ्कुशादिधरस्य
मल्लिकाजातीचम्पकहारस्य मणिमालस्य
वल्लीविवाह कारणस्य गुरुगुहपूजितस्य
कालीकलामालिनी कमलाक्षीसन्नुतस्य - वल्लभा

19. **வல்லபாநாயகஸ்ய** **பேகடா ரூபகம்**

ப. வல்லபாநாயகஸ்ய பக்தோ பவாமி
வாஞ்ச்சிதார்த்ததாயகஸ்ய வரமூஷிக வரஹநஸ்ய - வல்லபா

ச. பல்லவபத ம்ருதுபதஸ்ய பாஶாங்குஶாதிதரஸ்ய
மல்லிகாஜாதீ சம்பகஹாரஸ்ய மணிமாலஸ்ய
வல்லீவிவாஹகாரணஸ்ய குருகுஹபூஜிதஸ்ய
காலீகலாமாலிநீ கமலாக்ஷீஸந்நுதஸ்ய - வல்லபா.

20. **वातापिगणपतिं** हंसध्वनि आदितालेन

प. वातापिगणपतिं भजेऽहं
वारणास्यं वरप्रदं श्री-वातापि

अनु. भूतादिसंसेवितचरणं भूतभौतिकप्रपञ्च भरणं
वीतरागिणं विनतयोगिनं विश्वकारणं विघ्नवारणं - वातापि

च. पुरा कुंभसंभवमुनिवरप्रपूजितं त्रिकोणमध्यगतं
मुरारि प्रमुखाद्युपासितं मूलाधारक्षेत्रस्थितं
परादिचत्वारिवागात्मकं प्रणवस्वरूपवक्रतुण्डं
निरन्तरं निटिलचन्द्रखण्डं निजवामकरविधृतेक्षुदण्डं
करांबुजपाशबीजापूरं कलुषविदूरं भूताकारं
हरादिगुरुगुहतोषितबिंबं हंसध्वनि भूषितहेरम्बं - वातापि

20. வாதாபிகணபதிம் *ஹம்ஸத்த்வநி–ஆதி*

ப. வாதாபிகணபதிம் பஜேऽஹம்
வாரணாஸ்யம் வரப்ரதம் ஸ்ரீ-வாதாபி

அ. பூதாதிஸம்ஸேவிதசரணம் பூதபௌதிகப்ரபஞ்சப்பரணம்
வீதராகிணம் விநதயோகிநம் விஶ்வகாரணம் விக்க்ந
வாரணம் - வாதாபி

ச. புரா கும்ப்பஸம்ப்பவ முநிவரப்ரபூஜிதம் த்ரிகோணமத்த்யகதம்
முராரிப்ரமுகாத்யு பாஸிதம் மூலாதாரக்ஷேத்ரஸ்த்திதம்
பராதிசத்வாரிவாகாத்மகம் ப்ரணவஸ்வரூபவக்ரதுண்டம்
நிரந்தரம் நிடில சந்த்ரக்கண்டம்
நிஜவாமகரவித்த்ருதேக்ஷு தண்டம்
கராம்புஜபாஶ பீஜாபூரம் கலுஷ விதூரம் பூதாகாரம்
ஹராதி குருகுருஹதோஷிதபிம்பம்
ஹம்ஸத்த்வநி பூஷிதஹேரம்பம் - வாதாபி

21. वामाङ्कस्थितया अठाणा–खण्डैकताले

प. वामाङ्कस्थितया वल्लभयाऽऽश्लिष्टं
वारणवदनं देवं वन्देऽहं - वामाङ्क

अनु वामनस्वरूपं वरदं सचापं चामरकर्णं शशिशेखरतनयं
नामरूपधरं अभिनवगुरुगुहहृदयं - वामाङ्क

च. अष्टाङ्गयोग वरहठाणवादिजय
वासिष्ठादितपोधनसेवितगणनाथं
सृष्ट्यादिकारणं श्रितपालनं हेतुदृष्टान्तवर्जितं देवतापूजितं

दुष्टविघ्नहरणं शिष्टभक्तभरणं
इष्टफलदचरणं शिष्टहृद्विहरणं - वामाङ्ग

21. **வாமாங்க ஸ்த்திதயா** *அடாணா கண்ட-ஏக*

ப. வாமாங்கஸ்த்திதயா வல்லபயாஶ்லிஷ்டம்
வாரணவதநம் தேவம் வந்தேऽஹம் - வாமாங்க

அ: வாமநரூபதரம் வரதம் ஸசாபம்
சாமரகர்ணம் ஶஶிஶேகரதநயம்
நாமரூபதரம் அபிநவ குருகுஹ ஹ்ருதயம் - வாமாங்க
அஷ்டாங்கயோகவர ஹடாணவாதிஜய
வஸிஷ்ட்டாதி தபோதந ஸேவித கணநாதம்
ஸ்ருஷ்யாதி காரணம் ஶ்ரிதபாலனம்
ஹேதுத்ருஷ்டாந்த வர்ஜிதம் தேவதாபூஜிதம்
துஷ்டவிக்க்ந ஹரணம் ஶிஷ்டபக்தபரணம்
இஷ்டபலத சரணம் ஶிஷ்டஹ்ருத் விஹரணம் - வாமாங்க.

22. **विनायक विघ्ननाशक** वेगवाहिनी–रूपकताले

प. विनायक विघ्ननाशक मां तारय दयानिधे

अनु. अनाथरक्षक आरूढमूषिक
दक्षशिक्षक मोदकभक्षक

च. शिवगुरुगुहविधिपूजित आश्रितजनसंरक्षक
देवराजपुरतोषित वेगवाहिनीवर्धित
रविशशिवह्निनेत्र रतिपतिसन्नुत शुभगात्र
पवनात्मजानन्दकर राममित्र वरपवित्र - विनायक

22. **விநாயக விக்க்ந நாஶக** *வேகவாஹினீ-ரூபக*

ப. விநாயக விக்க்ந நாஶக மாம் தாரய தயாநிதே

அ. அநாதரக்ஷக ஆ்ரூடமூஷிக
தக்ஷஶிக்ஷக மோதகபக்ஷக-விநா

ச. ஶிவ குருகுஹவிதிபூஜித ஆஶ்ரிதஜநஸம்ரக்ஷக
தேவராஜபுரதோஷித வேகவாஹிநீவர்த்தித
ரவிஶஶிவந்ஹிநேத்ர ரதிபதிஸந்நுத ஶுபகாத்ர

பவநாத்மஜாநந்தகர
ராமமித்ர வரபவித்ர - விநாயக

23. श्रीगणनाथं ईशमनोहरी रूपकताले

प. श्रीगणनाथं भज रे चित्त पराशक्तियुतं - श्री
अनु. नागयज्ञसूत्रधरं नादलयानन्दकरं - श्री
च. आगमादिसन्नुतं अखिलदेवपूजितं
योगशालिभावितं भोगिशायिसेवितं
रागद्वेषादिरहित रमणीयहृदयविदितं
श्रीगुरुगुहसंमुदितं चिन्मूलकमलस्थितं - श्री

23. **ஸ்ரீ கணநாதம்** *ஈஶமநோஹரீ–ரூபகம்*

ப. ஸ்ரீ கணநாதம் பஜரே சித்த பராஶக்தியுதம் - ஸ்ரீ
அ. நாகயஜ்ஞஸூத்ரதரம் நாதலயாநந்தகரம் - ஸ்ரீ
ச. ஆகமாதி ஸந்நுதம் அகிலதேவபூஜிதம்
யோகஶாலி பாவிதம் போகிஶாயிஸேவிதம்
ராகத்வேஷாதிரஹித ரமணீயஹ்ருதய விதிதம்
ஸ்ரீ குருகுஹஸம்முதிதம் சிந்மூல கமலஸ்த்திதம் - ஸ்ரீ

24. श्रीगणेशात्परं आर्द्र देशी झम्पताले

प. श्रीगणेशात्परं चित्त न हि रे रे
शिवादिषट्त्रिंशत्तत्वस्वरूपिणः - श्री
अनु. वागादिपञ्चकव्यापाररहित हृद-
याकाशसंस्थिताद् योगिराजार्चिताद् - श्री
च. मातङ्गवदनाद् उमारुद्रदर्शितात्
भूतभौतिकविश्वपूजितकलेवरात्
श्वेतार्कसुमधरात् स्वेतरविवर्जितात्
पीतांबरावृतात् ब्रह्माद्युपासितात्
भूतादिनुतपदांभोजात् शिवात्मजात्
शीतांशुधरपरमशिवगुरु गुहाग्रजात्

24. **ஶ்ரீ கணேஶாத்பரம்** *ஆர்த்ரதேசீ–ஜம்ப*

ப. ஶ்ரீ கணேஶாத்பரம் சித்த நஹிரேரே
ஶிவாதிஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வஸ்வரூபிணஶ் - ஶ்ரீ

அ. வாகாதி பஞ்சக வ்யாபார ரஹிதஹ்ருத
யாகாஶஸம் ஸ்த்திதாத் யோகிராஜார்சிதாத் - ஶ்ரீ

ச மாதங்க வதநாத் உமாருத்ர தர்ஶிதாத்
பூதபௌதிகவிஶ்வ பூஜித கலேவராத்
ஶ்வேதார்கஸூமதுராத் ஸ்வேதரவிவர்ஜிதாத்
பீதாம்பராவ்ருதாத் ப்ரம்ஹாத்யுபாஸிதாத்
பூதாதிநுத பதாம்ப்போஜாத் சிவாத் மஜாத்
ஶீதாம் ஶுதர பரமஶிவ குருகுஹாக்ரஜாத் - ஶ்ரீ

25. **श्रीमहागणपतिरवतु** गौल–तिश्रत्रिपुताले

प. श्रीमहागणपतिरवतु मां
सिद्धिविनायको मातङ्गमुखः - श्री

अनु. कामजनकविधीन्द्रसन्नुत कमलालयतटनिवासः
कोमलतर पल्लवपदकरगुरु गुहाग्रजः शिवात्मजः -श्री

च. सुवर्णाकर्षणविघ्नराजः पादांबुजो गौर-
वर्णवसनधरः फालचन्द्रो नरादिविनुतलम्बोदरः
कुवलयस्वविषाण पाशाङ्कुशमोदकप्रकाशकरो
भवजलधिनावो मूलप्रकृति स्वभावसुखतरो
रविसहस्रसन्निभदेहः कविजननुतमूषिकवाहो
अवनतदेवतासमूहो अविनाशकैवल्य गेहः - श्री

25. **ஶ்ரீமஹா கணபதிரவது** *கௌள–மிச்ரத்ரிபுட*

ப. ஶ்ரீ மஹா கணபதிரவது மாம்
ஸித்த்திவிநாயகோ மாதங்கமுக: - ஶ்ரீ

அ. காமஜநக விதீந்த்ரஸந்நுத கமலாய தடநிவாஸ:
கோமலதர பல்லவபத கரகுருகுஹாக்ரஜஶ் ஶிவாத்மஜஶ் - ஶ்ரீ

ச. ஸுவர்ணாகர்ஷண விக்க்நராஜ: பாதாம்புஜோ கௌர
வர்ணவஸநதர: பாலசந்த்ரோ நராதிவிநுதலம்போதர:
குவலயஸ்வவிஷாண பாஶாங்குஶ மோதகப்ரகாஶகரோ

பவஜலதிநாவோ மூலப்ரக்ருதி ஸ்வபாவ ஸுகதரோ
ரவிஸ ஹஸ்ரஸந்நிபதேஹ: கவிஜநநுத மூஷிகவாஹோ
அவநததேவதாஸ மூஹோ அவிநாஶ கைவல்ய கேஹ: - ஸ்ரீ

26. श्वेतगणपतिं रागचूडामणि–त्रिपुटतालेन

प. श्वेतगणपतिं वन्दे वामदेवप्रतिपायमनाथं - श्वेत

च. भूतगणादिसं सेवितं बुद्धगुरुगुहसंभावितं
मातङ्गमुखं वल्लभासमेतं विरागचूडामणिं - श्वेत

26. ஶ்வேத கணபதிம் ராகசூடாமணி - திரிபுட

ப. ஶ்வேத கணபதிம் வந்தே
வாமதேவப்ரதிபாத்யம் அநாத்யம் - ஶ்வேத

ச. பூதகணாதி ஸம்ஸேவிதம் புத்தகுருகுஹஸம்ப்பாவிதம்
மாதங்க முகம் வல்லபாஸமேதம்
விராக சூடா மணிம் - ஶ்வேத

27. सिद्धिविनायकं चामर–रूपकताले

प. सिद्धिविनायकं अनिशं चिन्तयाम्यहं - प्र
सिद्धगणनायकं विशिष्टार्थदायकं वरं - सिद्धि

अनु. सिद्धयक्षकिन्नरादिसेवितं अखिलजगत्प्र-
सिद्धं मूलपङ्कजमध्यस्थं मोदकहस्तं - सिद्धि

च. भाद्रपदमासचतुर्थ्यां ब्राह्मणादि पूजितं
पाशाङ्कुशधरं छत्र चामरपरिवीजितं
रौद्रभावरहितं दासजनहृदयविभावितं
रौहिणेयानुजार्चितं ईहनावर्जितं
अद्रिराजसुतात्मजं अनन्तगुरुगुहाग्रजं
भद्रप्रदपदांबुजं भासमानचतु र्भुजं - सिद्धि

27. ஸித்த்திவிநாயகம் சாமர–ரூபகம்

ப. ஸித்த்தி விநாயகம் அநிஶம் சிந்தயாம்யஹம் – ப்ர
ஸித்த்த கணநாயகம் விஶிஷ்டார்த்ததாயகம் வரம்–ஸித்த்தி

அநு. ஸித்த்தயக்ஷ கிந்நராதிஸேவிதம் அகிலஜகத்ப்ர-
ஸித்த்தம் மூலபங்கஜமத்த்யஸ்த்தம் மோதகஹஸ்தம் - ஸித்த்தி
ச. பாத்ரபதமாஸ சதுர்த்த்யாம் ப்ராம்ஹணாதிபூஜிதம்
பாஶாங்குஶதரம் ச்சத்ர சாமர பரிவீஜிதம்
ரௌத்ரபாவரஹிதம் தாஸஜந ஹ்ருதய விபாவிதம்
ரௌஹிணேயாநுஜார்சிதம் ஈஹநாவர்ஜிதம்
அத்ரிராஜஸுதாத்மஜம் அநந்தகுரு குஹாக்ரஜம்
பத்ரப்ரத பதாம்புஜம் பாஸமாந சதுர்புஜம் - ஸித்த்தி

28. हस्तिवदनाय — नवरोज मिश्रचापुताले

प. हस्तिवदनाय नमस्तुभ्यं
हाटकमय मण्टपे सिंहासनस्थिताय - हस्ति
अनु. हस्तिकृत्तिवसनधरार्चित महा-
गणपाय तत्त्वस्वरूपाय
समस्तभक्तानुग्रहाय मायालिङ्गितविग्रहाय - हस्ति
च. कमलोत्पलपाशशंखचक्रेक्षुकार्मुक व्रीह्यग्र-
गदानिजविषाण मातुलङ्ग रत्नकलश धरण-
करांबुजाय पदपङ्कजाय विमलाय विश्वोत्पत्ति-
स्थितिविलयाय करुणालयाय हिमाद्रितनयानन-
पङ्कजहिरण्यगर्भाय सुमनसे उमारमणकुमार
गुरुगुहसमानवरौजसे महसे - हस्ति

28. ஹஸ்திவதநாய — நவரோஜ்-மிச்ரசாபு

ப. ஹஸ்திவதநாய நமஸ்துப்ப்யம்
ஹாடகமய மண்டபே ஸிம்ஹாஸநஸ்த்திதாய - ஹஸ்தி
அ. ஹஸ்திக்ருத்திவஸ நதரார்சித மஹா கணபாய தத்வஸ்வரூபாய
ஸமஸ்தபக்தாநுக்ரஹாய மாயாலிங்கித விக்ரஹாய-ஹஸ்தி
ச. கமலோத்பல பாஶ ஶங்க்க சக்ரேக்ஷுகார்முக வ்ரீஹ்யக்ர
கதாநிஜவிஷாண மாதுலுங்க ரத்நகலஶதரண
கராம்புஜாய பதபங்கஜாய விமலாய விச்வோத்பத்தி
ஸ்த்திதிவிலயாய கருணாலயாய ஹிமாத்ரித நயாநந-

பங்கஜ ஹிரண்ய கர்ப்பாய ஸுமநஸே உமாரமண குமார
குருகுஹஸமாநவரௌ ஜஸே மஹஸே - ஹஸ்தி

ஸ்ரீ தியாக ராஜஸ்வாமிகள் கீர்த்தநம்-

29. गिरिराजसुता बंगला–देशादि

प. गिरिराजसुता तनय सदय-गिरि
अ. सुरनाथमुखार्चित पादयुग
परिपालय मामिभराजमुख - गिरि
च. गणनाथ परात्पर शङ्करा-
गमवारिनिधिरजनीकर
फणिराज कङ्कणकराविघ्ननिवारण
शांभव श्रीत्यागराजनुत - गिरि

29. கிரிராஜஸுதா பங்களா–தேசாதி
ப. கிரிராஜஸுதா தநய - கிரி
அ. ஸுரநாத முகார்சித பாதயுக
பரிபாலய மாமிபராஜமுக - கிரி
ச. கணநாத பராத்பர ஶங்கரா-
கமவாரி நிதி ரஜநீகர
பணிராஜ கங்கண கராவித்யாதிவாரண
ஶாம்பவ ஸ்ரீத்யாக ராஜநுத - கிரி

ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் கீர்த்தனம்-

30. परिपाहि गणाधिप सावेरी—आदि

प. परिपाहि गणाधिप भासुरमूर्ते - परि
अ. शरणागतभरण सामजोपम सुन्दरास्य - परि
च. हिमकिरणशकलशेखर तनूभव
शमलनिवहशमन
कमलज मुख सुरबृन्दनुत चरित
कामितपूरकपाद सरोरुह - परि
मस्तकविगलित दानजलमिलित मधुकरसमुदाय

हस्त लसितनिजदन्त महितसुगुणाखुवाह गुहसोदर निरुपम-परि
पावन पङ्कजनाभमनोहरभागिनेय देव
सेवाजनतति वियासमधिक
श्रीसुखदायक भूरिकृपाकर - परि

30. **பரிபாஹிகணாதிப** *ஸாவேரி ஆதி*

ப. பரிபாஹி கணாதிப பாஸுரமூர்த்தே - பரி

அ. ஶரணாகதப்பரண ஸாமஜோபமஸுந்த ராஸ்ய - பரி

ச. ஹிமகிரண ஶகல ஶேகர தநூபவ
ஶமலநிவஹஶமந
கமலஜமுக ஸுரப்ருந்த நுத சரித
காமித பூரக பாதஸரோருஹ - பரி
மஸ்தகவிகலித தாந ஜலமிலித மது கரஸமுதாய
ஹஸ்தலஸித நிஜதந்த மஹித ஸுகுணா-
குவாஹ குஹஸோதர நிருபம - பரி
பாவந பங்கஜநாப மநோஹர பாகிநேய தேவ
ஸேவாஜந ததி வித்யாஸமதிக
ஶ்ரீ ஸுக தாயக பூரிக்ருபாகர - பரி

இனி ஶ்ரீ விநாயகரைப்பற்றி தஞ்சை மஹாகவி ஶ்ரீ ஸுந்தரேச சர்மா அவர்கள் (பின்னர் ஶ்ரீ ராமாநந்தஸரஸ்வதி) இயற்றிய ஷோடசகணபதி பற்றிய கீர்த்தனைகளும் (31-46) பஜனை ஸம்பிரதாயத்தில் திருப்பள்ளி எழுச்சி, உபசாரங்கள், ஊஞ்சல், லாலி, திருப்பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளுவது வரையுள்ள கீர்த்தனைகளும் (47-62) இதில் இடம் பெறுகின்றன. ஷோடசகண பதிகளின் தியான வடிவம் பற்றி 'மஹாகணபதியின் மூர்த்திகள்' என்ற தலைப்பில் காண்க.

31. **बालगणपतिं** नाट–आदि

प. बालगणपतिम् भजे भक्तबान्धवम्।
बालविभाकर युति सुन्दरदेहम् - बाल

अ. मूलकमलनिलयं मूषकवाहम्।
मुग्धमुकुटरशनाकुण्डलधरम् - बाल

च. हस्तकलित कदळी पनसफलम्
इक्षुखण्ड सहकार गुडमय
मोदकाङ्क सुकुमारतरकरम्
बालकेलि कुतुकीकलितगुरुम् - बाल

31. **பாலகணபதிம்** நாட–ஆதி

ப. பாலகணபதிம் பஜே பக்தபாந்த்தவம்
பாலவிபாகரத்யுதி ஸுந்தர தேஹம் - பால

அ. மூலகமலநிலயம் மூஷகவாஹம்
முக்த்தமுகுடரஸநா குண்டலதரம் - பால

ச. ஹஸ்த கலித கதளீ பநஸபலம்
இக்ஷுகண்ட ஸஹகார குடமய
மோதகாங்க ஸுகுமாரதரகரம்
பாலகேலி குதுகீ கலிதகுரும் - பால

32. **तरुणगणपते** सावेरी–मिश्र चापु

प. तरुणगणपते पालय सुरपते ।
तरुणारुणद्युते कामसुन्दराकृते - तरुण

अ. पुरुहूतादिसुर पालनार्थावतार ।
पुष्पदन्तादि द्विप नायकपरिवार - तरुण

च. पाशाङ्कुशापूप कपित्थ जम्बूफल
दन्तशालीक्षुक रम्यकराम्बुरुह ।
निखिलविभूषण भूषितविग्रह
निजनिलयीकृत कल्पमहीरुह - तरुण

32. **தருணகணபதே** *ஸாவேரீ—மிச்ரசாபு*

ப. தருண கணபதே பாலய ஸுரபதே
தருணாருணத்யுதே காமஸுந்த ராக்ருதே - தருண

அ. புருஹூதாதிஸுர பாலநார்த்தாவதார
புஷ்பதந்தாதி த்விப நாயகபரிவார - தருண

ச. பாஶாங்குஶாபூப கபித்த்த ஜம்பூபல

தந்தஶாலீக்ஷுக ரம்ய கராம்புருஹ
நிகிலவிபூஷண பூஷிதவிக்ரஹ
நிஜநிலயீக்ருத கல்பமஹீருஹ - தருண

33. भक्तिगणाधिपेन तोडि–मिश्रचापु

प. भक्तिगणाधिपेन भद्रासनस्थेन।
भर्ग भार्गवराम भावितेन रक्ष्योहम् - भक्ति

अ. भक्तजन हितेन भागीरथी जातेन।
भानुमण्डलेशेन भवसिन्धु पोतेन - भक्ति

च. नारिकेलवर चूत कदलीफल
रुक्म पायसपात्र सुरुचिरहस्तेन।
राकासुधांशु सित सुन्दर कायेन
पाकारिमुख सुर पालन धुर्येण - भक्ति

33. **பக்தகணாதிபேந** *தோடி-மிச்ரசாபு*

ப. பக்திகணாதிபேந பத்ராஸநஸ்த்தேந
பர்க்க பார்க்கவராம பாவிதேந ரக்ஷ்யோऽஹம் - பக்தி

அ. பக்த ஜநஹிதேந பாகீரதீ ஜாதேந
பாநுமண்டலேஶேந பவஸிந்துபோதேந - பக்தி

ச. நாரிகேளவர சூத கதளீபல
ருக்மபாயஸபாத்ர ஸுருசிரஹஸ்தேந
ராகாஸுதாம்ஶு ஸித ஸுந்தர காயேந
பாகாரி முக ஸுரபாலந துர்யேண - பக்தி

34. वीरगणाधिपे अठाणा आदि

प. वीरगणाधिपे विद्रुमपाटले
विश्रुतवैभवे विरचय भक्तिम् - वीर

अ. क्रूर रिपुकुल भीषण वदने
मय सुर वरकृत सुन्दर सदने - वीर

च. वेताल शक्ति शर चाप चक्र
निस्त्रिंश खट्वाङ्ग मुद्गरगदाढ्ये।

सृणि नाग पाश शूल कुन्त परशु
ध्वजधर हस्ते धीरसेनायुते - वीर

34. **வீரகணாதிபே** *அடாணா–ஆதி*

ப. வீரகணாதிபே வித்ருமபாடலே
விஶ்ருதவைபவே விரசய பக்திம் - வீர

அ. க்ரூரரிபுகுல பீஷண வதநே
மயஸூர வரக்ருதஸுந்தர ஸதநே - வீர

ச. வேதாளஶக்தி ஶர சாப சக்ர
நிஸத்ரிம்ஶ கட்வாங்க முத்கர கதாட்ட்யே
ஸ்ருணி நாகபாஶஶூல குந்த பரஶு
த்த்வஜ தரஹஸ்தே தீரஸேநாயுதே - வீர

35. **शक्तिगणाधिपात्** शुद्धसावेरी–आदि

प. शक्तिगणाधिपात् शान्तगुणान्वितात् ।
शक्तिधराग्रजात् शासितुं नेतरः - शक्ति

अ. रक्तदिवाकर सुन्दरविग्रहात् ।
नक्तंचरेश्वर नित्यकृतार्चनात् - शक्ति

च. आलिङ्ग्य कामिनीं हरिताङ्गयष्टिं
आनन्दमेदुरात् आखुमहारथात् ।
अङ्कुशपाशाभय करकमलात्
आपदपोहक सदयकटाक्षात् - शक्ति

35. **ஶக்திகணாதிபாத்** *சுத்தஸாவேரீ – ஆதி*

ப. ஶக்திகணாதிபாத் ஶாந்த குணாந்விதாத்
ஶக்திதராக்ரஜாத் ஶாஸிதும் நேதர: - ஶக்தி

அ. ரக்ததிவாகர ஸுந்தரவிக்ரஹாத்
நக்தஞ்சரேஶ்வர நித்யக்ருதார்சநாத் - ஶக்தி

ச. ஆலிங்க்ய காமிநீம் ஹரிதாங்கயஷ்டிம்
ஆநந்தமேதுராத் ஆகுமஹாரதாத்
அங்குஶபாஶாபய கரகமலாத்
ஆபதபோஹக ஸதய கடாக்ஷாத் - ஶக்தி

37. द्विजगणनायकं नायकी-आदि

प. द्विजगणनायकं दीनजनाश्रयम् ।
भजति सदा सुकृती सुन्दरतनुम् द्विज

अ. अजमुख निर्जरार्चित पद नलिनम् ।
अणिमादि सिद्धिद वरमन्त्र सदनम् - द्विज

च. पुस्तक मक्षगुणं दण्डं कमण्डलुम्
धारयन्तं कुमुद बान्धव वर द्युतिम् ।
मस्तकतलधृत मरकत मुकुटम्
मञ्जुलमदगज वदन चतुष्टयम् - द्विज

36. **த்விஜகணநாயகம்** *நாயகி-ஆதி*

ப. த்விஜகணநாயகம் தீநஜநாஶ்ரயம்
பஜதி ஸதாஸுக்ருதீ ஸுந்தரதநும் - த்விஜ

அ. அஜமுக நிர்ஜரார்சிதபதநளிநம்
அணிமாதி ஸித்த்தித வரமந்த்ரஸதனம் - த்விஜ

ச. புஸ்தக மக்ஷகுணம் தண்டம் கமண்டலும்
தாரயந்தம் குமுதபாந்த்தவ வரத்யுதிம்
மஸ்தகதலத்த்ருத மரகத முகுடம்
மஞ்ஜுலமதகஜ வதந சதுஷ்டயம் - த்விஜ

37. सिद्धिजायायुतेन उशेनी-मिश्रचापु

प. सिद्धि जाया युतेन सिद्धि गणाधिपेन ।
सुन्दर विग्रहेण स्वान्तं हृतं मदीयम् - सिद्धि

अ. शुद्धमुनि स्वान्त हृद्य निकेतनेन ।
मुद्गल विनुतेन मूषक केतनेन - सिद्धि

च. पक्वचूतफल स्तबक मनोरम
पुण्ड्रेक्षुक तिल मोदक हस्तेन ।
भीमपरश्वथ पालित लोकेन
पिङ्गल वर्णेन पीताम्बर धरेण - सिद्धि

67. **ஸித்த்திஜாயாயுதேந** *உசேனி–மிச்ரசாபு*

ப. ஸித்த்தி ஜாயாயுதேந ஸித்த்திகணாதிபேந
ஸுந்தரவிக்ரஹேண ஸ்வாந்தம் ஹ்ருதம் மதீயம் - ஸித்த்தி

அ. ஶுத்தமுநிஸ்வாந்த ஹ்ருத்யநிகேதநேந
முத்கலவிநுதேந மூஷககேதநேந - ஸித்த்தி

ச. பக்வசூத பல ஸ்தபகமநோரம
புண்ட்ரேக்ஷுக திலமோதக ஹஸ்தேந
பீமபரஶ்வத பாலித லோகேந
பிங்கள வர்ணேந பீதாம்பரதரேண - ஸித்த்தி

38. **उच्छिष्टगणपते** काम्भोजी-आदितालः

प. उच्छिष्ट गणपते ऊर्जस्वलाकृते ।
उत्तम तापस सेवित रक्ष माम् - उच्छिष्ट

अ. स्वच्छतराम्नाय शेखर मन्दिर ।
पालितरिपुभीत भक्त पुरन्दर - उच्छिष्ट

च. नीलसरोरुह दाडिमी फलवेणु
कलम गुञ्जाफल सूत्रकराम्बुज ।
सुन्दर वारिद मेचक दीधिते
वारण वर मुख वाञ्छित दायक - उच्छिष्ट

38. **உச்ச்சிஷ்டகணபதே** *காம்போஜி–ஆதி*

ப. உச்ச்சிஷ்டகணபதே ஊர்ஜஸ்வலாக்ருதே
உத்தமதாபஸஸேவித ரக்ஷ மாம் - உச்ச்சிஷ்ட

அ. ஸ்வச்ச்சதராம் நாய ஶேகரமந்திர
பாலிதரிபு பீத பக்த புரந்தர - உச்ச்சிஷ்ட

ச. நீலஸரோருஹ தாடிமீ பலவேணு
கலமகுஞ்ஜாபல ஸூத்ரகராம்புஜ
ஸுந்தர வாரிதமேசக தீதிதே
வாரண வர முக வாஞ்ச்சித தாயக - உச்ச்சிஷ்ட

39. **क्षिप्रगणाधिपं** मोहन-आदि

प. क्षिप्रगणाधिपं क्षीरार्णव गतम्।
क्षेम विधायिनं चिन्तय सन्ततम् -क्षिप्र

अ. विप्र सुरासुर वन्दित चरणम्।
वासर नायक रक्त संहननम् -क्षिप्र

च. दन्त कल्पलता पाश रत्नघट
सृणिमुख शस्त्र शोभि करांबुजम्।
मणिहार भूषित सुन्दर कन्धरम्
दुर्विध वांछित दान धुरंधरम् -क्षिप्र

39. **க்ஷிப்ரகணாதிபம்** மோகன—ஆதி

ப. க்ஷிப்ரகணாதிபம் க்ஷீரார்ணவ கதம்
க்ஷேமவிதாயிநம் சிந்தய ஸந்ததம் - க்ஷிப்ர

அ. விப்ரஸுராஸுர வந்தித சரணம்
வாஸரநாயக ரக்தஸம்ஹநநம் - க்ஷிப்ர

ச. தந்த கல்பலதா பாஶ ரத்நகட
ஸ்ருணிமுக ஶஸ்த்ர ஶோபி கராம்புஜம்
மணிஹாரபூஷித ஸுந்தரகந்த்தரம்
துர்வித வாஞ்ச்சித தாநதுரந்த்தரம் - க்ஷிப்ர

40. **हेरम्बगणपतिं** केदारगौल-मिश्रचापु

प. हेरम्बगणपतिं हरिणाङ्कसुन्दरम्।
हारकेयूरभूषमाराधय श्रेयसे - हेरम्ब

अ. क्रूर दानव कुल निधनाय सञ्जातं।
वीरवाहिनीयुतम् विजयदमन्त्रजातम् - हेरम्ब

च. अभय वरदान पाश दन्ताक्षमाला
सृणि परशु मुद्गर मोदक फलधरम्।
पाकरिपु याचनयोज्जीवित मदनम्
पञ्चास्य वर वाहं पञ्च चारु वदनम् - हेरम्ब

40. ஹேரம்பகணபதிம் கேதாரகௌள-மிச்ரசாபு

ப. ஹேரம்பகணபதிம் ஹரிணாங்கஸுந்தரம்
ஹாரகேயூர பூஷமாராதய ஶ்ரேயஸே - ஹேரம்ப

அ. க்ரூரதானவகுல நிதநாய ஸஞ்ஜாதம்
வீரவாஹிநீயுதம் விஜயத மந்த்ரஜாதம் - ஹேரம்ப

ச. அபயவரதாந பாஶ தந்தாக்ஷமாலா
ஸ்ருணி பரஶு முத்கர மோதக ப்பலதரம்
பாகரிபு யாசநயோஜ்ஜீவித மதநம்
பஞ்சாஸ்ய வரவாஹம் பஞ்ச சாரு வதநம் - ஹேரம்ப

41. लक्ष्मीगणपतौ बिलहरि—मिश्रचापु

प. लक्ष्मीगणपतौ लोकनायके।
ललितलालसे लीनं मम मानसम् -लक्ष्मी

अ. पक्ष्मलाक्षीद्वयम् पद्मकरं नीलम्।
पार्श्वतले कृत्वा परितुष्टान्तरे - लक्ष्मी

च. शुकफलपूर माणिक्य कलश
वरपाशाङ्कुश कल्पलतिकासि
वरमुद्राकरे विजयसंपत्प्रदे
विधुसमकान्त सितसुन्दरदेहे - लक्ष्मी

41. லக்ஷ்மீ கணபதௌ பிலஹரி—மிச்ரசாபு

ச. லக்ஷ்மீகணபதௌ லோகநாயகே
லலிதலாலஸே லீநம் மம மாநஸம் - லக்ஷ்மீ

அ. பக்ஷ்மலா க்ஷீத்வயம் பத்மகரம் நீலம்
பார்ஶ்வதலே க்ருத்வா பரிதுஷ்டாந்தரே - லக்ஷ்மீ

ச. சுகப்பலபூர மாணிக்ய கலஶ
வரபாஶாங்குஶ கல்பலதிகாஸி
வரமுத்ராகரே விஜய ஸம்பத் ப்ரதே
விதுஸமகாந்த ஸித ஸுந்தரதேஹே -லக்ஷ்மீ

42. वारणास्याय शंकराभरणं-मिश्रचापु

प. वारणास्याय नमो वामविभूषण।

वनजकरावर वल्लभाश्लिष्टाय -वारणा

अ. सूरारुण प्रभाय शुभ्रांशु शेखराय।
नेत्र त्रयान्विताय नेपथ्यसुन्दराय -वारणा

च. बीजापूरगदेक्षु रम्यशरासन
शूल वर रथाङ्ग पङ्केरुह पाशे-
न्दीवर कलम विषाण कराब्जाय
पुष्कराकलित सुधामणिकलशाय -वारण
(महागणपतिः वल्लभागणपतिः)

42. **வாரணாஸ்யாய** *சங்கராபரணம்–மிச்ரசாபு*

ப. வாரணாஸ்யாய நமோ வாமவிபூஷண
வநஜகராவர வல்லபாஶ்லிஷ்டாய - வாரணா

அ. ஸூராருண ப்ரபாய ஶுப்ராம்ஶுஶேகராய
நேத்ரத்ரயாந்விதாய நேபத்த்யஸுந்தராய - வாரணா

ச. பீஜாபூரகதேக்ஷு ரம்ய ஶராஸந-
ஶூல வர ரதாங்க பங்கேருஹ பாஶே-
ந்தீவர கலம விஷாண கராப்ஜாய
புஷ்கராகலித ஸுதாமணி கலஶாய - வாரணா
(மஹாகணபதி-வல்லபா கணபதி பற்றியது)

43. **विघ्नमहागणपे** कल्याणी - मिश्रचापु

प. विघ्नमहागणपे न्यस्त भारोऽहम्।
वाणी कमलामुख वामासमर्चिते - विघ्न

अ. भग्नरद रुचिरे भक्तजन मन्दारे।
भानुमण्डले रत्न भद्रासनासीने - विघ्न

च. शङ्खेक्षु शरासन कुसुमशर कुठार
पाश चक्र स्वदन्त सृणि शर मञ्जरी
धर कर पङ्कजे दनुज कुलान्तके
तपनीय पाण्डर सुन्दर शरीरे -विघ्न

43. விக்க்நமஹா கணபே **கல்யாணீ-மிச்ரசாபு**

ப. விக்க்நமஹா கணபே ந்யஸ்தபாரோऽஹம்
வாணீ கமலாமுக வாமாஸமர்சிதே - விக்க்ந

அ. பக்நரதருசிரே பக்தஜந மந்தாரே
பானுமண்டலே ரத்ந பத்ராஸநாஸீநே - விக்க்ந

ச. ஶங்க்கேக்ஷு ஶராஸந குஸுமஶர குடார
பாஶ சக்ர ஸ்வதந்த ஸ்ருணி ஶர மஞ்ஜரீ
தர கரபங்க்ஜே தநுஜ குலாந்தகே
தபநீய பாண்டர ஸுந்தர ஶரீரே - விக்க்ந

44. विजयगणेशाय भैरवी-मिश्रचापु

प. विजय गणेशाय विघ्न विनाशकाय।
विद्रुम पाटलाय विरचये विनतिम् -विजय

अ. भुजगेश शयन चतुरानन शङ्कर
पुरुहूतादि सुर पालन धुरीणाय -विजय

च. पाश परमाङ्कुश भग्नदन्त रसाल
पाणि पङ्करुहाय पार्वती नन्दनाय।
पञ्चशर नियुत सुन्दर विग्रहाय
पर्वतनिभ काय मूषक वाहनाय -विजय

44. விஜய கணேஶாய *பைரவி-மிச்ரசாபு*

ப. விஜயகணேஶாய விக்க்நவிநாஶகாய
வித்ருமபாடலாய விரசயே விநதிம் - விஜய

அ. புஜகேஶ ஶயந - சதுராநந - ஶங்கர-
புருஹூதாதிஸுரபாலந துரீணாய - விஜய

ச. பாஶபரமாங்குஶ பக்நதந்த ரஸால
பாணிபங்க ருஹாய பார்வதீநந்தநாய
பஞ்சஶர நியுத ஸுந்தர விக்ரஹாய
பர்வத நிபகாய மூஷக வாஹநாய - விஜய

45. नृत्यगणाधिप खरहरप्रिया-आदि

प. नृत्य गणाधिप नित्य महोत्सव।

निस्व समाश्रय को नु ते समानो -नृत्य

अ. सत्यलोकाधिप शार्ङ्ग शरासन
भक्त सुरासुराभिष्टुत नटन -नृत्य

च. शङ्खेक्षु कार्मुक वर कुलिशेषु
परशु दन्तान्वित पालित मदन।
पीत वर प्रभ सुन्दर वदन
पारिजाल तरु मूल सुखासन -नृत्य

45. ந்ருத்ய கணாதிப காரஹரப்ரியா–ஆதி

ப. ந்ருத்ய கணாதிப நித்யமஹோத்ஸவ
நிஸ்வஸமாஶ்ரய கோநு தேஸமாநோ - ந்ருத்ய

அ. ஸத்ய லோகாதிப - ஶார்ங்க ஶராஸந-
பக்த ஸுராஸுராபிஷ்டுத நடந - ந்ருத்ய

ச. ஶங்க்கேக்ஷு கார்முக வர குலிஶேஷு
பரஶு தந்தாந்வித பாலித மதந
பீதவரப்ரப ஸுந்தர வதந
பாரிஜாத தரு மூல ஸுகாஸந - ந்ருத்ய

46. ऊर्ध्वगणाधिपात् श्रीरागः आदि

प. ऊर्ध्व गणाधिपात् उज्ज्वल विग्रहात्।
उन्नत पुष्करात् नेतर माश्रये - ऊर्ध्व

अ. मूर्ध्नि मनोरम चन्द्र कलाधरात्
मनसिज सुन्दर पीत कलेबरात् - ऊर्ध्व

च. पङ्कज सोदर पाणितल धृत
पाशाङ्कुश चूत फलपुण्ड्रेक्षुकात्
भक्तजनावन बद्धमनोरथात्
भव्यद पावन मन्त्र नवाक्षरात् - ऊर्ध्व

46. ஊர்த்த்வ கணபதிபாத் *ஸ்ரீராக–ஆதி*

ப. ஊர்த்த்வ கணாதிபாத் உஜ்ஜ்வல விக்ரஹாத்
உந்நத புஷ்கராத் நேதரமாஶ்ரயே - ஊர்த்த்வ

அ. மூர்த்த்நி மநோரம சந்த்ர கலாதராத்
மநஸிஜ ஸுந்தர பீத கலேபராத் - ஊர்த்த்வ

ச. பங்கஜ ஸோதரபாணிதல த்த்ருத
பாஶாங்குஶ சூதபல புண்ட்ரேக்ஷுகாத்
பக்தஜநாவந பத்த்தமநோ ரதாத்
பவ்யத பாவந மந்த்ர நவாக்ஷராத் - ஊர்த்த்வ

47. श्रीविनायकचरणं — रीतिगौल-रूपकं

प. श्रीविनायकचरणं शरणं भवतरणम् - श्रीविनायक

अ. पावकसमानशोभं पारिजातरम्यमालं
नूपुरप्रकामरम्यं नित्यभव्यदानशीलम् - श्रीविनायक

च. कमलासन कमलापति कमलारिशिरोभाव्यं
कमलादरकमनीयं कमलाप्रदं कमलाभं - श्रीविनायक

47. ஸ்ரீவிநாயகசரணம் — *ரீதிகௌள ரூபகம்*

ப. ஸ்ரீவிநாயகசரணம் ஶரணம் பவதரணம் - ஸ்ரீவிநாயக

அ. பாவகஸமாநஶோபம் பாரிஜாதரம்யமாலம்
நூபுரப்ரகாமரம்யம் நித்யபவ்ய தாநஶீலம் - ஸ்ரீவிநாயக

ச. கமலாஸந கமலாபதி கமலாதி ஶிரோபாவ்யம்
கமலாதர கமநீயம் கமலாப்ரதம் கமலாபம் - ஸ்ரீவிநாயகம்

48. उच्छिष्टगणपतिं — उशैनी-चापु

प. उच्छिष्टगणपतिं ऊरुकलित वामं
ऊर्ध्वरेतसमाश्रये ओङ्काररूपं - उच्छिष्ट

अ. इच्छागृहीतदेहं सच्छास्त्रमात्रवेद्यं
कच्छपी धरमुनिकलित वरस्तवं - उच्छिष्ट

च. बालव्यजनकर वनितासमावृतं
चेलाजिनतापसनिकरपरिवारं
शीलविबुधावनयागपावकजातं
मूलाधार निलयं मूषकवरवाहं - उच्छिष्ट

48. உச்சிஷ்டகணபதிம் *உசைநி-சாபு*

ப. உச்ச்சிஷ்டகணபதிம் ஊருகலிதவாமம்
ஊர்த்த்வரேதஸமாஶ்ரயே ஓங்காரரூபம் - உச்ச்சிஷ்ட

அ. இச்ச்சா க்ருஹீததேஹம் ஸச்ச்சாஸ்த்ரமாத்ர வேத்யம்
கச்ச்சபீ தரமுநிகலித வரஸ்தவம் - உச்ச்சிஷ்ட

ச. வாலவ்யஜநகர வநிதாஸமாவ்ருதம்
சேலாஜிந தாபஸ நிகர பரிவாரம்
ஶீலவிபுதாவநயாகபாவக ஜாதம்
மூலாதாரநிலயம் மூஷகவரவாஹம் - உச்ச்சிஷ்ட

49. उत्तिष्ठ सुन्दरगणनाथ पौलि शापू

उत्तिष्ठ सुन्दरगणनाथ
कन्दर्पशतकोटि कमनीयदेह
मन्दरगिरिकूट मञ्जुलगेह
इन्दुवदन वीतभक्तप्रत्यूह
सुन्दरभूषित मूषकवाह ॥ उत्तिष्ठ
कुन्दकुसुमसितकोमलरदन
दन्दशूकमणिकारिताभरण
वन्दारुजनबृन्दपूजितचरण
बन्धरहितमुनिभवाब्धितरण ॥ उत्तिष्ठ
कुंभोदरधृतकोमलपाद
अंभोधररसित सदृशनिनाद
अंभोजासनमुख गीर्वाणवरद
शंभोरमलसुत चापशरायुध ॥ उत्तिष्ठ
नीलाकारधारित नव्यमणिमाल
कालानलभीतभक्तपरिपाल
मूलाधारमुग्ध पङ्कजलोल
फाललोचनप्रिय पार्वतीबाल ॥ उत्तिष्ठ

49. உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தர பௌளி–சாபு

உத்திஷ்ட்ட ஸுந்தரகணநாத
கந்தர்பஶத கோடி கமநீயதேஹ
மந்தரகிரிகூட மஞ்ஜுலகேஹ
இந்துவதந வீதபக்தப்ரத்யூஹ
ஸுந்தரபூஷித மூஷகவாஹ - உத்திஷ்ட்ட
குந்தகுஸுமஸித கோமளரதந
தந்தஶௌகமணி காரிதாபரண
வந்தாரு ஜநப்ருந்த பூஜிதசரண
பந்த்தரஹித முநி பவாப்த்திதரண - உத்திஷ்ட்ட
கும்ப்போதர த்ருத கோமலபாத
அம்ப்போதர ரஸித ஸத்ருஶநிநாத
அம்ப்போஜாஸந முககீர்வாணவரத
ஶம்ப்போரமல ஸுத சாப ஶராயுத - உத்திஷ்ட்ட
நீலாகார தாரித நவ்யமணிமால
காலா நல பீத பக்தபரிபால
மூலாதாரமுக பங்கஜலோல
பாலலோசநப்ரிய பார்வதீபால - உத்திஷ்ட்ட

50. सुन्दरगणनाथ बिलहरि–शापु

प. सुन्दरगणनाथ !

च. मङ्गलदायक मधुराभिषेकाय
गङ्गादिनदीहृतं गन्धयुतं तोयम् ।
तुङ्गकुचा धृत्वा तिष्ठन्ति सादरम्
भृङ्गारनायक स्नानमाचर देव ॥ सुन्दर
कौशेयपरिधानं क्षौमं च संव्यानम्
कटककुण्डलहारनूपुरमकुटानि ।
भूषणान्यतुलानि हरिचन्दनं सुमम्

ईशानसुत धृत्वा ईप्सितं देहि विभो ॥ सुन्दर
कर्पूरकस्तूरीकङ्कोलागरुरक्त-
गन्धसारमुखवासनयान्वितम्
जातरूपमयपात्रनिवेशितम्
धूपमिमं घृतदीपं च स्वीकुरु ॥ सुन्दर
शाल्यन्नं गुडमोदकं पायसं
पौलिपृथुककृसराणि च दुग्धम् ।
आम्रपनसकदलीफलनिवहम्
स्वीकुरु कर्पूरवीटिकां सुकृताम् ॥ सुन्दर

50. ஸுந்தரகணநாத *பிலஹரி–சாபு*

ப. ஸுந்தர கணநாத

ச. மங்களதாயக மதுராபிஷேகாய
கங்காதிநதீஹ்ருதம் கந்த்தயுதம் தோயம் ।
துங்ககுசா த்த்ருத்வா திஷ்ட்டந்தி ஸாதரம்
ஶ்ருங்காரநாயக ஸ்நாநமாசரதேவ - ஸுந்தர
கௌஶேய பரிதாநம் க்ஷௌமம் ச ஸம்வ்யாநம்
கடககுண்டல ஹார நூபுர மகுடாநி ।
பூஷணாந்ய துலாநி ஹரிசந்தநம் ஸுமம்
ஈஶாநஸுத த்த்ருத்வா ஈப்ஸிதம் தேஹி விபோ - ஸுந்தர
கர்பூர கஸ்தூரீ கங்கோலாகருரக்த
கந்த்தஸார முகவாஸநயாந்விதம்
ஜாதரூபமயபாத்ர நிவேஶிதம்
தூபமிமம் க்ருத தீபம் சஸ்வீகுரு - ஸுந்தர
ஶால்யந்நம் குடமோதகம் பாயஸம்
பௌலிப்ருதுக க்ருஸராணி ச துக்த்தம்
ஆம்ரபநஸ கதளீபல நிவஹம்
ஸ்வீகுரு கர்பூரவீடிகாம் ஸுக்ருதாம் - ஸுந்தர

॥ डोलोत्सवगीतानि ॥

51. उपचारमिमं केदारगौल आदि

प. उपचारमिमं स्वीकुरु देव

सुन्दरगणनायक सुरपालक -उपचारं

अनु. चपलेन्द्रियगणकारितमधुना
अपराधशतमगणयन्नेव मे -उपचारं

च. पुरहरमुखकृतसवरजातया
मरकतमणिनिभमेचकगात्रया
सुरयुवतीपरिकल्पिताकल्पया
निरवधिकरुणया नीलया देव्या -उपचारं

டோலோத்ஸவகீதங்கள்

51. உபசாரமிமம் கேதாரகௌள ஆதி

ப. உபசாரமிமம் ஸ்வீகுரு தேவ
ஸுந்தரகணநாயக ஸுரபாலக - உபசாரம்

அ. சபலேந்த்ரிய கணகாரிதம் அதுநா
அபராதசத மகணயந்நேவமே - உபசாரம்

ச. புரஹரமுகக்ருத ஸவவரஜாதயா
மரகதமணி நிபமேசக காத்ரயா
ஸுரயுவதீபரிகல் பிதாகல்பயா
நிரவதி கருணயா நீலயா தேவ்யா - உபசாரம்

52. डोलामिमां यदुकुलकाम्बोधि-झम्पा

प. डोलामिमां दिव्यां गणनाथ भज रम्याम्।

अ. वेलातिरिक्तसुममालाभिभूषिताम्
खेलाकृतेरतुलसाधनेनान्विताम्॥

च. कालागरुप्रमुखवरगन्धवासितम्
बालेन्दुदीधितिविदीपितमिदं गृहम्
ताळीदलश्यामलाकारकान्तेयम्
नीलवाणी सज्ञा निरतिशयमण्डना॥

52. டோலாமிமாம் *யதுகுலகாம்போதி–ஜம்பா*

ப. டோலாமிமாம் திவ்யாம் கணநாத பஜரம்யாம்

அ. வேலாதிரிக்த ஸும மாலாபிபூஷிதாம்

கேலாக்ருதேரதுல ஸாதநேநாந்விதாம் - டோலாம்

ச. காலாகரு ப்ரமுக வரகந்த்தவாஸிதம்
பாலேந்து தீதிதி விதீபிதமிதம் க்ருஹம்
தாளீதளஶ்யாம லாகாரகாந்தேயம்
நீலவாணீ ஸஜ்ஜா நிரதிஶய மண்டநா - டோலாம்

53. सकलामर मध्यमावती आदि

प. सकलामरपतिसन्नुत सरसीरुहचरण

च. सनकादिकवरसंयमि कुलमानससदन ।
सदयेक्षणपरिजीवित गिरिशाहतमदन
समरोद्धतरिपुसूदन जयकुञ्जरवदन - सकला
शरणागतजनरक्षक शमितासुरनायक
सुरनारीगणधारित सरसीरुहमालिक ।
शरचापवरायुध शमधनसंहतिपालक
धरणीधरतनयासुत जयसुन्दरनायक - सकला

53. ஸகலாமர *மத்யமாவதி-ஆதி*

ப. ஸகலாமரபதி ஸந்துத ஸரஸீருஹசரண - ஸகலா

ச. ஸநகாதி வரஸம்யமி குலமாநஸ ஸதந
ஸதயேக்ஷண பரிஜீவித கிரிஶாஹத மதந
ஸமரோத்த்ததரிபுஸூதந ஜயகுஞ்ஜரவதந - ஸகலா
ஶரணாகதஜநரக்ஷக ஶமிதாஸுரநாயக
ஸுரநாரீகணதாரித ஸரஸீருஹமாலிக
ஶரசாபவராயுத ஶமதந ஸம்ஹதி பாலக
தரணீதரதநயாஸுத ஜயஸுந்தர நாயக - ஸகலா

54. सुन्दरविनायक काम्बोदिमुखपञ्चरागैः-झंपा

सुन्दरविनायक इन्दुसममुख पाहि
कन्दर्पशतकोटि-सुन्दरशरीर ।
बन्धूकपाटलमरीचिनिकरादीप्त-
निखिलभुवन नील-लोहिततनूज ॥ १ ॥

विद्यावदभिधखल-दैतेयकृतपीडा-
बाधिताखिलदेव-कलितसवजात ।
खद्योतसमदेह-मोहिताखिलसत्व
नीलाकरांबुरुह-निहितमणिमाल ॥ २ ॥
नन्दितसुरेन्द्रकृत-निखिलनिर्जरदैत्य-
सनकादियोगिवरसमितिगतमसुरम् ।
इन्दिरारमणहर विधिमुखामरनिकर-
त्राणाय विनिहत्य विधृतपुरुकीर्ते ॥ ३ ॥
कलशाब्धिमध्यतल कनकमणिसदने
कुलिशकरमुखविबुधकुलपरीते ।
नलिनाक्षनिटिलाक्षकमलभवकलिताई-
मलयजामोदभरमधुराभिषेक ॥ ४ ॥
अङ्काभरणभूतामालिङ्ग्य कुतुकेन
तुङ्गाभिरामकुचकलशकृतपाणे ।
गङ्गातरङ्गकुल शिशिरसदयापाङ्ग
मङ्गलं दिश नित्यं मदनागवदन ॥ ५ ॥

54. ஸுந்தரவிநாயக — காம்போதி முதலிய 5 ராகங்கள்–ஜம்பா

ஸுந்தரவிநாயக இந்துஸமமுக பாஹி
கந்தர்பமத கோடி ஸுந்தரஶரீர
பந்தூக பாடல மரீசி நிகராதீப்த
நிகில புவந நீல லோஹிததநூஜ (1)
வித்யாவதபிதகல தைதேயக்ருதபீடா-
பாதிதாகில தேவ கலிதஸவஜாத
க்கத்யோத ஸமதேஹ மோஹிதாகிலஸத்வ
நீலாகராம்புருஹநிஹித மணிமால (2)
நந்திதஸுரேந்த்ரக்ருத நிகிலநிர்ஜரதைத்ய
ஸநகாதி யோகிவரஸமிதிகத மஸுரம்

இந்திராமணஹர விதிமுகாமரநிகர
த்ராணாய விநிஹத்ய வித்த்ருபுருகீர்தே (3)
கலஶாப்த்தி மத்த்யதல கநகமணிஸதநே
குலிஶகரஸுகவிபுத குலபரீதே
நலிநாக்ஷ நிடிலாக்ஷ கமலபவகலிதார்ஹ
மலயஜாமோதபர மதுராபிஷேக (4)
அங்காபரணபூதாமாலிங்க்ய குதுகேந
துங்காபிராம குசகலஶக்ருதபாணே
கங்காதரங்க குல சிசிரஸதயாபாங்க
மங்களம் திஶ நித்யம் மதநாகவதந .(5)

55. पद्माकरैक आनन्दभैरवी–अटशापू

पद्माकरैकसदन परिपालितपरासुमदन।
परिपन्थिमूलकदन भक्तं मां पाहि वेतण्डवदन॥ १॥
निगमनिकरैकसार नित्यनिर्गलन्मदवारिधार।
निलयीकृताम्बोधितीर पाहि निटिलाक्षवरकुमार॥ २॥
करविधृतरम्यवलय लीलाकन्दुकीकलितमलय।
कल्पतरुमूलनिलय पाहि पार्वतीभव्यतनय॥ ३॥
संयमिमुनिस्तोमपाल भीमसर्पकुलराजमाल।
सर्वदा दानशील पाहि सहचरीकलितनील॥ ४॥

55. பத்மாகரைக ஆநந்தபைரவி அடசாபு

பத்மாகரைக ஸதந பரிபாலித பராஸுமதந
பரிபந்த்தி மூலகதந பக்தம் மாம் பாஹி வேதண்டவதந (1)
நிகமநிகரைக ஸார நித்யநிர்கலன் மதவாரிதார
நிலயீக்ருதாம்ப்போதி தீரபாஹி நிடிலாக்ஷவரகுமார (2)
கரத்த்ருதரம்யவலய லீலாகந்துகீ கலிதமலய
கல்பதரு மூலநிலய பாஹி பார்வதீபவ்யதநய (3)
ஸம்யமிமுநிஸ்தோமபால பீமஸர்ப்பகுல ராஜமால
ஸர்வதா தாநஶீல பாஹி ஸஹசரீகலிதநீல (4)

56. निखिलभुवना कुरुञ्जि–झंपा(लालि)

निखिलभुवनाधार निकृतिजनदूर।
निधुवनकलागार जय निगमसार। लालि ॥ १ ॥
वरभक्तजनपाल वकुलसुममाल।
वनमालिसमनील जय वधूलोल। लालि ॥ २ ॥
कलितरिपुकुलकदन कल्याणसदन।
करविधृतनिजरदन जय कलभवदन ॥ लालि ॥ ३ ॥
जय मन्दरनिवास जय सिन्धुजेश।
जय सुन्दरगणेश जय मयूरेश ॥ लालि ॥ ४ ॥

56. **நிகிலபுவநாதார** *குருஞ்சி ஜம்பா(லாலி)*

நிகிலபுவநாதார நிக்ருதிஜநதூர
நிதுவந கலாகார ஜய நிகமஸார - லாலி
வரபக்தஜநபால வகுலஸுமமால
வநமாலிஸமநீல ஜய வதூலோல (லாலி)
கலிதரிபுகுலகதந கல்யாணஸதந
கரவித்ருதநிஜரதந ஜய கலபவதந -லாலி
ஜய மந்தரநிவாஸ ஜய ஸிந்த்துஜேஶ
ஜய ஸுந்தரகணேஶ ஜய மயூரேஶ -லாலி

57. कुसुमकन्दुक शामा–आदि

प. कुसुमकन्दुककेलिं कुरु गणप।
अ. वासितागरुधूपे वरुणसदनगेहे।
भास्वदमलमणिभूषितशयनीये॥
च. काञ्चनमयमधुपात्रकराब्जया
चञ्चलकुचभरचारुशरीरया।
वञ्चनया कृतखेलया नीलया
पञ्चकरैरपि पन्नगभूषणैः॥

57. குஸுமகந்துக சாமா—ஆதி

ப. குஸுமகந்துக கேலிம் குரு கணப-குஸும

அ. வாஸிதா கருதூபே வருணஸதநகேஹே
பாஸ்வதமல மணிபூஷிதமயநீயே - குஸும

ச. காஞ்சநமய மதுபாத்ர கராப்ஜயா
சஞ்சல குசபர சாருமரீரயா
வஞ்சநயா க்ருத கேலயா நீலயா
பஞ்சகரைரபி பந்நகபூஷணை: - குஸும

58. अमृताब्धि यदुकुलकाम्बोधि–पद्यम्

अमृताब्धिकृतवास अखिलभुवनेश।
विमलहृदयाग्रामविहृतिदेश॥ १॥
अजवन्यपादाब्ज अमलनिर्वेश।
निजकेलितोषितोमामहेश॥ २॥
उपकारसंप्रीतसामरसुरेश।
तपनीयकान्तिजितवासरेश॥ ३॥
मातामहाकलितमहितशिखरीश।
पदनताखिलदेवदानवेश॥ ४॥
निजभक्तजनदूरकालपाश
भुजकेलिसंक्षुभितनिम्नगेश
यजमानदत्तनिजदिव्यकोश
गजमुख पाहि सुन्दरगणेश॥

58. அம்ருதாப்த்தி யதுகுலகாம்போதி பத்யம்

அம்ருதாப்த்தி க்ருதவாஸ அகிலபுவநேஶ
விமலஹ்ருத்யாராம விஹ்ருதிதேஶ (1)
அஜவந்த்ய பாதாப்ஜ அமலநிர்வேஶ
நிஜகேலி தோஷிதோ மாமஹேஶ (2)
உபகாரஸம்ப்ரீத ஸாமர ஸுரேஶ
தபநீயகாந்திஜித வாஸரேஶ (3)

மாதாமஹாகலித மஹிதஶிகரீஶ
பத நதாகில தேவதாநவேஶ (4)
நிஜ பக்த ஜநதூர காலபாஶ புஜகேலிஸம்க்ஷுபித நிம்நகேஶ
யஜமாநதத்த நிஜதிவ்யகோஶ கஜமுக பாஹிஸுந்தரகணேஶ.

59. शयनमाश्रय आहिरि शापू

प. शयनमाश्रय देव ! नीलया साकम् ।
अ. मयमुखदेवशिल्पिगणैः कृतम्
नयनहारिनवरत्नचयान्वितम् ॥ शयन
च. कनकतन्तुकृतचित्रितास्तरणम्
घनरुचिवितानजवनिकावरणम्
वनजमुखकृति वर्तुलोपधानं
मनसिजकेलिकौतुकनिदानम् ॥

59. **ஶயநமாஶ்ரய** *ஆஹிரி—சாபு*

ப. ஶயநமாஶ்ரய தேவ நீலயா ஸாகம் - ஶய
அ. மயமுகதேவஶில்பிகணை: க்ருதம்
நயநஹாரி நவரத்ந சயாந்விதம் - ஶய
ச. கநகதந்துக்ருதசித்ரிதாஸ்தரணம்
கநருசி விதாந ஜவநிகாவரணம்
வநஜ முகாக்ருதி வர்துலோ பதாநம்
மநஸிஜகேளி கௌதுக நிதாநம் - ஶய

60. पङ्कजभव घण्टा - देशादि द्विपद

पङ्कजभवभवपङ्कजलोचन वासवमुखसुरपाल । देव ।
सङ्कटहर सवधूजनसंश्रितपारिजाततरुमूल ॥ पाहि ॥ १ ॥
कुन्दसितरदन कुङ्कमशोण कुत्सितदानवकाल । देव ।
मन्दरगिरिवरमन्दिर माधवसोदरीमानसबाल ॥ पाहि ॥ २ ॥
गण्डगलितमदवारिसमुत्सुकमधुकरनिकरपरीत । देव ।
चण्डदनुजनिधनाय धनञ्जयसमुदितयोषिदुपेत ॥ पाहि ॥ ३ ॥

अन्तकरिपुहृदयाब्जविकर्तन अनघराजदभिधान । देव ।
दन्तशूककुलराजविभूषण दानवनिधननिदान ॥ पाहि ॥ ४ ॥
पङ्क्तिवदनपरिपूजितचरण परशुपाशसृणिबाण ॥ देव ॥
चिन्तितफलद शिखावलवाहन चीनांशुकपरिधान ॥ पाहि ॥ ५ ॥
अंभोजासनसमविभवान्वितकुंभोदरधृतपाद । देव ।
कुंभोदितमुनिसन्नुतवैभव वीतभक्तभवखेद ॥ पाहि ॥ ६ ॥
कुलयुवतिनिवहमण्डितकुण्डलमुकुटाङ्गदमणिमाल । देव ।
कलशजलधिगतकल्पकभूरुहकनकमहासनलोल ॥ पाहि ॥ ७ ॥
बृन्दारकमुनिवृन्दभयापहबाणाङ्कुशसृणिचाप । देव ।
सुन्दरवन्दितसुन्दरचरण सुन्दरगणनाथ ॥ पाहि ॥ ८ ॥

60. பங்கஜபவ *கண்டா -தேஶாதி-துவிபத*

பங்கஜபவபவ பங்கஜலோசந வாஸவ முகஸுரபால-தேவ
ஸங்கடஹர ஸ்வதூஜநஸம்ஶ்ரிதபாரிஜாததருமூல - பாஹி
குந்தஸிதரதந குங்கும ஶோண குத்ஸிததாநவ கால - தேவ
மந்தரகிரிவரமந்திர மாதவஸோதரீ மாநஸபால - பாஹி
கண்டகலித மதவாரிஸமுத்ஸுக மதுகரநிகர பரீத - தேவ
சண்டதநுஜநிதநாய தநஞ்ஜய ஸமுதிதயோஷிதுபேத - பாஹி
அந்தகரிபுஹ்ருதயா ப்ஜவிகர்தந அநகராஜதபிதாந - தேவ
தந்தஶூக குலராஜ விபூஷண தாநவநிதநநிதாந - பாஹி
பங்க்திவதநபரிபூஜித சரண பரஶுபாஶஸ்ருணிபாண -தேவ
சிந்திதபலத சிகாவலவாஹந சீநாம்ஶுக பரிதாந - பாஹி
அம்ப்போஜாஸந ஸமவிபவாந்வித கும்ப்போதரத்த்ருதபாத - தேவ
கும்ப்போதித முநிஸந்நுதவைபவ வீதபக்தபவகேத - பாஹி
குலயுவதிநிவஹ மண்டித குண்டல மகுடாங்கத மணிமால - தேவ
கலஶ ஜலதிகத கல்பகபூருஹ கநகமஹாஸந கேல -பாஹி
ப்ருந்தாரக முநிப்ருந்தபயா பஹ பாணாங்குஶ ஸ்ருணிபாஶ - தேவ
ஸுந்தரவந்திதஸுந்தரசரண ஸுந்தர கணநாத - பாஹி

61. कैलासशिखरवरे स्वापगीतम् - नीलाम्बरी आदि

कैलासशिखरवरे कार्तस्वराकलिते।
कल्याणनवसदने कळभास्य! शेष्व सुखम्॥ १॥
आमोदवर्तियुते अभिरामचित्रचिते।
आनन्दनिलयवरे अभिराम! शेष्व सुखम्॥ २॥
मञ्चे मणिकलिते मृदुलोपधानयुते।
मन्दारसुमशयने मारसम! शेष्व सुखम्॥ ३॥
मञ्जीरवरचरण! शिञ्जिताभरणगण।
राजितभक्तगण राजवर! शेष्व सुखम्॥ ४॥
कालागरुधूपयुते कर्पूरदीपगृहे।
कान्तयाऽऽलिङ्गितया करिवदन शेष्व सुखम्॥ ५॥
भुक्त्वा मधुरफलं मोदकशतेन युतम्।
पीत्वा च दुग्धमिदं भुवनेश शेष्व सुखम्॥ ६॥
वीटिकारुणवदन! वारुणीमदनयन।
वादित्रसुखितमनाः विघ्ननृप शेष्व सुखम्॥ ७॥
सुगन्धिनवकुसुमामोदभरे मणिसदने
स्वर्वनितालास्यरसे सक्तमनाः शेष्व सुखम्॥ ८॥
अरुणारुणवसन! अतिमञ्जुलवदन।
अमलाशयसदने आखुरथ! शेष्व सुखम्॥ ९॥
कुण्डलिनीगूढतटे कोणत्रितयेन युते।
मूले कमलदले मङ्गलद! शेष्व सुखम्॥ १०॥
सहस्रारतामरसे शतचन्द्रकान्तियुते ।
श्रीनीलाललितरत! शिवतनय शेष्व सुखम्॥ ११॥
राकेन्दुसौधवरे ओङ्कारमञ्चतले।
ह्रींकारदेवतया दन्तिमुख! शेष्व सुखम्॥ १२॥

61. **கைலாஸஶிகரவரே** ஸ்வாபகீதம் - நீலாம்பரீ – ஆதி

கைலாஸஶிகரவரே கார்தஸ்வராகலிதே
கல்யாண நவஸதநே கலபாஸ்ய ஶேஷ்வ ஸுகம் 1
ஆமோதவர்தியுதே அபிராமசித்ரசிதே
ஆநந்தநிலயவரே அபிராம ஶேஷ்வஸுகம் 2
மஞ்சே மணிகலிதே ம்ருதுலோபதாநயுதே
மந்தார ஸுமஶயநே மாரஸம ஶேஷ்வஸுகம் 3
மஞ்ஜீரவரசரண ஶிஞ்ஞ்ஜிதா பரணகண
ரஞ்ஜிதபக்தகண ராஜவர ஶேஷ்வஸுகம் 4
காலாகுரு தூபயுதே கர்பூரதீபக்ருஹே
காந்தயாऽऽலிங்கிதயா கரிவதந ஶேஷ்வ ஸுகம் 5
புக்த்வா மதுரபலம் மோதக ஶதேந யுதம்
பீத்வா ச துக்தமிதம் புவநேஶ ஶேஷ்வ ஸுகம் 6
வீடிகாருணவநத வாருணீமதநயந
வாதித்ரஸுகிதமநா: விக்க்நந்ருப ஶேஷ்வ ஸுகம் 7
ஸுகந்தி வநகுஸுமாமோத பரே மணிஸதநே
ஸ்வர்வநிதாலாஸ்யரஸே ஸக்தமநா: ஶேஷ்வ ஸுகம் 8
அருணாருணவஸந அதிமஞ்ஜுல வதந
அமலாஶய ஸதநே ஆகுரத ஶேஷ்வ ஸுகம் 9
குண்டலிநீ கூடதடே கோணத்ரிதயேந யுதே
மூலே கமலதளே மங்கலத ஶேஷ்வ ஸுகம் 10
ஸஹஸ்ராரதாமரஸே ஶதசந்த்ர காந்தியுதே
ஸ்ரீநீலாலலிதரத ஶிவதநய ஶேஷ்வ ஸுகம் 11
ராகேந்து ஸௌதவரே ஓங்காரமஞ்சதலே
ஹ்ரீங்காரதேவதயா தந்திமுகஶேஷ்வ ஸுகம் 12

62. **मङ्गल मदमत्त** (मङ्गलगीतम्) शुरुटि। झंपा-

मङ्गलम् मदमत्तवारणमुखाय ते।
मङ्गलम् मृडगौरीमानसभवाय ते॥ मङ्गलं
मन्दरविहाराय मधुवैरिसेव्याय
मन्त्रमयगात्राय मदघूर्णनेत्राय।

मदिरारसज्ञाय मनुजकुलनाथाय
मलयाद्रिनिलयाय मदवारणमुखाय ॥ १ ॥ मङ्गलं
मिहिराधिकाभाय तुहिनाद्रिवासाय
मुरजसमनिनदाय मृगलाञ्छनाङ्काय ।
मदनारिमहिताय महिषीसहायाय
मृगवैरिवाहाय मृडकुलाभरणाय ॥ २ ॥मङ्गल
निखिलभुवनेशाय निगमान्तगेहाय
निधुवने निपुणाय निजभक्तपालाय ।
निनदजितरसिताय निकृतजनदूराय
निटिलाक्षतनयाय - नीलासहायाय ॥ ३ ॥
उज्ज्वलशरीराय उरगवरभूषाय
उग्रतरवीर्याय उरुजठररम्याय ।
उपमानरहिताय उडुराजशीर्षाय
उन्मत्तवेषाय उच्छिष्टगणपाय ॥ ४ ॥ मङ्गलं
सुकुमारवेषाय सुकृतिजनसुलभाय
सुखदार्हमन्त्राय सृणिपाशहस्ताय ।
सुरभिसुममालाय सुरलोकपालाय
सुरतसुखरसिकाय - सुन्दरविनायकाय ॥ ५ ॥ मङ्गलं

62. மங்களம் மதமத்த (மங்களப் பாடல்) சுருடி-ஜம்பா

ப. மங்களம் மதமத்த வாரண முகாய தே
மங்களம் ம்ருடகௌரீ மாநஸபவாய தே-மங்களம்

ச. மந்தரவிஹாராய மதுவைரிஸேவ்யாய
மந்த்ரமய காத்ராய மதுகூர்ணநேத்ராய
மதிராரஸஜ்ஞாய மநுஜகுலநாதாய
மலயாத்ரி நிலயாய மதவாரண முகாய - மங்களம்
மிஹிராதிகாபாய துஹிநாத்ரிவாஸாய
முரஜஸமநிநதாய ம்ருகலாஞ்ச்சநாங்காய

மதநாரிமஹிதாய மஹிஷீஸஹாயாய
ம்ருகவைரிவாஹாய ம்ருடகுலாபரணாய -மங்களம்
நிகிலபுவநேஶாய நிகமாந்தகேஹாய
நிதுவநே நிபுணாய நிஜபக்தபாலாய
நிநதஜித ரஸிதாய நிக்ருத ஜநதூராய
நிடிலாக்ஷதநயாய நீலாஸஹாயாய - மங்களம்
உஜ்ஜ்வல ஶரீராய உரகவரபூஷாய
உக்ரதரவீர்யாய உருஜடாரம்யாய
உபமாநரஹிதாய உடுராஜஶீர்ஷாய
உந்மத்தவேஷாய உச்சிஷ்டகணபாய -மங்களம்
ஸுகுமாரவேஷாய ஸுக்ருதிஜநஸுலபாய
ஸுகதார்ஹமந்த்ராய ஸ்ருணிபாஶஹஸ்தாய
ஸுரபி ஸுமமாலாய ஸுரலோகபாலாய
ஸுரதஸுகரஸிகாய ஸுந்தரவிநாயகாய -மங்களம்
மைஸூர் ஸ்ரீ ராமசாஸ்த்ரி கிருதி.

63. **रत्नगर्भगणपतिं** शङ्कराभरणम्–त्र्यंश्र एकतालः

प. रत्नगर्भगणपतिं समाश्रयामि सन्ततम्

अ. प्रत्नवचनगीयमान निजचरित्रवैभवम् - रत्न

च. भिन्नदन्तमखिलदेव - सन्नुतं दयान्वितं
पन्नगोपवीतमा - पन्नपालनादरं - रत्न
कुवलयेशशेखरं - प्रणवमयस्वरूपिणं
शिवसुतमिभवदनमखिल - भुवनमङ्गलप्रदं
कश्यपादिमौनिहृदय - कमलकुहरमधुकरं
ऋश्यशृङ्गपुरयतीन्द्र - वश्यमिष्टदायकम्। रत्न

63. ***ரத்நகர்ப்பகணபதிம்*** *சங்கராபரணம்—த்ர்யச்ர ஏக*

ப. ரத்நகர்ப்ப கணபதிம் ஸமாஶ்ரயாமிஸந்ததம்

அ. ப்ரத்நவசந கீயமாந நிஜசரித்ர வைபவம் - ரத்ந

ச. பிந்ந தந்த மகிலதேவ - ஸந்நுதம் தயாந்விதம்
பந்நகோபவீதமா - பந்த பாலநாதரம்-

குவலயேஶ ஶேகரம் ப்ரணவமய ஸ்வரூபிணம்
ஶிவஸுத மிபவதந மகில புவந மங்கள ப்ரதம்
கஶ்யபாதி மௌநிஹ்ருதய கமலகுஹர மதுகரம்
ருஶ்யஶ்ருங்க புரயதீந்த்ர வஶ்ய மிஷ்ட தாயகம் - ரத்ந

மைஸூர் ஸ்ரீ வாஸுதேவாசார்யருடையது.

64. **प्रणमाम्यहम्** गौल-आदि

प. प्रणमाम्यहं गौरीसुतं
फणितल्पवासुदेव भक्तं सततं - प्रणमा

अनु. गणनाथममरबृन्दसेवितं
फणिहारभूषितं मुनिवरवन्दितं - प्रणमा

च. धृतचारु मोदकं गजमुखं
श्रुतकरा मितगर्वभञ्जकं
नतलोकसन्तोष दायकं
श्रितभक्तपालकं सिद्धिविनायकं - प्रणमा

64. ப்ரணமாம்யஹம் கௌள-ஆதி

ப. ப்ரணமாம்யஹம் ஸ்ரீ கௌரீஸுதம்
பணிதல்ப வாஸுதேவபக்தம் ஸததம் (ப்ரணமாம்)

அ கணநாத மமரபிருந்தஸேவிதம்
பணிஹாரபூஷிதம் முனிவரவந்திதம் (ப்ரணமாம்)

ச த்ருதசாரு மோதகம் கஜமுகம்
ச்ருத கராமிதகர்வ பஞ்கம்
நத லோக ஸந்தோஷதாயகம்
ச்ரித பக்த பாலகம் ஸித்திவி நாயகம் (ப்ரணமாம்)

65. लम्बोदरं कांभोजि-चतुरश्ररूपकम्

प. लंबोदर मवलम्बे अम्बासुतमहर्निशं -लम्बो

अ. तुम्बुरुनारदविनुतं लम्बालकमिभवदनं - लम्बो

च. सुरभू सुर संसेवित चरणमघविदूरं
शरणागत मन्दारं करुणासागरं
हरिणाङ्कगर्वहरं धीरं गुहसोदरं
वरपाशाङ्कुशधरं वासुदेव भक्तवरं - लम्बो

65. **லம்போதரம்** **காம்போதி சதுரச்ரரூபகம்**

ப. *லம்போதரமவலம்பே அம்பாஸுதமஹர்நிஶம் - லம்போ.*
அ *தும்புருநாரதவிநுதம் லம்பாலக மிபவதநம் - லம்போ*
ச *ஸுரபூஸுர ஸம்ஸேவித சரணமகவிதூரம்*
ஶரணாகத மந்தாரம் கருணாஸாகரம்
வரபாஶாங்குஶதரம் வாஸுதேவபக்த வரம் - லம்போ.
ஹரிணாங்க கர்வஹரம் தீரம் குஹஸோதரம்

आरार्तिकगीतानि- ஆரத்தி கீதங்கள்

66. जय देव जयेदव

प. जय देव जय देव गजमुख सुखहेतो ।
नेतर्विघ्नगणानां जाड्यार्णवसेतो ॥
येन भवदुपायनतां नीता नवदूर्वा ।
विद्यासंपत्कीर्तिस्तेनाप्तापूर्वा ।
मुक्तिर्लभ्या सुखतस्तव नित्यापूर्वा ।
धार्या जगतः स्थितये भूमौ दिवि धूर्वा ॥ जय देव ॥ १ ॥
प्रथमनमस्कृतिभाक्त्वं तव लोकप्रथितम् ।
दृष्टं सद्व्यवहारे गुरुभिरपि च कथितम् ।
यः कश्चन विमुखस्त्वयि निजसिद्धेः पथि तम् ।
विविधा विघ्ना भगवन् कुर्वन्ति व्यथितम् ॥ जय देव ॥ २ ॥
बालं सकृदनुरसति त्वद्दृष्टिश्चेत्ता ।
मनुरासीमिव दास्यो विद्याः स हि वेत्ता ।
पविपणिरिव परं परपक्षाणां भेत्ता ।
भवति मयूरोऽहेरिव मोहस्य च्छेत्ता ॥ जय देव ॥ ३ ॥
(कविमोरे पन्त कृतम्)

66. **ஜயதேவ ஜயதேவ**
ஜயதேவ ஜயதேவ கஜமுக ஸுகஹேதோ
நேதர் விக்க்நாநாம் ஜாட்யார்ணவஸேதோ

யேந பவதுபாயநதாம் நீதா நவதூர்வா
வித்யா ஸம்பத் கீர்த்திஸ் தேநாப்தா(அ)பூர்வா
முக்திர் லப்ப்யா ஸுகதஸ்தவ நித்யா(அ)பூர்வா
த்தார்யா ஜகதஸ் ஶ்த்திதயே பூமௌ திவி தூர்வா - ஜயதேவ
ப்ரதமநமஸ்க்ருதிபாக்த்வம் தவலோகப்ரதிதம்
த்ருஷ்டம் ஸத்வ்யவஹாரே குருபிரபிச கதிதம்
ய: கஶ்சந விமுகஸ்த்வயி நிஜஸித்த்தே: பதி தம்
விவிதா விக்ந்நா பகவன் குர்வந்தி வ்யதிதம் - ஜயதேவ
பாலம் ஸக்ருதனுஸரதி த்வத்த்ருஷ்டிஶ் சேத்தா
மநுராஸீமிவ தாஸ்யோ வித்யாஸ்ஸஹி வேத்தா
பவிபாணிரிவ பரம் பரபக்ஷாணாம் பேத்தா
பவதி மயூரோऽஹேரிவ மோஹஸ்யச் சேத்தா - ஜயதேவ

யானை முகம் உள்ளவரே ! இன்பத்தின் மூலமே, இடையூறுகளின் தலைவரே ! ஜடத்தன்மை எனும் கடலைத்தாண்டப்பாலமானவரே ! உமக்குக்காணிக் கையாக அருகம்புல்லைக் கொணர்பவன் எளிதில் கிட்டாத கல்வியும் செல்வமும் புகழும் பெறுவான். முக்தியும் பெறுவான். உலகைத் தாங்கிக் காப்பாற்றுகின்ற பொறுப்பும் கிட்டும் (1) நீர் முதல் வணக்கத்துக் குரியவர் என்பது உலகமறிந்தது. உலகில் வழக்கிலுள்ளது. குருவும் இதனே உபதேசித்துள்ளார். உம்மிடம் பராமுகமுள்ளவன் இடையூறுகளால் செயல் நிறைவேறாது துயர்ப்படுவான் (2) உம் கடைக் கண்பார்வை பெறுபவனிடம் பாலனுயினும் கல்வி எஜமானியிடம் பணியாட்கள் போல் படிந்து கிடக்கும். வஜ்ரம் ஏந்தியவன் போல் எதிரிகளை அவன் குலைப்பான். மயிலிடம் பாம்பு அடங்குமாப்போல் கலக்கமும் அகலும் (3) (கவிமோரேபந்த்)

67. जयदेव जयदेव

जय देव जय देव जय मङ्गलमूर्ते ।
दीपार्तीमङ्गीकुरु पूजा सुमुहूर्ते ॥ जय देव ॥१॥

विघ्नध्वान्तविनाशनसुप्रभमुखकमलं
दिव्यज्ञानानन्दितमेकामलरदनम् ।
मोदकमोदं देवं जयमङ्गलसदनं
वाञ्छितफलदं वन्दे स्तंबेरमवदनम् ॥ जयदेव ॥
भ्रमदलिकुम्भं शुण्डास्तम्भितमदम्भं
सिन्दूरारुणशोभं कृतरिपुसंक्षोभम् ।
शङ्करवंशस्तम्भं निर्जितमददम्भं
व्यापितसकलारम्भं वन्दे ब्रह्मनिभम् ॥ जय देव ॥ २ ॥
वृन्दारकवृन्दैरपि वन्दितपदकमलं
कमलजकमलाधववर्णितगुणममलम् ।
विद्यामण्डितदेहं पण्डितकुलपालं
शेषस्त्वामहमीडे सततं खलकालम् ॥ जय देव ॥ ३ ॥
(नागेशपण्डित कृतम्)

67. **ஜய தேவ ஜயதேவ**
ஜய தேவ ஜய தேவ ஜய மங்களமூர்த்தே
தீபார்தீமங்கீகுரு பூஜா ஸுமுஹூர்தே - ஜய தேவ
விக்க்நத்த்வாந்த விநாஶந ஸுப்ரப முககமலம்
திவ்யஜ்ஞா நாநந்திதம் ஏகாமல ரதநம்
மோதக மோதம் தேவம் ஜயமங்களஸதநம்
வாஞ்ச்சித பலதம் வந்தே ஸ்தம்பேரம வதநம் - ஜயதேவ
ப்ப்ரமதலிகும்ப்பம் ஶுண்டா ஸ்தம்ப்பித மததம்ப்பம்
ஸிந்தூராருணஶோபம் க்ருதரிபுஸங்க்ஷோபம்
ஶங்கரவம்ஶஸ்தம்ப்பம் நிர்ஜித மததம்ப்பம்
வ்யாபித ஸகலாரம்ப்பம் வந்தே ப்ரம்ஹ நிபம் - ஜயதேவ
ப்ருந்தார கப்ருந்தைரபி வந்திதபதகமலம்
கமலஜ கமலாதவ வர்ணித குணமமலம்
வித்யாமண்டித தேஹம் பண்டிதகுலபாலம்
சேஷஸ்த்வாமஹமீடே ஸததம் கல காலம் -ஜயதேவ
(நாகேசபண்டி தருடையது)

தேவ - மங்கள மூர்த்தியே ! வெல்க ! பூஜையின் நல்வேளையில் தீப ஆரத்தியை ஏற்றுக் கொள்வீர்! விக்கினமெனும் இருளைப்போக்குபவர். அழகிய ஒளிமிக்க தாமரை போன்ற முக முள்ளவர், தெய்விக அறிவால் ஆனந்தத்தில் இருப்பவர், அழகிய ஒரேதந்த முள்ளவர். கொழுக்கட்டையால் திருப்தியடைபவர், வெற்றிக்கும் மங்களத்திற்கும் இருப்பிடம், விரும்பித் தருபவர். ஆனைமுகத்தவர், இவரை வணங்குகிறேன் (1) மத்தகத்தில் வண்டுகளால் சூழப்பட்டவர், துதிக்கையால் மதாஸுரனின் திமிரை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தவர், சிந்தூரத்தால் சிவந்த மேனிவண்ண முள்ளவர், எதிரிகளைத் திணறசெய்தவர். சைவர்களின் அடைக்கலத்துணை இருப்பவர், மதா சுரனின் ஜம்பத்தை வென்றவர், எல்லாப் பணித்தொடக்கங்களிலும் பரவிநிற்பவர், பரம்பொருளுக்குச் சமானவர். (2) தேவர் குழாமால் திருவடிகளில் வழிபடப்பெற்றவர், பிரும்மா, நாராயணன் இவர்களால் போற்றப்பட்டவர், தூயவர், அறிவு செறிந்த வடிவினர், பண்டிதர்குலம்காப்பவர், துஷ்டர்களின் காலர், இவரை நாகேசன் துதிக்கிறேன்.

68. जयदेव जयदेव

जयदेव जयदेव जयशङ्करसूनो जय गिरिजासूनो
लम्बोदर गणनायक सेवकसुरधेनो - जयदेव जयदेव
भाद्रे शुक्लचतुर्थ्यां मृण्मय तव रूपम्
पाशाङ्कुशवरदाभयकल्कस्फुरदुडुपम्।
शशिपावकरविनयनं गण्डालसमधुपं
शुण्डाताण्डवखण्डितजनपातकतापम् - जयदेव
जाम्बूनदवलयाङ्कितकुण्डलवरहारं
नूपुरकान्तिसुचिरं गुणिमुद्रारुचिरम्।
भक्त्या भक्ता ध्यात्वा धन्या यत् सुचिरं
रम्यैरप्युपचारैरर्चाम्यम्यतिधीरम् - जयदेव जयदेव
पाद्यार्घ्याचमनीयं स्नानोद्वर्तनकं

क्षीरैर्दध्ना घृतमधुखण्डैरभिषेकम् ।
कनकासनमभ्यङ्गीकुरु तैर्थिकमुदकं
वस्त्रद्वयगन्धाक्षतपुष्पप्रतिसरकम् - जयदेव जयदेव ।। ३ ।।
दशविधधूपं गोघृतदीपप्रतिहृद्यं
सवरान्नं सुस्वादं शाल्योदनहृद्यम् ।
घृतपाचितमृदुमोदकलड्डुकभक्षाढ्यं
सेव्यं जनपरमान्नं भक्षसुनैवेद्यम् - जयदेव जयदेव
फलताम्बुलसहदक्षिणनीराञ्जनपात्रं
प्रादक्षिण्यं नमनं नैर्झरमुपचारम् ।
पूजनमेतत्सर्वं कृतमेतत्स्तोत्रं
भट्टंभट्टं दिव्यानुग्रहवरोपायम् - जयदेव जयदेव

(भट्टं भट्ट पौराणिकस्य)

68. ஜயதேவஜயதேவ

ஜயதேவ ஜயதேவ ஜயஶங்கரஸூநோ ஜயகிரிஜா ஸூநோ
லம்போதர கணநாயக ஸேவக ஸுரதேநோ - ஜயதேவ
பாத்ரே ஶுக்ல சதுர்த்த்யாம் ம்ருண்மய தவரூபம்
பாஶாங்குஶ வரதாபயகல்கஸ்ப்புரதுடுபம்
ஶஶிபாவக ரவிநய நம் கண்டாலஸ மதுபம்
ஶுண்டா தாண்டவ கண்டித ஜந பாதக தாபம் -ஜயதேவ (1)
ஜாம்பூ நத வலயாங்கித குண்டல வரஹாரம்
நூபுரகாந்தி ஸுசிரம் குணிமுத்ராருசிரம்
பக்த்யா பக்தாத்த்யாத்வா தந்யா யத்ஸுசிரம்
ரம்யைரப்யுபசாரை ரர்ச்சாம்யதி தீரம் - ஜயதேவ (2)
பாத்யார்க்க்யா சமநீயம் ஸ்நாநோத்வர்தநகம்
க்ஷீரைர் தத்த்நா க்க்ருதமது கண்டைரபிஷேகம்
கநகாஸநமப்யங்கீகுரு தைர்த்திக முதகம்
வஸ்த்ரத்வய கந்தாக்ஷத புஷ்ப ப்ரதிஸரகம் - ஜயதேவ (3)
தசவிததூபம் கோக்க்ருத தீபம் ப்ரதிக்ருஹ்யம்
ஸவராந்நம் ஸுஸ்வாதம் ஶால்யோதந ஹ்ருத்யம்
க்க்ருதபாசிதம்ருதுமோதக லட்டுகபக்ஷாட்ட்யம்

ஸேவ்யம் ஜந பரமாந்நம் பக்ஷஸுநைவேத்யம் - ஜயதேவ (4)
பலதாம்புலஸஹ தக்ஷிண நீராஞ்ஜந பாத்ரம்
ப்ராத க்ஷிண்யம் நமநம் நைர்ஜ்ஜர முபசாரம்
பூஜநமேதத்ஸர்வம் க்ருதமேதத் ஸ்தோத்ரம்
பட்டம்பட்டம் திவ்யாநுக்ர ஹவரோபாயம் - ஜயதேவ (5)
(பட்டம்பட்ட பௌராணிகரது)

(1) பாத்திரபத சுக்ல சதுர்த்தியில் உமது களிமண்வடிவம் பாசம் துறட்டி வரம் அபயம் ஏந்தியகைகளுடன் சந்திரன் போல் தோன்றுகிறது. சூரியனும் சந்திரனும் அக்கினியும் உம்கண்கள். கன்னத்தில் சோர்ந்த வண்டுகள், உமது துதிக்கையாட்டத்தால் மக்களின் தீவினைத்தாபம் துண்டிக்கப் பெறுகிறது. சங்கரனின் மகனே, மலைமகள் மகனே, அடியாரின் காமதேனுவே ! நீர் வாழ்க! (2) தங்கவளை, குண்டலம், ஹாரம், கொலுசு அணிந்தவர், நல்லோர்களின் சந்தோஷத்தில் மகிழ்பவர், உம்மைப் பக்தியுடன்மெள்ள எல்லா இனிய உபசாரங்களால் வழிபடுகிறேன். (3) பாத்யம், அர்க்க்யம், ஆசமநீயம், ஸ்நானம், ஸுகந்தப்பொடி தேய்த்தல், பால், தயிர் நேய் தேன் இவற்றால் அபிஷேகம், தங்க ஆஸனத்தில் அமர்த்துதல், புண்யதீர்த்த அபிஷேகம், இரு ஆடைகளை உடுத்துதல், சந்தனம், அக்ஷதை, புஷ்பமாலை (3) தசாங்கதூபம் பசுநெய்தீபம், இனிய உணவு, நெய்யில் பொரித்த கொழுக்கட்டை, லட்டு, பாயஸம் மற்ற தின்பண்டங்கள் (4) பழங்கள் தாம்பூலம் தக்ஷிணை (ஸ்வர்ணபுஷ்பம்) நீராஜநம் (தீபஹாரதி) வலம் வருதல், நமஸ்காரம் தேவ உபசாரம் (சாமரம் குடை முதலியவை) இந்த வழிபாட்டைத் துதியாகச் செய்கிறேன். தெய்விக அருள்பெற இதுவே உபாயம்.

69. गणपतिगीतम्

सुमुख प्रथम स्वनाम गायकपालक सेवकमङ्गलकारक ।
कामसुपूरक मङ्गलकारक त्राहि विनायक भाविकतारक (१)
सिन्दूरलेपक मोदकभक्षक दुर्जनशिक्षक निजजनवीक्षक ।
अङ्कुशधारक जगदुद्धारक लोकविधारक संहारकारक ॥ (२)

अशेषकारक शक्तिविधारक मूषकवाहक सुरदरदाहक।
कलौ सुतारक त्वं हि विनायक पालय सेवकमखिल प्रपूरक (३)

69. கணபதிகீதம்

ஸுமுகப்ரதம ஸ்வநாமகாயக-
பாலக ஸேவக மங்கள காரக
காமஸுபூரக மங்கள காரக
த்ராஹி விநாயக பாவித தாரக 1
ஸிந்தூரலேபக மோதக பக்ஷக
துர்ஜநஶிக்ஷக நிஜஜநவீக்ஷக
அங்குஶ தாரக ஜகதுத்தாரக
லோக விதாரக ஸம்ஹாரகாரக 2
அஶேஷகாரக சக்திவிதாரக
மூஷகவாஹக ஸுரதர தாஹக
கலௌ ஸுதாரக த்வம்ஹி விநாயக
பாலய ஸேவகமகில ப்ரபூரக

(வாஸுதேவாநந்தஸ ரஸ்வதீயுடையது.

ஸுமுகரே, ப்ரதமரே, மங்களகாரகரே ! காமபூரகரே, விநாயகரே, (இப்பெயர்களின் விளக்கங்களை இவரது ஸ்தோத்திரத்தில் காண்க) தன்பெயர் பாடுபவனைக் காப்பவரே தன்னடியாருக்கு மங்களம் புரிபவரே, வாழ்வில் மீட்பவரே, காப்பாற்றும் (1) சிந்தூரம் பூசியவரே, மோதகம் உண்பவரே! கெட்டவரை அடக்குபவரே, தன்னவரை அன்புடன் பார்பபவரே, துறட்டி ஏந்தியவரே, உலகைத்துன்பத்திலிருந்தும் கரை சேர்ப்பவரே, உலகைத் தாங்குபவரே. உலகை ஒடுக்குபவரே (2) அனைத்தையும் செய்பவரே, சக்தியை அளவிற்குள் அடக்குபவரே, எலியை வாகன மாக்கியவரே, தேவர் துயர் எரிப்பவரே, கலியில் காப்பவரே, எல்லாவற்றையும் நிரப்புவரே ! விநாயகரே ! சேவகன் என்னைக் காப்பீராக

அநுபந்தம் - 59ம் பக்கத்தில் இணைக்க

ஸ்ரீ மஹா கணபதி கவசம்

உமாஸுதம் தேவவரப்ரஸாதம் ஹரஸ்ய புத்ரம் கணப்ருந்தஸேவ்யம்।
ஸுராஸுராணாம் பரமம் பவித்ரம் விநாயகம் ஶௌரமஹம் ப்ரபத்யே॥

ஓம் கம் பாது மஸ்தகம் தேவோ கணநாதோ மஹாபல:।
ஏகாக்ஷரோ மஹாமந்த்ரஸ் ஸர்வதேவநமஸ்க்ருத:॥ 1
ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஐம் வதநம் க்லௌம் கம் கணபதே ஹ்ருதயம்।
வரவரதமே நாபிதேசம் ஸர்வஜநம் மே வசமாநய॥ 2

வஸு பீஜாக்ஷரோமந்த்ர: வந்ஹிஜாயாத்மகஸ்ததா।
ஸர்வாங்கம் மே ஸதா பாது ஸர்வதேவஸுபூஜித:॥ 3

ஹிம் விரி விரி கணபதி சைவாவர வரத ஸர்வலோகம் ததா।
பாதுமூலா தார நியதம்மே வஶமா நய ஸ்வாஹா॥ 4

ஷட்விம் ஶத்ய க்ஷரோ மந்த்ரோ ந்ருணாம் சீக்ரபலப்ரத:।
பாது மாம் பரிதோ தேவ: ஸர்வதர்ம ஸமாவ்ருதம்॥ 5

ஹ்ரீம் கம் ஸ்ரீம் மம ஸர்வாங்கம் பாது ஸ்ரீ மஹாகணபதயே।
வந்ஹிஜாயாத்மகோ மந்த்ர: த்வாதசாக்ஷர ஸம்யுத:॥ 6

ராஜத்வாரே ஜலே மத்த்யே ஶூந்யகேஹே ஶ்மஶாநகே।
(ஸ்ரீ) மஹாகணபதி: பாது ஸர்வஶத்ரு நிபர்ஹண:॥ 7

ஹ்ரீம் கம் ஸ்ரீம் வஶமாநய ட்டத்வயேந ஸமாயுத:।
தஶாக்ஷரோ மந்த்ரராஜோ தசதிக்ஷு சரக்ஷது॥ 8

கம் க்ஷிப்ரப்ரஸாதநாய நமோऽந்தஶ்ச மஹாமநு:।
தஶாக்ஷரோ மந்த்ரராஜோ தசதிக்ஷு ஸதாவது॥ 9

ஹும் வக்ரதுண்டாய நம: பாதுமாம் துர்கமேஷு ச।
ஹும் வக்ரதுண்டாய ஹும் ச பாதுமே க்ருஹமே தயோ:॥ 10

ஓம் கம் நம: பாது நித்யம் வேத வர்ணாத்மகோ மநு:।
ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வத்ர பாதுமாம் பார்வதீஸுத:॥ 11

இதிதே கதிதம் பத்ரே கவசம் பரமாத்புதம்।
ஸக்ருத்வா யஸ்து படதி கவசம் தேவதுர்லபம்॥
ஸர்வஸித்த்தியுதோ பூத்வாதேவதுல்யோ பவேந்நர:॥ 12

அநுபந்தம்-2, — 379ம் பக்கத்தில் 165வது ஶ்லோகத்தில் சேர்க்க

துக்கம் நீக்குபவர், மகிழ்ச்சி தருபவர், இயலாமையை அகற்றுபவர், பூமியை மகிழ்விப்பவர், குழப்பம் நீக்குபவர், கட்டு மீறியதை வழிபடுத்துபவர், விரும்பியதைச் செய்பவர், விக்கினம் நீக்குபவர், செயல் நிறைவு தருபவர், எதிர்பார்த்ததை இட்டு நிரப்புபவர் எனப்பத்து அவதாரங்கள் கொண்ட ஹேரம்பரே! உமக்கு வணக்கம்.

Printed at : V.K.N. Enterprises